

A. 8.

ИЗДАНИЕ КНИЖНОГО

ДЕПОНАРИЯ

ТАБЛИЦА

ИЗДАНИЕ КНИЖНОГО
ДЕПОНАРИЯ

ТАБЛИЦА

ИЗДАНИЕ КНИЖНОГО
ДЕПОНАРИЯ

ТАБЛИЦА

ИЗДАНИЕ КНИЖНОГО
ДЕПОНАРИЯ

ТАБЛИЦА

ИЗДАНИЕ КНИЖНОГО
ДЕПОНАРИЯ

ТАБЛИЦА

ИЗДАНИЕ КНИЖНОГО
ДЕПОНАРИЯ

ТАБЛИЦА

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ

ΤΑ ΗΘΙΚΑ

PLVTARCHI CHAERONENSIS

MORALIA

ID EST

OPERA, EXCEPTIS VITIS, RELIQUA.

GRAECA EMENDAVIT,

XYLANDRI, H. STEPHANI, REISKII, WYTTENBACHII
ALIORVMQVE ANIMADVERSIONIBVS ILLUSTRAVIT,
LECTIONIS DIVERSITATEM ADIECIT

IOANNES GEORGIUS HVTTEN

PHILOS. MAG. ET SCHOL. ANATOL. TUBING. RECTOR

Hercules et Anteus. Plut. Opp. V. I. p. 10. V. IX. p. 73.

VOLVMEN TERTIVM

TUBINGAE

IMPENSIS JOANNIS GEORGII COTTAE

MDCXC VII.

П А О Т А Т О Т
Т О Т А Т О Т

ТАН @ I K A

EVITARCHA CHARONEXES

M O R A T I A

OTERA, EXCELTE VITIS, BILLOVA

ВНИМАНИЕ
УВАЖАЮЩИМ
АЛМАТЫН АН
ЛЕОНИД
10 4 1 1 1 1
ИМЯ

3998

92.399

II

КОПИЯ
КОПИЯ

ТРИНГА
ИЗДАТЕЛЬСТВО

PLUTARCHI
OPERVM MORALIVM
ET
PHILOSOPHICORVM
PARS TERTIA.

PLATONIS
OPERA MORALIA
ET
PHILOSOPHICORUM
LIBRI TERTII

Continentur hoc Volumine:

- XXIII. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ῬΩΜΑΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.
De Fortuna Romanorum. pag. 1.
- XXIV. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ
Ἡ ΑΡΕΤΗΣ Α'.
De Alexandri M. Fortuna aut
Virtute. Oratio I. 31.
- XXV. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ
Ἡ ΑΡΕΤΗΣ Β'.
De Alexandri M. Fortuna aut
Virtute. Oratio II. 50.
- XXVI. ΠΟΤΕΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΤΑ ΠΟ-
ΛΕΜΟΝ Ἡ ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΑΝ Ἐν-
δοξότεροι.
Bellone an pace clariores fuerint
Athenienses. Sive, de Gloria
Atheniensium. 82.
- XXVII. ΠΕΡΙ ΙΣΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΡΙΔΟΣ.
De Ifide & Osiride. 101.
- XXVIII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙ ἘΝ ΔΕΛΦΟΙΣ.
De EI apud Delphos. 215.
- XXIX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΧΡΑΝ ἘΜΜΕΤΡΑ
ΝΤΝ ΤΗΝ ΠΥΘΙΑΝ.
Cur Pythia nunc non reddat Ora-
acula carmine. Sive, de Py-
thiae Oraculis. 248.

- XXX.** ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΛΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ.
De defectu Oraculorum. pag. 298.
- XXXI.** ΟΤΙ ΔΙΔΑΚΤΟΝ Η ΑΡΕΤΗ.
Virtutem doceri posse. 386.
- XXXII.** ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ.
De Virtute morali. 391.
- XXXIII.** ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ.
De cohibenda Ira. 422.
-

LECTORI CVLTORIQVE
PLVTARCHI

S. P. D.

JOANNES GEORGIVS HVTTEN.

De peculiaribus subsidiis, quibus in tertia hac *Plutarcheorum Operum Moralium* parte curanda uti mihi contigit, pergo, Tibi, Benevole Lector! rationem reddere, eaque ex ordine paucis recensere.

In opusculo de *Fortuna Romanorum*, nec non in utraque oratione de *Fortuna* sive *Virtute Alexandri Magni* praesto mihi fuit *Codex ille Noribergensis*, de quo in praefatione *primae* Operum Moralium partis pluribus differui. In adhibendis translationibus latinis, quas idem continet, satis curae diligentiaeque me praestitisse, varia, quae inde adnotavi, cuivis testari posse spero. *Nuischelerus* quoque libellum de *Fortuna Romanorum* translatione Germanica decora-

vit, secundae parti ejus versionum, quas in praefatione
alterius voluminis commemoravi, insertae.

Libri de *Iside & Osiride* editionem singularem
 curavit *Samuel Squire*, hoc titulo: Πλαταρχης περι
 Ισιδος και Οσιριδος. *Plutarchi de Iside & Osiride*
Liber: graece & anglice. Graeca recensuit, emen-
davit, Commentario auxit, Versionem novam An-
glicanam adjecit Samuel Squire, A. M. Archidia-
conus Bathoniensis. Accesserunt Xylandri, Bax-
teri, Bentleji, Marklandi, Conjecturae & Emen-
dationes. Cantabrigiae Typis Academicis, forma
 octava, anno 1744. Eximio hujus editoris studio,
 solertia, & cura in communicandis egregiis Virorum
 doctorum emendationibus, multum me fuisse adjutum,
 gratissima mente praedico. Meruit porro de eodem
 libro optime *Joh. Salom. Semlerus* eum in vernaculam
 linguam transferendo & annotationibus illustrando
 in libro ita inscripto: *Joh. Salom. Semlers Erläuterung*
der egyptischen Alterthümer durch Uebersetzung
der Schrift Plutarehs von der Isis und dem
Osiris und der Nachricht von Egypten aus Hero-
dots zweitem Buch mit beygefügtten Anmerkungen.
Nebst einer Vorrede Sigm. Jacob Baumgartens.
 Breslau und Leipzig 1748.

Latinam interpretationem opusculi de *EI Delphico*
 debemus *Joachimo Camerario*, quam adjunctis
 simul suis adnotationibus, unacum libro de *Oraculo-*
rum defectu ex *Adriani Turnebi* versione, ejusdem

animadversionibus illustrata; repetito; vulgavit Lipsiae, 8. anno 1576. sub hoc titulo: *de natura & effectibus Daemonum Libelli duo Plutarchi Chaeronensis. Cum explicationibus, & proemio Joachimi Camer. Quibus & eruditae & rarae & jucundae & non inutiles cognitu rerum mirabilium & singularium expositiones continentur. Editi Lipsiae in Officina Voegeliana.*

Libellum denique de *ira cohibenda* Des. Erasmus figillatim edidit, latineque reddidit cum libello de *curiositate*, forma octava, Basileae apud Frobenium, anno 1525. hoc titulo: *Plutarchi Chaeronei Libellus perquam elegans De non irascendo. Ejusdem de curiositate. Uterque latinus Des. Erasmo Rot. interprete. Adjecti sunt iidem Graeci, quo vel praelegi possint, vel certe legi a Graecanicae literaturae studiosis.* Alia adhuc ejusdem mihi obtigit peculiaris editio, quam a loco impressionis *Antwerpiensem* nuncupare placuit. Inscriptio illius haec est: *Πλυταρχε χαϊρωνεως περι Αοργησιως. Plutarchi Chaeronei de cohibenda iracundia libellus. Antuerpiae ex officina Joannis Loë Anno MDLIII.* forma octava. In exemplaris, quod ad manus fuit, margine adscriptae sunt variae notae incerti auctoris, maxima parte ad grammaticam interpretationem spectantes. Chartae deinde insertae continent tam interpretationem latinam, quam animadversiones, e praeceptis rhetoricis & analyticis pro more seculi decimi sexti materiam ipsam, pauca quaedam *critice tractantes.* Industria tamen possessoris
non

non nisi dimidiam libelli partem est persecuta. Restat, ut *Nuischeleri* laudem interpretationem ejusdem Germanicam, quam tertia illius versionum pars continet.

Vale, Lector Benevole! Fave Plutarcho nostro, fave mihi. Dabam Tubingae Idibus Decemb, MDCCXCVI.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ῬΩΜΑΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.

Αἰ πολλὰς πολλαίς ἠγωνισμένοι καὶ μεγάλας ἀγῶ-
νας Ἀρετῇ καὶ Τύχῃ πρὸς ἀλλήλας μέγιστον
ἀγωνίζονται τὸν παρόντα, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας
διαδικαζόμενοι ποτέρας γέγονεν ἔργον, καὶ ποτέρῃ τῆν
τηλικαύτην δύναμιν γεγέννηκεν. ἔ γὰρ μικρὸν ἔσται τῇ
περιγενομένη τῷ μαρτύριον, μᾶλλον δ' ἀπολόγημα
πρὸς κατηγορίαν ¹. κατηγορεῖται δ' ἀρετῇ μὲν, ὡς
καλὸν ², ἀνωφελὲς δέ· τύχῃ δέ, ὡς ἀβέβαιον ³ μὲν,
ἀγαθὸν δέ. καὶ τῆν μὲν ἀκαρπὰ πονεῖν λέγουσι· τὴν
δὲ ἄπισα δωρεῖσθαι. τίς ἔν ἐχί λέξει, τῇ ἐτέρῃ τῆς
Ῥώμης προστεθείσης, ἢ λυσιτελέσατον ⁴ ἀρετῆν, εἰ τη-
λικαῦτα τὰς ἀγαθὰς δέδρακεν ἀγαθὰ· ἢ βεβαιότατον
εὐτυχίαν χρόνον ἤδη τοσούτον, ἃ δέδωκε, τηρῆσαν ⁵;
Ἴων μὲν ἔν ὁ ποιητῆς, ἐν τοῖς δίχα μέτρο καὶ κατα-
λογέ-

¹ Turn. & Bong. πρὸς ἅν κατηγορεῖται.

² R. susp. ὡς καλὸν μὲν, ἀνωφ. δέ.

³ a Turn. & Bong. ἀεὶ hoc μὲν.

⁴ Petav. λυσιτελέσατον.

⁵ Turn. & Bong. ἃ δέδωκεν ἄγασαν.

λογάδην αὐτῶ γεγραμμένοις, Φησὶν, ἀνομοιότατον πρᾶγμα τῇ σοφίᾳ τὴν τύχην ἔσαν, ὁμοιοτάτων πραγμάτων γίνεσθαι δημικρόν· αὐξῆσιν ἀμφοτέραι, προσκομῆσιν ¹, ἄνδρας εἰς δόξαν ἀνάγειν, εἰς δύναμιν, εἰς ἡγεμονίαν. τί δεῖ τὰ πολλὰ μηκύνειν ἐξακριθόμενον; αὐτὴν τὴν ² γενεῶσαν ἡμῖν καὶ φέρεσαν τὰ πάντα φύσιν, οἱ μὲν τύχην εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ σοφίαν. διὸ καλόν τι τῇ Ῥώμῃ καὶ ζηλωτὸν ὁ ἐνεσῶς λόγος ἀξίωμα περιτίθεισιν. εἰ διαπορῶμεν ὑπὲρ ³ αὐτῆς, ὡς ὑπὲρ γῆς καὶ θαλάττης καὶ ἑραυῆ καὶ ἄσρων, πότερον κατὰ τύχην συνέστηκεν, ἢ κατὰ ⁴ πρόνοιαν.

II. Ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν, εἰ καὶ πάνυ πρὸς ἀλλήλας αἰεὶ πολεμῆσι καὶ διαφέρονται τύχη καὶ ἀρετῇ, πρὸς γε τηλικαύτην σύμπηξιν ἀρχῆς καὶ δυνάμεως εἰκὸς ἐστὶν αὐτὰς σπεισασμένους συνελθεῖν, καὶ συνελθόντας ἐπιτελειῶσαι καὶ συναπεργάσασθαι τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων τὸ κάλλιστον, ὁρῶς ὑπονοεῖν οἶμαι. καὶ νομίζω, κατὰ περ Πλάτωνος Φησὶν ἐκ πυρός καὶ γῆς, ὡς ἀναγκαίων τε καὶ πρώτων, γεγονέναι τὸν σύμπαντα κόσμον, ἵνα προσόρατός τε γένηται ⁵ καὶ ἀπλός· γῆς μὲν, τὸ ἐμβριθές καὶ εἰσιμον αὐτῶ συμβαλομένης ⁶, πυρός δὲ χρωμα, καὶ μορφὴν καὶ κίνησιν. (αἱ δὲ ἐν μέσῳ φύσεις, ὕδωρ καὶ ἀήρ, μαλάξασαι καὶ σβέσασαι, τὴν τῶν ἐκατέρω ⁷ ἄκρων ἀνομοιότητα συνήγαγον, καὶ ἀνέμιξαν-

το

¹ Dedi comma post h. v. quod vulgo datur post ἄνδρας, cum W. monente, prius ad Urbem, posterius ad viros referendum esse. R. susp. αὐξῆσιν ἀμφοτέραι πόλεις, κοσμησὶν ἄνδρας. Frst. & R. προσκομῆσιν, quod etiam e Petav. enotatur. Ego correxi.

² post τὴν Turn. Bong. & Petav. inserunt τὰ πάντα.

³ Ald. & Bas. περί.

⁴ abest πατὰ a Petav.

⁵ Petav. πρὸς ὁρατός γενήνται.

⁶ Petav. συμβαλλομένης.

⁷ Cum art. τῶν dedi e R. mento. Habet eundem Bas. & Petav. sed post ἐκατέρω.

το τὴν ἕλην δι' αὐτῶν) ἔτως ἄρα καὶ ὁ τὴν Ῥώμην ὑποβαλλόμενος ¹ χρόνος μετὰ θεῶν τύχην καὶ ἀρετὴν ἐκέρασε καὶ συνέζευξεν, ἵνα ἑκατέρας λαβῶν τὸ οἰκτεῖον, ἀπεργάσῃται πᾶσιν ἀνθρώποις ἐσίαν ² ἱερὰν, ὡς ἀληθῶς, καὶ ὀνησιδώραν καὶ πείσμα μόνιμον, καὶ σοιχείου ἀίδιου, ὑποφερομένοις τοῖς πράγμασιν ἀγκυρηβόλιον σάλα καὶ πλάνης, ὡς Φησι Δημόκριτος. ὡς γὰρ οἱ Φυσικοὶ τὸν κόσμον λέγουσιν ἕν εἶναι κόσμον, ἐδὲ θέλειν τὰ σώματα συνελθόντα καὶ συμμιγέμεντα κοινὸν ἐν πάντων εἶδος τῇ φύσει παραχεῖν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἐτι μικρῶν καὶ ³ σκοράδην φερομένων καὶ διολιθαιόντων καὶ ὑποφευγόντων τὰς ὑπολήψεις ⁴ καὶ περιπλοικὰς, τῶν δὲ ἀδρότερον καὶ συνεσηκώτων ἤδη, δεινὰς ἀγῶνας πρὸς ἀλλήλα ⁵ καὶ διαταραχὰς λαμβανόντων, κλύδωνα καὶ βρασιὸν εἶναι, καὶ φθόρον καὶ πλάνης καὶ ναυαγίαν μετὰ πάντα, πρὶν γε τὴν γῆν μέγεθος λαβῆσαν ἐκ τῶν συνισαμένων καὶ φερομένων ἰδρυθῆναι πᾶς αὐτῆν, καὶ τοῖς ἄλλοις ⁶ ἰδρυσιν ἐν αὐτῇ καὶ περὶ αὐτὴν παραχεῖν. ἔτω τῶν μεγίστων ἐν ἀνθρώποις δυνάμεων καὶ ἡγεμονιῶν κατὰ τύχας ἐλαττωμένων καὶ συμφερομένων, ὑπὸ τῷ μηδένα κρατεῖν, βέλεσθαι δὲ πάντας, ἀμήχανος ἢ φορὰ ⁷

A 2

καὶ

¹ Turn. V. Bong. ὑπολαβόμενος. Sic quoque Budaeus legit. Petav. ὑποβιλλόμενος. Xyl. iudice, ὑποβάλλεσθαι positum esse videtur pro ordiri, moliri.

² Ald. & Bas. ὅ ἐστιν ἱερὰν. Xyl. e scripto correxit. Mox R. omisit καὶ ὀνησιδώραν. Schott. Coll. Mur. ὀνησιδώρον. Jun. ἀνησιδώραν. Turn. V. Bong. ὀνησιδώτος. W. saisp. ὀνησιδωρον.

³ Delendum censet hoc καὶ R.

⁴ R. susp. ἀπολήψεις, interceptiones — nolentibus neque patientibus se intercipi, & in suo cursu impediri.

⁵ Turn. V. Bong. πρὸς ἀλλήλους

⁶ Sic R. legi voluit, & restitui ex edd. Frst. prioribus pro τὰς ἄλλας, quod in eadem & R. legitur, Paulo ante Petav. ἰδρυθῆναι.

⁷ Petav. ἢ φθορά.

καὶ πλάνη καὶ μεταβολὴ πᾶσα πάντων, μέχρις ἔ¹
 τῆς Ῥώμης ἰχὺν καὶ αὐξήσιν λαβέσσης, καὶ ἀναδησα-
 μένης, τῆτο μὲν, ἔδνη καὶ δήμας ἐν αὐτῇ², τῆτο δέ,
 ἄλλοφύλας καὶ διαποντικός βασιλέων³ ἡγεμονίας, ἔδραν
 ἔχε τὰ μέγιστα καὶ ἀσφάλειαν, εἰς κόσμον εἰρήνης καὶ
 ἓνα⁴ κύκλον τῆς ἡγεμονίας ἀπλαιοῦ περιφερομένης,
 πάσης μὲν ἀρετῆς ἐγγενομένης τοῖς ταῦτα μηχανησα-
 μένοις, πολλῆς δὲ καὶ τύχης συνελθούσης, ὡς ἐνεῖται⁵
 τῆ λόγος προΐοντος ἐνδείξασθαι.

III. Νυνὶ δέ μοι δοκῶ τῆ προβλήματος⁶, ὡσπερ
 ἀπὸ σκοπιᾶς⁷, καθορᾶν ἐπὶ τὴν σύγκρισιν καὶ τὸν
 ἀγῶνα τὴν τε τύχην καὶ τὴν ἀρετὴν βαδιζέσας. ἀλ-
 λά τῆς μὲν ἀρετῆς πρῶτον τε τὸ βᾶδισμα καὶ τὸ βλέμμα
 καθεστηκός· παρέχει δέ τι καὶ τῶ προσώπῳ πρὸς τὴν
 ἄμιλλαν ἐρύθθημα τῆς φιλοτιμίας. καὶ πολὺ μὲν ὑσερεῖ
 σπευδέσσης τῆς τύχης, ἄγασι δ' αὐτὴν καὶ δορυφορεῖσι
 κατὰ πλήθος

Ἄνδρες ἀρήφατοι βεβρωτωμένα τεύχε' ἔχοντες⁸,
 ἐναντίων τραυμάτων ἀνάπλεω, αἵμα συμμειγμένον ἰδρῶ-
 τι σαλάζοντες⁹, ἡμικλᾶσοις ἐπιβεβηκότες λαφύροις.
 βέλεσθε δὲ πυθόμεθα, τίνες ποτὲ εἰσὶν ἔτοι; Φαβρί-
 κιοι

1 Turn. V. Bong. καὶ μέχρις ἔ. Petav. μέχρι ἔν. Mox
 Petav. ἀναδυσσμένης.

2 R. susp. ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ.

3 Petav. βασιλέως.

4 Vulgo post ἓνα legitur iterum καὶ, quod de'levi cum W.
 omiffum a B. E. Voff. P. & Interpr. lat. . Prius καὶ ante ἓνα
 deleri voluit R. item legi deinde περιφερόμενα.

5 Petav. Ald. Bas. ὡς ἐνεσι.

6 R. susp. ἀπὸ τῆ προβλ.

7 Turn. Bong. Petav. ἀπὸ σκοπῆς.

8 Hom. Odyss. XI, 41.

9 Turn. & Bong. σαλάζοντες; Petav. σάζοντες; qui simul
 pro συμμειγμένον habet συμμειγμένον.

κιοι Φασίν εἶναι, καὶ Κάμιλλοι καὶ Λένιοι Κικιννάτοι ¹ καὶ Μάξιμοι Φάβιοι, καὶ Κλαύδιοι Μάρκελλοι, καὶ Σκιπίωνες. ὄρω δὲ καὶ Γάϊον ² Μάριον ὀργιζόμενον τῇ τύχῃ· καὶ Μέκιος ἐνεὶ Σινευόλας ³, τὴν Φλεγομένην χεῖρα δεικνύσει, βοῶν, Μῆ καὶ ταύτην τῇ τύχῃ χαρίζῃ; καὶ Μάρκος Ὠράτιος ⁴ ἀριεὺς παραποτάμιος Τυρρηνικοῖς βέλεσι βαρυνόμενος, καὶ σιάζοντα μηρὸν ⁵ παρέχων, ἐν βαθείας ὑποφθέγγεται ἄνης, Οὐκὲν κινῶ κατὰ τύχην πεπήρωμαι; τοιῶτος ὁ τῆς ἀρετῆς χορδὸς πρόσεισιν ἐπὶ τὴν σύγκρισιν, Βριθὺς ὀπλιτοκάλως δάιος ἀντιπάλωις ⁶.

IV. Τῆς δὲ τύχης ἐξὺ μὲν το κίνημα, καὶ θρασὺ τὸ Φρόνημα, καὶ μεγάλαυχον ἢ ἐλπίς· Φθάνουσα δὲ τὴν ἀρετὴν ἐγγύς ἐσιν, ἔς πλεροῖς ἐλαφρίζουσα κέφοις ἑαυτὴν, ἐδὲ ἀκράνυχον ὑπὲρ σφαίρας τινὸς ἴχνος καθεῖσα, περισφαλῆς καὶ ἀμφίβολος πρόσεισιν, εἴτ' ἀπεισιν ἀηδῆς ⁷. ἀλλ' ὡσπερ οἱ Σπαρτιάται τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι, διαβαίνουσαν τὸν Εὐρώταν, τὰ μὲν ἔσοπιρα καὶ τὰς χλιδῶνας, καὶ τὸν κερὸν ἀποδέδαι, δόρυ δὲ καὶ

A 3

ἀσπί-

¹ Fuit καὶ ante Κικιννάτοι, firmatum quidem Xyl. MS. sed delevi auctoritate Bas. e mente Xyl. & R. ut fit L. Quintius Cincinnatus.

² Restitui Γάϊον e Bas. firmatum cod. Turn. a quo abest praemissum καὶ, & Interpr. lat. Probat idem nomen Xyl. licet in scripto suo invenit Κλαύδιον, quod vulgo legitur, nec non R. & dedit W. accedentibus marg. Voss. & Mez.

³ Sic, me iudice, bene monuit R. legendum pro vulg. Κέσλας, & dedi. Bas. Σινεύλας. Xyl. quoque vertit *Scaevola*, nec non Interpr. lat. — Turn. & Bong. καὶ Κέρτιος ἐκεί.

⁴ Dedi sic e Bas. Xyl. Mez. probante R. Vulgo καὶ Πάκιος, καὶ Μάρκος. R. dubitat adhuc de praenomine *Marco*, quod Horatium Coclitum gessisse non reperit. Margo Voss. Ὠράτιος καὶ Μάρκος. Interpr. lat. — illic Marcus illic Oratius Cocles.

⁵ Turn. Bong. καὶ συσιάζοντα μηρῶν.

⁶ Sic legendum Xyl. monuit. Ald. & Bas. ἀντιπάλως. Aeschylus esse versum, monet R.

⁷ Xyl. mavult ἀειδῆς.

ἀσπίδα λαβεῖν κοσμημένην τῷ Λυκίργῳ· ἕτως ἡ τύ-
 χη καταλιπῶσα Πέρσας καὶ Ἀσσυρίας, Μακεδονίαν μὲν
 ἐλαφρὰ ¹ διέπλη, καὶ ἀπεσεισάτο ταχέως Ἀλέξανδρον,
 καὶ δι' Αἰγύπτου καὶ Συρίας περιφέρεισα βασιλείας διώ-
 δευσε, καὶ Καρχηδονίους σρεφομένην ποικίλιν ἐβίβασε ²-
 τῷ δὲ Παλατιῷ προσερχομένη, καὶ διαβαίνουσα τὸν Οὐμ-
 βριν (ὡς εἴοικεν) ἔδηκε τὰς πτέρυγας, ἐξέβη τῶν πε-
 δάλων, ἀπέλιπε τὴν ἄπισον καὶ παλίμβολον σφαῖραν.
 ἕτως εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην ὡς μενῶσα, καὶ τοιαύτη πάρ-
 εσιν ὡς ³ ἐπὶ τὴν δίκην. ἔ μὲν γὰρ ἀπευθῆς ⁴, κα-
 τὰ Πίνδαρον, ἐδὲ δίδυμον σρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλ-
 λον Εὐνομίας καὶ Πειθῆς ἀδελφῆ, καὶ Προμηθεΐας θυ-
 γάτηρ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλμύκν. τὸ δὲ ὑμνόμενον ἐνεῖ-
 νο τῆ πλέτε κέρας ἔχει διὰ χειρὸς, ἐν ὀπώρας ἀεὶ
 θαλάσσης μεσὸν, ἀλλ' ὅσα φέρεῖ ⁵ πᾶσα γῆ, πᾶσα δὲ
 θάλαττα, καὶ ποταμοὶ, καὶ μέταλλα, καὶ λιμένες, ἀφθο-
 να καὶ ῥύδην ἐπιχεαμένη. λαμπροὶ δὲ καὶ διαπρεπεῖς
 ἄνδρες ἐν ὀλίγοι μετ' αὐτῆς ὀρῶνται· Πομπήλιος ⁶ Νε-
 μῶς ἐκ Σαβίνων, καὶ Πρίσκοις ἐκ Ταρκυνίων, ἕς ἐπή-
 λυδας βασιλεῖς καὶ ξένος ⁷ ἐνιδρύσατο τοῖς Ῥωμίλοις
 θρόνοις· καὶ Παῦλος Αἰμύλιος ἀπὸ Περσέως καὶ Μα-
 κεδόνων ἄτρωτον στρατὸν ἄγων, καὶ νίκην ἀδακρυρὸν θριαμ-
 βεύων μεγαλύνει τὴν τύχην. μεγαλύνει δὲ καὶ Και-
 κήλιος ⁸ Μέτελλος ὁ Μακεδονικὸς γέρων, ὑπὸ τεσσάρων
 παί-

1 Turn. Bong. ἐλαφρὰ.

2 libranit, modo extulit manu in sublime, modo depressit,
 per vices secundis adversisque rebus exercuit.

3 abest ὡς a W.

4 Xyl. MS. ἔ μεγαπευθῆς, quod e Petav. falso enotatum
 esse videtur ἔ μέγα πευθῆς, qui etiam in seq. habet τρέφουσα.
 Budaeus reddidit incertam, quod Xyl. probat, vertens
 incerta. R. susp. ἀπειθῆς, coniectura.

5 Petav. θαλάσσης μεσὸν, ἀλλ' ὅσα φέρη.

6 Petav. Πομπήλιος; Ald. deinde ἐξ Ἀβίνων.

7 R. mavult ἐπήλυδας καὶ ξένος βασιλεῖς.

8 Petav. τὴν ψυχὴν. μεγαλύνει δὲ καὶ Κεκίλιος.

παίδων ὑπατιῶν ἐκκομιζόμενος, Κοίντε Βαλεαρίου ¹ καὶ Λευκίε Διαδέμα ², καὶ Μάρκω Μετέλλω, καὶ Γαίω Καπρωίῳ, καὶ δυεῖν γαμβρῶν ὑπατιῶν, καὶ θυγατριδῶν κοσμημένων ἐπιφανέσιν ἀριστείαις καὶ πολιτείαις. Αἰμύλιος δὲ Σκαῦρος, ἐκ ταπεινῆ βίῃ καὶ ταπεινότερα γένεσ, καινὸς ³ ἄνθρωπος ἀρθεὶς ὑπ' αὐτῆς, προγράφεται τῷ μεγάλῃ συνεδρίῳ. Κορνήλιον δὲ Σύλλα, ἐκ τῶν Νικοπόλεως τῆς ἐταίρας ⁴ ἀναλαβῆσα καὶ βασιλεύσα κὼλπων, ὑψηλότερον τῶν Κιμβρικῶν Μαρτίω Φρίκμβων, καὶ τῶν ἐπ' ἄ ὑπατιῶν, ἐπιτίθησι μοναρχίαις καὶ διπλωματίαις. ἄντιρκος ἔτος τῇ τύχῃ μετὰ τῶν πράξεων ἑαυτὸν εἰσποίει, βοῶν κατὰ τὸν Οἰδίποδα τὸν Σοφοκλέως, Ἐγὼ δ' ἑμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω. καὶ Ῥωμαῖσι μὲν Φήλιξ ἀνομιάζετε, τοῖς δὲ Ἑλλήσιν ἔτως ἔγραψε, Λέκιος Κορνήλιος Σύλλας Ἐπαφρόδιτος. καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐν Χαιρωνείᾳ τρόπαια, καὶ τὰ τῶν ⁵ Μιθριδατικῶν, ἔτως ἐπιγέγραπται, καὶ εἰκότως· πλείστον γὰρ Ἀφροδίτης ἔ νῦξ, κατὰ Μένανδρον, ἀλλὰ τύχῃ μετέχθηεν.

V. Ἄρ' ἔν ταύτην τις ἀρχὴν ποιησάμενος οἰκείαν, ὑπὲρ τῆς τύχης ἐπάγοιτο μάρτυρας αὐτὰς Ῥωμαίους, ὡς τῇ τύχῃ πλέον ἢ τῇ ἀρετῇ νέμοντας; ἀρετῆς μὲν γε παρ' αὐτοῖς ὀψὲ καὶ μετὰ πολλὰς χρόνας ἱερὸν

A 4

ιδρύ-

¹ Sic dedi e Bas. & Xyl. pro vulg. Βαναρίων, R. probante, ² Xyl. vertit *Diademato*, seu *Vittato*, ut sit idem, cuius fit mentio apud Plut. in vit. Coriolani, Vol. II. pag. 71. l. 10. R. de hoc nomine se dubitare fatetur, quid statuat. Budaeum quatuor fratrum nomina plane omisisse, Xyl. notat. Turn. V. Bong. Coll. Mur. Schott. Jaunot. Anon. Mez. Διαδημάτα.

³ Bas. Petav. κενός. R. monente, *nobilissimam* vetustatem Aemil. Scauro tribuit Valer. Max. VIII, 1.

⁴ Petav. ἑτέρας. Cf. Vita Syllae Vol. III. p. 177.

⁵ R. mavult τρόπαια κατὰ τῶν M. ut referatur ad pugnam, quam a Sylla cum Archelao Mithridatis legato apud Chaeroneam commissam fuisse enarrat Appian. Mithridat. p. 197. sq.

ιδρύσατο Σκιπίαν ὁ Νομικτῖνος, εἶτα ¹ Μάρκελλος τὸ Οὐίργατίς τε καὶ Ὀνώρις προσαγορευόμενον· καὶ τοτῆς Μέντις καλαμμένης (γνώμης ἂν νομίζοιτο) Σκαῦρος Αἰμύλιος, περὶ τὰ Κιμβρικὰ τοῖς χρόνοις γεγονώς· ἤδη ² τότε λόγων καὶ σοφιστῶν καὶ σωμυλίας παρεισρυσίσης εἰς τὴν πόλιν ἤρχοντο σεμνύνειν τὰ τοιαῦτα· σοφίας δὲ μέχρι καὶ νῦν ἱερὸν ἐκ ἔστιν, ἐδὲ σωφροσύνης, ἢ καρτερίας, ἢ μεγαλοψυχίας ³, ἢ ἐγκρατείας· ἀλλὰ τὰ γε τῆς τύχης ἱερὰ, λαμπρὰ καὶ παλαιὰ, καὶ ὅμῃ τι ⁴ τοῖς πρώτοις καταμειγμένα τῆς πόλεως θεμελίοις γέγονε· πρῶτος μὲν γὰρ ἰδρύσατο τύχης ἱερὸν Μάρκιος Ἄγκος, ὁ Νόμα ⁵ θυγατριῶδες, καὶ τέταρτος ἀπὸ Ῥωμίης γενόμενος βασιλεὺς· καὶ τάχα περὶ τὴν τύχην τῇ ἀνδρίᾳ ⁶ παρωνόμασεν, ἢ πλείστον εἰς τὸ νικᾶν τύχης μέτεσι· τὸ δὲ

1 R. monet contra haec, Scipionem Numantinum, qui tertium bellum Punicum confecit, diu post Marcellum vixisse, secundo bello Punico florentem.

2 R. mavult ante ἤδη inferi ὡς, & σοφισμάτων pro σοφιστῶν, & post σωμυλίας excidisse suspicatur Ἑλληνικῆς. Xyl. deesse censuit καθάρωσεν ante ἤδη, monens, in scripto quoque signum a correctore allitum fuisse, quod locum mutilatum indicet. Non animadvertit autem, ἰδρύσατο, paulo ante in communi positum, etiam huc pertinere.

3 Petav. inverso ordine ἢ μεγαλοψυχίας, ἢ καρτερίας.

4 Ald. & Bas. ὁμοίως τι.

5 Sic dedi cum W. ex Bas. Xyl. Mez. Vulgo ὄνομα. R. ὁ Νομᾶ, vel ὁ Νημᾶ dandum censuit. In Bas. ordo nominum transpositus extat Ἄγκος Μάρκιος. Ald. Μάρκος Ἄγκ. Mox Petav. inverso vocum ordine βασιλεὺς γενόμενος.

6 W. rectius censet ex B. τῇ Τύχῃ τὴν Ἀνδρίαν. Xyl. notat, forte referri haec ad Fortunae Fortis dedicationem, quamquam eam Servio Tullio Livius adscribat; alioqui inter Fors & Fortis. unde Fortitudo deducatur, vicinitatem esse nominum, quae ἀπὸ τύχης videatur, quam fortasse auctor studiose & consulte institutam voluerit dicere. Deinde W. mavult παρωνόμασαν.

δὲ τῆς γυναικείας τύχης κατεσθευάσαντο πρὸ Καμίλλης ¹, ὅτε Μάρκιον Κοριολάνον ἐπάγοντα τῇ πόλει Οὐό-
 λάσσης ἀπετρέψαντο ² διὰ τῶν γυναικῶν. πρεσβευσά-
 μεναι γὰρ αὐταὶ πρὸς τὸν ἄνδρα μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ
 τῆς μητρὸς αὐτῆς ³, ἐξελιπάρησαν καὶ κατειργάσαντο Φεί-
 σαθαὶ τῆς πόλεως, καὶ τὴν στρατικὴν τῶν βαρβάρων ἀπ-
 αγαγεῖν. τότε λέγεται τὸ ἀγαλμα τῆς Τύχης ἅμα
 τῷ καθιερωθῆναι, Φωνὴν ἀφεῖναι, καὶ εἰπεῖν, Ὅσιώσ
 με πόλεως νόμῳ γυναῖκες ἄσαι καθιδρύσαθε. καὶ μὴν
 καὶ Φέριος Κάμιλλας, ὅτε τὸ Κελτικὸν ἔσβεσε πῦρ, καὶ
 τὴν Ῥώμην, ἀντίρροπον χρυσῷ κεκλιμένην, ἀπὸ ζυγῆ
 καὶ τῆς πλάσιγγος καθεῖλεν, ἔτ' εὐβελίας, ἔτ' ἀνδρείας,
 ἀλλὰ Φήμης ἰδρύσατο καὶ Κληδόνος ἐνεῖ ⁴ παρὰ τὴν
 καινὴν ὁδὸν, ὅπερ Φασὶ πρὸ τῆς πολέμου Μάρκῳ Και-
 δεῖρῳ ⁵ βαδίζοντι, νύμφῳ Φωνὴν γενέσθαι μελεύσαν
 ὀλίγω χρόνῳ Γαλατικὸν πόλεμον προσδέχεσθαι. τὴν δὲ
 πρὸς τῷ ποταμῷ ⁶ Τύχην Φόρτιν ⁷ καλᾶσιν (ὅπερ
 εἰσὶν ἰχυράν, ἢ ἀριστευτικὴν, ἢ ἀνδρείαν) ὡς τὸ νικητι-
 κὸν ἀπάντων κράτος ἔχουσαν. καὶ τὸν γεναὸν ⁸ αὐτῆς
 ἐν ταῖς ὑπὸ Καίσαρος τῷ δήμῳ καταλειφθεῖσι κήποις ὤκο-
 δόμησαν, ἠγόμενοι κακκείνον εὐτυχίᾳ γενέσθαι μέγιστον,
 ὡς αὐτὸς ἐμαρτύρησε.

VI. Περί δὲ Γαίης Καίσαρος ἠδέσθην ἂν εἰπεῖν, ὡς
 ὑπ' εὐτυχίας ἤρθη μέγιστος, εἰ μὴ τᾶτ' αὐτὸς ἐμαρτύ-
 ρησεν.

A 5

¹ Petav. πρὸς Καμίλλης.

² Usitatus & elegantius censet R. ἀπετρέψαντο, licet non
 damnet vulgatam.

³ Petav. μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τῆς γυναικὸς.

⁴ R. fufp. ἔδη vel ἔδος.

⁵ Dedi sic cum W. e Bas. & Xyl. Vulgo Μάρκῳ καὶ Δε-
 κίῳ.

⁶ Turn. V. Bong. τῇ δὲ πρὸς τῷ ποταμῳ.

⁷ R. sic legi voluit τύχην Φόρτιν, quod dedi (accedente si-
 mul ex parte auctoritate Basil. editionis, quae habet Φόρτιν)
 vel Φόρτεμ. Vulgo τύχην, ἢν Φόρτικαν.

⁸ Petav. καὶ τὸν γεναῖον.

ρησεν. ἐπεὶ γὰρ ἀπὸ Βρεντεσίας Πομπηίου διάκων ἀνή-
 χθη πρὸ μίξ ἡμέρας νόνων Ἰανναρίων, χειμῶνος ἐν
 τροπαῖς ¹ ὄντος, τὸ μὲν πέλαγος ἀσφαλῶς διεπέρασε,
 τῆς τύχης τὸν καιρὸν ὑπερθεμένης ². εὐρῶν δὲ τὸν
 Πομπηίου ἄθρον, καὶ πολὺν μὲν ἐν γῆ, πολὺν δὲ ἐν
 θαλάσῃ, μετὰ πασῶν ἅμα τῶν δυνάμεων καθεζόμενον
 αὐτὸς ὀλιγοσὸς ὢν, τῆς μετὰ Ἀντωνίας καὶ Σαβίνας στρα-
 τίας αὐτῷ βραδυδέσης, ἐτόλμησεν εἰς ἀκέρτιον μικρὸν
 ἐμβὰς, καὶ λαθῶν τὸν τε ναύκληρον καὶ τὸν κυβερνή-
 την ὡς τινος θεράπων ἀναχθῆναι. σκληρᾶς δὲ πρὸς τὸ
 ρεῦμα τῆ ποταμῆ ³ γενομένης ἀντιμεταβάσεως καὶ κλύ-
 δωνος ἰχυρῆ, μεταβαλλόμενον ὄρῳ τὸν κυβερνήτην,
 ἀφείλεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἰμάτιον, καὶ ἀναδείξας
 ἑαυτὸν, Ἰδι (ἔφη) γενναίε, τόλμα, καὶ δέδιδι μηδὲν,
 ἀλλὰ ἐπίδιδε τῇ τύχῃ τὰ ἰσία, καὶ δέχεο τὸ πνεῦμα ⁴,
 πισεύων, ὅτι Καίσαρα φέρεις καὶ τὴν Καίσαρος τύχην.
 ἔτως ἐπέπεισο τὴν τύχην αὐτῷ συμπλεῖν, συναποδη-
 μεῖν, συστρατεύεσθαι, συστρατηγεῖν. ἣ ἔργον ἦν γαλήνην
 μὲν ἐπιτάξαι θαλάσῃ, θέρος δὲ χειμῶνι, τάχος δὲ
 τοῖς βραδυτάτοις, ἀλκὴν δὲ τοῖς ἀδυμοτάτοις. τὸ δὲ
 τέτων ἀπιστότερον, Φυγὴν Πομπηίω, καὶ Πτολεμαίω ξε-
 νοκίλουαν, ἵνα καὶ Πομπηίος πέση καὶ Καίσαρ μὴ
 μιανθῇ.

VII.

1 a Petav. abest ἐν.

2 fortuna oportunitatem aggrediendi & opprimendi Caesa-
 ris in aliud tempus rejicientie & sibi reservante. R. Cf.
 Dion. Cass. 41. 46.

3 R. legi voluit aut τῆ πελάγῃς, aut τῆς τῆ πνεύματος.
 Petav. deinde κλύδωνος.

4 Post hanc vocem vulgo datur τῷ πνέοντι πισεύων. Abest
 τῷ πνέοντι ab Ald. Bas. Xyl. Petav. Interpr. lat. (sequentia qui-
 dem male confundente) item a B. E. Voss. & delendum cen-
 sui. Voluit idem R. aut cum τῷ πλέοντι, vestigiis suis confi-
 dens, mutandum censuit. Coll. Mur. τῷ πνεύματι. W. Iulp.
 τῷ λέγοντι vel τῷ φέροντι.

VII. Τί δέ; ὁ τέτα μὲν υἱός, πρῶτος δὲ ἀναγο-
 ρευθεὶς Σεβασός, ἄρξας ¹ τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἔτη,
 ἐκ αὐτοῦ ἐπιπέμπων τὸν θυγατριδὲν ἐπὶ στρατεῖαν ἤξαστο
 τοῖς θεοῖς, ἀνδρίαν μὲν αὐτῷ δοῦναι τὴν Σικιλιανός, εὐ-
 νοϊαν δὲ τὴν Πομπηίε, τύχην δὲ τὴν αὐτῆ; καθάπερ
 ἔργῳ μεγάλῳ δημιουργὸν ἐπιγράψας ἑαυτῷ τὴν τύχην,
 ἥτις αὐτὸν ἐπιθεῖσα Κιμέρωνι, καὶ Λεπίδῳ, καὶ Πάσ-
 σα, καὶ Ἰρτίῳ, καὶ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ ², ταῖς ἐκείνων
 ἀριστείαις καὶ χερσὶ καὶ νίκαις, καὶ σόλοις, καὶ πολέ-
 μοις, καὶ στρατοπέδοις γεινόμενον πρῶτον, εἰς ὕψος ἄρα-
 σα, καὶ καταβαλῆσα τέτα, δι' ἧν ἀνέβη, μόνον κατέ-
 λιπεν ³. ἐκείνῳ γὰρ ἐπολιτεύετο Κιμέρων, καὶ Λέπι-
 δος ἐστρατήγει, καὶ Πάσσας ἐνίκα, καὶ Ἰρτιος ἐπιπτε,
 καὶ Ἀντώνιος ὑβρίζεν. ἐγὼ γὰρ καὶ Κλεοπάτραν τῇ
 τύχῃ Καίσαρος τίθημι, περὶ ἣν, ὡς ἔρμα, κατέδου καὶ
 συνετρίβη τηλικῆτος αὐτοκράτωρ, ἵνα ἧ μόνος Καίσαρ.
 λέγεται δὲ, πολλῆς οἰκειότητος αὐτοῖς καὶ συνηθείας
 ὑπαρχέσης, πολλὰς γολαζόντων ⁴ εἰς παιδιὰν σφαι-
 ρας ἢ κύβων, ἢ νῆ Δία θρεμμάτων ἀμίλλης, αἶον ὀρτύ-
 γων καὶ ⁵ ἀλειψυόνων, ἀεὶ νικῶμενον Ἀντώνιον ἀπαλ-
 λάτ-

1 Turn. V. Bong. Petav. ἄρξας δὲ τέσσ. Post seq. ἔτη ad-
 dunt Turn. V. Bong. γῆς καὶ θαλάττης; nec non Ald. Bong.
 Petav. εὐξαστο pro ἤξ.

2 Secutus sum Basileensem, & Xyl. versionem. Vulgo καὶ
 Ἀντωνίῳ καὶ Μάρκῳ. R. susp. καὶ Γαίῳ καὶ Ἀντωνίῳ καὶ
 Μάρκῳ; vel καὶ Ἀντωνίῳ καὶ Κλεοπάτρῃ. Posterius praefert.
 Interpr. lat. haud agnoscit interjacens καὶ, sed vertit Antonio
 Marco.

3 In loco hoc, qui vulgo sic exhibetur: γεινόμενον πρῶτον εἰς
 ὕψος ἄρασα καὶ καταβαλῆσα, τέτα ἀναβῆναι μόνον, δι' ἧν
 ἀνέβη μόνον, κατέλιπεν — secutus sum W. qui interpunctio-
 nem iuvante E. correxit, & delenda delevit auctoritate cod. B.
 R. jam de commate pone τέτα promovendo monuit, nec non
 de secundo μόνον delendo. Paulo ante Petav. omittit καὶ. πο-
 λέμοις, & pro καταβαλῆσα dat καταλαβῆσα.

4 Turn. V. Bong. γολάζοντες.

5 Inferui hoc καὶ ex Bas. Vulgo abest. R. voluit inferi ἧ.

λάτρεσθαι· καί τινα τῶν περὶ αὐτὸν ἐπὶ μαντεῖαις σεμ-
 νυόμενον, πολλάνις παρρησιάζεσθαι, καὶ ναθετεῖν· Ὡ-
 ἄνθρωπε, τί σοι πρᾶγμα πρὸς τῆτόν ἐσι τὸν νεανίσκον;
 Φεῦγε αὐτόν. ἔνδοξότερος εἶ, πρεσβύτερος εἶ, ἄρχεις
 πλειόνων, ἐνήθλιας πολέμοις, ἐμπειρίᾳ διαφέρεις· ἀλλ'
 ὁ σὸς δαίμων τὸν τέτα φοβεῖται· καὶ ἡ τύχη σε καθ'
 ἑαυτὴν ἐσι μεγάλη, κολακεύει δὲ τὴν τέτα· ἐὰν μὴ μα-
 κρὰν ἦς ¹, οἰχήσεται μεταβάσα πρὸς αὐτόν.

VIII. Ἀλλὰ γὰρ αἱ μὲν ἀπὸ τῶν μαρτύρων πί-
 σεις τοσαῦται τῇ τύχῃ πάρεσι. δεῖ δὲ καὶ τὰς ἀπὸ
 τῶν πραγμάτων αὐτῶν εἰσάγειν, ἀρχὴν τῆ λόγε τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς πόλεως λαβόντας. εὐθὺς ἔν, τίς ἐκ ἂν εἴποι
 πρὸς τὴν Ῥωμύλα γενέσιν καὶ σωτηρίαν καὶ τροφὴν καὶ
 αὐξήσιν, τὴν μὲν τύχην ὑποβολὰς κατατεθεῖσθαι, τὴν
 δὲ ἀρετὴν ἐξωκοδομημέναι ²; πρῶτον μὲν ἔν τὸ περὶ τὴν
 γενέσιν καὶ τὴν τέκνωσιν αὐτῶν τῶν ἐνιδρυσασμένων ³ καὶ
 κησαντων τὴν πόλιν, εὐτυχίας ἕοικε θυμασῆς γενέσθαι.
 θεῶ γὰρ ἡ τεῦσσα μιχθῆναι λέγεται, καὶ καθάπερ τὸν
 Ἡρακλέα σπαρῆναι Φασὶν ἐν μακρᾷ νυκτὶ, τῆς ἡμέρας
 ἐπιχεθείσης παρὰ φύσιν, καὶ τῆ ἡλίου βραδύναντος· ἔτως
 περὶ τὴν Ῥωμύλα σπορὰν καὶ καταβολὴν, τὸν ἡλίον ἐκ-
 λιπεῖν ἰσορῆσι, ποιησάμενον ἀτρεῖκῃ σύνοδον πρὸς σελή-
 νην, ὡσπερ ὁ Ἄρης θεὸς ὦν τῇ Σιλβίᾳ θνητῇ συνῆλθε-
 τῆτο δὲ συντυχεῖν τῷ Ῥωμύλῳ καὶ περὶ τὴν μετασά-
 σιν

¹ Sic cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. Petav. B. Voff. Vul-
 go μακρὰν ἦ. R. sup. ἀπίης, nisi procul ab eo faceffas. In-
 terpr. lat. nisi remotior sis.

² fortunam quidem stravisse fundamenta, super iis autem
 eductam structuram perfecisse virtutem. Dedi, quod Mez.
 & R. legendum censuerunt, a W. probatum, & a Kaltw. trans-
 latum. Vulgo αὐξήσιν, ἀρετῆς μὲν ὑπερβολὰς κατατεθεῖσθαι,
 τὴν δὲ τύχην ἐξωκοδομημένα. Interpr. lat. quid legerit, du-
 bious sum. Sic vertit: omnem quidem virtutis splendorem de-
 fuisse, solamque aedificavisse fortunam.

³ R. monente, ἐνιδρυσασμένων idem est atque simplex ἴδρυσ.
 pro συνιδρυσ. Petav. omittit praecedens τῶν.

σιν αὐτὴν τῆ βίβ. λέγασσι γὰρ ¹ ἐκλείποντος τῆ ἡλίας
 ἠφανίσθαι, νόναις καπρατίναϊς, ἦν ἄχρι νῦν ἡμέραν ἐπι-
 Φανῶς ἐορτάζουσιν. ἔπειτα γεννηθέντας αὐτὰς, τῆ τυ-
 ρίνου αἰτέντος ² ἀνελεῖν, παρέλαβε κατὰ τύχην ἑ βάρ-
 βρος ἐδὲ ἄγριος ὑπηρέτης, ἐλεήμων δέ τις καὶ Φιλάν-
 θρωπος, ὥσε μὴ κλεῖναι· ἀλλὰ τῆ ποταμῆ τις ἦν ὄχθη
 χλοερῶ λειμῶνι προσκλύζουσα, καὶ περισκιάζουμένη χθα-
 μαλοῖς δένδροισιν· ἐνταῦθα κατέβηκε τὰ βρέφη, πλη-
 σίον ἐρινεῶ τινος, ἐν ῥεμινάλιν ³ ὠνόμαζον. εἶτα λύ-
 καινα μὲν νεοτόκος σπαργῶσα καὶ πλημμυρῶσα τὰς μα-
 θὰς γάλακτι, τῶν σκύμων ἀπολωλότων, αὐτὴ χρήζε-
 σα κηφισμῆ, περιέπλυξε τὰ βρέφη καὶ θηλὴν ἐπέχευ,
 ὥσπερ ὠδινα δευτέραν ἀποτιθεμένη τὴν τῆ γάλακτος. ἱε-
 ρὸς δὲ ὄρνις Ἄρεος, ὃν δρυοκολάπην καλεῖσιν, ἐπιφοι-
 τῶν καὶ προσκαθίζων ⁴ ἀκρόνυχος, ἐν μέρει τῶν νηπίων
 ἐκατέρω εἶμα τῆ χηλῆ διοίγων, ἐνετίθει ψώμισμα, τῆς
 αὐτῆ τροφῆς ἀπομερίζων. τὸν μὲν ἐν ἐρινεὸν ῥεμινάλιν
 ὠνόμασαν, ἀπὸ τῆς θηλῆς, ἦν ἡ λύκαινα παρ' αὐτὸν
 θυλάσασα ⁵ τοῖς βρέφεσι παρέχε· μέχρι δὲ πολλῆ δι-
 εφύλακτον οἱ περὶ τὸν τόπον ἐκείνου κατοικοῦντες, μη-
 δὲν ἐπιτίθεναι τῶν γεννημένων, ἀλλ' ἀναιρεῖσθαι πάντα
 καὶ τρέφειν, τὸ Ῥωμύλε πάθος καὶ τὴν ὁμοιότητα τι-
 μῶντες. καὶ μὴν, τό τε λαθεῖν αὐτὰς τρεφομένους καὶ
 παιδευομένους ⁶ ἐν Γαβίοις, ἀγνοηθῆναι τε Σιλβίας ὄν-
 τας

¹ Petav. λέγοντος γὰρ, quod Collect. lect. var. pro λέγον-
 τας esse suspicatur.

² R. susp. ζητέντος, quod W. probat.

³ Petav. hic & infra ῥεμινάλιν; & mox περιέπλυξε τὰ βρέ-
 φη θηλὴν ἐπ.

⁴ Petav. ἐπιφυγῶν καὶ καθίζων; nec non ἀκρόνυχος.

⁵ anterioribus pedibus in genua subnixis, posterioribus re-
 ctis, ut parvuli sub ea jacentes neque comprimerentur mole
 lupae, & possent suspenfa ubera commode ore amplecti. R.

⁶ absunt a Petav. καὶ παιδευομένους. Deinde in ind. Var.
 lect. ex Ald. Bas. & Petav. enotatur ἀγνοηθῆναι Σιλβίας absque
 τε. Ego in meo exempli. Bas. lego καὶ ἀγνοηθῆναι Σιλβί.

τας υἱὸς καὶ θυγατριδῶς Νομίτωρος ¹ τῷ βασιλέως παρὰ πάντα ² τύχης κλέμμα καὶ σόφισμα φαίνεται γεγενημένον, ὅπως μὴ ἀπόλωνται πρὸ τῶν ἔργων διὰ τὸ γένος ³, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς Φανῶσι τοῖς κατορθώμασι, γνώρισμα ⁴ τῆς εὐγενείας τὴν ἀρετὴν παρέχοντες. ἐνταῦθά μοι μεγάλα καὶ Φρονίμω στρατηγῷ λόγος ἐπεισι Θεμισοκλέους βῆθεῖς πρὸς τινὰς τῶν ὑπερον εὐημερέντων Ἀθήνησι ⁵ στρατηγῶν, καὶ προτιμᾶσθαι τῷ Θεμισοκλέει ἀξιάντων. ἔφη γὰρ τὴν ὑπέραν εἶσαι πρὸς τὴν ἑορτὴν, λέγεσαν, ὡς ἐκεῖνη μὲν ἐστὶ κοπύδης ⁶ καὶ ἀσχολός, ἐν αὐτῇ δὲ τῶν παρεσκευασμένων ἀπολαύσει μετ' ἡσυχίας. τὴν ἐν ἑορτῇ εἶπεῖν, Ἀληθῆ λέγεις, ἀλλ' ἐμὲ μὴ γινομένης, πῶς ἂν σὺ ἦθαι; καὶ μὲ τοῖνον (ἔφη) μὴ γενομένης περὶ τὰ Μηδικὰ, τίς ἂν ὑμῶν ἦν οὖν ὄνησις; τῷτό μοι δοκεῖ πρὸς τὴν Ῥαμύλα ἀρετὴν ἢ τύχην λέγειν. Λαμπρὰ μὲν τὰ σὰ ἔργα καὶ μεγάλα, καὶ θεῖον ὡς ἀληθῶς ἐξέφηνας αἶμα καὶ γένος ἔσαν σεαυτῆν. ἀλλ' ὄρας πόσον ὑπερεῖς με; εἰ γὰρ ἐγὼ τότε μὴ παρηκολάθησα χρυσῇ καὶ Φιλάνθρωπος, ἀλλ' ἀπέλιπον καὶ προηκάμην τὰ νήπια, σὺ πῶς ἂν ἐγένεσ καὶ πόθεν ἐξέλαμψας; εἰ τότε μὴ θῆλυ θηρίον ἐπῆλθε Φλεγμαῖνον ⁷ ὑπὸ πλήθους καὶ Φορῆς γάλακτος καὶ τραφησομένης δόμενον μᾶλλον ἢ θρέψοντος, ἀλλ' ἀνήμερόν τι τελείως καὶ
 λιμῶν-

¹ Post h. v. vulgo fuit καὶ. Id delevi cum W. auctoritate cod. B. Interpr. lat. omittit idem & τῷ βασιλέως.

² Deest πάντα in Ald. Bas. Petav. Hinc R. pro παρὰ πάντα legi posse monet παράδοξον. Tuetur autem vulgatam, & interpretatur prae reliquis amnibus.

³ Suspectum est Reiskio διὰ τὸ γένος. Eo iudice, sententia flagitat διαδειξάμ τὸ γένος μήπω δυναθέντες.

⁴ Dedi sic in sing. ex Ald. & Bas. Vulgo γνωρίσματα.

⁵ Cod. innominatus τῶν εὐημερέντων ὑπερον ἐν Ἀθήνησι.

⁶ Dedi sic e Themistoclis Vita (Vol. I. p. 300.) mouente id ad l. c. Bryano & probante W. cum Mez. pro vulg. κομπύδης.

⁷ Turn. V. Bong. φλογόμενον.

λιανῶν, ἐν ἃν ἔτι ¹ νῦν τὰ καλὰ ταῦτα βασιλεία καὶ
 ναοὶ, καὶ θεάτρα, καὶ περίπατοι, καὶ ἀγορὰ, καὶ ἀρ-
 χεῖα, βατῆρων ² καλύβαι καὶ σαδομοὶ νομέων ἦσαν ³,
 Ἄλβανον, ἢ Τυρρηνόν, ἢ Λατίνον ἀνδρα δεσπότην ⁴
 προσκυνέντων. ἀρχὴ μὲν δὴ τὸ μέγιστον ἐν παντί, μά-
 λις δὲ ἐν ἰδρύσει καὶ κίσει πόλεως. ταύτην δὲ ἡ τύ-
 χη παρέχε, σώσασα καὶ φυλάξασα τὸν κίσην. ἡ μὲν
 γὰρ ἀρετὴ μέγαν ἐποίησε Ῥωμύλον, ἡ τύχη δὲ ἄχρι τῆ
 γενέσθαι μέγαν, ἐτήρησε.

IX. Καὶ μὴν τὴν γε Νεμῶ βασιλείαν πολυχρο-
 νιωτάτην γενομένην, ὁμολογεμένως εὐτυχία διεκυβέρνησε
 Θουμασίη. τὸ μὲν γὰρ Ἐγερίαν ⁵ τινὰ νυμφῶν μίαν
 δρυάδων, δαίμονα σοφὴν, ἔρωτί τ' ἀνδρὸς ἐν συνεία γε-
 νομένην, παραπαιδαγωγεῖν, καὶ συχηματίζειν τὴν πολι-
 τεῖαν, ἴσως μυθωδέτερον ἐστὶ ⁶. καὶ γὰρ ἄλλοι λεχθέν-
 τες ἄψαθαι γάμων θείων, καὶ θεοῖς ἐράσμιοι γενέσθαι,
 Πηλεῖς καὶ Ἀγχίσαι καὶ Ὠρίωνες καὶ Ἡμαθίωνες, ἔ-
 πάντως ἀγαπητῶς ἐδ' ἀλίπως διεβίωσαν. ἀλλὰ Νεμῶς
 ἔοικε τὴν ἀγαθὴν τύχην ἔχειν ὡς ἀληθῶς σύνοικον καὶ
 σύνοδρον καὶ συνάρχουσαν· ἢ, καθάπερ ἐν κλύδωνι θο-
 λερῶ, καὶ τεταραγμένῳ πελάγει, τῇ τῶν προσείων καὶ
 γειτόνων ἔχθρῃ καὶ χαλεπότητι, τὴν πόλιν φερομένην
 καὶ φλεγμαίνουσαν ὑπὸ μυρίων πόνων καὶ διχοσεασιῶν παρα-
 λαβῆσα, τὰς μὲν ἀντιτεταγμένους θυμὸς καὶ φθόνος, ὥσπερ
 πνεύ-

¹ abest ἔτι a Petav.

² Dedi sic e W. mente pro vulg. βοτῆρες καὶ καλύβαι. In-
 terpr. lat. idem legisse videtur, vertens: tuguria & humiles
 quaedam opilionum ac bubulcorum habitatiunculæ forent. B.
 & Reisk. ante βοτῆρες praeponunt ἀλλὰ, quae W. temerariam
 censet mutationem, priorem nexum non attendentis.

³ R. legi vult ἦσαν ἄν. Petav. νεμέων pro νεμέων.

⁴ a Petav. abest δεσπότην.

⁵ In ind. Var. enotatur ex Ald. Bas. & Petav. Ἐσπερίαν.
 Ego in meo exempl. Bas. lego Ἐγερίαν.

⁶ W. susp. post ἐστὶ excidisse aliquid, ex. c. ἢ μὴν λίαν εὐ-
 τυχεῖ.

πνεύματα, κατέσβεσεν· οἳα δὲ Φασι τὰς ἀλιυόνων λο-
 χείας παραδεξαμένην τὴν θάλατταν ἐν χειμῶνι σώζειν
 καὶ συνεκτιθηνεῖσθαι, τοιαύτην ἀναχεαμένη καὶ περιετή-
 σασα πραγμάτων γαλήνην ¹, ἀπόλεμον καὶ ἄνοσον καὶ
 ἀκίνδυνον καὶ ἄφοβον, νεοσαθεῖ δῆμον καὶ κραδαιομένον
 παρέχευε ῥιζῶσαι καὶ καταστῆσαι τὴν πόλιν, αὐξανομένην
 ἐν ἡσυχίᾳ βεβαίως καὶ ἀνεμποδίως. ὥσπερ γὰρ ὀλιγὰς,
 ἢ τριήρης, ναυπηγεῖται μὲν ὑπὸ πληγῶν καὶ βίας πολ-
 λῆς, σφύραις καὶ ἥλοις ἀρασσομένη καὶ γομφώμασι καὶ
 πρίοσι καὶ πελέεσι, γενομένην δὲ, εἶναι δεῖ καὶ πα-
 γῆναι σύμμετρον χρόνον, ἕως οἳ τε δεσμοὶ κἀτοχοὶ γέ-
 νωνται, καὶ συνήθειαν οἱ γόμφοι λάβωσιν· εἶν δὲ ὑγροῖς
 εἶτι καὶ περιολιθαίνουσι τοῖς ἀρμοῖς κατασπαθῆ, πάντα
 χαλάσει διατιναχθέντα καὶ δέξεται τὴν θάλατταν· ἔτω
 τὴν Ῥάμην ὁ μὲν πρῶτος ἀρχων καὶ δημικργὸς ἐξ ἀγρίων
 καὶ βοτήρων, ὥσπερ ἐκ δρυῶν ² κραταῖων συνισάμενος,
 ἐκ ὀλίγης πόντος ἔχεν, ἐδὲ μικροῖς ἀντήρεισε ³ πολέμοις
 καὶ κινδύνοις, ἐξ ἀνάγκης ἀμυνόμενος τὰς ἀνδισαμένους
 πρὸς τὴν γένεσιν καὶ ἰδρυσιν αὐτῆς. ὁ δὲ δεῦτερος πα-
 ραλαβῶν, χρόνον ἐπέχευε ⁴ πῆξαι καὶ βεβαῖῶσαι τὴν
 αὐξήσιν τῆ εὐτυχίᾳ, ἐπιλαβόμενος πολλῆς μὲν εἰρήνης,
 πολλῆς δὲ ἡσυχίας. εἰ δὲ τότε Πορσίνας τις ἐπέβρισσε
 Τυρ-

¹ Post γαλήνην vulgo datur καὶ, quod delevi. R. idem de-
 lendum censuit, aut legendum καὶ κατάσασιν ἀπόλεμον.

² Recepti sic e Turn. pro vulg. δρυάδων. MS. Xyl. δρυάδρων.
 W. corrigendum censet δρυόχων. Querna ligna intelligi, ap-
 parent.

³ Sic dedi cum W. ex B. pro vulg. ἀντήρεισε.

⁴ Vulgo hae voces ita distinctae leguntur ὁ δὲ δεῦτερος, πα-
 παραλαβῶν χρόνον ἐπέχευε. Hinc Xyl. quoque vertit: Secundus
 autem tempus nactus. &c. R. comma aut deleri voluit, aut post
 παραλαβῶν promoveri, quod feci cum W. Consentit interpr.
 lat. — secundus vero accepto imperio. Pro ἐπέχευε W. cum
 Mez. legendam censet ἔχευε, quod omnino necesse videtur, nisi
 ἐπέχευε rariori usū pro *aare*, *praebere* sumere velis. Interpr.
 lat. *tempus assumpsit* — *per fortunam*.

Τυρρηνικὸν χάρακα καὶ στρατόπεδον παραστήσας τείχεσιν ὑγροῖς ἔτι καὶ κραδαινομένοις, ἢ τις ἐν Μαρσῶν ἀποστάς ἀρειμάνιος δυνάστης, ἢ Λευκανὸς ὑπὸ Φθόνος καὶ Φιλουεικίας, ἀνὴρ δύσπερις καὶ πολεμοποιὸς, οἷος ὕπερον Μάλιος ¹, ἢ Σίλων ὁ Θρασύς, ἢ, τὸ ἔσχατον Σύλλα πάλαισμα, Τελεσίνος ², ὡς ἀφ' ἐνὸς συνθήματος ὄλην ἐξοπλίζων τὴν Ἰταλίαν, τὸν Φιλόσοφον Νεμᾶν περιεσάλπιζε θύοντα καὶ προσευχόμενον, ἢ ἂν ἀντέχον αἱ πρῶται τῆς πόλεως ἀρχαὶ πρὸς σάλον καὶ κλύδωνα τοσούτου, ἐδ' εἰς εὐανδρίαν καὶ πληθὸς ἐπέδωκαν· νῦν δὲ ἔοικε ³ τῆς πρὸς τὰς ὕπερον πολέμους παρασκευῆς ἐφόδιον Ῥωμαίοις ἢ τότε εἰρήνη γενέσθαι. καὶ καθάπερ ἀθλητῆς, ὁ δῆμος ἐκ τῶν κατὰ Ῥωμύλον ἀγώνων ἐν ἡσυχίᾳ χρόνον ἐτῶν τριῶν καὶ τετταράκοντα σωμασκήσας ⁴, τὴν δύναμιν ἀξιόμαχον καταστήσαι τοῖς ὕπερον ἀντιταττομένοις. ἐδὲ γὰρ λιμὸν, ἐδὲ λοιμὸν, ἐδὲ ἀφερίαν γῆς, ἐδ' ἄωρίαν τινὰ θέρους ἢ χειμῶνος ἐν τῷ τότε χρόνῳ παραλυπῆσαι τὴν Ῥώμην λέγουσιν, ὡς ἐκ ἀν-

θρω-

1 Xyl. monet, inter socialis seu Marfici belli duces nominari quendam Papium, cognomento *Mutilum*, cum Pompedio Silone. Probat idem nomen R. ex Vell. Paterc. I. II. c. 16. nec non W. idque Nuisch. & Kaltw. vertendo exprimunt. Ex Appiano Mez. *Μοτίλιος*; B. E. Voff. Petav. *Μάιλος*. Interpr. lat. nomina haec plane omittit, excepto Telefino.

2 Ante hanc vocem vulgo datur ἢ, quod delendum fuit, nec habent Baf. & Xyl. Ex iisdem dedi cum W. ὡς pro vulg. ὄς. R. ἢ & ὄς deleri voluit. Praepos. ἀφ' est ex Steph. pro ea Ald. Baf. Xyl. habent ἐφ'. Male haec varietas lectionis in ind. Frft. affertur; item in W. nota.

3 Vulgo νῦν δέ, ὡς ἔοικε. Delevi ὡς auctoritate Basil. — R. legi voluit νῦν δέ πως ἔοικε, *nunc autem quodammodo videtur*, quod W. probat, monens, Abreschium Dilucid. Thucyd. p. 6. male tueri lectionem corruptam.

4 Sic ex scripto Xyl. reposuit, cum in Ald. & Baf. legeretur *συμμαχίσσας καὶ*. Turn. Bong. *συμμαχίσσας vel συνασκήσας*.

θραπίνης εὐβελίας, ἀλλὰ θείας τύχης ἐπιτροπυαίας τῶν καιρῶν ἐκείνων. ἐκλείθη δ' ἔν τότε καὶ τὸ τῷ Ἰανῆ δίπυλον, ὃν πολέμῳ πύλην ¹ καλῶσιν. ἀνέωγε μὲν γὰρ, ὅταν ἡ πόλεμος, κλείεται δὲ εἰρήνης γενομένης. Νεμῶ δ' ἀποθανόντος ἀνέωχθη, τῷ πρὸς Ἀλβανὸς πόλεμῳ συρραγέντος. εἶτα μυρίων ἄλλων συνεχῶς ὑπολαμβανόντων, πάλιν δι' ἐτῶν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίῳ ἐκλείθη, μετὰ ² τὸν πρὸς Καρχηδονίους πόλεμον, εἰρήνης γενομένης, Γαίῃ Ἀπιλίῃ καὶ Τίτῳ ὑπάτων. μετὰ δὲ τῶτον τὸν ἐνιαυτὸν, αὐθις ἀνέωχθη, καὶ διέμειναν οἱ πόλεμοι ἄχρι τῆς ἐν Ἀιγίῳ νίκης Καίσαρος. τότε δὲ ἤρρησε τὰ Ῥωμαίων ὄπλα χρόνον ἔ πολύν. αἱ γὰρ ἀπὸ Καντάβρων ³ ταραχαὶ καὶ Γαλατίας συρραγεῖσαι ⁴ Γερμανοῖς, συνετάραξαν τὴν εἰρήνην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡσυχίας τῆς Νεμῶ προσιδύρηται ⁵ μαρτύρια.

X.

¹ Recepi, W. probante, πύλην ex mente Xyl. Jun. Scalliger. (conject. Varron. p. 65.) Mez. pro vulg. τύχην. Cf. Plut. Vol. I. pag. 180. Consentit Interpr. lat. vertendo: cujus geminam januam *belli portas* appellant. R. quidem tuetur vulgatam.

² μετὰ legi voluit R. & dedi e Turn. Idem recepit W. accedente Mez. Vulgo κατὰ. R. porro observat, nimium esse Plutarchum in annorum numero, qui a Numae morte ad clausum Jani templum post finitum primum bellum Punicum exierint; propius a vero, neque tamen vel sic rigide verum fore: τριάκοντα καὶ τετρακοσίῳ ἐκλείθη μετὰ τὸν πρῶτον περ. Κ. π. Turn. V. Bong. πρὸς Καρχηδονικὸν πόλεμον. Deinde Turn. & Bong. Γαίῃ Ἀπιλίῃ.

³ Sic scriptam dando hanc vocem, W. sum secutus, ex E. & Voff. ita reponentem. Vulgo Κανταύρων. Tres Graeco-latinae edd. vitiose Κενταύρες.

⁴ R. legi vult aut Γαλατίαι, aut συρραγεῖσαι.

⁵ Dedi sic e Petav. pro vulg. προσιδύρηται. Recepit idem W. R. ad vulgatam haec habet, se non videre, quae in partic. προ hic loci sit efficacia, nec eam desideraturum esse, si abesset, nisi putes, *audum tradita sunt*, significare. Mavult idem τῆς ἐπὶ Νεμῶ. Pro ἡσυχίας B. E. εὐτυχίας, quod rectius suspicatur W. Vertit quoque lat. Interpr. *felicitari*.

X. Τὴν δὲ τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ Φερέπολιν ¹ τῆς Ῥώμης ἀληθῶς, κατὰ Πίνδαρον. ἔξεσι δ' ἔτω ² θεωρεῖν. ἱερὸν ἔστιν ἀρετῆς ἐν Ῥώμῃ τιμώμενον, ὃ Οὐίρτῆτις αὐτοὶ καλεῖσιν, ἀλλ' ὄψε καὶ μετὰ πολλὰς χρόνας ἰδρυθῆν ὑπὸ Μαρκέλλου τῆ Συρακῆσας ἐλόντος. ἔστι δὲ ³ καὶ Γνώμης, ἣ νῆ Δία Εὐβελίας νεὼς, ἣν Μέντεμ καλεῖσιν, ἀλλὰ καὶ τῆτο Σκαῦρος Αἰμύλιος περὶ τὰ Κιμβρικὰ τοῖς χρόνοις γεγονῶς καθιέρωσεν, ἥδη τότε λόγων καὶ σοφισμάτων καὶ σωμυλίας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν πόλιν παρεισρυσείσης ⁴. σοφίας δὲ ἔτι μέχρι καὶ νῦν ἱερὸν ἐκ ἔχουσιν, ἐδὲ σωφροσύνης, ἐδὲ καρτερίας, ἐδὲ μεγαλοψυχίας. ἀλλὰ τὰ γε τῆς τύχης ἱερὰ πάμπολλα καὶ παλαιὰ καὶ λαμπρὰ τιμαῖς πᾶσιν, ὡς ἔπος εἶπεῖν, ἐνίδρυται καὶ καταμέμικται τοῖς ἐπιφανεστάτοις μέρεσι καὶ τόποις τῆς πόλεως. καὶ τὸ μὲν τῆς ἀνδρείας τύχης ἱερὸν, ἀπὸ Μαρκίης Ἄγης τῆ ⁵ τεγάρτε βασιλέως ἰδρυθῆν, καὶ ὀνομαθῆν ἔτως, ὅτι πλεῖστον ἢ ἀνδρεία τύχης ⁶ εἰς τὸ νικᾶν μετέχθηκε. τὸ δὲ τῆς γυναικείας αὐτῆς, ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἱ Μίρκιον Κοριολάνου ἀπέσρεψαν ἐπάγοντα τῇ Ῥώμῃ πολέμους, καθοσιωθῆν, ἐδὲ αἰς ἀγνοεῖ. Σέρβιος δὲ Τύλλιος, ἀνὴρ τῶν βασιλέων μάλιστα καὶ τὴν δύναμιν αὐξήσας τῆ δῆμα, καὶ τὸ πολίτευμα κοσμήσας, καὶ τάξιν μὲν ἐπίθεισ ταῖς ψηφηφορίαις, τάξιν

B 2

¹ Φερεσίπολιν, R. iudice, magis saperet Pindarum.

² Haec & sequentia perperam hic repetita videntur a librario ex pag. 8. cap. V.

³ Petav. ἔτι δὲ. Deinde idem λέγων pro λόγων.

⁴ Turn. V. Bong. παραρῆσσης.

⁵ abest τῆ a Bal. item ab Ald. & Petav. e quibus simul enotatur Αὐγῆσα pro Ἄγης.

⁶ Dedi haec ex W. mente, probata loco superiore c. V. Vulgo πλεῖστον ἀνδρείας, ἢ τύχης. Hinc R. susp. πλέον aut πλεῖστον, quod fortitudine magis, quam fortuna, ad victoriam consequendam profecisset.

τάξιν δὲ ταῖς στρατιαῖς, τιμητῆς δὲ πρῶτος ¹, καὶ βίαν ἐπίσκοπος καὶ σωφροσύνης γενόμενος, καὶ δοκῶν ἀνδρείο-
 τatos εἶναι καὶ Φρονιμώτατος, αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν
 τύχην ἀνήπτε, καὶ ἀνεδεῖτο τὴν ἡγεμονίαν ἐξ ἐκείνης
 ὥστε καὶ συνεῖναι δοκεῖν αὐτῷ τὴν Τύχην, διὰ τινος θυ-
 ρίδος καταβαίνεσαν εἰς τὸ δωμάτιον, ὃ νῦν Φινεσέλλαν
 πύλην ² καλεῶσιν. ἰδρύσατο δ' ἐν τύχης ἱερὸν ἐν μὲν
 Καπιτωλίῳ, τὸ τῆς Πριμιγενείας λεγομένης, ὃ πρωτε-
 γονῆν ³ τις ἂν ἐρμηνεύσειε· καὶ τὸ τῆς Οψευκέντης,
 ἣν οἱ μὲν πειθήνιον, οἱ δὲ μελίχιον εἶναι νομίζουσι. μάλ-
 λον δὲ τὰς Ῥωμαϊκὰς ἑάσας ὀνομασίας, Ἑλληνιστὰς
 δυνάμεις τῶν ἰδρυμάτων πειράσομαι καταριθμήσασθαι. καὶ
 γὰρ Ἰδίας τύχης ἱερὸν ἐστὶν ἐν Παλατίῳ, καὶ τὸ τῆς
 Ἰξευτρίας, εἰ καὶ γελοῖον, ἀλλ' ἔχον ἐκ μεταφορᾶς
 ἀναθεώρησιν, οἷον ἐλικύσης τὰ πόρρω καὶ κρατέσης συμ-
 προσιχόμενα. παρὰ δὲ τὴν Μεσικῶσαν ⁴ καλεμένην κρή-
 νην ἔτι παρθένε τύχης ἱερὸν ἐστὶ, καὶ ἐν Αἰσκυλλίαις ⁵

Ἐπι-

1 Petav. πρώτως.

2 R. legi vult Φινεσέλλαν, ἢ πύλην, aut Φινεσέλλαν, τατέ-
 ει πύλην.

3 R. susp. πρωτογόνα.

4 Xyl. MS. nec non cod. quidam innominatus μεσικῶσαν.
 Interpr. lat. apud musarum fontem.

5 Vulgo ἐστὶν ἐν Ἀβησκήμαιοις ἐπισυρφομένη. Haec aliquo
 modo corrigere sum ausus. Alia certe fuit παρθένος τύχη, alia
 τύχη ἐπισυρφομένη. Conf. Quaest. roman. 74. Vol. VIII. pag.
 354. Hinc inferendum duxi καὶ. Vocem Ἀβησκήμαιοις qui-
 vis lector suspectam & corruptam habebit cum Xyl. Budaeo,
 Reiskio & W. Recepi ergo, quod Mez. correxit, interpr.
 lat. firmatum, vertente: ad aequilias conversae. Pro ἐπισυρ-
 φομένης Xyl. reponendum censuit ἔτι τρυφομένης, ut fortunae
 puellae, nec dum adultae satis, sed certo interim enutritae lo-
 co honos habitus videatur. Budaeum haec verba omisisse adno-
 tat. W. fortunam *reducem* significari monet. At quantum
 equidem meminerim, a scriptoribus antiquitatum romanarum
 distingui solet fortuna *reduc* a fortuna *convergente*. Teste Onu-
 phrio

Ἐπιβεφομένης ἐν δὲ τῷ μακρῷ σενωπῷ, τύχης βω-
μὸς Ευελπίδος, (ἢ ὡς ἐλπίδος ¹.) ἔσι δὲ καὶ παρὰ
τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐπιταλαρίας ² βωμὸν, Ἀρῆενος τύ-
χης ἕδος. ἄλλαι τε μυρίαί τυχῆς τιμαὶ καὶ ἐπικλησεις,
ὧν τὰς πλείστας Σερέϊος ³ κατέστησεν, εἰδὼς, ὅτι μεγά-
λη ῥοπή, μᾶλλον δὲ ὄλον ἢ τύχη παρὰ πάντα ἐσι τὰ
τῶν ἀνθρώπων πράγματα, καὶ μάλιστα γε αὐτῆ, δι' εὐ-
τυχίαν, ἐξ αἰχμαλώτε καὶ πολεμῆς γένεσ, εἰς βασι-
λείαν προαχθέντος. τῆ γὰρ Κορινθολάνων ⁴ ἄσεως ἀλόν-
τος ὑπὸ Ῥωμαίων, Ὀμηρσία παρθένος αἰχμαλώτος, ἧς
ἐδὲ τὴν ὄψιν ἐδὲ τὸν τρόπον ἠμαύρωσεν ἢ τύχη, δοθεῖ-
σα Τανακυλλίδι ⁵ τῇ Ταρυνίᾳ γυναικί τῆ βασιλέως,
ἐδέλευσε καὶ πελάτης τις εἶχεν αὐτὴν, ἔς κλιέντης
Ῥωμαῖοι καλῶσιν. ἐκ τέτων ἐγεγόνει Σερέϊος ⁶. οἱ δὲ
ἔ Φασιν, ἀλλὰ παρθένον τὴν Ὀμηρσίαν ἀπάργματα καὶ
λοιβὴν ἐκάστοτε λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέ-

B 3

ζης.

phrio templum illius fuit in regione sexta; hujus autem tem-
plum cum templo Virginis fortunae & aliis ejusdem, quo loco
fit reponendum, haud liquere monet.

¹ Quae uncis inclusa sunt, haud dubie sunt corrupta aut aliunde
investa, ab uno quoque codice non nominato omiffa. Xyl.
& R. ea delenda censuerunt. Posterior conjecturam subjungit
προσέλπιδος pro ὡς ἐλπίδος — fortunae spei faventis, hisce
additis: „πρὸς τινος εἶναι est alicui favere. *πρόσειλπις τύχη*
igitur erit ἢ ἔσα πρὸς τῆς ἐλπίδος, ea, quae a fortunae par-
tibus stat.“

² Venerem *ἐπιταλαρίων* Budaeo ignotam fuisse, nec non ab
aliis praeteritam, Xyl. notat. Eodem docente, *τάλαρος κά-
λαβιον* significat, nentium mulierum quasillum; Plutarch.
in quaest. rom. 31. fuisse ostendit, qui inde *Talafium* dictum
putarent. R. quaerit, num *Calatinum Venerem* significet? Lat.
Interpr. exhibet *epitalafiae*. Turn. & Bong. *παρὰ τὸ τῆς Ἀφρ.*

³ Turn. Σερεβίλιος. Deinde Petav. *πραγμαμάτων*.

⁴ Dedi sic cum W. e Bas. & Xyl. Vulgo Κοριολάνων.

⁵ Petav. Ταρκυλλίδι, h. l. & in seqq.

⁶ Petav. Σουίλιος s. Σερεβίλιος; item in seqq. Σουίλιος saepius,
nec non Καινίτης pro κλιέντης.

ζῆς, ἐπὶ τὴν Ἑσίαν κομίζεῖν· καὶ ποτὲ τυχεῖν ¹ μὲν αὐτήν, ὡσπερ εἰώθει, τῷ πυρὶ τὰς ἀπαρχὰς ἐπιβάλλασαν, αἰφνίδιον δὲ τῆς φλογὸς μαραινθείσης, μόριον ἀνδρὸς ἀνατεῖναι ² γόνιμον ἐκ τῆς Ἑσίας, καὶ τῆτο τὴν κόρην τῇ Τανακυλλίδι φράσαι μόνῃ περίφοβον γενομένην. τὴν δὲ, συνετήν ἔσαν καὶ φρενήρη, κοσμησαί τε τὴν κόρην ὅσα νόμοις ³ πρέπει, καὶ συγκαθεῖρξαι τῷ φάσματι, θεῖον ἠγεμένην. οἱ μὲν ἥρωος οἰκῶν λέγουσιν, οἱ δὲ Ἡφαίστου τὸν ἔρωτα τῆτου γενέσθαι. τίθηται δ' ἐν Σερείος, καὶ βρέφους ὄντος ἢ κεφαλὴν σέλας ἀσραπῆ παραπλήσιον ἀπήσραψεν. οἱ δὲ περὶ Ἀντίαν ⁴ ἔχ' ἔτω λέγουσιν, ἀλλὰ τυχεῖν μὲν τῷ Σερεῖω ⁵ τὴν γυναῖκα Γετανίαν ⁶ θύσκεισαν, αὐτὸν δὲ, τῆς μητρὸς παρέσης, εἰς ὕπνον ἐκ δυσθυμίας καὶ λύπης ἀποκλιθεῖναι· καὶ καθεύδοντος αὐτῆ, ταῖς γυναῖξιν ὀφθῆναι τὸ πρόσωπον αὐτῆ πυρὶ περιλαμπόμενον. ὅπερ ἦν μαρτύριον αὐτῷ τῆς ἐκ πυρὸς γενέσεως, σημεῖον δὲ χρῆσθον ἐπὶ τὴν ἀπροσδόκητον ἠγεμονίαν, ἧς ἔτυχε μετὰ τὴν Ταρκυνίαν τελευτήν, Τανακυλλίδος σπεκασάσης. ἐπεὶ παντῶν γε τῶν βασιλέων πρὸς μοναρχίαν ⁷ ἔτος ἀφύεστος δοκεῖ γενέσθαι καὶ ἀπροθυμότατος, ὅς γε τὴν βασιλείαν ἀποδέσθαι διανοηθεῖς, ἐκωλύθη. τελευτῶσα γὰρ (ὡς εἰοικεν) ἐξώρῳος τῆτον ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ⁸ προέδαι.

1 Petav. τυχήν.

2 R. monet, subaudiendum esse *ἑαυτὸ*; mavult tamen ἀνατεῖλαι, exortum fuisse.

3 Petav. ὡς ἂν νόμοις.

4 Significat Q. Valerium Antiam, veterem historicum Romanum, quem Livius passim citat. R.

5 R. *sup.* τῷ Σερεῖος πατρὶ, nisi statuamus, Servii patrem filio cognominem fuisse.

6 Bas. Γετανίαν, quod R. praefendum censet. Lat. Interpr. plane hoc nomen omittit.

7 Petav. πάντα γε τῶν βασ. προμαναρχίαν; item ἀφύεστος.

8 Recepi μὴ nec non seq. προέδαι ex mente Xyl. & R. Vulgo καὶ προσέδαι. W. dedit προέδαι absque particula negante.

δαι τὴν πάτριον Ῥωμαίων πολιτείαν ¹. ἕτως ἢ Σερ-
ρεια βασιλεία παντάπασι τῆς τύχης ², ἣν ἔλαβέ τε μὴ
προσδοκῆσας, καὶ μὴ βεβλόμενος διεφύλαξεν.

XI. Ἄλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν, ὥσπερ εἰς τόπον αμαυ-
ρὸν, τὸν παλαιὸν χρόνον ἐκ τῶν λαμπρῶν καὶ ἐναργῶν
τεκμηρίων Φεύγειν καὶ ὑποχωρεῖν. Φέρε τὰς βασιλεῖς
ἔασαντες ³, ἐπὶ τὰς γνωριμωτάτας ⁴ πράξεις καὶ
τὰς ἐπιφανεσάτας πολέμους τὸν λόγον μεταγάγωμεν.
οἷς πολλὴν τόλμαν καὶ ἀνδρείαν, αἰδῶ τε συνεργῶν ἀρε-
τᾶς ⁵ δορυμάχου, ὡς Φησι Τιμόθεος, τίς ἐν ἂν ὁμολο-
γήσειεν; ἢ δὲ εὐροια τῶν πραγμάτων καὶ τὸ ῥόδιον τῆς
εἰς τοσαύτην δύναμιν καὶ αὔξεισιν ὁρμῆς, ἢ χερσὶν ἀν-
δρῶπων ἐδὲ ὁρμαῖς προσχωρῆσαν ⁶ ἡγεμονίαν, θεία δὲ
πομπῇ καὶ πνεύματι τύχης ἐπιταχυνομένης, ἐπιδείνυ-
ται τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις. τρόπαια τροπαίοις ἐπανί-
σταται, καὶ θριάμβοι θριάμβοις ἀπαντῶσι, καὶ τὸ πρῶ-
τον αἷμα τῶν ὅπλων ἐτι θερμὸν ἀποκλύζεται τῷ δευ-
τέρῳ καταλαμβανόμενον. τὰς δὲ νίκας ἀριθμῶσιν ἢ νε-
κρῶν πλήθει καὶ λαφύρων, ἀλλὰ βασιλείαις αἰχμαλώ-
τοις, καὶ δεδωλωμένοις ἔθνεσι, καὶ νήσοις καὶ ἡπείροις
προσορμιζομέναις ⁷ τῷ μεγέθει τῆς ἡγεμονίας. μίχ
B 4 μάχη

¹ Dedi Ῥωμαίων ex Ald. Baf. Petav. πολιτείαν ex Baf. &
Xyl. Turn. cum W. Vulgo τὴν πάτριον Ῥωμαίων πομπείαν. Lat.
interpr. vertit: patriamque Romanorum pompam admitteret.

² R. subaudiendum monet ἔργον, seu potius id vult addi.
Mox Petav. προσδοκῆσας.

³ Petav. ἔασαντας.

⁴ Post h. v. R. deesse videtur τῶν μετ' αὐτάς.

⁵ Ald. & Baf. εἰς τὴν πολλὴν τόλμαν καὶ ἀνδρείαν πρὸς συν-
εργῶν ἀρετῆς. Hinc Xyl. deesse aliquid monet, & e scripto no-
tat προσύνεργον.

⁶ R. mavult προχωρῆσαν, nec non deinde ἐπιταχυνομένην,
ut simul cum προχωρῆσαν redeat ad ἡγεμονίαν. W. susp. ἀδὲ
γνώμας προχωρῆσα ἡγεμονία — ἐπιταχυνομένη.

⁷ Petav. προσορμιζομένης.

μέγλη Φίλιππος ἀπέβηκε Μακεδόνιαν ¹. μιᾶ πληγῇ παρεχώρησεν Ἀντίοχος Ἀσίας. ἅπαξ Καρχηδόνιοι ² σφαλέντες, ἀπώλεσαν Λιβύην. εἰς ἀνήρ μιᾶς ὁρμῇ στρατιᾶς Ἀρμενίαν προσεκήσατο, Πόντον, Εὐξείνιον, Συρίαν, Ἀραβίαν, Ἀλβανὸς, Ἰβηρας, τὰ μέχρι Καυκάσσε καὶ Ὑριανῶν καὶ τρεῖς αὐτὸν ὁ περιφύεων τὴν οἰκεμένην Ὀκεανὸς εἶδε νικῶντα. Νομάδας μὲν ἐν Λιβύῃ μέχρι τῶν μεσημβρινῶν ἀπένοψεν ἡϊόνων ³, Ἰβηρίαν δὲ Σερτωρίω συννοσήσασαν ⁴ ἄχρι τῆς Ἀτλαντικῆς κατεσρέψατο θαλάσσης. τὰς δ' Ἀλβανῶν βασιλεῖς διακομένους ἐπὶ τὸ Κάσπιον πέλαγος ἔσθησε ⁵. ταῦτα πάντα κατῴρθησε δημοσίᾳ τύχῃ χρώμενος, εἶτα ὑπὸ τῆς ἰδίας ανετράπη μοίρας. ὁ δὲ Ῥωμαίων μέγας δαίμων ἐκ ἑφήμερος πνεύσας, εἰδὲ καιρὸν ἀκμάσας βραχὺν, ὡς ὁ Μακεδῶν. εἰδὲ χερσαῖος μόνου, ὡς ὁ Λακίωνων. εἰδ' ἐνάλιος, ὡς ὁ Ἀθηναίων ⁶. εἰδ' ὄψα κινηθεῖς, ὡς ὁ Περσῶν ⁷. εἰδὲ ταχὺ παυσάμενος, ὡς ὁ Κολοφωνίων ⁸.

πῶλε

¹ Dedi e Bas. quod R. suspicatur. Vulgo Φίλιππον ἀπέβαλε Μακεδονία; W. Μακεδονίος.

² Vera de Carthaginensibus Plutarchum non perhibere, R. monet.

³ R. legi vult ἀνέκοψε (uti est quidem in nota ed. R. nam in W. datur ἐπέκοψε) *vegitie*, & ἐρήμων pro ἡϊόνων, cum *litora* in media terra continente frustra quaerantur. W. mallet ἐρημιῶν; forte tamen non opus esse mutatione censet.

⁴ Sic Xyl. e MS. legit pro συννοσήσασαν, quod est in Bas. Ex Ald. & Bong. in ind. Var. enotatur *συνπδήσασαν*.

⁵ R. aut pro ἔσθησε aliud vult quaeri verbum, aut leg. *περὶ τὸ Κάσπιον πέλαγος*, aut *ἐπὶ τῷ Κασπίῳ πελάγει ἔσθησε*, *apud Caspium mare coëgit subsistere*, i. e. eo adegit fugae, ut progredi ulterius nequirent.

⁶ Recepi articulum ὁ, quem R. & W. addi voluerunt, ex Petav. Vulgo abest.

⁷ Respici ad decennalem Persarum apparatusum belli, R. monet.

⁸ R. ad haec ita: „ad quamnam Colophoniorum, illustrem quidem, at brevem fortunam respexerit Plutarchus, non videas, nisi

πόλει συνηβήσας, καὶ συναυξηθεῖς καὶ συμπολιτευσά-
μενος, καὶ παραμείνας βέβαιος ἐν γῆ καὶ θαλάτῃ, καὶ
πολέμοις καὶ εἰρήνῃ, καὶ πρὸς βαρβάρους καὶ πρὸς Ἑλ-
ληνας. ἔτος Ἀντίβαν ¹ τὸν Καρχηδόνιον, Φθόνῳ καὶ
ταῖς πολιτικαῖς δυσμενεῖαις ², μηδεὺς οἶκοθεν ἐπιρρέον-
τος, ὡς περ χεῖμαρῶν ἐξέχεε καὶ κατηνάλωσε περὶ τὴν
Ἰταλίαν. ἔτος τὸ Κίμβρων καὶ τὸ Τευτόνων εὐράτευμα
μεγάλοις διαστήμασι τόπων καὶ χρόνων ἐχώρισε ³ καὶ δι-
έσπατεν, ἢ ἀρκέσει Μάριος ἐκατέροις ἀνὰ μέρος μαχό-
μενος, καὶ μὴ συμπεσῆσαι τριάκοντα μυριάδες ἀνδρῶν
ἀητήτων καὶ ἀμέχων ὄπλων ὁμῶς κατακλύσωσι τὴν Ἰτα-
λίαν. διὰ τῶτον ⁴ Ἀντίοχος μὲν ἠχολοεῖτο, πολευσεμέ-
νε Φίλιππε, Φίλιππος δὲ κινδυνεύοντος Ἀντίοχε, προ-
ητήγμένος ἐπιπέε ⁵. Μιθριδάτην δὲ, τῷ Μαρσιῶν πολ-
λέμῳ τὴν Ῥώμην ἐπιφλέγειντος, οἱ Σαρματικοὶ καὶ Βα-
σαρνικοὶ πόλεμοι κατεῖχον. Τιγράνην δὲ Μιθριδάτε λαμ-
πρῶ μὲν ὄντος ⁶ ὑπόνοια καὶ Φθόνος ἐχώριζεν, ἠτλημέ-
νω δ' ἀνέμιξεν ἑαυτὸν συναπολέσθαι.

XII. Τί δ' ἐχὶ καὶ περὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς
ᾤρθωσε ⁷ τὴν πόλιν ἢ τύχη; Κελτῶν μὲν περὶ τὸ Κα-
πιτώλιον στρατοπεδεύοντων καὶ πολιορκουμένων τὴν ἀκρό-
πολιν,

B 5

Nῶσον

nisi forsitan ad casum illum, quem Polyaeus 7. 2. narrat,
quod vix putem. Conf. Wasse ad Thucyd. 3. 34. unde quoque
discas, Κολοφονίαν triplici parvo ο exarandum esse, qua in re
& hic & apud Polyaeum peccatum fuit. “

1 Turn. V. Bong. ἔτος πρὸ Ἀντίβαν.

2 Petav. πολιτ. ἐχθρας, & deinde χεῖμαρον; Turn. V. Bong.
πολιτ. χρεῖαις.

3 Petav. ἐχώρησε.

4 Dedi τῶτον, quod R. & W. voluerunt, accedente Interpr.
lat. ut redeat ad τὸν δαίμονα.

5 Melius quadraret, R. iudice, ἐκειτο aut ἐπηήξε.

6 R. susp. ἴοντος.

7 Haud dubie e Petav. enotandum fuit ᾤρθω, quod in Ald.
& Bas. legitur. Enotatur autem perperam ὡς θω.

Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί.
 τὴν δὲ νυκτερινὴν ἔφοδον αὐτῶν, λεληθότων ¹ πάντας
 ἀνθρώπους, ἡ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον ἐκπυσε ἐποίησε
 γενέσθαι. περὶ ἧς καὶ βραχεῖ πλείον ² διελθεῖν, ἴσως
 ἐκ ἀκαιρόν ἐστι. μετὰ τὴν ἐπ' Ἀλλίᾳ ³ ποταμῷ Ῥω-
 μαίων μεγάλην ἤτλαν, οἱ μὲν εἰς Ῥώμην κατέραντες,
 ὑπὸ ⁴ τῆς Φυγῆς καὶ ταραχῆς συναναπλήσαντες τὸν δῆ-
 μον ἐξεπλόησαν καὶ διεσκέδασαν ⁵, ὀλίγων εἰς τὸ Καπι-
 τώλιον ἀνασκευασαμένων καὶ διακαρτέρωντων. οἱ δὲ εὐ-
 θὺς ἀπὸ τῆς τροπῆς εἰς Βηίεας συναθροισθέντες, ἤρξαντο
 διατάτταρα Φέριον Κίμιλλον, ὃν εὐτυχῶν μὲν καὶ ὑψαυ-
 χενῶν ὁ δῆμος ἀπεσεύσατο καὶ κατέβαλε, δίκην περιπεσ-
 όντα δημοσίων κλοπῶν. πλήξας δὲ καὶ ταπεινωθεὶς,
 κνευαλεῖτο μετὰ τὴν ἤτλαν, ἐγχειρίζων καὶ παραδιδὸς
 κλυπεύθουεν ἡγεμονίαν. ἵνα ἔν μὴ καιρῷ δοκῆ, νόμον
 δὲ λαμβάνειν ὁ ἀνὴρ, μηδ' ὡς ἀπεγνωκῶς τὴν πόλιν,
 ὄπλοισι ἀρχαιρεσίᾳ ⁶ τὰ τῆ στρατῆ σποράδος καὶ πλά-
 ιητος, ἔδει τὰς ἐν Καπιτωλίῳ βουλευτὰς ἐπιψηφίσασθαι
 τὴν τῶν στρατιωτῶν γνώμην μαθόντας. ἦν ἔν Γάϊος Πόν-
 τιος ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ τῶν δεδογμένων αὐτάγγελος ὑπο-
 σὰς ἔσεσθαι τοῖς ἐν τῷ Καπιτωλίῳ, μέγαν ἀνεδέξατο κίν-
 δυον. ἡ γὰρ ὁδοὺς ἦν διὰ τῶν πολεμίων κύκλῳ Φυλα-
 καῖς καὶ χάραξι τὴν ἀκρὰν περιεχόντων. ὡς ἔν ἐπὶ
 τὸν ποταμὸν ἦλθε νύκτωρ, Φελλὰς πλατεῖς ὑποσερυσά-
 μενος, καὶ τὸ σῶμα τῇ κρυφότητι τῆ δρχήματος παρα-
 θέμε-

1 R. mavult λεληθότων.

2 Turn. V. Bong. Petav. πλείω.

3 Sic Bas. & Xyl. dedique cum W. In Ald. E. Voff. Petav.
 ἐν Παλλίᾳ. Vulgo ἐν Ἀλλίᾳ.

4 R. susp. κατέραντες ἀπὸ τῆς Φυγῆς, καὶ ταραχῆς.

5 Omiffa sunt καὶ διεσκέδασαν in Frft. & R. Ea restitui, e
 Petav. quoque enotata.

6 R. monet, si bene habeat hic locus. significare verbum
 ἀρχαιρεσίαν hic loci ambire suffragia exercitui ad imperan-
 dum magistratum, candidatum agere.

θέμενος, ἀφῆκε τῷ ῥῶν· τυχῶν δὲ πρὸς καὶ χολαίως
 ὑποφέροντος, ἤψατο τῆς ἀντιπέρας ὄχθης ἀσφαλῶς,
 καὶ ἀποβάς ἐχώρει πρὸς τὸ τῶν Φώτων διάκνον, τῷ
 τε ¹ σιότην καὶ τῇ σιωπῇ τὴν ἐρημίαν τεκμαιρόμενος,
 ἐμφὺς δὲ τῷ κρημνῷ, καὶ ταῖς δεχομέναις τὴν ἐπίβα-
 σιν καὶ παρεχέσαις ἀντίληψιν ² ἐγκλίσει καὶ περιαγω-
 γαῖς καὶ τραχύτησι τῆς πέτρας παραδιδὰς ἑαυτὸν, καὶ
 ἐπερυσάμενος, ἐξίκετο πρὸς τὸ ἀντιπέρας ³, καὶ ἀνα-
 ληφθεὶς ὑπὸ τῶν προφυλάκων ⁴, ἐδήλωσε τοῖς ἔσω τὰ
 δεδομένα· καὶ λαβὼν τὸ ψήφισμα, πάλιν ὤχητο πρὸς
 τὸν Κάμιλλον. ἡμέρας δὲ τῶν βαρβάρων τις ἄλλως τὸν
 τόπον περιῶν, ὡς εἶδε τῆτο μὲν, ἴχνη ποδῶν ἀκρόνυ-
 χα καὶ περιολιθῆσεις, τῆτο δὲ, ἀποτριβὰς καὶ περιιλιά-
 σεις τῆς ἐπιβλασανέσης τοῖς γεώδεσι πῖας, ὀλίγες τε
 σώματος καὶ πλαγίως ⁵ ἀπερείσεις, ἔφραζε τοῖς ἄλλοις.
 οἱ δὲ δεινυθῆσαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων νο-
 μίζοντες, ἐπεχείρουν ἀμιλλᾶσαι, καὶ τῆς νυκτὸς τὸ ἐρη-
 μότατον διαφυλάξαντες, ἀνέβησαν λαθόντες ἔ μόνον
 τὰς Φύλακας, ἀλλὰ καὶ τὰς συνεργὰς καὶ τὰς προκοί-
 τες τῆς Φρερῆς κύνας ὑπὸν κρατηθέντας. ἔ μὴν ἠπό-
 ρησεν ἡ τῆς Ῥώμης τύχη Φωνῆς κακὸν τοσῶτον μηνύ-
 σαι καὶ Φράσαι δυναμένης. χῆνες ἱεροὶ περὶ τὸν νεῶν
 τῆς Ἦρας ἐτρέφοντο θεραπεύοντες τὴν θεόν. φύσει μὲν
 ἔν τὸ ζῶον εὐθορύβητόν ἐστι καὶ ψοφοδέε· τότε δὲ ⁶,
 συντόνε περὶ τὰς ἔνδον ἔσης ἀπορίας, ἀμελεσμένων αὐ-
 τῶν,

1 Post haec vulgo extat γὰρ. Delendum censuit R. Idem
 voluit W. aut legendum ἐτεκμαιρέτο. Delevi, ab ipsa Bas.
 omiffum.

2 Post h. v. vulgo legitur πέτρας. Delendum censuit R.
 & delevi, a Bas. Ald. Petav. omiffum. Petav. ἐγκλήσει, &
 ἀπερυσάμενος.

3 R. suspr. πρὸς τὸ ἄνω πέρας, ad terminum supremum.

4 Petav. ὑπὸ τῶν φυλάκων.

5 Petav. σώματος πλαγίως καὶ ἀπερ. R. mavult ἐπερείσας.

6 abest δὲ a Petav. Mox Turm. V. Bong. περὶ τῆς ἔνδον.

τῶν, λεπτός ἦν καὶ λιμώδης ὁ ὕπνος, ὥς εὐθὺς ἤθου-
το τῶν πολεμίων ὑπερφανάντων τῆς σεφάνης, καὶ κα-
ταβῶντες ἰταμῶς προσεφέροντο, καὶ τῇ τῶν ὀπλων ὄψει
μᾶλλον ἐκίστατοίμενοι, πλαγγῆς διατόρε ¹ καὶ τραχείας
ἐνεπεπλήκασαν τὸν τόπον· ὑφ' ἧς ανασάντες οἱ Ῥω-
μαῖοι, καὶ συμφρονήσαντες τὸ γινόμενον, ἔώσαντο ² καὶ
κατευρῆμισαν τὰς πολεμίας. πομπεῦει δὲ μέχρι νῦν
ἐπὶ μνήμη τῶν τότε συμπλωμάτων ἡ τύχη ³, κύων μὲν
ἀνεσαυρωμένος, χῆν δὲ μάλα σεμνῶς ἐπὶ σρωμνῆς πολυ-
τελῆς καὶ φορεῖς κατῆμενος. ἡ δὲ ὄψις ἐπιδείνυται
τύχης ἰχὺν, καὶ πρὸς ἅπαν ευπορίαν ἐκ τῶν παραλόγων,
ὅταν τι πραγματεύηται καὶ στρατηγῇ, νῦν μὲν ἀλόγοις
καὶ ἄφροσιν, ἀλιήν δὲ καὶ θρασος δειλοῖς ἐντιθείσης.
τίς γὰρ ἐκ αὐτῶν ὡς ἀληθῶς ἐκπλαγεῖη καὶ θυμασειεν,
ἐμπαθῆς γινόμενος, καὶ λογισμῶν τινι τὴν τότε κατή-
φειαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ⁴ εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως πε-
ριλαβῶν, καὶ ἀποβλέψας ἄνω, λαμπρότητα καὶ πλεῖτον
ἀναθημάτων, καὶ τεχνῶν ἀμίλλας, καὶ φιλοτιμίας πό-
λεων, καὶ σεφάνης βασιλέων, καὶ ὅσα γῆ φέρει καὶ θά-
λαττα, καὶ νῆσοι καὶ ἠπειροί, καὶ ποταμοί, καὶ δένδρα,
καὶ ζῶα, καὶ πεδία, καὶ ὄρη, καὶ μέταλλα, πάντων
ἀπαρχὰς ἐριζέσας ⁵ εἰς ἑκάστος ὄψει καὶ χάριτι κοσμέ-
σῃ τὸν τόπον, ὡς ταῦτα παρὰ μικρὸν ἤλθῃ μὴ γενέσθαι
μηδὲ εἶναι; πυρὶ δὲ καὶ σκότει φοβερῶ, καὶ ὄρφνῃ ⁶,
καὶ ξιφῆσι βαρβάρους, καὶ μισαιφόνους θυμοῖς κραταμέ-
νων

1 Ald. & Bas διατόρε. Mox Petav. ἐνεπλήκασαν.

2 R. mavult ἀπέψαντο.

3 R. mavult τῇ τύχῃ. W. iudice, constructio curiosa ac
paene sophistica. Xyl. vertendo omisit ἡ τύχῃ. Pro seq. μᾶ-
λα Petav. μεγάληα.

4 W. & R. susp. καὶ τὴν νῦν ὑπάρχ. Interpr. lat. inferit
paulo post. Paulo ante Petav. ἐμπαθεῖς; deinde Ald. ἀπο-
κλέψας.

5 Petav. ἀπαρχὰς καὶ ἐριζέσας.

6 Petav. γενέσθαι εἰδέναι; πυρὶ καὶ σκότει φοβερῶ καὶ ὄρφνῃ.

νων πάντων, εὐτελῆ καὶ ἄλογα καὶ ἄτολμα θρέμματα, σωτηρίας ἀρχὴν παρέχε, καὶ τὰς μεγάλας ἐκείνας ἀριστεῖς καὶ ἡγεμόνας Μαλλίς, καὶ Σερείς, καὶ Ποσειμίας, καὶ Παπυρίας τῶν αὐθις οἴκων γενάρχας, παρ' ἐδὲν ἤμοντας ἀπολέσθαι, χῆνες ἀνέστησαν ὑπὲρ τῆ πατρίδος θεῶ ¹ καὶ τῆς πατρίδος ἀμύνασθαι. εἰ δὲ, ὡσπερ Πολύβιος ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ περὶ τῶν τότε τὴν Ῥωμαίων πόλιν καταλαβόντων ἰσόρηκε Κελτῶν, ἀληθές ἐστιν, ὅτι προσπεσέσης αὐτοῖς ἀγγελίας, Φθείρεσθαι τὰ οἴκοι ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων, ἐμβεβληκότων ² εἰς τὴν χώραν καὶ κρατέντων, ἀνεχώρησαν, εἰρήνην θέμενοι πρὸς τὸν Κάμιλλον, ἐδὲ ἀμφισβήτησις ἐστὶ πρὸς τὴν τύχην, ὡς ἐχί τῆς σωτηρίας αἰτία κατέστη, περισπάσασα τὰς πολεμίας, μᾶλλον δὲ ἀποσπάσασα τῆς Ῥώμης ἀπροσδοκῆτως.

XIII. Ἀλλὰ τί δεῖ περὶ ταῦτα διατρίβειν ³; ἃ σαφές ἐδὲν, ἐδὲ ὠρισμένον ἔχει, τῷ καὶ τὰ πράγματα ⁴ διαφθαρῆναι τῶν Ῥωμαίων, καὶ συγχυθῆναι τὰς ὑπ' αὐτῶν ὑπομνηματισμὰς, ὡς Λίβιος ἰσόρηκε. τὰ γὰρ ὑπερον μᾶλλον ὄντα δῆλα καὶ καταφανῆ, δεικνύει τὴν τῆς τύχης ⁵ εὐμένειαν. ἐγὼ δὲ τίθεμαι ⁶ καὶ τὴν Ἀλεξάνδρῳ τελευτήν, ἀνδρὸς εὐτυχήμασι μεγάλοις καὶ κατορθώμασι λαμπροῖς ὑπὸ θάρσεως ἀμάχε καὶ Φρονήματος,

¹ R. monet, posse haec de Jove Capitolino intelligi; mavult tamen τῶν πατρίων θεῶν, quod Xyl. quoque vertendo exprimit. Mox Petav. ἀμύνασθαι.

² Petav. ἐμβεβηκοτων.

³ Petav. τριβαν. Sequens ἃ recepi ex Petav. Bas. & utroque Interpr. lat. Idem dari voluit R. & dedit W. accedentibus B. E. Mez. Vitiose Ald. ἀσαφές.

⁴ R. legi vult γράμματα, aut συγγράμματα, tabulas publicas. Prius conjicit quoque W. Ab Interpr. lat. vertitur *historia*.

⁵ Bas. Petav. τὴν τύχης absque τῆς.

⁶ R. legit ἐγὼ δὲ αὐτῇ τίθεμαι — ἰψί (Fortunae) ἰμπριτο μομοι. W. sup. ἢ ἐγὼ γε τίθεμαι.

ματος, ὡςπερ ἔσρε, Φερομένε¹ καὶ διάτρουτος ἐπὶ
 δυσμὰς ἐξ ἀνατολῶν, καὶ βάλλουτος ἤδη τὰς τῶν ὅπλων
 αὐγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὡς πρόφασις² μὲν ἦν αὐτῷ τῆς
 στρατείας τοῦ Μολοτῆος Ἀλέξανδρος³, ὑπὸ Βρετῆων καὶ
 Λευκανῶν περὶ Πανδοσίαν⁴ κατανενομημένος· ὁ δ' ἄγων
 αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ὡς ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους, δόξης ἕρως
 καὶ ἡγεμονίας ζῆλον ἔχε καὶ ἀμιλλαν, ὑπερβαλέσθαι τὰ
 Διονύσια καὶ Ἡρακλέους πέρατα τῆς στρατηλασίας⁵. τῆς
 δ' Ἰταλίας ἐπυρθάνετο τὴν ἐν Ῥώμῃ δύναμιν καὶ ἀλικὴν
 ὡςπερ τόμωμα προτεταγμένην. ὄνομα γὰρ καὶ δόξα τέ-
 των ἐπιφανεστάτη διεπέμπετο πρὸς αὐτὸν ὡςπερ ἀθλητῶν
 μυριοῖς ἐγγεγυμνασμένων πολέμοις. ἐ γὰρ ἀναιματὶ γε
 διακριθῆμεναι ὄτω, συμπεσόντων ὅπλοις ἀνικητοῖς Φρουη-
 μάτων ἀδελάτων. πλήθος μὲν γὰρ ἦσαν ἔτοι τρισυκαίδεκα
 μυριάδων ἐκ ἐλάττες, πολεμικοὶ δὲ καὶ ἀνδρώδεις ἅπαντες,
 — — ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
 Ἄνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅτι χρῆ πεζῶν ἔοντα⁶.

1 Turn. V. Bong. Φαινομένε.

2 W. susp. ὦν πρόφασις, subaudiendo ὅπλων, aut φ, delete sequenti αὐτῷ.

3 Ep̄ti rex, frater Olympiadis, Alexandri M. avunculus. R.

4 Dedi Πανδοσίαν, R. jubente, e Turn. Vulgo Πανδοσίαν. Cf. Liv. VIII, 24.

5 W. haec turbata, ita constituenda censet: ὡς δ' ἀληθῶς ὁ ἄγων αὐτῷ ἦν ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους, καὶ δόξης ἕρως, καὶ ἡγεμονίας ζῆλος αὐτὸν ἔχε, καὶ ἀμιλλα ὑπερβαλέσθαι — στρατηλασίας. Turn. V. Bong. ὁ δὲ ἄγων αὐτὸν; Pro ὡς ἐπὶ Petav. ὁ ἐπὶ.

6 Hom. Odyss. 9, 49. 50. Observat R. ad finem hujus libelli haec: „Libellus hic in fine non videtur integer, & forsitan dimidia ejus pars deest, quae fueritne unquam ab auctore conscripta & edita, dicere non habeo. Deest igitur illa pars, in qua exsecuturum promiserat eorum fortunas Romanorum, qui post deletam a Gallis Romam claruerunt. Deest etiam illa pars, quae virtutem Romanam cum fortuna in certamen commiserat, & pro illa verba fecerat. Id enim erat libelli hujus institutum.“ W. dicere dubitat, utrum integer in exitu sit liber, an truncatus.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ Η ΑΡΕΤΗΣ
ΛΟΓΟΣ α.

Οὗτος ¹ ὁ τῆς τύχης λόγος ἐστίν, ἴδιον καὶ μόνης αὐ-
τῆς ἔργον ἀποφαινομένης Ἀλέξανδρον. δεῖ δὲ ἀν-
εἰπεῖν ὑπὲρ ² Φιλοσοφίας· μᾶλλον δὲ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου
δυσχεραίνοντος καὶ ἀγανακτῆντος, εἰ προῖκα δόξει καὶ
παρὰ τῆς τύχης λαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν, ἣν ἄνιον αἵμα-
τος πολλῶ καὶ τραυμάτων ἐπαλλήλων κτῆμενος,

— πολλὰς μὲν αὐπνεὺς νύκτας ἔκλυεν,

Ἡματα δ' αἵματόεντα διέπρησεν πολεμίζων ³,
πρὸς ἀμάχας δυνάμεις καὶ ἄπειρα Φῦλα, καὶ ποταμὸς
ἀπεράτες, καὶ πέτρας ἀτοξεύτες, εὐβελία, καὶ καρ-
τερία, καὶ ἀνδρία, καὶ σωφροσύνη παραπεμπόμενος ⁴.

II. Οἶμαι δ' ἂν αὐτὸν εἰπεῖν πρὸς τὴν τύχην τοῖς
κατορθώμασιν ἑαυτὴν ⁵ ἐπιγράψασαν· Μὴ με διάβαλλε
τὴν ἀρετὴν, μηδὲ ἀφαιρῶ περισπῶσα τὴν δόξαν. Δα-
ρεῖός ἦν σὸν ἔργον, ὃν ἐν δόλῳ καὶ ἀσάνδῳ ⁶ βασιλέως,
κύριον Περσῶν ἐποίησας· καὶ Σαρδανάπαλος ⁷, ὃ τὸ
διάδημα τῆς βασιλείας πορφύραν ξαίνοντι περιέδηκας.
ἐγὼ

¹ W. monet, forte periisse priorem partem, seu Orationem
Fortunae, forte nunquam a Plutarcho scriptam fuisse.

² Ald. Bas. Petav. *περί*.

³ Hom. Iliad. IX. 325. 326. Petav. *ἑκάλθεν & διέπρησεν*.

⁴ R. *manvult παρατατῶμενος*.

⁵ Petav. *αὐτὴν*, & mox *διάβαλε*. Utrumque est etiam in Bas.

⁶ *Astanda* fuit ἀγγελιαφόρος & γραμματοφόρος ἐκ διαδοχῆς,
alias *Angarus* dictus. v. Briffon. de regno Persarum. p. 148. R.

⁷ Petav. *Σαρδανάπαλλος*, (sic & infra) & deinde *Γρανικὸς*;
(sic & alibi & in aliis casibus) item *διεπίρασε*.

ἐγὼ δ' εἰς Σῆσα νικῶν δι' Ἀρβήλων ἀναβέβηκα, καὶ Κιλικία μοι πλατεῖαν ἀνέωξεν Αἴγυπτον, Κιλικίαν δὲ Γράνικος, ὃν Μιθριδάτη καὶ Σπιθριδάτη νεκροῖς ἐπιβάς διεπέρασα. νόσμει σεαυτὴν καὶ σεμνύου βασιλεύου κ-
 τρώτοις καὶ ἀναιμίκτοις· ἐκεῖνοι γὰρ εὐτυχεῖς ἦσαν, Ὡλοὶ καὶ Ἀρταξέρξης· ἕς εὐθὺς ἐκ γενετῆς τῷ Κυ-
 ρε θρόνῳ ἐνδρυσας· τὸ μὲν δὲ σῶμα ποτὶ ἀ σύμβολα ¹
 φέροι τύχης ἀνταγωνιζομένης, ἢ συμμαχέσης. πρῶτον
 ἐν Ἰλλυριοῖς λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ὑπέρω δὲ τὸν τραχη-
 λον ἠλοήθην· ἔπειτα περὶ Γράνικον τὴν ² κεφαλὴν βαρ-
 βαρικῇ μαχαίρᾳ διεκόπην, ἐν δ' Ἰσῶ ξίφει τὸν μη-
 πρὸς δὲ Γάζῃ, τὸν μὲν σφυρὸν ἐτοξεύθην· τὸν δ' ἄκον
 ἐκπεσῶν ἐξ ἕδρας ³ βαρὺς περιεδίγησα. πρὸς δὲ Μκ-
 ρακαδάρτοις ⁴ τοξεύμασι τὸ τῆς κνήμης ὀστέον διεχίδην.
 τὰ λοιπὰ δὲ Ἰνδῶν πληγαὶ, καὶ βίαι θυμῶν ⁵. ἐν ἀπα-
 σιν, οἷς ⁶ ἐτοξεύθην τὸν ἴμον. ἐν δὲ Γανδρίδασι ⁷ τὸ
 σπῆλος, ἐν δὲ Μάλλωσι βέλει μὲν ἀπὸ τόξου τὸ σῆριον
 ἐνερειδέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον, ὑπέβη δὲ πλη-
 γῇ παρὰ τὸν τραχήλον, ὅτε προστεθεῖσαι τοῖς τείχεσιν
 αἱ κλίμακες ἐκλάθησαν. ἐμὲ δὲ ἡ τύχη μόνου συνεῖρ-
 ξεν,

1 Petav. πολλὰ δὲ σύμβολα.

2 abest τὴν a Petav.

3 ἐξ ἕδρας suspectum fuit. W. nil mutandum censet, sed vertendum: *humero e sede sua excussis, vertigine provolutus sum.* Petav. βαρὺς ἐξ ἕδρας.

4 R. legi vult Μαρακανδάνοις. Mox Petav. διεχίδην.

5 R. susp. aliquid excidisse post θυμῶν, epitheton forsitan.

6 E loco infra obvio R. legendum censet ἐν Ἀσσακίνοῖς, ad-
 dens tamen, auctorem in non paucis ipsum a se discrepare,
 & Arrianum IV. 25. sq., ubi res Alexandri cum Assacenis nar-
 ret, nil de vulnere ibi a rege accepto memorare. W. ex eo-
 dem loco legendum esse monet Ἀσσακίνοῖς, hisce adjectis: „Ora-
 toria magis quam historica scriptio non ubique cum in nomini-
 bus tum rebus ad orationis diligentiam exacta.“ Nicol. Perott.
 locum ita vertit: *Omitto diversa vulnera, quae apud Indos
 passus sum.*

7 R. legi vult ἐν Γανδαρίδασι.

ξεν, εἰ δὲ λαμπροῖς ἀνταγωνισταῖς, ἀλλὰ βαρβάροις ἀσή-
μοις χαριζομένη τηλικῶτον ἔργον. εἰ δὲ μὴ Πτολε-
μαῖος ὑπερέχε τὴν πέλτην, Λιμναῖτε δὲ πρὸ ἐμῶ μυ-
ρῖοις ἀπαντήσας βέλεσιν ἔπεσεν, ἤρειψαν δὲ θυμῶ καὶ
βία Μακεδόνες τὸ τεῖχος, εἶδει τάφον Ἀλεξάνδρου τὴν
βάρβαρον ἐκείνην καὶ ἀνώνυμον νόμῳ γενέσθαι.

III. Καὶ μὴν τὰ μὲν αὐτῆς τῆς στρατείας, χειμῶ-
νες, αὐχμοὶ, βλάβη ποταμῶν, ἄορνα ὕψη ¹, θηρίων
ὑπερφυεῖς ὄψεις, ἄγριοι ² δίαται, μεταβολαὶ δυναστῶν,
πάλιν προδοσίαι ³. τὰ δὲ πρὸ τῆς στρατείας, ἐπὶ ⁴ τοῖς
Φιλιππικοῖς πολέμοις ἐπέσπαιρεν ⁵ ἢ Ἑλλάς. ἀπεσείου-
το δὲ αἱ Θῆβαι ⁶ τῶν ὀπλων τὴν Χαιρωνικὴν νόον, ἐκ
τῶ πλῆματος ἀνισάμεναι, καὶ συνῆπλον αἱ Ἀθῆναι τὰς
χεῖρας ὀρέγασαι. πᾶσα δὲ ὑπελος ἢ Μακεδονία πρὸς
Ἀμύνταν ⁷ ἀποβλέπεσα καὶ τὰς Αἰρόπε παιδας ἀνεβ-
ρήγ-

1 Post ὕψη R. videtur deesse ὄρων aut πετρῶν.

2 Petav. ἄγριοι.

3 W. fufp. uno nomine παλιμπροδοσίαι. Legi sic voluit Bryan. Cf. ejus notae & emendat. T. II. pag. 565.

4 R. mavult ἔτι.

5 W. hoc verbum follicitandum haud censet. Cod. non nominatus ἐπέσπαιρεν.

6 Reposui Θῆβαι ex Ald. Bas. Petav. Xyl. & Nic. Perott. versione. Vulgo αἱ Ἀθῆναι, id quod paulo post suo loco dedi ex Turn. V. Bong. Xyl. MS. ejusdem, Budaei & Perott. versione. Ald. nimirum & Bas. vitiose repetunt Θῆβαι. Male deinde Stephanus prius mutavit in αἱ Ἀθῆναι, cum posterius mutare debuisset. Corrigi iussit R. deditque etiam W. monens, consentire simul codd. E. F. G. Voss. Gronov. Coll. Mur. Schott. Jannot. Anon. Mez.

7 Sic e cod. non nominata, Bas. Xyl. & Perott. versione, R. jubente, restitui. Dedit idem W. adfentientibus E. & Mez. Vulgo ἀμύναν. Cf. Diod. Sic. 17, 48. Arrian. 2, 13. Curt. IV. 1. 27. sq. De Aëropo rege Macedoniae, vel potius tuto- re regum, per sexennium, v. Diodor. 14, 37. & 84. Pausa- niam, ejus filiam, post administratum uno anno regnum pere- mit Amyntas, Alexandri M. avus paternus. Diodor. 14, 89. R. — Ald. ἀναβλέπεσα; & mox Petav. ἐνεβρήγνυτο.

ρήγνυντο δ' Ἰλλυριοί, καὶ τὰ Σκυθῶν ἐπηρωεῖτο τοῖς προσοίκοις νεωτερίζεσι ¹. τὸ δὲ Περσικὸν χρυσίον διὰ τῶν ἐκασταχῆ δημαγωγῶν ῥέον, ἐκίνει τὴν Πελοπόννησον ². κενοὶ δὲ οἱ Φιλίππε θησαυροὶ χρημάτων, καὶ προσῆν ἔτι δάνειον (ὡς Ὀνησίκριτος ἰσορεῖ) διακοσίων ταλάντων. ἐν τσοαύτῃ πενία, καὶ πράγμασι ταραχὰς ἔχεσι, μειράκιον ἄρτι τὴν παιδικὴν παραλλάττον ἡλικίαν, ἐθάρρησεν ἐλπίσαι Βαβυλῶνα καὶ Σῆσα, μᾶλλον δὲ τὴν πάντων ἀνθρώπων ἄρχην εἰς νῦν ἐμβαλέσθαι, τοῖς τρισμυρίοις οἶεθε πεζοῖς ³ καὶ τετρακιχίλοις ἵππεῦσι πισεύσας ⁴. τοσῶτοι γὰρ ἦσαν, ὡς Ἀριστόβελός Φησιν· ὡς δὲ Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, τρισμύριοι πεζοί, πεντακιχίλιοι δὲ ἵππεῖς· ὡς δ' Ἀναξιμένης, τετρακισμύριοι πεζοὶ καὶ τριχίλιοι, πεντακιχίλιοι δὲ καὶ πεντακόσιοι ἵππεῖς. τὸ δὲ λαμπρὸν αὐτῶ καὶ μέγα παρασκευασθὲν ὑπὸ τῆς τύχης ἐφόδιον, ἐβδομήκοντα τάλαντα ἦν, ὡς Φησιν Ἀριστόβελος· ὡς δὲ Δῆρις, τριάκοντα μόνον ἡμερῶν ἐπισιτισμός.

IV. Ἄβελος ἔν καὶ προπετής Ἀλέξανδρος ἐξ εὐτελῶν ⁵ ἔτως ἐπὶ τηλικαύτην δύναμιν ὀρμώμενος; ἔμενευ. τίς γὰρ ἀπὸ μειζόνων ἢ καλλίωνων ἀφορμῶν ἀνήγετο; μεγαλοψυχίας, συνέσεως, σωφροσύνης, ἀνδραγαθίας, οἷς αὐτὸν ἐφωδίαζε φιλοσοφία πρὸς τὴν στρατείαν· καὶ πλείονας παρὰ Ἀριστοτέλες τῆ καθηγητῆ, ἢ παρὰ Φιλίππε

¹ Dedi sic e R. mente pro vulg. νεωτερίζεσι, cum νεωτερεῖν dici solere, haud meminerim.

² absunt a Petav. ἐκίνει τὴν Πελοπ.

³ R. susp. τρισμυρίοις (πῶς οἶεθα) πεζοῖς.

⁴ Referendum, R. monente, ad Alexandrum. Si ad proximum μειράκιον referas, legendum erit πισεῦσαν. De Aristobuli Cassandrensis historia Alexandri M. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 210. & de Anaximenis Lampfaceni commentariis p. 209. de Duridis Samii Macedonicis p. 216. Pro *Duride* infra nominat Plut. *Phylarchum*. R.

⁵ Turn. Bong. ἐξ ἐντελῶν. Ald. ἐξευτελῶν. Petav. deinde ἐπὶ τὴν τηλικαύτην.

λίπτε τῷ πατρὸς, αφορμὰς ἔχων, διέβαινε ἐπὶ Πέρ-
 σας. ἀλλὰ τοῖς μὲν γράψασιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἔφη πο-
 τὰ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν ἀκολουθεῖν αὐτῷ τῆς
 στρατείας ἐφόδιον, πισεύομεν, Ὁμηρον σεμνύνοντες. ἂν
 δέ τις Φῆ τὴν Ἰλιάδα¹ καὶ τὴν Ὀδύσειαν παραμύ-
 θιον πόνε καὶ διατριβῆς ἔπεσαι καὶ χολῆς γλυκειάς,
 ἐφόδιον δὲ ἀληθῶς γεγόνεαι τὸν ἐκ Φιλοσοφίας λόγον,
 καὶ τὰς περὶ ἀφοβίας καὶ ἀνδρείας, ἔτι δὲ σωφροσύνης
 καὶ μεγαλοψυχίας ὑπομνηματισμὸς, καταφρονῶμεν. ὅτι
 δηλαδὴ περὶ συλλογισμῶν ἔδεν, ἔδὲ περὶ ἀξιωματῶν ἐγρα-
 φεν, ἔδ' ἐν Λυκείῳ περίπατον ἔχεν², ἔδ' ἐν Ἀκαδη-
 μίᾳ Δέσεις εἶπεν. τέτοις γὰρ ὀρίζεσσι Φιλοσοφίαν οἱ λό-
 γον αὐτὴν, ἐκ ἔργον νομίζοντες. καίτοι γε ἔδὲ Πυθα-
 γόρας ἔγραψεν ἔδεν, ἔδὲ Σωκράτης, ἔδὲ Ἀρκεσίλαος,
 ἔδὲ Καρνεάδης, οἱ δοκιμώτατοι τῶν Φιλοσόφων. καὶ
 ἐκ ἠχολῶντο περὶ πολέμου ἐκεῖνοι τηλικῶτες, ἔδὲ βα-
 σιλεῖς βαρβάρους ἡμερῶντες, ἔδὲ πόλεις Ἑλληνίδας ἐπι-
 κήζοντες ἀγρίοις ἔθνεσιν, ἔδ' ἄθεσμα καὶ ἀνήμοα Φῦ-
 λα νόμους διδάσκοντες καὶ εἰρήνην ἐπήεσαν³, ἀλλὰ καὶ
 χολάζοντες, τὸ γράφειν παρίεσαν τοῖς σοφισταῖς. πό-
 θεν ἔν ἐπισεύθησαν ἐκεῖνοι Φιλοσοφεῖν; ἀφ' ὧν εἶπον,
 ἢ ἀφ' ὧν ἐβίωσαν, ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδαξαν⁴; ἀπὸ τῶν
 κρινέσθω καὶ Ἀλέξανδρος. ὁφθῆσεται γὰρ οἷς εἶπεν,
 οἷς ἔπραξεν, οἷς ἐπαίδευσε, Φιλόσοφος.

V. Καὶ πρῶτον τὸ παραδοξότατον, εἰ βέλει, σὺ-
 πει, τὰς Ἀλεξάνδρου μαθητὰς, τοῖς Πλάτωνος, τοῖς
 Σωκράτους ἀντιπαραβάλλων. εὐφρεῖς ἔτοι καὶ ὁμογλώσ-
 σος ἐπαίδευον, εἰ μὴδὲν ἄλλο, Φωνῆς Ἑλληνίδος συνιέν-
 τας

C 2

1 R. *supr.* τὴν μὲν Ἰλιάδα, & deinde διατριβὴν ἔπεσαι χα-
 λῆι γλυκειάν. Turn. V. Bong. παραμυθίαν πόνε.

2 Petav. συνέχεν. Mox idem ἐχολῶντο pro ἠχολ.

3 R. *supr.* καὶ εἰρήνην, τὴν γῆν ἐπήεσαν.

4 R. *judice* ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδαξαν delenda sunt, ut scholium,
 aut ut varia lectio verborum ἀφ' ὧν εἶπον. W. utrumque ἢ,
 bis ex antecedenti v. ortum, deleri vult.

τας· και πολλὰς ἐκ ἔπεισαν. ἀλλὰ Κριταὶ και Ἀλιβιάδαι και Κλειτοφῶντες, ὡσπερ χαλινὸν τὸν λόγον ἐκπύσαντες, ἄλλη πε¹ παρετράπησαν. τὴν δὲ Ἀλεξάνδρῳ παιδείαν ἂν ἐπιβλέψῃς, Ὑριανὸς γαμεῖν ἐπαίδευσε, και γεωργεῖν ἐδίδαξεν Ἀραχωσίης, και Σογδιανὸς ἔπεισε πατέρασ τρέφειν, και μὴ Φονεύειν, και Πέρσας σέβεσθαι μητέρασ, ἀλλὰ μὴ γαμεῖν. Ὡ Σαυμαστῆσ Φιλοσοφίασ, δι' ἣν Ἴνδοὶ θεὰσ Ἑλληνικὰσ προσκυνῶσι, Σκύθαι θάπτῃσι τὰσ ἀποθανόντασ, ἐκατεθίσει. Σαυμάζομεν τὴν Καρνεάδῃ δύναιμιν, εἰ Κλειτόμαχον², Ἀσδρέβαν καλέμενον πρότερον, και Καρχηδόνιον τὸ γένος, ἐλληνίζειν ἐποίησε. Σαυμάζομεν τὴν διάθεσιν Ζήνωνοσ, εἰ Διογένη τὸν Βαβυλώνιον ἔπεισε Φιλοσοφεῖν. ἀλλ'³ Ἀλεξάνδρῳ τὴν Ἀσίαν ἐξημερῶντοσ, Ὅμηροσ ἦν ἀνέγνωσμα, και Περσῶν και Σησιανῶν και Γεδρωσίων παῖδεσ τὰσ Εὐριπίδῃ και Σοφοκλέῃσ τραγωδίασ ἦδον. και Σωκράτῃσ μὲν ξένα παρεισάγων δαιμόνια, δίκην τοῦθ' Ἀθήνησιν ὠφλίστανε συκοφάνταισ. διὰ δ' Ἀλέξανδρον, τὰσ Ἑλλήνων θεὰσ Βάνηρα και Καύκασοσ προσεκύνησε. Πλάτων μὲν γάρ⁴ μίαν γράφασ πολιτείαν, ἐδένα πέπειμεν αὐτῇ χρῆσθαι διὰ τὸ αὐτηρόν. Ἀλέξανδροσ δὲ ὑπὲρ ἐβδομήκοντα πόλεις βαρβάροισ ἐθνεσιν ἐγγίσειασ, και κατασπείρας τὴν Ἀσίαν Ἑλληνικοῖσ τέλεσι⁵, τῆσ ἀνημέρῃ και θηριώδῃσ ἐκράτησε διαίτησ.

και

1 deest πε in Petav. Abest quoque a Bas. ubi est ἄλλη προ ἄλλη.

2 De Clitomacho v. Menage ad Diog. Laërt. IV, 67. Diogenem Babylonium non Zenonis, sed Chryssippi discipulum facit Cicero de Divinat. L. V. Casaub. ad Diog. Laërt. 6, 84. & 7, 39. & Fabric. B. Gr. T. II, p. 402. R.

3 abest ἄλλ' a Petav.

4 abest γάρ a Petav & Bas. Mox Petav. πέποιεν.

5 Defendi quidem posse τέλεσι, R. monet: esse tamen insolentius, aptius autem γένεσι. Idem susp. W. aut ἐθνεσι. Xyl. vertit *Graecis institutis*; Nic. Per. *Graecorum primoribus*.

καὶ τὰς μὲν Πλάτωνος ὀλίγοι νόμοι αναγινώσκομεν, τοῖς δὲ Ἀλεξάνδρῳ μυριάδες ἀνθρώπων ἐχρήσαντο καὶ χροῦνται. μακαριώτεροι τῶν διαφυγόντων Ἀλέξανδρον οἱ κρατηθέντες γενόμενοι. τὰς μὲν γὰρ ἕδειξεν ἔπαυσεν ἀθλῶς ζῶντας, τὰς δὲ ἠνάγκασεν εὐδαιμονεῖν ὁ νικήσας. ὥστε ὅπερ εἶπε Θεμισοκλῆς, ὀπηνίκα Φυγῶν ἔτυχε δωρεῶν μεγάλων παρὰ βασιλέως καὶ τρεῖς πόλεις ὑποφόρος ἔλαβε, τὴν μὲν εἰς σῖτον, τὴν δ' εἰς οἶνον, τὴν δ' εἰς ὄψον. Ὡ παῖδες ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. τῆτο περὶ τῶν ἀλόντων ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ δικαιοτέρον ἐσιν εἰπεῖν. Οὐκ ἂν ἡμερωθήσαν, εἰ μὴ ἐκρατήθησαν. ἐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος, ἕδδ Μεσοποταμίαν Σελεύκειαν, ἕδδ Προφασίαν¹ Σογδιανοί, ἕδδ Ἰνδία Βενεφαλίαν, ἕδδ πόλιν Ἑλλάδα Καύκασος περιοικῆσαν², αἷς ἐμποδιδὲν ἀπεσβέθη³ τὸ ἔγριον, καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τῆ κρείττονος ἐδίζόμενον. εἰ τοίνυν μέγιστον μὲν οἱ Φιλόσοφοι φρονῶσιν ἐπὶ τῷ⁴ τὰ σιληρὰ καὶ ἀπαιδευτα τῶν ἡθῶν ἐξημερῶν καὶ μεθαρμόζειν, μυρία δὲ φαίνεται γένη καὶ φύσεις θηριώδεις μεταβαλὼν Ἀλέξανδρος, εἰκότως ἂν φιλοσοφώτατος νομίζοιτε.

VI. Καὶ μὴν ἡ πολὺ θραυμαζομένη πολιτεία τῆ τὴν Στωϊκῶν αἵρεσιν καταβαλομένη⁵ Ζήνωνος, εἰς ἐν τῆτο συντείνει κεφάλαιον, ἵνα μὴ κατὰ πόλεις μηδὲ κατὰ δήμας οἰκῶμεν, ἰδίοις ἑκάστοι διαρισμένοι δικαίοις, κἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους ἡγάμεθα δημότας καὶ πολίτας,

C 3

εἰς

¹ MS. Xyl. προφασίαν. Seqq. Petav. sic habet Σαγδιανῆ, ἕδδ ἰδία με κεφαλίαν.

² R. legi vult παροικῆσαν.

³ Dedi sic ex R. & W. conjecturis. Vulgo ἐμποδιδεῖσαν ἐσβέθη. Hinc R. aut ἐμποδιδὲν aut ἐμπολιθεῖσαι voluit. W. ἐμπαιδευδὲν. vel ἐμπαιδευγηθὲν, ἀπεσβέθη. Xyl. MS. & Petav. ἐμποδιδεῖσα.

⁴ Petav. ἐπὶ τὸ τῶ.

⁵ Petav. Στωϊκῆ αἵρεσιν καταβαλομένη.

εἰς δὲ βίος ἦ καὶ κόσμος ὡσπερ ἀγέλης συννόμα¹ νόμῳ κοινῶ συντρεφομένης. τῆτο Ζήνων μὲν ἔγραψεν ὡσπερ ὄναρ ἢ εἰδῶλον εὐνομίας Φιλοσόφου καὶ πολιτείας ἀναυτοπωσάμενος. Ἀλέξανδρος δὲ τῷ λόγῳ τὸ ἔργον παρέχεν. ἔ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης συνεβέβλευεν αὐτῷ, τοῖς μὲν Ἑλλήσιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς χρώμενος². καὶ τῶν μὲν, ὡς Φίλων καὶ οἰκείων ἐπιμελέμενος, τοῖς δὲ, ὡς ζώοις, ἢ φυτοῖς, προσφερόμενος, πολεμοποιῶν φυγῶν ἐνέπλησε καὶ εἰσεων ὑπέλτων τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ κοινὸς ἦκειν θεόθεν ἀρμοσῆς καὶ διαλλακτικῆς τῶν ὄλων νομίζων, ἔς τῷ λόγῳ μὴ συνῆγε, τοῖς ὅπλοις βιαζόμενος, εἰς τὸ αὐτὸ συνενεγκῶν τὰ πανταχόθεν, ὡσπερ ἐν κρατῆρι Φιλοτησίῳ, μίξας τὰς βίβας καὶ τὰ ἡθῆ, καὶ τὰς γάμους καὶ τὰς διαίτας³, πατρίδα μὲν, τὴν οἰκισμένην προσέταξεν ἡγεῖσθαι πάντα, ἀκρόπολιν δὲ καὶ Φρυγίαν τὸ στρατόπεδον, συγγενεῖς δὲ τὰς ἀγαθὰς, ἀλλοφύλους δὲ τὰς πονηράς. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν καὶ βαρβαρικὸν μὴ χλαμῦδι, μηδὲ⁴ πέλιτη, μηδὲ ἀκινάκη, μηδὲ κἀνδυῖ διορίζειν, ἀλλὰ τὸ μὲν Ἑλληνικὸν ἀρετῇ, τὸ δὲ βαρβαρικὸν κἀκὴ τεκμηρίεσθαι κοινὰς δὲ τὰς ἐδῆτας ἡγεῖσθαι καὶ τραπέζας, καὶ γάμους καὶ διαίτας, δι' αἵματος καὶ τέκνων ἀνακραννυμένους⁵.

VII. Δημίρατος μὲν ἔν ὁ Κορίνθιος εἰς ὧν τῶν Φιλίπ-

¹ Petav. βίος ἦ καὶ κόσμος ὡσπ. ἀγ. συνόμα.

² Dedi hoc participium in nomin. iubente R. cum seqq. ἐπιμελέμενος & προσφερόμενος. Vulgo leguntur in accusf. Etiam W. hanc correctionem necessariam ducit, nisi quid exciderit. Alia fortassis fieri potuisset correctio, si πολεμοποιῶν mutaretur in πολεμοποιεῖν, referendum ad συνεβέβλευεν, retentis accusativis participiorum. Petav. τοῖς δὲ ζώοις καὶ φυτοῖς, & in seq. κοινῶς pro κοινός.

³ Praemissi artic. τὰς, iubente R. Vulgo abest.

⁴ Recepi μηδὲ e Petav. Vulgo μὴ.

⁵ Dedi sic cum W. ex Ald. Basf. Xyi. E. F. G. Voff. Petav. Mez. Vulgo ἀνακραννυμένους.

Φιλίππας ξένων καὶ Φίλων, ὅτε Ἀλέξανδρον εἶδεν ἐν Σέσοις. περιχαρῆς γενόμενος καὶ δαυρύσας, μεγάλης ἔφη χαρῆς ἐσερῆσθαι τὰς ἔμπροσθεν τεθυηκότας Ἑλληνας, ὅτι Ἀλέξανδρον ἐκ εἶδον ἐν τῷ Δαρείῳ θρόνῳ καθήμενον ¹. ἐγὼ δὲ ἐδὲ τότε μὰ Δία τῷ θεάματος ζηλῶ τὰς ἰδόντας, ὃ καὶ τύχης ἦν καὶ κοινοτέρων βασιλέων ². ἀλλ' ἐκείνης ἡδέως ἂν μοι δοκῶ γενέσθαι τῆς καλῆς καὶ ἱερᾶς νυμφαγωγίας θεατῆς, ὅτε μιᾷ σικνηῇ χρυσορόφῳ περιλαβὼν, ἐφ' Ἑσίας κοινῆς καὶ τραπέζης, ἑκατὸν Περσίδας νύμφας καὶ ³ ἑκατὸν νυμφίους Μακεδόνας καὶ Ἑλληνας, αὐτὸς ἐσεφανωμένος πρῶτος ἀναμέλπων τὸν ὑμέναιον, ὥσπερ Φιλοτήσιον ἐπάδων μέλος, εἰς κοινω- νίαν συνίῃσι τοῖς μεγίστοις καὶ δυνατωτάτοις γένεσι, μιᾶς νυμφίος, πασῶν δὲ νυμφαγωγὸς ἅμα καὶ πατὴρ καὶ ἀρμολογῆς κατὰ ζυγὰ συνῆπεν. ἡδέως γὰρ ἂν εἶ- πον ⁴. Ὡ βάρβαρε Ἐρέξη καὶ ἀνόητε, καὶ μήτην πολ- λὰ περὶ τὴν Ἑλλησποντίαν πονηθεὶς γέφυραν. ἔτως ἔμφρονες βασιλεῖς Ἀσίαν Εὐρώπῃ συνάπλωσιν, ἐ ξύ- λοις, ἐδὲ χεδίαις, ἐδὲ ἀψύχοις καὶ ἀσυμπαθέσι δεσμοῖς, ἀλλ' ἔρωτι νομίμῳ καὶ γάμοις σώφροσι, καὶ κοινωνίαις παιδῶν τὰ γένη συνάπλωτες.

VIII. Πρὸς τῆτον ἀποβλέπων τὸν κόσμον Ἀλέξ- ανδρος, ἐ τὴν ἐδῆτα προσήκατο τὴν Μηδικὴν, ἀλλὰ τὴν

C 4

Περ-

¹ Turn. V. Bong. ἐν τῷ Δαρείῳ (Petav. Δαρείῳ) θρόνῳ κα- θεζόμενον.

² Xyl. vertit: *multorum commune regum*. Nic. Per. *hu- miliorum regum videri poterat*. W. vulgatam haud censet sa- nam, nec ei satisfacit correctio Mez. κοινότερον. Quaerit, an κοινὸν ἑτέρων?

³ Inferni καὶ, jubente R. Vulgo deest.

⁴ Sic R: dari voluit, dedique cum W. e Bas. Xyl. Voff. Gro- nov. (a correctione quidem in utroque) Mez. Vulgo εἶπεν. Paulo ante Petav. inverso vocum ordine ἀρμολογῆς καὶ πατὴρ; & deinde Ἐσρώπῃ; item γαμοισώφροσι; Ald. κοινωνίας παι- δων.

Περσικῆν, εὐτελεστέραν ¹ ἔσαν. τὰ γὰρ ἕξαλλα καὶ τραγικὰ τῆ βαρβαρικῆ κόσμῳ παραιτησάμενος, οἷον τίσραν καὶ κιάδου καὶ ἀναξυρίδας, ἐκ τῆ Μακεδονικῆ καὶ Περσικῆ τρόπῳ μεμιγμένῃν τινὰ ² σολὴν ἐφόρει, καθάπερ Ἐρατοθένης ἰσόρηκεν. ὡς μὲν Φιλόσοφος, τοῖς ἀδικόφοις χρώμενος· ὡς δὲ ἡγεμῶν ³ κοινὸς καὶ βασιλεὺς Φιλάνδραπος τῇ περὶ τὴν ἐδῆτα τιμῇ τὴν τῶν κενρατημένων ἀνακλιώμενος εὐνοίαν, ἵνα βεβαίως παραμένωσιν ἀγαπῶντες ὡς ἄρχοντας Μακεδόνας, μὴ μισῶντες ὡς πολεμίους. τέναντίου γὰρ ἦν ἀσέφεια καὶ τετυφωμένης ψυχῆς, τὴν μὲν αὐτόχρον χλαμύδα θαυμάζειν, τὴν δὲ περιπόρφυρον ⁴ χιτῶνα δυσχεραίνειν· ἢ πάλιν ἐκείνα μὲν ἀτιμάζειν, τέτοις δὲ ἐμπειπλήχθαι, δίκην νηπίε παιδὸς φυλάττοντα τὴν περιβολὴν, ἣν ἡ πάτριος αὐτῷ συνήθεια, καθάπερ τιγθῆ, περιέθηκε. ζῶα θηρεύοντες ἄνθρωποι, ἐορὰς ἐλάφων περιτίθενται, καὶ πλερωτοῖς ἀμπέχονται χιτωνίσκοις, ἀγρῆς ἐπιχειρῶντες ὀρνίθων, καὶ φυλάττονται ταύροις ὀφθῆναι Φοινικίδας ἔχοντες, ἐλέφασι ⁵ δὲ λευκῆς χιτῶνας· ἐρεδίζεται γὰρ ὑπὸ τῶν χρωμάτων τὰ ζῶα τέτων καὶ διαθηρίζεται. εἰ δὲ βασιλεὺς μέγας, ἔθνη δυσανάδεκτα καὶ μαχόμενα καθάπερ ζῶα, τιθασσεύων καὶ μειλισσόμενος, ἐδῆσιν αἰκείαις καὶ συνήθεσιν ἐξεπράϋνε διαίταις καὶ κατέελεν, οἰκειόμενος αὐτῶν τὰ δύσθυμον, καὶ παρηγορῶν τὸ σκυθρωπὸν, ἐγχαλῆσιν, ἔχθι θαυμάζεσι τὴν σοφίαν, ὅτι τῷ τυχόντι μεταχηματισμῷ τὴν Ἀσίαν ἐδημαγιώτησε, τοῖς μὲν ὅπλοις

¹ Ald. & Bas. ἔ τὴν ἐδῆτα προσήκατο τὴν Περσικῆν, πολλῶ τῆς Μηδικῆς εὐτελε.

² R. sup. μεμιγμένῃν τρόπον τινὰ σολὴν. Petav. paulo ante inverso ordine Περσικῆ καὶ Μακεδονικῆ.

³ 3 post h. v. vulgo est comma. R. id delendum censuit, delevique cum W. In Petav. iterum κοινῶς; & deinde ἀγαπῶντας; omittit simul μὴ ante μισῶντες.

⁴ Turn. V. Bong. τὴν δὲ παραπόρφυρον.

⁵ Petav. ἐλάφασιν; & deinde ἐρεδίζεταμ.

ὄπλοις τῶν σωμάτων ἐπικρατήσας, τῇ δὲ ἐδῆτι τὰς ψυχὰς πρᾶσαγομενος ¹; καίτοι γε Ἄριστιππον θαυμάζεσσι τὸν Σωκρατιῶν, ὅτι καὶ τρίβωνι λιτῶ καὶ Μηλισίᾳ χλαμύδι ² χρώμενος, δι' ἀμφοτέρων ἐτήρει τὸ εὐχρημον. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐγκαλέσιν, ὅτι τὴν πάτριον ἐδῆτα κοσμῶν, ἐδὲ τὴν δριμύνητον ὑπερεῖδε, μεγάλων πραγμάτων καταβαλλόμενος ἀρχάς. εἰ γὰρ ληστρικῶς τὴν Ἀσίαν καταδραμιῶν, ἐδὲ ὡσπερ ἄρπαγμα καὶ λάφυρον εὐτυχίας ἀνεπίσπε, σπαράξαι καὶ ἀνασύρασθαι ³ διανοηθεῖς, καθάπερ ὕπερον μὲν Ἀντίβας Ἰταλίαν, πρότερον δὲ Τρηῆρες ⁴ Ἰωνίαν, καὶ Σιδύσαι Μηδίαν ἐπήλθον. ἀλλ' ἐνὸς ὑπήκοα λόγῳ ⁵ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ μιᾶς πολιτείας, ἕνα δῆμον ἀνθρώπους ἅπαντας, ἀποφῆναι βεβλόμενος, ἕτως ἑαυτὸν ἐχημᾶτιζεν. εἰ δὲ μὴ ταχέως ὁ δεῦρο καταπέμψας τὴν Ἀλεξάνδρῳ ψυχὴν ἀνεναλέσατο δαίμων, εἰς ἂν νόμος ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπέβλεπε, καὶ πρὸς ἕν δίκαιον ὡς πρὸς κοινὸν διώκητο ⁶ Φῶς. νῦν δὲ τῆς γῆς ἀνήλιον μέρος ἔμεινεν, ὅσον Ἀλεξάνδρον ἐκ εἶδεν.

C 5

IX.

¹ Petav. προαγαγόμενος.

² Restitui χλαμύδι, quod a R. abfuit. Petav. χαλκῶ καὶ Μηλισίᾳ.

³ R. monet ἀνασύρασθαι esse *sublatis vestibis pudenda monstrare*, quod ab hoc loco alienum fit, & κατασύρασι legendum suspicatur. Meo quidem sensu, locus non eget correctione, si ἀνασύραν, teste Hesychio, idem simul valet, quod περιποιήσασθαι. Consule eundem in voce ἀνασύρασι, & observa praesertim, quae Kusterus ad ἀνασυροίμεθα adnotavit.

⁴ De *Trebibus*, qui alias *Thracas Cimmerii*, eorumque incursionibus in *Asiam* ibique occupatis locis, passim memorat Strabo. R.

⁵ R. non quidem improbat λόγῳ, conjicit tamen Plutarchum potius νόμῳ dedisse.

⁶ Petav. διακρίτο.

IX. Οὐκ ἔν πρώτῃ μὲν ἢ τῆς στρατείας ὑπόθεσις Φιλόσοφον τὸν ἄνδρα συνίησιν, ἔχ ἑαυτῷ τρυφήν καὶ πολυτέλειαν, ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην καὶ κοινωσίαν πρὸς ἀλλήλους παρασκευάσαι διανοηθέντα. δευτέρου δὲ αὐτῆ καὶ τὰς Φωνὰς ἴδωμεν, ἐπεὶ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἡδὴ βασιλέων καὶ δυναστῶν μάλισσά ταις Φωναῖς αἱ ψυχαὶ προβάλλουσιν. Ἀντίγονος δὲ γέρων, σοφιστὴς τινος αὐτῷ σύγγραμμα προσάδοντας ἱ περὶ δικαιοσύνης. Ἀβέλτερος εἶ, (εἶπεν) ὅς ὄρων με τὰς ἀλλοτριὰς πόλεις τύπλοντα λέγεις περὶ δικαιοσύνης. Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐκέλευε τὰς μὲν παῖδας ἀσραγάλοις, τὰς δ' ἄνδρας ὄρνιθις ἐξαπατᾶν². τοῖς δὲ Σαρδαναπάλας μνημείοις ἐπιγέγραπται· Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα. τίς ἐν ἂν εἴποι τῶν ἀποφθεγμάτων τέτων τῷ μὲν ἀποφαίνεσθαι Φιληδονίαν, τῷ δ' ἀθεότητα³, τῷ δὲ ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν; τῶν δ' Ἀλεξάνδρου Φωνῶν ἂν ἀφέλης τὸ διάδημα καὶ τὸν Ἀμμωνα καὶ τὴν εὐγένειαν, Σωκράτης, ἢ Πλάτωνος, ἢ Πυθαγόρα, σοὶ Φανῶνται. μὴ γὰρ ἄς οἱ ποιηταὶ ταῖς εἰκόσιν αὐτῆ καὶ τοῖς ἀνδράσι μεγαληγορίας ἐπέχαραττον, ἔ τῆς μετριότητος, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως τῆς Ἀλεξάνδρου σοχαζόμενοι, σκοπῶμεν·

Αὐδάσονται⁴ δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος εἰς Δία λεύσσαν·

Γὰν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' ὀλυμπον ἔχε.
καὶ Ἀλέξανδρος· Ἐγὼ Διὸς μὲν υἱός. ταῦτα μὲν ἔν,
(ὡς ἔφην) οἱ ποιηταὶ κολακεύοντες αὐτῆ τὴν τύχην
προσεῖπον· τῶν δὲ ἀληθινῶν ἀποφθεγμάτων Ἀλεξάνδρου,
δρου,

¹ Petav. συγγράμματα προσδόντος. Prius est in Bas. Hinc Xyl. libros scriptos. Nic. Per. autem libellum. Loco προσ-
ῆδ. R. susp. προσάγοντος. Nic. Per. offerret.

² Hoc dictum in Apophth. *Lysandro* tribuitur.

³ Turn. Bong. Φιληδονίαν καὶ ἀθεότητα.

⁴ Turn. V. Bong. Petav. αὐδάσονται. Vulgata est e dial. dor.
& aeol. pro αὐδάσαντι.

δρα, πρῶτον ἂν τις τὰ παιδικὰ διέλθοι. ποδωκέατος γὰρ τῶν ἐφ' ἡλικίας γενόμενος νέων ¹, καὶ τῶν ἐταίρων αὐτὸν ἐπ' Ὀλύμπια παρορμώντων, ἠρώτησεν, εἰ βασιλεῖς ἀγωνίζονται τῶν δὲ ἑ Φαμένων, ἄδικον εἶπεν εἶναι τὴν ἀμίλλαν, ἐν ἧ νικήσει μὲν ἰδιώτας, νικηθήσεται δὲ βασιλεύς. Τῷ δὲ πατρὸς Φιλίππου λόγῃ τὸν μηρὸν ἐν Τριβαλλοῖς ² διαπαρέντος, καὶ τὸν μὲν κίνδυνον διαφυγόντος, ἀχθόμενος δὲ τῇ χλωλότητι Θάρρει, πάτερ, (ἔφη) καὶ πρόβιθι Φανερώς ³, ἵνα τῆς ἀρετῆς κατὰ βῆμα μνημονεύης. ταῦτα ἔκ ἑσι διανοίας Φιλοσόφου, καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐνθουσιασμὸν ἤδη τῶν τῷ σώματος ἐλαττωμάτων κατεξαναισταμένης; πῶς γὰρ αὐτὸν ἐπὶ ⁴ τοῖς ἰδίους ἀγάλλεσθαι τραύμασι κατ' ἕνασον μέρος, ἔθνεος μνημονεύοντα καὶ νίκης, καὶ πόλεων ἀλισκομένων, καὶ βασιλέων παραδιδόντων ⁵, ἐκ ἐγκαλυπτόμενον, ἔδὲ κατακρύπτοντα τὰς ἐλάς, ἀλλ' ὡσπερ εἰκόνας ἐγνεχαραγμένας ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας περιφέροντα.

X. Καὶ μὴν εἴ ποτε γένοιτο τῶν Ὀμήρου σύγκρισσις ἐπῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς, ἢ παρὰ τὰ συμπόσια, ἄλλον ἄλλου εἶχον προκρίνοντος, αὐτὸς ὡς διαφέροντα πάντων ἐνέκυριε τῆτον,

Ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής ⁶.

ὄν

¹ Petav. inverso ordine νέων γενόμενος; Mox idem ἄδικον εἶπεν.

² Petav. Τριαλοῖς; & deinde διασπαρέντος, καὶ τὸν κίνδυνον.

³ R. quaerit, num γαύρας, vel potius Φαιδρῶς?

⁴ Excidisse aliquid, patet. Xyl. supplet ἔδει, vel οἷα. R. πῶς γὰρ ἐκ εἰκὸς αὐτὸν; W. aut relicto, aut deleto ἐπὶ τοῖς, legendum susp. εἰκὸς. Nicol. Per. quamobrem — existimare possumus.

⁵ scil. ἑαυτῶς. quod inferi vult R.

⁶ Hom. Iliad. III. 179. Mox Petav. ἄλλως; Turn. V. Bong. περιλαβε.

ὃν ἄλλος ἔπαινον τῷ χρόνῳ προέλαβε, τῆτον αὐτῷ νόμον κείθαι λογιζόμενος, ὡς εἰπεῖν Ὀμηρον, ὅτι τῷ αὐτῷ μέτρῳ τὴν μὲν Ἀγαμέμνονος ¹ ἀνδραγαθίαν κενόσηκε, τὴν δ' Ἀλεξάνδρου μεμάντευται. διαβίης τοίνυν τὸν Ἑλλησποντον, ἐδεῖτο τὴν Τροίαν, ἀνατυπήμενος τὰς Ἡρωϊκὰς πράξεις· καὶ τινος αὐτῷ τῶν ἐγχωρίων ὑπαχομένε τὴν Πάριδος λύραν, εἰ βέλοιο, δώσειν. Οὐδὲν (ἔφη) τῆς ἐκείνης δέομαι ². τὴν γὰρ Ἀχιλλέως κέλημαι, πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἀνεπαύετο· αἶεδα δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν· ἢ δὲ Πάριδος, πάντως μαλακὴν τινα καὶ θῆλειαν ἀρμονίαν ἐρωτικοῖς ἔφαλλε ³ μέλεσι. Φιλοσόφου τοίνυν ἐστὶ ψυχῆς, σοφίας ἔργον, καὶ σοφὸς ἀνδρας θαυμάζειν μάλιθα· τῆτο δ' Ἀλεξάνδρῳ προσῆν, ὡς ἐδενὶ τῶν βασιλέων. καὶ πῶς μὲν εἶχε πρὸς Ἀριστοτέλην εἶρηται, καὶ ὅτι τὸν μὲν ἀρμονικὸν Ἀναξάρχου ⁴, ἐντιμότερον τῶν Φίλων ἐνόμιζε, Πύρρῳν δὲ τῷ Ἠλείῳ πρῶτον ἐντυχόντι μυρίας χρυσὰς ἔδωκε· Ξενοκράτει δὲ τῷ Πλάτωνος συνήθει, πεντήκοντα τάλαντα ἔωρεον ἐπεμψεν· Ὀνησίκριτον δὲ τὸν Διογένης τῆ κυνὸς μαθητὴν, ὅτι ἄρχοντα τῶν ⁵ κυβερνητῶν κατέστησεν, ὑπὸ πλειόνων ἰσόρηται. Διογένει δὲ αὐτῷ περὶ Κόρινθον εἰς λόγους ἐλθῶν, ἕτως ἔφριξε καὶ κατεπλάγη τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆ ἀνδρὸς, ὡσεὶ πολλὰν αὐτῆ μνημονεύων λέγειν· Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην. τῆτέσιν, ἠχολέμην ἂν περὶ λόγους,
εἰ

1 Petav. τὴν Ἀγαμέμνονος, omisso μὲν.

2 Restitut δέομαι pro δεῖμαι, quod est in Frst. & R.

3 Petav. ἔμελλε.

4 Significat Anaxarchum Abderitam, praeceptorem Pyrrhonis Elei, patris sectae Pyrrhonicae. Quare eum *harmonicum* appellet, Xyl. fatetur se non tenere. Etiam W. monet, aliud requiri cognomen: forte *εὐδαιμονικόν*, quod corrigit Menage ad Diog. Laert. IX. 60.

5 Petav. ἄρχοντα τῶν κυβερνητῶν.

εἰ μὴ δι' ἔργων ἐφίλοσόφην. ἐν εἶπεν· Εἰ μὴ βασι-
 λεὺς ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην· ἐδ', Εἰ μὴ πλέσιος καὶ
 Ἀργεάδης ¹. (ὁ γὰρ προέκρινε τὴν τύχην τῆς σο-
 φίας, ἐδὲ τὴν πορφύραν καὶ τὸ διάδημα τῆς πῆρας καὶ
 τὸ τρίβωνος,) ἀλλ' εἶπεν, Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἦμην,
 Διογένης ἂν ἦμην· τετέστιν, Εἰ μὴ τὰ βαρβαρικὰ τοῖς
 Ἑλληνικοῖς κεράσαι διενούμην, καὶ πᾶσαν ἡπειροῦ ἐπιῶν
 ἐξημερῶσαι, καὶ πέρατα γῆς ἀνευρῶν ² καὶ θαλάττης,
 ἀκεαιῶ προσερεῖσαι Μακεδονίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα σπεύ-
 ραι, καὶ καταχέεσθαι γένος παντὸς εὐδιαιαν καὶ εἰρή-
 νην, ἐν ἂν ἐν ἀπράκτῳ τρυφῶν ἐξέσται καθήμην, ἀλλ'
 ἐξήλεν ἂν τὴν Διογένης εὐτέλειαν. νῦν δὲ σύγγνωθι
 Διόγενες· Ἡρακλέα μιμῆμαι, καὶ Περσέα ζήλω, καὶ
 τὰ Διούσσε μετιῶν ἰχνη, θεῶ γενάρχη καὶ προπάτορες,
 βέλομαι παλιν ἐν Ἰνδία νικῶντας Ἑλλήνας ἐγχορεῦσαι,
 καὶ τὰς ὑπὲρ Καύκασου ὄρειας καὶ ἀγρίας τῶν βασιλι-
 κῶν ἀναμνησαι κώμων ³. καὶ κεῖ τινες εἶναι λέγονται
 τετράς καὶ γυμνήτιδος σοφίας ἐδάδες, ἄνδρες ἱεροὶ καὶ
 αὐτόνομοι, θεῶ χολάζοντες, εὐτελέεσσοι Διογένης,
 ἐδὲν πῆρας δεόμενοι. τροφήν γὰρ ἐκ ἀποτίθενται, πρόσ-
 Φατον αἰεὶ καὶ νέαν ἀπὸ γῆς ἔχοντες· ποτὸν δὲ ποτα-
 μοὶ ῥέεσι· Φύλλα δ' αὐτοῖς δένδρων ἀποχυθέντων ⁴,
 καὶ πῶα γῆς, ἐγκατακλιθῆναι. δι' ἐμέ ⁵ καὶ κεῖνοι Διο-
 γένη γινώσκονται, καὶ Διογένης ἐκεῖνος. δεῖ καμὲ νέ-
 μισμα

¹ Xyl. scribendum monet Ἀργεαδῆς cum Steph. Byz. v. Ἀρ-
 γος. Argeadae dicti sunt reges Macedoniae, a Carano, sexto
 decimo ab Hercule, qui Argis profectus regnum Macedoniae
 occupavit, originem trahentes. Cf. Vellej. Paterc. I. 6. & lib.
 de fort. vel virt. Alex. posterior c. 2.

² V. ἀνευρῶν; quod vertendo exprimere videntur Xyl. &
 Nic. Per.

³ Turn. Bong. Petav. inverfo ordine κώμων ἀναμν.

⁴ Mez. ὑποχυθέντα. R. fufp. ἀποχυθέντα κίτται, καὶ
 πῶα.

⁵ R. mayult δι' ἐμέ.

μισμα παρακόψαι, καὶ παραχαράξαι τὸ βαρβαρικὴν θέσει ¹ κατεσκευασμένον, Ἑλληνικῆ πολιτεία.

XI. Εἶεν. αἱ δὴ πράξεις αὐτῶ πότερον αὐτοματισμὸν ἐπιφαίνουσι ² τύχης, καὶ βίαν πολεμικὴν καὶ χειροκρασίαν ³, ἢ πολλὴν μὲν ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην, πολλὴν δὲ σωφροσύνην καὶ πραύτητα, μετὰ κόσμῳ καὶ συνέσει, νήφοντι καὶ πεπνυμένῳ τῷ λογισμῷ πάντα πράττοντος; ἔ γάρ ἐστιν εἰπεῖν διακρίναντά με, μὰ τὰς θεὰς ⁴, ὅτι τῆτο μὲν ἀνδρείας, τῆτο δὲ Φιλάνθρωπίας, τῆτο δὲ ἐγκρατείας· ἀλλὰ πᾶν ἔργον ἐκ πασῶν ἔοικε τῶν ἀρετῶν μεμίχθαι· βεβαιοῦντος αὐτῶ τὸν Στωϊκὸν ἐκείνου λόγον, ὅτι πᾶν, ὃ ἂν δρᾷ ὁ σοφὸς ⁵, κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ἐνεργεῖ, καὶ μία μὲν (ὡς ἔοικεν) ἀρετὴ πρωταγωνισεῖ πράξεως ἐνάσης, παρακαλεῖ δὲ τὰς ἄλλας, καὶ συντείνει ⁶ πρὸς τὸ τέλος. ἰδεῖν γὰρ ἐστὶν ἐν Ἀλεξάνδρῳ τὸ μὲν πολεμικὸν Φιλάνθρωπον· τὸ δὲ πρᾶον, ἀνδρῶδες· τὸ δὲ χαριστικὸν, οἰκονομικόν· τὸ δὲ θυμικόν, εὐδιάλλακτον· τὸ δ' ἐρωτικόν, σῶφρον· τὸ δ' ἀνεμιμένον, ἐκ ἀργόν· τὸ δ' ἐπίμονον ⁷, ἐκ ἀπαρμύθητον. τίς ἔμιξε πολέμοις ἐορτάς; τίς δὲ κώμοις στρατείας; τίς δὲ πολιορκίαις καὶ πράξεσι ⁸ βακχείας καὶ γάμους

¹ R. susp. τὸ βαρβαρικοῖς ἤθεσι. Petav. βαρβαρικῆ. Conferendus est ad haec bene intelligenda Diog. Laërt. L. VI. initio vitae Diogenis Cynici.

² Petav. simul φαίνουσι.

³ R. legi vult χειροκρασίαν cum Wesseling. ad Diog. Sic. II. P. 534.

⁴ Petav. με αὐτὰς θεὰς.

⁵ Articulum ὁ dando, secutus sum W. eum ex E. & Gronov. reponentem. Vulgo abest.

⁶ R. susp. τὰς ἄλλας συντείνειν πρὸς τὸ τέλος, aut τὰς ἄλλας αὐτῆ συντείνειν π. τ. τ.

⁷ R. susp. ἐπίμονον, perseverans in re suscepta & infructu.

⁸ W. mavult παρατάξουσι.

καὶ ὕμεναίς; τίς ἀδικῆσιν ἐχθρότερος, ἢ δυστυχῆσιν ἡμερώτερος; τίς μαχομένοις βαρύτερος ¹, ἢ δεομένοις εὐγνωμονέστερος; ἔπεισί μοι τὸ τῷ Πάτρει δεῦρο μετενευ-
 κεῖν. ἐκεῖνος γὰρ ὡς ἤχθη πρὸς Ἀλέξανδρον αἰχμαλά-
 λωτος, πυθομένας, πῶς αὐτῷ χρήσεται. Βασιλικῶς (εἶ-
 πεν) ὦ Ἀλέξανδρε. πάλιν δ' ἐπερομένας, μὴ τι ἄλλο.
 Οὐδὲν (εἶπε) πάντα γὰρ ἐσιν ἐν τῷ βασιλικῶς. καὶ μοὶ
 δὴ ταῖς Ἀλεξάνδρῳ πράξεσιν ἔπεισιν ἐπιφωνεῖν αἰεὶ, Φι-
 λосоφως. ἐν τῷ γὰρ πάντα ἕνεσι. Ῥωξάνης ἐραθεὶς
 τῆς Ὀξυάδρα θυγατρὸς ἐν ταῖς αἰχμαλώτισι ² χορευέ-
 σης, ἐχ' ὕβρισεν, ἀλλ' ἔγημε, Φιλοσόφως. Δαρεῖον
 ἰδὼν κατημουτισμένον, ἐκ ἔθυσεν, ἐδ' ἐπαιάνισεν, ὡς τῷ
 μακρῷ πολέμῳ τέλος ἔχοντος, ἀλλὰ τὴν χλαμύδα τὴν
 ἑαυτῷ περιελὼν, ἐπέβριψε τῷ νεκρῷ, καθάπερ τινὰ γέ-
 νεσιν ³ τύχης βασιλικῆς συγκαλύπτων, Φιλοσόφως. ἐπι-
 σολὴν δέ ποτε τῆς μητρὸς ἀπόρρητον διερχόμενος, Ἡφαι-
 σίωνος, ὡς ἔτυχε, παρακαθήμενος, καὶ ἀπλῶς συναναγι-
 νώσκοντος, ἐκ ἐκώλυσεν, ἀλλὰ τὸν δαυλίλιον ἑαυτῷ τῷ
 στόματι προσέθηκεν αὐτῷ, κατασφραγισάμενος Φιλικῆ πῖ-
 σει ⁴ τὴν σιωπὴν, Φιλοσόφως. εἰ γὰρ ταῦτα ἐκ ἔσι Φι-
 λосоφως, τίνα ἐσὶν ἄλλα;

XII. Παραδῶμεν τὰ τῶν ὁμολογεμένων Φιλοσόφων. Σω-

¹ absunt τίς μαχ. βαρύτε. a Turn. Bong. Petav.

² Petav. αἰχμαλώτοις.

³ R. susp. νέμεσιν, tanquam si Nemesei regiae fortunae velaret, h. e. simulacrum illius numinis, quod injurias regi factas & majestatis regiae violationes ulciscitur, iramque deorum in aggressoris caput consciscit, ejusque secundam fortunam perverit, omniaque instituta turbat. tanquam si numinis hujus injecto velo amiceret vultum, ne se adstantem Dario jacenti videret, suamque prosperitatem invido afflaret & corrumpere oculari. W. probat R. conjecturam. Petav. vitiose τινὰς τύχης βασιλικῆς γενέσιν

⁴ Petav. Φιλιππικῆ πίσει.

Σωκράτης ἠνέχετο ¹ συγκοιμηθέντος Ἀλκιβιάδου. Ἀλέξανδρος δὲ Φιλοξένου τῆ τῆς παραλίας ὑπάρχει, γράψαντος, ὅτι παῖς ἐν Ἰωνίᾳ γέγονεν οἶος ἐκ ἄλλου ὄραν καὶ εἶδος καὶ πυρρῶς ἀντέγραψεν, Ὡς κάκιζε ἀνθρώπων, τί μοι πρόποτε τοῖτο συνέγνωσ, ἵνα τοιαύταις μὲ κολακείας ³ ἠδοναῖς; Ξενοκράτην, πενήτηντα τάλαυτα δωρεῶν Ἀλεξάνδρου πέμψαντος, ὅτι ἐκ ἔλαβε, θαυμάζομεν τὸ δὲ δεῖναι, ἢ; ἢ ἔχ ὁμοίως καταφρονεῖν χρημάτων δοκῶμεν, τὸν μὴ προσιέμενον καὶ τὸν χαριζόμενον; ἐκ ἐδεῖτο πλέτε Ξενοκράτης διὰ Φιλοσοφίαν, Ἀλέξανδρος δ' ἐδεῖτο διὰ Φιλοσοφίαν, ἵνα τοιέτοις χαρίζηται. τῆτο ⁴ ποσάκις Ἀλέξανδρος εἶπε βαλλόμενος, ἐμβίαζόμενος, καίτοι κρίσεις μὲν ὄρθας πᾶσιν ἐνυπάρχειν ἀνθρώποις νομιζομεν. ἢ γὰρ Φύσις ἀγωγός ἐστιν ἀφ' ἑαυτῆς πρὸς τὸ καλόν. οἱ δὲ Φιλόσοφοι τῶν πολλῶν διαφέρουσι, τῶν τὰς κρίσεις ἔχειν ἐρῶμενας παρὰ τὰ δεινὰ, καὶ πεπηγυίας. ἐπεὶ ⁵ μετὰ τῶν τοιέτων προλήψεων, εἰς οἰωνὸς ἄριστος ⁵. καὶ Πέρας μὲν ἐστιν ἅπασιν ἀνθρώποις ὁ θάνατος. ἀλλὰ θραύουσι οἱ καιροὶ παρὰ τὰ δεινὰ τὰς λογισμὰς, καὶ τὰς κρίσεις ἐκυρέουσι αἱ φαντασίαι τῶν κινδύων ἐγγύς γενομένων. Φόβος γὰρ ἐ μόνον μνήμην ἐκπλήττει, κατὰ τὸν Θεκυδίδην ⁶, ἀλλὰ καὶ

προ-

¹ V. forte ἀπέχετο. Nic. Per. vertit: *sefe conuiniuit*.

² Petav. ἀναπέμψει.

³ Turn. V. Bong. κολακείη. Paulo ante Petav. τοιέτων.

⁴ Defunt quaedam. H. Steph. editio hic loci asteriscoposito lectores admonet lacunae & vitii. W. adnotat, hinc ad finem pleraque excidisse, ut sententia nequiquam constet. Petav. μοχ βαλλόμενος pro βαλλ.

⁵ Iliad. XII. 243. R. iudice, videtur obscura illa locutione hoc voluisse dicere: nam absque philosophicis illis sanctionibus unum foret malum omnium effugium mors ultro suscepta.

⁶ L. II. c. 87.

προαίρεσιν πᾶσαν καὶ Φιλοτιμίαν καὶ ὄρμην, μηρίνθες¹
 Φιλοσοφία περιτέθεικεν.

¹ V. forf. μηρίνθες δὲ. Nic. Perott. ac quaedam quasi vin-
 cula imponit philosophiae. R. susp. ὄρμην, αἷ μηρίνθες ἢ Φι-
 λσο. — hisce adjectis: „non videtur hic libellus integer ad
 nos pervenisse, & ex ejus initio apparet, praecessisse aliam di-
 sputationem, in qua demonstratum ierat auctor, Alexandrum
 suae famae felicitatisque maximam partem propitiae fortunae de-
 buisse. Quae disputatio hodie desideratur. Haec est illa dispu-
 tatio in Lampriae catalogo *περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης* inscripta.
 Quamvis enim ea, quae hodie sub hoc titulo extat, & ad hoc
 temporis a nobis est pertractata, titulum hunc gerat, nullo ta-
 men jure eam gerit, & ei potius titulus *περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου
 ἀρετῆς* convenit; & est igitur ille libellus, quem Lampriae ca-
 talogus apud Fabricium B. Gr. T. III. p. 341. paulo infra lo-
 cum modo illinc a nobis arcessitum sub titulo *περὶ τῆς Ἀλεξ-
 άνδρου ἀρετῆς* indicat. Patet igitur, in titulo hujus libelli, quem
 vulgatae editt. praefereunt, verba ἢ ἀρετῆς emendationem esse
 pravae scriptionis *τύχης*, & deletis alienis atque vitiosis, eum
 sic debere concipi: *περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀρετῆς*. Qui jam sequi-
 tur libellus, est prioris aliquanto diligentior elaboratio.“

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ Η ΑΡΕΤΗΣ

ΛΟΓΟΣ Β΄.

Διέφυγεν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, χθὲς εἰπεῖν, ὅτι καὶ τέ-
 χνας πολλὰς καὶ φύσεις μεγάλας, ὁ κατὰ Ἀλέξ-
 ανδρον χρόνος ἐνεγκεῖν¹ εὐτύχησεν. ἢ τῆτο μὲν ἐ τῆς
 Ἀλεξάνδρου τύχης γέγονεν, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων, μάρτυ-
 ρα λαβεῖν καὶ θεατὴν τὸν ἄριστον² κρῖναι τὸ κατορθώμε-
 νον, καὶ μάλιστα ἀμείψασθαι δυνάμενον. λέγεται γὰρ,
 ὅτι χρόνοις ὕπερον, Ἀρχεστράτε γενομένη ποιητῆ χα-
 ριέντος, ἐν δὲ πενίᾳ καὶ ἀδοξίᾳ διάγοντος, εἶπέ τις πρὸς
 αὐτὸν, Ἀλλ' εἰ κατ' Ἀλέξανδρον ἐγένεθ, κατὰ εἶχον
 ἂν σοι Κύπρον ἢ Φοινίκην ἔδωκεν. οἶμαι δὲ καὶ τῶν
 τότε τεχνιτῶν ἐ κατ' Ἀλέξανδρον, ἀλλὰ δι' Ἀλέξαν-
 δρον τὰς πρώτας γενέσθαι. καρπῶν μὲν³ γὰρ εὐφροίαν
 εὐκρασία ποιεῖ καὶ λεπτότης τῆ περιέχοντος ἀέρος, τε-
 χνῶν δὲ καὶ φύσεων ἀγαθῶν αὐξήσιν ευμένεια καὶ τι-
 μὴ καὶ Φιλανθρωπία βασιλέως ἐκκαλεῖται. καὶ τὴναν-
 τίου ὑπὸ Φθόνου καὶ σμικρολογίας ἢ Φιλονειμίας τῶν κρα-
 τέντων σβέννυται καὶ Φθίνει πᾶν τὸ τοιοῦτο. Διονύ-
 σιος γὰρ ὁ τύραννος, (ὡς Φασί⁴) κισσαρωδῆ τιμος εὐδοκι-
 μῆντος ἀκέων, ἐπηγγεῖλατο δωρεὰν αὐτῷ τάλαυτον.
 τῇ δ' ὕπεραια τῆ ἀνδρώπε τὴν ὑπόχεσιν ἀπαιτῆντος.
 Χθὲς (εἶπεν) εὐφραίνόμενος ὑπὸ σῆ παρ' ὃν ἦδες χρό-
 νον, εὐφρανα καὶ γὼ σε ταῖς ἐλπίσιν. ὥσε τὸν μισθὸν
 ὦν

1 Petav. χρόνος ἐν ἐκείνον (sic) εὐτύχ.

2 Turn. V. Bong. λαβεῖν θεατὴν, τὸν ἄριστον.

3 abest μὲν a Petav. Idem mox vitiose τεχνῶν δὲ καὶ φύ-
 σιον, & cum Turn. V. Bong. τοιοῦτον, pro τεχνῶν δεσ. & τοιοῦτο.

4 Petav. ὡς Φασί; item ἀκέων εὐδοκιμῆντος.

ἔν ἑτερπες ἀπελάμβανες εὐθὺς, ἀντιτερπόμενος. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Φεραίων τύραννος, (ἔδει δὲ τῆτο μόνον αὐτὸν καλεῖσθαι, καὶ μὴ καταιχύνειν τὴν ἑπωνυμίαν) θεώμενος τραγωδὸν, ἐμπαθέερον ὑφ' ἡδονῆς διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον. ἀναπηδήσας ἔν ἐκ τῆ θεάτρῃ ¹, θᾶτον ἢ βιάδην ἀπῆει, δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ τοσούτους ἀποσφάττων πολίτας, ὀφθήσεται τοῖς Ἐκίβης καὶ Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων. ἔτος μὲν ἔν μικρῶ καὶ δίκην ἐπράξατο τὸν τραγωδὸν, ὅτι τὴν ψυχὴν αὐτῆ καθάπερ σίδηρον ἐμάλαξεν. Ἀρχελάω δὲ δοκῶντι γλιχροτέρω περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι, Τιμόθεος ἔδων ἐσήμαινε ² πολλάνις τετὶ τὸ σικωμάτιον ³, Σὺ δὲ, τὸν γηγενέταν ἄργυρον ἀίνεις. ὁ δὲ Ἀρχέλαος ἐκ ἀμέσως ἀντισυνεφώνησε ⁴, Σὺ δὲ γε αἰτεῖς. Ὁ δὲ τῶν Σκυθῶν βασιλεὺς, Ἀτέας ⁵, Ἴσμηλίαν τὸν αὐλητὴν λαβὼν αἰχμάλωτον, ἐκέλευσε παρὰ πότον αὐλῆσαι ⁶. Θαυμαζόντων δ' ἐπὶ ⁷ τῇ αὐλήσει τῶν ἄλλων καὶ κροτέτων, αὐτὸς ἄμοσεν ἀκροᾶσθαι τῆ ἵππε χρεμετίζαντος ἡδίων. ἔτω μακρὰν ἀπεσηκνῶκει τὰ ὕτα τῶν μεσῶν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς φάτναις εἶχεν, ἔχ ἵππων, ἀλλ' ὄνων ἐπιτηδεύον

D 2

τέραν

1 Turn. V. Bong. ἐκ τῆ θρόνε.

2 R. subaudiendum monet ὅτι γλιχροτέρος περὶ τὰς δωρεὰς εἶη, occulte significabat, cum nouit nihil in dando sordidiusculum esse, addens, de significatione verbi σημαίνειν, qua notat, recte, ambigue & obscure indicare, videndum Kyrke ad Nov. Test. Vol. I. p. 397. Cf. quoque Schleusneri Lex. Gr. lat. in N. T. sub voce σημαίνειν. W. rectius suspicatur ἐνεσήμαινε, ut C. Coll. Mur. Schott. Jannot. Mez. E. Turn. & Bong. affertur ἐσήμεινε.

3 W. mavult κομμῶτιον, ut monuit Mez.

4 Bong. ἀντεφώνησε.

5 Sic cum W. dedi e Baf. & Xyl. Vulgo Ἀντέας. Cf. Apophth. Vol. VIII. pag. 88. Petav. Ἀνταίας.

6 Petav. ἐκέλευσεν αὐλῆσαι παρὰ τόπον.

7 Inferendum duxi ἐπὶ. Vulgo abest. R. idem voluit aut τὴν αὐλήσειν. Petav. Θαυμαζόντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ.

τέραν ἀκείν. Τίς ἂν ἔν παρὰ τοιάτοις βασιλευσιν αὐξήσις ἢ τιμὴ τέχνης γένοιτο καὶ μέσης τοιαύτης; ἀλλ' ἔδὲ παρὰ τοῖς ἀντιτέχνοις ¹ ἐθέλωσιν εἶναι, καὶ διὰ τῆτο βασιανία καὶ δυσμενεῖα τὰς ἀληθῶς τεχνίτας κατὰ ταιρῆσιν. οἷος ἦν πάλιν αὖ Διονύσιος ὁ τὸν ποιητὴν Φιλόξενον εἰς τὰς λατομίας ἐμβαλὼν, ὅτι τραγωδίαν ² αὐτῆ διορθῶσαι κελευθεῖς, εὐθύς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὄλην μέχρη τῆς κορανίδος αὐτὴν περιέγραψεν. ἦν δὲ καὶ Φίλιππος ἐν τέτοις ὑπὸ ὀψιμαθίας ἑαυτῆ καινοπρεπέστερος ³. ὅθεν καὶ Φασι πρὸς τινε ψάλτην περὶ κρημάτων αὐτῆ διαφερομένε καὶ δοκῆντος ἐξελέγχειν, ἀτρέμα μειδιάσαντα τὸν ἄνθρωπον εἰπεῖν. Μὴ γένοιτό σοι βασιλεῦ, ἀθλίως ἔτως, ἵνα ταῦτα ἐμῆ βέλτιον εἶδῃς.

II. Ἀλλ' Ἀλέξανδρος εἶδὼς τίνων δεῖ θεατὴν εἶναι καὶ ἀκροατὴν, καὶ τίνων ἀγωνιστὴν καὶ αὐτηγόν, ἦσκει μὲν αἰεὶ διὰ τῶν ὄπλων δεινὸς εἶναι, καὶ κατὰ τὸν Αἰχύλον, Βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάκιος ἀντιπάλοις. ταύτην ἔχων τέχνην προγονικὴν ἀπ' Αἰακιδῶν, ἀφ' Ἡραυλέεσταις δὲ ἄλλαις τέχναις τὸ τιμᾶν ἄνευ τῆ ζῆλῆν ἀπεδίδα, καὶ τὸ ἐνδοξον αὐτῶν καὶ χάριεν, τῷ τέρπειν ⁴

δ'

1 Petav. κατατέχνοις.

2 Petav. τὴν τραγωδίαν.

3 Bas. μικρότεροι καὶ καινοπρεπέστερος, quod Xyl. vertendo ex-
primit: se ipso inferior, et adolescentuli in morem atrogans.
Idem e Petav. vitiose enotatum videtur μικρότερον καινοπρεπ.
Mox idem ἀντιπάλοις.

4 Dedi cum W. τῷ τέρπειν e Bas. & Petav. adfentientibus
Xyl. E. F. Voff. Gron. Mez. Vulgo τὸ τέρπειν. R. locum
sic restituendum censuit τὸ χάριεν ἠσπάζετο, τῷ τέρποντι δὲ ἐκ
ἦν — amabat gloriam & jucunditatem artium, vel id, quod
in artibus gloriae est & delectat, at earum suavitate illi se
ad imitandum baud patiebatur. Meo quoque sensu praemissa
καὶ τὸ ἐνδ. — χάρι. manca videntur, sic forte supplenda: ἔτε-
πει μὲν αὐτὸν, quale expressit Nic. Per. — si quid in his erat
laude & gloria dignum, delectabatur: neque tamen ob volu-
ptatem &c.

δ' ἐκ ἧν εὐάλωτος εἰς τὸ μιμεῖσθαι. γεγόνασι δὲ κατ' αὐτὸν τραγωδοὶ μὲν οἱ περὶ Θετταλὸν καὶ Ἀθηνόδαρον, ὧν ἀνταγωνιζομένων ἀλλήλοις, ἐχορήγηεν μὲν οἱ Κύπριοι βασιλεῖς, ἔκρινον δὲ οἱ δοκιμώτατοι τῶν στρατηγῶν. ἐπεὶ δὲ ἐνίκησεν Ἀθηνόδαρος, Ἐβελόμην ἄν, ἔφη, μᾶλλον ἀπολωλέναι μέρος τῆς βασιλείας, ἢ Θετταλὸν ἐπιδεῖν ἠτλημένον. ἀλλ' ἔτε ἐνέτυχε τοῖς κριταῖς, ἔτε τὴν κρίσιν ἐμέμψατο. πάντων οἴομενος δεῖν περιεῖναι, τὰ δίκαια δὲ ἠτᾶσθαι. κωμωδοὶ δ' ἦσαν οἱ περὶ Λύκωνα τὸν Σκαρφέα ¹. τέτρω ² δ' εἰς τινα κωμωδίαν ἐμβαλόντι εἶχον αἰτητικὸν, γελάσας ἔδωκε δέκα τάλαντα. Κιθαρῶδοὶ δ' ἄλλοι τε ³ καὶ Ἀρισόνοικος, ὃς ἐν μάχῃ τινὶ προσβοηθήσας, ἔπεσε λαμπρῶς ἀγωνισάμενος. ἐκέλευσεν ἔν αὐτῷ γενέσθαι καὶ σαθῆναι χαλκῆν ἀνδριάντα Πυθοῖ, κιθάραν ἔχοντα καὶ δόρου προβεβλημένον, ἔ τὸν ἕνδρα τιμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ μεσικὴν κοσμῶν, ὡς ἀνδροποιὸν, καὶ μάλισα δὴ πληρῶσαν ἐνθουσιασμῷ καὶ ὄρμῃς τὰς γυναικῶς ἐντρεφόμενης. Καὶ γὰρ αὐτὸς, Ἀντιγενίδε ποτὲ τὸν ἀρμάτειον ⁴ αὐλῆντος νόμον, ἔταις παρέστη καὶ διεφλέχθη τὸν θυμὸν ὑπὸ τῶν μελῶν, ὡς τοῖς ὄπλοις αἰξας, ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας ἐγγὺς παρκακισμένοις, καὶ μαρτυρῆσαι τοῖς Σπαρτιάταις ἔδωκεν,

Ἔρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρῖσδειν.

³ Ἦν δὲ καὶ Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος, [καὶ Λύσιππος ὁ πλάσης κατ' Ἀλέξανδρον. ὧν ὁ μὲν ἔγραψε τὸν κερραυνοφόρον ⁵ ἔτως ἐναργῶς καὶ κειραμένως ⁶, ὡς λέ-

D 3

γεις,

¹ Scarpheusem, a nom. Σκαρφεύς, qui, teste Steph. Byz. aequè locum habet ac Σκαρφεῖός. Scarphea fuit oppidum Locridis prope Thermopylas. Petav. Σκαρφέα, quod, R. judice, dari debuisset Σκαρφεῖα, contractum e Σκαρφεῖα.

² Restitui τέτρω e Bas. & Petav. quod R. quoque legi voluit. W. idem dedit. Vulgo τέτρω.

³ Dedi sic e Petav. probante R. Vulgo ἄλλοι, καί.

⁴ Petav. ἀρμάτιον. Mox Turn. V. Bong. διεφλέγη.

⁵ Cf. Plip. L. XXXV. c. 10. pag. 622. ed. Froben.

⁶ Petav. κειραμένος.

γεν, ὅτι δυοῖν Ἀλεξάνδρων, ὁ μὲν Φίλιππος γέγονεν ἀνίκητος, ὁ δ' Ἀπελλᾶ ἀμίμητος. Λυσίππος δὲ τὸν πρῶτον ¹ Ἀλέξανδρον πλάσαντος, ἄνω βλέποντα τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν ἄρανὸν (ὡσπερ αὐτὸς εἰώθει βλέπειν ² Ἀλέξανδρος, ἡσυχῇ παρεγγιζόντων τὸν τράχηλον) ἐπέγραψέ τις ἐκ ἀπιθανῶς.

Αὐδασῶντι ³ δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος εἰς Δία λεύσσων, Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε. διὸ καὶ μόνου Ἀλέξανδρος ἐκέλευε Λύσιππον εἰκόνας αὐτῷ δημιουργεῖν. μόνος γὰρ ἔτος, ὡς ἔοικε, κατεμήνυε ⁴ τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτῷ, καὶ συνεχέφερα τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν. οἱ δ' ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τῶ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν διάχυσιν καὶ ὑγρότητα μιμεῖσθαι θέλοντες, ἔ ⁵ διεφύλαττον αὐτῷ τὸ ἀρβενωπὸν καὶ λεοντῶδες. Ἐν δ' ἐν τοῖς ἄλλοις τεχνίταις καὶ Στασιπράτης ἦν ἀρχιτέκτων, ἐδὲν ἀνθηρόν, ἐδὲ ἡδὺ καὶ πιθανὸν τῇ ὄψει διώκων, ἀλλὰ καὶ χειρὶ μεγαλεργῶ καὶ διαδέσει χορηγίας βασιλικῆς ἐκ ἀποδεύσει ⁶ χρώμενος. ἔτος ἀναβάς ⁷ πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐμέμφετο τὰς γρα-

1 R. ad haec: „Omnium statuarum Alexandri, regem Macedonicum eo in statu corporis exhibentium, ut clementer inclinata cervice coelum suspiceret, prima illa fait, quam Lysippus fecit. Fuit igitur Lysippus inventor illius in Alexandri statuis fingendis rationis, quam eo auctore posteriorum multū fuerunt imitati.“

2 Petav. εἰώθειν, contracta, ut Collector V. L. monet, per incogitantiam voce ex εἰώθει βλέπαν. Idem deinde παρεγγιζόντων.

3 Vide supra pag. 42. R. adnotat, in anthologia H. Steph. P. 314. ubi epigramma hoc integrum legatur, ab aliis Archelao tribui, alios Asclepiadae imputare.

4 R. mavult ὡς ἔοικεν, ἐγκατεμήνυε.

5 Petav. ἐδὲ διεφύλαττον.

6 R. mavult χορηγίας βασιλικῆς δεομένη, ea mentis dispositione, ut exsequendis ejus consiliis regia fortuna opus esset, necessariū subministrante.

7 scil. e Graecia in Asiam. R.

γραφομένας εἰκόνας αὐτῆ καὶ γλυφομένας καὶ πλαττομένας ¹, ὡς ἔργα δειλῶν καὶ ἀγεννῶν ² τεχνιτῶν. Ἐγὼ δ' (εἶπεν) εἰς ἄφθαρτον ὦ βασιλεῦ καὶ ζῶσαν ὕλην καὶ ῥίζας ἔχουσαν αἰδέας, καὶ βάρος ἀκίνητον καὶ ἀσάλευτον, ἐγνωκῆ σε τὴν ὁμοιότητα καταδέσθαι τῆ σώματος. ὁ γὰρ Θράκιος Ἄθως, ἧ μέγιστος αὐτῆ καὶ περιφανέστατος ἐξανεσήκεν, ἔχων ἑαυτῷ σύμμετρα πλάτη καὶ ὕψη, καὶ μέλη καὶ ἄρθρα καὶ διαστήματα μορφοειδῆ, δύναται κατεργασθεῖς καὶ χηματοειδείς, εἰκῶν Ἀλεξάνδρου καλεῖσθαι καὶ εἶναι ³, ταῖς μὲν βάσεσιν ἀπτομένας τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χειρῶν τῇ μὲν ἐναγκαλιζόμενε καὶ Φέροντος πόλιν ἐνοικημένην μυριανδρον, τῇ δὲ δεξιᾷ ποταμὸν ἀένναον ἐν Φιάλης σπένδοντος ⁴ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκχεόμενον. χρυσὸν δὲ καὶ χαλκὸν καὶ ἐλέφαντα, καὶ ξύλα, καὶ βαφὰς, ἐκμαγεῖα ⁵ μικρὰ καὶ ἰκνητὰ καὶ κλεπτόμενα, καὶ συγχεόμενα καταβάλλωμεν ⁶.

D 4

παῦ-

1 Petav. πλαττομένας καὶ γλυφομένας (sic).

2 Vulgo δειλῶν καὶ τεχνιτῶν ἀγεννῶν. Hinc R. monet, aut alium locum dandum vocabulo τεχνιτῶν, five post δειλῶν, five post ἀγεννῶν, aut ante δαλῶν inferendum ἀνδραρίων. Dedi ordinem verborum, e Petav. enotatum. W. adnotat: forte rectius esse in Voss. & Petav. ἔργα δαλῶν τεχνιτῶν καὶ ἀγεννῶν. An Petaviana lectio in aliis libris sit diversa ab ea, quae in collectione Francofurtana exhibetur, me latet.

3 Male distingui solet vulgo καλεῖσθαι καὶ εἶναι ταῖς μὲν. Secutus sum Bas. In Petav. καλεῖσθαι καὶ εἶναι. ταῖς μὲν.

4 Dedi sic e Petav. Vulgo σπένδοιτα. Idem W. recepit, adfentientibus E. F. Gronov. Voss.

5 Ante h. v. vulgo datur καὶ. R. id delendum censuit, cum non colores tantum & picturae sint alicujus ἐκμαγεῖα, sed omnia illa, in quibus imago alicujus expressa oculis coram offerri possit — ὕλη πᾶσα, ἐν ἧ τις (vel τινὸς εἰκῶν) ἐκμάττεται. Delevi id cum Bas.

6 Sic dando secutus sum W. καταβάλλωμεν reponentem ex F. F. G. Gronov. Voss. pro vulg. καταβάλλομεν. R. legi voluit καταβάλλωμεν. Pro varietate est in E. Voss. Gronov. καταβάλλομεν.

ταῦτα ἀνάσας Ἀλέξανδρος, τὸ μὲν Φρόνημα τῷ τεχνί-
 τε καὶ τὸ θῆρος ἀγαθεῖς, ἐπήνεσεν. Ἐὰ δὲ μένειν
 (εἶπε) τὸν Ἄθω κατὰ χώραν ¹. ἀρκεῖ γὰρ ἑνὸς βασι-
 λέως ² ἐνυβρίσαντος εἶναι μνημεῖον. ἐμὲ δὲ ὁ Καύκα-
 σος δείξει, καὶ τὰ Ἡμῶδὰ, καὶ Τάναϊς, καὶ τὸ Κά-
 σπιον πέλαγος, αὐταὶ τῶν ἐμῶν ἔργων εἰκόνες.

III. Ἀλλὰ Φέρε πρὸς θεῶν ἐπιτελεσθῆναι καὶ Φα-
 υῆναι τοῦτον ἔργον. εἴθ' ὅσις ³ ἂν ἰδὼν, ὑπέλαβε κα-
 τὰ τύχην γεγούναί καὶ αὐτομάτως τὸ χῆμα καὶ τὴν
 διάθεσιν καὶ τὸ εἶδος; ἔδειξ ἂν, οἶμαι. τί δὲ τὸν κε-
 ραυνοφόρον, τί δὲ τὸν ἐπὶ τῆς αἰχμῆς ⁴ προσαγορευό-
 μενον; εἴτα κνδρικότος μὲν μέγεθος ἂν ἂν ἄνευ τέχνης
 ὑπὸ τῆς τύχης ⁵ γένοιτο χρυσὸν καὶ χαλκὸν καὶ ἐλέ-
 Φαντα καὶ πολλὴν καὶ πλεσίαν ὕλην καταχεαμένης καὶ
 παραβαλῆσης ⁶. ἄνδρα δὲ μέγαν, μᾶλλον δὲ τῶν γε-
 γονότων ἀπάντων μέγιστον ⁷, ἐνδέχεται χωρὶς ἀρετῆς ἀπο-
 τελεσθῆναι διὰ τύχην, ὅπλα καὶ χρήματα καὶ πόλεις,
 καὶ ἴππους παρασκευάσασαν; ἂ τῷ μὴ μαθόντι χρῆσθαι,
 κίνδυνός ἐστι, ἔ δύναιμι, ἔδὲ νόσμος, ἀλλ' ἔλεγχος
 τῆς ἀθροειᾶς καὶ μικρότητος. ὀρθῶς γὰρ Ἀντιθένης ἔλε-
 γεν, ὅτι πάντα δεῖ τοῖς πολεμίοις εὔχεσθαι τὰ ἀγαθὰ,
 πλὴν ἀνδρείας· γίνεται γὰρ ἔτως ἐ τῶν ἐχόντων, ἀλλ'
 λὰ τῶν κρατέωντων. διὰ τῆτο Φασὶ καὶ τὴν φύσιν αγεν-

755α-

1 Petav. εἰ δὲ κατὰ χώραν ἔφη τὸν Ἄθω μένειν.

2 Significatur Xerxes, montis hujus perfossione clarus.

3 Petav. εἴθ' ὅσις.

4 R. haec non satis bene se intelligere fatetur, & quaerit, an fuerit statua quaedam Alexandri sic efficta, ut super hasta humi inclinata, aut fracta, federet? Nic. Perott. vertit: quid eam, quae ab hasta nomen habet —

5 Petav. ὑπὸ τύχης, omisso τῆς.

6 R. quaerit, an significet temere projiciente & effundente — an legendum παραβαλῆσης, circumponente? Posterius praefert.

7 Petav. γεγονότων μέγιστον, omisso ἀπάντων.

νεσάτω ¹ ζῶω τῷ ἐλάφῳ κέρατα θανυμασὰ τῷ μεγέθει
 καὶ τραχύτητι πρὸς ἄμυναν ἐμφῦσαι, διδάσκουσαν ἡμᾶς,
 ὡς εἶδέν ἄφελει τὸ ἰχθύειν καὶ ἀπλῖθαι, τὰς μένειν καὶ
 θάρρειν μὴ δυναμένους. ἔτω καὶ ἡ τύχη πολλάνις ἀτόλ-
 μοις καὶ ἀνοήτοις προσάπτεσα δυνάμεις καὶ ἀρχὰς, αἷς
 ἐνεκρημονῆσι, κοσμεῖ καὶ συνίστησι τὴν ἀρετὴν, ὡς μό-
 νη μέγεθος ἀνδρὸς καὶ κάλλος ἔσαν. εἰ μὲν γὰρ (ὡς
 Φησιν Ἐπίχαρμος) νῆς ὄρη, καὶ νῆς ἀκάνει, τὰλλα δὲ
 τυφλὰ καὶ κωφὰ τυγχάνει λόγῳ δεόμενα ². αἱ γὰρ
 αἰδήσεις ἰδίας ἔχειν ἀφορμὰς δοκῶσιν. ὅτι δὲ νῆς ἄφελ-
 λῆ καὶ νῆς κοσμεῖ, καὶ νῆς τὸ νικῶν καὶ κρατῶν καὶ
 βασιλεῦον, τὰ δ' ἄλλα τυφλὰ καὶ κωφὰ καὶ ἄψυχα
 παρέλκει, καὶ βαρύνει καὶ καταιχύνει χωρὶς ἀρετῆς τὰς
 ἔχοντας, ἀπὸ τῶν πραγμάτων λαβεῖν ἐσι. τῆς γὰρ
 αὐτῆς δυνάμεως ὑποκειμένης καὶ ἡγεμονίας, Σεμίραμις
 μὲν ἔσα γυνή, σόλως ἐπλήρω, καὶ Φάλαγγας ὠπλιζέ,
 καὶ Βαβυλῶνας ³ ἐκλιζέ, καὶ περιέπλει τὴν Ἐρυθρὰν
 θάλασ-

D 5

¹ Petav. ἀγενεσάτω; item παρτεῖν pro θάρρειν.

² Haec, quae vulgo leguntur, minus bene cohaerent. R. sic distinxit & legit: τυγχάνει, λόγῳ δεόμενον, subaudiendo ἐσι, — nam mentem videre & audire, reliqua autem hominis (corpus) coeca & surda esse, ut credatur asseveranti Epicarmo, demonstratione opus est. Videntur enim sensus principia, unde oriuntur, sibi propria & a mente diversa habere. At ipsae res monstrant, caeteras facultates absque virtute possidentibus oneri & dedecori esse. Mellus, me iudice, conjicit W. legendum εἰ μὲν γὰρ πως Φησιν Ἐπίχαρμος, id quod jam Xyl. vertendo expressit: probe dictum est ab Epicarmo. Nic. Perott. δὲ post τὰλλα omisit, (vel potius legit δι) & a voce τὰλλα apodofin statuisse videtur; ante λόγῳ δεόμενα autem inserit — & inanimata nos sequuntur, ut, quae infra sequuntur, hoc quoque loco legisse sit putandus. Turn. V. Bong. ὄρη pro ὄρη; Petav. κῶφα καὶ τυφλὰ.

³ R. mavult Βαβυλῶνα, cum non una plures Babylonas condiderit Semiramis. Ego nolim mutare. Commode intelligi possunt plures urbes, a Semiramide conditae, Babylonii plus minusve similes, urbis clarissimae nomine simul comprehensae.

θάλασσαν, Αἰθίοπας κατασπρεφομένη καὶ Ἄραβας· Σαρδανάπαλος δὲ, ἀνὴρ πεφυκὼς, ἔξαινεν οἷσι πορφύραν, ἕναβρόδην ἐν ταῖς παλλακαῖς καθήμενος. ἀποθανόντος δὲ αὐτῷ, λιθίνην εἰκόνα κατασκευάσαντες ἐπορχημένην ἑαυτῇ βαρβαρισί, καὶ τοῖς δακτύλοις ὑπὲρ κεφαλῆς αὐοῦ ὑποψοφῆσαν ¹, ἐπέγραψαν· Ἔθις, πίνε, ἀφροδισιάζε· τὰλλα δὲ ἑδέν. Ὁ μὲν ἔν Κράτης ἰδὼν χρυσῆν εἰκόνα Φρύνης τῆς ἐταίρας, ἐσῶσαν ἐν Δελφοῖς, ἀνέκραγεν ², ὅτι τῆτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας τρόπαιον ἔσηκε. τὸν δὲ Σαρδαναπάλε βίον ἂν τις ἢ τάφον (ἑδὲν γὰρ οἶμαι διαφέρειν) θεασάμενος, εἶποι τῆτο τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν τρόπαιον εἶναι. τί ἔν ³; ἑάσωμεν τὴν τύχην Ἀλεξάνδρῳ μετὰ Σαρδανάπαλον ἄψαθαι. καὶ τῷ μεγέθει ἐκείνῳ καὶ τῆς δυνάμεως ἀντιποιεῖσθαι; τί γὰρ αὐτῷ πλέον ἔδωκεν ἢ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς ἔλαβον παρ' αὐτῆς; ὄπλων, ἵππων, βελῶν, χρημάτων, δορυφόρων; ποιησάτω τέτοις ἢ τύχη μέγαν Ἀριδαῖον, εἰ δύναται, ποιησάτω τέτοις μέγαν Ἀμασιν ⁴, ἢ Ὀρχον, ἢ Ὀάρσην ⁵, ἢ Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον, ἢ τὸν Βιδυρὸν Νικομήδην· ἢ ὁ μὲν τὸ διάδημα τοῖς Πομπηῖς ποσὶν ὑποβρίψας, αἰχρῶς τὴν βασιλείαν ἀπέβαλε ⁶, λάφυρον γενομένην· ὁ δὲ Νικομήδης ⁷, τὴν κεφαλὴν ξυράμενος,

¹ R. *supr.* ἀποψοφῆσαν, *edentem strepitum, vel crepitum.*

² Petav. ἐνέκραγεν; & deinde διαφίρεα.

³ Amovet Petav. interrogandi signum, quod post h. v. datur, cum Bas.

⁴ W. ad haec: „forte contemnendum: temere enim hic in contemnendis ponatur regibus.“

⁵ R. notante, Diodor. 17, 1. hunc appellat *Arsen*, Strabo L. 15. extremo *Narsen*. Petav. ὁ Ἄρσην, & paulo ante Ἀριδαῖον.

⁶ W. verius *supr.* ἀπίλαβε e Gronov.

⁷ R. monet, Polybium hoc de Prusia, Nicomedis patre, tradidisse. Petav. Νικομήδης δὲ τ. κ.

μενος, καὶ πῆλιον ἐπιθέμενος, ἀπελεύθερον ἑαυτὸν Ῥωμαίων ¹ ἀνηγόρευσεν.

IV. Εἶπωμεν ² ἔν, ὅτι μικρὸς ἢ τύχη καὶ περιδεεῖς ποιεῖ, καὶ ταπεινόφρονας· ἀλλ' ἔ δίκαιον ἔτε κακίαν εἰς ἀτυχίαν, ἔτε ἀνδρίαν καὶ Φρόνησιν εἰς εὐτυχίαν τινὰ τίθεσθαι. μέγα δὲ τῷ ἄρχειν ³ Ἀλέξανδρον ἢ τύχη· καὶ γὰρ ἔνδοξος ἐν ἐκείνῳ καὶ ἀήτλητος, καὶ μεγαλόφρων, καὶ ἀνύβριτος, καὶ Φιλάνθρωπος. εἶτα ἐκλείποντος εὐθὺς, ὁ Λεωθένης ἔλεγε τὴν δύναμιν ἐμπλανωμένην ἑαυτῇ καὶ περιπίπτουσαν, εἰκέναι τῷ Κύκλωπι μετὰ τὴν τύφλωσιν ἐκτείνοντι πανταχῶς τὰς χεῖρας, ἐπ' ἑδένα σκοπὸν φερομένας. ἔτως ἐρέμβετο κενεμβατῶν καὶ σφαλλόμενον ὑπ' ἀναρχίας ⁴ τὸ μέγαδος αὐτῆς. μᾶλλον δὲ ὡσπερ τὰ νεκρὰ σώματα, τῆς ψυχῆς ἐκλείψεως, ἐκ ἐτι συνέσηκεν, ἑδὲ συμπέφυκεν, ἀλλ' ἐξίσταται ⁵ καὶ διαλύεται ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀπεισι καὶ
 Φεύ-

¹ Sic e MS. & rei ratione ipsa legit Xyl. pro Ῥωμαίων, quod est in Bas. Nam non Romanum, sed libertum Romani populi se professus est.

² dicamus ergo. Sic R. e Petav. & Xyl. versione legendum censuit, & dedi. Recepit idem W. adfentientibus E. F. Gronov. Vulgo εἶπομεν. Petav. deinde ποιῶ καὶ περιδεεῖς.

³ Recepti τῷ ἄρχ. e MS. Xyl. cum W. idem e Voss. marg. Gronoviani, Mez. reponente, & simul suspicante, pro μέγα legendum μεγάλη, ut a correctione habent Voss. & Gronov. Vulgo τὸ ἄρχειν. Sententia, R. iudice, hoc flagitat: μέγα δὲ ἡμῖν ἀγαθὸν παρέσχε τὸ ἄρχειν — non Alexandro, sed nobis magnum fortuna bonum praestitit in regia potestate Alexandri; aut μέγα δὲ τὸ ἄρχειν Ἀλέξανδρος ἐποίησεν, ἔχ ἢ τύχη, Alexander, non fortuna, effecit, ut res magna esset imperare. Posterius mavult R.

⁴ Bas. οὕτως ἐρέμβε τὸ κενεμβατῶν καὶ σφαλλόμενος ὑπ' ἀναρχίας. Xyl. e MS. notat & probat ἐρέμβετο κενεμβατῶν ὑπ' ἀναρχίας. Petav. ἐρέμβετο.

⁵ R. monet, verbum hoc de rebus obsolescentibus & prae vetustate fatiscientibus usurpari, praesertim de vino evaporato, infipido, aut acido facto.

Φεύγει ἔτιωσ ἀφείσα τὸν Ἀλέξανδρον ἢ δύναμις ἢ σπαι-
 ρεν, ἐπάλλετο, ἐφλέγμαίνα, Περδίκκαισ καὶ Μελεάγροις,
 καὶ Σελεύκοις¹ καὶ Ἀντιγόνοις, ὡσπερ πνεύμασι θερμοῖς
 ἔτι, καὶ σφυγμοῖς διάτρεσι καὶ διαφερομένοισ· τέλος δ'
 ἀπομαραινόμενῃ καὶ Φθίνουσα, περὶ αὐτὴν οἶον εὐλάσ-
 τινασ ἀνέζεσεν ἀγεννῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχορ-
 ραγέντων². αὐτὸς μὲν ἔν ταῦθ', ὡς εἴοικεν, Ἡφαι-
 σίωφι διενεχθέντι πρὸς Κρατερόν ἐπιτιμῶν, Τίς δὲ (εἴ-
 πειν) ἢ σὴ³ δύναμις ἢ πρᾶξις, ἂν σε τίς ἀφέλη τὸν
 Ἀλέξανδρον; ἐγὼ δὲ τῆτο εἰπεῖν πρὸς τὴν τότε τύχην
 ἐκ οὐνήσω, τί σε τὸ μέγεθος, τίς δὲ ἢ δόξα, πῶ δὲ ἢ
 δύναμις, πῶ δὲ τὸ ἀνίκητον, ἂν σε τίς ἀφέλη τὸν Ἀ-
 λέξανδρον; τετέσιν, ἂν σε τίς ἀφέλη τῶν ὀπλων τὴν
 ἐμπειρίαν, τῶ πλέτε τὴν Φιλοτιμίαν, τῆς πολυτελείας
 τὴν ἐγκράτειαν, ἂν ἀγωνίζῃ τὸ θάρσος, ἐν οἷς κρατεῖς
 τὴν πρᾶότητα. ποιήσον ἄλλον (εἰ δύνασαι) μέγαν τοῖς
 χρήμασι μὴ⁴ χαριζόμενον, τοῖς στρατεύμασι μὴ προκιν-
 δυνεύοντα, τῆς Φίλων μὴ τιμῶντα, τῆς αἰχμαλώτας⁵
 μὴ ἐλεῖντα, ταῖς ἡδοναῖς μὴ σωφρονῆντα, τοῖς καιροῖς
 μὴ ἀγρυπνῆντα, ταῖς νύκταις⁶ μὴ εὐδιάλλακτον, τοῖς

κατ-

1 Petav. hoc ordine Περδίκκαισ καὶ Σελεύκοις καὶ Μελεά-
 γροις.

2 R. mavult ἡγεμονιῶν ψυχορράγασων.

3 Petav. ἢ σὴ δύν. Hinc Collector var. Lect. susp. voluisse
 scribere ἢ σὴ δύναμις. Quae sequuntur, omittit Petav. usque
 ad πῶ δὲ ἀνίκητον, pro quo habet πῶ δὲ ἀκίνητον.

4 Sic R. e Bas. & Petav. dandum monuit, & dedi cum W.
 adsentientibus Ald. Xyl. E. F. G. Voff. Mez. Legit idem Nic.
 Perott. Vulgo pro μὴ datur καὶ.

5 R. mavult τοῖς φίλοις δε τοῖς αἰχμαλώτοις, ut reliquis
 praemissis & subjectis similis fiat oratio. — Cedo magnum ali-
 quem per amicos factum, qui ejus honore profecutus non fue-
 rit. Cedo aliquem per numerosos greges hostium in vincula
 missorum magnum factum, qui non clementer eos habuerit,
 respectu humanae sortis.

6 Kaltw. susp. τοῖς νύκταις, ut convenientius τῶ εὐδιάλλακτος.

κατορθώμασι μὴ Φιλάνθρωπον. τίς μέγας ἐν ἐξεσίαις μετὰ ἀβελτηρίας καὶ μοχθηρίας; ἄφελος τὴν ἀρετὴν τῷ εὐτυχῆντος, καὶ πανταχῶς μικρός ἐστιν, ἐν χάρισι διὰ σμικρολογίαν, ἐν πόνοις διὰ μαλακίαν, παρὰ θεοῖς διὰ δεισιδαιμονίαν, πρὸς ἀγαθὸς διὰ Φθίνου, ἐν ἀνδράσι διὰ φόβον, ἐν γυναιξὶ διὰ Φιληδονίαν. ὥσπερ γὰρ οἱ Φαῦλοι τεχνῖται, βάσεις ¹ μεγάλας μικροῖς ὑφιστάντες ἰνακθήμασιν, ἐλέγχασιν αὐτῶν καὶ ² τὰς μικρότητας· ἔτως ἡ τύχη ὅταν μικρὸν ἦθος ἐξάρη πράγμασιν ἔχασιν ὄγκου τινὰ καὶ περιφάνειαν, ἐπιδαίνοσσι μᾶλλον καὶ καταιχθύνει σφαλλόμενον καὶ σαλευόμενον ὑπὸ καφότητος.

V. Ὅθεν ἐκ ἐν τῇ κλήσει τῶν ἀγαθῶν ³, ἀλλ' ἐν τῇ χρήσει τὸ μέγα ἐστίν. ἐπεὶ καὶ νῆπια βρέφη κληρονομεῖ βασιλείας πατρῶας καὶ ἀρχάς· ὡς Χάριλλος, ὃν Λυκῆργος ἅμα τῷ σπαργάνῳ κομίσας εἰς τὸ Φιδίτιον ⁴, ἀνθ' ἑαυτῆ βασιλέα τῆς Σπάρτης ἀνηγόρευσε, καὶ ἐκ ἦν μέγας ὁ νῆπιος, ἀλλ' ὁ τῷ νηπίῳ τὸ πατρῶον ἀποδὸς γέρας, καὶ μὴ σφετεριστάμενος, μηδ' ἀποσερήσας. Ἀριδαῖον δὲ τίς ἂν ἐποίησε μέγαν; ὃν ἔδεν ⁵ νηπίε διαφύροντα, μόνον δὲ σπαργανώσας τῇ πορφύρᾳ Μελέαγρος, ἐπὶ τὸν Ἀλεξάνδρου θρόνον ἔθηνεν, εὖ γε ποιῶν, ἵνα ὁφθῇ παρ' ἡμέρας ὀλίγας, πῶς ἀρετῇ βασιλεύσιν ⁶

ἀν-

¹ Vulgo ante βάσεις fuit καὶ. Delendum id censult W. ut patet ex proxime antecedenti ται. Id deleui. Xyl. quoque & Nic. Perott. id omisisse videntur. Petav. deinde ἀναθύμασιν.

² Malim omnino cum R. καὶ αὐτῶν — eo ipso suimet quoque arrogantias & humilitatem produunt.

³ Ald. Bas. Petav. ἐν κλήσει τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' ἐν χρήσει τὸ. (Est quidem in Bas. τὸ ἀγαθόν; at utroque loco datur artic. τῆ.) Xyl. vertendo exprimit τῶν ἀγαθῶν, de suone id legens, an ex scripto? latet. Nic. Perott. legit τὸ ἀγαθόν.

⁴ Petav. Φιλίτιον; deinde τοῖς Σπάρτοις. Prius quoque habet Bas.

⁵ Restitui ἔδεν e Bas. volente id legi R. Vulgo ἔδεν. Petav. ἔδεν νῆπιον. W. idem recepit, firmatum adhuc codd. E. F. Gronov. Voff. Xyl.

⁶ Minus exacte Xyl. vertit: *regerentur*,

ἔνθρωποι, καὶ πῶς τύχη. ἀγωνισῆ γὰρ ἡγεμονίας¹ ὑποκρίτην ἐπεισήγαγε, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ διάδημα κωφὸν διεξῆλθε τῆς οἰκεμένης.

Καὶ κε γυνὴ Φέροι ἄχθος, ἐπέειπεν ἀνὴρ ἀναδείη². τὴναντίον μὲν ἔν εἶποι τις ἂν, ὅτι λαβεῖν καὶ ἀναδέσθαι δύναμιν, καὶ πλεῖτον καὶ ἀρχὴν, καὶ γυναικὸς ἔστι καὶ παιδός. Ὁάρση³ καὶ Δαρείω Βαγίας ὁ εὐνῆχος ἀράμενος ἐπέθηκε τὴν Περσῶν βασιλείαν· τὸ δὲ, λαβόντα μεγάλην ἐξουσίαν ἐνεγκεῖν, καὶ μεταχειρίσασθαι, καὶ μὴ συντριβῆναι, μηδὲ διασραφῆναι τῷ βάρει καὶ μεγέθει τῶν πραγμάτων, ἀνδρός ἐστὶν ἀρετὴν καὶ νῦν καὶ Φρόνημα⁴ ἔχοντος· ἦν Ἀλέξανδρος ἔχεν, ᾧ μέθην τινὲς ἐγκαλῶσι καὶ οἴωσιν. ὁ δὲ ἦν μέγας, ἐν τοῖς πράγμασι νήφων, καὶ μὴ μεθυθεὶς μηδὲ βαυχευθεὶς ὑπ' ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, ἧς μικρὸν ἕτεροι μεταλαβόντες καὶ απογευσάμενοι, κρατεῖν ἑαυτῶν ἐ δύνανται.

Κακοὶ γὰρ⁵ ἐμπληθέντες ἢ νομίσματος,

Ἡ πόλεως ἐμπεσόντες εἰς τιμὰς τινας,

Σκιρτῶσιν, ἀδόκητα εὐτυχησάντων δόμων.

Κλειτός ἐν Ἀμοργῷ⁶ τρεῖς ἢ τέτταρας Ἑλληνικὰς ἀνατρέψας τριήρεις, Ποσειδῶν ἀνηγορεύθη, καὶ τριάνταν ἐφόρει. Δημήτριος δὲ, ᾧ τῆς Ἀλεξάνδρου δυνάμεως ἡ τύχη σμικρὸν ἀποσπάσασα⁷ προσέθηκε, καταιβάτης⁸ καλούμενος ἐπήκε⁹, καὶ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐκ ἐπεμπον ἀλλὰ

1 Turn. V. Bong. ἡγεμονίαι.

2 Aristoph. Equit. v. 1056.

3 Petav. ὁ Ἄρση & Βαγίας. Turn. V. Bong. Ξέρξη καὶ Δαρ.

4 Petav. inverso ordine καὶ Φρόνημα καὶ νῦν.

5 Sunt tres fenarii de comoedia aliqua sumti. Pro ἢ νομίσμα. R. voluit ἂν νομίσμα. Pro ἀδόκητα Xyl. metri causa scribendum censuit ἀδόκητ'. Petav. ἐμπληθέντες & ἀδόκητα.

6 Diodor. Sic. II. p. 72. R. Μοχ Petav. ἀνατρέψας pro ἀνατρ.

7 Post ἀποσπασ. R. videtur μόριον desse.

8 de coelo descendens. Cognomen Jovis.

9 W. rectius suspicatur ἐπήκε, ex Gr.

ἀλλὰ θεωρῆς ¹ αἱ πόλεις, καὶ τὰς ἀποιρίσεις, χρησμὸς
 προσηγόρευον. Λυσίμαχος τὰ περὶ Θράκη, ὡς περ ἔχα-
 τιάς τινος τῆς βασιλείας ² καταχῶν, εἰς τοσῶτον ἵπερ-
 οψίας ἐφθασε καὶ θρασύτητος, ὡς εἰπεῖν. Νῦν Βυ-
 ζάντιοι πρὸς ἐμὲ ἤκασιν, ὅτε τῇ λέγχῃ τῆ ἔραν ἄπλο-
 μαί. παρῶν δὲ Πασιάδης ὁ Βυζάντιος. Ἵπάγωμεν,
 (ἔφη) μὴ τῇ ἐπιδωρατίδι τὸν ἔρανόν τρυπήσῃ. καὶ τί
 ἂν ³ περὶ τέτων λέγοι τις, οἷς ἐξῆν δὲ Ἀλέξανδρον
 μέγα φρονεῖν, ὅπερ καὶ Κλέαρχος ⁴ Ἡρακλείας τύραν-
 νος γενόμενος, σκηπτόν ⁵ ἐφόρει, καὶ τῶν υἱῶν ἓνα κε-
 ραυτὸν ὠνόμασε ⁶; Διονύσιος δὲ ὁ νεώτερος Ἀπόλλωνος
 υἱὸν ἑαυτὸν ἀνηγόρευσε, ἐπιγράψας,

Δαυρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβε κοινώμασι βλασίων.

ὁ δὲ πατήρ αὐτῆ τῶν μὲν πολιτῶν ⁷ μυρίας, ἢ καὶ
 πλείους, ἀνελὼν, προδὸς δὲ τὸν ἀδελφὸν ⁸ ὑπὸ φθόνου
 τοῖς πολεμίοις, ἐκ ἀναμείνας δὲ τὴν μητέρα, γραῦν
 ἔσαν, ὀλίγαις ἡμέραις ἀποθανεῖν ἔσερον, ἀλλ' ἀποπνί-
 ξας, ἐν δὲ τραγωδίᾳ γράψας αὐτὸς, Ἡ γὰρ τυραννίς
 ἰδίαις μήτηρ ἔφυ. ὅμως τῶν θυγατέρων τὴν μὲν,
 Ἀρετὴν, τὴν δὲ, Σωφροσύνην ὠνόμασε, τὴν δὲ Δικαιο-
 σύνην.

¹ Θεωροὶ dicebantur, qui a populo seu civitate mittebantur
 Deos consultum.

² R. susp. τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, quod Xyl. exprimit
 vertendo.

³ R. susp. καίτοι τί ἂν.

⁴ De Clearcho, Heracleae tyranno, v. Wesseling. ad Diod.
 Sic. 15. 81. R.

⁵ Sic dando, W. sum secutus, monentem, ita G. & Voss.
 habere in margine, & corrigere Mez. & Valckenar. ad Eurip.
 Hippol. p. 212. Vulgo σκηπτόν.

⁶ Quae sequuntur, absunt a Turn. V. Bong. usque ad ἐπι-
 γράψας, quod statim jungunt cum ὠνόμασε: nisi suspicari li-
 ceat, hanc ipsam vocem ab illis exhiberi pro ἀνηγόρευσε.

⁷ Ald. & Bas. τῶν πολιτῶν, absque μὲν.

⁸ De Leptina prodito a fratre Dionysio V. Diod. Sic. 16.
 17. R.

σύνην. οἱ δὲ Εὐεργέτας, οἱ δὲ Καλλιμάχης, οἱ δὲ Σω-
τῆρας, οἱ δὲ Μεγάλης ἀνηγόρευσαν ἑαυτάς. γάμος δὲ
αὐτῶν ἑπαλλήλους, ὡσπερ ἵππων, ἐν ἀγέλαις γυναικῶν
ἀνέδην διημερευόντων, καὶ Φθοράς παιδων, καὶ τυμπα-
νισμὸς ἐν ἀνδρογύνοις ¹, καὶ κυβείας μεσημερινῆς, καὶ
αὐλήσεις ἐν θεάτροις, καὶ νύκτα μὲν ἐν δειπνοῖς, ἡμέ-
ραν δὲ ἐν ἀρίστοις ἐπιλείπασαν, ἕδεις ἂν ἐφίνοιο τῷ
λόγῳ διελθεῖν.

VI. Ἄλλ. Ἀλέξανδρος ἤριτα μὲν ὄρθρα καθεζό-
μενος, ἕδειπνε δὲ πρὸς ἐσπέραν βαθείαν, ἔπιπε δὲ θυ-
σας τοῖς θεοῖς, ἐκύβευε δὲ πρὸς Μήδιον, πυρέτιον,
ἐπαιζε δὲ ὀδοιπορῶν ἄμα καὶ μανθάνων τοξεύειν, καὶ
ἀποβαίνειν ἄρματος. ἔγημε δὲ Ῥωξάνην ἑαυτῷ μόνον ²
ἐραθεῖς· τὴν δὲ Δαρσεία Στάτειραν, τῇ βασιλείᾳ καὶ
τοῖς πράγμασι· (συνέφερε γὰρ ἢ τῶν γενῶν ³ ἀνάμι-
ξις) τῶν δ' ἄλλων Περσίδων ἐκράτησε τοσούτον σωφρο-
σύνη, ὅσον ἀνδρεία Περσῶν. ἄκασαν μὲν γὰρ ἕδεμῖαν
εἶδεν· ἄς δ' εἶδε, μᾶλλον, ἢ ἄς ἐκ εἶδε, παρήλθε.
καὶ πᾶσιν ἂν τοῖς ἄλλοις Φιλάνθρωπος, μόνοις ὑπερη-
φάνως τοῖς καλοῖς ἐχρῆτο. περὶ δὲ τῆς Δαρσεία γυναι-
κὸς, εὐπρεπεστάτης γενομένης, ἕδῃ ⁴ Φωνὴν ἐπαινεῖσαν
τὸ κάλλος ἤκασεν· ἀποθανῆσαν δὲ ἔτω βασιλικῶς ἐκό-
σμησε καὶ συμπαντῶς ἐδάκρυσεν, ὡς ἄπισον αὐτῆ τὸ
σῶφρον ἐν τῷ Φιλάνθρωπῳ γενέσθαι, καὶ λαβεῖν ἀδινίας
ἔγνη-

¹ A Budaeo, & Nicol. Perott. omiffa sunt καὶ τυμπ. ἐν
ἀνδρ. Xyl. vertit: exoletorum excarnificationes. Kaltw. — *ib-*
idem Pauckenschlagen unter Verschnittenen. — adnotans:
„Vermuthlich in öffentlichen Aufzügen, die der Cybele zu Eh-
ren angestellt wurden.“

² Petav. ἐν αὐτῷ μόνην.

³ Sic R. legi voluit, & dedi cum W. ex Turn. V. Bong.
Petav. adfentientibus Gronov. Pol. Leonie. Jannot. Anon.

⁴ R. susp. ἕδεις αὐτῆ, ἕδῃ Φωνῆν — *nemo ex ejus ore vel*
voculam audivit, quae illam laudaret. Sic vertit Kaltw.

ἔγκλημα τὴν χρησότητα. Δαρειῶς γὰρ ἔτος ¹ ἐκινήθη πρὸς τὴν ἑξασίαν αὐτῆ καὶ τὴν ἡλικίαν. (εἷς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς ἔτι τῶν νομιζόντων διὰ τύχην κρατεῖν Ἀλέξανδρον) ἐπεὶ δὲ τὸ ἀληθές ἔγνω, βασανίσας πανταχόθεν. Οὐ πάντως ² (εἶπεν) ἄρα Φαύλως ἔχει τὰ Περσῶν, ἐδὲ τις ἐρεῖ παντάπασι κακὸς ἡμῶς, ἐδὲ ἀνδρῶν, ὑπὸ τοιούτε κρατηθέντας. ἐγὼ δὲ εὐτυχίαν μὲν εὐχομαι, καὶ κράτος πολέμου παρὰ Θεῶν ³, ἵνα εὖ ποιῶν Ἀλέξανδρον ὑπερβάλλωμαι. (καὶ με τις ἔχει Φιλοτιμία καὶ ζῆλος ἡμερώτερον ⁴ αὐτῆ Φανῆναι) εἰ δ' οἴχεται τὰ ἐμὰ, Ζεῦ πατρώε Περσῶν καὶ βασιλείας Θεοί, μηδεὶς εἰς τὸν Κύρος θρόνον ἄλλος, ἢ Ἀλέξανδρος, καθίσσειε. τῆτο εἰσποίησις ἦν Ἀλεξάνδρου διὰ ⁵ Θεῶν μαρτύρων.

VII. Οὕτω νικῶσιν ἀρετῆ. πρόσγραφον (εἰ βέλαι) τῇ τύχῃ τὰ Ἀρβηλα, καὶ τὴν Κιλικίαν, καὶ τὰ ἄλλα, ἃ γέγονε βίας ἔργα καὶ πολέμου ⁶. Τύχῃ τὴν Τύρον ἔσεισεν αὐτῶ, καὶ τύχῃ τὴν Αἴγυπτον ἀνέωξε. διὰ τύχην Ἀλικαρνασσὸς ἔπεσε, καὶ Μίλητος ἔαλλω, καὶ

¹ R. quaerit, num ὑπόπλως, ut locus sic constituatur: Δαρειῶς μὲν τὸ πρῶτον ὑπόπλως ἐκινήθη.

² Recepi πάντως e Xyl. MS. pro vulg. πάντα. R. susp. ἔ παντάπασιν, εἶπεν.

³ Petav. περὶ Θεῶν.

⁴ Melius, R. iudice, indoli Graecae linguae responderet ζῆλος τῆ ἡμερώτερος.

⁵ R. susp. ἐπὶ, coram diis.

⁶ Sic R. distingui voluit, ut punctum, quod vulgo datur post ἔργα, post πολέμου promoveatur — quae violentia & bellum reperit. Sic quoque Nic. Perott. legit: quae vitium atque bellorum opera fuerit — dedique cum W. ex E. Voff. Gronov. ita distinguente. Petav. Ἀρβολα pro Ἀρβηλα; ἡλικίαν pro Κιλικίαν; ἔποισεν, quod Collect. notatum pro ἔπεσεν suscipiatur, pro ἔσεισεν.

καὶ Μαζαῖος ¹ Εὐφράτην ἔρημον ἀπέλιπε, καὶ νεκρῶν τὸ Βαβυλώνιον ἐπλήθη πεδίου· ἀλλ' ἔτοιγε ² σώφρων ἀπὸ τύχης, ἔτ' ἐγκρατῆς διὰ τύχην, ἔτε ἀνάλωτον ἐφ' ἡδονῆς ἢ τύχης; καὶ ἄτρωτον ἐπιθυμίαις κατακλείσασα τὴν ψυχὴν ἐφρέρει. καὶ μὴν ταῦτα ἦν, οἷς αὐτὸν ³ ἐρέψατο Δαρεῖον· τὰλλα δὲ, ὅπλων ἦσαν ἦται καὶ ἵππων, καὶ μάχαι καὶ Φόνοι, καὶ Φυγαὶ ἀνδρῶν. τὴν δὲ μεγάλην καὶ ἀναντιβῆτον ἦταν ἠτήθη Δαρεῖος, καὶ ἐνέκλιεν ⁴ ἀρετῇ καὶ μεγαλοφροσύνῃ καὶ ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, θαυμάσας τὸ ἐν ἡδονῇ, καὶ πόνοις, καὶ χάρισιν ἀνίκητον. ἐπεὶ ἔν γε πέλταις καὶ σαρῖσσαις, καὶ ἀλαλαγμοῖς καὶ συρράξεσιν ὅπλων, ἀνίκητος ἦν καὶ Ταρβρίας ὁ Δεινομένος, καὶ Ἀντιγένης ὁ Πελονηαῖος, καὶ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος, ἀλλὰ πρὸς ἡδονὰς καὶ γυναῖκα ⁵ καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον, ἐθέεν τι βελτίς τῶν αἰχμαλώτων· ἀλλὰ Ταρβρίας μὲν, ὅτε τῶν χρεῶν ἠλευθέρη Μακεδόνας Ἀλέξανδρος, καὶ διελύετο τοῖς δανείσασιν ὑπὲρ πάντων, ψευδόμενος ὀφείλειν, καὶ δαιεῖσιν τινα φάσκοντα εἶναι τῇ τραπέζῃ προσαγαγῶν, εἶτα Φαραθεῖς, ὀλίγη δὲ φθειρεν αὐτὸς ἑαυτὸν· εἰ μὴ γινῆς Ἀλέξανδρος ἀφῆκε τῆς αἰτίας αὐτὸν, καὶ συνεχώρησεν ἔχειν τὸ ἀργύριον, ἀναμνηθεῖς, ὅτι Φιλίππε προσμαχομένη Περίνθῳ, βέλει πληγεῖς εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, ἐ παρέχεν, ἐδ' ὑπέμεινε ἐξαιρεθῆναι τὸ βέλος αὐτῷ πρὶν ἢ τρέψασθαι τὰς πολεμίας. Ἀντιγένης δὲ τοῖς ἀποπεμφθεῖσιν εἰς Μακεδονίαν, διὰ νόσου καὶ πῆρωσιν αναμίξας ἑαυτὸν, καὶ ἀπογραψάμενος, ὡς ἐλήφθη μηδὲν καιρὸν ἔχων, ἀλλὰ

προσ-

¹ R. monente, Mazaeus hic idem videtur esse cum illo Ciliciae sub Artaxerxe praefecto, de quo memorat Diodor. XVI, 42.

² Dedi sic ex R. mente pro vulg. ἔτιγε. Subintelligendum est γέγονεν. Petav. σῶφρον.

³ abest αὐτὸν a Petav. item a Gronov. & Voff. Mavult W. αὐτός.

⁴ Petav. ἀνέκλιεν.

⁵ Ald. Bas. γυναῖκας.

προσποιόμενος ἄρρωστίαν τινὰ, ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ τραυ-
μάτων τὸ σῶμα μεσὸς ¹ ὀφθεῖς, ἠνίασε τὸν Ἀλέξαν-
δρον. πυθανόμενος δὲ τὴν αἰτίαν, ὠμολόγησε Τελε-
σίππης ἔρῳν, καὶ συνακολαθεῖν ἐπὶ θάλασσαν ἀπίσῃ μὴ
δυνάμενος ἀπολειφθῆναι ². Καὶ τίνος, ἔφη, τὸ γύναιόν
ἐσίν, ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ πρὸς τίνα δεῖ διαλέγεσθαι; τῷ
δὲ Ἀντιγένεος εἰπόντος, ὡς ἐλευθέρα ἐσίν. Οὐκῆν (εἶ-
πε) πείθωμεν αὐτὴν καταμένειν, ἐπαγγελλόμενοι καὶ δι-
δόντες. ἔτω παντὶ μᾶλλον ἔρῳντι συγγνώμην εἶχεν, ἢ
ἑαυτῷ. καὶ μὴν καὶ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος τρόπον ³
τινὰ τῶν κακῶν ἔχε τὴν ἀκρασίαν. Ἀντιγόνα γὰρ ἦν
Πελλαῖον γύναιον ἐν τοῖς περὶ Δαμασκίων αἰχμαλώτοις,
ἠλώκει δὲ ὑπὸ Αὐτοφραδάτε πρότερον εἰς Σαμοθράκην
διαπλεύσασα, τὴν δὲ ὄψιν ἦν ἰκανή, καὶ τὸν Φιλώταν
ἄψάμενον αὐτῆς, εἶχε μάλα. καὶ δὴ ὁ σιδάρεος ἐκεί-
νος ⁴ πεπαινόμενος, ἐκ ἐυράτει τῶν λογισμῶν ἐν ταῖς
ἡδοναῖς, ἀλλ' ἀνοιγόμενος ⁵ ἐξέφερε πολλὰ τῶν ἀπορ-
ρήτων πρὸς αὐτὴν. Τί γὰρ ἦν ἐκεῖνος ὁ Φίλιππος, εἰ
E 2 μὴ

¹ Vulgo μεσὸν ὀφθεῖς. Hinc R. voluit ἔχων pro ὀφθεῖς.
Ego dedi μεσὸς cum W. e Petav. consentientibus E. Voss.
Gronov.

² Petav. ἀποληφθῆναι; deinde πείθωμεν, & ἢ αὐτῷ.

³ Ald. Basf. Petav. item Xyl. E. F. Gron. Voss. Jun. τρό-
πον τινί. W Reiskio assentitur supplenti αἰτίαν τρόπον τινὰ —
Philotam intemperantia quodammodo exitio dedit.

⁴ Vulgo ὁ σιδάρεος ἐκ τίνος πεπαιν. Hinc Xyl. simul mo-
nens, alludi ad poetæ alicujus doricum versum de homine du-
rissimo alioqui, sed vi amoris emollito, susp. ἐκεῖνος, quod in mar-
gine scripti ipsi notatum videbatur, cum in scripto ipso voculae spa-
tium esset. Dedi id cum W. Firmant hanc lectionem Voss. Gronov.
Mez. Non longe abit G. ἐκεῖνη. Margo cod. F. & Coll. Mur.
habent ἀλεκτῖνι. R. lectionem Xylandream tuetur, aut leg.
susp. μάλα καρτερῶς καὶ δὴ ὁ σιδάρεος ἐκ κόρης τινὸς πεπαινόμε.

⁵ sese recludens, abdita pectoris sui in mediam proferens.
Sic R. vulgatam tuetur & explicat, antea eam suspectam ha-
bens, & conjiciens ἀνεμμένος, remissus, & οἰνωμένος, inebria-
tus.

μη Παρμενίων; τί δ' Ἀλέξανδρος ἕτος, εἰ μὴ Φιλώτας; πᾶ δὲ ὁ Ἄμμων, πᾶ δὲ οἱ δράκοντες ¹, ἂν ἡμεῖς μὴ θέλωμεν; τέτες τὰς λόγους ἡ Ἀντιγόνα ἐξήνεγκε πρὸς τινὰ τῶν συνήθων γυναικῶν, ἐκείνη δὲ πρὸς Κρατερὸν· Κρατερὸς δὲ πρὸς Ἀλέξανδρον αὐτὴν εἰσήγαγε τὴν Ἀντιγόναν κρύφα, καὶ τῷ μὲν σώματος ἦν εἴδιγεν, ἀλλ' ἀπέχετο· τὸν δὲ Φιλώταν ὑποικερῶν δι' αὐτῆς, ὄλον ἐφώρασε, καὶ πλέον, ἢ ἐπὶ ἅ ἐτῶν διαγενομένων, ἔκ ἐν οἴῳ ποτὲ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἐξέφηνεν ὁ μεθύων, ἔ δι' ὄργην ὁ θυμοειδῆς ², ἔ πρὸς Φίλον ὁ πάντα πιστεύων Ἠφαισίῳ, καὶ πάντων μεταδίδας. λέγεται γὰρ, ὅτι ³ καὶ τῆς μητρὸς ἀπόρρητου ἐπισολὴν λύσαντος αὐτῆ, καὶ σιωπῇ πρὸς ἑαυτὸν ἀναγινώσκοντος, Ἠφαισίων ἀτρέμος παραβάλλων τὴν κεφαλὴν, συνανεγίνωσκειν· ὁ δὲ κωλύσαι μὲν ἐχ' ὑπέμεινεν, ἐξελαὼν δὲ τὸν δακτύλιον, προσέθηκε τὴν σφραγίδα τῷ σώματι τῷ Ἠφαισίωνος.

VIII. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἂν τις ἀπείποι λέγων, οἷο ἀποδείκνυται κέλαια καὶ βασιλικώτατα τὴν ἐξουσίαν διατιθέμενος. καὶ γὰρ εἰ διὰ τύχην μέγας γέγονε, μείζων ἐστίν, ὅτι τῇ τύχῃ καλῶς κέχρηται· καὶ ὅσα τις ἂν μᾶλλον αὐτῆ τὴν τύχην ἐπαινεῖ, τοσῶτον ⁴ μᾶλλον αὐξήσει τὴν ἀρετὴν, δι' ἣν ἄξιός τῆς τύχης ἐγένετο. ἔ μὴ ἀλλ' ἤδη πρὸς τὰ πρῶτα τῆς αὐξήσεως αὐτῆ, καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δυνάμεως βαδίζω, καὶ σκοπῶ, τί τὸ ⁵ τῆς τύχης ἔργον ἐν ἐκείνοις γέγονε, δι' ὃ φασὶν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τῆς τύχης μέγαν γεγονέναι. πῶς γὰρ ἐχ' ⁶

τὸν

¹ alluditur ad fabulam, qua Jupiter sub forma serpentis Alexanderum ex Olympiade genuisse dicitur.

² Petav. ἔ θυμοειδῆς, omiffis interjacentibus. Paulo ante idem ὑποικερῶν, & deinde μεταδὲς pro μεταδιδ.

³ Vide eadem jam supra relata pag. 47.

⁴ Petav. ἐπαινεῖ τοσῶτον.

⁵ R. fufp. σκοπῶ, ὁποῖόν τι τὸ.

⁶ Subaudi, R. monente, εἰκὸς μέγαν διὰ τὴν τύχην γεγονέναι.

τὸν ἄτρωτον, ὦ Ζεῦ, τὸν ἀναίμακτον, τὸν ἀσράτευτον, ὃν χρεμετίσας ἵππος εἰς τὸν Κύρου θρόνον ἐκάθισεν, ὡς Δαρεῖον τὸν Ἑσάπτε πρότερον; ἢ κολακευθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ¹, ὡς Ξέρξην Δαρεῖος ὑπὸ Ἀτόσσης; ἐπὶ Θύρας αὐτῷ τὸ διάδημα τῆς βασιλείας ἤλθεν; ὡς Παρύσατις ² διὰ Βαγῶαν. καὶ σολὴν ἐνδυσάμενος ³ ἄσανδρος, περιέθετο τὴν βασιλικὴν καὶ ὀρθοπαγῆ κίταριν. ἐξαίφνης ⁴ καὶ ἀπροσδοκῆτως κλήρω λαχὼν τῆς οἰκόμενης ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀθήνησι κλήρω Θεσμοθετῶσι ⁵ καὶ πρχασι; βέλει μαθεῖν, πῶς βασιλεύουσιν ἄνθρωποι διὰ τύχην; ἐξέλιπεν Ἀργείοις ποτὲ τὸ ⁶ Ἑρακλειδῶν γένος, ἐξ ἧ βασιλεύεσθαι πάτριον ἦν αὐτοῖς. ζητῶσι δὲ καὶ διαπυνθανομένοις ὁ Θεὸς ἔχρησεν ἀετὸν δείξειν. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ἀετὸς ὑπερφανεὶς καὶ κατάρως ἐπὶ τὴν Αἴγωνος οἰκίαν ἐκάθισε, καὶ βασιλεὺς ἠρέθη Αἴγων. πάλιν ἐν Πάφῳ ⁷, τῷ βασιλεύοντος ἀδίκου καὶ πονηροῦ Φανέντος, ἐμβαλὼν τῶτον Ἀλέξανδρος, ἕτερον ἐζήτει,

E 3

τῷ

1 abest artic. τῆς ab Ald. Bas. Petav. Hic deinde Ξέρξης pro Ξέρξην.

2 Ita omnes libri. Si vere, W. iudice, complura exciderunt; si falso, variae sunt corrigendi viae. Xyl. vertit, quasi esset ὡς ὁ Παρυσάτιδος. R. e Diod. Sic. XVII. 5. p. 163. legendum censet ὡς περ Ἀρση δ. Βαγ. enimque Kaltw. sequitur. W. de ultimo Dario agi putat, & conjicit ἢ ἐπὶ Θύρ. — ἤλθεν, ὡς Δαρεῖω τῷ ὑστάτῳ διὰ Βαγ. Amiot. & Mez. legunt quoque ὡς Δαρεῖω. Leopard. Emend. IV. 25. corrigit ὡς περ εἰσαχθεῖς. Xyl. porro monet, pro τῆς βασιλείας scriptum habere τῆς Ἀσιας, deesse Φέρων aut aliquid tale, nec sequentia esse integra.

3 Petav. ἐνδυσάμενος. Vid. supra pag. 31.

4 W. mavult ἢ ἐξαίφνης.

5 Dandum sic censuit R. e Petav. dedique cum W. accedentibus E. F. Voss. Xyl. Vulgo κληροθεσμοθετῶσι. G. κληροθετῶσι.

6 Petav. ἐξέλιπέ ποτε Ἀργείας.

7 R. monet, de Tyro narrare haec Diodor. Sic. XVII. 47. p. 196. hominemque *Ballonymum* appellare, quem Plut. *Aluonum* infra nominet. Pro Κινυραδῶν Petav. Κινυρασῶν.

τῷ Κινυραδῶν γένεσ ἤδη Φθίνειν καὶ ἀπολείπειν δοκῶν-
τος· ἓνα δ' ἔν ἔφασαν περιεῖναι πένητα καὶ ἄδοξον
ἄνθρωπον ἐν κήπῳ τινὶ παρημελημένως ¹ διατρεφόμενον.
ἐπὶ τῷτον οἱ πεμφθέντες ἦσαν, εὐρέθη δὲ πρασιαῖς ὕδωρ
ἐπαντλῶν· καὶ διεταράχθη τῶν στρατιωτῶν ἐπιλαμβανο-
μένων αὐτῶ, καὶ βαδίζειν κελευόντων· ἀχθεῖς δὲ πρὸς
Ἀλεξάνδρον ἐν εὐτελεῖ σινδονίσκῃ, βασιλεὺς ἀνηγορεύ-
θη, καὶ πορφύραν ἔλαβε, καὶ εἰς ἦν τῶν ἐταίρων προσ-
αγορευομένων. ἐκαλεῖτο δ' ἄρα Ἀλύνομος ². Ἔτως αἱ
τύχαι ποιῶσι βασιλεῖς, μεταμφιέζουσι, μεταγράφουσι τα-
χὺ καὶ ³ ῥαδίως, μὴ προσδεχομένους, μηδ' ἐλπίζοντας.

IX. Ἀλεξάνδρῳ δὲ τί παρ' ἀξίαν, τί ἀνδρατὶ,
τί ἀναιματὶ, τί προῖκα, τί μὴ ποιήσαντι τῶν μεγάλων;
αἵματι ⁴ κενραμένους ποταμὸς ἔπιε, καὶ νεκροῖς γεγε-
φυρωμένους ⁵ διέβη· καὶ πόαν ἔφαγε διὰ λιμὸν, ἦν
πρῶτον εἶδε, καὶ βάθεισι χιόνων κατακεχωσμένα ἔθνη ⁶,
καὶ πόλεις ὑπὸ γῆν ἐνδεδυκυίας διάρυξε, καὶ θάλατταν
μαχομένην ἔπλευσε, καὶ θῆνας ἀνύδρους τὰς Γεδροσίαν ⁷
καὶ Ἀραχοσίαν ὁδεύων, ἐν θαλάσσῃ πρότερον ἢ ἐν γῆ
φυτὸν εἶδεν· εἰ γὰρ ἦν ὡς πρὸς ἄνθρωπον ἀγαγεῖν παρ-
ρησίαν ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν τύχην, ἐν ἃν εἶπω ⁸,
Πῶ σὺ καὶ πότε ταῖς Ἀλεξάνδρου πράξεσιν ὁδὸν ἔδωκας;
ποίηαν

¹ Petav. παρημελημένος. Turn. V. Bong. παρημελημένω.

² Ruhn. ad Polluc. VI, 105. notante W. mutat ἄρα Ἀλύ-
νομος in unum nomen Ἀρδαλόνομος. Petav. Ἀλύνομος.

³ Dedi καὶ e R. mente. Vulgo abest.

⁴ R. susp. μὴ πονήσαντι; Στρατῶν μεγάλων αἵματι — san-
guine numeroforum exercituum tinctas bibit fluvius.

⁵ Turn. V. πεφυρωμένους. Mox Petav. ἐνδεκυίας.

⁶ R. iudice, post ἔθνη deesse videtur imperfectum, e. [c.
ἀνεζήτα, aut ἐξείλκυσε, aut εἰς φῶς ἀνήγαγε.

⁷ Sumfi, iubente R. Γεδροσίαν ex Petav. & Xyl. versione.
Idem dedit W. Vulgo Γεδροσίαν. Nomina haec a Nic. Pe-
rotto absunt.

⁸ Sumfi εἶπω e margine Voff. & Gronov. qui alias habent
ἔτως ἃν εἶπε. Vulgo ἃκ ἃν εἶπε.

ποῖαν πέτραν ἀναιμωτὶ διὰ σέ εἶλε; ποῖαν πόλιν ἀφρῆ-
ρητον αὐτῷ παρέδωκας; ἢ ποῖαν ἀνοπλον Φάλαγγα; τίς
εὐρέθη βασιλεὺς ῥᾶθυμος, ἢ στρατηγὸς ἀμελής, ἢ κοι-
μώμενος πυλωρός; ἀλλ' εἰδ' εὐβατος ποταμὸς, εἰδὲ χει-
μῶν μέτριος, εἰδὲ θερός ἄλυπος. ἀπίθι πρὸς Ἀντιό-
χον¹ τὸν Σελεύκην, πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Κύρα ἀδελ-
φόν· ἀπέλθε πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλιάδελφον. ἐκεῖ-
νας ζῶντες οἱ πατέρες βασιλεῖς ἀνηγόρευσαν, ἐκεῖνοι μά-
χας ἀδακρύτας ἐνίκων, ἐκεῖνοι πανηγυρίζοντες ἐν πομ-
παῖς καὶ θεάτροις διατέλεσαν, ἐκείνων ἕκαστος δι' εὐτυ-
χίαν βασιλεύων ἐγήρασεν. Ἀλεξάνδρῳ δ' εἰ μηδὲν ἄλ-
λο, τὸ σῶμα ἰδὲ κατατετρωμένον ἐξ ἄκρας κεφαλῆς
ἄχρι ποδῶν, διακνέοπται καὶ περιτέθλασαι τυπτόμενον
ὑπὸ τῶν πλεμίων,

Ἐγχεῖ τ' ἄορι τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι².

ἐπὶ Γρανίκῃ ξίφει διακοπεῖς τὸ κράνος ἄχρι τῶν τριχῶν·
ἐν Γάζῃ βέλει πληγείς τὸν ὤμον, ἐν Μαραγάνδοις³
τοξεύματι τὴν κνήμην, ὡσε τῆς κερκίδος τὸ ὄσσεον ἀπα-
κλαθὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἐξαλέθαι· περὶ τὴν Ἰνκα-
νίαν λίθῳ τὸν τράχηλον, ἐξ ἧ καὶ τὰς ὄψεις ἀμαυρω-
θεῖς, ἐφ' ἡμέρας πολλὰς ἐν Φόβῳ πηρώσεως ἐγένετο·
πρὸς Ἀσσηνίοις Ἰνδικῷ βέλει τὸ σφυρὸν, ὅτε καὶ πρὸς
τὰς κόλακας εἶπεν ἐπιμειδιάσας, Τὰτὶ μὲν αἶμα, ἐκ
ἰχῶρ, εἶός κέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι⁴. ἐν Ἰσοῶ

E 4

ξίφει

¹ R. monente, respicit ad Antiochum primum vel Soterem, quem pater Seleucus Nicator, cum ad bellum cum Lyfimacho gerendum proficisceretur, Asiae superioris procuratorem constituabat & regem appellabat, teste Appiano.

² Hom. Iliad. XI 265.

³ Sic reposul ex Ald. Bas. Xyl. cum W. adficientibus E. F Voss. Gronov. Vulgo Μαλλοῖς, quod Steph. sumsit e Coll. Mur. cui margo F Schott. Anon. consentiant. Petav. Μαραγάνδοις. In oratione priori pag. 32, ubi hoc idem refertur, πρὸς Μαρακαδάριοις legitur, quod hoc quoque loco retinet Nic. Perott.

⁴ 4 abest θεοῖσι ab Ald. & Bas. E Petav. notatur θεοῖσι, Hom. Iliad. V. 340.

ξίφει τὸν μηρὸν, ὡς Χάρης ¹ Φησί, ὑπὸ Δαρείῳ τῷ βασιλέως εἰς χεῖρας αὐτῷ συνδραμόντος. αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος ἀπλῶς γράφων καὶ μετὰ πάσης αληθείας πρὸς Ἀντίπατρον· Συνέβη δέ μοι (Φησί) καὶ αὐτῷ ἐγχειρίδιῳ πληγῆναι εἰς τὸν μηρὸν. ἀλλ' ἐδὲν ἄτοκου ἔτε παραχρῆμα ἔτε ἕσπερον ἐκ τῆς πληγῆς ἀπήντησεν. Ἐν Μαλλοῖς τοξεύματι διπήχει διὰ τῷ Δάρανος εἰς τὸ σῆθος ² ὑπελάσας, ἔλαβε κατὰ τῷ ἀνχένος, ὡς Ἀριστόβουλος ἰσόρηκε. διαβάς δὲ τὸν Τάναϊν ἐπὶ τὰς Σκύθας, καὶ τρεψάμενος, ἐδίωξεν ἵππῳ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σαδίαις, ὑπὸ διαρρήοιαις ἐνοχλόμενος.

X. Εὖγε, ὦ τύχη, τὸν Ἀλέξανδρον αὖξεις καὶ μέγαν ποιεῖς, διορύττῃσα πανταχόθεν, ὑπερείπασα ³, πᾶν μέρος ἀνοίγῃσα τῷ σώματος. ἐχ' ὡσπερ ἡ Ἀθηναῖα πρὸ τῷ Μενελάῳ τὸ βέλος εἰς τὰ καρτερώτατα τῶν ὀπλων ὑπάγῃσα, Δάρανοι καὶ μήτρα καὶ ζωστήρι τῆς πληγῆς τὸν τόνον ἀφείλε Διγᾶσης τῷ σώματος, ὅσον αἵματι πρόφασιν ῥυῆναι, ἀλλὰ γυμνὰ παρέχῃσα τοῖς βέλεσι τὰ κάρια, καὶ δι' ὀστέων ⁴ ἐλαύνῃσα τὰς πληγὰς, καὶ περιτρέχῃσα κύκλῳ τὸ σῶμα, καὶ πολιορκῃσα τὰς ὄψεις καὶ τὰς βάσεις ⁵, ἐμποδίζῃσα τὰς διώξεις, περισπᾶσα τὰς

¹ Mitylenaeus. Fabric. B. Gr. T. II. p. 213. R.

² Post σῆθος lacunam esse, R. monet. W. ad seq. quaerit, an ὑπὲρ δὲ πληγῆ, utpote quo ducant loci de eadem re pag. 32. l. antep. h. vol. & Vit. Alexand. c. 63. p. 338. Vol. IV.

³ subruens. Dedi, quod R. legi voluit. Vulgo ὑπερείδῃσα. Recepit eandem correctionem W. licet invitis omnibus libris, Xyl. vertit: undique laedens. Perott. plane omisit.

⁴ Petav. καὶ ὀστέων, omisso δι'.

⁵ Vulgo locus hic sic legitur & distinguitur τὰς ὄψεις, τὰς βάσεις ἐμποδίζῃσα, τὰς διώξεις, περισπᾶσα τὰς νίκας. Correctionem aliquam esse necessariam, facile quisvis intelligit. Xyl. versione ductus inserui καὶ inter ὄψεις & τὰς βάσεις, delecto commate, utpote quo facto nil deesse videtur. Perott. plane omittit τὰς βάσεις. R. susp. ad τὰς βάσεις deesse σφάλλῃσα vel ὑποσκελίζῃσα. W. sic distinguit τὰς βάσεις ἐμποδίζῃσα, τὰς διώξεις περισπᾶσα, τὰς νίκας ἀνατρέπῃσα, τὰς ἐλπίδας.

τὰς νίκας, ἀνατρέψασα τὰς ἐλπίδας. ἐμοὶ μὲν ἔδει βαρυτέρᾳ δοκεῖ κερηῖθαι τύχη τῶν βασιλέων, καίτοι πολλοῖς ἐνέπεσε σιληρὰ καὶ βάσκανος· ἀλλ' ὡς σιγηπλὸς ἀπέκοψε τὰς ἄλλας καὶ διέφθειρε ¹, πρὸς δὲ Ἀλέξανδρον αὐτῆς τὸ δυσμενὲς γέγονε Φιλόνειον καὶ δύσαρι καὶ δυσενβίασον, ὥσπερ πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ποίως γὰρ Τυφῶνας, ἢ πελωρίας γίγαντας, ἐκ ἀνέστησεν ἀνταγωνιστὰς ἐπ' αὐτόν; ἢ τίνας ἐκ ἀχώρωσε ² τῶν πολεμίων πλήθεισι ὄπλων, ἢ βάθεισι ποταμῶν, ἢ τραχύτησι κρημνῶν, ἢ θηρίων ἀλκιαῖς ἀλλοφύλων; εἰ δὲ μὴ μέγα ἦν τὸ Ἀλεξάνδρου Φρόνημα, μηδὲ ἀπ' ἀρετῆς ὀρμώμενον μεγάλης ἐξανέφερε, καὶ δὴ ³ διηριδίδετο πρὸς τὴν τύχην, ἐκ ἂν ἔκαμε καὶ ἀπηγόρευσε παραταττόμενος, ἐξοπλιζόμενος, πολιορκῶν, διάκων, ἀποσάσσει, μυρίαῖς ἀποτροπαῖς, σιριτήσεσιν ἐθνῶν, βασιλέων ἀφηνιασμοῖς, Βάκτρα, Μαράκανδα, Σογδιανὲς, ἐν ἔθνεσιν ἀπίστοις καὶ ἐπιβέλοις, ὕδραν τέμνων ⁴ αἰεὶ τισὶ πολέμοις ἐπιβλασάνας;

XI. Ἀτοπὸν τι δόξω λέγειν, ἐρῶ δ' ἀληθές· μικρῶ ⁵ διὰ τὴν τύχην Ἀλέξανδρος ἀπάλεσε τὸ δοκεῖν Ἄμμωνος εἶναι. τίς γὰρ ἂν ἐκ θεῶν γεγωναῖς, ἐπισφαλεῖς ἔτω καὶ πολυπόνος καὶ τλήμονας ⁶ ἐξεμόχθησεν ἄθλος, πλὴν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς; ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν εἰς ἀνὴρ ὕβρισις ἐπέταττε λόντας αἰρεῖν, καὶ κάπρος διώκειν, καὶ σοβεῖν ὄρνιθας· ἵνα μὴ χολάζῃ τοῖς μείζονσι περιῶν, Ἀνταίως κολάζειν, καὶ Βασίριδας παύειν

E 5

μιαί-

¹ Petav. hoc ordine ἀπέκοψε καὶ διέφθ. τὰς ἄλλας.

² Petav. ἐχώρησε.

³ Pro δὴ W. mavult αἰεὶ vel μὴ. Mox Petav. ἀπηγόρευσε.

⁴ Post τέμνων R. sup. deesse καινοῖς.

⁵ Vulgo πρὸ μικρῶ. Xyl. R. & W. aut πρὸ delendum censerunt, aut legendum παρὰ μικρὸν — tantum non, parum defuit. Prius, jam Xyl. editione firmatum, sum amplexus. Eiusdem MS. παρομικρῶ.

⁶ Petav. ἐπισφαλῆς ἔτω καὶ τλήμονας καὶ πολυπόνος.

μιαιφουδύτας. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐπέταττε μὲν ἡ ἀρετὴ τὸν βασιλιὸν καὶ θεῖον ἄθλον, ἔ τέλος ἦν, ἔ χρυσὸς ὑπὸ μυρίων καμῆλων περικομιζόμενος, ἔδὲ τρυφαί Μηδικαὶ καὶ τράπεζαι καὶ γυναῖκες, ἔδὲ Καλυδώνιος¹ οἶνος, ἔδὲ Ὑρμανικὴ ἰχθύες· ἄλλ' ἐνὶ κόσμῳ κοσμήσαντα πάντας ἀνθρώπους, μιᾶς ὑπηκόως ἡγεμονίας, καὶ μιᾶς ἐξάδας διαίτης καταστῆσαι. τῆτον ἐκ παιδὸς ἐμφογον ἔχων ἔρωτα συντρεφόμενον καὶ συναυξανόμενον, ὡς ἀφίοντο πρέσβεις παρὰ τῆ Περσῶν βασιλέως πρὸς Φίλιππον, ὁ δὲ ἐκ ἐνδημος ἦν, φιλοφρονάμενος καὶ ξενίζων αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἔδὲν ἡρώτα παιδικὸν, οἶον ἄλλοι, περὶ τῆς χρυσῆς ἀναδενδράδος, ἢ τῶν κρεμαστῶν κήπων, ἢ πῶς ὁ βασιλεὺς κενόσμηται, ἔλλ' ὅλος ἐν τοῖς κυριωτάτοις ἦν τῆς ἡγεμονίας, διαπυρρανόμενος, πόση² δύναμις ἢ Περσῶν, πῆ τεταγμένος ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἀγωνίζεται, καθάπερ Ὀδυσσεὺς ἐνεῖνος³,

Πῆ δὲ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, πῆ δὲ οἱ ἵπποι·
 τίνες ὁδοὶ βραχύταται τοῖς ἄνω πορευομένοις ἀπὸ Θαλάττης ὡσεὶ τὸς ξένους ἐμπεπλήχθαι, καὶ λέγειν ὡς, Ὁ παῖς ἦτος, βασιλεὺς μέγας, ὁ δὲ ἡμέτερος, πλῆσις. ἐπεὶ δὲ Φίλιππος τελευτήσαντος ὄρμητο διαβαλεῖν, καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἤδη καὶ ταῖς παρασκευαῖς ἐμπεφυνῶς, ἔσπευδεν ἔψαθαι τῆς Ἀσίας· ἐνίστατο δὲ⁴ ἡ τύχη,
 καὶ

1 R. voluit Βαβυλώνιος, quod Kaltw. vertendo exprimit. W. supr. Χαλυβώνιος, cum J. Toup. Cur. Nov. in Suid. p. 145. — vinum Syriae celebratum. Paulo ante Petav. τρυφαί pro τρυφαί; & deinde ἔχων pro ἔχων.

2 Haud dubitavi, cum W. vulgatam lectionem ἰδίᾳ πυρρανόμενος, πῶς ἢ sic corrigere, reponendo διαπυρρανόμενος ex Ald. Bas. Petav. Xyl. E. F. G. Voss. Gron. & πόση ex iisdem, Ald. & G. exceptis, in quibus est πῶς ἢ.

3 Iliad. X. 407.

4 R. δὲ vult tolli; W. cum δὲ mutari. Alterutrum necesse esse videtur, nisi statuas apodofin periodi longioris infra sequi, forte a vocibus ἐκ τέττε δῖεβ. vel a sequenti capite incipientem,
 ita

καὶ ἀπέσρεφε καὶ ἀνθεΐλκεν ὀπίσω, καὶ μυρίας περιέβαλλεν ἀχολίας καὶ διατριβὰς ἐπιλαμβανομένη· πρῶτον αὐτῷ τὰ βαρβαρικά τῶν προσοίκων διετάρραξεν, Ἰλλυρικὰ καὶ Τριβαλλικὰ μηχανωμένη πολέμου. οἷς μέχρι Σκυθίας τῆς παρ' Ἰσθμὸν ἀποσπαθεῖς ἀπὸ τῶν ἀνω πράξεων, καὶ περιδραμῶν καὶ κατεργασάμενος πάντα κινδύνοις καὶ ἀγῶσι μεγάλοις, αὐτῷ ὄρητο καὶ ἔσπευδε πρὸς τὴν δικάσασιν πάλιν· ἢ δὲ πάλιν αὐτῷ τὰς Θήβας ἐνέσεισε, καὶ πύλεμον Ἑλληνικὸν ἐμποδῶν κατέβηκε, καὶ δεινὴν πρὸς ἀνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς¹ διὰ Φόνος καὶ σιδήρου καὶ πυρὸς ἀνάγκην ἀμύνης, ἀτερπέσατον τέλος ἔχουσαν. ἐκ τῆς διέβαινον, ὡς μὲν Φύλαρχος² Φησιν, ἡμερῶν τριάκοντα ἔχων ἐφόδιον ὡς δ' Ἀριστόβελος, ἐβδομήκοντα τάλαντα· τῶν δ' οἴκοι κτήματων³ καὶ προσόδων βασιλικῶν διένειμε τὰς πλείους τοῖς ἐγαίροις, μόνος δὲ Περδίκκας ἑδὲν ἔλαβε διδόντος, ἃ καὶ ἠρώτησε· Σαυτῷ δὲ τί καταλείπεις, Ἀλέξανδρε; τῷ δ' εἰπόντος, ὅτι τὰς ἐλπίδας· Οὐκᾶν (ἔφη) καὶ⁴ ἡμεῖς τέτων μετέξομεν· ἐ γὰρ δίκαιον τὰ σὰ λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ Δαρεῖς περιμένειν.

XII. Τίνες ἔν ἦσαν ἐλπίδες, ἐφ' αἷς διέβαινον εἰς Ἀσίαν Ἀλέξανδρος; ἐ τείχεσι πόλεων μυριάδων ἐκμετρημένη δύναμις, ἐδὲ σόλοι δι' ὄρων πλείοντες, ἐδὲ μάστιγες, ἐδὲ πέδαί, μανικά καὶ βάρβαρα κελασήρια θαλάσσης· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐντὸς, ἐν ὀλίγοις ὄπλοις Φιλοτιμία πολλή, καὶ ζῆλος ἡλικίας παρακλήθη, καὶ ἀμιλλὰ

ita ut plura interjacentia parenthetice sint sumenda. Petav. ἐνίσταται; deinde id Τριβαλλικὰς; Ald. ἢς μέχρι pro οἷς μέ.

¹ Hercules, a quo Macedonum reges generis originem traherant, erat Thebis natus. Hinc Thebani συγγενεῖς dicantur.

² Sic R. dedit pro vulg. Φύλαρχος. Idem W. reposuit e Xyl. E. F. G. on. Voff. Conf. pag. 34. h. v. cap. 3. exeunte, & not. 4. Fabr B. Gr T II. p. 225.

³ Turn. V. Bong. οἰκημάτων.

⁴ Petav. ἔφη ὅτι καὶ ἡμεῖς.

λα περί δόξης καὶ ἀρετῆς ἐταίρων· αὐτὸς δ' εἶχεν ἐν
 ἑαυτῷ τὰς μεγάλας ἐλπίδας, εὐσέβειαν περί θεῶς, πί-
 σιν πρὸς Φίλους, εὐτέλειαν, ἐγκράτειαν, εὐποιίαν ¹,
 ἀφοβίαν πρὸς θάνατον, εὐψυχίαν, Φιλανθρωπίαν, ὁμι-
 λίαν εὐάρμοσον, ἀψευδὲς ἦθος, εὐσάθειαν ἐν βελαῖς,
 τάχος ἐν πράξεσι, ἔρωτα ² δόξης, προαίρεσιν ἐν τῷ
 καλῷ τελεσιουργόν. Ὅμηρος ³ μὲν γὰρ ἔπρεπόντως, ἐδὲ
 πιθανῶς, τὸ Ἀγαμέμνονος κήλας ἐκ τριῶν συνήρμωσεν
 εἰκόνων, ὁμοιώσας·

Ὅμματα καὶ κεφαλὴν Ἰκελος Διὶ τερπιπεραύων,

Ἄρει δὲ ζώνην, σέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου Φύσιν, εἶπερ ἐκ πολλῶν συνήρμωσε
 καὶ συνέθηκεν ἀρετῶν ὁ γεννήσας θεός, ἄρα ἐκ ἂν εἴ-
 ποιμεν ἔχειν φρόνημα μὲν τὸ Κύριε, σωφροσύνην δὲ τὴν
 Ἀγησιλάε, σύνεσιν δὲ τὴν Θεμισοιλέας, ἐμπειρίαν δὲ
 τὴν Φιλίππε, τόλμαν δὲ τὴν Βρατίδα, δεινότητα δὲ καὶ
 πολιτείαν τὴν Περικλέας; τῶν δὲ ἐτι παλαιότερων, σω-
 φρονέστερος μὲν Ἀγαμέμνονος· (ὁ μὲν γὰρ προέκυρινε
 τῆς νομίμης κεριδίης ⁴ τὴν αἰχμάλωτον· ὁ δὲ, καὶ πρὶν
 ἢ γῆμαι, τῶν ἀλισκομένων ἀπέιχετο) μεγαλοψυχότερος
 δὲ Ἀχιλλέως· (ὁ μὲν γὰρ χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἐπίλο-
 ρος νεκρὸν ἀπελύτρωσεν· ὁ δὲ πολλοῖς χρήμασι Δαρειῶν
 ἔθαψε· καὶ ὁ μὲν παρὰ τῶν Φίλων δῶρα καὶ μισθὸν ἀν-
 τί τῆς ὀργῆς διαλλάγεις ἔλαβεν· ὁ δὲ τὰς πολεμίας κρα-
 τῶν, ἐπλέτιζεν) εὐσεβέστερος δὲ Διομήδης· (ὁ μὲν γὰρ
 θεοῖς μάχεσθαι ἦν ἕτοιμος· ὁ δὲ πάντα τὰς θεῶς ⁵

ἐνό-

1 Recepi cum W. εὐποιίαν ex Petav. E. Voss. Gron. acce-
 dente Perotti versione — *munificentiam*. Vulgo ἐμπειρίαν.

2 Recepi sic e R. mente. Vulgo πρῶτα δόξης. Quae W.
 conjicit πρὸς τὸ δοξάν, vitiose impressa videntur. Nic. Perott.
 haec non exprimit.

3 Il. II. 478. 479.

4 Turn. Bong. Petav. E. F. Voss. Gron. γαμητῆς.

5 R. susp. πάντα σὺν τοῖς θεοῖς κατορθῶν, eam sibi legem
 ferebat, ut omnia cum diis, diis propitiis & secundantibus,
 ad optatum finem perduceret.

ἐνόμιζε κατορθῶν) ποθεινότερος δὲ τοῖς προσήκεισιν Ὀδυσσέως. (ἐκείνη μὲν γὰρ ἢ τεκῆσα διὰ λύπην ἀπέθανε· τέτω δὲ ἢ τῆ πολεμίας μήτηρ ὑπ' εὐνοίας συν-ἀπέθανε ¹.)

XIII. Τὸ δ' ὅλον, εἰ μὲν καὶ Σόλων διὰ τύχην ἐπολιτεύσατο, καὶ Μιλτιάδης διὰ τύχην ἐστρατήγησε, καὶ Ἀριστείδης ἀπὸ τύχης ἦν δίκαιος, εἰδέν ἄρα τῆς ἀρετῆς ἔργον εἶναι, ἀλλ' ὄνομα τῆτο ² καὶ λόγος ἔχων δίδξαν ἕλλως διέξεισι τῆ βία, πλατῆόμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν νομοθετῶν. εἰ δὲ τέτων καὶ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν ἕκαστος πένης μὲν, ἢ πλέσιος, ἢ ἀθηνῆς, ἢ ἰχυρός, ἢ ἄμορφος, ἢ καλὸς, ἢ εὐγῆρας, ἢ ὠκύμορος, διὰ τύχην γέγονε· μέγαν δὲ στρατηγὸν, καὶ μέγαν νομοθέτην, καὶ μέγαν ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτείαις ἕκαστος ἑαυτὸν ἀρετῇ καὶ λόγῳ παρέχῃ. Φέρε θεῶ ³ τὸν Ἀλέξανδρον ἅπασι παραβάλλον. Σόλων χρεῶν ἀποκοπῆν ἐν Ἀθῆναις ἐποίησε, σεισάχθειαν προσαγορεύσας. Ἀλέξανδρος δὲ τοῖς τὰ χρέα δανείσασιν ⁴, ὑπὲρ τῶν ὀφειλόντων αὐτὸς ἐξέτισε. Περιπλῆς φορολογήσας τὰς Ἑλλήνας, ἐκ τῶν χρημάτων ἐκόσμησεν ἱεροῖς τὴν ἀκρόπολιν. Ἀλέξανδρος δὲ τὰ τῶν βαρβάρων χρήματα λαβὼν, ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ναεὶς τοῖς θεοῖς ἀπὸ ⁵ μυρίων ταλάντων οἰκοδομῆσαι κελεύσας. Βρασίδαν ἐν τῇ Ἑλλάδι ⁶ περιβόητον ἐποίησε τὸ πρὸς Μεθώνην διαδραμεῖν τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων, βαλλόμενον παρὰ τὴν θάλατταν. Ἀλεξάνδρῳ δ' ἐν Ὀξυδράκαις τὸ δεινὸν ἐκείνο πῆ-
 δημα

¹ Loca Homerī, ad quae Plut. in his respicit, haec sunt: II. I, 112. XXIV, 228. Isg. XIX, 243. Isg. V, 330. Odyss. XV, 357.

² R. sulp. μόνον αὐτ κενόν. Ald. deinde ἄλλος.

³ Cur Frst. R. W. θεῶ? Reposui absque jota subscr. e Baf. & Steph. Paulo ante Petav. ἕκαστον.

⁴ Petav. τὰ χρέα τοῖς δανείσασιν.

⁵ Petav. ὑπὸ, omisso simul sequenti οἰκοδομ.

⁶ Thucyd. II. 25. Petav. mox βαλλόμενον περὶ τ. θ.

δημα καὶ ἄπισον ἀκέραια, καὶ θεωμένοις φοβερόν, ἐν
 τειχῶν ἀφέντος ἑαυτὸν εἰς τὰς πολεμίας, δόρασι καὶ
 βέλεσι καὶ ξίφεσι γυμνοῖς ἐκδεχομένους ¹, τίνοι ἂν τις
 εἰκάσειεν; ἢ πυρὶ κεραυνίῳ βράγνυμι, καὶ φερομένῳ με-
 τὰ πνεύματος, οἷον ἐπὶ γῆν κατέσηψε φάσμα φοῖβε
 φλογοειδέσιν ὄπλοις περιλαμπόμενον ²; οἱ δὲ τοπρῶτον
 ἐκπλαγέντες ἅμα φρίκη διέτρεσαν ³ καὶ ἀνεχώρησαν·
 εἶτα ὡς ἑώρων ἀνδρωπον ἕνα πολλοῖς ἐπιφερόμενον, ἀν-
 ἔσησαν. ἔνταῦθα ἄρα ἡ τύχη μεγάλη καὶ λαμπρὰ διέ-
 φηεν ⁴ ἔργα τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον εὐμενείας, ὅτε αὐ-
 τὸν μὲν εἰς χωρίον ἄσημον καὶ βάρβαρον ἐμβαλῆσα,
 κατέκλεισε καὶ περιετείχισε, τὰς δὲ ὑπὸ σπαθῆς ἐπιβοη-
 θῆντας ἔξωθεν καὶ τῶν τειχῶν ἐφιεμένους, κλάσασα καὶ
 συντρίψασα τὰς κλίμακας, ὑπεσιέλιξε καὶ κατεκρήμνισε.
 τριῶν δὲ, οἵπερ ἔφθησαν μόνοι τῆς τείχους λαβέδαι καὶ
 καθέντες ⁵ ἑαυτὰς περιστῆναι τῷ βασιλεῖ, τὸν μὲν ευ-
 θὺς ἀνήρπασε καὶ προανείλεν· ὁ δὲ, τοξεύμασι πολλοῖς
 διαπεπαρμένος, ὅσον ὄρῳ κί συναιδάνεσθαι μόνον ἀπ-
 εἶχε

¹ Dedi sic e Petav. R. legi ita iubente, ut redeat ad πο-
 λεμίας. Vulgo ἐκδεχομένοι.

² Pro Φοῖβε W. mavult Φόβη, suspicans tamen, ne esse
 quidem fortasse a Plutarcho, cum absit ab omnibus ejus libris,
 Ald. Bas. Xyl. Nec habet Petav. Pro περιλαμπόμενον R. ma-
 vult περιλαμπομένη, sole suis radiis ardentia collustrante
 arma.

³ R. monet, sibi ignotum esse verbum διατρεῖν, & vix vi-
 deri commodum: quare legit φρίκη, ἢ Δί, ἔτρεσαν. At si
 Hesychium consulas, non erit, quod mutes. Habet idem διέ-
 τρεσαν — διέφυγον, ἠύλαβήθησαν.

⁴ Petav. διέβην, ut vox non plene scripta esse videatur.

⁵ Dedi sic cum W. quod R. dari voluit, e Turn. V. Bong.
 Petav. accedentibus E. F. Voss. Coll. Mur. Schott. Anon. —
 qui se demiserant, deorsum coniecerant. Vulgo καταθέντες.
 R. simul maluit τὸν βασιλέα, cum περιέσθαι τινα, non τινὲ
 dicatur. Non desunt tamen exempla hujus quoque constructio-
 nis, qualia jam e lexicis colligere licet. W. autem susp. πα-
 ραστῆναι, quod loco variae lectionis in margine habet F.

εἶχε τῆ τεθνήσκειναι. κεναὶ δ' ἔξωθεν προσδρομαὶ καὶ ἀλα-
λαγμοὶ Μακεδόνων, ἔ μηχανῆς τινος, ἐν ὀργάνων παρ-
όντων, ἀλλ' ὑπὸ σπαδῆς ξίφεσι τυπνόντων τὰ τείχη,
καὶ χερσὶ γυμναῖς παραρρήξαι καὶ μονοῦ διαφαναγεῖν βια-
ζομένων. ὁ δ' εὐτυχῆς βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ τῆς τύχης
φυλαττόμενος αἰεὶ καὶ δορυφορέμενος, ὥσπερ Θηρίον ἀρ-
κυσιν ἐνχεθεῖς, ἔρημος καὶ ἀβοήθητος, ἐχ' ὑπὲρ Σέ-
σων, ἐδὲ Βαβυλῶνας, ἐδὲ Βάκτρα λαβεῖν ¹, ἐδὲ τὸ μέ-
γα τῆ Πάρου κρατῆσαι τοῖς γὰρ ἐνδόξοις καὶ μεγάλοις
ἀγῶσι, κἄν δυστυχῶνται, τὸ γὰρ αἰχρὸν ἔ πρόσσειν·
ἀλλ' ἔτω δύσερις ἦν καὶ βίσκανος ² ἡ τύχη, καὶ Φι-
λοβάρβαρος καὶ μισαλέξανδρος, ὥσε μὴ τὸ σῶμα μόνον
αὐτῆ μηδὲ τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν ἀνελεῖν, ὅσον
ἐφ' ἑαυτῇ, καὶ διαφθεῖραι τὴν εὐλειαν. ἔ γὰρ παρ'
Εὐφράτην Ἀλέξανδρον, ἢ Ἰθάσπην πεσόντα κείθαι,
δεινὸν ἦν, ἐδ' ἀγεννῆς, ἐν χερσὶ Δαρείου γενόμενον,
καὶ ἵπποις καὶ ξίφεσι καὶ κοπίσι Περσῶν ἀμυνομένων
ὑπὲρ ³ τῆ βασιλείας ἀποθανεῖν. ἐδὲ τῶν Βαβυλῶνος
ἐπιβαίνοντα τειχῶν σφαλῆναι, καὶ πεσεῖν ἀπ' ἐλπίδος
μεγάλης. ἔτως Πελοπίδας καὶ Ἐπαμινώνας ⁴. ἀρε-
τῆς ὁ τέτων θάνατος ἦν, ἔ δυστυχίας ἐπὶ τηλικύτοις.
τῆς δὲ νῦν ἐξεταζομένης τύχης οἶον τὸ ἔργον; ἐν ἔχα-
τιᾷ ⁵ βαρβάρου παραποταμίας, καὶ τείχεσιν ἀδόξου πο-
λίχνης

¹ R. mavult ἐδὲ τῆ Βάκτρα λαβεῖν. Ald. & Bas. βαλεῖν.
Deest porro verbum finitum, e. c. ἡγωνία, vel ἐκινδύνεουσ,
quod R. monet. W. cui sequens τὸ μέγα vix sanum videtur;
judice, legendum est ἐνεχέθη pro ἐνχεθεῖς, nisi in hoc ipso τὸ
μέγα lateat verbum. Nic Perott. legisse videtur τῆ μεγάλη
Πάρου.

² Petav. ἔτω δύσερις καὶ βίσκανος ἦν.

³ Turn. V. Bong. περί.

⁴ R. monet, posse quidem post Epaminondae nomen e su-
perioribus arcessitum subaudiri ἔπεσον; mavult tamen ἔτως, ὡς
Πελοπίδας.

⁵ Sic e w. mente dare haud dubitavi. Vulgo ἔχατια. R.
volut ἔχατια.

λίχνης περιβαλλάσης ¹ καὶ ἀποκρυψάσης τὸν τῆς οἰκῆς
 μένης βασιλέα καὶ κύριον, ὅπλοις ἀτίμοις καὶ σκεύεσσι
 τοῖς παρατυχεῖσι τυπτόμενον καὶ βαλλόμενον ἀπολέθαι.
 καὶ γὰρ κοπίδι τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς κράνης ἐπλήγη,
 καὶ βέλει τις ἀπὸ τόξε τὸν θώρακα διέκοψεν, ἔ τοῖς περὶ
 τὸν μαστὸν ἐνερειθέντος ὀστέοις καὶ κατακαγέντος, ὁ μὲν
 καυλὸς ἐξεῖχε βαρύνων, τῆς δὲ αἰλῆδος ὁ σίδηρος τεσσά-
 ρων δακτύλων εὖρος ἔχε, καὶ πέντε μῆκος. ἔχατον δὲ
 τῶν δεινῶν, ὁ μὲν ἡμύνετο τὰς κατὰ σῶμα, καὶ τὸν
 βαλόντα καὶ πελάσαι τολμήσαντα μετὰ ξίφους, αὐτὸς
 τῷ ἐγχειριδίῳ Φθάσας κατέβαλε καὶ ἀπέκλειεν. ἐν
 τέτῳ δὲ τις δραμῶν ἐκ μύλωνος, ὑπέρω κατὰ τῆς αὐ-
 χένος ² ὀπίθεν πληγὴν κατήνευγεν, ἢ συνέχεε τὴν αἶ-
 θησιν αὐτῆς σιοτωθέντος. ἢ δ' ἀρετὴ παρῆν, θάρσος
 μὲν αὐτῷ, βῶμην δὲ καὶ σπαδὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐμ-
 ποιῆσα. Λημναῖοι γὰρ καὶ Πτολεμαῖοι, καὶ Λεοννάτοι,
 καὶ ὅσοι τὸ τεῖχος ὑπερκαταβάντες ³, ἢ ῥήξαντες ἐση-
 σαν πρὸ αὐτῆς, τεῖχος ἀρετῆς ἦσαν, εὐνοίαι καὶ Φιλία
 τῆς βασιλέως τὰ σώματα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ψυ-
 χὰς προβαλλόμενοι. ἔ γὰρ διὰ ⁴ τύχην ἀγαθῶν βασι-
 λέων ἕτεροι προαποθνήσκουσιν ἐκασίως καὶ προκινδυνεύου-
 σιν, ἀλλ' ἔρωτι τῆς ἀρετῆς, ὡσπερ ὑπὸ Φίλτρων μέλιτ-
 ται, τῷ ἄρχοντι προσέρχονται καὶ προσπεφύκασι. τίς
 ἐν ἐκείνῳ εἶποι τότε παρὸν ἀκίνδυνος θεατῆς, ὅτι τύ-
 χης μέγαν ἀγῶνα κατ' ἀρετῆς θεᾶται, καὶ τὸ μὲν βάρ-
 βαρον παρ' ἀξίαν ἐπικρατεῖ διὰ τύχην, τὸ δ' Ἑλληνι-
 κὸν ἀντέχει παρὰ δύναμιν δι' ἀρετὴν; καὶ μὲν ἐπειῶσι
 περιγένωνται, τύχης καὶ δαίμονος φθονεῖ καὶ νεμέ-
 σεως ⁵ ἔσαι τὸ ἔργον. ἂν δὲ ἔτοι κρατήσωσιν, ἀρετῆ
 καὶ

1 Petav. περιβαλλάσης. Idem deinde μαδὸν.

2 Petav. ἐγχειριδίῳ Φθάσας πέρω κατὰ τῆς αὐχ. omiffis in-
 terjacentibus.

3 R. mavult ὑπερβάντες absque κατὰ.

4 Petav. βαλλόμενοι. καὶ διὰ.

5 Petav. γενέσεως.

καὶ τόλμα καὶ Φιλία καὶ πίστις ἐξοίσεται τὸ νικητήριον. ταῦτα γὰρ μόνα παρῆν Ἀλεξάνδρῳ ¹. τῆς δ' ἄλλης δυνάμειος καὶ παρασκευῆς, καὶ σόλων, καὶ ἵππων, καὶ στραπέδων, μέσον ἔθηκεν ἡ τύχη τὸ τεῖχος. ἐτρέψαντο μὲν ἔν τῆς βαρβάρης οἱ Μακεδόνες, καὶ πεσῶσιν αὐτοῖς ἐπικατέσκαψαν τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρῳ δ' ἔδεν ἦν ὀφελος. ἤρπασο ² γὰρ μετὰ τῆ βέλους, καὶ τὸν πόλεμον ἐν τοῖς σπλάγχθοις εἶχε, καὶ δεσμός ἦν αὐτῷ καὶ ἦλος τὸ τόξευμα τῆ θύρακος πρὸς τὸ σῶμα. καὶ σπᾶσαι μὲν ὡσπερ ἐν ῥίζῃς τῆ τραύματος βιαζομένοις ἔχ ὑπήκεεν ὁ σίδηρος, ἔδραν ἔχων τὰ πρὸ τῆς καρδίας τερεὰ τῆ σήθης. ἐκπρίσαι δὲ τῆ δόνακος ἐκ ἐθάρρην τὰ πρῶχον, ἀλλ' ἐφοβῆντο, μήπως σπαραγμῷ χιζόμενον τὸ ὀσέον, ὑπερβολὰς ἀλγηδόνων παράχη, καὶ ῥῆξις αἵματος ἐκ βάθης γένηται. πολλὴν δὲ ἀπορίαν καὶ διατριβὴν ὀρῶν αὐτός, ἐπεχείρησεν ἐν χρῶ τῆ θύρακος ἀποτέμνειν τῷ ξιφιδίῳ τὸν οἰζόν. ἠτόνει δὲ ἡ χεὶρ, καὶ βάρος εἶχε ναριῶδες ὑπὸ φλεγμονῆς τῆ τραύματος. ἐκέλευεν ³ ἔν ἄπλεδαι, καὶ μὴ δεδιέναι, τῆς ἀτρώτης θάρρουνων. καὶ τοῖς μὲν ἐλοιδορεῖτο κλαίεσι καὶ περιπαθῶσι, τῆς δὲ, λειποτάκας ἀπειθαλει, μὴ τολμῶντας αὐτῷ βοηθεῖν. ἐβόα δὲ πρὸς τῆς ἐταίρους. Μηδεὶς ἔσω μηδὲ ὑπὲρ ἐμῆ σείλος. ἀπισῶμαι μὴ φοβεῖσθαι θάνατον, εἰ ⁴ τὸν ἐμὸν φοβεῖσθε ὑμεῖς.

¹ Quae sequuntur τῆς δ' ἄλλης — Ἀλεξάνδρῳ δ', omissa sunt a Petav.

² R. suspectum est ἤρπασο. Quaerit, num ἀνήρπασο — *tant erat in an. et in salus ejus, ut venendum esset, ne unquam e vulso ielo anima quoque ejus avolare.* Nic. Perott. — *qui ielo iransfixus erat.*

³ Petav ἐκέλευεν

⁴ abest hoc εἰ a Petav. Pro φοβεῖσθε Ald. Bas. φοβεῖσθαι.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΟΤΕΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝ

Η ΚΑΤΑ

ΣΟΦΙΑΝ ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΟΙ.

Ταῦτα ἰ ὀρθῶς μὲν ἐπειὶνος εἶπε πρὸς τὰς μεθ' ἑαυ-
 τὸν στρατηγὰς, οἷς πάροδοι ἐπὶ τὰς ὕστερον πράξεις
 ἔδωκεν ἐξελάσας τὸν βάρβαρον, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλευ-
 θερώσας· ὀρθῶς δ' εἰρήσεται καὶ πρὸς τὰς ἐπὶ τοῖς λό-
 γοις μέγα φρονῶντας. ἂν γὰρ ἀνέλης τὰς πράττοντας,
 ἔχ' ἔξεις τὰς γράφοντας. ἄνελε τὴν Περικλέους πολι-
 τεῖαν, καὶ τὰ ναύμαχα πρὸς Ῥίῳ Φορμίωνος τρόπαια,
 καὶ τὰς περὶ Κύθηρα καὶ Μέγαρα καὶ Κόρινθον ἀνδρα-
 γαθίας Νικίης, καὶ τὴν Δημοθέους Πύλον, καὶ τὰς
 Κλέωνος τετρακισθίς αἰχμαλώτους, καὶ Τολμίδαυ 2 Πε-
 λοπόννησον περιπλέοντα, καὶ Μυρωνίδην νικῶντα Βοιω-
 τὰς ἐν Οἰνοφύτοις· καὶ Θεκυδίδης σοὶ διαγέγραπται.
 ἄνελε τὰ περὶ Ἑλλάσποντον Ἀλιβιάδου νεανιεύματα,
 καὶ τὰ πρὸς Λέσβου Θρασύλλου 3, καὶ τὴν ὑπὸ Θηραμέ-
 νου τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν, καὶ Θρασύβελον καὶ Ἀρ-
 χιππον 4, καὶ τὰς ἀπὸ Φυλῆς ἐβδομήκοντα κατὰ τῆς
 Σπαρτιατῶν ἡγεμονίας ἀνισαμένους, καὶ Κόωνα πάλιν
 ἐμβιβάζοντα τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν θάλατταν· καὶ Κρά-
 τιπ-

1 Xyl. R. & W. monent, initium deesse, ejusque proximi-
 mam partem fuisse dictum Themistoclis de Diebus Festo & Po-
 stero. Vid. de hoc pag. 14. h. v.

2 Dedi cum W. Τολμίδαυ, Xyl. & R. jubentibus ex Thu-
 cyd. I, 109. & 112. Est quoque varia lectio cod. G. Vulgo
 Τολμίαυ.

3 Apud Xenophontem hoc nomen unico λ exaratum pro-
 stare, monet R.

4 Emendandum esse Ἀρχῶνον, monent R. & W.

τιππος ¹ ανήρηται. Ξενοφῶν μὲν γὰρ αὐτὸς ἐαυτῶ γέγονεν ἰσορία, γράψας ἃ ἐπρατήγησε καὶ κατώρθωσε, καὶ Θεμισογένη ² περὶ τῶν συντετάχθαι τὸν Συρακῆσιον, ἵνα πισύτερος ἢ διηγόμενος ἐαυτὸν ὡς ἄλλον, ἐτέρῳ τὴν τῶν λόγων δόξαν χαριζόμενος. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἰσορικοί, Κλεινόδημοι ³, Δίυλοι ⁴, Φιλόχορος, Φύλαρχος ⁵, ἀλλοτρίων γεγύνασιν ἔργων ⁶, ὡσπερ δραμάτων, ὑποκριταί, τὰς τῶν στρατηγῶν καὶ βασιλέων πράξεις διατιθέμενοι, καὶ ταῖς ἐκείνων ὑποδύομενοι μνήμας, ἵνα ὡς αὐγῆς τινος καὶ Φωτὸς μετάχωσιν. ἀναυλιᾶται γὰρ ἀπὸ τῶν πραττόντων ἐπὶ τὰς γράφοντας καὶ ἀναλάμπει δόξης εἶδωλον ⁷, ἀλλοτρίας ἐμφαινομένης διὰ τῶν λόγων τῆς πράξεως, ὡς ἐν ἐσόπλῳ.

II. Πολλῶν μὲν δὴ καὶ ἄλλων ἡ πόλις ἤδε μήτηρ καὶ τροφὸς εὐμενῆς τεχνῶν γέγονε, τὰς μὲν εὐραμένη καὶ ἀναφήνασα πρώτη, ταῖς δὲ δύναμιν προσδεῖσα καὶ τιμὴν καὶ αὐξήσιν· ἐχ' ἤμισα δὲ ὑπ' αὐτῆς ζωγραφία προῆται καὶ κενόσμηται. καὶ γὰρ Ἀπολλόδωρος ὁ ζω-

F 2

γρά-

¹ Cratippus Thucydidæ fuit æqualis eumque supplevit. Vid. Fabric. B. Gr. T. I. p. 869. R.

² Xyl. monet, γράψας esse repetendum ἀπὸ τῶ κοινῶ, nisi aliquid desit. Locus Xenophontis est initio tertii Ἑλληνικῶν. Turn. V. Bong. Θεμισογένεια — τῷ Συρακῆσιῳ.

³ Xyl. notat, se nescire, quid historiae Clinodemus scripserit, atque adeo an hoc nomen sit integrum; citari quidem apud Plut. & alios & Cleodemum & Clidemum historicos; at non constare, an ista nomina omnia eodem recidant. W. susp. Κλειδήμοι.

⁴ Gemino λ hoc nomen esse exarandum, monet Xyl. nec non R. ex Wesseling. ad Diodor. Sic. II. p. 93. Conf. Voss. de Histor. Gr. p. 360.

⁵ Sic R. dedit. Vulgo Φίλαρχος. Retinet hanc scripturam W. licet probabilius legendum censet Φύλαρχος. In Orat. altera de fort. & virt. Alex. c. XI. sic correxit pag. 75.

⁶ Dari hoc voluit R. & dedi e Turn. V. Bong. cum W. accedentibus Pol. Leonie. Schott. Anon. Mez. Vulgo ἐρώτων.

⁷ Comma post ἀλλοτρίας promovendum censuit R.

γράφος, ανθρώπων πρώτος ἐξευρών Φθοράν¹ καὶ ἀπό-
 χρωσιν σιᾶς, Ἀθηναῖος ἦν. ἔ τοῖς ἔργοις ἐπιγέγρα-
 πται. Μωμήσεται τις μάλλον, ἢ μιμήσεται. καὶ Εὐ-
 Φράνωρ καὶ Νικίας καὶ Ἀσκληπιόδωρος, καὶ Πλεισταί-
 νετος, ὁ Φειδίας ἀδελφός, οἱ μὲν στρατηγὸς ἔγραψαν νι-
 κῶντας, οἱ δὲ μάχας, οἱ δὲ ἥρωας. ὥσπερ ΕὐΦράνωρ
 τὸν Θησέα τὸν ἑαυτῆ τῷ Παρρᾶσιε παρέβαλε, λέγων τὸν
 μὲν ἐκείνους ῥόδα βεβρωκέναι, τὸν δὲ ἑαυτῆ κρέα βόεια.
 τῷ γὰρ ὄντι γλαφυρῶς ὁ Παρρᾶσιε γέγραπται, καὶ πε-
 ποιήται, καὶ τι προσέοικε². τὸν δ' ΕὐΦράνωρος ἰδὼν
 τις, εἶπεν ἐκ ἀφῶς τις³.

Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 Θρέψε Διὸς θυγάτηρ.

γέγραφε δὲ καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ πρὸς Ἐπαμινώνδαν
 ἵππομαχίαν ἐκ ἀνευθεσίαςως ΕὐΦράνωρ. τὸ δ' ἔργον
 ἔαχεν ἔτως. Ἐπαμινώνδας Θηβαῖος⁴ ἀπὸ τῆς ἐν Λεύκ-
 τροις μάχης ἀρτεῖς μέγας, ἐπεμβῆναι τῇ Σπάρτῃ πεσά-
 ση, καὶ πατήσῃαι τὸ Φρόνημα καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πό-
 λεως ἠθέλησε. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβαλὼν ἐπ' αὐτὴν μυριάσι
 στρατῶ, διεπόρθησε τὴν χώραν, καὶ τὰς περιοίκους⁵ ἀπ-
 ἔσησεν

¹ R. notat, se non satis intelligere, quid sibi velit Φθοράν,
 nec tamen audere, id, quod aliquando conjecerit Φωτὸς Φθο-
 ράν — in lucem proferre. Xyl. vertit: *colorum temperatio-
 nem diversorum*, ductus loco Plat. Sympos. VIII. quaest. V.
 τὰς μίξας τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι Φθορὰς ὀνομάζουσι. De
 Apollodoro pictore conf. Plin. H. N. 35. Ibidem quoque fit men-
 tio Euphranoris, Niciae, & Asclepiodori.

² Locus vitii suspectus. R. judice, Plutarchus dedisse vi-
 detur καὶ ἔτι ἡρωῖ ἀρχαίῳ προσέοικε. W. autem verisimilli-
 mam emendandi rationem censet καὶ πεποιήται . . . καὶ τι
 προσέοικε, ut prius notet *factum esse* Epigramma in illam ta-
 bulam: posterius sit una ex reliquiis Epigrammatis.

³ R. aut delendum censet τις, aut cum ἰδὲ, vel ἰδδ, vel
 Διῷ mutandum. Versus est Hom. Iliad. II, 547. sq.

⁴ R. mavult ὁ Θηβαῖος.

⁵ R. docente, hoc nomen erat proprium foederatis Lacedae-
 moniorum, qui Spartanis quodammodo parebant, & eorum pro-
 tectione fruebantur.

ἔστησεν αὐτῶν· ἔπειτα περὶ Μαντινείαν ἀντιτεταγμένους εἰς μάχην πρόκαλεῖτο. μὴ βελομένων δὲ μηδὲ τολμώντων, ἀλλὰ τὴν Ἀθήνησιν ἐπιπερὶαν ἐνδεχομένων, νυκτὸς ἕρας καὶ λαθῶν ἅπαντας εἰς τὴν Λακωνικὴν κατέβη, καὶ μικρῶ ἔφθη τὴν πόλιν ἔρημον ἐξ ἐφόδε λαβεῖν καὶ καταχεῖν. αἰδομένων δὲ τῶν συμμάχων, καὶ βοήθειας τάχος¹ πρὸς τὴν πόλιν γενομένης, ὑπέδειξε μὲν² ὡς αὐτοῖς ἐπὶ λεηλασίαν καὶ φθορὰν τῆς χώρας τρεψόμενος· ἐξαπατήσας δὲ καὶ κατακοιμίσας ἔτω τὰς πολεμίας, ἀνέζευξε νυκτὸς ἐν τῆς Λακωνικῆς· καὶ διαδρομῶν εἰς³ τὴν μεταξὺ χώραν, ἐπεφαίνετο τοῖς Μαντινεῦσιν ἀπροσδόκητος, καὶ διαβαλεουμένοις⁴ αὐτοῖς ἀκμὴν τῶ πέμπειν τὴν εἰς Λακεδαίμονα βοήθειαν, εὐθέως ὀπλιζέσθαι προσέταξε τοῖς Θηβαίοις. οἱ μὲν ἔν Θηβαῖοι μέγα φρονεῦντες ἐν τοῖς ὅπλοις, ἐπεφέρντο καὶ περιελάμβανον κύκλω τὰ τείχη. τῶν δὲ Μαντινέων ἐκπληξίς ἦν καὶ ἀλαλαγμὸς καὶ διαδρομὴ, ὡς ρεῦμα τὴν δύναμιν ἀθρόαν ἐμπίπτεσαν ὡσαύτως μὴ δυναμένων⁵, μὴδ' ἐπινοήτων βοήθειαν. ἐν τῆσδε δὲ καιρῶ καὶ τύχης Ἀθηναῖοι κατέβαινον ἀπὸ τῶν ἄκρων εἰς τὴν Μαντινικὴν, ἐκ εἰδότες τὴν ῥοπήν, εἰδὲ τὴν ὀξύτητα τῶ ἀγῶνος, ἀλλ' ὁδῶ πορευόμενοι κατ' ἡσυχίαν· ὡς δὲ τις αὐτῶν ἐνδραμῶν

F 3

1 R. *fast.* βοήθειας ὅσον τάχος, *hand quidem ignorans, saepe τάχος pro ταχέως usurpari, ut πέρας pro ἐπὶ πέρας, τέλος pro ἐν τέλει.* W. *manvult ταχέως.*

2 *Subaudiendum, R. monente, ἔμφασιν.*

3 R. *eis* delendum censet. *Consentit W. & post χώραν inferi vult ἔωθεν.*

4 Sic Xyl. & R. *legi voluerunt — dum adhuc deliberarent — dedique cum W. e Turn. & Bong. adfentientibus G. Coll. Mur. Leonie. Schott. Vulgo διαβαλεούμενος.*

5 R. *fic distinguit & legit: διαδρομὴ, ὡς ρεῦμα, τὴν δύναμιν, ἀθρόαν ἐμπίπτεσαν, ἀνώσαυται vel ἀπώσαυται μὴ δυναμένων, discursuatio hominum ruentis in se tota vi hostilis exercitus molem, velut torrentis, a se amoliri haud valentium. Vulgo est comma post ὡσαύτως, quod delevi.*

μῶν ἀπήγγειλε τὸν κίνδυνον, ὀλίγοι μὲν ὄντες ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, ἐξ ὧν δὲ κενμηκότες, ἐδεδυγὸς δὲ τῶν ἄλλων συμμαχῶν παρόντος, ὁμῶς εὐθὺς εἰς τάξιν καθίσταντο τοῖς πλείοσι ¹. οἱ δ' ἵππεῖς διασπενυσάμενοι καὶ προεξέλασαντες ², ὑπὸ τὰς πύλας αὐτὰς καὶ τὸ τεῖχος ἔθεντο καρτεράν ἵππομαχίαν· καὶ κρατήσαντες, ἐκ τῶν χειρῶν τῆ Ἐπαμινώνδα ἀφείλοντο τὴν Μαντίνειαν. τῆτο τὸ ἔργον Εὐφράνωρ ἔγραψε, καὶ πάρεσιν ὄραν ἐν εἰκόνι, τῆς μάχης τὸ σύγγραμμα ³, καὶ τὴν ἀντέρεισιν ἀλκῆς καὶ θυμῆ καὶ πνεύματος γέμεσαν. ἄλλ' ἐκ ἂν οἶμαι τὴν ζωγράφου κρίσιν προσδείητε πρὸς τὸν στρατηγόν ⁴, εὐδ' ἀνάχοιθε τῶν προτιμώντων τὸν πίνακα τῆ τροπαίης, καὶ τὸ μίμημα τῆς ἀληθείας.

III. Πλὴν ὁ Σιμωνίδης, τὴν μὲν ζωγραφίαν, ποίησιν σιωπῶσαν προσαγορεύει ⁵, τὴν δὲ ποίησιν, ζωγραφίαν λαλῶσαν. ἃς γὰρ οἱ ζωγράφοι πράξεις ὡς γινόμενας δεικνύουσι, ταῦτας οἱ λόγοι γεγενημένας διηγῶνται καὶ

¹ R. docente, pro maxima sui numeri parte. W. legendum censet τοῖς ὀπλίταις vel τοῖς πεζοῖς.

² Sic W. & R. legi voluerunt, deditque — evecti e reliquis & praegressi reliquam gregem subsequenterem. Vulgo προεξέλασαντες.

³ Non quadrare τὸ σύγγραμμα, Xyl. monuit. R. conjecerat quidem σύστημα τῆς μάχης, contentionem copiarum confertiarum in pugnando, vel σύρρηγμα, collisionem; postea tamen vulgatam tueri conatur, ut σύγγραμμα μάχης ἐν εἰκόνι eleganter & metaphoricè sit dictum pro pictura pugnae. W. mavult σύρρηγμα cum Mez.

⁴ R. susp. πρὸς τὴν τῆ στρατηγῆ — iudicium pictoris ad laus iudicii imperatorii non, opinor, ponetis — non profecto existimem, vos pictoris prudentiam cum imperatoris (is erat Hegelochus) comparaturos. Paulo ante W. legi vult τῷ ζωγράφῳ κρίσιν προσδείητε.

⁵ Sic dandum fuit cum W. quod cod. E. pro varia lectione annotatum habet, nisi cum R. statuere praestet post ὁ Σιμωνίδης δεεῖτε ἐρῶς ἀπεικόνισε. Vulgo προσαγορεύων.

καὶ συγγράφῃσιν. εἰ δὲ οἱ μὲν χρώμασι καὶ χήμασιν, οἱ δ' ὀνόμασι καὶ λέξεσι ταυτὰ ¹ δηλοῦσιν. ὕλη καὶ τρόποις μιμήσεως διαφέρῃσιν ², τέλος δ' ἀμφοτέροις ἐν ὑπόκειται, καὶ τῶν ἰσορικῶν κράτιστος ὁ τὴν διήγησιν ὡσπερ γραφὴν πάθει καὶ προσώποις εἰδωλοποιήσας. ὁ γὰρ Θεουκλίδης ἀεὶ τῷ λόγῳ πρὸς ταύτην ἀμιλλᾶται τὴν ἐνάργειαν, οἷον θεατὴν ποιῆσαι τὸν ἀκροατὴν, καὶ τὰ γινόμενα περὶ τὰς ὀρνῶντας ³ ἐκπληρικῶς καὶ παρακικῶς πάθει τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἐνεργάσασθαι λιχνευόμενος ⁴. ὁ γὰρ παρὰ τὴν Ῥαχίαν αὐτῆς τῆς Πύλλε παρατάτλων τὰς Ἀθηναίαις Δημοσθένης, καὶ ὁ τὴν κυβερνήτην ἐπισπέρχων Βρασιδάς ἐξοκέλλειν, καὶ χωρῶν ἐπὶ τὴν βάραν, καὶ τραυματιζόμενος καὶ λειποψυχῶν καὶ ἀποκλίνων εἰς τὴν παρεξείρεσιαν· καὶ οἱ πεζομαχῶντες μὲν ἐν θαλάττης Λακεδαιμόνιοι, ναυμαχῶντες δ' ἀπὸ γῆς Ἀθηναῖοι· καὶ πάλιν ὁ ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν τῆς γῆς πεζῶς ⁵ ἀμφοτέρων, ἰσοβρόχος τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, ἄλαστον ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὰς συντάξεις, ὡς συνεχὲς τῆς ἀμίλλης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπνέων τῇ διαδέσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γινομένων γραφικῆς ἐνάργειας ⁶. ὡσεὶ εἰ τὰς ζωγραφῶντας ἐκ ἀξίου παραβάλλ-

F 4

λειν

¹ Dedit ταυτὰ, quod W. dari voluit, & Xyl. vertendo expressit. Vulgo ταῦτα.

² R. legi vult aut ὕλη τε καὶ τρόποις, aut διαφέροντες. Equidem causam mutationis haud perspicio.

³ R. susp. ὀρνῶντας — illas animorum affectiones, quibus tenebantur illi, qui res sermone expositas gerebant.

⁴ R. conjiceret γλιχόμενος, nisi Plutarchum nosset distionis poeticae & dithyrambicae affectatorem.

⁵ Subaudiendum, R. monente, στρατός.

⁶ Locum hunc impeditum, nec a Xyl. in versione satis expressum, R. sic constituendum & vertendum censuit: ἄκλαστον ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὸ τῆς συντάξεως συνεχὲς τῆς ἀμίλλης τοῖς σώμασιν αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμ-

λειν τοῖς στρατηγοῖς, μηδὲ τὰς ἰσορῆντας παραβέλωμεν. τὴν τοίνυν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἀπήγγειλεν, ὡς μὲν Ἑρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἰσορεῖ, Θέροσιππος ὁ Ἐραεὺς ¹. οἱ δὲ πλεῖστοι λέγουσιν Εὐκλέα ², δραμόντα σὺν τοῖς ὅπλοις ³ θερμὸν ἀπὸ τῆς μάχης, καὶ ταῖς θύραις ἐμπρόσθια τῶν πρώτων ⁴, τασσέτον μόνον εἰπεῖν, Χαίρετε, καὶ χαίρομεν· εἶτα εὐθὺς ἐκπνεῦσαι. πλὴν ἔτος μὲν αὐτάγ-

συμπνιον τῇ διαθέσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γιγνομένων, γραφικῆς ἔργον ἰσαργείας scil. ἐστὶ — *in belli Siculi narratiōne Spartanorum & Atheniensium exercitus pedester* (scil. in terra continenti dimicans, quo numero etiam equester continetur) *post commissam dubio maris pugnam navalem, contentiōnem servans invictam & nervos animi intentos in dictione historici* (Thucydidae) *quae dictio ipsis pugnantibus parva facere, & eorum facta verbis aequare videtur, pariter, atque illi, de conservanda gloria parva sollicita in disponenda & effluenda atque coram oculis ponenda rerum gestarum enarratiōne, opus est artis pictoriae, res, quas significatum it, perspicue ostendentis & velut oculis subjicientis.* W. notante, locus Thucydidis est VII, 71. unde verba ipsa nonnulla sumit hic Plutarchus; Graeca autem ei ita videntur constituenda: καὶ πάλιν δ' ἐν — ἄλαστον ἀγῶνα καὶ σύντασιν (vel, ut Thuc. ξύτασιν) — ἔχων διὰ τὸ συνεχὲς τῆς ἀμίλλης ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπνέοντες (vel συναπονεύοντες) — ἰσαργείας ἐφίεται — versionem Xylandri ita emendando: *versumque bello Siciliensi terrestres amborum exercitus e terra prospectans praelium anceps navale, & servans insinuatam contentiōnem animi, per certaminis continuatiōnem ita corpore se inclinans, ut opiniōnem viso conceperat: hic igitur terrestres a Thucydeide descriptus exercitus, plane est opus pictoriae evidēntiae, cum compositiōne tum conformatiōne.* A Plutarcho res tangitur in Vita Niciae, Vol. III. p. 393. sq.

1 Xyl. mavult Ἐραεῖος. R. teste, Steph. Byz. Ἐρασιᾶδης gentile perhibet esse, & ad tribum Hippothoontida refert — Ἐρασιᾶδας δῆμον Φυλῆς Ἰπποθοώντιδος. — Corfinus Fast. Att. T. I. p. 221. in dubio relinquit, utrum Ἐρασιᾶδης, an Θερεῖος, rescribi hic debeat. Bas. Θεροσιππος. Xyl. π geminavit.

2 R. aut Εὐκλέαν, aut Εὐκλεᾶ legendum monet.

3 Ald. σὺν τοῖς ὀπλίταις.

4 W. fasp. τὸ πρῶτον.

αὐτάγγελος ἦκε τῆς μάχης, ἀγωνιστῆς γενόμενος. Φέρε δ' εἶ τις ὑπὲρ λόφου τινὸς ἢ σιοπῆς αἰπέλων ἢ βοτήρων τῶ ἀγῶνος ἀπαθεῖν γενόμενος θεατῆς, καὶ κατιδῶν τὸ μέγα καὶ παντὸς λόγου μείζον ἐκεῖνο ἔργον, ἦκεν εἰς τὴν πόλιν ἄτρωτος ἄγγελος καὶ ἀναψαύχων, εἶτα ἤξει τιμὰς ἔχειν, ἃς Κυναίγειρος ἔχειν, ἃς Καλλιμαχος, ἃς Πολύζηλος, ὅτι τὰς τέτων ἀριτείας καὶ τραύματα καὶ θανάτους ἀπήγγειλεν, ἄρα ἐκ αὐτοῦ ἐδόκει πᾶσαν ὑπερβάλλειν ἀναίδειαν; ὅπως γε Λακεδαιμονίους Φασί τῷ τὴν ἐν Μαντινείᾳ Φράσαντι νίκην, ἣν ¹ Θεκυδίδης ἰσόρηκεν, εὐαγγέλιον ἐκ Φιδίτις κρέας ἀποσεῖλαι ². καὶ μὴν οἱ συγγράφοντες, ἐξαγγελοὶ τινες εἰσὶ τῶν πράξεων εὐφῶνοι, καὶ τῷ λόγῳ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν ἐξικινέμενοι ³, οἷς εὐαγγέλιον ὀφειλάσιν οἱ πρώτως ἐντυγχάνοντες καὶ ἰσορῶντες ⁴. ἀμέλει δὲ καὶ ἐγκωμιάζονται μνημονευόμενοι, καὶ ἀναγινωσκόμενοι διὰ τὰς κατορθώσαντας. ἔγὰρ οἱ λόγοι ποιῶσι τὰς πράξεις, καὶ ἀκοῆς ἀξιῶνται ⁵.

IV. Καὶ γὰρ ἡ ποιητικὴ χάριν ἔχει καὶ τιμὴν τῷ τοῖς ⁶ πεπραγμένοις εἰκότα λέγειν. ὡς Ὀμηρος εἶφη.

Ἰσχε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια ⁷.

λέγεται δὲ καὶ Μενάνδρῳ τῶν συνήθων τις εἰπεῖν. Ἐγ-
γὺς

F 5

¹ Addi hoc, R. monet, ne cum illa celebri ad Mantineam pugna, de qua paulo ante exposuerat, & in qua Epaminondas cecidit, confandatur. Thucyd. 5, 66. sqq.

² Dedi sic e Xyl. & R. mente. Vulgo ἀπέσειλαν.

³ penetrantius quam fieri potest locorum & temporum & animorum longissime. R.

⁴ id est, R. docente, aequales historicorum.

⁵ Ante καὶ ἀκ. ἀξ. hanc ferme sententiam excidisse ἀλλὰ διηγέμεναι αὐτὰς εὐδοκίμαῖσι, R. monet. W. consentit, deesse quid ad integritatem orationis.

⁶ Inferendum duxi τῷ e W. mente. Etiam R. id dari voluit, aut διὰ τὸ τοῖς πεπρ.

⁷ Odyss. XIX, 203. Ald. & Bas. ἴσχε & λέγων.

γὺς ἔν Μένανδρε τὰ Διονύσια, καὶ σὺ τὴν κωμωδίαν ἐπεποίημας; τὸν δὲ ἀποιρῖνασθαι. Νῆ τὰς θεὰς ἐγωγὸς πεποίηκα τὴν κωμωδίαν. ἰκονόμηται γὰρ ἡ διάθεσις. δεῖ δ' αὐτῇ τὰ σοιχίδια ἐπᾶσαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ τὰ πράγματα τῶν λόγων ἀναγκαιότερα καὶ κυριώτερα νομίζουσιν ¹. ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον, ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐνεθέτησεν, ὡς ἄμκσον ὄντα καὶ μὴ ποιῆντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε. γλῶσσας ² δὲ καὶ καταχρήσεις καὶ μεταφράσεις καὶ μέλη καὶ ῥυθμὰς ἠδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται ³. σφόδρα ἔν ὁ Πίνδαρος ἐπισήσας τοῖς λεγομένοις, ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος.

Ἰσμηνόν, ἢ χρυσαλάνατον Μελίαν,

Ἡ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,

Ἡ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους

Ἡ τὰν — ⁴.

δειξαι

¹ R. *fusp.* ἐπᾶσαι. Δῆλον ἔν, ὅτι καὶ αὐτὸς — ἐνόμιζε — *constat igitur, ipsum quoque Menandrum res verbis magis necessarias & majoris momenti habuisse.* W. *autem fusp.* ἐπᾶσαι ἔτι. καὶ αὐτὸς — νομίζων.

² Dedi sic cum W. ex E. & Mez. probante R. cum Wolff. ad fragm. poëtriarum Graecar. 50. — *dictiones obsoletas, aut alio sensu, quam quo vulgus eas usu terit, adhibitas;* Vid. Ernesti Lex. Technol. Graec. Rhet. ad voc. γλῶσσα. In Bas. deest δὲ.

³ Pendere hoc ab ὡς praemisso, R. notat, addens: „*monuit Corinna Pindarum, ipsum Musarum expertem seu infectum esse, quod fictionibus parum uteretur, & se existimare, glossas cum reliqua figurarum rhetoricarum caterva, non res, sed cupedias rebus adspersas esse.*“ W. ad ὑποτίθεται subaudiendum monet ἢ ποιητικῆ, aut legendum ὑποθετόν. Schneider. in fragm. Carm. Pindar. pag. 44. locum hunc Plutarchi citans, retinet γλῶσσα, & pro ῥυθμὰς exhibet ῥυθμὸς.

⁴ Vulgo ἦταν. Corrigen dum monuit Wolff & R. dedique ἢ τὰν cum W. auctoritate Luciani in Demosth. encom. Opp. T. III. p. 505. eosdem versus plenius afferentis. (Conf. Schneid. fragm. Carm. Pind. l. c.) Versu 2. non habet ἀνδρῶν; ante ter-

tium

δειξαμένε δὲ τῇ Κορίνῳ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν
 ἔφη σπεῖρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῷ θυλάκῳ. τῷ γὰρ ὄν-
 τι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύ-
 θων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν. ἀλλ' ὅτι μὲν
 ἡ ποιητικὴ περὶ μυθῶποιάν ἐστὶ, καὶ Πλάτων εἴρηκεν.
 ὁ δὲ μῦθος εἶναι βέλεται λόγος ψευδῆς ἑοικὼς ἀληθι-
 νῷ. διὸ καὶ πολλὴ τῶν ἔργων ἀφῆσκειν, εἰ λόγος μὲν,
 ἔργον, καὶ λόγος δὲ μῦθος εἰκὼν καὶ εἰδωλὸν ἐστὶ. καὶ
 τῶν ἰσορέων οἱ πλάττοντες τὰς πράξεις ὑπε-
 ρῆσιν, ὅσον ἀπολείπονται τῶν πραττόντων οἱ λέγοντες.

V. Τῆς μὲν ἔν ποιήσεως ¹ ἡ πόλις ἐκ ἐχθρῶν ἐνδο-
 ξον δημισργὸν, ἐδὲ μελικῆς ². ὁ γὰρ Κινησίας, ἀργα-
 λέος ἑοικε ποιητῆς γεγονέναι διθυράμβων· καὶ αὐτὸς
 μὲν ἄγονος καὶ ἀκλεῆς γέγονε, σκωπτόμενος δὲ καὶ χλευα-
 ζόμενος ὑπὸ τῶν κωμωδοποιῶν, ἐκ εὐτυχῆς δόξης μετ-
 ἔχθηκε. τῶν δὲ δραματοποιῶν, τὴν μὲν κωμωδοποιίαν
 ἔτιωσ ἀσεμνον ἠγάγντο καὶ Φορτικὸν, ὥστε νόμος ἦν μηδέ-
 να ποιεῖν κωμῶδας ἀρεοπαγίτην ³. ἠνθῆσε δὲ ἡ τρα-
 γῳδία καὶ διεβοήθη, θαυμαστὸν ἀπρόαμα καὶ δέκαμα τῶν
 τότε ἀνθρώπων γενομένη, καὶ παραχρῆστα τοῖς μύθοις καὶ
 τοῖς πάθεσιν ἀπάτην, ὡς Γοργίας Φησίον, ἦν ὁ τε ἀπα-
 τήσας, δικαιοτέρος τῆ μὴ ἀπαντήσαντος, καὶ ὁ ἀπατη-
 θεὶς, σοφώτερος τῆ μὴ ἀπατηθέντος. ὁ μὲν γὰρ ἀπα-
 τήσας, δικαιοτέρος, ὅτι τῆτο ὑποχόμενος πεποίηκεν· ὁ
 δὲ ἀπατηθεὶς, σοφώτερος· εὐάλωτον γὰρ ὑφ' ἡδονῆς
 λόγων τὸ μὴ ἀναίθρητον. τίνα ἔν αἱ καλαὶ τραγωδίαί
 ταῖς

tium Plutarchi inserit hunc versum ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβων·
 quartus sic expletur: Ἡ τὰν Διονύσκ πολυγάθεα τιμῶν, ad-
 juncto hoc: Ἡ γάμον λευκωλένε Ἀρμονίας ὑμνήσομεν. Melia,
 de qua v. i. fit mentio, erat filia Oceani, e qua Apollo Te-
 nerum suscepit.

¹ R. & W. praeponi volunt ἐπικῆς ante ποιήσ.

² R. ἀδὲ τῆς μελικῆς. De Cinefia lyrico poeta v. Fabric.
 B. Gr. T. I. p. 578.

³ Xyl. laetam ab Areopagitis legem putat, qua omnem hujus
 modi scripitionem vetarent. Sic quoque vertit.

ταῖς Ἀθηναίαις ὄνητιν ἤνεγκαν; ὡς ἡ Θεμιστοκλέης δεινότης ἐτείχισε τὴν πόλιν, ὡς ἡ Περικλέης ἐπιμέλεια τὴν ἄκραν ἐκίσμησεν, ὡς Μιλτιάδης ἠλευθέρωσεν, ὡς Κίμων προῆγεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν. εἰ ἕτως ἡ Εὐριπίδης σοφία, καὶ ἡ Σοφοκλέης λογιότης, καὶ τὸ Αἰχύλες εὐχρησμία, τί τῶν δυσχερῶν ἀπήλλαξεν, ἢ τι τῶν λαμπρῶν περιεποίησεν, ἕξιόν γε τὰ δράματα τοῖς τροπαίοις ἀντιπαραθεῖναι, καὶ τῷ στρατηγῷ τὸ θεάτρον ἀνταναεῖσαι, καὶ ταῖς ἀριστείαις τὰς διδασκαλίας ἑ ἀντιπαραβαλεῖν.

VI. Βέλεθε τὰς ἀνδρας εἰσάγωμεν αὐτὰς τὰ σύμβολα καὶ τὰ παράσημα τῶν ἔργων κομίζοντας, ἰδίαν ἑκατέρῳ πάροδον ἀποδιδόντες; ἔνθεν μὲν δὴ προσίτωσαν ὑπ' αὐλοῖς καὶ λύραις ποιηταὶ λέγοντες καὶ ἄδοντες·

Εὐφημεῖν ² χρῆ, καὶ ξίσαθαι τοῖς ἡμετέροισιν,

Ὅστις ἀπειρος τοῖωνδε λόγων, ἢ γλώσση μὴ κατάρυει,

Ἡ γενναίων ὄργια Μισῶν μήτε ἦσε, μήτε ἐχόρευσε,

Μηδὲ Κρατίνης τῆ ταυροφάγῃ γλώσσης βαυχεῖ ἐτελέθη καὶ σκευῆς, καὶ προσωπεῖα καὶ βωμῆς καὶ μηχανᾶς ἀπὸ σκηνῆς ³ περιάκτας, καὶ τρίποδας ἐπινικίας κομίζοντας ⁴. Τράγοι ⁵ δ' αὐτοῖς ὑποκριταὶ καὶ Νικόστρατοι, καὶ Καλ-

λιπ-

1 Kaltw. in versione retinet *Didaskalien*, haec adnotans: „Didaskalien waren Verzeichnisse auf hölzernen Tafeln, oft auch auf Marmor, in welchen von den Verfassern der Schauspiele, von der Zeit, dem Ort und der Vorstellung derselben Nachricht gegeben wurde. S. G. A. Oderici de Marmorea Didascalia in urbe reperta epistola. Rom. 1777.“

2 Locus petitus est e Ranis Aristophanis v. 356. Ad ἡμετέροισιν inde addunt *χοροῖσιν* Anon. Jun. Mez. item Turn. *χοροῖσι*; V. *χρόνοις*; & pro γλώσση Mez. *γνώμη*. Pro Κρατίνης Xyl. *susp.* *κερατίνης*, monens simul, omnia esse confusa.

3 R. *susp.* *βωμῆς καὶ σκηναὶ ἀπὸ μηχανῆς περιάκτας*.

4 Dedi *κομίζοντας*, ut redeat ad *οἱ ποιηταὶ* e R. & W. mente. Vulgo *κομίζοντας*.

5 Vox *Τράγοι*, R. *judice*, suspecta, cum hoc nomen in humanis

λιππίδαι, καὶ Μηνίσκοι καὶ Θεόδωροι, καὶ Πῶλοι συνί-
 τωσαν, ἄσπερ γυναικὸς πολυτελεῖς, τῆς τραγωδίας νομι-
 ματαὶ καὶ διφροφόροι, μᾶλλον δὲ ὡς ἀγαλμάτων ἐγναυ-
 ται καὶ χρυσωταὶ καὶ βαφεῖς παρακολεῖσθαι. σκευῶν
 δὲ καὶ προσώπων καὶ ξυσίδων ἀλεργῶν, καὶ μηχανῶν
 ἀπὸ σκηνῆς ¹, καὶ χοροποιῶν, καὶ δορυφόρων δυσπραγ-
 μάτευτος λαός, καὶ χορηγία πολυτελεῖς παρασκευαζέσθω.
 πρὸς ἃ Λάκων ἀνὴρ ἀποβλέψας, ἔ κακῶς εἶπεν ², ὡς
 ἀμαρτάνουσιν Ἀθηναῖοι μεγάλα, τὴν σπαρδὴν εἰς τὴν παι-
 δίαν καταναλίσκουτες, τατέσι μεγάλων ἀποδόλων δαπάν-
 νας καὶ στρατευμάτων ἐφόδια κταχορηγῶντες εἰς τὸ
 θέατρον. ἂν γὰρ ἐπιλογισθῇ τῶν δραμάτων ἕκασον ὅσα
 κατέση, πλέον ἀνηλωκὸς φανεῖται ὁ δῆμος εἰς Βάκχας
 καὶ Φοινίσσας καὶ Οἰδίποδας καὶ Ἀντιγόνην, καὶ τὰ
 Μηδείας κακὰ καὶ Ἡλέκτρας, ἂν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ
 τῆς ἐλευθερίας πολεμῶν τὰς βαρβάρους ³ ἀνάλωσεν. οἱ
 μὲν στρατηγοὶ πολλάνικς παραγγείλαντες ἄπυρα σιτία νο-
 μίζειν, ἐξῆγον ἐπὶ τὰς μάχας τὰς ἀνδρας· καὶ νῆ Δία
 οἱ τριήραρχοι τοῖς ἐλαύνουσιν ἄλφιτα παρασκευάσαντες,
 ἔψον δὲ κρόμυα καὶ ⁴ τυρόν, ἐνεβίβαζον εἰς τὰς τριή-
 ρεις. οἱ δὲ χορηγοὶ τοῖς χορευταῖς ἐγχέλια καὶ θριδά-
 κια καὶ σκελίδας ⁵ καὶ μυελὸν παρατιθέντες, εὐώχεν
 ἐπὶ

manis nominibus Graecis non meminit. Quaerit, num Οἰά-
 γροι? cum *Oeager* histro tragicus memoretur. W. cum Mez.
 Ievi mutatione rem expedit, legendum censens *Τραγικοί*. Pro
 Πῶλοι Ald. & Bas. πολλοί.

¹ R. h. l. tuetur vulgatam, quam supra damnaverat. Sunt,
 eo docente, μηχαναὶ ἀπὸ σκηνῆς scenicae machinae, a scena
 petitae, vel petendae, adeoque ad eam pertinentes.

² Ald. & Bas. εἶπεῖν.

³ Turn. τοῖς βαρβάροις.

⁴ Inferui hoc καὶ ex Turn. probantibus R. & W. Posterior
 in praecedenti legendum censet σῖτον μὲν ἄλφιτα, & postea
 exhibet ὄψον καὶ κρόμυα.

⁵ R. scribi vult σκελίδας, *pernas*. Xyl. vulgatam vertit:
 alliorum nucleos.

ἐπὶ πολὺν χρόνον, Φωνασκευμένους καὶ τρυφῶντας. καὶ
 τέτων τοῖς μὲν ἡγήθησεῖσι περιῆν προσυβρίδαι καὶ γεγο-
 νέναι καταγελάσας· τοῖς δὲ νικήσασιν ἔ τρίπας ὑπῆρ-
 χεν, ἐκ ἀνάθημα τῆς νίκης, ὡς Δημήτριός Φησιν, ἀλλ'·
 ἐπὶ πεισμάτων ἐκκεχυμένον βίον, καὶ τῶν ἐκλελοιπότην
 κενοτάφιον οἶνον ¹. τοιαῦτα γὰρ τὰ ποιητικῆς τέλη,
 καὶ λαμπρότερον ἄδὲν ἐξ αὐτῶν.

VII. Τῆς δὲ στρατηγῆς αὖ πάλιν ἐνθένδε παριόν-
 τας σκοπῶμεν, ἧν παρερχομένων ὡς ἀληθῶς εὐφημεῖν
 χρὴ νῆξιςαθαι τὰς ἀπρῆκας καὶ ἀπολιτεύτας καὶ ἀκρα-
 τεύτας, ὅσις ἀτολμος ² πρὸς ἔργα τοιαῦτα καὶ γνώμη
 μὴ καθαρῆς, μηδὲ Μιλτιάδου τῆ μηδοφόνου, μηδὲ τῆ
 περσοῖόνου Θεμισοκλέους, χειρὸς βακχεῖ' ἐτελέσθη. Ἀ-
 ρρήτος ὁ κῶμος ἔτος, ἐκ γῆς ἅμα Φάλαγγι, καὶ σόλοις
 ἐκ Θαλάττης, καὶ μεμιγμένοις ³ σιύλοις καὶ τροπαίοις
 βεβριδῶς. Κλυθι Ἐνυὸ ⁴, Πολέμου θυγατρ, ἐγχεῶν
 προοίμιον. ἀμφύετε ⁵ ἄνδρες τὸν ἱερόθυτον θάνατον
 (ὡς ὁ Θηβαῖος Ἐπαμινώνδας ⁶ εἶπεν) ὑπὲρ πατρίδος καὶ
 τάφου

¹ Corrupta haec sunt. R. susp. ἀλλ' ἐπίσπασμα τῶν ἐκκε-
 χυμένων βίων, καὶ τῶν ἐκλελοιπότην κενοτάφιον οἶνον, haec ad-
 dens: „ est ἐπίσπασμα effusio, vel libatio, quae, confecto con-
 vivio, compotatione, sacrificio, postrema libatur. Significat
 postremum conatum choragi suas facultates publice monstrandæ
 & in usus rei publicae impendendæ, post quem editori ludorum
 integrum non sit aliud simile periculum facere, fundo exhausto,
 & fortunæ in ludicra profusis.“ W. hanc conjecturam non pro-
 bat, nulla tamen meliori tentata.

² Dedi sic e Turn. probante R. pro vulg. εὐτόλμος.

³ R. susp. ἡμαχμένοις aut φόνου μεμιασμένοις σκ. Prius pro-
 bat W.

⁴ Bas. & cod. non nominatus Κλυθι ἄνα ἐγὼ; pro quo
 Xyl. legit vertitque Κλυθι Ἀλαλά, Pindaricum esse monens.

⁵ Turn. V. Bong. ἐμφύετε; item Turn. ἐνφύετε. Hinc R.
 quaerit, num ἐμφύετε? Mavult tamen ἀμφένυτε — indui-
 te, vivi, mortem, quam induere res sacra & angusta est.
 Eodem redit ἀμφύετε, quod Mez. correxit.

⁶ W. corrigendum putat Πίνδαρος, ita quidem, nisi forte
 exciderit dictum Epaminondae.

τάφων καὶ ἱερῶν ἐπιδιδόντες ἑαυτὰς τοῖς καλλίστοις καὶ
λαμπροτάτοις ἀγῶσιν, ὧν τὰς νίκας ὄραν μοι δοκῶ προσ-
ερχομένας, ἔβην ἑπαθλον ἐλίεσας, ἢ τράχον· ἐδὲ
ἀνεσεμμένας κίτῳ, καὶ Διονυσιακῆς τρυγὸς ὀδωνδίας.
ἀλλ' ἔλαι μὲν πόλεις αὐτῶν εἰσι καὶ νῆσοι καὶ ἠπειροί,
καὶ νηχοτάλαντοι ¹, καὶ δήμων ἀπομισμοὶ μυρίαῖνδροι,
τροπαιοῖς δὲ παντοδαποῖς ἀνασέφονται ² καὶ λαφύροις. ὧν
ἀγάλματα καὶ σύμβολα, παρθενωῆες ἐκατόμπεδοι, νο-
τία τείχη, νεῶν οἴκοι ³, προύλαια, Χερῶν ἰσθμὸς, Ἄμ-
φίπολις. Μαραθῶν τὴν Μιλτιάδε νίκην προπέμπει, καὶ
Σαλαμῖς τὴν Θεμισοκλέους, χιλιῶν σκαφῶν ναυαγίοις
ἐπιβεβηκυῖαν. Φέρει δὲ ἡ μὲν Κίμωνος, τριήρεις ἐκα-
τὸν Φοινίσσας ἀπ' Εὐρυμέδοντος· ἡ δὲ Δημοθένης καὶ
Κλέωνος, ἀπὸ Σφακιηρίας τὴν Βρασιδε ἄσπίδα αἰχμῆ-
λων, καὶ δεδεμένους στρατιώτας ⁴. τειχίζει δὲ τὴν πό-
λιν ἡ Κόνωνος. ἡ δὲ Θρασυβέλε κατὰγει τὸν δῆμον ἀπὸ
Φυλῆς ἐλευθερον. αἱ δὲ ⁵ Ἀλκιβιάδου περὶ Σικελίαν ὀλι-
θῆσαν τὴν πόλιν ἐγείρασιν. ἐκ δὲ τῶν Νειλέος καὶ Ἄν-
δρό-

1 Xyl. ignorans, quid haec vox valeat, eam omittit. Bryan.
ad Plut. Vit. T. I. p. 100. conjicit ναοὶ χιλιστάλαντοι, quod
Kaltw amplectitur *millionenreiche Tempel*. R. susp. νῆκαι πο-
λυτάλαντοι, cum constet, in donariis populorum Romam, A-
thenas, aut ad alias eminentioris fortunae urbes missas etiam
victorias aureas fuisse.

2 Recepi sic, R. probante, e Turn. & Bong. Dedit idem
W. ex iisdem & Leonic. Schott. Anon. Vulgo ἀνασέφονται.

3 Mez. & R. corrigunt νεώσαιοι.

4 W legendum censet Σπαρτιάτας.

5 Recepi αἱ δὲ — ἐγείρασιν e Baf. quod a Mez. correctum
esse W notat, retenta vulgari lectione ἡ δὲ — ἐγείρασιν; pro
qua R. de suo dedit ἡ δὲ — ἐγείρα, monens, significari na-
valem pugnam ad Cyzicum, qua Alcibiades Lacedaemonios vi-
cit, & in qua Mindarus eorum dux cecidit. Amplectitur id
Kaltw & vertit: *Alcibiades Sieg bey Kyzikus richtet den sin-
kenden Staat wieder auf*. Ego nil mutem, cum περὶ Σικε-
λίαν ad ὀλιθῆσαν referam, non ad antecedentia. Sic mihi hi-
storia rei servata videtur, & textus sanus. Cf. Cornel. Nep.
Alcibiad. c. V. VI.

δρόκλε περι Λυδίας καὶ Καρίαν ἀγώνων, Ἰωνίαν ἀνισα-
 μένην ἐπείδεν ἢ Ἑλλάς. τῶν δὲ ἄλλων ἐκίσης ἂν πόδι
 τί τῇ πόλει γέγονεν ἐξ αὐτῆς ἀγαθόν, ἢ μὲν ἐρεῖ Λέσ-
 βον, ἢ δὲ Σάμον, ἢ δὲ Κύπρον, ἢ δὲ Πόντον Εὐξει-
 νον, ἢ δὲ πεντακοσίας τριήρεις, ἢ δὲ μυρία τάλαυτα,
 προῖκα τῆς δόξης καὶ τῶν ¹ τροπαίων. ταῦτα ἢ πόλις
 ἐορτάζει, καὶ ὑπὲρ τέτων θύει τοῖς θεοῖς, ἢ ἐπὶ ταῖς
 Αἰχύλῃς νίκαις, ἢ Σοφοκλέες. ἐδὲ ὅτε Καρκίνος Ἀε-
 ρόπη συνῆν ², ἢ Ἐκλῆρι Ἀσυδάμας ³, ἀλλὰ ἐκὴ μὲν
 ἰσαμένε ⁴ βοηδρομιῶνος ἐσέτι νῦν τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκη
 ἢ πόλις ἐορτάζει. ἐκὴ δὲ μεσῆντος ⁵ οἰνοχαιῖται τῆς
 Χαβρίας περὶ Νάξου ἐπινίκια ναυμαχίας. τῇ δὲ δωδε-
 κάτῃ χαριστήρια ἔδουον ἐλευθερίας. ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ
 Φυλῆς κατήλθον. τρίτῃ δ' ἰσαμένε τὴν ⁶ ἐν Πλαταιαῖς
 μαχὴν ἐνίκων. τὴν δὲ ἐκὴν ἐπὶ δέκα τῶ Μενυχιῶνος
 Ἄρτε-

1 Recepi τῶν e R. mente. Vulgo abest.

2 Perobscurum ipsi esse hunc locum, R. monet, cum neque
 Carcinus Aëropae nomine fabulam scripserit, neque, si scripse-
 rit, ex eo magis intelligatur, quid sibi velit Καρκίνος Ἀερόπη
 συνῆν, nisi pro συνῆν legatur ἐνίκα. Porro addit, posse in Ἀε-
 ρόπη vitium esse, & Ἀλόπη legi oportere, Aristotele Nicomach.
 7, 7. Carcini Alopeu citante, nisi vicissim hic ipse locus Ari-
 stotelis vitio laboret, aut Carcinus duas fabulas diversas, unam
 Alopeu, alteram Aëropes nomine ediderit. Ἀλόπη etiam susp.
 W. cum H. Vales. ad Harpocrat. p. 43. & Valcken. Diatr. p. 13.
 nec non ἐνίκα cum R. Alope fuit Cercyonis filia, filii Amphi-
 thyonis; Aërope autem filia Cratei, filii Minois, regis Cretae,
 mater Agamemnonis

3 R. notat, se non reperisse in fabulis Atydamantis, iis qui-
 dem, quas Fabricius B. Gr. T. I. p. 671. attulit, Hectorem.

4 Dedi, quod Wesseling. ad Herod. VI. 106. & Taylor. Vit.
 Lyfiae p. 139. legendum monuerunt. Vulgo ἰσαμένη.

5 Recepi μεσῆντος e mente Taylor. l. c. & Mez. pro vulg.
 μηνός. Xyl. hanc lectionem mendo non vitare adnotavit, &
 legendum conjecit ἐκὴ δ' ἐπὶ δέκα τῶ αὐτῆ μηνός. Sic est in
 Phocione Vol. V. pag. 7. cap. VI. exeunte.

6 Dando τὴν, secutus sum W. id reponentem ex E. & Mez.
 Vulgo μὲν.

Ἀρτέμιδι κατέβησαν, ἐν ἧ τοῖς Ἑλλήσι περὶ Σαλαμί-
να νικῶσιν ἐπέλαμψεν ἡ θεὸς πανσέληνος. τὴν δὲ δω-
δεκάτην τῆ ΣιυῖρροΦοριῶνος ἱερωτέραν ἐποίησαν ὁ Μαν-
τιχὸς ἀγών, ἐν ᾧ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐπιβιαθέντων
καὶ τραπέντων, μόνοι τὸ κατ' ἑαυτὰς νικήσαντες ἐσή-
σαντο τρόπαιον ἀπὸ τῶν νικῶντων πολεμίων. ταῦτα
τὴν πύλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν
τέτοις Πίνδαρος ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθή-
νας, ἔχ' ὅτι ταῖς Φρυγίαις τραγωδίαις καὶ Θεσπίδος
ᾠρῶν ¹ τὰς Ἑλλήνας, ἀλλ' ὅτι πρῶτον (ὡς Φησὶν αὐ-
τὸς) ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο Φαι-
νήν κρηπίδ' ἐλευθερίας. ἐπὶ τῆ Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλη
καὶ Πλαταιαῖς, ὡς περ ἀδαμαντινοὶ ² σφριζάντες τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς Ἑλλάδος, παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.

VIII. Ἀλλὰ νῆ Δία παιδιὰ τὰ τῶν ποιητῶν· οἱ
δὲ ῥήτορες ἔχασί τι παραβαλλόμενοι πρὸς τὰς στρατη-
γὰς. ἐξ ὧν εἰκὸς ὡς Αἰχύνης σιῶπῳ τὸν Δημοθέην
λέγειν Φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς
τὴν στρατηγίαν ³. ἄρ' ἔν ἄξιον προκρίναι τὸν Ὑπερίδῃ
Πλαταικὸν τῆς Ἀριεΐδῃ παραγγελίας νίκης ⁴; ἢ τὸν
Λυ-

¹ Dedi sic e R. mente, cum redeat ad Athenas. Vulgo ᾠρῶν.

² R. susp. ὡς περ βύσσειν ἀδαμαντινοῖς σφριζέ.

³ W. sic legendum censet ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Ἀ. σκ. τ. Δ. λέ-
γει, ὅτι Φησὶ γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὸ στρατη-
γέιον. Locus est Orat. Ctesiph. c. 27. R. voluit ἐξ ὧν εἰ-
κότως & πρὸς τὸ στρατήγιον. Haec vox στρατήγιον jam supra
occurrit pag. 92. c. V. exeunte.

⁴ Xyl. legit τῆς Ἀριεΐδῃ ἐν Πλαταιαῖς νίκῃ. R. inferit
καὶ inter παραγγ. & νίκῃς, ut prius, ἢ παραγγελία respiciat ad
nuncium ab Aristide ad Themistoclem allatum, Graecos ad Sa-
laminem a Persis undique circumventos esse (v. Herodot. VIII.
79. & 81.) alterum, ἢ νίκη, significet victoriam, quam Aristi-
des Atheniensium ad Plataeas dux, ab iisdem Persis & Mardo-
nio retulit. (v. Herodot. IX, 28. sq.) Mez. correxit τῆς Ἀρι-
εΐδῃ παρὰ Πλαταιαῖς νίκῃς. Pro Πλαταικὸν substituit Δηλιακὸν
Valckenar. ap. Ruhnck. Diss. de Orator. Gr. p. 70.

Λυσίε κατὰ τῶν τριάκοντα ¹, τῆς Θρασυβέλε καὶ Ἀρ-
 χίε ² τυραννοῦλουίας; ἢ τὸν Αἰχίνε κατὰ Τιμάρχει εταί-
 ρήσεως, τῆς Φωκίανος εἰς Βυζάντιον βοήθειας, δι' ἧς
 ἐκώλυσε τὰς τῶν συμμάχων υἷας ἐνύβρισμά τε καὶ παροί-
 νημα γενέσθαι Μακεδόνων; ἢ τοῖς κοινοῖς σεφάνοις, ἔς
 τῆν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἔλαβε, τὸν Δημοθένης περὶ
 τῆ σεφάνε παραβάλαμεν, ἐν ᾧ τῆτο λαμπρότατον καὶ
 λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὁμοίως τὰς ἐν Μαρα-
 θῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, ἢ τὰς ³ ἐν ταῖς
 χολαῖς τὰ μειράκια προδιδάσκοντας· ἐφ' οἷς ἔ τὰς Ἴσο-
 κράταις καὶ Ἀντιφῶντας καὶ Ἰσαίε, ἀλλὰ τέττες ἡ πό-
 λις δημοσίαις ταφαῖς ἔθαψεν, ὑποδεξαμένη τὰ λείψα-
 να τῶν σωμάτων καὶ τέττες ἀπεδέωσε τὰς ὄρκας ⁴ ὁ
 ῥήτωρ ἄμνύων, ἔς ἐκ ἐμιμεῖτο. Ἰσοκράτης δὲ τὰς ἐν
 Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας ὡσπερ ἄλλοτρίαις ψυχαῖς
 φήσας ἐναγωνίσασθαι, καὶ κἀθυμνήσας τὴν τόλμαν αὐ-
 τῶν καὶ τὴν ὑπεροψίαν τῆ ζῆν, αὐτὸς (ὡς Φασιν) ἤδη
 γέρων γεγονώς, πρὸς τὸν πυθόμενον, πῶς διάγει· Οὕ-
 τως (εἶπεν) ὡς ἄνθρωπος ὑπὲρ ἐνενηκόντα ἔτη γεγονώς,
 καὶ μέγιστον ἠγέμενος τῶν κακῶν τὸν θάνατον. ἢ γὰρ
 ἀκονῶν ξίφος, ἔδὲ λόγχην χαράτλων, ἔδὲ λαμπρύων
 κράνος, ἔδὲ στρατευόμενος, ἔδὲ ἐρέσσω, ἀλλ' ἀντίθετα
 καὶ πάρισα καὶ ὁμοιόπλωτα κολλῶν καὶ συντιθεῖς, μο-
 νουὲ κολαπτήρσι καὶ ξυστήρσι τὰς περιόδους ἀπολεαίνων
 καὶ βυθμίζων ἐγήρασε. πῶς ἔν ἐκ ἐμελλεν ἄνθρωπος
 ψόφον ὄπλων φοβεῖσθαι καὶ σύρρηγμα φάλαγγος, ὁ φο-
 βέμε-

¹ Hanc eandem cum oratione contra Eratosthenem, quae in
 Lyfiaci adhuc extat, esse, Taylorus cenfet in Lyfiae vita p.
 49. R.

² R. & W. legendum monent Ἀρχίε, uti supra ab initio
 libelli. Xylandro locus mancus videbatur. Hinc vertit: *Pelo-
 pidae Arcbiam tyrannum interficientis.*

³ Ald. Bas. ἢ τὰς. Turn. V. Bong. ἢ ἔ τὰς.

⁴ Mez. τοῖς ὄρκαις. Idem R. voluit e Bas. At in meo exem-
 plari perspicue lego τὰς ὄρκας, quod de suo quoque W. monet.

βέμενος Φωνήεν Φωνήεντι συγκυρῆσαι, καὶ συλλαβῇ τὸ
 ἰσόκωλον ἐνδεὲς ἐξενεγκεῖν; Μιλτιάδης μὲν γὰρ αὐτὸς
 εἰς Μαραθῶνα ¹ τῇ ὑστεραία τὴν μάχην συνάψας, ἦεν
 εἰς ἄστυ μετὰ τῆς στρατίας νενικηκώς, καὶ Περικλῆς ἐν-
 νέα μῆσι Σαρῖς κατασρεψάμενος, ἐφρόνει τῷ Ἀγα-
 μέμνονος μεῖζον ἔτει δεκάτῳ τὴν Τροίαν ἐλόντος. Ἴσο-
 κράτης δὲ μικρῶς τρεῖς ὀλυμπιάδας ἀνήλωσεν, ἵνα γράψῃ
 τὸν πανηγυρικὸν λόγον, ἔ στρατευσάμενος ἐν τέτοις τοῖς
 χρόνοις, ἐδὲ πρεσβεύσας, ἐδὲ πόλιον κήσας, ἐδὲ ναύαρχος
 ἐκπεμφθεὶς, καίτοι μυρίας τῷ τότε χρόνῳ πολέμας
 ἐνέγκαντος. ἀλλ' ἐν ᾧ Τιμόθεος Εὐβοίαν ἠλευθέρη,
 καὶ Χαβρίας περὶ Νάξου ἐναυμάχει, καὶ περὶ Λέχαιον
 Ἰφικράτης κατέκλιπε τὴν Λαιπεδαίμωνίων μοῖραν ², καὶ
 πᾶσαν ἔλευθέρωσας πόλιον ὁ δῆμος, ἰσόψηφον αὐτοῖς τὴν
 Ἑλλάδα κατέστησεν, οἴκοι καθῆσο, βιβλίον ἀναπλάτλων
 τοῖς ὀνόμασιν, ὅσω χρόνῳ τὰ προπύλαια Περικλῆς ἀνέ-
 στησε καὶ τὰς ἑκατομπέδας ³. καίτοι καὶ τῷτον ὡς βρα-
 δέως ἀνύοντα τοῖς ἔργοις ἐπισκιάπων Κρατῖνος, ἔτω πως
 λέγει, περὶ τῷ διὰ μέσου ⁴ τείχεος. λόγοισι γὰρ αὐ-
 τοῦ ⁵ προάγει Περικλήος, ἔργοισι δὲ ἐδὲ κινεῖ. σπόπεσ
 δὲ σοφιστικὴν μικροφροσύνην, τὸ ἕνατον μέρος τῷ βίβι εἰς

G 2

ἕνα

¹ R. *supr.* Μιλτιάδης γὰρ παραγεγονώς εἰς Μαραθῶνα, τῇ
 ὑστεραία — Miltiades enim, altero, postquam in castra Mara-
 thonia venisset, die feliciter commissa pugna, rediit in urbem
 cum exercitu victor.

² R. non improbat quidem vulgatam; mavult tamen μόραν.
 Idem probat W. cum Mez.

³ Subaud. *παρθενῶνας*, quod R. monet, addens pluralem
 numerum pro singulari esse positum; unum tantum fuisse sic di-
 ctum Minervae sanum, centum pedes longum & latum.

⁴ R. mavult διὰ μέσων, aut ἀνα μέσον, subaudiendo τῷ ἄστυ
 καὶ τῷ πειραιεύς.

⁵ R. αὐτὸ legi vult, ut redeat ad τείχος. In verbis ex alio
 scriptore citatis nil mutem, cum non constet, quale substanti-
 ym ille sit secutus.

ἓνα λόγον καταναλίσκεσαν. ἀλλὰ δὴ ¹ μετὰ τὰς Δημο-
 δένους τῷ ῥήτορος λόγους ², ἄξιόν ἐστι τοῖς στρατηγοῖς πα-
 ραβάλλειν τὸν κατὰ Κόνωνος ἀνοίας ³, τοῖς περὶ Πύλον
 τροπαίοις ἐκεῖνος ⁴. πρὸς Ἀμαθῆσιον ⁵ περὶ ἀνδραπό-
 δων, τοῖς ἐξαυδραποδιθεῖσιν ὑπ' ἐκεῖνος Σπαρτιάταις. ἢ
 ὅτι τὰς ἐποικίας ἐγράψε, ταύτην Ἀλκιβιάδης ἔχων Μαν-
 τινεῖς καὶ Ἡλείους ἐπὶ τὴν Λακεδαιμόνα συνέσθε. καὶ
 μὴν οἱ τε δημόσιοι λόγοι τῷτο ἔχουσι θυμασόν, ὅτι τοῖς
 Φιλιππικοῖς ἐπὶ πράξεις προτρέπεται, καὶ τὴν Λεπί-
 νου πρᾶξιν ἐπαινεῖ.

1 Haec ad finem corrupta & mutila esse, monent Xyl. R.
 & W.

2 Quaerit R. an haec ita sint corrigenda: ἀλλὰ δὴ μετὰ τὰς
 Δημοδένους λόγους τὰς ῥήτορας ἄξιόν ἐστι τοῖς στρατηγοῖς παρα-
 βάλλειν? W. sic legendum censet: Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία, τὰς
 Δημοδένους — ἄξιόν ἐστι τοῖς τῷ στρατηγῷ ἔργοις παραβάλλειν.

3 Xyl. Meurf. & Fabric. B. Gr. T. I. p. 921. ex Demosthe-
 ne legi volunt αἰκίας. Probat id W. At R. tuetur vulgatam —
 aivocitate, ivaculentia, immanitate.

4 R. monet, redire ἐκεῖνος ad vetustum illum Demosthenem,
 imperatorem, Nicias & Alcibiadae aequalem, e Thucydida &
 Aristophanis *Equit.* notum. Pro ἐκεῖνος Ald. & Bas. ἔχαν.

5 Amathusius ille quis fuerit, R. fatetur se haud tenere, si-
 mul monens, neque orationem Demosthenis adversus eum ho-
 die extare, neque indicatam fuisse a Fabricio B. Gr. T. I. p. 919.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΙΣΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΡΙΔΟΣ 1.

Πάντα μὲν, ὡς Κλέα 2, δεῖ τάγαθὰ τὰς νῦν ἔχοντας αἰτεῖσθαι παρὰ τῶν θεῶν, μάλιστα δὲ τῆς περὶ αὐτῶν ἐπισήμης, ὅσον ἐφικτὸν ἐσὶν ἀνθρώποις, μειόντες, εὐχόμεθα τυγχάνειν παρ' αὐτῶν ἐνεύων 3. ὡς ἐξέν ἀνθρώπων λαβεῖν μείζον, ἐχαρίσασθαι θεῷ σεμνότερον 4 ἀληθείας. τὰ ἄλλα μὲν γὰρ 5 ἀνθρώποις ὁ θεὸς, ὧν δέονται, δίδωσιν, οἰκεῖα 6 κεκλήμενος ταῦτα καὶ χρώμενος. ἐγὰρ ἀργύρω καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, ἐδέβρονταις καὶ κεραινοῖς ἰχυρὸν, ἀλλ' ἐπισήμη καὶ φρονήσει.

G 3

1 In Lampriae Catalogo titulus hujus libri sic legitur: *περὶ τῆ κατ' Ἴσιν λόγος καὶ Σάραπιν*. Aliter ab aliis, & ab ipso Plut. alibi citatur. V. Fabr. B. Gr. Vol. 3. p. 339.

2 Eidem libellum *de mulierum virtutibus* composuit. Cf. Vol. VIII. p. 263. R. autem judice nomen ejus cum analogia Graecorum nominum foemininorum haud congruere videtur, cum Κλέας sit nomen masculinum pro Κλέανδρος, foemininum ergo nequeat esse Κλέα, sed Κλειάρη.

3 R. voluit ἐκείνη, ut ad ἐπισήμην redeat. Petav. *παρὰ τῶν κείνων*.

4 R. susp. *σεμνότερον ὅν ἀληθείας*.

5 R. hunc vult ordinem vocum *τὰ μὲν γὰρ ἄλλα*.

6 Xyl. susp. leg. *ἐκ οἰκεῖα*, & sic vertit: *reliqua quippe non sibi propria & peculiatia deus homini largitur, possidens ea atque usurpans tantum*. In ind. Var. enotatur quoque eadem lectio e cod. non nominato, & Squir. teste est in Petav. & Xyl. editione; unde hic ipse in suam recepit. Markl. judice desunt nonnulla inter *δίδωσιν* & *οἰκεῖα*. Seml. & Kaltw. amplectuntur hanc lectionem, licet prior vulgatam non proflus improbet. Supplenda censet ea W. hoc modo: *δίδωσιν, νῦν δὲ καὶ φρονήσεως μεταδίδωσιν, οἰκεῖα κ. τ. κ. χρ.* & sic interpretatur: *reliqua quippe quae precantur homines, deus iis dat, mentem vero ac prudentiam cum iis communicat, tanquam domesticas possiden eas atque usurpans*. Salmaf. *κεκλήμενοις* & *χρωμένοις* emendavit.

νήσει. καὶ τῆτο κάλλιπα ¹ πάντων Ὅμηρος, ὧν εἶρηκε
περὶ θεῶν ², ἀναφθεγγόμενος,

³ Ἡ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,

Ἄλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἦδει,

σεμνοτέραν ἀπέφηνε τὴν τῆ Διὸς ἡγεμονίαν, ἐπισήμη
καὶ σοφία ⁴ πρεσβυτέραν ἔσαν. οἶμαι δὲ καὶ τῆς αἰω-
νικῆ ζωῆς, ἣν ὁ θεὸς εἶληχεν, εὐδαιμον εἶναι τὸ τῆ γνώ-
σει μὴ προαπολιπεῖν τὰ γινόμενα ⁵. τῆ δὲ γινώσκουσιν
τὰ ὄντα, καὶ φρονεῖν ἀφαιρεθέντος, ἔβλον, ἀλλὰ χρο-
νον εἶναι τὴν ἀθανάσιαν.

II. Διὸ θεϊότητος ὄρεξις ἐσιν ἡ τῆς ἀληθείας, μά-
λιπα δὲ τῆς περὶ θεῶν, ἔφεσις, ὡσπερ ἀνάληψιν ἱε-
ρῶν ⁶ τὴν μάθησιν ἔχουσα καὶ τὴν ζήτησιν, ἀγνείας τε
πάσης καὶ νεωκτορίας ⁷ ἔργον ὁσιώτερον, ἐχ ἦκιστα δὲ τῆ
θεῶ ταύτῃ κεχαρισμένον, ἣν σὺ θεραπεύεις ἐξαιρέτως
σοφὴν καὶ φιλόσοφον ἔσαν, ὡς τῆνομά τε ⁸ φράζειν
ἔοικε παντὸς μᾶλλον αὐτῆ τὸ εἰδέναι καὶ τὴν ἐπισήμην
προσηύεσαν. Ἑλληνικὸν γὰρ ἡ Ἰσίς ἐστὶ, καὶ ὁ τυφῶν,
πολέ-

¹ Squir. fufp. καὶ τῆτο, κάλλιπον πάντων ὧν Ὅμηρος εἶρηκε
περὶ θεῶν, ἀναφθεγγόμενος — atque hoc, omnium, quae de
Diis dixit Homerus pulcherrimum, effatus — majestate Jovis
Imperium anteire innuit. —

² Dedi, R. jubente, comma post θεῶν, quod vulgo extat
post εἶρηκε. Idem a W. est observatum.

³ Hom. Iliad. XIII. 354. 355. Frft. & R. ἴα. Restitui ἴα.

⁴ Vulgo ἡγεμονίαν ἐπισήμης καὶ σοφίας, πρεσβυτέραν ἔσαν.
In distinguendo & corrigendo secutus sum Xyl. versionem & Mark-
landi conjecturam, Squir. & W. probatam. R. fufp. ἡγεμο-
νίαν, ὑπ' ἐπισήμης καὶ σοφίας πρ. ἔσ.

⁵ R. fufp. τῶν γινόμενων. W. fufp. γινωσκόμενα.

⁶ Squir. docente, ἀνάληψις ἱερῶν, non est recuperatio sa-
crorum, quod Xyl. vertit (Kaltw. Wiederherstellung des
Gottesdienstes) nec Platonica quaedam reminiscuntia, uti
Baxterus interpretatur, sed simpliciter susceptio sacrorum.

⁷ intellige munus aeditui, res sacras tractantis, custodien-
tis, ornantis.

⁸ R. fufp. ἥε τῆνομά γε φρ.

πολέμιος τῇ θεῷ ¹, καὶ δι' ἀγνοίαν καὶ ἀπάτην τετυφω-
 μένος, καὶ διασπῶν καὶ ἀφανίζων τὸν ἱερὸν λόγον, ὃν
 ἡ θεὸς συνάγει καὶ συντίθεισι, καὶ παραδίδωσι τοῖς τε-
 λεμένοις θειώσεως ², σώφρονι μὲν ἐνδελεχῶς διαίτη, καὶ
 βρωμάτων πολλῶν καὶ ἀφροδισίων ἀποχαῖς κολκῆσαις ³
 τὸ ἀκόλασον καὶ Φιλήδονον, ἀδρῦπτες δὲ καὶ σεβῆας ἐν
 ἱεροῖς λατρείας ἐπιζῆσαις ⁴ ὑπομένειν, ὧν τέλος ἐστὶν ἡ
 τῶ πρώτῃ καὶ κυρίῃ καὶ νοητῇ γνώσις, ὃν ἡ θεὸς πα-
 ρακαλεῖ ζητεῖν παρ' αὐτῇ καὶ ⁵ μετ' αὐτῆς ὄντα καὶ
 συνόντα ⁶. τῶ δ' ἱερῶ τένομα καὶ σαφῶς ἐπαγγέλλεται
 καὶ γνῶσιν καὶ εἰδησιν τῶ ὄντος. ὀνομάζεται γὰρ Ἴσειον
 ὡς εἰσομένων ⁷ τὸ ὄν, ἂν μετὰ λόγε καὶ ὁσίως εἰς τὰ ἱε-
 ρὰ παρέλθωμεν τῆς θεῆ.

III. Ἐτι πολλοὶ μὲν Ἑρμῆ, πολλοὶ δὲ Προμη-
 G 4 θεῶς

¹ R. & W. addendum censent ὧν; Markl. pro καὶ δι' ἄ.
 fufp. ὃ δι' ἄ.

² R. fufp. διὰ θειώσεως, per sanctificationem. W. vocem
 minime sinceram censet, addens, in promptu esse conficere
 θεῖως ὁσίως τε; verisimilius autem videri, Plutarchum reli-
 quisse Ἰσιακοῖς.

³ In hac voce secutus sum W. sic e Venet. reponentem.
 Vulgo κωλύσαις.

⁴ Sic cum W. dandum censui, referendo ad praecedens ἀπο-
 χαῖς κολκῆσαις. Vulgo ἐπιζῆσαις. Ob hunc participii casum
 Squir. etiam praemissum dedit κωλύσαις, ut utrumque referat-
 tur ad θειώσεως, adnotans, idem a Baxt. & Markl. legi. Pe-
 tav. σεβῆας pro σεβῆαις; mox id. ζητεῖν παρακαλεῖ pro παρακα-
 λῆ.

⁵ Hoc καὶ Squir. abesse mavult.

⁶ R. notante, καὶ συνόντα videri queat redundare; sed re-
 spexit ad uxoris cum marito consuetudinem conjugalem.

⁷ Dedi sic cum W. ex conjectura Bentl. Baxt. Markl. Squir.
 R. pro vulg. εἰσόμενον — ac si cognitivum esset. Xyl. legit
 εἰσόμενοι. Squir. quidem nihil in textu immutandum esse du-
 xit, quia apud atticae elegantiae imitatores accusandi casus fae-
 pius absolute ponatur. Petav. εἰσόμενον; mox τῆς θεῆ παρέλ-
 θωμεν pro παρέλθ. τ. Θ.

Θεῶς ἰσορήκασιν αὐτὴν θυγατέρα· ὦν τὸν μὲν ¹ ἔτε-
ρον, σοφίας καὶ προνοίας, Ἑρμῆν δὲ γραμματικῆς καὶ
μουσικῆς εὐρετὴν νομίζοντες. διὸ καὶ τῶν ἐν ² Ἑρμῆπό-
λει Μεσῶν τὴν προτέραν Ἴσιν ἄμα καὶ δικαιοσύνην κα-
λέσει σοφίαν, ὥσπερ εἴρηται, καὶ δεινύεσαν ³ τὰ θεῖα
τοῖς ἀληθῶς καὶ δικαίως ἱεραφόροις ⁴ καὶ ἱεροσόλοις προσ-
αγορευομένοις. Ἔτσι δὲ εἰσιν οἱ τὸν ἱερὸν λόγον ⁵ περὶ
θεῶν πάσης καθαρῶντα δεισιδαιμονίας καὶ περιεργίας
ἐν τῇ ψυχῇ φέροντες, ὥσπερ ἐν κίση, καὶ περιέλλον-
τες ⁶ τὰ μὲν μέλανα καὶ σιῶδη, τὰ δὲ φανερά καὶ
λαμπρά τῆς περὶ θεῶν ὑποδηλῶντες, ⁷ οἰήσεως, οἷα καὶ
περὶ

1 Dedi τὸν μὲν e Bas. & Xyl. cum Squir. In rell. est τὸ
μὲν. Locus tamen nondum sanus est. Aut enim, quod R.
monet, ὦν delendum est, aut cum ὡς mutandum, aut deinceps
pro νομίζοντες legendum νομίζομεν. Markl. νομίζεσι vel νομί-
ζονταί leg. censuit. Mez. τὸν μὲν sine ὦν, quod W. probat.
Mibi ad νομίζοντες excidisse videtur verbum σίβονταί.

2 Cum Squir. dedi ἐν, quod vulgo abest, Bent. Baxt. &
Markl. probantibus. Petav. Ἑρμῆ πόλεα.

3 R. suspr. εἴρηται, ἔσαν, καταδεινύεσαν. W. καλέσειν,
ἔσαν σοφίαν. Squir. cum Bentl. & Markl. mavult σοφῆν, ad-
dito ἔσαν.

4 Squir. ἱεροφόροις scribendum censet. R. tuetur vulgatam,
cum in talibus α pari jure locoque sit atque ο. Hieraphorum
erat, ferre Cistam Sacrorum capacem. De Hierostolis Squir.
monet, nihil quicquam apud idoneos auctores inveniri, & vo-
cis hujus loco reponendum esse censet Πάσοφόροις, quibus sacra
vestimenta, tum variegata illa Isis, tum splendida & coru-
scantia Osiridis, demandata fuerunt, vel qui Vestitores erant
divinorum simulacrorum.

5 Quae sequuntur περὶ θεῶν — τῆ τε τὸν λόγον, absunt a
Petav.

6 Post hanc vocem vulgo datur colon, quod cum Squir. & R.
amovendum duxi. Xyl. aliquid deesse monuit. R. cum Mez.
περιέλλοντες μὲν τὰ μέλανα.

7 Sic Mez. Bentl. Markl. R. legi voluerunt, & dedi pro
vulg. ὑποδηλῶντα. W. hoc quidem ad λόγον relatum tuetur.
Squir. hac correctione non opus esse censuit, cum vestes ipsae
sint,

περὶ τὴν ἐδῆτα τὴν ἱερὰν ἀποφαίνεται. διὸ καὶ τὸ
 προσμεῖδαι τέτοις τὰς ἀποθανόντας Ἰσιακὰς, σύμβολόν
 ἐστὶ τῆτον ἱ τὸν λόγον εἶναι μετ' αὐτῶν, καὶ τῆτον ἔχον-
 τας, ἄλλο δὲ μηδὲν, ἐκεῖ βαδίζειν. ἔτε γὰρ Φιλοσό-
 φος παγωνοτροφίαι, ὧ Κλέα, καὶ τριβωνοφορίαι ποιῶ-
 σιν, ἔτ' Ἰσιακὰς αἱ λινοσολίαι καὶ ξύρησις ². ἀλλὰ
 Ἰσιακός ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ὃ τὰ δεικνύμενα καὶ δρώμε-
 να περὶ τὰς θεὰς τέτας, ὅταν νόμῳ παραλάβῃ ³, λό-
 γῳ ζητῶν, καὶ Φιλοσοφῶν περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀλη-
 θείας.

IV. Ἐπεὶ τὰς γε πολλὰς καὶ τὸ κοινότατον τῆ-
 το καὶ τὸ σμικρότατον λέληθεν, ἐφ' ὅτῳ τὰς τρίχας
 οἱ ἱερεῖς ἀποτίθενται καὶ λιναῖς ἐδῆτας φορῶσιν· οἱ
 μὲν ⁴ ἔδ' ὅλως φροντίζουσιν εἰδέναι περὶ τέτων· οἱ δὲ
 τῶν μὲν ἐρίων ὡσπερ τῶν κρεῶν, σεβομένους τὸ πρόβα-
 τον, ἀπέχεσθαι λέγουσι, ξύρεσθαι δὲ τὰς κεφαλὰς διὰ

G 5

τὸ
 sint, quae subindicare videantur, qualem de diis opinionem
 Pastophoros edoceat sacra doctrina.

1 Cum Squir. ex Ald. & Bas. restituendum censui τῆτον pro
 vulg. τῆ τε. Quo retento, etiam deinde scribendum videtur
 καὶ τῆ τῆτον ἔχ. Baxt. pro εἶναι reposuit ἰναί.

2 R. mavult ξυρήσεις in plur. Pro praeced. αἱ λινοσ. Markl.
 legit αὐ λινοσ. quod Squir. probat.

3 Ald. & Bas. παραβάλλῃ. Xyl. praemissum ὅταν abesse vo-
 luit, ut constet sensus. Bentl. pro eo substituit ἄτ' ἂν. Squir.
 mutata interpunctione (vulgo enim παραλάβῃ cohaeret cum
 λόγῳ ζητῶν; & in Bas. ante & post ὅταν datur comma) omnem
 difficultatem tolli posse monet, & ὅτ. ν. παραλ. parenthesi in-
 cludit, sic locum vertens: Sed is vere est Isiacus, qui post-
 quam earum rerum notitiam rite comparauerit, quae de his
 diis ostenduntur & ab his arguitur (an haec valent δρώμ. π.
 τ. θεὰς?) ea omnia ad rationis normam examinat. Seml.
 pro νόμῳ legit νόμον.

4 Ante has voces vulgo datur comma. Dedi colon cum W.
 Id probavit Squir. qui simul καὶ pro οἱ inferendum duxit, &
 post εἰδέναι addendum τι. Markl. legit & distinxit φροντίζου-
 σι αὐτῶν ἂν (vel γάρ) ἔδ' ὅλως. Mez. & R. οἱ μὲν γάρ. Voces
 ἔδ' ὅλως dedi cum Squir. Vulgo ἔδ' ὅλως.

τὸ πένθος, Φορεῖν δὲ τὰ λιναῖα διὰ τὴν χροῖαν, ἣν τὸ λι-
νον ἀνδρῶν ἀνίησι τῇ περιεχέσει τὸν κόσμον αἰθερίῳ χα-
ροπότητι προσεικνύειαν. ἢ δ' ἀληθείης αἰτία μία πάντων
ἐστὶ καθαρῶ γὰρ ¹ (ἢ Φησὶν ὁ Πλάτων) ἐθρεμτὸν
ἄπτεσθαι μὴ καθαρῶ. περίσσωμα δὲ τροφῆς καὶ σκύ-
βαλον ἐδὲν ἀγνόν, ἐδὲ καθαρὸν ἐσιν· ἐκ δὲ περιττωμά-
των ἔρια καὶ λάχλαι, καὶ τρίχες καὶ ὄνυχες ἀναφύου-
ται καὶ βλαστάνουσι. γελοῖον ἔν ἦν ², τὰς μὲν αὐτῶν τρι-
χας ἐν ταῖς ἀγνείαις ἀποτίθεσθαι ξυρωμένους καὶ λειαι-
νομένους πᾶν ὁμαλῶς τὸ σῶμα, τὰς δὲ τῶν θρεμμάτων
ἐμπέχεσθαι ³ καὶ Φορεῖν· καὶ γὰρ τὸν Ἡσίοδον οἶεσθαι
δεῖ, λέγοντα ⁴

Μηδ' ἀπὸ πεντόξοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη

Ἄδον ἀπὸ χλωρῶ τάμνειν αἰθῶνι σιδήρῳ·

διδάσκειν, ὅτι δεῖ καθαρῶς τῶν τοιῶτων γενομένους ἐορ-
τάζειν, ἐκ ἐν αὐταῖς ταῖς ἱεροργίαις χρῆσθαι καθάρσει
καὶ ἀφαιρέσει τῶν περιττωμάτων. τὸ δὲ λῖνον φύεται ⁵
μὲν ἐξ ἀθανάτου τῆς γῆς, καὶ καρπὸν ἐδάδιμον ἀναδί-
δασι, λιτὴν δὲ παρέχει καὶ καθαρὰν ἐδίητα, καὶ τῶ
σκέποντι ⁶ μὴ βαρύνουσαν, εὐάρμοσον δὲ πρὸς πᾶσαν
ἄραν· ἦμισα δὲ φθειροποιὸν ⁷, ὡς λέγουσι περὶ ὧν
ἕτερος λόγος.

V. Οἱ δὲ ἱερεῖς ἔτω δυσχεραίνουσι τὴν τῶν περι-
ττωμάτων φύσιν, ὥστε μὴ μόνον παραιτεῖσθαι τῶν ὀσπρίων
τὰ

¹ Verba sunt Socratis ap. Platon. Phaedon. ubi ἐφ'ἀπτεσθαι
legitur pro ἄπτεσθαι.

² Squir. mavult γελ. ἔν ἂν ἦν.

³ Petav. ἀπέχεσθαι; uti paulo ante λυαινομένους.

⁴ Op. & d. v. 740. sq.

⁵ Plin. Hist. Nat. XIX. 2.

⁶ Markl. susp. τὸν σκέποντα μὴ βαρύν. vel τῶ σκέποντι μὴ
βαρεῖαν ἔσαν. R. tuetur vulgatam, monens τῶ σκέποντι idem
esse atque ἐν vel ἅμα τῶ σκέποντι — quavis regat homi-
nem, non ideo gravat; vel simul regit atque non gravat. Pe-
tav. τῶ σκέποντι.

⁷ Petav. φθοροποιόν.

τὰ πολλὰ, καὶ τῶν κρεῶν τὰ μήλεια καὶ ὕεια, πολλὴν ποιοῦντα περίτρωσι, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας τῶν σιτίων ἐν ταῖς ἀγνεύαις ἀφαιρεῖν. ὡλλὰς τε πλείονας αἰτίας ἔχοντας, καὶ ποτικωτέρας ¹ καὶ βρωτικωτέρας ποιεῖν ἐπιθήγοντας ² τὴν ὄρεξιν. τὸ γὰρ (ὡς Ἀρισταγόρας ἔλεγε) διὰ τὸ πηγνυμένοις πολλὰ τῶν μικρῶν ζώων ἐναποθνήσκειν ἀλισιόμενα μὴ καθαρὰς λογίζεσθαι τὰς ἄλλας, εὐθές ἐστι ³. λέγονται δὲ καὶ τὸν Ἄπιον ἐν Φρέατος ἰδίᾳ ποτίζειν, τῷ δὲ Νεῖλω παντάπασιν ἀπειργεῖν, ἔμιαρὸν ἠγάμενοι ⁴ τὸ ὕδωρ διὰ τὸν κροῖόδειλον, ὡς ἐνιοὶ νομίζουσιν. (ἔδὲν γὰρ ἔτω τιμῇ ⁵ Αἰγυπτίοις, ὡς ὁ Νεῖλος) ἀλλὰ πιάνειν ⁶ δοκεῖ καὶ μάλις πολυσαρκίαν ποιεῖν ⁷ τὸ Νειλῶον ὕδωρ πινόμενον. ἔβέλονται δὲ τὸν Ἄπιον ἔτως ἔχειν, ἔδὲ αὐτὰς, ἀλλὰ εὐσαλῆ καὶ κῆφα ταῖς ψυχαῖς περικεῖσθαι τὰ σώματα, καὶ μὴ πιάζειν, μηδὲ καταθλίβειν ἰχθύοντι τῷ θνητῷ, καὶ βαρύνοντι ⁸ τὸ θεῖον.

VI. Οἶνον δὲ οἱ μὲν ἐν Ἠλίᾳ πόλει θεραπεύοντες τὸν θεόν, ἐν εἰσφέρουσι τοπαράπαι ἐῖς τὸ ἱερὸν, ὡς ἔπροσῆκον ἡμέρας ⁹ πίνειν, τῷ κυρίῳ καὶ βασιλέας ἐφορῶν-

1 W. ante h. v. bene monet addendum τὸ.

2 Cum Squir. & W. restitui ex Ald. & Bas. ἐπιθήγοντας, adfentientibus Xyl. A. E. Flor. Vulgo ἐπιθίγοντας.

3 R. addi vult λέγαν. Petav. ἀληθές ἐστι.

4 Dedi sic, Markl. suadente & R. probante, pro vulg. ἠγάμενας. Tuetur quidem Squir. hanc vulgatam. At rationem ab ipso allatam haud satis intelligo.

5 R. fufp. ἔτω τίμιον, aut ἔτως ἐν τιμῇ.

6 Squir. mavult ἀλλ' ὅτι πιάνειν.

7 Petav. ποιεῖ; & deinde τὸ θνητὸν pro τῷ θνητῷ.

8 Squir. notat, ad oram cod. Bentl. loco ἰχθύοντι & βαρύνοντι substitutas esse voces ἰχθύοντα & βαρύνοντα. Non tamen probat.

9 Squir. corrigendum censet ἱερεῦσι pro ἡμέρας. Retenta autem vulgata, in sequenti pro οἱ δ' ἄλλοι legi vult ἄλλως δὲ. R. tuetur vulgatam. W. iudice, ἡμέρας habet aliquid obscuritatis.

ορῶντος· οἱ δ' ἄλλοι χρῶνται μὲν, ὀλίγω¹ δέ· πολ-
 λὰς δ' αἰόνας ἀγνείας ἔχουσιν, ἐν αἷς Φιλοσοφῶντες καὶ
 μαθητάνοντες καὶ διδάσκοντες τὰ θεῖα διατελοῦσιν. οἱ δὲ
 βασιλεῖς καὶ μετρητὸν ἔπινον ἐν τῶν ἱερῶν γραμμάτων
 (ὡς Ἐκασταῖος ἰσόρηκεν) ἱερεῖς ὄντες· ἤρξαντο δὲ πίνειν
 ἀπὸ Ψαμμητίχης, πρότερον δ' ἐκ ἔπινον οἴνου, ἐδὲ ἔσπεν-
 δον, ὡς Φίλιον θεοῖς, ἀλλ' ὡς αἷμα τῶν πολεμησάν-
 των ποτὲ τοῖς θεοῖς, ἐξ ὧν οἶνται πεσόντων καὶ τῇ
 γῆ συμμιγέντων² ἀμπέλους γενέσθαι· διὸ καὶ τὸ με-
 θύειν ἐκφρονας ποιεῖ³ καὶ παραπληγας, ἅτε δὴ τῶν
 προγόνων⁴ τῆ αἵματος ἐμπιπλαμένους. ταῦτα μὲν ἔν
 Εὐδοξος⁵ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς περιόδου λέγεσθαι φησιν
 ἕτως ὑπὸ τῶν ἱερέων.

VII. Ἰχθύων δὲ Θαλαττίων, πάντες μὲν ἐ πάν-
 των, ἀλλ' ἐνίαν⁶ ἀπέχονται. καθάπερ Ὁξύρυγχι-
 ται⁷ τῶν ἀπ' ἀγνίστου. σεβόμενοι γὰρ τὸν ὀξύρυγχου
 ἰχθύν, δεδίασι, μὴ ποτε τὸ ἀγνίστου ἐ καθαρὸν εἶναι
 ὀξύρυγχος περιπεσόντος αὐτῷ. Συνηῖται δὲ Φάγγης⁸.
 δοκεῖ γὰρ ἐπιόντι τῷ Νεῖλῳ συνεπιφαίνεσθαι, καὶ τὴν
 αὔξησιν ἀσμένους φράζειν αὐτάγγελος ὀρώμενος. οἱ δ'
 ἱερεῖς ἀπέχονται πάντων· πρῶτε δὲ μηνός⁹ ἐνάτη τῶν
 ἄλλων Αἰγυπτίων ἐκάστω πρὸ τῆς αὐλείου θύρας ὀπλὸν
 ἰχθύν

tatis. Mavult hanc vocem aut deleri, aut reponi post κυρίας —
 vidente Domino diei. — Forte etiam majus vitium latere
 suspicatur.

1 Petav. ὀλίγων, quod Collector positum susp. pro ὀλίγων.

2 Markl. quaerit, an ἐξ ἑ πεσόντος — καὶ συμμιγέντος?

3 Markl. legi vult ποιεῖν sc. οἶνται.

4 Squir. mutandum censet προγόνων in πληρογόνων. Sic —
 e luto nati — dicebantur Gigantes a pluribus.

5 Cnidius videlicet. Vid. Voff. de Hist. Gr. pag. 28. 29.

6 Markl. corrigit ἀλλ' ἐνιοι ἐνίαν.

7 Oxylynchus & Syene, urbes in Aegypto superiore sitae.

8 Turn. & V. Φάγγης.

9 Markl. quaerit, annon lateat nomen mensis aegyptiaci sub
 voce πρῶτα?

ἰχθύον καταθίοντος, οἱ ἱερεῖς ἔγεύονται μὲν, κατακαίσει δὲ πρὸ τῶν θυρῶν τὰς ἰχθύς· δύο λόγους ἔχοντες, ὧν τὸν μὲν ἱερὸν καὶ περιττὸν αὐθις ἀναλήψομαι, συνάδοντα τοῖς περὶ Ὀσίριδος καὶ Τυφῶνος ὁσίως φιλοσοφούμενοις· ὁ δ' ἐμφανῆς καὶ πρόχειρος, ἐκ ἀναγκαίου, ἔδ' ἀπερίεργον ¹ ὄψον ἀποφαίνων ² τὸν ἰχθύον, Ὁμήρῳ μαρτυρεῖ, μήτε Φαίακας τὰς ἀβροβίαις, μήτε τὰς Ἰθακησίας ἀνθρώπους νησιώτας, ἰχθύσι χρωμένους ποῖντι, μήτε τὰς Ὀδυσσεῶς ἐταίρους ἐν πλῶ τοςέτῳ καὶ ἐν Θαλάτῃ, πρὶν εἰς ἐσχάτην ἐλθεῖν ἀπορίαν. ὅπως δὲ καὶ τὴν Θαλάτταν ἐκ πυρὸς ἠγῆνται καὶ ³ παρωρισμένην, ἔδὲ μέρος ⁴, ἔδὲ σοιχεῖον, ἀλλὰ ἄλλοῖον περίττωμα διεφθαρὸς καὶ νοσῶδες.

VIII. Οὐδὲν γὰρ ἄλογον, ἔδὲ μυθῶδες, ἔδὲ ἐπὶ δεισιδαιμονίας (ὥσπερ ἐνιοι νομίζουσιν) ἐγκατεσοιχειῖτο ἱεραργίαις, ἀλλὰ τὰ μὲν, ἠθικὰς ἔχοντα καὶ χρειώδεις αἰτίας, τὰ δὲ ἐκ ἄμοιρα κομψότητος ἰσορικῆς ἢ φυσικῆς ἐσιν· οἷον τὸ περὶ κρομμύκ. τὸ γὰρ ἐμπεσεῖν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀπολέσθαι τὸν τῆς Ἰσίδος τρέφειμον Δίλιν τῶν κρομμύων ⁵ ἐπίδρασσόμενον, ἐσχάτως ἀπίθανον· οἱ δὲ ἱερεῖς ἀφοσιῦνται καὶ δυσχεραίνουσι τὸ κρομμύον ⁶ παραφυλάττοντες, ὅτι τῆς σελήνης Φθινέσης μό-
νον,

1 Dedi sic e Bentl. correctione, W. probata. Vulgo ἔδὲ περίεργον. R. susp. περισπῆδατον. Salmaf. pro ἔδὲ emendat ἀλλά. Sic Xyl. vertit: sed supervacaneum.

2 Dedi sic cum Squir. Vulgo ἀποφαίνων. Petav. ἀποφαίνει.

3 Hoc καὶ delendum censet Squir. ut ab ultima syllaba vocis praecedentis ortum. R. excidisse putat ὕδατος post καὶ — ex igni ὅ αἴμα coalitum; & παρωρισμένον explicat eliminatum, παρὰ τὰς ὕρας ἐκβεβλημένον, extra terminos ejectum. W. pro ἐκ πυρὸς susp. ἐκφυλον.

4 Squir. monet, post haec addendum τῆς γῆς, vel saltem subintelligendum.

5 Ald. & Bas. ἔ κρομμύων. Xyl. particulam negantem movit delendam, & delevit Steph. reposito artic. τῶν.

6 Ante τὸ κρ. vulgo fuit καὶ, quod Squir. & W. delendum cen-
cen.

νον, ευτροφείν τῆτο καὶ τεθλημένοι πέφυκεν. ἔσι δὲ πρόσφορον ἔτε ἀγνεύσειν ἔτε ἑορτάζειν, τοῖς μὲν, ὅτι διψῆν, τοῖς δὲ, ὅτι δαιρῦειν ποιεῖ τὰς προσφερομένους. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἕν ἀνιερὸν ζῶον ἠγῶνται. ὡς μάλι-
σα γὰρ ὀχεύεσθαι δοκεῖ τῆς σελήνης Φθινέσης· καὶ τῶν τὸ γάλα πινόντων ἐξαιθεῖ τὰ σώματα λέπραν καὶ ψω-
ρικὰς τραχύτητας. τὸν δὲ λόγον, ὃν δύνοντες ἄπαξ ἱ
ἕν ἐν πανσελήνω, καὶ ἐθίοντες ² ἐπιλέγασιν, ὡς ὁ
Τυφῶν ἕν διώκων πρὸς τὴν πανσέληνον, εὔρε τὴν ξυ-
λίην σορὸν, ἐν ἣ ³ τὸ σῶμα τῆ Ὀσιρίδος ἔκειτο, καὶ
διέβριψεν, ἐ πάντες ἀποδέχονται παρακκισμάτιον ⁴ ἄσ-
περ ἄλλα ποτὶ ἀ νομίζοντες· ἀλλὰ τρυφῆν γε καὶ πο-
λυτέλειαν καὶ ἠδυπάθειαν ἔτω προβάλλεσθαι τὰς πα-
λαιὰς λέγασιν, ὥσε καὶ σῆλην ἔφασαν ἐν Θήβαις ἐν τῷ
ιερωῖ κείθαι κατάρως ἐγγεγραμμένας ἔχασαν κατὰ Μεί-
νιος ⁵ τῆ βασιλέως, ὃς πρῶτος Αἰγυπτίως τῆς ἀπλέ-
τε καὶ ἀχρημάτα καὶ λιτῆς ἀπήλλαξε διαίτης. λέγεται
δὲ καὶ Τέχνατις, ὁ Βοκχόρεως ⁶ πατήρ, στρατεύων ἐπὶ

Αρα-
censuerunt, nisi cum Markl. pro παραφυλάττοντες reponatur πα-
ραφυλάττεισι.

1 Post h. v. excidisse τῆ ἔτας, Squir. demonstrat ex Ae-
lian. de Animal. L. X. c. 16. & probat W.

2 Sic cum Squir. e Bentl. correctione dedi, w. probante.
Vulgo κατεθίοντες absque καὶ. Markl. correxit καὶ κατεθίον-
ται.

3 Petav. ἐν ῥ; & mox διέκριψεν pro διέβρι.

4 Dedi hanc vocem e conjectura Xyl. Baxt. Bentl. proban-
tibus Squir. & W. Vulgo παρακκισμάτων. Xyl. quidem ad-
dit, si recte hoc legatur, ἔλλαψιν esse particulae indefinitae.
Markl. legendum putat παράκκισμα τῶν, ad quod excidisse su-
spicatur νεωτέρων, vel ὑστερον, vel tale quid. Petav. ad Synes.
p. 19. corrigit παράκκισμα τῆτο.

5 Petav. una voce καταμεινιος; & mox πρώτης.

6 Dedi sic e Petav. & Venet. cum w. & Squir. Vulgo
Βοκχόρεως. Etiam Xyl. adnotat, ab aliis, & ipso Plut. scribit
Βόκχορις. Pro Τέχνατις A. E. Venet. Τέχνατις. Athen. l. X.
vocat Νεόχαβιν; Diod. Sic. l. I. Τηφάχθον vel Γνεφάχθω; P. in.
H. N. l. 36. 19. Nestabim.

Ἄραβας, τῆς ἀποσκευῆς βραδυνύσης, ἠδέως τῷ προστυ-
χόντι σιτίῳ χρησάμενος, εἶτα κοιμηθεὶς βαθὺν ὕπνον
ἐπὶ εἰβάδος, ἀσπάσασθαι τὴν εὐτέλειαν· ἐκ δὲ τέτα
καταράσασθαι τῷ Μεινῷ ¹, καὶ τῶν ἱερέων ἐπαινεσάν-
των ², σηλιτεῦσαι τὴν κατάραν.

IX. Οἱ δὲ βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο μὲν ἐν τῶν ἱε-
ρέων ἢ τῶν μαχίμων, τῷ μὲν δι' ἀνδρίαν, τῷ δὲ διὰ
σοφίαν, γένεσ ἀξίωμα καὶ τιμὴν ἔχοντος. ὁ δὲ ἐκ
μαχίμων ἀποδεδειγμένος, εὐθὺς ἐγένετο τῶν ἱερέων, καὶ
μετεῖχε τῆς Φιλοσοφίας ἐπιμεκρυμμένης τὰ πολλὰ μύ-
θοις καὶ λόγοις ἀμυδρὰς ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας καὶ δια-
φάσεις ³ ἔχουσι, ὥσπερ ἀμέλσι καὶ παραδηλῶσιν αὐτοὶ,
πρὸ τῶν ἱερῶν τὰς σφίγγας ἐπιεικῶς ⁴ ἰσάντες, ὡς αἰ-
νιγματώδη σοφίαν τῆς θεολογίας αὐτῶν ἐχέσης. τὸ δ'
ἐν Σάει τῆς Ἀθηναῶν (ἦν καὶ Ἴσιον νομίζουσι) ἔδος ⁵
ἐπιγραφὴν εἶχε τοιαύτην, Ἐγὼ εἰμι πᾶν τὸ γεγονός, καὶ
ὄν, καὶ ἐσόμενον· καὶ τὸν ἐμὸν πέπλον ἕδεις πω θυη-
τὸς ἀπεκάλυψεν. Ἐτι δὲ τῶν πολλῶν νομιζόντων ἰδίου
παρ' Αἰγυπτίους ὄνομα τῷ Διὸς εἶναι τὸν Ἀμῆν ⁶, (ὃ
παράγοντες ἡμεῖς Ἀμμωνα λέγομεν) Μανεδῶς μὲν ὁ
Σεβεννίτης τὸ κεικρυμμένον οἶεται καὶ τὴν κρύψιν ὑπὸ
τχύτης δηλῶσαι τῆς Φωνῆς· Ἐκαταῖος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης ⁷
Φησί

¹ Squir. dedit Meini.

² R. monet, si bene habet ἐπαινεσάντων, idem valere, at-
que συναινεσάντων, consentientibus. Mavult tamen aut hoc, aut
ἐπινευσάντων.

³ R. monet, διμφάσεις idem esse, atque διαφάσεις, dimica-
ziones, velut lucis per spissas tenebras. Ego me haud nosse
fateor, quid sit διάφασεις.

⁴ plerumque, quod R. monet, & Xyl. verit.

⁵ Squir. ἔδος statuam interpretatur; Xyl. fanum.

⁶ Apud Jamblichum Sect. 8. c. 3. Ἀμῶν dicitur; apud He-
rodot. L. 2. c. 42. Ἀμμῆν.

⁷ Ald. & Bas. scribunt Ἀβδηρίτης, quod Xyl. corrigendum
monuit. Scripsit Hecataeus libros περὶ τῆς Αἰγυπτίων Φιλοσο-
φίας.

Φησί τέτρω καὶ πρὸς ἀλλήλους τῶ ῥήματι χρῆσθαι τὰς Αἰγυπλίους, ὅταν τινὰ προσκλιῶνται. προσκλητικὴν γὰρ εἶναι τὴν Φωνήν. διὰ τὸν πρῶτον Θεόν, ὃν ¹ τῶ παντὶ τὸν αὐτὸν νομίζουσιν, ὡς ἀΦανῆ καὶ κεικρυμμένον ὄντα, προσκαλέμενοι καὶ παρακαλῶντες ἐμφανῆ γενέσθαι καὶ δῆλον αὐτοῖς; Ἀμὲν λέγουσιν. ἡ μὲν ἔν εὐλάβεια τῆς περὶ τὰ θεῖα σοφίας Αἰγυπτίων, τοσαύτη ἦν.

X. Μαρτυροῦσι δὲ ² καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ σοφώτατοι, Σόλων, Θαλῆς, Πλάτων, Εὐδοξος, Πυθαγόρας (ὡς δ' ἐνιοι Φασί, καὶ Λυκῆργος) εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενοι, καὶ συγγενόμενοι τοῖς ἱερεῦσιν. Εὐδοξον μὲν ἔν Χονέφεως Φασί ³ Μερφίτε δικηῆσαι. Σόλωνα δὲ, Σόγχιτος Σαίτε. Πυθαγόραν δὲ, Οἰνέφεως Ἠλικπολίτε. μάλισα δὲ ἔτος, ὡς ἔοικε, Θαυμαδεῖς καὶ Θαυμάσας τὰς ἀνδρας, ἀπεμιμήσατο τὸ συμβολικὸν αὐτῶν καὶ μυστηριῶδες, ἀναμίξας αἰνίγμασι τὰ δόγματα. τῶν γὰρ καλεσμένων ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ⁴ ἐξέν ἀπολείπει τὰ πολλὰ τῶν Πυθαγορικῶν παραγγελμάτων, οἷον ἐστὶ τὸ Μὴ ἐθίειν ἐπὶ δίφρῳ, μηδ' ἐπὶ χοίνικος καθῆσθαι, μηδὲ Φοῖνικα φυτεύειν, μηδὲ πῦρ μαχαίρῃ σκαλεύειν ἐν οἴκῳ. δοκῶ δ' ἐγῶγε καὶ τὸ ⁵ τὴν μονάδα

τὰς

¹ Inferui hoc ὃν e correctione Bentl. Markl. Squir. quam W. probat. Vulgo abest, & facillime ob ultimam syllabam vocis Θεόν unisonam excidisse videtur — *Quapropter Principem illum Deum (quem cum universo eundem putant) utroque absconditum.* &c. —

² R. post haec inferi vult αὐτῆ.

³ *ajunt.* Sic corrigi necesse fuit, nisi Auctoris alicujus nomen excidisse dixeris. Vulgo Φησι. Xyl. Baxt. Bentl. Markl. ita corrigendum censuerunt, & dedi cum Squir. & W. adfentientibus E. & Venet.

⁴ Dedi eo ordine, quem R. voluit. Vulgo γραμμάτων ἱερογλυφικῶν.

⁵ Revocavi τὸ cum Squir. & W. ex Ald. Bas. simul exhibitum in Xyl. A, E. In rell. abest.

τὸς ἄνδρας ὀνομάζειν Ἀπόλλωνα, καὶ τὴν θυάδα ¹ Ἄρ-
τεμιν, Ἀθηναῶν δὲ τὴν ἐβδομάδα, Ποσειδῶνα δὲ τὸν
πρῶτον κύβον, εἰκέναι τοῖς ἐπὶ τῶν ² ἱερῶν ἰδρυμέ-
νοις, καὶ δρωμένοις νῆ Δία καὶ γραφομένοις. τὸν γὰρ
βασιλέα καὶ κύριον Ὀσίριν ὀφθαλμῶ καὶ σκήπτρῳ γρά-
φουσιν. ἔνιοι δὲ καὶ τένομα διερμηνεύουσι πολυόφθαλ-
μον, ὡς τῆ μὲν ³ ος, τὸ πολὺ, τῆ δὲ ἴρι τὸν ὀφθαλ-
μὸν Αἰγυπτίᾳ γλώττῃ φράζοντος· τὸν δ' ἔρανόν, ὡς
ἀγῆρω διὰ ἀιδιότητα, καρδίᾳ θυμὸν ἐσχάρας ⁴ ὑποκει-
μένης. ἐν δὲ Θήβαις εἰκόνες ἦσαν ἀνακείμεναι δικασῶν
ἄχειρες· ἡ δὲ τῆ ἀρχιδικασῆ, καταμύσσα τοῖς ὀμμασιν,
ὡς ἄδωρον ἅμα τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνέντευκτον ἔσαν.
τοῖς δὲ μαχίμοις κάνθαρος ἦν γλυφῇ σφραγίδος· ἡ γὰρ
ἐστὶ κάνθαρος θήλυς, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες. τίθησι δὲ
τὸν γόνον ⁵, ὡς σφαιροποιῆσιν, ἡ τροφῆς μᾶλλον ἕλην,
ἢ γενέσεως χώραν, παρασκευάζοντες.

XI.

¹ Vulgo θυάδα τὴν Ἄ. Transposui articulum cum Squir.
id quod antecedentia & sequentia requirunt.

² Revocavi cum Squir. & W. articulum τῶν ex Ald. Bas.
Xyl. Fallitur Squir. notans, eum sola in Ald. esse. R. susp.
ἐπὶ τῶν ἐν Αἰγυπτίᾳ ἱερῶν ἰδρυμένοις νῆ Δία καὶ γραφομένοις.
Eo iudice, illud καὶ δρωμένοις est indicatio pravae variae le-
ctionis.

³ Dedi τῆ cum Squir. & W. ex Ald. Bas. Xyl. E. Vulgo
ὡς τὸ μὲν. Venet. Flor. καὶ τῆ μὲν. In sequenti necesse fuit
dare φράζοντος cum Squir. & W. pro vulg. φράζοντες.

⁴ Xyl. θυμὸν vitiosum censuit, & legendum existimavit θυ-
μιατηρία, ita quidem, ut vel ἐσχάρας hujus, vel hoc ἐσχάρας
glossema sit, inque textum librarii culpa insertum. R. susp.
καρδίᾳ ἐπὶ θυμῶν, ἐσχάρας ὑποκειμένης, exprimunt imaginem
coeli pingendo corde acervis lignorum superpositio, in ara ex-
structis. W. susp. θυμιατηρίᾳ ἐπικειμένη.

⁵ Vitiatum esse hunc locum, Xyl. monuit. Markl. ea, quae
manca sunt, sic supplet τίθησι δὲ, τὸν γόνον ἀφιέντες, εἰς τὸν
ἔνθον (vel εἰς τὸ τέλμα) ὄν (vel ὄ) σφαιροποιῆσιν. R. susp.
τὸν γόνον εἰς κόπρον, ἦν σφ. W. ita corrigendum censet τίθησι-

XI. Ὅταν ἔν, ἃ μυθολογεῖσιν Αἰγύπιοι περὶ τῶν θεῶν, κέσσης, πλάνας καὶ διαμελισμῶς, καὶ πολλὰ τοιαῦτα παθήματα ¹, δεῖ τῶν προειρημένων μνημονεύειν, καὶ μηδὲν οἶσθαι τέτων λέγεσθαι γεγονὸς ἔτω καὶ πεπραγμένον. ἔ γὰρ τὸν κύνα κυρίως Ἑρμῆν λέγουσιν, ἀλλὰ τῷ ζῷον τὸ Φυλακικὸν καὶ τὸ ἄγρυπνον, καὶ τὸ Φιλόσοφον, γινώσκει καὶ ἀγνοῖα τὸ Φίλον καὶ τὸ ἐχθρὸν ὀρίζοντος, ἢ Φησιν ὁ Πλάτων, τῷ λογιωτάτῳ τῶν θεῶν συνοικειῶσιν ². ἔδὲ τὸν ἥλιον ἐν λατῇ ³ νομίζουσι βρέφος ἀνίχευιν νεογλόν, ἀλλ' ἔτως ἀνατολὴν ἥλις γραφεσι, τὴν ἐξ ὑγρῶν ἥλις γινομένην ἀναψιν αἰνιτίζομενοι. καὶ γὰρ τὸν ἁμώτατον Περσῶν βασιλέα καὶ Φοβερώτατον Ἰλχον ⁴ ἀποικεινάντα πολλὰς, τέλος δὲ καὶ τὸν Ἄπιν ἀποσφάξαντα καὶ καταδειπνήσαντα μετὰ τῶν φίλων, ἐκάλεσαν μάχαιραν, καὶ καλῶσι μέχρι νῦν ἔτως ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν βασιλέων, ἔ κυρίως δὴπε τὴν ἑστίαν αὐτῷ σημαίνοντες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ τὴν σιληρότητα καὶ κακίαν

σι δὲ τὸν γόνον εἰς ὕλην ἢ σφαιροποιῶσιν ἔ τροφῆς μᾶλλον ἢ γενέσεως χώρον παρασκευάζοντες. Abest ὕλην a Bas. Ald. Xyl.

¹ Sic Xyl. Baxt. Bentl. Salmaf. Seml. corrigi voluerunt vulgatam παθήματα, & dedi cum Squir. & W. — Markl. correxit μυθεύματα.

² Secutus sum hac voce Squir. qui sic pro vulg. κυνικῶσιν dedit, Bentl. & Baxt. habens consentientes. Idem probat Seml. & recepit W. Jam Xyl. voluit προσοικειῶσιν.

³ Squir. susp. ἐξ ἰλύος — neque reputant Solem infantem recens natum ex luto se attollere, cum ex Porphyr. ad Anebon. Epist. constet, Aegyptios olim inter sacras eorum picturas Solem habuisse ἐξ ἰλύος ἀναφανέντα sive ἀνίχοντα descriptum, & cum haec lectio cum seqq. ἐξ ὑγρῶν ἥλις ἀναψιν conveniat. Certi tamen absque MSS. nihil audet statuere, praesertim cum ab iis (Theophrasto praecipue & Plinio) qui de Loto scripserint, observatum sit, gaudere eam palastribus praecipue regionibus.

⁴ R. ad haec: „Herodotum si sequaris, dicendus erit Plutarchus memoria lapsus fuisse, ut Ochum pro Cambyse nominaret. Sed alios auctores, & in his Dinonem, fuit secutus.“

κίαν ὀργάνω Φοινικῶ παρεικάζοντες. ἔτω δὴ τὰ περῑ Θεῶν ἀκίσασα καὶ δεχομένη παρὰ τῶν ἐξηγεμένων τὸν μῦθον ὀσίως καὶ Φιλοσόφως, καὶ δρῶσα μὲν ἀεὶ καὶ διαφυλάττωσα τῶν ἱερῶν τὰ νενομισμένα, τῆ δ' ἀληθῆ δόξαν ἔχειν περῑ Θεῶν μηδὲν οἰομένη μᾶλλον μῆτε Ζύσειν, μῆτε ποιήσειν αὐτοῖς κεχαρισμένον, ἔδὲν ἔλαττον ἀποφεύξοιο, κακὸν ἀθεότητος δεισιδαιμονίαν.

XII. Λέγεται δὲ ὁ μῦθος ἕτος ¹ ἐν βραχυτάτοις ὡς ἕνεσι μάλιχα τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ περιγῶν ἀΦαιρεθέντων. Τῆς Ῥέας Φασὶ κρύφα τῷ Κρόνῳ συγγενομένης, αἰθόμενον ἐπαράσασθαι τὸν ἥλιον αὐτῇ μῆτε μηνί, μῆτε ἐνιαυτῷ ² τεκεῖν. ἐρῶντα δὲ τὸν Ἑρμῆν τῆς Θεῆ συνελθεῖν, εἶτα παίζαντα πέτλια πρὸς τὴν σελήνην, καὶ ἀφελόντα τῶν φώτων ἐκάσθε τὸ ἐβδομηκοσὸν, ἐκ πάντων ἡμέρας πέντε συνελεῖν ³, καὶ ταῖς ἐξήκοντα καὶ τριακοσίαις ἐπάγειν ⁴, ἧς οὖν ἐπαγομένας Αἰγύπτιοι καλεῖσι, καὶ τῶν Θεῶν γενεθλίως ἄγασσι ⁵. τῇ μὲν πρώτῃ τὸν Ὅσιριν γενέσθαι, καὶ Φωνῆν αὐτῷ

H 2

τε-

¹ Baxt. Squir. R. susp. ἕτως, quod W. probat. In seq. R. susp. ὡν ἕνεσι pro ὡς ἐν.

² In Bas. fuit ἐν αὐτῷ. Xyl. e sua conjectura correxit ἐνιαυτῷ, quod Ald. habet, vel inserto ἐν, μῆτε ἐν μηνί, μῆτε ἐν ἐνιαυτῷ legendum proponens. Rem ipsam sic explicat: Solem Rheae ex incesto cum Saturno concubitu gravidae imprecatum, ut neque in mense, neque in anno, id est (ut ipse putabat) nunquam pareret. Mercurium tamen astu usum, inter ludendum cum Luna vicisse certas dierum portiones, quibus a Luna perfolutis, quinque dies confecerit, quos anno extra ordinem adderet, ita ut puerperium Rheae in eos dilatatum, neque in annum, qui erat 360 dierum, neque in menses, qui extra annum nullibi ulli erant, incideret; itaque exsecrationem Solis eluse it.

³ Dedi sic e Xyl. conjectura — concinnare, in summam contrahere — a R. & W. probata, pro vulg. συνελθεῖν, quae vox nullo modo hic loci stare potest. Markl. conjecit συνθεῖναι.

⁴ R. mavult ἐπαγαγεῖν.

⁵ Post ἄγασσι R. excidisse susp. λέγοντες. Markl. in seq. dandum censet τῇ μὲν ἐν πρώτῃ, vel καὶ τῇ μὲν πρώτῃ.

τεχθέντι ¹ συνεκπεσεῖν, ὡς ἀπάντων ² κύριος εἰς Φῶς
 πρόεισιν. ἔνιοι δὲ Παμύλην τινὰ λέγουσιν ἐν Θήβαις
 ὑδρευόμενον ³ ἐκ τῆς ἱερᾶς τῆς Διὸς Φωνῆν ἀκῆσαι, δια-
 κελουομένην ἀνειπεῖν μετὰ βοῆς, ὅτι μέγας βασιλεὺς ⁴
 εὐεργέτης Ὀσιρις γέγονε· καὶ διὰ τῆτο θρέψαι τὸν
 Ὀσιριν, ἐγχειρίσαντος ⁵ αὐτῷ τῆς Κρόνου, καὶ τὴν τῶν
 Παμυλίων ἑορτὴν αὐτῷ τελεῖσθαι, Φαλληφορίοις εἰοικῦαν.
 τῇ δὲ δευτέρᾳ τὸν Ἀρήριν, ὃν Ἀπόλλωνα, ὃν ⁶ καὶ
 πρεσβύτερον Ὀρον ἔνιοι καλεῖσι· τῇ τρίτῃ δὲ Τυφῶ-
 να, μὴ καιρῷ, μηδὲ κατὰ χώραν, ἀλλ' ἀναρρήξαστα
 πληγῇ διὰ τῆς πλευρᾶς ἐξαλέσθαι ⁷. τετάρτῃ δὲ τὴν
 Ἴσιν ἐν πανύγροισι ⁸ γενέσθαι· τῇ δὲ πέμπτῃ Νέφθον ⁹,
 ἦν

¹ E Steph. prodit in rell. τεχθέντι. Restitui priorem lectionem cum Squir. & W. quam R. e Salmasii correctione memorat.

² R. mavult ὁ πάντων.

³ Sic Baxt. & Bentl. corrigendum monuerunt, deditque Squir. notans, nullum esse posse dubium, ex Pamyllis praefertim, quae Phallica erant festa, quin *Pamyles* iste, qui Osirin educavit, vir fuerit. Recepit idem W. flagitante re ipsa & neku loci, monente etiam Jablonskio in Panth. Aeg. Part. III. p. 202. Vulgo ὑδρευομένην; Frlt. & R. ὑδρευομένην.

⁴ Vox βασιλεὺς abest a Petav.

⁵ Dedi sic cum Squir. quod Bentl. & Baxt. corrigendum monuerunt, & R. e Salmaf. memorat. Vulgo ἐγχειρήσαντος. Idem recipere voluisse videtur W. at vitio typhetarum omissum est. Cum sequatur αὐτῷ, Xyl. ob ὑδρευομένην, quod praecesserat, corrigendum id monuit per αὐτῇ, si quidem Pamyla mulier fuerit. Idem sentit Seml.

⁶ Hoc alterum ὃν Squir. R. & W. delendum monent. Bentl. voces ὃν Ἀπόλλωνα uncis includit, quasi ex glossemate in textum primum irreperferint.

⁷ *exsiluisse*. Dedi sic e R. mente pro vulg. ἐξάλλεσθαι.

⁸ Squir. quaerit, num leg. παρύγροισι, in locis valde humidis, in paludibus, scil. Aegypti? cum vox *Panygra*, quam Xyl. vertit, nullibi inveniatur, nisi apud *Galenum*, in quo alii quoque pro πάνυγρον substituendum monent πάρυγρον.

⁹ Dedi hoc & sequentibus locis (quod Xyl. jam monuit) vocem hanc sic scriptam cum Squir. Eandem recepit W. ex A. & E. Vulgo Νέφθον.

ἦν καὶ Τελευτήν καὶ Ἀφροδίτην, ἔνιοι δὲ καὶ Νίην ὀνομάζουσιν. εἶναι δὲ τὸν μὲν Ὅσιριν ἐξ Ἑλλῆς καὶ τὸν Ἀρέηριν, ἐκ δὲ Ἑρμῆ τὴν Ἴσιν, ἐκ δὲ τῆς Κρόνης τὸν Τυφῶνα καὶ τὴν Νέφθυν. διὸ καὶ τὴν τρίτην ἰ τῶν ἐπαγομένων, ἀποφράδα νομίζοντες οἱ βασιλεῖς, ἐκ ἐχρημάτιζον, ἐδ' ἐθεράπευον αὐτὰς ², μέχρι νυκτός. γήμαθαι ³ δὲ τῷ Τυφῶνι τὴν Νέφθυν. Ἴσιν δὲ καὶ Ὅσιριν ἐρωῦντας ἀλλήλων, καὶ πρηνὴ γενέσθαι κατὰ γαστρός ὑπὸ σκότῳ συνειναι. ἔνιοι δὲ Φασι καὶ τὸν Ἀρέηριν ἔτω γεγρονέναι, καὶ καλεῖσθαι πρεσβύτερον Ὀλβρον ὑπ' Αἰγυπτίων, Ἀπόλλωνα δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ⁴.

XIII. Βασιλεύοντα δ' Ὅσιριν Αἰγυπτίους μὲν εὐθὺς ἀπόρα βίης ⁵ καὶ θηριώδεις ἀπαλλάξαι, καρπὰς τε δείξαντα, καὶ νόμους θέμενον αὐτοῖς, καὶ θεὰς δείξαντα ⁶ τιμᾶν. ὕσερον δὲ γῆν πᾶσαν ἡμερήμενον ἐπελθεῖν, ἐλάχισα μὲν ὄπλων δεηθέντα, πειθοῖ δὲ τὰς πλείους καὶ λόγῳ μετ' ᾧδῆς πάσης καὶ μεσιτικῆς ⁷ θελγομένους προσαγόμενον. ὅθεν Ἑλλῆσι δόξαι Διονύσω τὸν αὐτὸν εἶναι. Τυφῶνα δὲ, ἀπόντος μὲν ἐθεὶν νεωτερίζειν, διὰ

H 3

τὸ

1 R. *supr.* τὴν τρίτην καὶ τὴν πέμπτην τῶν ἐπαγ. & perinde esse addit, ἀποφράδα, an ἀποφράδας legas.

2 Sic cum Squir. dedi, a Bentl. quoque adnotatum. Vulgo αὐτὰς. Petav. omittit ἐθεράπευον — Τυφῶνι.

3 Recepti γήμαθαι cum Squir. pro vulg. τιμᾶσαι, e correctione Xyl. Baxt. Bentl. Markl. a W. probata.

4 W. ἔνιοι δὲ Φασι — Ἑλλήνων, glossam esse putat, ortam ex antecedentibus. Squir. legi vult cum Markl. καὶ καλεῖσθαι μὲν — sequente Ἀπόλλωνα δὲ.

5 E Steph. in rell. transit, eandem fecutas, βίης. R. priorem lectionem restituit, e Salmat. quoque correctione prolatam.

6 Markl. legit διδάξαντα, quod W. cum Squir. probat. R. voluit καταδείξαντα, quod verbum proprium esse monet de illis, qui primi usum alicujus rei & modum ejus aut comparandae, aut perficiendae, humano generi monstrarunt, qui primi aliquid instituerunt.

7 R. mavult μετ' ᾧδῆς καὶ πάσης μεσιτικῆς.

τὸ τὴν Ἴσιν εὖ μάλα φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν ἐγγρα-
 τῶς ἔχουσαν ¹, ἐπανελθόντι δὲ δόλον μηχανᾶσθαι, συνω-
 μότας αἰδρας ἐβδομήκοντα καὶ δύο πεποημένον, καὶ συ-
 εργὸν ἔχοντα βασίλισσαν ἐξ Αἰθιοπίας παρῆσαν, ἣν
 ὀνομάζουσιν Ἀσώ. τῆ δὲ Ὀσίριδος ἐκμετρησόμενον λά-
 θρα τὸ σῶμα, καὶ κατασκευάσαντα πρὸς τὸ μέγεθος
 λάρνακα καλὴν καὶ κεκοσμημένην περιτῶς, εἰσενεγκεῖν
 εἰς τὸ συμπόσιον. ἠθέκτων δὲ τῆ ὄψει καὶ θαυμασάν-
 των, ὑποχέσθαι τὸν Τιφῶνα μετὰ παιδιᾶς, ὃς ἂν ἐγ-
 κατακλιθεῖς ² ἐξισωθεῖη δίδοναι δῶρον αὐτῷ τὴν λάρ-
 νακα. πειραμένων δὲ πάντων κατ' ἕκασον, ὡς ἐδεῖς ἐνήρ-
 μοτην, ἐμβάντα τὸν Ὀσίριν κατακλιθεῖναι. τὰς δὲ
 συνόντας ³ ἐπιδραμόντας ἐπιρῆψαι τὸ πῶμα, καὶ τὰ
 μὲν γόμβοις καταλαβόντας ἐξῶθεν, τῶν δὲ θερμὸν μό-
 λιβδον καταχεαμένους ⁴ ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐξενεγκεῖν, καὶ
 μεθεῖναι διὰ τῆ Ταναῖτινῆς σόματος εἰς τὴν θάλασσαν,
 ὃ διὰ τῆτο μισητὸν ἔτι νῦν ⁵, καὶ κατάπυσον ὀνομά-
 ζειν Αἰγυπτίοις ⁶. ταῦτα δὲ πραχθεῖναι λέγουσιν ἐβδό-
 μη ἐπὶ δέκα μηνὸς Ἀθῶρ, ἐν ᾧ τὸν σορπίον ὁ ἥλιος
 διέξεισιν, ἄγδρον ἔτος καὶ εἰκοσὸν ἐκεῖνο ⁷ βασιλεύοντος
 Ὀσί-

¹ Markl. *supr.* ἄρχουσαν.

² Dedi sic cum Squir. e Markl. correctione, W. probata.
 Vulgo ἐγκατακλιθεῖς. Infra legitur κατακλιθεῖναι.

³ Squir. cum Markl. mavult συνωμότας. Probat idem W.
 cum Mez. Mox Petav. ἐπιρῆζαι.

⁴ Vulgo τῶν δὲ θερμῶν μόλιβδων καταχεαμένων. Ob haec in
 antecedenti Salmaf. correxisse videtur καὶ τῶν μὲν γόμβοις κα-
 ταλαβόντων. Ego Squirii emendationem, W. probatam, sum
 amplexus. R. quidem se tueri monet θερμῶν μόλιβδων, nulla
 tamen ratione allata. Unde vitium vulgatae sit ortum, haud
 difficile est intelligere.

⁵ Vulgo μισητὸν ἔτι νῦν. Markl. correxit ἔτι νῦν; Idem vo-
 luit R. aut ἔς τε νῦν. Prius tamen, quod dedi, praetulit.

⁶ Sic Xyl. legisse videtur — *nominatu abominabile est*
Aegyptiis — & dedi e Bentl. correctione. Markl. pro ὀνο-
 μάζουσαν voluit νομίζουσαν.

⁷ Sic Xyl. Baxt. Bentl. Markl. legi voluerunt, & dedi cum
 Squir, & W. pro vulg. ἐκεῖνο.

*Οσίριδος. ἔνιοι δὲ βεβιωκέναι Φασὶν αὐτὸν, & βεβασιλευκέναι χρόνον τοσῶτον.

XIV. Πρώτων δὲ τῶν τὸν περὶ Χέμμιν ¹ οἰκόντων τόπον Πανῶν καὶ Σατύρων τὸ πάθος αἰδομένου, καὶ λόγον ² ἐμβαλόντων περὶ τῆς γεγονότος, τὰς μὲν αἰφνιδίως τῶν ὄχλων ταραχὰς καὶ πλοήσεις ἔτι νῦν διὰ τῆτο πανικὰς προσαγορεύεται ³. τὴν δ' Ἴσιον αἰδομένην, κείρεται μὲν ἐνταῦθα τῶν πλοκάμων ἓνα, καὶ πένθιμον σολῆν ἀναλαβεῖν, ὅπερ τῇ πόλει μέχρι νῦν ὄνομα Κοπῶ ⁴. ἕτεροι δὲ τῆνομα σημαίνειν οἴονται σέρησιν τὸ γὰρ ἀποσερεῖν, κόπλειν λέγασαι ⁵. πλανωμένην δὲ πάντη καὶ ἀπορῆσαν, ἐδένα προσελθεῖν ⁶ ἀπροσαύδητον, ἀλλὰ καὶ παιδαρίοις συντυχῆσαν, ἐρωτᾶν περὶ τῆς λάρνακος. τὰ δὲ τυχεῖν ⁷ ἑωρακότα, καὶ φράσαι τὸ σόμα, δι' ἧ τὸ ἀγγεῖον οἱ φίλοι τῆς Τυφῶνος εἰς τὴν θάλασσαν ἔωσαν. ἐν τῆτε τὰ παιδάρια μαντικὴν δύναμιν ἔχειν οἶεθαι τὰς Αἰγυπτίους, καὶ μάλα ταῖς τέτων ὀττεύεται ⁸ κληδόσι παιζόντων ἐν ἱεροῖς καὶ φθέγγομένων, ὅτι ἂν τύχῃσι. αἰδομένην δὲ τῇ ἀδελφῇ

H 4

ἐρῶν-

¹ Sic Xyl. conject, probat W. cum L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 355. item Seml. dedique cum Squir. cf. Herod. l. 2. c. 91. & Diodor. Sic. l. I. p. 16. Ed. Rhodom. — In Petav. Χέννιδι.

² Sic cum Squir. & W. restitui ex Ald. & Baf. pro λόγων, quod e Steph. in rell. transiit. Salmaf. quoque vulgatam correxerat. W. ἐμβαλλόντων.

³ Dedi sic ex Ald. & Baf. pro προσαγορεύεται, quod e Steph. prodiit, & ipse W. retinet.

⁴ A Strabone & aliis Κοπῶς scribitur. Ipse Plut. infra ἐν Κοπῶ. R. susp. ὅπερ πόλις, ἢ μέχρι νῦν.

⁵ Markl. susp. κόπλειν Ἑλληνες λέγασαι.

⁶ Mez. Bentl. corrigunt παρελθεῖν.

⁷ Sic Baxt. & Bentl. correxerunt, & dedi cum Squir. Vulgo τὰ δ' ἔτυχεν.

⁸ Sic R. dedit e Salmaf. correctione, quae e Petav. quoque affertur. Receptit idem Squir. nec non W. ex E. Flor. Sallier. ad Moerin. p. 280. Vulgo ὀττεύεται.

ἐρῶντα ¹ συγγεγονέναι δι' ἄγνοϊαν, ὡς ἑαυτῇ τὸν Ὀσι-
ριν, καὶ τεκμήριον ἰδῶσαν τὸν μελιλάτινον ² ἐπέφανον,
ὃν ἐκεῖνος παρὰ τὴν Νέφθυ ³ κατέλιπε, τὸ παιδίον
ζητεῖν. (ἐνθεῖναι ⁴ γὰρ εὐθύς τεκῆσαν διὰ φόβον τῆ
Τυφῶνος). εὐρεθέν ⁵ χαλεπῶς καὶ μόγις κυνῶν ἐπα-
γόντων τὴν Ἴσιον, ἐκτραφῆναι καὶ γενέσθαι Φύλακα καὶ
ὄπαδόν αὐτῆς, Ἀνεβίου προσαγορευθέντα, καὶ λεγόμε-
νον τὰς θεὰς Φρερεῖν, ὡσπερ οἱ κύνες τὰς ἀνθρώπους.

XV. Ἐκ δὲ τέτα πυθέσθαι περὶ τῆς λάρνακος,
ὡς πρὸς τὴν Βύβλον χάραν ⁶ ὑπὸ τῆς θαλάττης ἐκκυ-
μανθεῖσαν αὐτὴν ἐρίκη τινὶ μαλθακῶς ὁ κλύδων προσέ-
μιξε· ἢ δ' ἐρίκη κάλλιπον ⁷ ἔρνος ὀλίγω χρόνῳ καὶ
[μέ-

1 Dedi sic enim W. e Baf. & Xyl. probantibus Bentl. Markl. licet Squirio haud repugnem, afferenti, hanc lectionem cum iis, quae statim subsequantur, minus apte convenire, commodiusque legendum esse ἐρώση — *Osrin per errorem cum sorore amante, tanquam secum, rem habuisse.* Haud bene quidem Squir. ἐρώση legendum proponit pro ἐρώση. Seml. plane omittit R. melius rem expedire videtur, susp. ἐκ ἐρῶντα, monensque, post συγγεγονέναι perinde esse, ἀλλὰ addas, an omittas. Pro τὸν Ὀσirin Ald. τὸν Ἴριν.

2 Dedi sic cum Squir. & W. e Baf. & Xyl. Vulgo τὸν μὲν λάτινον; *Salmas.* correxit τὸν λάτινον; *Turn.* & *Spanhem.* in *Diff. de Praest. Numism. & Cuper.* in *Harpocrate suo τὸν μὲν λάτινον.*

3 R. mavult παρὰ τῇ Νίφθυ.

4 Sic Xyl. conjecit, in suaque reposuit editione, dedique cum Squir. & W. pro vulg. ἐκεῖνον. Seml. susp. ἐκεῖνο sc. παιδίον — *Τυφῶνος ἀποκεκρυφέναι.*

5 Squir. susp. εὐρεθέν δέ, quod W. probat. R. haec cum antecedentibus sic distinguenda & restituenda censet: *ζητεῖν. ἐκείνην γὰρ (Nephtyn) εὐθύς τεκῆσαν, διὰ φόβον τῆ Τυφῶνος ἐκθεῖναι, ὃ εὐρεθέν χαλεπῶς καὶ μόγις, κυνῶν ἐπαγόντων τὴν Ἴσιον, ἐκτραφῆναι.*

6 Squir. cum Bentl. correxit Βύβλη χ. R. vulgatam tuetur, monens χάραν additum esse, ne lector parum attentus de papyro cogitet, & si quid mutandum, se praeferre Βυβλίων χάραν.

7 Squir. & R. inferi volunt εἰς κάλλ. ῥ.

μέγισον ἀναδραμῶσα, περιέπλυξε καὶ περιέφυ καὶ ἀπέκρυψεν ἐντὸς ἑαυτῆς· θουμάσας δὲ ὁ βασιλεὺς τῆ Φυτῆ τὸ μέγεθος καὶ περιτεμῶν τὸν περιέχοντα τὴν σορὸν ἔχ ὄρωμένην κόλπον ¹, ἔρεισμα τῆς σένης ὑπέστησε. ταῦτά τε ² πνευματι Φασὶ δαιμονίῳ Φήμης πυθομένην τὴν Ἴσιν εἰς Βύβλον ἀΦικέσθαι, καὶ καθίσασαν ἐπὶ κρήνης ταπεινὴν καὶ δεδακρυμένην, ἄλλω μὲν μηδενὶ προσδιαλέγεσθαι, τῆς δὲ βασιλίδος τὰς θραπαινίδας ἀσπάζεσθαι καὶ φιλοφρονεῖσθαι, τὴν τε κόμην παραπλέκυσαν αὐτῶν, καὶ τῷ χρωτὶ θουμασὴν εὐωδίαν ἐπιπνέεσαν ἀΦ' ἑαυτῆς. ἰδέσσης δὲ τῆς βασιλίδος ³ τὰς θραπαινίδας, ἡμερον ἐμπεισεῖν τῆς ξένης τῶν τε τριχῶν ⁴ τῆ τε χρωτὸς ἀμβροσίαν πνέοντος· ἔτω δὲ μεταπεμφθεῖσαν καὶ γενομένην συνήθη, ποιήσασθαι τῆ παιδίε ⁵ τὴν τίτην. ὄνομα δὲ τῷ μὲν βασιλεῖ Μάλκιανδρον ⁶ εἶναι Φασιν· αὐτῇ δὲ οἱ μὲν Ἀσάρτην ⁷, οἱ δὲ Σάωσιν, οἱ δὲ Νεμανεῦν· ὅπερ ἂν Ἑλλήνες Ἀθηναίδια προσείποιεν.

H 5

XVI.

¹ Markl. κόρμον, truncum; R. idem cum Salmaf. aut κλάδον, aut λόχμην. aut κόμην; fufp. τὰς περιέχοντας τ. σ. ἔχ ἔρ. κλάδας.

² Probo conjecturam Squirii ταῦτα δὲ. Mox Petav. πιθομένην.

³ R. monet, defendi posse quidam hanc constructionem, & magnam copiam similibus locorum afferri, subaudiendo deinde αὐτῇ; mollius tamen fluere orationem, si aut ἰδέσση δὲ τῆ βασιλίδε retentis caeteris legatur, aut ἰδέσαν δὲ τὴν βασιλίδα τὰς θραπαινίδας, εἰς ἡμερον ἐμπεισεῖν vel ἐκπεισεῖν. Salmaf. quoque correxit εἰς ἡμερον.

⁴ Post τριχῶν deesse quid R. monet e. c. εὔ διακειμένων, aut κεκοσμημένων, aut ἐντέχνως διαπεπλεγμένων.

⁵ Markl. deesse putat τῆ προσβυτέρε, cum duos habuerit regina filios, & natu majoris nutrix constituta fuerit Isis. Sequentem articulum τὴν W. aut delendum censet, aut in αὐτὴν mutandum.

⁶ Baxt. substituendum monet Μάλκιαρθρον, vel Μελίκιαρθρον.

⁷ Dedi αὐτῇ e Markl. correptione, a R. probata. Vulgo αὐτὴν. Nec non Ἀσάρτην recepi cum Squir. & W. e Baf. Xyl. Mez.

XVI. Τρέφειν δὲ τὴν Ἴσιν, ἀντὶ μαστῶ τον δάκνηλον εἰς τὸ σῶμα τῆ παιδία διδῶσαν¹, νύκτωρ δὲ περικαλεῖν τὰ θνητὰ τῶ σώματος. αὐτὴν δὲ γενομένην χελιδόνα τῇ κίονι περιπέτεσθαι καὶ θρηνεῖν, ἄχρις ἔ τὴν βασιλίσσαν παραφυλάξασαν καὶ ἐκκραγῶσαν² ὡς εἶδε περικαίόμενον τὸ βρέφος, ἀφελῆσθαι τὴν ἀθανασίαν αὐτῶ. τὴν δὲ θεῶν Φανερὰν γενομένην αἰτήσασθαι τὴν κίονα τῆς σέγης· ὑφελῶσαν δὲ ῥῶσα περικόψαι τὴν ἐρίκην, εἶτα ταύτην μὲν ἠθόνη περικαλύψασαν, καὶ μύρον καταχεαμένην, ἐγχειρίσαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ νῦν ἔτι σέβεσθαι Βυβλίης τὸ ξύλον ἐν ἱερῶ κείμενον Ἴσιδος. τῇ δὲ σορῶ περιπεσεῖν, καὶ κωκῦσαι τηλικῶτον, ὡσε τῶν παίδων τῶ βασιλέως τὸν νεώτερον ἐνθανεῖν³, τὸν δὲ πρεσβύτερον μετ' ἑαυτῆς ἔχασαν, καὶ τὴν σορὸν εἰς πλοῖον ἐνθεμένην ἀναχθῆναι. τῶ δὲ Φαίδρα ποταμῶ πνεῦμα τραχύτερον ἐνθρέψαντος⁴ ὑπὸ τὴν ἔω, θυμωθεῖσσαν ἀναξηρῆναι τὸ ρεῖθρον.

XVII.

Mez. Salmaf. Vulgo Ἀσπάρτην. Legebatur deinde οἱ δ. Σ. οἱ δὲ Νομανῶν (ὅπερ ἂν Ἕλληνας Ἀθηναίδια) προσειπεῖν; id quod nemo certe pro sincera lectione venditabit. Arripui ergo, quae Markl. correxit, & R. probavit, ut deleta parenthesi pro προσειπεῖν legerem προσείποιεν. Idem legendum censet W. nisi malis legere Ἕλληνας. Squir. aliam profert corrigendi rationem, rescribendo τῶς μὲν, τῶς δὲ pro οἱ μὲν, οἱ δὲ, vel προσειπεῖν mutando in προσείπασσι. Post ὄνομα δὲ Petav. omittit, quae sequuntur usque ad οἱ μὲν Ἀ.

1 R. susp. ἐνδιδῶσαν; W. Iegi vult aut τῶ παιδίῳ, aut τιθεῖσσαν.

2 Dedi sic cum Squir. ex Bentl. correctione. Vulgo ἐκκραγῶσαν. Ald. Basf. κερραγεῖσσαν; Petav. κερραγῶσαν.

3 R. monente, si bene habet ἐνθανεῖν, significat ἐν τῶ κωκυτῶ θανεῖν, interea dum ea ejularet, exspirasse. Mavult tamen ἐκθανεῖν, quod W. probat.

4 Sic ex Ald. probante Xyl. restitui cum Squir. & W. Habent eandem vocem A. E. Flor. at nequaquam Basf. cui eam W. tribuit. Vulgo ἐκτρέψαντος. R. neutrum probat & susp. ἐκτρέψαν

XVII. Ὅπερ δὲ πρῶτον ἐρημίας ἔτυχεν, αὐτὴν καὶ ἑαυτὴν γενομένην, ἀνοῖξαι τὴν λάρνακα, καὶ τῷ προσώπῳ τὸ πρόσωπον ἐπιθεῖσαν, ἀσπάζεσθαι καὶ δακρύειν. τῷ δὲ παιδίῳ σιωπῇ προσελθόντος ἐκ τῶν ὀπίθεν καὶ καταμανθάνοντος, αἰδομένην μεταστραφῆναι καὶ δεινὸν ὑπὸ ὀργῆς ἐμβλέψαι. τὸ δὲ παιδίον ¹ ἐν ἀναχέδει τὸ τάρβος, ἀλλὰ ἀποθανεῖν. οἱ δὲ Φασιν ἐχέτωσ, ἀλλ' ὄν ² εἴρηται τρόπον ἐκπεσεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. ἔχει δὲ τιμὰς διὰ τὴν θεόν. ὄν γὰρ ἄδασιν Αἰγύπτιοι παρὰ τὰ συμπόσια Μανέρωτα, τῆτον εἶναι. τινὲς δὲ τὸν μὲν παῖδα καλεῖσθαι Παλαισινόν, ἢ Πηλέσιον, καὶ τὴν πόλιν ἐπώνυμον ἀπ' ³ αὐτῆ γενέσθαι, κηιδεῖσαν ὑπὸ τῆς θεῆ. τὸν δ' ἄδόμενον Μανέρωτα, πρῶτον εὐρεῖν μεσικὴν ἰσορῆσιν. ἔνιοι δὲ Φασιν, ὄνομα μὲν ἕδενὸς εἶναι, διὰ λεκίον ⁴ δὲ πίνεσιν ἀνθρώποις καὶ θαλειέζουσι πρέπεσαν,

ερίφαντος aut ἐκρίφαντος. Markl. susp. ἐκπέμφαντος. Semler. quaerit, an pro πνεῦμα fit legendum πλοῦμα.

¹ abesse posse παιδίον absque damno orationis cum elegantia, R. monet. Petav. omittit δέ.

² Dedl sic cum Squir. e correctione Xyl. Baxt. Bentl. Markl. Primus horum etiam πρότερον legi posse monet pro τρόπον. Hoc Semler. amplectitur, vertens: es sey bey gemeldter unbequemen Schiffahrt umgekommen: item Kaltw. — W. probat ὄν, siquidem caetera sint sana: aut enim corrupta esse, addit, aut in antecedentibus excidisse locum de obitu pueruli. Posterius observat quoque Squir. cum Markl. Ante, aut post εἴρηται R. videtur πρότερον aut ἐν τοῖς ἄνω excidisse.

³ Markl. abesse mavult ἀπ', cum profaïcis scriptoribus certe usitatius sit ἐπώνυμον αὐτῆ. R. monet, adesse & abesse posse pari jure.

⁴ Haec vitio suo suam superare conjecturam, Xyl. fatetur. Bene explicat Squir. & vertit: formulam vero loquendi esse dicunt, quae hominibus bibentibus & festa celebrantibus conveniant, quasi qui optarent, ut felicia haec, quae jam agantur, iis obviant. W. consentit; nec non Seml. & Kaltw. Pro τὰ ταῦτα W. legi vult ταῦτα; & R. monet, verba αἴσ. τ. τ. σ. ipam formulam non constituisse videri, sed ea Plutarchi esse,

σαν, Αἴσιμα τὰ τοιαῦτα παρείη· τῆτο γὰρ, τῷ Μανέρωτι Φραζόμενον ¹, ἀναφωνεῖν ἐκίσοτε τὰς Αἰγυπίας· ὡσπερ ἀμέλει καὶ τὸ δεινύμενον αὐτοῖς εἶδωλον ἀνθρώπου τεθνηκότος ² ἐν κιβωτίῳ περιφερόμενον, ἐκ ἔσιν ὑπόμνημα τῆ περι' Ὀσίριδος ³ πάθους, ἢ τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' οἰόμενος ⁴ παρακαλεῖν αὐτὸς χρῆσθαι τοῖς παρῶσι καὶ ἀπολαύειν, ὡς πάντας αὐτίκα μάλα τοιάτους ἐσομένους, ἔ χάριν ἐπὶ κῆμον ἐπεισάγῃσι.

XVIII. Τῆς δὲ Ἰσιδος πρὸς τὸν υἱὸν Ὠρον ἐν Βέτῳ τρεφόμενον πορευθείσης, τὸ δ' ἀγχείον ἐκποδῶν ἀποθεμένης, Τυφῶνα κυνηγετᾶντα νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην ἐντυχεῖν αὐτῷ, καὶ τὸ σῶμα γυνάρισαντα διελεῖν εἰς τεσσαρεσκαίδεκα ⁵ μέρη, καὶ διαρρίψαι· τὴν δ' Ἰσιν πυθο-

esse. & legi oportere ὅπως αἴσιμα; formulam cantici ipsam Μανέρως, Μάνερως videri fuisse, aut Μανέρωτι. Pro Θαλειάζ. Squir. mavult Θαλιαζέσι.

¹ Markl. correctionem sum secutus — hoc enim, voce Μανέρως intellectum &c. Vulgo τῆτω γὰρ τῷ Μανέρωτι Φραζόμενον. Salmf. correxit τῆτο μὲν γὰρ τῷ Μ. Squir. voluit τῆτο γὰρ, τὸν Μανέρωτα Φραζόμενος vel Φράζοντας; R. τῆτο γὰρ τῷ Μανέρωτι εὐφρανομένους ἀναφωνεῖν.

² Cf. Herod. l. 2. c. 78.

³ R. περι' Ὀσίριν usitatus esse monet. Pro ἐκ ἔσιν Markl. legi voluit ἐκ εἶνας, subaudiendo Φασί.

⁴ R. susp. οἰόμενοι, sed existimantes, se oportere αἰδοῦναι εὐνίας, ita ut ad παρακαλεῖν subaudiatur δεῖν, & nonnominativus οἰόμ. cohaereat cum ἐπεισάγῃσι, ubi pro ἔ χάριν legi vult ἰλαρῆ χάριν, laetitia gratia. Equidem malim simpliciter τῆτε χάριν. Eleganter & acute pro οἰόμενος Markl. substituit οἰνεμένους, bene potos, id quod, w. iudice, οἰνωμένους scribendum fuisset. Mihi utrumque valere videtur, alterum pro praef. part. alterum pro praeter.

⁵ Rectius, R. monente, τεσσαρακαίδεκα. Vulgatam in Plut. haud inusitatam esse, apparet ex loco Apophth. Vol. VIII. pag. 146. lin. 18. τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη. Nec defunt exempla aliorum scriptorum, quibus ista firmetur. Secundum Diodor. l. 1. p. 18. Osiridis corpus in XXVI partes a Typhone discerptum fuit.

πυθομένην αναζητεῖν ἐν βάριδι παπυρίνῃ, τὰ ἔλη¹ δι-
 επλήθυνσαν. ὅθεν ἐκ ἀδικεῖσθαι τὰς ἐν παπυρίνοις σιά-
 φεσι πλέοντας ὑπὸ τῶν κροκοδείλων, ἢ φοβημένων, ἢ
 σεβομένων διὰ² τὴν θεόν. ἐκ τούτων δὲ καὶ πολλὰς τά-
 φας Ὀσίριδος ἐν Αἰγύπτῳ λέγεσθαι διὰ τὸ προστυγχά-
 νασθαι ἐκάστῳ μέρει ταφὰς ποιεῖν. οἱ δὲ ἔφασιν· ἀλ-
 λά εἰδῶλα ποιημένην διδόναι³ καὶ ἐκάστην πόλιν, ὡς
 τὸ σῶμα διδῶσαν· ὅπως⁴ παρὰ πλείοσιν ἔχη τιμὰς,
 καὶ ὁ Τυφὼν ἐπικρατήσῃ τῷ Ὄρω⁵, τὸν ἀληθινὸν τά-
 φον ζήτων, πολλῶν λεγομένων καὶ δεικνυμένων ἀπαγο-
 ρεύσῃ. μόνον δὲ τῶν μερῶν τῷ Ὀσίριδος τὴν Ἴσιν ἔχ
 εὔρειν τὸ αἰδοῖον· εὐδύς γὰρ εἰς τὸν ποταμὸν ῥιφῆναι.
 καὶ γέυσασθαι τὸν τε λεπιδωτὸν αὐτῆ καὶ τὸν Φάγγρον
 καὶ τὸν ὀξύρυγχον, ἔς⁶ μάλιστα τῶν ἰχθύων ἀφοσιῶ-
 θαι. τὴν δ' Ἴσιν· ἀντ' ἐκείνης μίμημα ποιησαμένην
 καθιερωσάσαι τὸν Φαλλόν, ἧ καὶ νῦν ἐορτάζειν τὰς Αἰ-
 γυπτίους.

XIX. Ἐπειτα τῷ Ὄρω τὸν Ὀσίριν ἐξ ἧδε πα-
 ραγενόμενον διαπονεῖν⁷ ἐπὶ τὴν μάχην καὶ ἀσκεῖν. εἰ-
 τα διερωτῆσαι, τί κάλλιστον ἡγεῖται. τῷ δὲ Φήσαντος,
 τῷ

1 Vulgo τὰ δὲ ἔλη. Delevi partic. δὲ cum Squir. & W. prae-
 euntibus Bas. & Xyl.

2 R. susp. δὴ αὐτὸ δὴθεν.

3 R. cum Markl. susp. διαδέναι.

4 Post ὅπως Squir. addit vult τε.

5 Est haec lectio Bas., quam cum Squir. & interpp. Kaltw.
 & Seml. retinui. Ald. nulla utitur distinctione. Steph. Frft. &
 R. contra sensum sic distinguunt ἐπικρατήσῃ. τῷ Ὄρω τὸν ἀλ. τ.
 Sola W. nulla ratione correctionis allata, ἐπικρατήσῃ, τῷ Ὀσί-
 ριδος τὸν ἀλ. τ. Versio quidem Xyl. cum hac lectione consen-
 tit. An forte utrumque valet nomen?

6 Vulgo ὡς ἔς. Delevi ὡς cum Squir. & W. auctoritate Ald.
 & Xyl. Transponi potuisset ἔς ὡς μάλ. ut sit pro ὅτι μάλ.
 quae maxime. R. id monet, simul dandum censens ἀφοσιῶ-
 νται pro ἀφοσιῶσαι. Salmaf. ὡς οἱ μάλιστα.

7 Reposui sic cum Squir. & W. ex Petay. Bas. Xyl. Mez.
 & var. lect. cod. A. Vulgo διαπομέναι.

τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ τιμωρεῖν καθῶς παθεῖσιν, δευ-
 τερον ἐρέσθαι, τί χρησιμώτερον οἴεται ζῶον εἰς μάχην
 ἐξῆσσι. τῆ δ' Ὀρρα ἵππον εἰπόντος, ἐπιθαυμάσαι καὶ
 διαπορῆσαι, πῶς ἔ λέρντα μᾶλλον, ἀλλ' ἵππον ¹. εἰ-
 πεῖν ἔν τὸν Ὀρρον, ὡς λέων μὲν ἀφ᾽ ἐλίμον ἐπιδεομένῳ
 βοηθείας, ἵππος δὲ Φεύγοντα διασπάσαι καὶ καταναλῶ-
 σαι τὸν πολέμιν ². ἀκῆσαντα ἔν ἠδῆναι τὸν Ὀσirin,
 ὡς ἱκανῶς παρασκευασαμένε τῆ Ὀρρα. λέγεται δὲ, ὅτι
 πολλῶν μετατριφεμένων αἰεὶ πρὸς τὸν Ὀρρον, καὶ ἡ παλ-
 λακῇ τῆ Τυφῶνος ἀφίετο Θέηρις. ὄφρις δὲ τις ἐπιδιώ-
 κων αὐτὴν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρρον ³ κατεκόπη, καὶ
 νῦν διὰ τῆτο χοιρίου τι προβαλόντες ⁴ εἰς μέσον κατα-
 κόπησι. τὴν μὲν ἔν μάχην ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας γενέ-
 θαι καὶ κρατῆσαι τὸν Ὀρρον, τὸν Τυφῶνα δὲ τὴν Ἴσιιν
 δεδεμένον παραλαβῆσαν, ἐκ ἀνελεῖν, ἀλλὰ καὶ λῦσαι
 καὶ μεθεῖναι τὸν δὲ Ὀρρον ἔ μετρίως ἐνεγκεῖν, ἀλλ'
 ἐπιβαλόντα τῇ μητρὶ τὰς χεῖρας ἀποσπάσαι τῆς κεφα-
 λῆς τὸ βασίλειον ⁵. Ἐρμῆν δὲ περιθεῖναι βᾶκρανον αὐ-
 τῇ κράνος ⁶. τῆ δὲ Τυφῶνος δίκην τῷ Ὀρρῳ νοθείας
 λαχόντος, βοηθήσαντος τῆ Ἐρμῆ τὸν Ὀρρον ⁷ ὑπὸ
 τῶν

1 W. susp. ἀλλ' ἵππον εἶπεν· εἰπεῖν —.

2 R. susp. βοηθείας, διασπᾶσαι καὶ καταναλῶσαι τὸν πόλε-
 μιν, ἵππος δὲ Φεύγοντα καταλαβεῖν. ἀκῆσαντα ἔν —.

3 Semlero ex usu Gr. linguae notante, idem atque ὑπὸ τῆ
 Ὀρρα, contra Xyl. versionem ab Ori hominibus.

4 Sic Bentl. Markl. & Squir. conjecerunt, dedique cum W.
 ex E. Vulgo προσβαλόντες. Petav. προσβάλλοντες.

5 coronam, R. docente. v. du Cange Glossar. Gr. v. βασι-
 λειον & Lat. v. Regnum, & Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I.
 P. 57, 31.

6 Bovinum caput, sive κράνος, cornibus distinctum, vide-
 tur fuisse olim inter regia insignia annumeratum. Hujusmodi
 autem Ifidis simulacra adhuc videre est apud Montefaulconium
 aliosque. Squir.

7 Vulgo βοηθήσαντος δὲ τῆ Ἐρμῆ καὶ τ. Ὀ. Delevi δὲ δε
 καὶ • R. mente.

των θεων γνήσιον κριθῆναι, τὸν δὲ Τυφῶνα δυσὶν ἄλλαις μάχαις καταπολεμηθῆναι. τὴν δ' Ἴσιν μετὰ τὴν τελευταίην ἐξ Ὀσίριδος ¹ συγγενομένης, τεκεῖν ἡλιτόμηγον ² καὶ ἀδελφῆ τοῖς κάτωθεν γυίοις τὸν Ἄρποιράτην.

XX. Ταῦτα σχεδὸν ἐσι τῆ μύθε τὰ κεφάλαια τῶν δυσφημοτάτων ἐξαιρεθέντων· οἷόν ἐστι τὸ περὶ τὸν Ὄρα ³ διαμελισμὸν καὶ τὸν Ἴσιδος ἀποκεφαλισμὸν. ὅτι μὲν ἐν εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτε φύσεως, καὶ ἦν μάστιγα νοεῖται τὸ θεῖον, ὡς ἀληθῶς πραχθέντα καὶ συμπεσόντα δοξάζουσι καὶ λέγουσιν, ἀποπύσαι δεῖ ⁴ καὶ καθήρασαι τὸ ⁵ σῶμα κατ' Αἰχύλον, ἐδὲν δεῖ λέγειν πρὸς σε. καὶ γὰρ αὐτῆ ⁶ δυσκολαίνεις τοῖς ἔτω παρὰ νόμοις καὶ βαρβάραις δόξαις περὶ θεῶν ἔχουσι. ὅτι δ' ἐν εἶπε ταῦτα νομιδῆ μυθεύμασιν ἀραιοῖς καὶ διακένους πλάσμασιν, οἷα ποιητῆ καὶ λογογράφοι, κατὰ περ οἱ ἀράχουαι, γεννῶντες ἀφ' ἑαυτῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνυποδέτε ⁷ ὑφαίνουσι καὶ ἀποτείνουσι, ἀλλ' ἔχει ⁸ τινὰς ἀπορίας καὶ παθῶν διηγήσεις, αὐτῆ οἶδα ⁹. καὶ κατὰ περ οἱ μαθη-

ματι-

1 Aptier foret ordo vocum, quem R. voluit Ἴσιν ἐξ Ὀσίριδος μετὰ τελευταίην συγγ.

2 Suida teste, ἡλιτόμηγον, τὸ ἀμαρτάνον τῆς γεννήσεως τῆ ἐνδεχομένη καιρῶ. Alii mire de hac voce erraverunt.

3 R. legend. cenfēt Ὀσίριδος. Markl. legi vult περὶ τῆ Ὄ. διαμελισμῶ καὶ τῆ Ἴσιδος ἀποκεφαλισμῶ. Petav. τὸν περὶ τὸν.

4 Petav. δῆ; & deinde ἐδὲ λέγαν pro ἐδὲν δεῖ λ. nec non τοῖστω pro τοῖς ἔτω, & παλαιύμασιν pro πλάσμασιν.

5 Delendum ceniet τὸ R.

6 Squir. dedit αὐτῆ, notans, olim male extitisse αὐτῆ. Tuetur R. vulgatam.

7 Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Baxt. & Bentl. — quae, ananeanum instar, omni veritatis historicae fundamento destituta, ex se ipsis gignentes pertexunt poëtae.

8 Sic quoque Squir. correxit vulgatam ἔχαν. Idem cum W. recepi ex Petav. E. Flor. Pro seq. ἀπορίας R. susp. ἰσορίας; Markl. ὑπονοίας. Alterutrum probandum, W. iudice.

9 Ausus sum dare, quae R. conjecerat, praesente quodammodo

ματικοὶ τὴν ἴριν ἔμφασιν εἶναι τῆ ἡλίας λέγασαι ποικιλῶ-
 μένην τῇ πρὸς τὸ νέφος ἀναχωρήσει ¹ τῆς ὄψεως, ἕτως
 ὁ μῦθος ἐνταῦθα ² λόγος τινὸς ἔμφασίς ἐσιν ἀνακλῶντος
 ἐπ' ἄλλα τὴν δίκνοϊαν, ὡς ὑποδηλῶσιν αἱ τε θυσίαι τὸ
 πένθιμον ἔχασαι καὶ σκυθρωπὸν ἐμφαινόμενον, αἱ τῶ
 τῶν ναῶν διαθέσεις, πῆ μὲν ἀνειμένων εἰς πλερὰ καὶ
 δρόμους ὑπαιθρίους καὶ καθερῆς, πῆ δὲ κρυπτὰ καὶ σκό-
 τια κατὰ γῆς ἐχόντων σολισήρια ³ θηβαίους ⁴ εὐκότα
 καὶ

modo Xylandro interprete. Vulgo nimirum διηγῆσαι αὐτῇ abs-
 que οἶδα. Deesse tale quid, omnes consentiunt. W. in αὐτῇ
 aut latere quid monet, aut cum Squir. legendum αὐτῇ ὄραϊ,
 aut cum R. αὐτῇ οἶδα.

1 R. susp. ἀνακλάσει; W. aut idem legendum censet, aut
 ἀναχρώσει.

2 Squir. mavult ὁ ἐνταῦθα μῦθος, praesens fabula, i. e.
 de qua nunc agimus.

3 Xyl. σολισήρια accipit *cellulas*, aut *facella*, imagunculis
 allisve id genus rebus consecratis in operto abstrudendis facta.
 At quis hunc significatum originī vocis aptum censet? R. mo-
 net, cellas esse in penetralibus, ubi sacerdotes se lavabant & ve-
 stes mutabant, item numina sua ἐσόλιζον, vestiebant. Sic propius
 quidem acceditur ad originem vocis, sensumque inde derivan-
 dum. At non capio, cur cellae huic fini accommodandae di-
 cantur σκοτεινά. Semler. legit de suo ὀλιθήρια — Klüfte,
 verborgene Löcher, worein man leicht fallen kann, wegen ib-
 rer schlechten Zubereitung oder Ausbaumung. Kaltw. vertit:
 verborgene Gemächer.

4 Xyl. hanc vocem non putat integram. Susp. θήκαις, aut
 θηλαίκοις, aut θησαυροῖς, quales erant apud Delphos. Squir.
 maluit σπηλαίοις. Bentl. & Salmas. correxerunt Θήβαις, quod
 W. male notatum censet pro θήκαις. Semler. mire de suo con-
 jicit, & vertit συβοσάικας, Schweinställe, cum sequens σηκοῖς
 ovilia significet. Kaltw. cum eo facit. R. susp. ἐθηβαίους —
 loca, ubi puberes ungebantur in palaestris & vestes ponebant:
 quare omnibus illuc aditus non patebat. Non est, quod meam
 de his sententiam pluribus seram. Subjicio, quae meo quidem
 sensu probanda videntur. Pro θηβαίοις lego θηκαίοις cum Bu-
 herio in Cicer. Tuscul. Disput. p. 356. Habet eandem vocem
 Hero-

καὶ σηκοῖς· ἐχ ἤκιστα δὲ ἡ τῶν Ὀσιρείων δόξα. πολλαχῆ γὰρ ¹ κεῖσθαι λεγομένης τῆ σώματος, ὀνομάζεσθαι πολίχνην λέγουσιν, ὡς μόνην τὸ ἀληθινὸν ἔχουσαν, ἐν τῇ Ἀβύδῳ τὰς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατὰς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμημένους ² ὁμοτάθως εἶναι τῆ σώματος Ὀσίριδος. ἐν δὲ Μέμφει τρέφεσθαι τὸν Ἄπιον, εἰδῶλον ὄντα τῆς ἐκείνης ψυχῆς, ὅπερ καὶ τὸ σῶμα κεῖσθαι

Herodot. II. 86. in fin. θησαυρίζεσι (τὸν νεκρὸν), ἐν οἰκήματι θηκαίῳ. Vid. Hesych. in v. θηκαία — τὰ ἐντάφια. δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρὸν. καὶ τάφον, καμψίον, γλωσσοκομῆιον. Si quis de voce θήβαις, supra memorata, cogitare malit, conferat velim in eodem notam ad θήβα — κιβώτιον. Ne quis voce σηκοῖς, quasi ovilia denotet, moveatur, ex eodem addo σηκός — οἶκος. τάφος. ναός. μάνδρα. ἐνδότερος τόπος τῆ ἱερῆ; item σηκῶ — βαθεῖ τόπῳ. Sic omnia forent commoda, modo de voce σολισήρια mihi constaret, aut quid succurreret, quod bene pro ea commendari possit.

¹ Quidquid correctionis jam nunc hic locus usque ad finem capitis prae se fert, acceptum refero plurima ex parte Wyttenbachio, cujus sententiam, neglectis aliorum conjecturis, maxime amplectendam censui. Vulgo post δόξα datur comma, & sequentia sic struuntur: πολλαχῆ κείσθαι λεγομένης τῆ σώματος, Ἀβυδὸν ἴσως ἢ Μέμφιν, ὀνομάζεσθαι πολ. λέγ. &c. &c. Post πολλαχῆ W. cum R. inferendum duxit γὰρ. Voces Ἀβ. — Μέμφ. absunt a Petav. A. E. Flor. — nec modo commode abesse queunt, sed &, si adsunt, omnem sensum turbant. R. haud aequo animo se ferre fatetur, quod Memphis πολίχνη appellatur, & pro λέγουσιν legendum conjecit ἔχουσαν. Quenam autem intelligatur πολίχνη, proxime indicatur — Turbofisitis — post Abydum & Memphin; de quibus urbibus quanam valeat opinio, prius refertur. Squir. pro Ὀσιρείων legi voluit Ταφοσιρείων, locumque sic constitui: ἐχ ἤκιστα δὲ ἡ τῶν ταφοσιρείων δόξα. Πολλαχῆ δὲ κείσθαι λεγομένης τῆ σώματος, Ἀβυδὸν ἴσως ἢ Μέμφιν ὀνομάζεσθαι (νομίζεσθαι forte, Markl. suspicante) πολίχνην λέγουσιν. &c. R. monente, in voce Ὀσιρεῖος nil vitii haeret. Ea sunt templa & monumenta, seu tumuli Osiridis. Ald. & Bas. τῶν ἀληθινῶν.

² Salmas. φιλοτιμημένους correxit.

θαι· καὶ τὴν μὲν πόλιν οἱ μὲν Ὀρμοῦν ἀγαθῶν ἐρμη-
νεύουσιν, οἱ δ' ἰδίως ¹ τάφον Ὀσίριδος. τὴν δὲ πρὸς
Φίλαις νησίδα τὴν ἄλλως ² μὲν ἄβατον ἅπασι καὶ ἀπροσ-
πέλασον εἶναι, καὶ μηδ' ὄρνιθας ἐπ' αὐτὴν καταίρειν ³,
μηδὲ ἰχθῦς προσπελάζειν, ἐνὶ δὲ καιρῷ τὰς ἰβρεῖς δια-
βαίνοντας ἐναγίζειν καὶ κατασέφειν τὸ σῆμα μηθίδης ⁴
φυτῷ περισκιάζομενον, ὑπεραίρουτι πάσης ἐλαίας μέ-
γεθος.

XXI. Εὐδοξος δὲ, πολλῶν τάφων ἐν Αἰγύπτῳ λε-
γομένων, ἐν Βασίριδι τὸ σῶμα κεῖσθαι. καὶ γὰρ πατρί-
δα ταύτην γεγονέναι τῆ Ὀσίριδος. ἐκέτι μέντοι λόγος
δεῖσθαι τὴν Ταφίσιριν· αὐτὸ γὰρ φράζειν τάνομα ταφὴν
Ὀσίριδος. αἰνῶ ⁵ δὲ τομὴν ξύλου καὶ χίσιον λίνας καὶ χοῶς
χρῶ-

1 *Recepi ἰδίως ex W. mente. Vulgo οἱ δ' ὡς τ. Ὀ. R. monet, post οἱ δ' deesse aliquid.*

2 *Vulgo monstrose legitur τὴν δὲ πρὸς Πύλαις Νισιτάνην ἄλλως. W. correctionem sum secutus, quam nemo non lubentissime probabit — insulam, quae ad Philas adjacet alio tempore &c. Squir. haec cum antecedentibus sic jungenda putavit: καὶ ταύτην μὲν πόλιν οἱ (vel εἰσι) μὲν Ὀρμοῦν ἀγαθῶν ἐρμηνεύουσι, ὡς δὲ τάφον Ὀσίριδος εἶναι τὴν πρὸς Φίλαις νῆσον, ἢν ἄλλως μὲν &c. — Atqui quidam sunt, qui hanc urbem (Memphin scil.) Portum Bonorum interpretantur, dum Serpulebrum Osiridis esse statuunt apud Insulam, quae ad Philas adjacet: quae quidem Insula reliquo tempore. &c. Optime defendit Φίλαις locis ex Strab. 17. p. 803. Diodeg. Sic. l. 1. p. 19. Servio ad Aeneid. VI. 154. ex Senec. lib. de rit. & sacris Aegyptiorum depromptis. Hinc W. hanc vocem pro Πύλαις reponere non dubitavit; νησίδα τὴν ἄλλως (idem quod τὴν ἄλλως) dedit ex Bas. & Xyl.*

3 *descendere, appellere. Sic Xyl. dedit, & R. legi voluit, deditque W. Vulgo καρτερεῖν.*

4 *„Quid plantae sit μηθίδης, non facile credo invenias“ — Xyl. adnotat. Petav. A. E. μηδίθης; Pol. Amiot. Mez. μηδίφθης; Baxt. μηδικῆς; Squir. ἐρίκης mavult.*

5 *Sic cum Squir. & W. ex Ald. & Bas. restitui pro vulg. αἰνῶν. W. autem legendum censet εἶναι δὲ, id quod necesse est, nisi*

χεομένας, διὰ τὸ πολλὰ τῶν μουσικῶν ἀναμεμίχθαι τέτοις. ἔ μόνον δὲ τέττε ¹ οἱ ἱερεῖς λέγεσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὅσοι μὴ ἀγέννητοι, μηδ' ἄφθαρτοι, τὰ μὲν σώματα παρ' αὐτοῖς κείσθαι καμόντα καὶ θεραπεύεσθαι, τὰς δὲ ψυχὰς ἐν ἔρανῳ λάμπειν ἄσρα, καὶ καλεῖσθαι κύνα μὲν τὴν Ἰσιδος ὑφ' Ἑλλήνων, ὑπ' Αἰγυπτίων δὲ Σῶθιν, Ὠρίωνα δὲ τὴν Ὠρε ², τὴν δὲ Τυφῶνος, ἄρηλον. εἰς δὲ τὰς τροφὰς ³ τῶν τιμωμένων ζώων, τὰς μὲν ἄλλας συντεταγμένα τελεῖν, μόνες δὲ μὴ διδόναι τὰς Θηβαίδα κατοικῆντας, ὡς Ξητὸν θεὸν ἐδέξα νομίζοντας, ἀλλὰ ὅν καλεῖσιν αὐτοὶ Κνήφ, ἀγέννητον ⁴ ὄντα καὶ ἀθάνατον.

XXII. Πολλῶν δὲ τοιούτων λεγομένων καὶ δεικνυμένων, οἱ μὲν οἰόμενοι βασιλέων ταῦτα καὶ τυράννων (δι' ἀρετὴν ὑπερφέρεσαν ἢ δύναμιν ἀξίωμα τῇ δόξῃ ⁵ θεότητος ἐπιγραψαμένων, εἶτα χρησαμένων τύχαις ⁶)

I 2

ἔργα

nisi eundem sensum verbo *αἰνεῖν* tribuere placeat, quod Squir. monet, ut haec prodeat sententia: „alia argumenta ad comprobandum veri quid subesse iis, quae de Osiride narrantur, adduci possunt, qualia sunt *τομὴ ξύλα*. &c. Haec vero *omitto* omnia, διὰ τὸ πολλὰ τῶν μουσικῶν ἀναμεμίχθαι τέτοις.“ Markl. legit *ὄκνῳ* δὲ scil. λέγειν.

1 Sic e Petav. reposui. Dedit idem Squir. adfentientibus Baxt. & Bentl. Vulgo *τέτων*. Redit enim ad *Osiridem* solum, de quo adhuc sermo fuit.

2 Sic cum Squir. dedi — scil. *τὴν ψυχὴν Ὠρε* — comprobantibus Baxt. Bentl. Markl. & Xylandro ita vertente. Vulgo *τὸν Ὠρον*.

3 Cum Squir. dedi, quod Xyl. & Mez. legerunt. Vulgo *γραφαῖς*, quod Seml. tuetur. Salmaf. R. Jablonsk. Panth. Aeg. Part. I. p. 84. conjecerunt *ταφῶς*, quod W. recepit.

4 Dedi cum Squir. & W. quod Xyl. Mez. Baxt. Bentl. Markl. legendum monuerunt. Vulgo *κνηφαγέννητον*. Cf. de hoc Thebanorum Deo, *Κνήφ* dicto, Euseb. de Praep. Evang. I. I. & III.

5 R. *supr. δύναμιν, ἢ ἀξίωμα, δόξαν θεότητος*.

4 Vocem *τύχη* hic de sola adversa fortuna intelligi debere, & sensu malo accipi, monet R. Cum Squir. voces *δι' ἀρετὴν* — *τύχαις* parenthesisce dedi, ut constructio fiat clarior.

ἔργα καὶ πάθη δεινὰ καὶ μεγάλα διαμνημονεύεσθαι. βία-
 ση μὲν ἀποδράσει τῆς λόγῃ χρῶνται, καὶ τὸ δύσφημον
 ἔ Φαύλως ἀπὸ τῶν θεῶν ἐπ' ἀνθρώπου μεταφέρεισι, καὶ
 ταύτας ¹ ἔχουσιν ἀπὸ τῶν ἰσορμεμένων βοηθείας. ἰσο-
 ρῆσι γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν μὲν Ἑρμῆν τῷ σώματι γενέσθαι
 γαλιάγκωνα ², τὸν δὲ Τυφῶνα τῇ χροῖα πυρρὸν, λευ-
 κὸν δὲ τὸν Ὀρρον, καὶ μελάγχρεον τὸν Ὀσιριν, ὡς τῇ
 φύσει γεγονότας ἀνθρώπου. ἔτι δὲ καὶ στρατηγὸν ὀνο-
 μάξουσιν Ὀσιριν, καὶ κυβερνήτην Κάνωβον, ἔ Φασιν
 ἐπώνυμον γεγονέναι τὸν ἀέρα· καὶ τὸ πλοῖον, ὃ κα-
 λῶσιν Ἑλλήνες Ἀργῶ, τῆς Ὀσίριδος νεὸς εἰδῶλον ἐπὶ
 τιμῇ ³ κατηγερισμένον, ἔ μακρὰν φέρεσθαι τῆς Ὀρίω-
 νος καὶ τῆς Κυνὸς, ὧν τὸ μὲν Ὀρε, τὸ δὲ ⁴ Ἰσιδος ἰσ-
 ρὸν, Αἰγύπτιοι νομίζουσιν.

XXIII. Ὀινῶ δὲ, μὴ τῆτο ἢ τὰ ἀκίνητα κινεῖν,
 καὶ πολεμεῖν ἔ ⁵ τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνίδην,
 μόνον, πολλοῖς δ' ἀνθρώπων ἔθνεσι ⁶ καὶ γένεσι κατό-
 χοις ὑπὸ τῆς πρὸς τὰς θεὰς τέττας ὀσιότητος, εἰδὲν ἀπο-
 λιπόντας ⁷ ἐξ ἕραν ἔ μεταφέρειν ἐπὶ γῆν ὀνόματα τη-
 λικαῦτα, καὶ τιμὴν καὶ πῖσιν ὀλίγη δεινὴ ἅπασιν ἐκ πρώ-
 της

1 R. *supr.* καὶ πρὸς ταῦτα.

2 Hanc vocem Hesych. explicat ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων. Apud Eusebium, Xyl. notante, est γαλιάγκωνα. Monnet simul Xyl. se aliquando cogitasse βαλιάγκωνα, ut sit, *variato*, seu *versicolore cubito insignis*.

3 Vulgatam, minus planam, Squir. sic corrigendam censet: Ἀργῶ, τῆς Ὀσίριδος νεὸς εἰδῶλον ὄν, ἐπὶ τέττα τιμῇ κατ. Ἀργο nimirum, cum Ofiridis navis imago esset, in illius honorem inter sidera relata fuit.

4 R. *supr.* τὸν μὲν, τὸν δὲ.

5 Restitui particulam negantem cum Squir. & W. ex Ald. Bas. Xyl. Mez. Salmaf. A. E. Venet. Vulgo ex Steph. ἐν τῷ. R. ex hoc ἐν effici voluit μὲν, & seq. μόνον deleri. Eo iudice, si ἔ μόνον teneatur, in sequentibus oratio erit impedita.

6 Petav. ἔθνεσι. Idem infra κλησιάδας.

7 Squir. monente, constructio flagitare videtur post hanc vocem τῶ.

της γενέσεως ἐνδεδουκίαν ¹ ἐξιζάναι καὶ ἀναλύειν, μεγάλας μὲν τῷ ἁθέῳ λεῶν κλισιάδας ἀνοίγοντας καὶ ἐξανθροπίζοντι ² τὰ θεῖα, λαμπρὰν δὲ τῆς Εὐήμερα τῆ Μεσσηνίᾳ ³ Φενακισμοῖς παρῆρσιαν δίδοντας, ὃς αὐτὸς ἀντίγραφα συνθεῖς ἀπίστα καὶ ἀνυπάρκῃς μυθολογίας, πᾶσαν ἀθεότητα κατασινεδάννουσι τῆς οἰκημένης, τὰς νομιζομένους θεὸς πάντας ὁμαλῶς διαγράφων ⁴, εἰς ὀνόματα ⁵ στρατηγῶν καὶ ναυάρχων καὶ βασιλέων, ὡς δὴ πάλαι γεγονότων, ἐν δὲ Πάγχοντι γράμμασι χρυσοῖς ἀναγεγραμμένων ⁶, οἷς ἔτε βάρβαρος ἔδειξ, ἔτε Ἑλλήν, ἀλλὰ μόνος Εὐήμερος, ὡς ἔοικε, πλεύσας εἰς τὰς μηδαμόθι γῆς γεγονότας, μηδὲ ὄντας Παγχώες καὶ Τριφυλλῆς ⁷, ἐντετυχήκει ⁸.

XXIV. Καίτοι μεγάλαι μὲν ὑμνεῦνται πράξεις ἐν Ἀσσυρίοις, Σεμιράμιος· μεγάλαι δὲ αἱ Σεσώτριος ἐν Αἰγύπτῳ· Φρύγες δὲ μέχρι νῦν τὰ λαμπρὰ καὶ θαυμασὰ τῶν ἔργων, Μανικὰ καλεῖσι, διὰ τὸ Μάνιν ⁹ τιτλοῦ τῶν

I 3

1 Markl. mavult ἐντετηκνίαν, vel ἔμπεφουκνίαν.

2 Markl. fusp. ἐξανθροπίζοντας, quod W. probat. Squir. ex Bentl. conjectura dedit ἐνανθροπίζοντι.

3 Clem. Alex. Evemerum hunc Agrigentinum facit; nec non Arnob. l. 4. Vitiose haec Petav. τῆς Εὐήμερα & Μεσσηνίᾳ Φενακισμοῖς παρῆρσιαν δίδοντας, ὡς αὐτὸς ἀντίγ.

4 Markl. legi voluit διαγράφων. R. tuetur vulgatam.

5 Dedi sic cum Squir. comprobantibus Bentl. Baxt. W. Vulgo ὄνομα.

6 Sic Xyl. Squir. Wesseling. (ad Diod. Sic. T. I. p. 364.) R. & W. legendum monent, & dedi pro vulg. ἀναγεγραμμένοις. Salmat. idem quoque conjecit, aut ἀναγεγραμμένα. Pro Πάγχοντι Xyl. voluit Παγχαίος, uti infra Παγχαίος (sic haud dubie pro voce Παγχαίων male impressa legendum est) auctoritate Euseb. Praep. Evang. l. 2. Diodor. l. V. Strabo l. VII. Wesseling. id probat. Squir. legi vult ἐν δὲ παγχαίοις γράμμασι ἀναγ. R. fusp. Ταγχᾶντι.

7 Xyl. legit Τριφυλλίος; Squir. Τριφυλλίος.

8 R. mavult ἐντετύχηκε.

9 Salmat. corrigit Μάνην.

τῶν πάλαι βασιλέων ἀγαθὸν ἀνδρα καὶ δυνατὸν γενέθαι παρ' αὐτοῖς, ὃν ἔνιοι Μάσδην καλεῖσι. Κῦρος δὲ Πέρσας, Μακεδόνας δὲ Ἀλέξανδρος, ὀλίγη δεῖν ἐπὶ πέρας ¹ τῆς γῆς κρατῦντας προήγαγον· ἀλλὰ ὄνομα καὶ μνήμην βασιλέων ἀγαθῶν ἔχουσιν. εἰ δὲ τινες ἐξαρθέντες ² ὑπὸ μεγαλαυχίας, ὡς Φησὶν ὁ Πλάτων, ἅμα νεότητι καὶ ἀγνοίᾳ ³ φλεγόμενοι τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως ἐδέξαντο θεῶν ἐπωνυμίας, καὶ ναῶν ἰδρύσεις, βραχὺν ἤνθησεν ἡ δόξα χρόνον, εἶτα κενότητα καὶ ἀλαζονείαν μετὰ ἀσεβείας καὶ παρανομίας προσόφλοντες,

Ἐκθύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπλαν ⁴, καὶ νῦν, ὡσπερ ἀγῶγμοι δραπέται, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν βωμῶν ἀποσπαθέντες ἐδὲν ἄλλ' ἢ τὰ μνήματα καὶ τὰς τάφους ἔχουσιν. ὄθεν Ἀντίγονος ὁ γέρων ⁵, Ἐρμοδοτῆς τινὸς ἐν ποιήμασιν αὐτὸν ἠλίξ παῖδα καὶ θεὸν ἀναγορεύοντος· Οὐ τειραῦτά μοι (εἶπεν) ὁ λαसानοφόρος σύνοιδεν. εὖ δὲ καὶ Λύσιππος ὁ πλάσης Ἀπελλῆν ἐμέμψατο τὸν ζῶγράφον, ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρου γράφων εἰκόνα, κεραυτὸν ἐνεχειρίσεν· αὐτὸς δὲ λόγχην, ἧς τὴν δόξαν ἐδὲ εἰς ἀφαιρήσεται χρόνος ἀληθινὴν καὶ ἰδίαν ἔσαν.

XXV. Βέλτιον ἔν ⁶ οἱ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα καὶ Ὅσιριν καὶ Ἴσιν ἰσορέμενα, μήτε θεῶν παθήματα, μήτ' ἀνθρώπων, ἀλλὰ δαιμόνων μεγάλων εἶναι νομίζοντες, ἕς ⁷ καὶ Πλάτων καὶ Πυθαγόρας καὶ Ξενοκράτης καὶ

¹ Petav. δεῖν ἐπὶ Πέρσας omisso ὀλίγη.

² Sic Xyl. dedit, & probarunt Baxt. & Bentr. repoulique cum Squir. & W. pro vulg. ἐξαρθέντες.

³ Sic restitui ex edit. prioribus pro ἀγνοία, quod est in R. & Frft. Unde W. & Squir. ἀγνοία?

⁴ Petav. καπνοῖς δίκην ἀρθέντες ἀπέσαν.

⁵ Antigonus primus, Demetrii Poliorcetæ pater. R.

⁶ Euseb. Praep. Ev. l. 5. sect. 5. Omittitur ibid. seq. artic. τὰ.

⁷ Sic Xyl. Mez. Squir. dedique cum W. ex Euseb. l. c. Vulgo ὡς.

καὶ Χρῦσιππος, ἐπόμενοι τοῖς πάλαι θεολόγοις ¹, ἐρ-
 ῶμενεσέρας μὲν ἀνθρώπων γεγονέναι λέγουσι, καὶ πολ-
 λῇ τῇ δυνάμει τὴν Φύσιν ὑπερφέροντας ἡμῶν, τὸ δὲ
 θεῖον ἐν ἀμιγῆς, ἐδ' ἀκρατον ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς
 φύσει καὶ σώματος αἰδήσει συνειληχῶς ², ἡδονὴν δεχο-
 μένη ³ καὶ πόνον, καὶ ὅσα ταύταις ἐγγενόμενα ταῖς με-
 ταβολαῖς πάθη, τὰς μὲν μᾶλλον, τὰς δὲ ἥττον ἐπιτα-
 ράττει. γίνονται γὰρ ὡς ἐν ἀνθρώποις, καὶ δαίμοσιν,
 ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ κακίας. τὰ γὰρ Γιγαντικὰ καὶ Τι-
 τανικὰ παρ' Ἑλλήσιν ἀδόμενα, καὶ Κρόνος τινὲς ⁴ ἀθεσ-
 μοὶ πράξεις, καὶ Πύθωνος ἀντιτάξεις πρὸς Ἀπόλλωνα,
 Φυγαί ⁵ τε Διούσεα καὶ πλάναι Διμήτρος, ἐδὲν ἀπολεί-
 πσι τῶν Ὀσιρικῶν καὶ Τυφωνικῶν, ἄλλων τε ὧν πᾶ-
 σιν ⁶ ἔξοισιν ἀνέδην μυθολογημένων ἀκείνῃ. ὅσα τε μυ-
 σικοῖς ἱεροῖς περικαλυπτόμενα καὶ τελεταῖς, ἀρρήτα δια-
 σώζεται καὶ ἀθέατα πρὸς τὰς πολλὰς ⁷, ὅμοιον ἔχει λόγον.

XXVI. Ἀκόμειν δὲ καὶ Ὀμήρη, τὰς μὲν ἀγα-
 θὰς διαφόρως θεοειδέας ἐκάστοτε ⁸ καὶ ἀντιθέας, καὶ

I 4

θεῶν

1 Sic ex Ald. & Bas. restitui, cum Squir. idem ex Euseb. afferente, & W. Vulgo τὰς πάλ. θεολόγους.

2 Vulgo ἐνσυναληχῶς; Ald. & Bas. ἐν συναληχῶς. Hoc ἐν non esse in Euseb. monuit Xyl. & omisi cum Squir. & W.

3 Sic cum Xyl. dedi, R. probante e Salmas. conjectura, ut referatur ad αἰδήσεια. W. idem dedit, & ex Euseb. vult reposuisse. At ex eodem Squir. se dedisse monet δεχόμενον, relatum ad τὸ θεῖον. Utri credendum?

4 Ex Euseb. cum Squir. dedi τινὲς pro vulg. τινός, Xyl. probante. Male in eodem pro Κρόνος legitur πολλαί.

5 Sic R. ex Euseb. restituit pro vulg. φόγγοι, unde Φόνοι, cnedes, efficiendum fuisse monet. Dederunt idem Squir. & W. quod etiam Xyl. legit.

6 ἄλλων τε abest ab Euseb. Idem pro πᾶσιν exhibet παρὰ πᾶσιν, & ἀναίδην pro ἀνέδην. Tuetur Xyl. vulgatam — licen-
 ter, abunde, sive, Eustath. explicante, ἀνέτως καὶ ἰλευθέρως.

7 Apud. Euseb. haec ita leguntur, ἀθέατα, πρὸς τὰς θεὰς ἴμ. ἔ. λ.

8 R. post h. v. deesse suspicatur καλῆντος.

Θεῶν ἄπο μῆδε' ἔχοντας· τῷ δ' ἀπὸ τῶν δαιμόνων προσ-
ρήματι χρωμένε κοινῶς ἐπὶ τε χρησῶν καὶ Φαύλων·

Δαιμόνιε ¹ χεδὸν ἐλθέ· τήν δειδίσσεαι ἕτως

Ἄργεϊς;

καὶ πάλιν·

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καί·

Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,

Τόσσα κακὰ βέβησιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις

Ἴλιε ἐξαλαπάξαι εὐνήμιενον πολίεθρον;

ὡς τῶν δαιμόνων μιλήν καὶ ἀνώμαλον Φύσιν ἐχόντων
καὶ προαίρεσιν. ὅθεν ὁ μὲν Πλάτων Ὀλυμπίοις Θεοῖς
τὰ δεξιὰ καὶ περιτὰ, τὰ δ' ἀντίφωνα τῶν δαίμοσιν
ἀποδίδωσι. ὁ δὲ Ξενοκράτης καὶ τῶν ἡμερῶν τὰς ἀπο-
φράδας, καὶ τῶν ἐορτῶν ὅσαι πληγὰς τινὰς, ἢ κοπι-
τῆς, ἢ νηθείας, ἢ δυσφημίας, ἢ αἰχρολογίαν ἔχασιν,
ἕτε Θεῶν τιμαῖς, ἕτε δαιμόνων οἶεται προσήκειν χρη-
σῶν, ἀλλὰ εἶναι Φύσεις ² ἐν τῷ περιέχοντι μεγάλας
μὲν καὶ ἰχυράς, δυστρόπως δὲ καὶ σκυθρωπάς, αἱ χαί-
ρουν τοῖς τοιούτοις, καὶ τυγχάνουσαι πρὸς ἐθὲν ἄλλο χεῖ-
ρον τρέπονται. τὰς δὲ χρηστὰς πάλιν καὶ ἀγαθὰς ὅτε
Ἡσίοδος ἀγνὰς δαίμονας καὶ Φύλακας ἀνθρώπων προσ-
αγορεύει

Πλατοδότας, καὶ τῆτο γέρας βασιλῆϊον ἔχοντας ³.

ὅτε Πλάτων ἐρμηνευτικὸν τὸ τοιοῦτον ὀνομάζει γένος
καὶ διακονικὸν, ἐν μέσῳ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, εὐχὰς
μὲν ἐκεῖ καὶ δεήσεις ἀνθρώπων ἀναπέμποντας, ἐκεῖθεν
δὲ μαντεῖα δεῦρο καὶ δόσεις ἀγαθῶν φέροντας. Ἐμπε-
δοκλῆς δὲ καὶ οἷασι Φησὶ δίδοναι τὰς δαίμονας, ὧν ἐξα-
μάρτωσι ⁴ καὶ πλημμελήσωσιν.

Αἰθέ-

¹ Iliad. XIII. 810. Seqq. v. extant Iliad. XX, 447. & IV, 31. 199.

² Squir. mavult addi τινὰς, vel mente saltim intelligi.

³ Hesiod. Op. & d. v. 122. 125. Squir. desiderat καὶ ante πλατοδότας.

⁴ Ex Euseb. dedit Squir. ὧν ἂν ἐξαμαρτήσωσι.

Αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντον δὲ διώκει,
 Πόντος δ' ἐς χθονὸς ἔδρα ἀπέπλησε, γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ¹
 Ἡελίς ἀκάμαντος, ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις·
 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλε δέχεσθαι, συγέσει δὲ πάντες.
 ἄχρις ἔκκολαθέντες ἔτω καὶ καθαρθέντες, αὐτίς τὴν κα-
 τὰ φύσιν χώραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσι.

XXVII. Τέτων δὲ ² καὶ τῶν τοιούτων ἀδελφὰ λέγε-
 θαί Φασι περὶ Τυφῶνος, ὡς δεινὰ μὲν ὑπὸ Φθόνε καὶ δυσ-
 μενείας εἰργάσατο καὶ πάντα πράγματα ταραξας, ἐν-
 ἐπλησε καιῶν γῆν ὁμῆ τι ³ πᾶσαν καὶ θάλασσαν, εἶ-
 τα δίκην ἔδωκεν. ἡ δὲ τιμωρὸς Ὀσίριδος ἀδελφῆ ⁴ καὶ
 γυνὴ τὴν Τυφῶνος σβέσασα καὶ καταπαύσασα μανίαν
 καὶ λύσσα, ἔκπεριεῖθε τὰς ἄθλιας καὶ τὰς ἀγῶνας, ἔς
 ἀνέτλη, καὶ πλάνας αὐτῆς, καὶ πολλὰ μὲν ἔργα σοφίας,
 πολλὰ δ' ἀνδρίας ἀμνησίαν ὑπολαβῆσαν ⁵ καὶ σιωπῆν,
 ἀλλὰ ταῖς ἀγιωτάταις ἀναμίξασα τελεταῖς, εἰκόνας καὶ
 ὑπονοίας καὶ μίμημα ⁶ τῶν τότε παθημάτων, εὐσεβείας
 ὁμῆ δίδαγμα καὶ παραμύθιον ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν ὑπὸ
 συμφορῶν ἐχομένοις ὁμοίων ⁷ καθωσίωσεν. αὐτὴ δὲ καὶ
 Ὀσίρις ἐκ δαιμόνων ἀγαθῶν δι' ἀρετῆς ⁸ εἰς θεὰς μετα-

I 5

βαλόν-

¹ Sic cum Squir. & W. dedi ex Euseb. Xyl. & ipso Plut. in libello de vit. aere alieno. Vulgo ἔσαυθις.

² Euseb. τέτων δὴ, male, Squir. iudice.

³ Dedi τι e R mente. Vulgo ὁμῆ τι.

⁴ Squir. mavult ἀδελφῆ ἔσα καὶ γ.

⁵ Dedi sic sublato puncto, quod vulgo est ante καὶ πολλὰ, e Mez. probante W. Vulgo ὑπολαβῆσα — non commisit, ut silentium & oblivio susciperent certamina aevumque suas & errores, quibus fuerat jactata, neque passa est tam multa sapienter, multa fortiter abs se gesta silentio obliterari. Xyl. & Bentl. susp. ἀνδρίας, ἐκ ἀμνησίας ὑποβαλῆσα καὶ σιωπῆν; Markl. ἀμνησίαν ὑπολαβόντα; Squir. cum Baxt. εἰς ἀμνησίαν καὶ σιωπῆν ἐπιβαλῆσα.

⁶ Squir. dedit μιμήματα, Markl. probante.

⁷ Sic Salmaf. & Markl. corrigunt, & dedi cum W. adfentientibus codd. A. & E. Vulgo ὁμοίως.

⁸ Usitatus esse δι' ἀρετῆν, monet R.

βαλόντες, ὡς ὕπερον Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, ἀμα καὶ
 θεῶν καὶ δαιμόνων ἐκ ἀπὸ τρόπε μεμιγμένας τιμὰς ἔχου-
 σι, πανταχῶ μὲν ¹, ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν
 δυνάμενοι μέγιστον. ἔ γὰρ ἄλλον εἶναι Σάραπιν ², ἢ
 τὸν Πλέτωνά Φασι, καὶ Ἴσιον τὴν ³ Περσεφασσαν, ὡς
 Ἀρχέμαχος εἶρηκεν ὁ Εὐβοεὺς, καὶ ὁ Ποντικός Ἡρά-
 κλειδης ⁴ τὸ χρησῆριον ἐν Κανώβῳ Πλέτωνος ἠγόμενος
 εἶναι.

XXVIII. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Σωτῆρ ὄναρ εἶδε ⁵
 τὸν ἐν Σινώπῃ τῷ Πλέτωνος κολοσσόν, ἐκ ἐπιστάμενος,
 εἰδὲ ἑωρακῶς πρότερον, οἷος τὴν μορφὴν ⁶, κελεύοντα
 κομίσαι τὴν ταχίστην αὐτὸν ⁷ εἰς Αλεξάνδρειαν. ἀγνοῶν-
 τι δ' αὐτῷ καὶ ἀπορῶντι, πῶ καθίδρυται, καὶ διηγεμέ-
 νῳ τοῖς φίλοις τὴν ὄψιν, εὐρέθη πολυπλάνης ἀνδραπος,
 ὄνομα Σωσίβιος ⁸, ἐν Σινώπῃ Φάμενος ἑωρακέναι τοῖ-
 τον κολοσσόν, οἷαν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν ἔδοξεν. ἐπεμψεν ἔν
 Σωτέ-

¹ Deleri vult R. μὲν. In seqq. dedi ἐν δὲ τοῖς cum Squir.
 & W. e correctione Xyl. Mez. Bentr. Baxt. Markl. Vulgo ἐν
 δὲ τέτοις. Voces ὑπὲρ γῆν καὶ, Xyl. judice, abundant. R.
 eas tuetur.

² Squir. susp. Ὅσιον dandum fuisse, ut sibi constet senten-
 tia auctoris.

³ R. mavult Ἴσιον, ἢ τὴν Π.

⁴ Sic legendum monuerunt Xyl. Baxt. Bentr. Markl. dedi-
 que cum Squir. & W. Vulgo Ἡράκλειτος. Pro εἶρηκεν, quod
 praecessit, mavult Squir. ἰσόρηκεν.

⁵ Secutus sum in his Squirium, ita, Baxt. & Bentr. con-
 sentientibus, dantem pro vulg. ἀνεῖλε. Probat W. hanc corre-
 ctionem. Sequentia ἐν Σιν. τῷ Πλ. proleptice dicta sunt cen-
 senda, nisi ex glossemate in textum irrepisse statuas, Squir.
 monente. Nondum enim noverat Ptolomaeus, vel cujus esset
 Colossus, quem Colossus viderat, vel ubinam locorum situs ef-
 fet. Cf. Tac. Hist. I. 4. c. 83.

⁶ W. probat, scribi cum Mez. & R. οἷος ἦν τὴν μορφ.

⁷ Cum Squir. sic dedi, e mente Markl. Vulgo αὐτὸν.

⁸ Petav. ὄναρ Σωσίβιος; & deinde Σωτέλην. R. pro Sofi-
 bio nomen Sotelis hic loci reponendum esse censet, aut deinde
 pro Sotele Sosibium. Posterius quoque susp. Squir.

Σωτέλη καὶ Διόνυσον, οἱ χρόνῳ πολλῷ καὶ μόλις, ἐκ
 ἄνευ μέντοι θείας προνοίας, ἤγαγον ἐκκλέψαντες. ἐπεὶ
 δὲ κομιθεὶς ὠφθη ¹, συμβαλόντες οἱ περὶ Τιμόθεον πῶν
 ἐξηγητὴν καὶ Μανέθωνα τὸν Σεβεννίτην Πλάτωνος ὃν ²
 ἀγαλμα, τῷ Κερβέρῳ τεκμαιρόμενοι καὶ τῷ δράκοντι,
 πείθασι τὸν Πτολεμαῖον, ὡς ἑτέροι θεῶν ἕδενός, ἀλλὰ
 Σαράπιδός ἐστιν. ἔ γὰρ ἐκείθεν ἕτως ³ ὀνομαζόμενος
 ἦκεν, ἀλλ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν κομιθεὶς τὸ παρ' Αἴγυ-
 πίοις ὄνομα τῷ Πλάτωνος ἐκλήσατο τὸν Σάραπιν. καὶ
 μέντοι Ἡρακλείτη τῷ Φυσικῷ λέγοντος Ἄδης καὶ Διό-
 νυσος ἕτος, ὅτε ἐν ⁴ μαίνονται καὶ ληραίνεσιν, εἰς
 ταύτην ὑπάγασι τὴν δόξαν. οἱ γὰρ ἀξιοῦντες ἄδην λέ-
 γεσθαι

1 Sic R. dedit e Salmaf. correptione, quod Squir. & W. re-
 puserunt e Bas. Xyl. A. E. Flor. Petav. Vulgo ὠφθην.

2 Squir. consentiente Baxt. dedit εἶνα.

3 Dedi sic cum Squir. & W. e Salmaf. Markl. R. correctio-
 ne. Vulgo ἕτος.

4 Varie de hoc loco sentiunt Eruditi, varioque modo eum
 corrigere tentant. Xyl. iudice, est mutilus. Idem Kaltw. am-
 plectitur. Squir. asserit, Auctorem novo uti argumento, quo
 Osiridem esse Plutonem demonstrat, sic locum vertens: „Quod-
 que etiam Heraclitus Physicus dicit, *Hades & Bacchus idem
 est, quando insanit & delirat uterque*, in eandem hanc duce-
 re volunt sententiam,“ Osirin scil. & Plutonem nihil inter se
 differre. Pro ἕτος dedit αὐτὸς e dial. Jon. — Baxt. legi vo-
 luit ὁ αὐτὸς. De integritate sequentium vocum, quas ipsi He-
 raclito tribuit, dubius est. Semler. sic interpretatur: und wie
 Heraclitus, der Naturverständige, vorgibt, so ist dieser Osiris
 sowohl der Hades, als Dionysus oder Bacchus; und eben dar-
 nach verstehen auch einige die Gewohnheit, daß man sich un-
 sinnig anstellt in Geberden und Reden. Quomodo sibi textum
 struxerit, haud commemorat. R. sic leg. susp. καὶ μέντοι οἱ πε-
 ρὶ Ἡρακλείτου τὸν Φυσικὸν λέγοντες, Ἄδης καὶ Διόνυσος ὁ αὐ-
 τὸς, ὅτε ἔ μαίνονται — ut haec ipsa maïn. κ. ληρ. redeant ad
 τὰς π. Ἡρακλ. non ad Haden & Dionysum. W. partim ex
 Clem. Alex. Protr. p. 22. sic legendum monet Ἄδης καὶ Διό-
 νυσος αὐτὸς, ὅτι μαίνονται καὶ ληραίνεσιν; & vertit: Jam quod
 Heraclitus physicus dicit, *Pluto & Liber idem, nam qui in-
 sanunt iidem delirant*, in hanc concedunt sententiam.

γεῖναι τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, οἷον παραφρονέσης καὶ μεθυσέσης ἐν αὐτῷ, γλίχρως ἀλληγορεῖσι. βέλτιον δὲ τὸν Ὅσιριν, εἰς ταυτὸ συνάγειν τῷ Διονύσῳ, τῷ τ' Ὅσιριδι τὸν Σάραπιν, ὅτε τὴν φύσιν μετέβαλε, ταύτης τυχόντι¹ τῆς προσηγορίας. διὸ πᾶσι κοινὸς ὁ Σάραπιδες ἐστίν, ὡς καὶ² τὸν Ὅσιριν οἱ τῶν ἱερῶν μεταλαμβάνοντες ἴσασιν.

XXIX. Οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν³, ἐν αἷς λέγεται χαροπῶς, τὰς μὲν τῆ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, Ἰσριακῆ δὲ τῆ Ἡρακλέους ὁ Τυφῶν⁴. ἐδὲ Φυλάρχης⁵ μὴ καταφρονεῖν, γράφοντος, ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν Διόνυσος ἤγαγε δύο βῆς, ἧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα, τῷ δ' Ὅσιρις. Σάραπιδες δ' ὄνομα τῆ τὸ πᾶν κοσμευτός ἐστι, παρὰ τὸ σαίρειν, ὃ καλλύνειν τινές⁶ καὶ κοσμεῖν λέγουσιν.

ἀπο-

1 Aptius sane fuit, sic dare cum Squir. probante W. ut red-eat ad proximum Ὅσιριδι, cum quo nexus sententiae jungit, quam cum R. tenere lectionem vulgatam τυχόντα, ad remotius Ὅσιριν referendam.

2 Dedi καὶ e Markl. mente pro vulg. δὲ, probantibus Squir. & W. ut etiam Osirin omnibus communem esse norunt initiati.
3 Harum literarum ab Hercule Aegyptio conscriptarum mentio fit apud Cicer. de nat. deor. l. 3. c. 16.

4 Locus, iterum varie a viris doctis tentatus. Bas. & Xyl. exhibent χάροπός τις — in quibus dicitur Charopos quaedam Herculis filia fuisse, Herculis autem Iliaci filius Thyphon. Squir. edidit Χάραπός τις, τῆ μὲν Ἡρακλ. γ. θ. Pro Χάραπός τις autem rescribendum censet Σάραπιδες τις, aut cum Markl. Σάραπώ τις. Semler. sic leg. susp. ἐν αἷς λέγεται Σαραπιδες τις μὲν τῆ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, αἰγυπτιακῆ δὲ τῆ Ἡρακλέους ὁ Τυφῶν; R. λέγεται Σάραπιδες μὲν τῆς τῆ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγατρὸς Ἰσριακῆς, Αἰακῆ δὲ, τῆ Ἡρακλέους ὁ Τυφῶν; Sic Kaltw. verit. W. ἐν αἷς λέγεται αὐτὸς μὲν (scil. Ὅσιρις) Σαραπιδες τῆς Ἡρακλέους γενέσθαι θυγατρὸς. Venet. praebet θυγατρὸς.

5 Sic & hoc loco & infra nomen hoc dedit R. cum Xyl. & Squir. Vulgo Φυλάρχης, quod retinet W.

6 Markl. pro τινές susp. Ἕλληνας.

ἀτοπα γὰρ ταῦτα τῷ Φυλάρχῃ, πολλῶ δ' ἀτοπώτερα τὰ ¹ τῶν λεγόντων, ἢ εἶναι θεὸν τὸν Σάραπιν, ἀλλὰ τὴν Ἄπιδος σορὸν ἕτως ὀνομάζεσθαι, καὶ χαλκῆς τινος ἐν Μέμφει πύλας λήθης καὶ κωκυτῆ προσαγορευόμενας, ὅταν θάπτῃσι τὸν Ἄπιν ἀνοίγεσθαι, βαρὺ καὶ σιληρὸν ψοφῆσας. διὸ παντὸς ἡχῆντος ἡμᾶς χαλκῶματος ἐπιλαμβάνεσθαι ². μετριώτερον δὲ οἱ ³ παρὰ τὸ σέυεσθαι καὶ τὸ σῆθαι ⁴ τὴν τῷ παντὸς ἅμα κίνησιν εἰρήσθαι ⁵ Φάσκοντες. οἱ δὲ πλείοσι τῶν ἱερέων εἰς τὸ αὐτὸ Φάσι τὸν Ὅσιριν συμπεπλέχθαι καὶ τὸν Ἄπιν, ἐξηγέμενοι καὶ διδάσκοντες ἡμῶς, ὡς εὐμορφον εἰκόνα χρῆ νομίζειν τῆς Ὀσιρίδος ψυχῆς ⁶ τὸν Ἄπιν. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν Αἰγύπτιόν ἐστὶ τὸνομα τῷ ⁷ Σαράπιδος, εὐφροσύνην αὐτὸ δηλῶν οἶομαι καὶ χαρμοσύνην, τευμαιρόμενος, ὅτι τὴν ἑορτὴν Αἰγύπτιοι τὰ χαρμόσυνα σαίρει καλῶσιν. καὶ γὰρ Πλάτων ⁸ τὸν ἕδην, ὡς αἰδῆς υἷν τοῖς παρ' αὐ-

τῷ

¹ Recipiendo τὰ Squirium sum secutus. Vulgo abest.

² In loco hoc intelligendo & vertendo se sibi non satisfacisse, Xyl. asterisco adjecto testatum fecit. Susp. quidem ἐπιλανθάνεσθαι legendam pro ἐπιλαμβ. quasi dicat auctor, aëris strepitu oblivionem eorum, quae animum nostrum moestitia afficerent, conciliari. Squir. totam dictionem καὶ χαλκῆς τινος — ἐπιλαμβ. ut additam a librario & e margine in contextum inventam, notat, & uncis includit. Seml. vertit: und daher soll es kommen, das wir auf alles tönende Erzt achtgeben, ut ἐπιλαμβ. sit h. l. perpendere. Eum sequitur Kaltw.

³ Xyl. οἱ voluit addi. Idem sentiunt Bentl. Baxt. Markl. & dederunt Squir. & W. Subintelligendum monet R. λέγει.

⁴ Cum sermo sit de derivatione vocis *Serapis*, neque ea ex his verbis, quae vulgo leguntur, duci possit, Seml. susp. fuisse σύρεισθαι vel σόρεισθαι.

⁵ Sic ex Ald. Bas. Xyl. A. E. cum Squir. & W. reposui pro vulg. αἰρεῖσθαι.

⁶ W. susp. ἐμφυχον εἰκόνα — τῷ Ὀσιρίδος.

⁷ Markl. susp. τὸ Σαρ.

⁸ in *Cratylo*, Vol. III. ed. Bipont. pag. 269. sqq. De ratione nominis autem, quam Plut. h. l. memorat, nihil ibi legitur.

τῶ γενομένοις καὶ προσηῆ θεὸν ὀνομάσαι Φησί· καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἄλλα τε πολλὰ τῶν ὀνομάτων λόγοι ἰεῖσι, καὶ τὸν ὑποχθόνιον τόπον, εἰς ὃν οἴονται τὰς ψυχὰς ἀπέρχεσθαι μετὰ τὴν τελευτὴν, Ἀμένθην καλεῖσιν, σημαίνοντες τῶ ὀνόματος τὸν λαμβάνοντα καὶ διδόντα. εἰ δὲ καὶ τῆτο τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπελθόντων πάλαι καὶ μετακομιθέντων ὀνομάτων ἓν ἔστιν, ὕπερον ἐπισκεψόμεθα². νῦν δὲ τὰ λοιπὰ τῆς ἐν χερσὶ δόξης προσδιέλθωμεν.

XXX. Ὁ μὲν γὰρ Ὅσιρις καὶ ἡ Ἴσις δαιμόνων ἀγαθῶν εἰς θεὸς μετέλλαξαν· τὴν δὲ τῶ Τυφῶνος ἡμαυρωμένην καὶ συντετριμμένην δύναμιν, ἔτι δὲ καὶ ψυχορραγῶσαν καὶ σφαδάζεσαν, ἔστιν αἷς παρηγορῶσι θυσίαις καὶ πρᾶύνουσιν· ἔστι δ' ὅτε πάλιν ἐκλαπεινῶσι καὶ καθυβρίζουσιν ἐν τισιν ἑορταῖς, τῶν μὲν ἀνθρώπων τὰς

gitur. Hinc Squir. sic leg. susp. καὶ γὰρ Πλάτων τὸν ἄδην, ὡς ἄθε υἱόν, καὶ τοῖς παρ' αὐτῷ γενομ. προσηῆ θεὸν, ἂν. Φ. ut sit ἄδος, laetitia & gaudium, εὐφροσύνη. Receptit simul in textum αὐτῷ, quod apud Platon. extat. R. tuetur αἰδῶς, Platonem ἄδην dictum voluisse monens, quasi αἰδίδην, a *verecundia*, quasi verecundaretur & parceret illis, qui ad se venissent. Idem pro αὐτῷ (in nota αὐτῷ) mavult αὐτόν. Addit, frigidam quidem esse etymologiam & futilem, dignam tamen auctoris ingenio, cujus plura talia commenta proferunt; & quamvis fortassis in ejus editis ea non legatur, posse tamen in perditis olim extitisse, & lecta Plutarcho fuisse. W. nec vulgatam, nec Squirii παθεῖς υἱόν (sic est in nota, quod autem supra e Squir. memoratis non convenit) probat, tale quid a Plut. scriptum esse suspicans τὸν Ἄδην ὡς αἴτιον τοῖς παρ' αὐτῷ γνώσεως καὶ προσηῆ θεόν. &c.

1 R. susp. ἄλλα τε πολλὰ τῶν κάτω ὀνόματα εἰσι. Squir. cum Markl. sic interpretatur: Non *Sarapis* tantum & *Hades* tot significationes habent, justamque quasi sententiam per se conficiunt, cum & plura alia extant Aegyptia nomina, quae *mentis sententiae* sint.

2 Markl. susp. ἐπισκεψόμεθα. Paulo ante Petav. Ἀμένθην; nec non ἔνεστιν pro ἓν ἔστιν.

τὰς πυρρὰς προσηλακίζοντες ¹, ὄνον δὲ καὶ κατακρημνίζοντες, ὡς Κοπλίται, διὰ τὸ πυρρὸν γεγονέναι τὸν Τυφῶνα καὶ ὀνώδη τὴν χροάν. Βασιρεῖται δὲ καὶ Λυκοπολίται σάλπιγγι καὶ χρωῶνται τοπαράπαν, ὡς ὄνω Φεργουμέναις ἐμφερέσ. καὶ ὅλως τὸν ὄνον ἐκαθαρόν, ἀλλὰ δαιμονικόν, ἠγγῆνται ζῶον εἶναι, διὰ τὴν πρὸς ἐνεῖνον ὁμοιότητα, καὶ πόπανα ποιῶντες ἐν θυσίαις, τῆ τε Παυνὶ καὶ τῆ Φαωφί μηνός ἐπιπλάτῃσι παράσημον ὄνον δεδεμένον. ἐν δὲ τῇ τῆ ἡλίε θυσίᾳ τοῖς σεβομένοις ² τὸν θεὸν παρεγγυῶσι μὴ φορεῖν ἐπὶ τῷ σώματι χρυσία, μηδ' ὄνω ³ τροφήν διδόναι. φαίνονται δὲ καὶ οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν Τυφῶνα δαιμονικὴν ἠγγέμενοι δύναμιν. λέγουσι γάρ ἐν ἀρτίῳ μέτρῳ ἕκῳ καὶ πεντηκοσῷ γεγονέναι Τυφῶνα. καὶ πάλιν τὴν ⁴ μὲν τῆ τριγώνη, Ἄδης καὶ Διούσης καὶ Ἄρεος εἶναι τὴν δὲ τῆ τετραγώνη, Ῥέας, καὶ Ἀφροδίτης καὶ Δήμητρος καὶ Ἐσίης καὶ Ἥρας τὴν δὲ τῆ δωδεκαγώνη, Διός τὴν δὲ ἐκκαί- πεντηκονταγώνη ⁵, Τυφῶνος, ὡς Εὐδοξος ἰσόρηκεν.

XXXI.

¹ Ante hanc vocem vulgo est καὶ, quod Xyl. delendum censuit, nisi quid excidisse statuas. Delevi cum Squir. accedente Markl. & R. auctoritate. Markl. πυρρῶχρως legi voluit pro πυρρῶς.

² Dedi sic cum Squir. probante W. e conjectura Xyl. Baxt. Bentl. Markl. Vulgo ἔσομένοις. Semler. impugnat receptam correctionem, quasi audacius tentatam, nec sensui commodam. Ipse legit vertitque εἰσομένοις, ab εἶδω — diejenigen, so das Bild dieser Gottheit haben sehen, oder näher zur Kenntniss der damaligen Feierlichkeit haben gelassen werden wollen.

³ Sic Xyl. legi voluit, & recepit Steph. ex Pol. Leonic. Schott. Anon. Antea Ald. Bas. nec non A. E. μὴ δομένῳ. Nec hanc correctionem Semler. probat. Susp. μὴ, δεόμενοι τροφήν διδόναι, sc. Τυφῶνι — damit, das sie rothsärbigtes Gold an sich haben, möchte dem Typho ein Vergnügen gelchaft werden.

⁴ Subaudi δύναμιν. R.

⁵ Secutus sum in hac voce cum Squir. & W. Xylandri auctoritatem, suffragiis Baxt, & Bentl. firmatam, Vulgo ὀκτώ-

XXXI. Αἰγύπτιοι δὲ πυρρὸν χρυσὸν γεγονέναι τὸν Τυφῶνα νομίζοντες, καὶ τῶν βοῶν τὰς πυρρὰς καθιερεύουσιν, ἕτως ἀκριβῆ ποιέμενοι τὴν παρατήρησιν, ὥστε καὶ μίαν ἔχει τρίχα μέλαιναν ἢ λευκὴν, ἀδυτον ἠγεῖσθαι. Δύσιμον γὰρ ἐ Φίλον εἶναι θεοῖς, ἀλλὰ τὸναντίον, ὅσα ψυχὰς ἀνοσίων ἀνθρώπων καὶ ἀδίκων εἰς ἕτερα μεταμορφωμένων σώματα συνελήφε ¹. διὸ τῇ μὲν κεφαλῇ τῆ ἱερῆς καταρασάμενοι καὶ ἀποκόψαντες, εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίπτεν πάλοι, νῦν δὲ τοῖς ξένοις ἀποδίδονται. τὸν δὲ μέλλοντα θύεσθαι βῆν οἱ σφραγισαὶ λεγόμενοι τῶν ἱερέων κατεσημαίνοντο, τῆς σφραγίδος (ὡς ἰσορεῖ Κάσωρ ²) γλυφὴν μὲν ἐχέσης ἀνθρώπου εἰς γόνυ καθεικόμενα ταῖς χερσὶν ὀπίσω περιηγμέναις ³, ἔχοντα κατὰ τῆς σφαγῆς ξίφος ἐγκείμενον· ἀπολαύειν δὲ ⁴ καὶ τὸν ὄνον ὡς περ εἴρηται τῆς ὁμοιότητος, διὰ τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ὕβριν ἔχ ἤτλον ἢ διὰ τὴν χρόαν οἶονται. διὸ καὶ τῶν Περσικῶν βασιλέων ἐχθραίνοντες μάλις τὸν Ὠχρον ὡς ἐναγῆ καὶ μιαρὸν, ὄνον ἐπωνόμασαν. κῆκεῖνος εἰπὼν, ὁ μέντοι ὄνος ἕτος ὑμῶν κατεωχῆσεται τὸν βῆν, ἔθυσσε τὸν Ἄπιον, ὡς Δείνων ἰσόρηκεν. οἱ δὲ λέγοντες, ἐκ τῆς μάχης

καίπευτηκονταγωνίαι. Xyl. suam correctionem his verbis tuetur: „Nam LVI. numerus paulo ante etiam fuit assignatus Typhonī. Ac LIX. quidem ex iis numeris non est, quos Pythagorici tractent, quippe duplicatione primi numeri XXIX. procreatus, ideoque pariter impar, & nulli aptus figurae. At 56. duplus est trigoni 28. qui est numerus perfectus. Pronicus est (ut vocabulo scientiae utar) 56. & quidem ex 7. & 8. procreatus, numeris longe mysticissimis. Itaque nihil hic dubii relinquatur.“ R. legi vult τὴν δὲ τῆ ἐκκασιπ.

1 W. ex Ald. Bas. Xyl. E. reposuit ψυχῶν, & de suo dedit συνείληχε pro συνείληφε.

2 Castor Rhodius, vulgo Chronographus olim dictus. R.

3 Frst. & R. ἐπηγμέναις. Restitui ex Ald. Bas. Steph. περιηγμ.

4 Secutus sum Markl. auctoritatem cum Squir. Vulgo τε.

μαχης ἐπὶ ὄντι τῷ Τυφῶνι τὴν Φυγὴν ἐπὶ ἡμέρας ¹ γενέσθαι, καὶ σωθέντα γεννησάμενος παῖδας, Ἱεροσόλυμον καὶ Ἰδαῖον, αὐτόθεν εἰςὶ κατάδηλοι τὰ Ἰδαϊκὰ παρέλκοντες εἰς τὸν μῦθον.

XXXII. Ταῦτα μὲν ἐν τοιαύτας ὑπονοίας δίδωσιν ἀπ' ἄλλης δ' ἀρχῆς τῶν Φιλοσοφώτερον τι λέγειν δοκούντων ² τὸς ἀπλεσάτους σκεψάμεθα πρῶτον. ἔτι δὲ εἰσὶν οἱ λέγοντες, ὥσπερ Ἑλληνες Κρόνον ἀλληγοροῦσι τὸν χρόνον, Ἦραν δὲ, τὸν ἄερα, γένεσιν δὲ Ἡφαίστη, τὴν εἰς πῦρ ἄερος μεταβολήν. ἔτω παρ' Αἰγυπτίοις Νεῖλον ³ εἶναι τὸν Ὅσιριν, Ἰσιδι συνόντα τῇ γῇ Τυφῶνα δὲ τὴν θάλασσαν, εἰς ἣν ὁ Νεῖλος ἐμπύλων ἀφανίζεται καὶ διασπᾶται, πλὴν ὅσον ἡ γῆ μέρος ἀναλαμβάνουσα ⁴ δεχομένη, γίνεται γόνιμος ὑπ' αὐτῆ. καὶ θρηῆνός ἐστιν ἱερός ἐπὶ τῷ Κρόνῳ ⁴ γενόμενος, θρηνηεῖ ⁵ δὲ τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς γενόμενον ⁶ μέρεσιν, ἐν δὲ τοῖς δεξιῶις φθειρόμενον. Αἰγύπτιοι γὰρ οἴονται τὰ μὲν ἑῶα, τῷ κόσμῳ πρόσωπον εἶναι, τὰ δὲ πρὸς βορρῶν δεξιὰ, τὰ δὲ πρὸς νότον ἀριστερά. Φερόμενος ἐν ἐκ τῶν νοτίων ὁ Νεῖλος, ἐν δὲ τοῖς βορείοις ὑπὸ τῆς θαλάσσης

κατ-

¹ Sic est in R. utrum casu, an consilio, latet. In aliis enim edd. est ἡμέραις. Noli tamen mutare, cum, Markl. & Squir. iudicibus, multo usitatius sit hoc casu loqui, quam dativo.

² Dedit hoc R. cum Squir. ex Euseb. l. 3. Praep. Evang. probante Xyl. Vulgo δυναμένων, unde R. olim effecerat οἰομένων.

³ Squir. mavult, addi μὲν post Νεῖλον.

⁴ Quid sit θρ. ἔ. Κρ. se non intelligere Xyl. fatetur. Squir. legendum monet ἐπὶ τῷ Ὅσιριδος, quod W. probat. Mez. Νεῖλος. Ad hunc accedit conjectura R. ἐπὶ τῷ Νεῖλῳ διασπῶμενος ὑπὸ τῷ Κρόνῳ. Vertit quoque Kaltw. ein Klaglied auf den Nil; Seml. mutat Κρόνῳ in χρόνῳ — Sie haben auch ein heiliges Klaglied zu gewöhnlicher Zeit. Subaudit des Nilfestes.

⁵ R. sup. θρηνηεῖ δὲ.

⁶ Squir. dedit de suo γεννώμενον; praeter necessitatem, R. iudice.

καταναλισκόμενος, εικότως λέγεται τὴν μὲν γένεσιν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ἔχειν, τὴν δὲ Φθορὰν ἐν τοῖς δεξιοῖς. διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιῶνται, καὶ τὸν ἄλα, Τυφᾶνος ἀφρὸν καλεῖσι καὶ τῶν ἀπαγορευομένων ἐν ἔσιν¹ αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἄλα μὴ προτίθεσθαι². καὶ κυβερνήτας ἔπροσαγορεύουσιν, ὅτι χρωῦνται θαλάτῃ, καὶ τὸν βίον ἀπὸ τῆς θαλάττης ἔχουσιν. ἐχῆκισα δὲ καὶ τὸν ἰχθὺν ἀπὸ ταύτης προβάλλονται τῆς αἰτίας, καὶ τὸ μισεῖν ἰχθῦν γράφουσιν. ἐν Σαί γέν ἐν τῷ προτύλῳ³ τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἦν γεγλυμμένον βρέφος, γέροντων, καὶ μετὰ τῆτο ἱέραξ, ἐφεξῆς δ' ἰχθύς, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἵππος ποτάμιος. ἐδήλωε δὲ συμβολικῶς, ὡ γινόμενοι καὶ ἀπογινόμενοι, διογέρων⁴. ἱέρακι δὲ τὸν θεὸν φράζουσιν, ἰχθῦν δὲ μῖσος, ὡσπερ εἶρηται, διὰ τὴν θάλατταν. ἵππῳ ποταμίῳ⁵ δ' ἀναίδειαν. λέγεται γὰρ ἀποκτείνεσθαι τὸν πατέρα, τῇ μητρὶ βίᾳ μίγνυσθαι. δοξεῖ⁶ δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν λεγόμενον, ὡς ἡ θάλαττα, Κρόνος δάκρυόν ἐστιν, αἰνίττεσθαι τὸ μὴ καθαρὸν, μηδὲ

1 Ita cum Squir. & W. dedi auctoritate Xyl. Baxt. Bentl. Markl. firmata cod. E. Vulgo ἔνεσιν.

2 Sic R. legi voluit, & dedi cum W. idem ex E. & Venet. repouente. Vulgo προστίθεσθαι.

3 R. mavult προφυλαίψ, ut usitatius; licet non damnet vulgatam.

4 Squir. locum hunc mutilum ita corrigit & supplet duce Clem. Alex. Strom. 5. p. 670. ὡ γινόμενοι καὶ ἀπογινόμενοι, θεὸς μισεῖ ἀναίδειαν· βρέφει γὰρ καὶ γέροντι τὰς γινόμενης καὶ ἀπογινόμενης, ἱέρακι δὲ τὸν θεὸν φράζει. &c. R. ὁ θεὸς μισεῖ τὴν ἀναίδειαν. δηλοῖ γὰρ βρέφος τὴν γένεσιν, τὸν δὲ θάνατον γέροντων — aut ὁ γὰρ ἄνθρωπος γεννᾶται βρέφος, τελευταῖα δὲ γέροντων. W. θεὸς μισεῖ ἀναίδειαν· δηλοῖ γὰρ βρέφος τὸν γινόμενον, τὸν ἀπογινόμενον δὲ ὁ γέροντων. In Veneto dile te esse δὲ ὁ γέροντων, adnotat: in E. autem διό . . . γέροντων interjecta lacuna duorum versuum.

5 Sic Bas. & Xyl. dedique cum Squir. Vulgo ἰπποποταμίψ.

6 Squir. cum Bentl. & Baxt. legi vult δοξεῖ.

μηδὲ σύμφυλον αὐτῆς. ταῦτα μὲν ἐν ἔξωθεν εἰρήθῳ κοινήν ¹ ἔχοντα τὴν ἰσορίαν.

XXXIII. Οἱ δὲ σοφώτεροι τῶν ἱερέων, ἔ μόνον τὸν Νεῖλον Ὅσιριν καλεῖσιν, ἐδὲ Τυφῶνα τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ Ὅσιριν μὲν ἀπλῶς ἄπασαν τὴν ὑγροποιὸν ἀρχὴν καὶ δύναμιν, αἰτίαν γενέσεως καὶ σπέρματος εἶσαν ² νομίζοντες. Τυφῶνα δὲ πᾶν τὸ αὐχμηρὸν καὶ πυρᾶδες καὶ ξηραυτικὸν ὄλωσ καὶ πολέμιον τῇ ὑγρότητι. διὸ καὶ πυρρόχρων γεγονέναι τῷ σώματι καὶ πάρωχρον νομίζοντες, ἔ πάνυ προθύμως ἐντυγχίνουσιν, ἐδὲ ἠδέως ὀμιλεῖσι τοῖς τοιούτοις τὴν ὄψιν ἀνθρώποις. τὸν δὲ Ὅσιριν αὖ πάλιν μελάγχρην γεγονέναι μυθολογεῖσιν, ὅτι πᾶν ³ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἰμάτια καὶ νέφη μελαίνει μιγνύμενον, καὶ τῶν νέων ὑγρότης ἐνῆσα παρέχει τὰς τρίχας μελαίνας. ἡ δὲ πολίωσις οἷον ὠχρίασις ὑπὸ ξηρότητος ἐπιγίνεται τοῖς παρακιμάζεσι. καὶ τὸ μὲν ἔαρ, θαλερὸν καὶ γίνιμον καὶ προσηνές. τὸ δὲ φθινόπωρον, ὑγρότητος ἐνδεία, καὶ φυτοῖς πολέμιον καὶ ζώοις νοσῶδες. ὁ δὲ ἐν Ἡλιαπόλει τρεφόμενος βῆς, ὃν Μνεῦιν ⁴ καλεῖσιν, (Ὅσιρίδος δὲ ἱερὸν, ἔνιοι δὲ καὶ τῆ Ἄπιδος ⁵ πατέρα νομίζουσι) μέλας ἐστὶ καὶ δευτέρας ἔχει τιμὰς μετὰ τὸν Ἄπιν. ἔτι τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς μάλις μελάγγειον ἔσαν, ὥσπερ τὸ μέλαν τῆ ὀφθαλμῶ, Χημίαν ⁶ καλεῖσιν καὶ καρδίᾳ παρεϊκάζεσι. θερμὴ γάρ ἐστὶ καὶ ὑγρὰ

K 2

καὶ

¹ vulgarem, plebejam considerationem. R.

² abest εἶσαν a Petav. Idem deinde αὐχμηρὸν ἐν πυρᾶδες; item πάρωχρον.

³ Squir. monet, πᾶν quarto casu esse — Omne, quocumq; admixta est, aqua subnigrum reddit, terram, vestes. &c. Mavult tamen πάντα.

⁴ Sic Bas. Xyl. & dari voluerunt Baxt. Benti. Markl. dedique cum Squir. & W. Vulgo μνεῦιν.

⁵ Sic cum Squir. e Petav. dedi. Receptit idem W. firmatum codd. Venet. & Flor. Vulgo Ἄπιος.

⁶ Dedi sic cum Squir. quod W. quoque e Venet. recepit. Vulgo χημία. Petav. μηχία καλεῖσιν.

καὶ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς οἰκισμένης, ὥσπερ ἡ καρδία τοῖς ευωνύμοις τῷ ἀνθρώπῳ, μάλιστα ἐγκύβηται καὶ προσκεχώρηκεν ¹.

XXXIV. Ἡλιον δὲ καὶ σελήνην ἔχ' ἄρμασιν, ἀλλὰ πλείοις ² ὀχήμασι χρωμένους περιπλεῖν ³ αἰετιτόμενοι τὴν ἀφ' ὑγρῆ τροφῆν αὐτῶν καὶ γένεσιν ⁴. οἶονται δὲ καὶ Ὀμηρον, ὥσπερ Θαλῆν μαθόντα παρ' Αἴγυπτιῶν, ὕδαρ ἀρχὴν ἀπάντων καὶ γένεσιν τίθεσθαι. τὸν γὰρ Ὀκεανὸν Ὀσίριον εἶναι, τὴν δὲ Τηθύον Ἴσιν, ὡς τιθηνεμένην πάντα καὶ συνεκρέφασαν. καὶ γὰρ Ἑλληνες τὴν τῷ σπέρματος πρόεσιν ⁵, ἀπὸσίου καλῶσι, καὶ συνασίου τὴν μίξιν· καὶ τὸν υἷον ἀπὸ τῷ ὕδατος καὶ τῷ ὕσαι ⁶. καὶ τὸν Διόνυσον ἦν, ὡς κύριον τῆς ὑγρῆς φύσεως, ἔχ' ἕτερον ὄντα τῷ Ὀσίριδος. καὶ γὰρ τὸν Ὀσίριον Ἑλλάνικος Ὑσιριν εἶκεν ⁷ ἀκηκοέναι ὑπὸ τῶν ἱερέων λεγόμενον. ἔτω γὰρ ὀνομάζων διατελεῖ τὸν θεόν, εἰκότως ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς εὐρέσεως ⁸.

XXXV.

¹ Petav. προσκεχώρηκεν.

² Restitui πλοίοις ex edd. prioribus pro πλείοις, quod habet Frst. & R. E Petav. notatur πλοίοις.

³ Salmf. correxit περιπολεῖν. Seq. αἰε R. delendum censuit, aut cum λέγασιν mutandum.

⁴ Squir. aut hoc vocum ordine legendum censet γένεσιν αὐτῶν καὶ τροφῆν; aut potius γένεσιν vult mutari in κίνησιν.

⁵ Sic legi iusserunt Salmf. Mez. Baxt. Bentl. Markl. dedique cum Squir. & W. Vulgo πρόθεσιν.

⁶ Squir. aut alterum horum verbum alterius glossema statuendum esse arbitratur, aut pro καὶ legendum ἦ.

⁷ Sic R. legendum monet, nec non Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 251. dedique cum W. Vulgo εἶθηκεν. Squir. susp. εἶρηκεν; Markl. εἶφηκεν.

⁸ Corrupta haec esse, facile patet. Squir. susp. ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς ὑγραῖς, ob humidam ejus naturam; Markl. ἀπὸ τῆς ὑγραῖς φύσεως καὶ τῆς ὕσεως, vel ἀπὸ τῆς ὕσεως καὶ τῆς ὑγρασίας. Posterius W. probat. R. ἀπὸ τῆς ὕσεως (vel δεύσεως, humidatione) καὶ τῆς ὑγραύσεως. (Equidem haud novi vocem ὑγραύσεισ, neque verbum ὑγραύειν. An forte voluit ὑγραύσεισ, aut ὑδρευσεισ?) Etiam Salmf. ὕσεως correxerat.

XXXV. Ὅτι μὲν ἔν ὁ αὐτός ἐστι Διούσῳ, τί-
να μᾶλλον, ἢ σε, γινώσκειν, ὧ Κλέα, δὴ προσῆκον
ἔστιν, ἀρχηγὸν μὲν ἔσαν ¹ ἐν Δελφοῖς τῶν Σουιάδων, τοῖς
δὲ ² Ὀσιριακοῖς καθωσιωμένην ἱεροῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ
μητρὸς; εἰ δὲ ³ τῶν ἄλλων ἕνεκα δεῖ μαρτύρια παραθέ-
σαι, τὰ μὲν ἀπόρρητα κατὰ χώραν ἔωμεν, ἃ δ' ἐμφα-
νῶς δρῶσι θάπτουτες τὸν Ἄπιν οἱ ἱερεῖς, ὅταν παρακο-
μίζωσιν ἐπὶ χεδίας τὸ σῶμα, βαυχείας ⁴ ἔδδεν ἀποδεῖ.
καὶ γὰρ νεβρίδας περιμαθάπτουται, καὶ θύρσος Φορῶσι,
καὶ βοαῖς χραῦνται καὶ κινήσειν, ὥσπερ ⁵ οἱ κίτοχοι
τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς. διὸ καὶ ταυρόμορφα
Διούσῃ ⁶ ποιῶσιν ἀγάλματα πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων· αἱ
δ' Ἠλεῖων γυναικες ⁷ καὶ παρακαλῶσιν εὐχόμεναι, πο-

K 3

δι

¹ Restitui sic ex Bas. & Xyl. versione loco monstrosae vocis,
quae ex Ald. in omnes rell. transiit, ἀρχικλαμένεσαν. A ne-
mine autem, ne a Squirio quidem & Wytttenbachio, istam Ba-
sileensis editionis lectionem unice veram, alioque Plutarchi lo-
co, in Quaest. Graec. (Vol. VIII. p. 348. l. 2.) obvio fatis pro-
batam, observatam fuisse, miror sane. Tunc superfedere po-
tuissent Critici omni divinandi & corrigendi labore. Vide,
quanta e vitiosa lectione conjecturarum orta sit copia. Baxt. ἀρ-
χίδαν μὲν ἔσαν; Palmer. ἀρχιπλάνον; Ortivinius ἀρχικλαμυ-
δῆσαν, h. e. principem vociferantium Baccharum Delphicarum;
Markl ἀρχιφλαμενίζεσαν, vel ἀρχιφλαμινίαν ἔσαν; Salmaf.
ἀρχιέρεσαν μὲν ἔσαν; Mez. Bentr. Squir. R. Wesseling. veram
divinarunt lectionem. W. vel eandem vel Salmasii correctionem
probat.

² abest δὲ a Petav.

³ Sic Xyl. correxit. Bas. ἢ δὲ — μαρτυρία. Semlerum
hanc lectionem contra Xylandrum tueri potuisse, quis patet?
Ald. ἢ δὲ — δὴ μαρτυρία.

⁴ Squir. leg. susp. βαυχέων — ab iis ritibus & caeremoniis
nihil distant, quae ad Bacchanalia celebrantur.

⁵ Markl. αἵσπερ vult legi.

⁶ Sic Markl. Salmaf. & R. corrigi voluerunt, & probat W.
cum Squir. Vulgo ταυρόμορφον Διόνυσον. Xyl. voluit aut ταυ-
ρομόρφα Διούσῃ, aut deinde ἀγαλματοποιοί. Posterius placuit
Bentleio. Etiam h. l. Semler. male tuetur vulgatam.

⁷ Cf. Quaest. Gr. Vol. VIII, pag. 396. cap. 36.

δι βροεῖω τὸν θεὸν ἐλθεῖν πρὸς αὐτάς. Ἀργείοις δὲ βα-
 γενῆς Διόνυσος ἐπίκλην ἐστίν· ἀνακαλεῖνται δ' αὐτὸν
 ὑπὸ σαλπίγγων ἐξ ὕδατος, ἐμβάλλοντες εἰς τὴν ἄβυσ-
 σον ἄρα τῷ πυλαόχῳ ¹. τὰς δὲ σάλπιγγας ἐν θύρ-
 σοις ἀποκρύπτειν, ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς περὶ Ὀσίων ²
 εἶρηκεν. ὁμολογεῖ δὲ καὶ τὰ τιτανικὰ, καὶ νῦν τελεῖα ³
 τοῖς λεγομένοις Ὀσίριδος διασπασμοῖς, καὶ ταῖς ἀναβιώ-
 σεσι καὶ παλιγγενεσίαις· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὰς
 ταφάς. Αἰγυπιοὶ τε γὰρ Ὀσίριδος πολλαχῆ θήμας,
 ὥσπερ εἶρηται, δεκνύουσι, καὶ Δελφοὶ τὰ τῷ Διονύσῳ
 λείψανα παρ' αὐτοῖς παρὰ τὸ χρηστῆριον ἀποκειῖθαι νο-
 μίζουσι· καὶ θύουσιν οἱ Ὀσιοὶ θυσίαν ἀπόρρητον ἐν τῷ
 ἱερῷ τῷ Ἀπόλλωνος, ὅταν αἱ θυσιάδες ἐγειρωσι τὸν Λικ-
 νίτην ⁴. ὅτι δ' ἔ μόνον τῷ οἴνῳ Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ
 πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνας ἠγεῖνται κύριον καὶ ἀρ-
 χηγόν, ἄρκει Πίνδαρος μάρτυς εἶναι, λέγων· Δενδρέων ⁵

δὲ

¹ R. docente, Pylaochus est Neptunus, qui Pylas Isthmi
 Corinthiaci tenet. At quid hoc ad locum nostrum valeat, haud
 video. Squir. haec habet: „Quis fit Pylaochus iste, sive Πυ-
 λάωρος ampliandum. Num ipse fuit Charo? Bacchum enim ae-
 que ac Osirim Inferorum Praesidem fuisse opinati sunt Aegyptii
 (teste Herodot. II. c. 123.) atque adeo Argivi, a Danao quip-
 pe Aegyptio edocti.“ Est quidem Πυλάρτης Homericum Epi-
 theton Plutonis, Iliad. VIII. 367.

² Cf. Quaest. Gr. IX. Vol. VIII. pag. 380. sq.

³ Squir. de suo dedit νετέλια, quod, W. quoque iudice,
 legendum videtur.

⁴ Λικνίτης inter Bacchi cognomenta saepius reperitur ἀπὸ
 τῷ λίκνῳ, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, secundum Hesych.

⁵ Recepi δενδρέων cum Squir. pro vulg. δένδρον. Legitur sic apud
 Pindarum (cf. Schneid. fragm. Pindar. p. 70.) & in Plut. Ἑρωτικ.
 Vox νόμον Xyl. suspecta fuit. Squir. eam tuetur duce Hesychio, qui
 νόμον explicat per νομὴν, νομὴν autem per τροφήν, βοσκήν.
 Altero autem Plutarchi loco pro τρόπον, quod ibi legitur, τρο-
 φήν reponendum censet. Sunt, qui hoc sensu νομὸν scribi vo-
 luit. Vid. nota ad Hesych. in voce νόμος. R. susp. γόμον,
 proventum, quo gravidae & plenae sunt arbores. Δενδρέιτης
 fuit inter usitatissima Bacchi cognomenta.

δὲ νόμον Διόνυσος πολυγαθῆς αὐξάνοι, ἀγνὸν Φέγγος ὀπάρας. διὸ καὶ τοῖς τὸν Ὀσίριν σεβομένοις ἀπαγορεύεται δένδρον ἡμερον ἀπολλύναι, καὶ πηγὴν ὕδατος ἐμφράττειν.

XXXVI. Οὐ μόνον δὲ τὸν Νεῖλον, ἀλλὰ ¹ πᾶν ὑγρὸν ἀπλῶς Ὀσίριδος ἀπορροὴν καλεῖσι καὶ τῶν ἱερῶν αἰεὶ προπομπέει τὸ ὑδρεῖον ἐπὶ τιμῇ τῆς Θεῆ. καὶ Δρίῳ βασιλέα καὶ τὸ νότιον κλίμα τῆς κόσμου γράφει ², καὶ μεθερμηνεύεται τὸ Δρίον ποτισμὸς καὶ κίνησις ³ πάντων, καὶ δοκεῖ γεννητικῶς μορίῳ τὴν Φύσιν εἰσπέναι. τὴν δὲ τῶν Παμυλίων ἑορτὴν ἄγοντες, (ὥσπερ εἴρηται) Φαλλικὴν ἔσαν, ἀγαλμα προτίθενται καὶ περιφέρουσιν ⁴, ἧς τὸ αἰδοῖον τριπλάσιόν ἐστιν. ἀρχὴ γὰρ ⁵ ὁ Θεὸς, ἀρχὴ δὲ πᾶσα τῶ γούμῳ πολλαπλασιάζει τὸ ἐξ αὐτῆς. τὸ δὲ πολλακίς εἰώθαμεν καὶ τρίς λέγειν, ὡς τὸ τρισμύκταρες, καὶ

Δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπίρονες ⁶.

εἰ μὴ νῆ Δία κυρίως ἐμφαίνεται τὸ τριπλάσιον ὑπὸ τῶν παλαιῶν· ἢ γὰρ ὑγρά Φύσις, ἀρχὴ καὶ γένεσις ἔσω πάντων ἐξ ἀρχῆς, τὰ πρῶτα τρία σώματα, γῆν, ἀέρα, καὶ πῦρ ἐποίησε. καὶ γὰρ ὁ προστιθέμενος τῶ μύθῳ λόγος, ὡς τῆ Ὀσίριδος ὁ Τυφῶν τὸ αἰδοῖον ἐρρίψεν εἰς τὸν πεταμὸν, ἢ δ' Ἴσις ἐχ εὔρεν, ἀλλ' ἐμφερὲς ἀγαλ-

K 4

μα

¹ Squir. cum Markl. καὶ post ἀλλὰ vult reponi.

² Squir. monente, folium ficus non intellige signum regis, aut meridionalis climatis mundi in genere: sed Osiridis τῆ βασιλείας, & Aegypti in ea parte terrarum orbis vergentis.

³ Xyl. κήσις legendum censuit: item Markl. — R. conjecterat νοτισμὸς καὶ γέννησις. Squir. voluit aut γένεσις aut κήσις. Posterius quoque probat Seml. & W. Pro seq. καὶ Squir. mavult ὅτι.

⁴ Squir. addendum censet aut τῆ Θεῆ, aut αὐτῆ, cum ἦ Θεὸς statim subsequatur.

⁵ Markl. mavult ἀρχὴ γὰρ γένεσις ὁ Θεός.

⁶ Hom. Odyss. VI. 153. VIII. 340. Pro τρεῖς Markl. scribi vult τρις.

μα θεμένη και κατασκευάσασα, τιμῶν και Φαλληφορειν
 εταξεν, ενταυθα¹ παραχωρει, διδάσκων, οτι το γονι-
 μον και το σπερματικόν τῷ θεῷ πρώτον² ἔχει ἕλην
 τὴν ὑγρότητα, και δι' ὑγρότητος ενεκράθη τοῖς πεφυ-
 κόσι μετέχειν γενέσεως. ἄλλος δὲ λόγος ἐστὶν Αἰγυ-
 πτίων, ὡς Ἀποπις ἦλθε ὡν ἀδελφός ἐπολέμει τῷ Διῷ,
 τὸν δ' Ὀσίριον ὁ Ζεὺς συμμαχήσαντα και συγκατασρε-
 ψάμενον αὐτῷ τὸν πολέμιον, παῖδα θεμένος, Διόνυσον
 προσηγόρευσε. και τότε δὲ τῷ λόγῳ τὸ μυθῶδες ἐστὶν
 ἀποδείξει τῆς περι³ φύσιν ἀληθείας ἀπτόμενον. Δία
 μὲν γὰρ Αἰγύπτιοι τὸ πνεῦμα καλοῦσιν, ὡ πολέμιον τὸ
 αὐχμηρόν και πυρῶδες. τῷτο δὲ ἥλιος μὲν ἐκ ἐστὶ, πρὸς
 δὲ ἥλιον ἔχει τινὰ συγγένειαν. ἡ δὲ ὑγρότης σβεννύε-
 σα τὴν ὑπερβολὴν τῆς ξηρότητος, αὖξει και βάννυσι
 τὰς ἀναθυμιάσεις, ὑφ' ὧν τὸ πνεῦμα τρέφεται και
 τέθληεν.

XXXVII. Ἐτι τε τὸν κιτλὸν⁴ Ἑλληνές τε καθιε-
 ρῶσι τῷ Διόνυσῳ, και παρ' Αἰγυπτίοις λέγεται χενόσι-
 ρις ὀνομάζεσθαι, σημαίνοντος τῷ ὀνόματος (ὡς Φασί)
 φυτὸν Ὀσίριδος. Ἀρίων⁵ τοῖνον ὁ γεγραφώς Ἀθη-
 ναίων ἀποικίαν⁶ ἐπισθλῆ τιμὴ Ἀλεξάρχη περιέπεσε,
 ἐν

1 Vulgo ενταυθα δὲ. W. cum Squir. particulam delendam
 censuit. R. sup. ενταυθα προχωρεῖ, aut ενθαδε προχωρεῖ, huc
 pertinet, illuc procedit, ut doceat.

2 R. mavult πρώτην. Mox Petav. δι' ὑγρότητα pro δι' ὑγρό-
 τητος.

3 aut sic, aut κατὰ legi voluit Xyl. Etiam Squir. cum
 Markl. mavult περι. Probat W. cum Mez. dedique pro vulg.
 παρὰ.

4 Vulgo τὸν κιτλὸν, ὃν Ἑλλ. Squir. corrigendum censuit
 ἔτι δὲ ὁ κιτλὸς, ὃν Ἑλληνες καθιερ. aut ἔτι δὲ, τὸν κιτλὸν
 Ἑλληνές τε καθ. R. & W. ἐν deleri voluerunt; id quod face-
 re non dubitavi.

5 Aristo Chius significatur, qui κλισίαις scripsit, hoc est, hi-
 storias conditarum urbium, & deductarum coloniarum. Cf. Fa-
 brie. B. Gr. T. II. p. 390.

6 Markl. Squir. R. & W. mavult ἀποικίας.

ἐν ἧ Διὸς ἰσορεΐται καὶ ¹ Ἴσιδος υἱὸς ἂν ὁ Διόνυσος ὑπὸ Αἰγυπτίων, ἐν Ὁσίρις, ἀλλὰ Ἀρσαφῆς ², (ἐν τῷ ἄλφα γράμματι) λέγεσθαι, δηλοῦτος τὸ ἀνδρείον τῆ δνόματος. ἐμφαίνει δὲ τῆτο καὶ ὁ Ἑρμαῖος ³, ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῶν Αἰγυπτίων. ὁμβριμον γάρ Φησι μεθερμηνευόμενον εἶναι τὸν Ὁσίριν. ἐῶ δὲ Μνασέαν ⁴ τῷ Ἐπάφῳ προστιθέμενα τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ὁσίριν, καὶ τὸν Σάραπιν. ἐῶ καὶ Ἀντικλείδην ⁵, λέγοντα τὴν Ἴσιν Προμηθεὺς ἕσαν θυγατέρα, Διονύσῳ συνοικεῖν. αἱ γὰρ εἰρημένα περὶ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς θυσίας οἰκειότητες ἐναργεσέραν τῶν μαρτύρων ⁶ τὴν πίσιν ἔχουσι.

K 5

XXXVIII.

1 Vulgo hic locus ita extitit: περιπέσαις νῆιδος. ἰσορεΐται δὲ καὶ Ἴσ. Hinc Xyl. conjecit, totum id, quod ex epistola Alexarchi Aristo retulerit, intercidisse. Squir. ita corrigendum monuit: ἐν ἧ ἰσορεΐται ὡς καὶ Ἴσ. Semler. de suo sic vertit: Daher auch Ariston, der von der Atheniensischen Völkerabfindung geschrieben hat, das bestreiten mag, was der unverständige Alexarchus in einem Brief vorgegeben. Man berichtet ferner, dafs &c. &c. Quod deditus, R. conjecit; nec non W. recepit ex emendatione Valekenar. ad Euripid. Phoeniss. p. 251.

2 Squir. legi voluit Ἀσίρις, & λέγεται pro seq. λέγεσθαι. Vulgatam Ἀρσαφῆς tuetur Jablonsk. Panth. Aegypt, P. I. pag. 289. eique assentitur W. Simul autem sequentia ἐν τῷ ἄλ. γρ. quas uncis inclusi, cum R. delenda censet.

3 Semler. adnotat, nomen hoc esse incognitum, & suspicatur legendum Ἐκαταῖος. R. legendum videtur Ἑρμαῖος, ut Hermes Hermopolitanus significetur, cujus *Parvia*, hoc est descriptionem urbis patriae, aut Aegypti, & alia quaedam memorat Photius cod. 279. Pro ἐμφαίνει δὲ Squir. mavult ἐμφαίνει δὲ. Petav. δὲ καὶ τὸ καὶ ὁ Ἐ.

4 Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Xyl. Mez. Salmas. Valckenar. l. c. R. Vulgo Μνάσαν. Monet R. videri Mnasean Patarentem significari, qui *Periplum & Europaea* scripsit, & a Columella Graecae gentis non obscurus scriptor appellatur. Squir. esse vult Mnasean Colophonium. Cf. Voss. de histor. Gr. p. 134.

5 Vid. Fabr. B. Gr. T. II. p. 209.

6 Markl. susp. πάντων μαρτύρων. W. autem λέγουσι pro ἔχουσι.

XXXVIII. Τῶν τε ἄσρων τὸν σείριον, Ἴσιδος ἔνομιζουσιν, ὑδραγωγὸν ὄντα. καὶ τὸν λέοντα τιμῶσι, καὶ χόσμασι λεοντείοις τὰ τῶν ἱερῶν θυρώματα κοσμοῦσιν, ὅτι πλημμυρεῖ Νεῖλος

Ἡελίε ταπρῶτα συνερχομένοιο λέοντι.

ὡς δὲ Νεῖλον Ὀσίριδος ἀπορῶ ἦν, ἕτως Ἴσιδος σῶμα γῆν ἔχουσι καὶ νομιζουσιν ², ἔ πασαν, ἀλλ' ἥς ὁ Νεῖλος ἐπιβαίνει σπερμαίνων καὶ μιγνύμενος. ἐκ δὲ τῆς συνουσίας ταύτης γεννώσι τὸν Ὠρον. ἐστὶ δὲ Ὠρος ἡ πάντα σώζουσα καὶ τρέφουσα τῆ περιέχοντος ὥρα, καὶ κρῶσις ἀέρος. ὅν ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς περὶ Βῆτον ὑπὸ Λητῆς τραφῆναι λέγουσιν. ἡ γὰρ ὑδατώδης καὶ διάβροχος γῆ μάλις τὰς σβεννύσας καὶ χαλώσας τὴν ξηρότητα καὶ τὸν αὐχμὸν ἀναθυμιάσεις τιθηνεῖται. Νέφθου δὲ καλεῖται τῆς γῆς τὰ ἔχατα καὶ παρόρια καὶ ψαύοντα τῆς θαλάττης. διὸ καὶ τελευταίην ³ ἐπονομάζουσι τὴν Νέφθου. καὶ Τυφῶνι δὲ συνοικεῖν λέγουσιν. ὅταν δὲ ὑπερβαλὼν καὶ πλεονάσας ὁ Νεῖλος, ἐπέκεινα πλησιάσῃ τοῖς ἔχατεύουσι, τότε μίξιν Ὀσίριδος πρὸς Νέφθου καλεῖται, ὑπὸ τῶν ἀναβλασανόντων φυτῶν ἐλεγχεμένην. ἂν καὶ τὸ μελίλωτον ἐστὶν, ἔ Φησὶ μῦθος ἀπορῶντος, καὶ ⁴ ἀπολειφθέντος αἰθῆσι γενέσθαι Τυφῶνι τῆς περὶ τὸν γάμον ἀδικίας. ὅθεν ἡ μὲν Ἴσις ἔτενε γνησίως ⁵ τὸν Ὠρον, ἡ δὲ Νέφθου, σκότιον τὸν Ἄναβιν. ἐν μέντοι ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλέων ἀναγράφουσι τὴν Νέφθου Τυφῶνι γημαμένην, πρώτην ⁶ γενέσθαι σείραν. εἰ δὲ

τῶτο

¹ Squir. legendum censet Ὀσίριδος, cum Osiris, non Isis, Sol five Sirius dictus fuerit.

² Markl. susp. καὶ ὀνομάζουσιν.

³ Squir. dedit Τελευτήν, W. iudice, forte rectius; idem nomen supra cap. 12. exhibetur, & infra occurrit cap. 59.

⁴ R. καὶ vult abesse, cum ἀπορῶντος ad Nilum pertineat, ἀπολειφθέντος ad coronam melilotinam — ex eo, quod, postquam defluxisset Nilus, melilotina corona fuisset derelicta.

⁵ Markl. mavult γνήσιον.

⁶ Squir. cum Markl. legi vult πρῶτον.

τῆτο μὴ περὶ γυναικός, ἀλλὰ περὶ τῆς Θεῆ λέγουσιν, αἰνίττονται τὸ παντελές ¹ τῆς γῆς ἄγονον καὶ ἀκαρπον ὑπὸ σερρότητος.

XXXIX. Ἡ δὲ Τυφῶνος ἐπιβελή καὶ τυραννίς, αὐχμῆ δύναμις ἦν ἐπικρατήσαντος, καὶ διαφορήσαντος τὴν τε γεννώσαν ὑγρότητα τὸν Νεῖλον καὶ αὐξῆσαν. ἡ δὲ συνεργός αὐτῆ βασιλίς Αἰθιοπῶν αἰνίττεται πνοῆς νοτίης ἐξ Αἰθιοπίας· ὅταν γὰρ αὐταὶ τῶν ἐτησίων ἐπικρατήσωσι τὰ νέφη πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν ἐλαυνόντων, καὶ κωλύσωσι τὰς τὸν Νεῖλον αὐξήσας ὄμβρους καταρραγῆναι, κατέχων ὁ Τυφῶν ἐπιφλέγει, καὶ τότε κρατήσας παντάπασιν τὸν Νεῖλον εἰς ἐναντίον ² ὑπὸ ἀδενείας συσκαλέντα καὶ ῥεύντα, κοῖλον καὶ ταπεινὸν ἐξέωσεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡ γὰρ λεγομένη κάθειρξις εἰς τὴν σορὸν Ὀσίριδος, ἅδεν ἔοικεν ἄλλ᾽ ἢ κρύψιν ὕδατος καὶ ἀφανισμόν αἰνίττεσθαι. διὸ μῆνός Ἄδῦρ ἀφανισθῆναι τὸν Ὀσίριν λέγουσιν, ὅτε τῶν ἐτησίων ἀπολειπόντων παντάπασιν ὁ μὲν Νεῖλος ὑπονοσεῖ, γυμνῆται δὲ ἡ χώρα μηκνομένης δὲ τῆς νυκτός, αὐξεται ³ τὸ σκότος· ἡ δὲ τῆ Φωτὸς μαραινεται καὶ κρατεῖται δύναμις, οἱ ἱερεῖς ἄλλα τε δρῶσι σκυθρωπῆ, καὶ βῆν διάχρυσον ἱματίῳ μέλανι βυσσίνῳ περιβάλλοντες, ἐπὶ πένθει τῆς Θεῆ δεικνύουσι (βῆν γὰρ Ὀσίριδος εἰκόνα καὶ γῆν νομίζουσιν ⁴) ἐπὶ τέσσαρας

1 Squir. conjecit παραθαλασσίης esse legendum; probat autem correctionem Markl. παντελεῶς. W. mavult ἀλιτενός.

2 Squir. e sua & Bentl. correctione dedit εἰς ἐαυτὸν.

3 Praemitti voluit Bentl. ὅταν; quo accepto emendetur necesse est αὐξήσας, μαραινεται. Squir. ὅτε inferendum censuit. Alii ad integritatem loci restituendam aliam sunt ingressi viam. R. post seq. δύναμις addi vult εἰς ὃ οἱ ἱερ. W. nexum postulare monet οἱ δὲ ἱερεῖς. Semler. & Kaltw. post δύναμις periodum claudunt, & omnem hanc sententiam ad praecedens ὅτε referunt.

4 In eo solo acquievi, ut haec cum Squir. & W. signis parentheseos comprehenderem, cum antea post δεικνύουσι datur pan-

σαρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ἐπὶ δέκα ἐξῆς. καὶ γὰρ τὰ πενθέμενα τέσσαρα· πρῶτον μὲν ὁ Νεῖλος ἀπολείπων καὶ ὑπονοσῶν, δεύτερον δὲ τὰ βίρεια πνεύματα κατασβεννύμενα κομιδῇ τῶν νοτίων ἐπικρατέντων, τρίτον δὲ τὸ τὴν ἡμέραν ἐλάττωνα γίνεσθαι τῆς νυκτός, ἐπὶ πᾶσιν ἢ τῆς γῆς ἀπογύμνωσις ἅμα τῇ τῶν φυτῶν ψιλότητι τηλικαῦτα φυλλορροούτων. τῇ δ' ¹ ἐννάτῃ ἐπὶ δέκα νυκτός ², ἐπὶ θάλασσαν κάτεισι ³. καὶ τὴν ἱερὰν κίσην οἱ σολισαὶ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκφέρουσι χρυσοῦν ἐντὸς ἔχουσιν κιβώ-

punctum, & νομίζουσιν absque ulla distinctione cum seqq. cohaereat. Multum tamen abest, ut haec sana & integra censeam. Fateor potius, me dubium esse, quam ratione sint restituenda. Qualia nunc sunt, turbant maxime voces καὶ γῆν. Omissit eas vertendo Xyl. eumque sequuntur Seml. & Kaltw. Pro istis Squir. recepit ἔμφυχον duce ipso Plut. cap. 43. τὸν ἄπιν εἰκόνα μὲν Ὀσίριδος ἔμφυχον εἶνακ. W. autem Ὀσίριδος mutavit in Ἰσιδος auctoritate cod. A. & E. (quibus Petav. addere licet) & sic rationem ipsam postulare monet. Quid autem in his valeant καὶ γῆν, nondum capio. An forte, retentis reliquis, quae vulgo leguntur, καὶ Ἰσιν τὴν γῆν? Cf. si placet, ne temere quaesivisse videar, cap. 57. & meo quidem sensu antecedentia & consequentia ita suadent.

1 ante haec vulgo fuit comma, quod cum Squir. & W. in punctum mutandum fuisse, facile patet.

2 Bene, me iudice, exponit Squir. quae haec in lectione absurdum sunt censenda, & quomodo corrigenda. Nomen mensis, quo alterum festum, cujus nunc fit mentio, celebratum fuit, certe excidit, vel potius latet vitium in voce νυκτός, male pro nomine hujus mensis data. Festum ἀφανισμῶς Osiridis ad 17. mensis Athyr, sive 14 Novembr. per dies quatuor celebrabant, quo quidem tempore Nilus jam humilis propriasque inter ripas contractus mare versus submisso fluebat. Jam si pro νυκτός legas παχόντος, omnis difficultas evanescit. Παχῶν nomen fuit mensis illius apud Aegyptios, quo Etesis sive flatibus borealibus invalescentibus, australibusque deficientibus ascensum Nili annuum jam expectabant. Decimus vero nonus τῶ παχόντος in decimum quintum Maji Juliani incidit. Ad hoc ergo tempus necesse est festum Euryeis referri.

3 R. legi vult κατιᾶσιν, descendunt, scilicet sacerdotes.

κιβώτιον, εἰς ὃ ποτίμῃ λαβόντες ὕδατος ἐγχέουσι, καὶ γίνεται κραυγὴ τῶν παρόντων, ὡς εὐρημένε τῷ Ὀσίριδος. εἶτα γῆν ¹ κάρπιμον Φυρῶσι τῷ ὕδατι, καὶ συμμίσξαντες ἀρώματα καὶ θυμιάματα τῶν πολυτελῶν, ἀναπλάττεισι μνησείδεσ ἀγαλμάτιον· καὶ τῆτο σολίζουσι καὶ κοσμῶσιν, ἐμφαίνοντες, ὅτι γῆς ἐσίαν καὶ ὕδατος τὰς θεῶς τέτεσ νομίζουσι.

XL. Τῆσ δ' Ἰσίδοσ πάλιν ἀναλαμβανέουσ τὸν Ὀσίριν, καὶ ἀυξάνέουσ τὸν Ὄρον, ἀναθυμιάουσι καὶ ὀμίχλαισ καὶ νέφεσι ῥωννύμενον, ἐκρατήθη μὲν, ἐν ἀνηρέθη δὲ ὁ Τυφῶν. ἔ γὰρ εἶασεν ἡ κυρία τῆσ γῆσ θεὸσ ἀναιρεθῆναι παντάπασι τὴν ἀντικειμένην τῇ ὑγρότητι Φύσιν, ἀλλ' ἐχάλασε καὶ ἀνῆκε, βελομένη διαμένειν τὴν κρῶσιν ². ἔ γὰρ ἦν ³ κόσμον εἶναι τέλειον, ἐκλείποντοσ καὶ ἀφανιδέντοσ τῷ πυρῶδεσ. εἰ δὲ ταῦτα μὴ λέγεται παρ' αὐτοῖσ ἀπεικότωσ ⁴, ἐδὲ ἐνεῖνον ἀν τις ἀπορρίψει τὸν λόγον, ὡσ Τυφῶν μὲν ἐκράτει πάλαι τῆσ Ὀσίριδοσ μοίρασ· θαλάσσα γὰρ ἦν ἡ Αἴγυπτοσ ⁵. διὸ πολλὰ μὲν ἐν τοῖσ μετάλλοισ καὶ τοῖσ ὄρεσιν εὐρίσθεται μέχρι νῦν κογχύλια ἔχειν ⁶. πᾶσαι δὲ πηγαὶ καὶ φρέατα πάντα, πολλῶν ὑπαρχόντων, ἀλμυρὸν ὕδωρ καὶ πικρὸν ἔχουσιν, ὡσ ἀν ὑπόλειμμα τῆσ πάλαι θαλάσσοσ ἐωλον

¹ Sic Xyl. Baxt. Bentl. correxerunt, & dedi cum Squir. pro vulg. τὴν κάρπ.

² Recepti cum Squir. quod Xyl. vertit, & Baxt. & Bentl. legendum monuerunt. Vulgo κρῶσιν. Petav. βελομένησ.

³ Squir. post ἦν mavult addi ἀν. Markl. quaerit, an τὸν κόσμον, & ἐκλείποντοσ. Ad posterius accedit Petav. ἐκλείποντοσ.

⁴ Secutus sum Marklandii correctionem. Vulgo sic legitur παρ' αὐτοῖσ, εἰκότωσ &c. Bentl. pro παρ' αὐτοῖσ voluit παρὰ τρόπον vel παρὰ δέον; Squir. εἰ δὲ ταῦτα μὲν λ. π. αὐτοῖσ εἰκότωσ; R εἰ δὲ αὐτοῖσ μὴ ἀπεικότωσ λέγεται παρ' αὐτῶν; W. mavult πῆ vel δὴ, λέγεται παρ' αὐτοῖσ εἰκότωσ.

⁵ Squir. suspicatur, desiderari ad haec verba ποτὲ vel πάλαι.

⁶ R. mavult, aut deleri ἔχαν, aut legi ἐκοῖ cum Markl. aut ἐκείνη eodem sensu.

λον ένταυθοῖ συνερῤυηκός ¹. ὁ δὲ Ὀρος χρόνῳ τῆς Τυφῶνος ἐπεκράτησε· τετέεσιν, εὐκαιρίας ὄμβριων ² γενομένης, ὁ Νεῖλος ἐξεώσας τὴν Θάλασσαν, ἀνέφηνε τὸ πεδῖον καὶ ἀνεπλήρωσε ταῖς προσχώσεσιν. ὁ δὲ μαρτυρεῖσαν ἔχει τὴν αἰθῆσιν· ὀρώμεν γὰρ ἔτι νῦν ἐπιφέρουτι τῷ ποταμῷ νέαν ἰλὺν καὶ προσαγαγόντι τὴν γῆν ³, κατὰ μικρὸν ὑποχωρεῖν ὀπίσω τὸ πέλαγος, καὶ τὴν Θάλασσαν, ὕψος τῶν ἐν βάρθαι ⁴ λαμβανόντων διὰ τὰς προσχώσεις, ἀπαρῤῥέεσαν· τὴν δὲ ⁵ Φάρον, ἣν Ὀμηρος ἦδει δρόμον ἡμέρας ἀπέχεσαν Αἰγύπτῃ, νῦν μέρος ἔσαν αὐτῆς, ἐκ αὐτῆν ἀναδραμεῖσαν, ἐδὲ προσαναβῆσαν ⁶, ἀλλὰ τῆς μεταξὺ Θαλάττης ἀναπλάττοντι τῷ ποταμῷ καὶ τρέφοντι τὴν ἡπειρον ἀνασταλείσης. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅμοια τοῖς ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν θεολογεμένοις ἐσί. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὸ μὲν γόνιμον πνεῦμα καὶ τρόφιμον, Διόνυσον εἶναι λέγουσι· τὸ πληθικὸν δὲ καὶ διαιρετικὸν, Ἡρακλέα· τὸ δὲ δεκτικὸν ⁷, Ἄμμωνα· Δήμητραν δὲ καὶ Κόρην, τὸ διὰ τῆς γῆς καὶ τῶν καρπῶν διῆκον· Ποσειδῶνα δὲ, τὸ διὰ τῆς Θαλάττης.

XLI. Οἱ δὲ τοῖσδε τοῖς Φυσικοῖς καὶ τῶν ἀπ' ἀερολογίας μαθηματικῶν ⁸ ἔνια μιγνύντες, Τυφῶνα μὲν οἶονταί τὸν ἡλιακὸν κόσμον, Ὀσίριν δὲ τὸν σεληνιακὸν λέγουσιν.

1 Dedi sic cum Squir. & W. e Markl. & Benti. correctione. Vulgo συνερῤυηκός.

2 R. mavult ὄμβρων. Consentit W. simul pro ἐξεώσας legendum monens ἐξώσας. Mox Petav. ἰμῶ pro ἰλύν.

3 Squir. mavult τῆ γῆ. R. tuetur vulgatam, idem valere eam monens, ac πρόσω ἀγαγόντι, ulterius producenti tertiam.

4 Ald. τὸ ὕψος τὸ ἐν βάρθαι; Bas. habet quidem artic. τὸ ante ὕψος, nequaquam tamen repetit τὸ post h. v. sed habet τῶν. Turn. V. Bong. τῶν ὕψος τὸ ἐν βάρθαι.

5 Squir. legi vult τὴν τε. Cf. Odyss. IV, 355. sqq.

6 Post h. v. Markl. addit ἐκεῖνην.

7 δεκτικὸν est suspectum R.

8 Markl. monente, scribendum μαθημάτων.

γεθαι. τὴν μὲν γὰρ σελήνην γόνιμον τὸ Φῶς καὶ ὑδροποιὸν ἔχουσαν, εὐμενῆ καὶ γοναῖς ζῶων ¹ καὶ φυτῶν εἶναι βλασῆσει· τὸν δὲ ἥλιον ἀκράτῳ πυρὶ κεκληρωκότα ² θάλπειν τε καὶ καταναίνειν τὰ φυόμενα καὶ τεθλιότα, καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς γῆς παντάπασιν ὑπὸ φλογμῆ ποιεῖν ἀοίκητον, καὶ κατακρατεῖν πολλαχῆ καὶ τῆς σελήνης. διὸ τὸν Τυφῶνα Σήθ ³ ἀεὶ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν, ὅπερ ἐστὶ καταδυναστεῦον, ἢ καταβιαζόμενον. καὶ τῷ μὲν ἡλίῳ τὸν Ἡρακλέα μυθολογεῖσιν ἐνιδρυμένον συμπεριπολεῖν, τῇ δὲ σελήνῃ τὸν Ἑρμῆν. λόγῳ γὰρ ἔργοις ἔοικε καὶ σοφίας ⁴ τὰ τῆς σελήνης, τὰ δὲ ἡλίου ⁵ πληγαῖς ὑπὸ βίας καὶ ῥώμης περαινόμενα ⁶. οἱ δὲ Στωϊκοὶ ⁷ τὸν μὲν ἥλιον ἐν θαλάτῃς ἀνάπτεθαι, καὶ τρέφεται Φασι, τῇ δὲ σελήνῃ τὰ κρηναῖα καὶ λιμναῖα νάματα γλυκεῖαν ἀναπέμπειν καὶ μαλακῆν ἀναθυμίασιν ⁸.

XLII.

1 R. mavult καὶ ζῶων γοναῖς.

2 W. monet, si hoc retineatur, delendum esse καὶ ante τὸ πολὺ; forte tamen aliud latere, aut legendum esse καὶ σκληρωτάτῳ.

3 Salmast. quaerit, an Σάθι? Squir. monente, haud quam verum est, Aegyptios Typhona Seth semper appellitasse. Βεβῶ & Σμύ eum aliquando vocabant. — Hic idem pro seq. αἰ, nisi prorsus delendum censeatur, rescribi vult of.

4 Vulgo καὶ παρὰ σοφίας; Ald. & Bas. τὰ περὶ σοφίας. Delevi praepositionem e R. mente, ut prorsus otiosam, nisi cum Markl. & W. transpositionem istius praeferas; ut legas τὰ παρὰ τῆς σελήνης. R. quoque susp. πέρα, ut sit: est plus quam sapientia, aut περισσῆς σοφίας.

5 Vulgo τὰ δ' ἐν ἡλίῳ πληγαῖς. Facile intelligitur, praepositionem ἐν hoc loco nullius esse pretij. Eam non agnoscunt Bas. & Xyl. & omisi cum Squir. & W. Prior suspicatur, ortum esse ἐν ex εἶναι, quod desideretur, suoque loco exturbatum.

6 aut sic legi voluit Markl. aut περαινόμεναις. Posterius dedit Squir. Prius, quod dedi, probat W. Vulgo περαινόμενης.

7 Squir. mavult ἕτω δὲ οἱ Στ. cum nimis abrupta & cita videatur haec ab Aegyptiis ad Stoicos transitio.

8 Vulgo post h. v. datur comma. Puncto distinxerunt Squir. & W.

XLII. Ἐβδόμη ἐπὶ δέκα ¹ τὴν Ὀσίριδος γενέ-
 θαι τελευτὴν Αἰγύπτῳ μυθολογῶσιν, ἐν ἣ μάλις γί-
 νεται πληρεμένη κατάδηλος ἢ πανσέληνος. διὸ καὶ τὴν
 ἡμέραν ταύτην ἀντιφραξίν οἱ Πυθαγόρειοι καλεῖσι, καὶ
 ὅλως τὸν ἀριθμὸν τῆτον ἀφοσιῦνται. τῷ γὰρ ἐξῆκαίδε-
 κα τετραγώνῳ, καὶ τῷ ὀκτώκαϊδεκα ἑτερομήκεις, οἷς μό-
 νοις ἀριθμῶν ἐπιπέδων συμβέβηκε τὰς περιμέτρους ἴσας
 εἶχειν ² τοῖς περιεχομένοις ὑπ' αὐτῶν χωρίαις, μέσος
 ὁ τῶν ἐπῆκαϊδεκα παρεμπίπτων, ἀντιφράττει καὶ δια-
 ζεύγνυσιν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διαίρει τὸν ἐπόγδοον λόγον ³
 εἰς

¹ Squir. de suo dedit ἔβδόμη δ' ἐπὶ δ. Petāv. ἐπὶ δεκάτην
 Ὀσ. R. post δέκα videtur deesse τῷ Ἄθυρ.

² Sufficit adjicere, quae Xyl. tironum causa adnotavit: „Sum-
 ma laterum quadrati, cujus area est 16. sunt quater quatuor.
 Et summa laterum parallelogrammi rectanguli (de his enim ser-
 mo est, ubi nihil adjicitur) longi 6. lati 3. puncta, est 3. 6.
 3. 6. hoc est 18. tanta etiam area. At summa laterum, cujus
 area 59. (verbi gratia) est quater septem, seu 28. & summa la-
 terum parallelogrammi, cujus area 15. est 3. 5. 3. 5. id est 16.“

³ Varia est ratio, qua Eruditi in his vocibus explicandis
 utuntur. Squir. legi vult τῷ ἐπόγδῳ λόγῳ, vel ὁ ἐπόγδοος
 λόγος; & per hanc dictionem intelligit numerum *septendecim*,
 ita locum ipsum vertens: *inter 16 & 18 medius interveniens*
17 obstruit quasi viam, disjungit eos, inque duas inaequa-
les partes proscindens (an τεμνόμενος active sumi licet?) *diri-*
mit & dividit. ἐπόγδοον λόγον numerum esse *decimoseptena-*
rium, auctorem citat *Martian. Capell. de nupt. Philolog. lib.*
2. p. 26. ed. Grot. haec habentem: *novem vero ab octo ἐπ-*
ογδὸς numeri efficiunt junctionem. R. monet, se vix posse
 credere τὸν ἐπόγδοον λόγον esse numerum *septendecim*, cum
 ἐκτεταρτος dicatur esse *novem*; eique ἐπόγδοος est *octodecim*.
 Xyl. pro διαίρει aliud quid legisse videtur, cum vertat: *inque*
partes scissus inaequales sesquioctavam proportionem constituit
 — forte διατηρεῖ, quod Wyttenbachio loco vulgatae placet.
 Seml. vertit: und zertheilt das neunte Verhältniß, weil sie in
 ungleiche Theile zerrissen wird, quod in annotationibus sic il-
 lustrare vult: Die Zahl 17. zerreißt die geraden Zahlen, und
 nimmt über 3, 8, noch 1. an. — λόγος ἐπόγδοος wäre 9.
 diese

εἰς ἄνισα διασήματα τεμνόμενος. ἐτῶν δ' ἄριθμόν οἱ
 μὲν βῶσαι τὸν Ὅσιριν, οἱ δὲ βασιλεῦσαι λέγασιν ὁκτὰ
 καὶ

diese wird zerrissen in $8\frac{1}{2}$, $8\frac{1}{2}$, welches 17. ausmacht. Kaltw. paraphrasi quadam rem absolvit: und wenn man dieselbe (Zahl 17) in ihre beiden einander am nächsten kommenden Bestandtheile zerlegt, so geben sie die Glieder des, zwischen der Sechszehn und Achtzehn bestehenden und den Namen $1\frac{1}{8}$ führenden Verhältnisses ab, indem man sich nemlich diese Sechszehn und Achtzehn als in ihren Hälften getheilt vorstellt. Variis hisce sententiis explicandique modis recensitis, cuinam lectori, Pythagoreorum mysteriis, mira sua obscuritate satis cognitis, haud initiato constabit, quid sequatur, five vero simillimum censeat? Ἐπογδοός certe nihil aliud est, quam quod Latini expriment *sesquioctavus*. Valet hic usus five sensus in aliis numeralibus ejusdem compositionis ἐπίτριτος, ἐπιτέταρτος, *sesquitercius*, *sesquiquartus*. Idem mihi quidem voluisse videntur ipsa Martiani Capell. verba, supra allata, & a Squir. minus recte intellecta, &, ut puto, vitiose impressa. Legendum enim censeo *novem ad octo*, non *novem ab octo*, quod nihil valet. Hi numeri nimirum 9 & 8, ad se invicem additi, efficiunt junctionem numeri ἐπογδοός, $8\frac{1}{2}$, five eandem exhibent summam, quam $8\frac{1}{2}$ & $8\frac{1}{2}$ efficiant. Ex his ipsis verbis Plutarchi sententiam aliquo modo conjici posse putavi: numerus decimoleptenarius, τεμνόμενος εἰς ἄνισα διασήματα, *difsectus in partes inaequales* (8 & 9, quae additae eum efficiunt, & quarum singulae ad se ipsas additae miram istam e sensu Pythagoreorum, arearum & ambitus in quadratis & rektangulis continent & signant aequalitatem) *distrahit rationem sesquioctavam, διαίρει τὸν ἐπὶγδοόν λόγον*, (quae ad se addita efficit numerum 17, ita ut istae partes nequaquam eodem modo resolvantur, vel in mutua earum ratione applicentur, quo partes numerorum 16 & 18 sibi aequales, 8 & 8, 9 & 9. resolvi possant, & omnis ex aequalitate partium dependens usus quasi evanescat). Cum tamen mihi ipse nondum in his satisfacerem, Virum singulari sua eruditione inter nos conspicuum consulendum duxi. Quae humanissime respondit, & quae, meo quidem sensu, loci difficultatem egregie tollunt, haec sunt: Suspicio legendum esse: κ. δ. τ. ἐπ. λ. εἰς ἄν. διασήματα δίχα τεμνόμενος ac vertendum: *bifariam sectus, rationem sesquioctavam* (seu 9 ad 8, PLVT. T. IX. L quae

καὶ εἴκοσιν. τοσαῦτα γὰρ εἰσι Φῶτα τῆς σελήνης, καὶ τοσαύταις ἡμέραις τὸν αὐτῆς κύκλον ἐξελίσσει. τὸ δὲ ξύλον ἐν ταῖς λεγομέναις Ὀσίριδος ταφαῖς τέμνοντες, κατασκευάζουσι λάρνακα μηνοειδῆ, διὰ τὸ τὴν σελήνην, ὅταν τῷ ἡλίῳ πλησίον ᾖ, μηνοειδῆ ¹ γινομένην ἀποκρύπτειν. τὸν δ' εἰς δεκατέσσαρα μέρη τῆ Ὀσίριδος διασπασμὸν αἰνίττουνται πρὸς τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς Φθίνει μετὰ πανσέληνον ἄχρι νεμηνίας τὸ ἄφρον. ἡμέραν δὲ, ἐν ἣ φαίνεται πρῶτον ἐκφυγεῖσα τὰς αὐγὰς καὶ παρελθῆσα τὸν ἥλιον, ἀτελὲς ἀγαθὸν προσαγορεύουσιν. ὁ γὰρ Ὀσίρις ἀγαθοποιὸς, καὶ τένομα ² πολλὰ φράζει, ἐχῆμισα δὲ κράτος ἐνεργεῖν ³ καὶ ἀγαθοποιῶν, ὃ λέγουσι ⁴. τὸ δ' ἕτερον ὄνομα τῆ θεῆ τὸν ὄμφιν εὐεργέτην ὃ Ἑρμαῖος ⁵ φησιν δηλῶν ἐρμηνευόμενον.

XLIII. Οἴονται δὲ πρὸς τὰ Φῶτα τῆς σελήνης ἔχειν τινὰ λόγον τῆ Νεῖλε τὰς ἀναβάσεις. ἡ μὲν γὰρ μεγίστη περὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, ὁπῶ γίνεται καὶ εἴκοσι πήχεων, ὅσα Φῶτα καὶ μέτρα τῶν ἐμμήνων περιόδων

quae eadem est rationi 18 ad 16) in inaequalia dividit intervalla. Numerus nempe medius proportionalis inter 9 & 8, qui rationem 9 ad 8 in aequalia intervalla dividit, est

$$6 \sqrt{2} > \frac{42}{5} \text{ seu } 8\frac{2}{5}$$

$$\text{ac } < \frac{17}{2} \text{ seu } 8\frac{1}{2}$$

$$\text{Quippe } 2 = \frac{50}{25} > \frac{49}{25} \quad \text{Unde } \sqrt{2} > \frac{7}{5}$$

$$2 = \frac{288}{144} < \frac{289}{144} \quad < \frac{17}{12}$$

¹ Restitui sic cum Squir. & W. ex Bas. Xyl. Petav. Mez. Vulgo μηνοειδῆ ex Ald. cui Squir. falso μηνοειδῆ tribuit.

² Squir. desiderat μὲν post τένομα.

³ Markl. Squir. W. susp. εὐεργετῶν.

⁴ Markl. iudice post λέγ. deesse videtur vox Aegyptiaca. W. susp. ὡς λέγουσι. R. ἀγαθοποιῶν. τὸ δ' ἕτερον ὄνομα, ὃ λέγουσι τῆ θεῆ. Pro δὲ ante ἕτερον Squir. substitui mavult καὶ vel γὰρ.

⁵ R. scribi vult Ἑρμῆος.

δων ἐκείνης ἐστίν· ἢ δὲ περὶ Μένδητα καὶ Ἐδὸν βρα-
 χυτάτη ¹ πήχεων ἕξ πρὸς τὴν διχότομον· ἢ δὲ μέση
 περὶ Μέμφιν, ὅταν ἦ δικαία, δεκατεσσάρων πηχῶν πρὸς
 τὴν πανσέληνον. τὸν δὲ Ἄπιον, εἰκόνα μὲν Ὀσίριδος
 ἔμψυχον εἶναι, γενέσθαι δὲ, ὅταν Φῶς ἐρείσῃ γόνιμον
 ἀπὸ τῆς σελήνης, καὶ καθάψηται βοὸς ὀργώσης. διὸ
 καὶ τοῖς τῆς σελήνης χήμασιν ἔοικε πολλὰ τῷ Ἄπιδος,
 περιμελαινομένε ² τὰ λαμπρὰ τοῖς σκαιοῖς. ἔτι δὲ ³
 τῇ νεμηίᾳ τῷ Φαμενώθ μηνὸς ἑορτὴν ἄγασιν, ἔμβασιν
 Ὀσίριδος εἰς τὴν σελήνην ὀνομάζοντες, ἕαρος ἀρχὴν
 ἔσαν. ἔτω τὴν Ὀσίριδος δύναμιν ἐν τῇ σελήνῃ τίθεν-
 ται, καὶ ⁴ τὴν Ἴσιον αὐτῷ γένεσιν ἔσαν συνεῖναι λέγε-
 σι. διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τῷ κόσμῳ καλεῖσι, καὶ
 Φύσιν ἔχειν ἀρσενόθηλον οἶονται, πληρωμένην ⁵ ὑπὸ
 Ἠλίας καὶ κνίσκομένην, αὐτὴν δὲ πάλιν εἰς ⁶ τὸν ἀέρα
 προιεμένην γεννητικὰς ἀρχὰς καὶ κατασπεύρεσαν. ἔ γὰρ
 αἰεὶ τὴν Φθορὰν ἐπικρατεῖν τὴν Ἐπιφώνειον. πολλάκις δὲ
 κραταυμένην ὑπὸ τῆς γενέσεως καὶ συνδεομένην, αὐθις
 ἀναδύεσθαι ⁷ καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν Ὠρόν. ἔστι δ'

L 2

ἔτος

1 Sic cum Squir. & W. recepi ex E. Xyl. versione, Sal-
 maf. Bentl. Baxt. Markl. Vulgo βραχυτάτην. Sequens num-
 merus ἕξ, Squir. iudice, corruptus. Legi vult ἐπτά, ut sibi
 constet ratio numerorum, quorum *medius* dicitur *quatitordecim*.

2 Baxt. susp. περιμιγνυμένα. R. περιμελαινόμενα ἔχασης
 τὰ λαμπρὰ.

3 In his amplexus sum correctionem Bentl. & Squir. a W.
 quoque probatam. Vulgo σκαιοῖς, ὅτι. Markl. conjecit, post
 σκαιοῖς aliquid excidisse, nisi scribatur σκαιοῖς, ὅθεν —. In
 seq. correxi mendum, quod R. e Frft. retinuit, dando ἔμψα-
 σιν pro ἔμβασιν.

4 Inierui καὶ, quod vulgo deest. Markl. reponi voluit τι-
 θέντες; Squir. ἔτω τὴν μὲν Ὀσ. — τὴν δὲ Ἴσιον; R. τιθέμενοι;
 W. aut τιθέντες, aut τίθενται καὶ.

5 Post h. v. inferi vult Squir. μὲν, ob seq. αὐτὴν δὲ.

6 abest εἰς a Petav.

7 W. susp. ἀναλύεσθαι. In seq. Petav. ὑπὸ μάχεσθαι (sic)
 σρ. τ.

ἔτος ὁ περίγειος κόσμος, ἔτε Φθορᾶς ἀπαλλαττόμενος παντάπασι, ἔτε γενέσεως.

XLIV. Ἐνιοὶ δὲ καὶ τῶν ἐκλείπλιων ¹ αἰνιγμα ποιῶνται τὸν μῦθον. ἐκλείπει μὲν γὰρ ἡ σελήνη πανσέληνος, ἐναντίαν τῆ ἡλίᾳ εἶχοντος πρὸς αὐτήν, εἰς τὴν σιάν ἐμπίπτεσα τῆς γῆς, ὥσπερ Φασὶ τὸν Ὅσιριν εἰς τὴν σορόν. αὐτὴ δὲ πάλιν ἀποκρύπτει καὶ ἀφανίζει ταῖς τριακάσιν, ἢ μὴν ἀναιρεῖται παντάπασι τὸν ἥλιον, ὥσπερ ἐδὲ τὸν Τυφῶνα ἢ Ἴσις. γεννώσης ² τῆς Νέφθους τὸν Ἄναβιν, Ἴσις ὑποβάλλεται. Νέφθους γὰρ ἐστὶ τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ἀφανές, Ἴσις δὲ τὸ ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ φανερόν. ὁ δὲ τέτων ³ ὑποψαύων καὶ καλέμενος ὀρίζων κύκλος, ἐπίκοιτος ἂν ἀμφοῖν, Ἄναβις κέκληται, καὶ κυνὶ τὸ εἶδος ἀπεικάζεται ⁴. καὶ γὰρ ὁ κύων χρηταὶ τῆ ὄψει νυκτός τε καὶ ⁵ ἡμέρας ὁμοίως. καὶ ταύτην ἔχειν δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις τὴν δύναμιν ὁ Ἄναβις, οἷαν ἢ Ἐνάτη παρ' Ἑλλήσι, χθόνιος ἂν ὁμᾶ καὶ ἰλύμπιος. ἐνίοις δὲ δοκεῖ Κρόνος ⁶ ὁ Ἄναβις εἶναι. διὸ πάντα τίτλων ἐξ ἑαυτῆ καὶ κύων ἐν ἑαυτῷ, τὴν τῆ κυνὸς ἐπίκλησιν ἔχεν. ἔτι δ' ἔν ⁷ τοῖς σεβομένοις τὸν Ἄναβιν,

¹ Squir. mavult ἐκλείψεων. R. tuetur vulgatam, τὰ ἐκλείπλικὰ eadem esse monens atque αἰ ἐκλείψεις, subaudiendo συμπλώματι.

² Squir. mavult γεννώσης δὲ. Iterum R. mendum Frst. retinuit, dando in seq. Ἴβις pro Ἴσις.

³ Recepti cum Squir. τέτων e Bentl. & R. correctione, W. probante. Vulgo τέτω.

⁴ Sic cum W. probante R. dedi e Bas. Xyl. & E. pro vulg. ἀπεικάζεται. Accedit Petav. ἀπικάζεται.

⁵ Petav. νυκτός καὶ ἡμέρας.

⁶ Markl. correxit χρόνος. Recepti id Squir. — praeter necessitatem, W. iudice.

⁷ Markl. susp. ἔσι δ' ἔν — scil. ὁ κύων, nisi pro ἔν legendum sit ὁ κύων. Squir. ἔσι δὲ τᾶτο — est vero (haec scil. explicatio nominis Anubidis) inter ea secreta, quae cum iugus dei cultoribus tantum communicentur. Mez. aliquid excidit-

βιν, ἀπόρρητόν τι, καὶ κάλαι μὲν τὰς μεγίστας ἐν Αἰ-
γύπτῳ τιμὰς ὁ κύων ἔχεν· ἐπεὶ δὲ Καμβύσης τὸν Ἄ-
πιν ἀνελόντος καὶ ῥίψαντος, ἐδὲν προσῆλθεν ἐδὲ ἐγεύ-
σατο τῷ σώματος, ἀλλ' ἢ μόνος ὁ κύων, ἀπώλεσε τὸ
πρῶτος εἶναι καὶ μάλιστα τιμᾶσθαι τῶν ἐτέρων ζώων. εἰ-
σι δὲ τινὲς οἱ τὸ σκίασμα τῆς γῆς, εἰς ὃ τὴν σελήνην
ὀλιθαίνουσαν ἐκλείπειν νομίζουσι, Τυφῶνα καλεῖντες.

XLV. Ὁθεν ἐν ἀπέοικεν εἰπεῖν, ὡς ἰδίᾳ μὲν
ἐν ὀρθῶς ἕκαστος, ὁμᾶ δὲ πάντες ὀρθῶς λέγουσι· ἔ-
γὰρ αὐχμὸν, ἐδ' ἄνεμον, ἐδὲ θάλατταν, ἐδὲ σκότος,
ἀλλὰ πᾶν ὅσον ἢ Φύσις βλαβερόν καὶ Φθαρτικὸν ἔχει
μόριον, τῷ Τυφῶνός ἐστιν ¹. ἔτε γὰρ ἐν ἀψύχοις σώ-
μασι τὰς τῷ παντός ἀρχὰς θετέον, ὡς Δημόκριτος καὶ
Ἐπίκουρος, ἔτ' ἀποία ² δημιουργὸν ὕλης, ἕνα λόγον καὶ
μίαν πρόνοιαν, ὡς οἱ Στωϊκοί, περιγινόμενην ἀπάντων
καὶ κρατῆσαν. ἀδύνατον γὰρ ἢ Φλαῦρον ὀτιῖν, ὅπερ
πάντων ³, ἢ χρηστὸν, ὅπερ μηδενὸς ὁ θεὸς αἴτιος, ἐγγε-
νέσθαι.

L 3

νέσθαι.

cidisse putat. R. monet, posse quidem pro ἔτι aut pro seq. τε
subjici ἐστὶ, necesse tamen non esse, cum ἐστὶ quoque subaudiri
queat; forte tamen legendum ἔτι δὲ νῦν. W. ἔτι γέν, nunc
quoque Anubis cultioribus nefas est canem nominare. Petav.
omittit, quae sequuntur post ἐπίκλησιν ἔχεν usque ad alterum
ἔχεν.

¹ Baxt. & Squir. legendum monent εἶναι. Consentit R. si-
mul monens, comma ante μόριον retrahendum. — quidquid
natura noxium in se tenet, id pro Typhonis particula est ha-
bendum.

² Sic correxerunt Mez. Bentl. Baxt. item Lennep. ad Pha-
lar. p. 149. & dedi cum Squir. & W. Vulgo ἐδ' ἀποίον, ἔ δ.

³ W. in his sum secutus. Vulgo corrupte: ἀδύνατον γὰρ
ἢ καὶ Φλαῦρον ὀτιῖν ὁμᾶ πάντων. Petav. nec non E. & Flor.
καὶ omittunt. Ριο ὁμᾶ W. cum Mez. bene correxit ὅπερ. Squir.
sic conjecit: ἀδύν. γ. ἢ Φλαῦρον ὀτιῖν ὁμᾶ πάντων, ἢ χρηστὸν
(ἐπεὶ μηδενὸς κακῆ ὁ θεὸς αἴτιος) ἀρχὴν γενέσθαι — fieri ne-
quit; quod unum idemque Principium, sive Malum statuas,
sive Bonum, omnium rerum possit esse causa & auctor; Deus
quip-

υέσθαι· παλίντονος γὰρ ἄρμονίη κόσμος ὡςπερ ¹ λύρης
καὶ τόξα ², καὶ Ἡράκλειτον· καὶ κατ' Εὐριπίδην,

Οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐθλὰ καὶ κακὰ,

Ἄλλ' ἔσι τις σύγκρασις, ὡς ἔχειν καλῶς.

διὸ καὶ παμπάλαιος αὕτη κάτεισιν ἐκ θεολόγων καὶ
νομοθετῶν εἰς τε ποιητὰς καὶ φιλοσόφους δόξα, τὴν
ἀρχὴν ἀδέσποτον ἔχουσα, τὴν δὲ πίσιν ἰχυρὰν καὶ δυσ-
εξάλειπτον, ἢ ἐν λόγοις μόνον, ἐδὲ ἐν Φήμαις, ἀλ-
λὰ ἐν τε τελεταῖς, ἐν τε θυσίαις, καὶ βαρβάροις καὶ
Ἑλλήσι πολλαχῆ περιφερομένην, ὡς ἔτ' ἄνευ ³ καὶ
ἄλογον καὶ ἀκυβέρνητον αἰωρεῖται τῷ αυτομάτῳ τὸ πᾶν,
ἔτε εἰς ἐσιν ὁ κρατῶν καὶ κατευθύνων, ὡςπερ οἴαξι
ἢ τισι πειθηνίοις χαλινοῖς, λόγος, ἀλλὰ πολλὰ καὶ
μεμιγμένα κακοῖς καὶ ἀγαθοῖς· μᾶλλον δὲ μηδέν, ὡς
ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀκρατον ἐνταῦθα τῆς φύσεως φέρσεως,
ἢ δυεῖν πίδων εἰς ταμίας, ὡςπερ νάματα τὰ πράγμα-
τα καπηλιῶς διανέμων ἀνακεράννυσιν ἡμῖν· ἀλλ' ἀπὸ
δυεῖν ἐναντίων ἀρχῶν, καὶ δυεῖν ἰκντιπάλων δυνάμεων
τῆς μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ κατ' εὐθείαν ὑψηγαμένης,
τῆς δ' ἔμπαλιν ἀνασρεφάσης καὶ ἀνακλώσης, ὅ τε βίος
μικτός, ὅ τε κόσμος, εἰ καὶ μὴ πᾶς, ἀλλ' ὁ περίγειος
ἔτος καὶ μετὰ σελήνην, ἀνώμαλος καὶ ποικίλος γέγο-
νε. καὶ μεταβολὰς πάσας δεχόμενος.

ἀναί-

quippe nullius mali artifex est. Semler. vertit: denn es wä-
re nicht möglich, daß bey allen Dingen sich etwas böses und
gutes zugleich finden sollte, wenn nicht Gott dergleichen ver-
urfachte. R. fufp. ἄδ. γ. ἢ φλ. ὅτι᾽ ὁμοίως τῶν (aut διὰ)
πάντων, ἢ καὶ χρῆσόν ὁμοίως, ὡν μηδενὸς ὁ θεὸς αἴτιος ἐγγε-
νέσθαι — nequit enim fieri, ut existat aliquid aut aequaliter per
omnes sui partes pravum, aut aequaliter bonum & praeclarum,
deo nullam ejus rei causam praebente. Kaltw. eum sequitur.

¹ Ald. Bas. Xyl. A. E. Venet. ὅπως περ, unde, W. mo-
nente, Jonica forma ὅκως περ apparet.

² De integritate hujus loci, ex Heraclito desumpti, dubitat
Seml.

³ Petav. ὡς τ' ἄνευ.

ἀναιτίως πέφυκε γενέσθαι, αἰτίαν δὲ κακῆ τὰγαθὸν ἐκ
 ἂν παράχοι, δεῖ γένεσιν ἰδίαν καὶ ἀρχὴν, ὥσπερ ἀγα-
 θῆ καὶ κακῆ ¹, τὴν Φύσιν ἔχειν.

XLVI. Καὶ δοκεῖ τῆτο τοῖς πλείστοις καὶ σοφωτά-
 τοις. νομίζουσι γὰρ οἱ μὲν θεὸς εἶναι δύο, κατὰπερ
 ἀντιτέχνους· τὸν μὲν ² ἀγαθῶν, τὸν δὲ φαύλων δη-
 μιουργόν. οἱ δὲ τὸν μὲν κρείνονα, θεόν, τὸν δὲ ἕτε-
 ρον δαίμονα καλεῖσιν· ὥσπερ Ζωρόαστρις ὁ μάγος, ὃν πεν-
 τακιχίλιαις ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν γεγονέναι πρεσβύτερον
 ἰσορῆσιν. ἕτος ἔν ἐνάλει τὸν μὲν Ὀρομάζην, τὸν δ'
 Ἀρειμάνιον· καὶ προσαπεφαίνεται, τὸν μὲν εἰοικέναι Φω-
 τὶ μάλισα τῶν αἰδητῶν, τὸν δ' ἔμπαλιον σιότῳ καὶ ἀ-
 γνοίᾳ ³, μέσον δ' ἀμφοῖν τὸν Μίθρην εἶναι. διὸ καὶ
 Μίθρην Πέρσαι τὸν Μεσίτην ὀνομάζουσι· ἐδίδαξε τῶ
 μὲν ⁴ εὐνταῖα θύειν καὶ χαριστήρια, τῶ δ' ἀποτρόπαια
 καὶ στυδρωπά. πόαν γὰρ τινα κόπλοντες Ὀμωμι ⁵ κα-
 λεμένην ἐν ὄλμῳ, τὸν ἄδην ἀνακαλεῖνται καὶ τὸν σιό-
 τον· εἶτα μίξαντες αἵματι λύκας σφαγέτους, εἰς τόπον
 ἀνήλιον ⁶ ἐκφέρουσι καὶ ῥίπτουσι. καὶ γὰρ τῶν φυτῶν
 νομίζουσι τὰ μὲν, τῆ ἀγαθῆ θεῆ, τὰ δὲ, τῆ κακῆ δαι-
 μονος εἶναι· καὶ τῶν ζώων, ὥσπερ ⁷ κύνας καὶ ὄρ-
 νιδας καὶ χερσαίας ἐχίνους, τῆ ἀγαθῆ· τῆ δὲ φαύλε,
 τὰς ἐνύδρας ⁸ εἶναι. διὸ καὶ τὸν κλείναντα πλείους εὐ-
 δαιμονίζουσι.

L 4

XLVII.

¹ Petav. ὥσπερ ἀγαθῆ, κακῆ.

² Vulgo τὸν μὲν γὰρ. Delevi γὰρ cum Squir. probante Markl.

³ Vocem ἀγνοίᾳ suspectam habet Squir. ut e glossemate ad-
 notatoris in textum intrusam.

⁴ Sic cum Squir. ex Ald. Bas. Xyl. reposui. Vulgo μὲν
 τῶ. Benti. ante ἐδίδ. reponi vult καί; Markl. & R. post h. v.
 inferi volunt δέ.

⁵ Petav. Ὀμωμιν.

⁶ Ald. Bas. ἀνήλεον. Xyl. corrigendum monuit.

⁷ Markl. quaerit, num leg. ὡσαύτως, vel ὁμοίως. W. le-
 gendum monet ὥσπερ καὶ τῶν ζώων.

⁸ Squir. e Plut. Sympos. l. 4. prob. 5. recepit μῦς ἐνύδρας.

XLVII. Οὐ μὴν κῆκεῖνοι ¹ πολλὰ μυθώδη περὶ τῶν θεῶν λέγουσιν· οἷα καὶ ταῦτά ἐσιν. ὁ μὲν Ὀρρομάζης ἐκ τῆ κατὰρκατάτα Φάκας, ὁ δ' Ἀρειμάνιος ἐκ τῆ Ζόφου γεγυωῶς, πολεμῆσιν ἀλλήλοισ. καὶ ὁ μὲν ἐξ θεῶς ἐποίησε, (τὸν μὲν πρῶτον, εὐνοίας, τὸν δὲ δεῦτερον, ἀληθείας, τὸν δὲ τρίτον, εὐνομίας· τῶν δὲ λοιπῶν, τὸν μὲν σοφίας, τὸν δὲ πλέτα, τὸν δὲ τῶν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἡδέων δημουργόν) ὁ δὲ τέτοις ὡσπερ ἀντιτέχνης ἴσας τὸν ἀριθμόν. εἶθ' ὁ μὲν ² Ὀρρομάζης τρίς ἑαυτὸν αὐξήσας ἀπέσῃσε τῆ ἡλίου τοσῆτον, ὅσου ὁ ἡλῖος τῆς γῆς ἀφέσῃσε, καὶ τὸν ἔρανον ἄστροισ ἐκόσμησεν· ἕνα δ' ἀστέρα πρὸ πάντων, οἷον Φύλακα καὶ προόπῃην ἐγκατέσῃσε, τὸν σείριον. ἄλλας δὲ ποιήσας τέσσαρας καὶ εἴκοσι θεῶς, εἰς ὧν ἔσῃσεν. οἱ δὲ ὑπὸ τῆ Ἀρειμανίε γενόμενοι, καὶ αὐτοὶ τοσῆτοι, διατρήσαντες τὸ ὧν γανωθῆν ³, ἀναμέμιπῃαι τὰ κακὰ τοῖς ἀγαθοῖς. ἔπεισι δὲ χρόνος εἰμαρμένος, ἐν ᾧ τὸν Ἀρειμάνιον, λοιμόν ἐπάγουτα ⁴ καὶ λιμόν, ὑπὸ τέτων ἀνάγη Φθαρηναὶ παντάπασι καὶ ἀφανιθῃναι, τῆς δὲ γῆς ἐπιπέδα καὶ ὀμαλῆς γενομένης, ἕνα βίον καὶ μίαν πολιτείαν ἀνθρώπων μακαρίων καὶ ὀμογλώσσω ἀπάντων γενέδα.

Θεῶ-

1 R. fufp. *ἔ μὴν ἀλλὰ κῆκεῖνοι* — *ponno quoque illi*, scil. Perfae. Tale quid Xyl. legiffe videtur, vertens: *enim vero illi quoque*.

2 W. fupplendum monet *ὡς ὁ μὲν Ὀ*.

3 Xyl. monente, vox γανωθῆν ob ofcitante librario, ex aliqujus verbi fine, cujus principium perlit (fortaffe cum aliquot vocum jactura) & particula ὄθεν conflata videtur, ut scribendum foret τὸ ὧν γαν. ὄθεν ἀναμ. Markl. confentit. Squir. fufp. τὸ ὧν ἡνοισγον, ὄθεν. &c. quod Semler. amplectitur. R. οἱ δὲ ἀπὸ τῆ Ἀρειμανίε (fubaudi ὄντες vel ὑπάρχοντες vel γεγενημένοι) γενόμενοι καὶ αὐτοὶ τοσῆτοι, διατρήσαντες τὸ ὧν διέλεψαν (aut παρεσέδον.) ὄθεν ἀναμ. W. quaedam excidiffe fufpicatur, & corrigendum διέτρησαν τὸ ὧν ὄθεν.

4 Ald. Baf. ἐπάγουτα. Xyl. correxit, monens tamen, ne fic quidem plenam effe constructionem.

Θεόπομπος δέ Φησι κατὰ τὰς μάγας ἀνὰ μέρος τρισχίλια ἔτη τὸν μὲν κρατεῖν, τὸν δὲ κρατεῖσθαι τῶν Θεῶν, ἄλλα δὲ τριχίλια μάχεσθαι καὶ πολεμεῖν καὶ ἀναλύειν τὰ τῷ ἑτέρῳ τὸν ἕτερον· τέλος δ' ἀπολείπεσθαι ¹ τὸν ἄδην, καὶ τὰς μὲν ἀνθρώπους εὐδαίμονας ἔσεσθαι, μήτε τροφῆς δευμένους, μήτε σικὴν ποιεῖντας· τὸν δὲ ταῦτα μηχανησάμενον Θεὸν, ἡρεμεῖν καὶ ἀναπαύεσθαι χρόνον ², καλῶς μὲν ἔ πολὺν τῷ Θεῷ, ὥσπερ ἀνθρώπῳ κοιμωμένῳ μέτριον. ἡ μὲν ἔν μάγων μυθολογία τοιαῦτον ἔχει τρόπον.

XLVIII. Χαλδαῖοι δὲ τῶν πλανητῶν τὰς Θεὰς γενέσθαι, ἕς καλᾶσι ³, δύο μὲν ἀγαθουργὰς, δύο δὲ κακοποιὰς, μέσας δὲ τὰς τρεῖς ἀποφαίνουσι καὶ κοινὰς. τὰ δὲ Ἑλλήνων, πᾶσι περὶ δῆλα, τὴν μὲν ἀγαθὴν, Διὸς ὀλυμπία μερίδα, τὴν δ' ἀποτρόπαιον ⁴, Ἄδης ποιημένων. ἐκ δ' Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως ἀρμονίαν γεγονέναι μυθολογῶνται. ὧν ὁ μὲν ἀπηνῆς καὶ Φιλόνεικος, ἡ δὲ μειλίχιος καὶ γενέθλιος. σκόπει δὲ τὰς Φιλοσόφους τέτοις συμφερομένους. Ἡράκλειτος μὲν γὰρ ἀντικρυς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κῆριον πάντων, καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, εὐχόμενον ⁵ ἐκ τε Θεῶν ἔριν, ἐκ

L 5

τ'

¹ Markl. & R. fufp. ἀπολεῖσθαι, quod W. probat. Bentl. ἀπολέσθαι. In τὸν ἄδην remanere tamen quid difficultatis, W. monet.

² Vulgo χρόνῳ. Petav. ἀναπαύσασθαι χρόνον. Ex eo, adfentientibus E. Flor. Venet. cum W. recepi χρόνον. Probant id Bentl. Markl. Squir. & R. In feqq. iidem omnes pro καλῶς volunt legi ἄλλως; Markl. deinde ὡς τῷ Θεῷ, ὡς δὲ ἀνθρ. Squir. ὥσπερ δὲ ἀνθρ. R. ὡς Θεῷ, ὥσπερ δ' ἀ. W. turbatum vocum ordinem sic restituendum cenfet ὡς μὲν ἀνθρώπῳ κοιμωμένῳ πολὺν, ὡς δὲ Θεῷ μέτριον. Paulo ante Squir. cum Markl. legendum monet μηχανησάμενον pro μηχανησάμ.

³ Markl. fufp. inter ἕς & καλᾶσι deesse vocem Chaldaicam.

⁴ Sic dedi e Markl. & R. correptione. Vulgo ἀποτρόπαια. Baxt. Bentl. Squir. ob hanc vocem mutari volunt ἀγαθὴν in ἀγαθᾶ.

⁵ Hom. Iliad. XVIII. 107.

τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λαυθάνειν Φησὶ τῇ πάντων γενέσει καταρώμενον, ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γενέσειν ἔχόντων, ἥλιον ¹ δὲ μὴ ὑπερβήσασθαι τὰς προσήκοντας ὅρας· εἰ δὲ μὴ, γλώττας μιν δίκης ἐπικέρως ἐξευρήσειν. Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὴν μὲν ἀγαθουργὸν ἀρχὴν, Φιλότητα καὶ Φιλίαν, πολλὰκις δὲ ἀρμονίαν καλεῖ θεμεριώπιν ², τὴν δὲ χείρονα, νεῖκος ἐλόμενον καὶ δῆριν αἰματώσσαν. οἱ μὲν ³ Πυθαγορικοὶ διὰ πλειόνων ὀνομάτων κατηγοροῦσι, τῶ μὲν ἀγαθῶ τὸ ἓν, τὸ ⁴ πεπερασμένον, τὸ μένον, τὸ εὐθὺ, τὸ περισσόν, τὸ τετραγώνον ⁵, τὸ δεξιόν, τὸ λαμπρόν· τῶ δὲ κακῶ, τὴν δυάδα, τὸ ἄπειρον, τὸ φερόμενον, τὸ καμπύλον, τὸ ἄρτιον, τὸ ἑτερόμηκες, τὸ ἄνισον, τὸ ἀρισερόν, τὸ σκοτεινόν· ὡσε ταύτας ⁶ ἀρχὰς γενέσεως ὑποκειμένας. Ἀναξαγόρας δὲ νῦν καὶ ἄπειρον· Ἀριστοτέλης δὲ, τὸ μὲν εἶδος, τὸ δὲ σέρησιν· Πλάτων δὲ πολλαχῶ μὲν οἷον ἐπι-

1 Squir. pro ἥλιον legendum censet ἔριν, & μοίρας pro seq. γλώτται, ut sit sensus: contentionem vero hanc limites sibi positos nunquam transgressuram esse; quod si foret unquam, fata justitiae patrocinantia eam inventura esse, & in ordinem redactura. R. monente, vulgata commodum affert sensum — vel ipsum solem habere principium sibi adversarium, quod non finat eum fines ei praescriptos transgredi; justitiae, vel recti, linguam ejus injurias statim esse indicaturam, & ad rerum omnium supremum dominum delaturam. In lib. *περὶ Φυγῆς* Plutarchus habet ἐριννύες pro γλώσσας; Mez. corrigit μοίρας vel ποινὰς.

2 Dedi sic cum Squir. e Bentr. correctione, W. probata. Vulgo καλεῖσθαι μέροσι. Particulam δὲ post τὴν omittit Petav.

3 μὲν mutandum in δὲ, judice Mez.

4 Artic. τὸ, quem recepi, vulgo abest ante *πεπερ.* Squir. eum dedit ex Bentr. & Baxt. correctione; W. ex cod. E.

5 Post haec Squir. ex correctione Bentr. Baxt. Markl. & Xyl. versione inserit τὸ ἴσον, ut sit, cui respondeat τὸ ἄνισον, in secundo periodi membro.

6 W. susp. ὡς ἐναντίας ἀρχαίς.

ἐπιλυγίζόμενος ¹ καὶ παρακαλυπτόμενος, τῶν ἐναντίων ἀρχῶν, τὴν μὲν ταυτὸν ὀνομάζει, τὴν δὲ θάτερον. ἐν δὲ τοῖς νόμοις ἤδη πρεσβύτερος ὢν, ἔ δι' αἰνιγμῶν, ἐδὲ συμβολικῶς, ἀλλὰ κυρίοις ὀνόμασιν, ἔ μιᾷ ψυχῇ Φησὶ κινεῖσθαι τὸν κόσμον, ἀλλὰ πλείοσιν ἴσως, δυοῖν δὲ πάντως ἐκ ἐλάττοσιν. ὅθεν ² τὴν μὲν ἀγαθουργὸν εἶναι ³, τὴν δ' ἐναντίαν ταύτη, καὶ τῶν ἐναντίων δημιουργόν. ἀπολείπει δὲ καὶ τρίτην τινὰ μεταξὺ φύσιν, ἐκ ἄψυχον, ἐδ' ἄλογον, ἐδ' ἀκίνητον ἐξ αὐτῆς, ὥσπερ ἔνιοι νομίζουσιν, ἀλλ' ἀνακειμένην ἀμφοῖν ἐκείναις. ἐφιεμένην δὲ τῆς ἀμείνονος αἰεὶ, καὶ ποθεῖσαν, καὶ διώκεσαν, ὡς ⁴ τὰ ἐπίοντα δηλώσει τῆ λόγῃ, τὴν Αἰγυπτίων θεολογίαν μάλιστα ταύτη τῇ φιλοσοφίᾳ συνοικεῖντος.

XLIX. Μειμιγμένη γὰρ ἡ τῶδε τῆ κόσμῳ γένεσις καὶ σύστασις ἐξ ἐναντίων, ἔ μὴν ἰσοθεῶν, δυνάμεων, ἀλλὰ τῆς βελτίονος τὸ κράτος ἐστίν. ἀπολέσθαι δὲ τὴν φαύλην παντάπασιν ἀδύνατον, πολλὴν μὲν ἐμπεφυκυῖαν τῷ σώματι, πολλὴν δὲ τῇ ψυχῇ τῷ παντός, καὶ πρὸς τὴν βελτίονα αἰεὶ δυσμαχεῖσαν ⁵. ἐν μὲν ἔν τῇ ψυχῇ
νῆς

1 Xyl. scribendum monuit, ἢ & dedit ἐπηλυγίζόμενος, Baxt. quoque & Bentl. probatum; R. ἐπηλυγαζόμενος. Utrumque valet verbum apud Hesychium. Prius Squir. recepit. Mihi tamen cum W. vulgata non temere damnanda videtur, cum non solum dicatur ἡλύγη, unde derivatur ἐπηλυγίζ. & ἐπηλυγάζ. sed & Hesych. habeat voces λυγαίαν — σκοτεινῆν, λυγαῖωσ — σκοτανῶσ; item Suid. λυγίζόμενος — καλυπτόμενος, unde legitime deduci potest ἐπιλυγίζ.

2 Squir. pro ὅθεν legi vult ἔν.

3 Markl. inferi vult καὶ τῶν ἀγαθῶν αἰτίον.

4 R. legi vult ἔν, quod cohaereat cum sequenti ταύτη, subaudiendo φιλοσοφῶν. Petav. paulo ante ἀφιεμένων & ποθεῖσαν.

5 Vulgo τῆ παντός αἰεὶ πρὸς τὴν βελτ. καὶ δυσμαχεῖσαν. Squir. & W. voces αἰεὶ & καὶ trasponendas censuerunt. Markl. consentit, nisi participium aliquod ante vel post αἰεὶ deficit. R. sup. inferendum ὑπαντάσαν, i. e. ἐναντιομένην; & διαμαχεῖσαν legendum pro δυσμαχεῖσαν.

νῆς καὶ λόγος ὁ τῶν ἀρίστων πάντων ¹ ἡγεμῶν καὶ κύριος, Ὁσίρις ἐστὶν ἐν δὲ γῆ καὶ πνεύματι καὶ ὕδατι ² καὶ ἔρανω καὶ ἄστροις τὸ τεταγμένον καὶ καθεστηκός καὶ ὑγιαῖνον, ἔραις καὶ κράσεσι καὶ περιόδοις, Ὁσίριδος ἀπορροή καὶ εἰκὼν ἐμφαινομένη ³. Τυφῶν δὲ, τῆς ψυχῆς τὸ παθητικὸν καὶ τιτανικὸν καὶ ἄλογον καὶ ἐμπληκτὸν ⁴. τῆ δὲ σωματικῆ τὸ ἐπίκλητον ⁵ καὶ νοσῶδες, καὶ ταρακτικὸν ἀωρίαις ⁶ καὶ δυσκρασίαις, καὶ κρύψεσιν ἡλίου καὶ ἀφανισμοῖς σελήνης, οἷον ἐκδρομαὶ καὶ ἀφανισμοὶ Τυφῶνος ⁷. καὶ τένομα κατηγορεῖ τὸ Σήθ, ᾧ ⁸
 τὸν

1 abest πάντων a Petav.

2 Ald. Steph. ὕδασι.

3 Xyl. cum hoc participio junxit praemissas voces ἔραις καὶ κράσ. καὶ περιόδ. vertendo: tempestatum, temperamentorum ac conversionum vicibus conspicua. Post haec Markl. addendum censuit Ἔρος.

4 Markl. fusp. ἐμπληκτὸν.

5 Xyl. dubitat quidem an vox ἐπίκλητον fit genuina, & mavult ἐπίκληρον; explicat tamen, ἐπίκλητον per adsciticiam, haec addendo: quae praeter naturam adsciscit sibi corpus, morbis non raro ansam praebent. Bentl. Markl. corrigunt ἐπίκληρον. Probat id Squir. Mavult item W. vel ἐπικλητικὸν cum Mez. Judice autem R. ἐπίκλητον rectum est — illud, quod expositum est reprehensionem.

6 Dedi sic cum Squir. probante W. e correctione Bentl. & Baxt. Vulgo ἀωρίαις. Xyl. ad h. l. ἀθρί in suo exemplari se legisse monet, cujus loco ἀωρίαις legendum suspicatur. Idem scripserat Salmf. & affertur e Petav.

7 Vulgo ἀφανισμοὶ καὶ Τυφῶνες. Pro duabus ultimis vocibus cum W. recepi Τυφῶνος ex A. E. Venet. Proxime accedit lectio Petav. Τυφῶνος. Pro ἀφανισμοὶ κ. T. Bentl. correxit εἰκονισμοὶ τῆ Τυφῶνος. Markl. post σελήνης deesse aliquid suspicatur; porro legi vult ἀφηνιασμοὶ τῆ Τυφ. Probat W. ἀφηνιασμοὶ. R. judice, vulgata sana esse potest, si ἀφανισμοὶ pro devastatione, destructione, corruptione rerum accipiatur, τυφῶνες pro procellis omnia sternentibus & evertentibus, & subaudiatur εἰσί, & punctum commate mutetur.

8 Recepi ᾧ e Xyl. Salmf. & Markl. correctione, W. probata,

τὸν Τυφῶνα καλεῖσι· Φράζει μὲν ¹ τὸ καταδυναστεῦον
καὶ καταβιαζόμενον, Φράζει δὲ τὴν ² πολλάνικις ἀναστρο-
φὴν καὶ πάλιν ὑπερπήδησιν. Βεβαῖωνα ³ δὲ τινὲς μὲν
ἐνα τῶν τῷ Τυφῶνος ἐταίρων γεγονέναι λέγουσιν, Μα-
νεθῶς δ' αὐτὸν τὸν ⁴ Τυφῶνα, καὶ Βέβωνα καλεῖσθαι.
σημαίνει δὲ τὸνομα κάθεξι, ἢ κώλυσιν, ὡς τοῖς πράγ-
μασιν ὁδῶ βαδίζεσι καὶ πρὸς ὃ χρὴ Φερομένοις, ἐνισαμέ-
νης τῆς τῷ Τυφῶνος δυνάμεως.

L. Διὸ καὶ τῶν μὲν ἡμέρων ζώων ἀποπέμψισιν αὐ-
τῷ τὸ ἀμαθέστατον, ὄνον ⁵. τῶν δ' ἀγρίων τὰ θηριω-
δέστατα, κροκόδειλον καὶ τὸν ποτάμιον ἵππον. περὶ μὲν ⁶
τῷ ὄντι προεδηλώκαμεν. ἐν Ἐρμυπόλει δὲ Τυφῶνος
ἀγαλμα δεικνύσιν ἵππον ποτάμιον· ἐφ' ᾧ βέβημεν ἰέ-
ραξ, ὅφει μαχόμενος· τῷ μὲν ἵππῳ τὸν Τυφῶνα δεικ-
νύοντες, τῷ δὲ ἰέρακι δύναμιν καὶ ἀρχὴν, ἣν βία κτώ-
μενος ὁ Τυφῶν πολλάνικις ἐν ἀνιάται ⁷ ταραττόμενος ὑπὸ

τῆς
bata, pro vulg. αὐ. Squir. susp. κατηγορεῖ τῆτο, τὸ Σήθ, ᾧ
τὸν Τυφ. R. αὐτὸ, ᾧ vel ὁ τ. T. κ. ut fit constructio τῷ σα-
ματικῷ τὸ ἐπικλητὸν κατηγορεῖ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὃ τὸν Τυφῶ-
να καλεῖσι, scil. Σήθ.

¹ Markl. & Squir. volunt Φράζει μὲν γὰρ; W. ὁ Φράζει. Omissa sunt haec Φράζει μὲν — καταβιαζ. in R. edit. — Petav. Φράζει δὲ τὸ δυναστεῦον.

² Dedi τὴν ex consensu Markl. Squir. R. & W. Vulgo τὸ. Petav. in seq. ἀναστροφὴν καὶ ὑπερπήδησιν absque πάλιν.

³ Petav. Βεβαῖωνα. Receptit id W. ex A. & E. R. dubitat, quatenam vox sit restior.

⁴ Vulgo Μάνεθος αὐ τὸν T. Dedi, quod Markl. & Squir. dari voluerunt. Salmat. quoque αὐτὸν uno vocabulo scripsit. W. αὐ mutandum censuit in δε.

⁵ Squir. cum Markl. mavult τὸν ὄνον; & in seq. τὸν κροκόδ.

⁶ Mez. καὶ περὶ μὲν; Markl. περὶ μὲν ἔν; R. ὦν περὶ μὲν.

⁷ Xyl. vertit: quibus vi potitus ille saepenumero non defatigatur prae mali ia turbatus atque turbans. Semler. der (scil. Gewalt und Ueberlegenheit) er (der Typho) nicht los werden kann, ob er sich gleich aus Bosheit äusserst bestrebt. Markl. susp. ἐν ἀνιέται; R. idem censet, aut ἔ παύεται; W. αὐ κενύεται, vel ἐξανίσταται.

τῆς κακίας καὶ ταράτλων. διὸ καὶ θύοντες ἐβδόμη τῷ
 Τυβί μηνός, ἦν καλῶσιν ἄφιξιν Ἰσίδος ἐκ Φοινίκης,
 ἐπιπλάτῃσι τοῖς ποτάνοισι ἵππου ποτάμιον δεδεμένον.
 ἐν δ' Ἀπόλλωνος πόλει νενομισμένον ἐς κροκοδείλου Φα-
 γεῖν πάντως ἕκαστον· ἡμέρα δὲ μιᾷ θηρεύσαντες, ὅσας
 ἂν δύνωνται, καὶ κίλειαντες ἀπαντιπρὸ τῷ ἱερῷ προβάλλ-
 λουσι, καὶ λέγασιν, ὡς ὁ Τυφῶν τὸν Ὠρον ἀπέδρα κρο-
 κοδείλος γενόμενος, πάντα καὶ ζῶα καὶ φυτὰ καὶ πά-
 θη τὰ Φαῦλα καὶ βλαβερά, Τυφῶνος ἔργα καὶ μέρη
 καὶ κινήματα ¹ ποιέμενοι.

LI. Τὸν δ' Ὀσίριν αὖ πάλιν ὀφθαλμῶ καὶ σκή-
 πλῳ γράφασιν, ὧν τὸ μὲν τὴν πρόνοιαν ἐμφαίνει, τὸ
 δὲ τὴν δύναμιν, ὡς Ὀμηρος ² τὸν ἄρχοντα καὶ βασιλεύ-
 οντα πάντων Ζῆν ὑπάτον καὶ μήτρωρα καλῶν, εἶποιε τῷ
 μὲν ὑπάτῳ τὸ κράτος αὐτῆ, τῷ δὲ μήτρωρι τὴν εὐβελίαν
 καὶ τὴν φρόνησιν σημαίνειν. γράφουσι καὶ ³ ἱέρακι τὸν
 θεὸν τῆτον πολλάκις. εὐτονία γὰρ ὄψεως ὑπερβάλλει,
 καὶ πῆσσεως ἐξύττητι, καὶ διοικεῖν αὐτὸν ἐλαχίστη ⁴ τῇ
 τροφῇ πέφυκε. λέγεται δὲ καὶ νεκρῶν ἀτάφων ἄμμα-
 σι ⁵ γῆν υπερκετόμενος ἐπιβάλλειν. ὅταν δὲ πιάμενος
 ἐπὶ τὸν ποταμὸν ⁶ καταίρει, τὸ πλερὸν ἴσησιν ὀρθῶν
 πῶν

¹ Ald. Bas. μέρη κινήματα. Hinc Xyl. monet, aut μέρη
 abundare, aut καὶ abesse.

² Iliad. IX, 22.

³ R. mavult γράφουσι δὲ καὶ.

⁴ Recepi lectionem a W. datam pro vulgata αὐτὸν ἐλάχιστα.
 De dictione ipsa Xyl. jam monuit, διοικεῖν ἑαυτὸν τῇ τροφῇ,
 esse citum digerere etiam apud Aphrodisium, & Aerium ipsum-
 que Galenum. Markl. pro ἐλάχιστα voluit τάχιστα. Ita qui-
 dem Xyl. vertit: eaque est natura, ut celerrime alimentum di-
 gerat. R. susp. καὶ διώκειν πάντων τάχιστα τὴν τροφήν πέφυκε.

⁵ Xyl. ex Aelian. II. 42. legendum esse monuit σώμασι. W.
 id probat. Squir. vulgatam tuetur auctoritate Porphyrii (lib. de
 abstinencia) eadem cum Plut. de accipitre tradentis — γῆν το
 ἐπιμαμώμενος εἰς τὰς ὀφθαλμούς. Petav. νεκρῶν τάφων.

⁶ Intellige Nilum. Vulgo ἐπὶ τῶν ποταμῶν. Squir. voluit
 τῆ

πιῶν δὲ κλίνει τῆτο πάλιν ᾧ δῆλός ἐστι σεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς τὸν κροϊόδειλον. ἂν γὰρ ἀρπαδῆ, μένει τὸ πτερὸν ὡσπερ ἔση πεπηγός. Πανταχῆ δὲ καὶ ἀνδραπόμορφον Ὀσίριδος ἀγαλμα δεικνύουσι, ἐξορδιάζον τῶν αἰδοίῳ, διὰ τὸ γόνιμον καὶ τὸ τρώφιμον. ἀμπεχόνη δὲ Φλογοειδεῖ ἐτέλλουσι ¹ αὐτῆ τὰς εἰκόνας, ἥλιον σῶμα τῆς τὰγαθῆς δυνάμεως, ὡς ὁρατὸν ἐσίας νοητῆς, ἠγέμενοι. διὸ καὶ καταφρονεῖν ἀξιόν ἐστι τῶν τὴν ἥλιε σφαιραν Τυφῶνι προσνεμόντων, ᾧ λαμπρὸν ἐδέν, ἐδὲ σωτήριον, ἐδὲ τάξις ², ἐδὲ γένεσις, ἐδὲ κίνησις μέτρον ἔχουσα καὶ λόγον, ἀλλὰ τὰναντία προσήκει. καὶ αὐχμὸν, ὃς ³ φθείρει πολλὰ τῶν ζώων καὶ βλασανόντων, ἐκ ἥλιε θετέου ἔργου, ἀλλὰ τῶν ἐν γῆ καὶ ἀέρι μὴ κατ' ἄραν κεραυνουμένων πνευμάτων καὶ ἐδάτων, ὅταν ἡ τῆς ἀτάξιε καὶ ἀορίσε δυνάμεως ἀρχὴ πλημμυλήσασα κατασβέση τὰς ἀναθυμιάσεις.

LII. Ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς ὕμνοις τῆ Ὀσίριδος ἀνακαλεῖται τὸν ἐν ταῖς ἀγκύλαις κρυπτόμενον τῆ ἥλιε, καὶ τῆ τριακάδι τῆ Ἐπιφῆ μηνός, ἐορτάζουσι Ὀφθαλμῶν Ὄρε γενέθλιον, ὅτε σελήνη καὶ ἥλιος ἐπὶ μιᾶς εὐθείας γεγονάσιν, ὡς ἐ μόνου τὴν σελήνην, ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ἕμμα τῆ Ὄρε καὶ Φῶς ἠγέμενοι. τῆ δὲ ὀγδόῃ Φθίνον-

τος

τῆ ποταμῆ. Markl. τὸν ποταμόν. Dedi id cum W. ex A. E. Venet. idem reponente.

¹ Vulgo ἀμπεχόνη δὲ Φλογοειδῆς ἐτέλλουσα. Pravitatem hujus lectionis quivis facile sentit. Hinc necesse duxi, ut sequar mutationem, Markl. & Squir. probatam, neque multum a vulgata discedentem. Voluit Squir. in seqq. sic legi: ὡς ἥλιον σ. τ. τὰ. δυνάμεως, καὶ ὄραμα ἐ. ν. ἡ. R. ὡς delendum censuit, ut e fine praemissi vocabuli perperam iteratum. Markl. ἥλιον σῶμα (quaerit, an ὄραμα?) τ. τὰ. δυνάμεως, Φῶς ὁρατὸν ἐσ. ν. ἡγ. Vocabula nimirum ἕμμα & Φῶς paulo post leguntur. W. cum Mez. ἠγέμενοι mutandum censuit in σημαίνεσ.

² Markl. suscip. ἐ τάξις.

³ Reposui sic e Bentl. & Baxt. correctione cum Squir. Vulgo οἷς φθ. Petav. καὶ αὐχμηρόν.

τος τῷ Φαωφί βακτηρίας ἡλίας γενέθλιον ¹ ἄγει μετὰ
 Φθινοπωρινὴν ἰσημερινὰν, ἐμφαίνοντες οἶον ὑπερέισματος
 δεῖσθαι καὶ ῥύσεως, τῷ τε θερμῷ γινόμενον ² καὶ τῷ
 Φωτὶ ἐνδεῶν, κλινόμενον καὶ πλάγιον ἀφ' ἡμῶν φερόμε-
 νον. ἔτι δὲ τὴν βῆν ὑπὸ τροπὰς χειμερινὰς ἐπ' ἰάνικας πε-
 ρὶ τὸν ναὸν περιφέρεισι ³. καὶ καλεῖται ζήτησις Ὀσί-
 ριδος ἢ περιδρομὴ τῷ ἡλίῳ ⁴, τὸ ὕδωρ χειμῶνος τῆς θεῆς
 ποθέσης· τοσαυτάνικας δὲ περιέεισιν, ὅτι τὴν ἀπὸ τροπῶν
 χειμερινῶν ἐπὶ τροπὰς θερινὰς πάροδον ἐβδόμῳ μηνὶ
 συμπεραίνει ⁵. λέγεται δὲ καὶ θῦσαι τῷ ἡλίῳ τετράδι
 μηνὸς ⁶ ἰσαμένα πάντων πρῶτος Ὄρος ὁ Ἴσιδος ⁷, ὡς
 ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις γενέθλοις Ὄρος γέγραπται. καὶ
 μὴν ἡμέρας ἐκάστης τριχῶς ἐπιθυμῶσι τῷ ἡλίῳ, ῥητί-
 νην μὲν ὑπὸ τὰς ἀνατολάς, σμύρναν δὲ μεσερανεῦντι,
 τὸ δὲ καλέμενον κῦφι περὶ δυσμὰς· ὧν ἕκασον ὄν ἔχει ⁸
 λόγον, ὕσερον ἀφηγήσομαι. τὸν δὲ ἥλιον πᾶσι τέτοις
 προτρέπεσθαι καὶ θεραπεύειν οἴονται. καὶ τί δεῖ πολ-
 λὰ τοιαῦτα συνάγειν; εἰσὶ γὰρ οἱ τὸν Ὀσίριον ἀντικρυς
 ἥλιον

¹ Sic Bentr. Markl. Squir. R. corrigendum monuerunt vulga-
 tam γενέθαι, ὄν. Eosdem W. est secutus.

² Vulgo post h. v. exhibetur ἐνδεῶν, quod deinde suo loco
 legitur. Delevi id auctoritate Petav. cum Squir. & W.

³ Petav. ἐπ' ἰάνικας περιφέρεισι absque περὶ τὸν ναόν.

⁴ W. susp. cum Mez. ἢ περιδρομὴ τῷ ἡλίῳ. Squir. sic distin-
 guendum & legendum censet: ἢ περιδρομὴ, τῷ ἡλίῳ τὸ πῦρ
 χειμῶνος τῆς θεῆς ποθέσης — bovem femellam (quae est inter
 Isis symbola) sub solstitium hybernum septies circa templum
 ducunt, vocaturque circuitio haec Osiridis indagatio, solis ca-
 lorem, sive ignem tunc temporis, hieme scil. desiderante Dea.
 Bentr. & Markl. susp. περιδρομὴ, τῷ Νεῖλα τ. ὕ. &c. &c.

⁵ Baxt. susp. deesse post haec ἥλιος. Pro πάροδον Markl.
 mavult περιόδον.

⁶ Markl. susp. post μηνὸς deesse nomen mensis Aegyptiaci,
 latens forte sub voce πάντων.

⁷ Squir. vel addendum censet καὶ Ὀσίριδος, vel Ἴσιδος in
 Ὀσίριδος immutandum.

⁸ Ald. ὧν ἕκασον ὧν ἔχει.

ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι σείριον ἔφ' Ἑλλήνων λέγον-
τες, εἰ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἢ πρόθεσις τῆ ἀρθρα τῆ-
νομα πεποιήκειν ἀμφιγνοεῖσθαι τὴν δ' Ἴσιον ἔχ' ἑτέραν
τῆς σελήνης ἀποφαίνοντες, καὶ τῶν ἱ ἀγαλμάτων αὐ-
τῆς τὰ μὲν κερασφόρα τῆ μνηοειδῆς γεγενῆσθαι μιμήμα-
τα, τοῖς δὲ μελανοσόλοις ἐμφαίνεσθαι ἑ τὰς κρύψεις
καὶ τὰς περισκισμῆς, ἐν οἷς διώκει πορθῶσα τὸν ἥλιον.
διὸ καὶ πρὸς τὰ ἑρωτικὰ τὴν σελήνην ἐπικαλεῖνται, καὶ
τὴν Ἴσιον Εὐδοξός φησι ἑ βραβεύειν τὰ ἑρωτικά. καὶ
τέτοις μὲν ἀμωσγέπως ἑ τῆ πιθανῆ μέτεσι. τῶν δὲ
Τυφῶνα ποιόντων τὸν ἥλιον, ἐδ' ἀκείνιν ἄξιον. ἀλλ'
ἡμεῖς αὐτῆς τὸν οἰκεῖον ἀναλάβωμεν λόγον ἑ.

LIII. Ἡ γὰρ Ἴσις ἐστὶ μὲν τὸ τῆς φύσεως θῆ-
λυ, καὶ δευτικὸν ἀπάσης γενέσεως, καθὸ τιθηνὴ καὶ
παιδεχῆς ὑπὸ τῆ Πλάτωνος, ὑπὸ δὲ τῶν πολλῶν μυ-
ριώνυμος κέκληται, διὰ τὸ πάσας ὑπὸ τῆ λόγος τρεπο-
μένη μορφῆς δέχεσθαι καὶ ιδέας. ἔχει δὲ σύμφυτον
ἔρωτα τῆ πρώτῃ καὶ κυριωτάτῃ πάντων, ὃ τὰγαθῶ ταύ-
τὸν ἐστὶ, κἀκείνο ποθεῖ καὶ διώκει. τὴν δ' ἐκ τῆ κατῆ ἑ
φεύγει καὶ διαφεύγει μοῖραν, ἀμφοῖν μὲν ἑσσα χώρα
καὶ ἕλη, ῥέπασσα δ' αἰεὶ πρὸς τὸ βέλτιον ἐξ ἑαυτῆς.
καὶ

1 Vulgo ἀποφαίνοντες, ἐν καὶ τῶν ἀγ. αὐτῆς, τὰ μὲν δεσ.
Markl. praemissis εἰ καὶ — ἀμφιγνοεῖσθαι parenthesis inclusis,
post ἀποφαίνοντες per colon vult distingui, & pro ἐν καὶ legi ὅθεν
καὶ. Squir. probat id, licet ipse loco eandem vocum legendum
conjecerat εἶναι, cum prioribus jungendum, & a seqq. per com-
ma separandum. R. voluit ἀποφαίνονται ἐκ τῆ καὶ τῶν ἀγ.
W. cum Mez. delendum censuit ἐν; Id quod probandum mihi
videbatur.

2 Dedi sic Markl. R. & W. jubentibus. Vulgo ἐμφαίνεσι.

3 R. monente, Eudoxus id in Γῆς περιόδῳ tradidisse videtur.

4 Dedi sic Markl. & W. jubentibus. Vulgo ἄλλως γέ πως.

5 Petav. ordine inverso λόγον ἀναλάβωμεν.

6 Markl. dari voluit absque ἐκ.

καὶ παρέχουσα γεννᾶν ἐκείνῳ ¹ καὶ κατασπείρειν εἰς ἑαυ-
τὴν ἀπορροίας καὶ ὁμοιότητος, αἷς χαίρει καὶ γέγηθε
κυϊσκομένη καὶ ὑποπιμπλαμένη τῶν γενέσεων. εἰδὼν γάρ
ἔστιν εἰσίας ἐν ὕλῃ ἢ γένεσις ², καὶ μίμημα τῷ ὄντος τὸ
γινόμενον.

LIV. Ὅθεν ἐκ ἄπο τρόπε μυθολογῶσι τὴν Ὀσί-
ριδος ψυχὴν αἰδίου εἶναι καὶ ἄφθαρτον, τὸ δὲ σῶμα
πολλάκις διασπᾶν καὶ ἀφανίζειν τὸν Τυφῶνα. τὴν δ'
Ἴσιον πλανωμένην καὶ ζητεῖν ³ καὶ συναρμόττειν πάλιν.
τὸ γὰρ ὄν καὶ νοητὸν καὶ ἀγαθόν, Φθορᾶς καὶ μετα-
βολῆς κρείττον ἐστίν. ὡς ⁴ δ' ἀπ' αὐτῶ τὸ αἰδητὸν καὶ
σωματικὸν εἰκόνας ἐκμάττεται, καὶ λόγος, καὶ εἶδη καὶ
ὁμοιότητος ⁵ ἀναλαμβάνει, καθάπερ ἐν κηρῷ σφραγι-
δες ἐκ αἰεὶ διαμένουσιν, ἀλλὰ καταλαμβάνει τὸ ἄτακτον
αὐτὰς καὶ παραχῶδες, ἐνταῦθα ⁶ τῆς ἄνω χάρας ἀπ-
εληλαμένον καὶ μαχόμενον πρὸς τὸν Ὄρον, ὃν ἢ Ἴσις
εἰκόνα τῷ νοητῷ κόσμῳ αἰδητὸν ὄντα γεννᾷ. διὸ καὶ δι-
κην Φεύγειν λέγεται νοθείας ὑπὸ Τυφῶνος, ὡς ἐκ ἑν
καθαρὸς, ἐδὲ εἰλαίρινης, οἷος ὁ πατήρ λόγος αὐτὸς καθ'
ἑαυτὸν ἀμιγῆς καὶ ἀπαθής, ἀλλὰ νενοθευμένος τῇ ὕλῃ
διὰ τὸ σωματικόν. περιγίνεται δὲ καὶ νικᾷ ⁷, τῷ Ἐρ-
μῷ,

¹ Sic Baxt. Benti. Markl. vulgatam ἐκεῖνο corrigendam mo-
nuerunt, & dedi cum Squir. & W.

² Dedi cum articulo, qui vulgo abest, e R. & W. mente.
Markl. & Squir. voluerunt ἢ ἐν ὕλῃ γένεσις.

³ Markl. mavult ἀναζητεῖν.

⁴ Sic ex W. conjectura dare haud dubitavi, utpote quae
vitium vulgatae ἐστὶ τινὰς δ' commodissime corrigit, & inte-
gritatem totius loci optime restituit. Squir. post seq. ἀναλαμ-
βάνει de suo dedit αἰ, quod etiam Markl. inferendum duxit;
Bentl. α, quod minus probandum videtur ob seq. αὐτὰς.

⁵ Markl. mavult ποιότητος. Pro seq. κηρῷ Petav. κηρῶ.

⁶ Markl. mavult ἐνταῦθα. R. monet, haud multam re-
ferre, utrum comma ante an post ἐνταῦθα collocetur — in
hunc humilem terrarum orbem deorsum.

⁷ Cum Squir. dedi, quod Xyl. vertit, Markl. & Baxt. con-
jecerunt, & W. probat. Vulgo περιγίνονται δὲ καὶ νικαὶ τῷ Ἐ.

μῆ, τῆτέσι τῆ λόγῃ, μαρτυρῶντος καὶ δεικνύοντος, ὅτι πρὸς τὸ νοητὸν ἢ Φύσιν μετακρηματιζομένη τὸν κόσμον ἀποδίδωσιν. ἢ μὲν γὰρ, ἔτι τῶν Θεῶν ἐν γαστρὶ τῆς Ῥέας ὄντων, ἐξ Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος γενομένη γένεσις Ἀπόλλωνος αἰνίττεται τὸ πρὶν ἐκφανῆ γενέσθαι τὸνδε τὸν κόσμον, καὶ συντελεθῆναι τῷ λόγῳ ¹ τὴν ἕλην, Φύσει ἐλεγχομένην ἐφ' αὐτῆς ² ἀτελῆ, τὴν πρῶτην γένεσιν ἐξενεγεῖν. διὸ καὶ Φασὶ τὸν Θεὸν ἐνεῖνον ἀνάπηρον ὑπὸ σιότην γενέσθαι, καὶ πρεσβύτερον Ὠρον καλεῖσιν. ἢ γὰρ ἦν κόσμος, ἀλλ' εἰδωλόν τι καὶ κόσμος Φάντασμα ³ μέλλοντος.

LIV. Ὁ δὲ Ὠρος ἕτος ⁴, αὐτὸς ἐστὶν ἄριστός τε καὶ τέλειος, ἐν ἀνηρηκίῳ τὸν Τυφῶνα παντάπασιν, ἀλλὰ τὸ δρατήριον καὶ ἰχυρὸν αὐτῆ παρηρημένος. ὅθεν ἐν Κοπῆ τὸ ἀγαλμα τῆ Ὠρε λέγασιν ἐν τῇ ἐτέρᾳ χειρὶ Τυφῶνος αἰδοῖα κατέχειν καὶ τὸν Ἑρμῆν μυθολογῶσιν, ἐξελόντα τῆ Τυφῶνος τὰ νεῦρα, χορδαῖς χρῆσασθαι, διδάσκοντες, ὡς τὸ πᾶν ὁ λόγος διαρμυσάμενος, σύμφωνον ἐξ ἀσυμφάνων μερῶν ἐποίησε, καὶ τὴν Φθαρτικὴν ἐκ ἀπώλεσεν, ἀλλ' ἀνεπλήρωσε ⁵, δύναμιν. ὅθεν ἐνεῖνη μὲν ἀθενῆς καὶ ἀδρανῆς ἐνταῦθα, Φυρομένη ⁶ καὶ προσπλεκομένη τοῖς παθητικοῖς καὶ μεταβολικοῖς μέλεσι ⁷, σεισμῶν μὲν ἐν γῆ καὶ τρώμων, αὐχμῶν δὲ ἐν

M 2

ἀέρι,

¹ Dedi sic e Markl. correctione, W. probata, pro vulg. τῆ λόγῃ. Squir. inferi voluit ἀπό; Semler. ὑπό; R. idem vel ἐκ.

² Dedi sic e Markl. correctione, Squir. & W. probata; R. voluit ἐπ' αὐτῆ (seorsim in se) ἕσαν ἀτελῆ.

³ R. mavult καὶ Φάντασμα κόσμος μέλλοντος.

⁴ Squir. pro ἕτος dari vult ἕτερος, cum jam sermo non esse possit de Horo seniore, cuius vix fecerat mentionem. W. susp. ὁ δὲ Ὠρ. ὁ νέος. In seqq. Squir. post αὐτὸς inferendum censet μὲν, & δὲ post ἀνηρηκίως. R. quoque hoc δὲ vult addi.

⁵ Baxt. Bentl. Markl. corrigunt ἀνεπλήρωσε. Squir. id recepit.

⁶ Markl. susp. ἀδρανῆς, ἐνταῦθα Φερομένη.

⁷ Markl. susp. μέρεσι.

ἀέρι ¹, καὶ πνευμάτων ἀτόπων, αὐτῆς δὲ πρησῆρων καὶ κεραυνῶν δημιουργός ἐστι. Φαρμάτῃ δὲ καὶ λοιμοῖς ὕδατα καὶ πνεύματα, καὶ μέχρι σελήνης ἀνατρέχει καὶ ἀναχαιτίζει, συνέχασα ² καὶ μελαίνεσα πολλὰς τὸ λαμπρὸν, ὡς Αἰγύπιοι νομίζουσι, καὶ λέγουσιν, ὅτι τῷ Ὀρῶ νῦν μὲν ἐπάταξε, νῦν δ' ἐξελὼν κατέπιεν ὁ Τυφὼν τὸν ὀφθαλμόν, εἶτα τῷ ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε πληγὴν μὲν αἰνιττόμενοι, τὴν κατὰ μῆνα μείωσιν τῆς σελήνης, πῆρωσιν ³ δὲ τὴν ἐκλειψιν, ἣν ὁ ἥλιος ἴαται διαφυγῆσθαι ⁴ τὴν σκιάν τῆς γῆς εὐθὺς ἀντιλάμπων.

LVI. Ἡ δὲ κρείττων καὶ θειοτέρα Φύσις ἐκ τριῶν ἐστὶ, τῷ νοητῷ καὶ τῆς ὕλης καὶ τῷ ⁵ ἐκ τέτων, ὃν κόσμον Ἕλληνες ὀνομάζουσιν. ὁ μὲν ἔν Πλάτων, τὸ μὲν νοητὸν, καὶ ⁶ ἰδέαν καὶ παράδειγμα καὶ πατέρα, τὴν δὲ ὕλην, καὶ μητέρα καὶ τιθηνήν, ἔδραν τε καὶ χώραν γενέσεως, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἔγγονον καὶ γένεσιν ὀνομαζέειν εἶωθεν. Αἰγυπτίους δ' ἂν τις εἰπάσειε τῶν τριῶνων τὸ κάλλιστον ⁷, μάλιστα τέτῳ τὴν τῷ παντὸς Φύσιν

¹ Sic e Basf. & Xyl. cum W. recepi. R. idem dandum censuit. Vulgo τρόμων καὶ αἰχμῶν, καὶ ἐν αἵρι δὲ. Ald. τρόμων αἰχμῶν, καὶ ἐν αἵρι. Recepit hoc Squir. commate post τρόμων dato.

² Baxt. Bentl. Markl. corrigendum censent συγχέασα. Censentlunt Squir. & W.

³ Sic corrigendum censuerunt Mez. Bentl. Baxt. Markl. id, quod vulgo legitur πλήρωσιν, dedique cum Squir. & W. qui idem in cod. A. quamvis a secunda manu, notatum reperit.

⁴ Dedi sic cum Squir. e correctione Bentl. & Markl. Vulgo διαφυγῆσθαι. W. quidem hoc non vitiosam censet, melius tamen διαφυγῆσθαι. Petav. deinde ἀντί λαμπρῶν.

⁵ Turn. V. Bong. καὶ τὸ.

⁶ Hoc καὶ, nec non id, quod deinde ante μητέρα legitur, R. deleri vult.

⁷ Markl. aliquid deesse censuit, & locum sic supplevit: τῶν τριῶνων τὸ ὀρθογώνιον κάλλιστον ἠγεῖσθαι, μάλιστα — — ὡς καὶ Ἰλλ. Squir. & Bentl. corrigunt τῷ καλλίστῳ. R. susp. Αἰγυπτίους

σιν ὁμοῖντας, ὧ καὶ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ δοκεῖ τέ-
τα¹ προσεχρηθῆναι, τὸ γαμήλιον διάγραμμα συντάττων.
ἔχει δ' ἐκεῖνο τὸ τρίγωνον, τριῶν τὴν πρὸς ὀρθίαν²,
καὶ τετάρων τὴν βάσιν, καὶ πέντε τὴν ὑποτείνεσταν ἴσου
ταῖς περιχεύσαις δυναμένην. εἰκασέου ἔν τὴν μὲν πρὸς
ὀρθᾶς³ ἄρῃενι, τὴν δὲ βάσιν θηλείᾳ, τὴν δὲ ὑποτεί-
νεσταν ἀμφοῖν ἐγγυῶν· καὶ τὸν μὲν Ὀσιριν ὡς ἀρχὴν,
τὴν δὲ Ἴσιν ὡς ὑποδοχὴν, τὸν δὲ Ὄρον ὡς ἀποτέ-
λεσμα. τὰ μὲν γὰρ τρία, πρῶτος περιττός ἐσι καὶ τέ-
λειος· τὰ δὲ τέτταρα, τετράγωνος ἀπὸ πλευρᾶς ἀρτίᾳ
τῆς δυάδος· τὰ δὲ πέντε, πῆ μὲν τῷ πατρὶ, πῆ δὲ τῇ
μητρὶ προσέοικεν, ἐκ τριάδος συγκεῖμενα καὶ δυάδος.
καὶ τὰ πάντα τῶν πέντε γέγονε παρώνυμα, καὶ τὸ
ἀριθμησάσθαι πεμπάσθαι λέγουσιν. ποιεῖ δὲ τετράγω-
νον ἢ πεντὰς ἀφ' ἑαυτῆς, ὅσον τῶν γραμμάτων παρ'
Αἴγυπτοῖσι τὸ πληθὺς ἐσι, καὶ ὅσον ἐνιαυτῶν ἕξῃ χρό-
νον ὁ Ἄπις⁴. Τὸν μὲν ἔν Ὄρον εἰώθασιν Καίμιν
προσαγορεύειν, ὅπερ ἐσὶν ὀρέμενον. αἰδητὸν γὰρ καὶ
ὄρατὸν ὁ ὑσμὸς. ἢ δ' Ἴσις ἐσὶν ὅτε καὶ Μᾶθ καὶ πᾶ-

M 3

λιν

γυπτοῖς δ' ἂν τις εἰκάσει μιμῆμενον αὐτὸν ὀνομάσαι τὸ ὀρθογώ-
μιον τῶν τριγώνων τὸ κάλλιστον, existimet aliquis, Platonem
rectangulum triangulum omnium appellasse pulcherrimum ex
imitatione Aegyptiorum, qui illi praecipue verum omnium na-
turam assimilant. W. ita ab auctore scriptum censet: τῷ
καλλίσῳ μάλιστα ἕτως τ. τ. π. φ. ὁμοῖνται, ὡς καὶ Πλ.

1 Squir. quaerit, annon legendum ταῦτῳ?

2 W. aut delendum censet πρὸς, aut legendum ὀρθᾶς. Markl.
quaerit, annon scribendum τρία, τέτταρα?

3 Cum paulo ante dixerat, τὴν πρὸς ὀρθίαν, Squir. monet,
utramque lectionem defendi posse, cum haec ad angulum, illa
ad lineas, quae angulum conficiant, referatur. R. mavult τὴν
μὲν πρὸς ὀρθίαν, subaudiendum esse monens ἴθυσιν vel ἴζιν,
lineam perpendiculararem.

4 Sic e Baf & Xyl. nm Squir. & W. restitui. Vulgo χρό-
νον. ὃ ἄπισον μὲν ἔν, Ὄ. Pro·χρόνον R. maluit ἀριθμόν.

λιν Ἄθουρι καὶ Μεθύερ προσαγορεύεται ¹. σημαίνουσι δὲ τῶ μὲν πρώτῳ τῶν ὀνομάτων, μητέρα· τῶ δὲ δευτέρῳ, οἶκον Ὠρε κόσμιον· (ὡς καὶ Πλάτων χώραν γενέσεως καὶ δεξαμένην) τὸ δὲ τρίτου σύνθετον ἔστιν ἓν τε τῆ πλήρης καὶ τῆ αἰτία ². πλήρης γὰρ ἔστιν ἡ ὕλη τῆ κόσμου, καὶ τῶ ἀγαθῷ καὶ κατὰ τῶ καὶ κεκοσμημένῳ σύνεστιν.

LVII. Δόξειε δ' ἂν ἴσως καὶ Ἡσίοδος, τὰ πρῶτα πάντα ³ χάος καὶ γῆν καὶ τάρταρον καὶ ἔρωτα ποιῶν, ἔχ ἑτέρας λαμβάνειν ἀρχάς, ἀλλὰ ταύτας ⁴. εἴ γε δὴ τῶν ὀνομάτων τῇ μὲν Ἴσιδι τὸ τῆς γῆς, τῶ δ' Ὀσίριδι τὸ τῆ ἔρωτος, τῶ δὲ Τυφῶνι τὸ τῆ τάρταρα μεταλαμβάνοντες, ἀποδίδομεν ⁵. τὸ γὰρ χάος δευεῖ χάραν τινὰ καὶ τόπον τῆ παντὸς ὑποτίθεσθαι. προσκαλεῖται δὲ καὶ τὸν Πλάτωνος ἀμωσγέπως τὰ πράγματα μῦθου, ὃν Σωκράτης ἐν συμπόσιῳ περὶ τῆς τῆ ἔρωτος γενέσεως διῆλθε, τὴν πενίαν λέγων τέχνων δεσμένην τῶ πόρῳ καθεύδουσι παρακλιθῆναι, καὶ κυάσασαν ἐξ αὐτῆ τελεῖν τὸν ἔρωτα, φύσει μικρὸν ⁶ ὄντα καὶ παντοδαπὸν, ἄτε

¹ Sic cum W. e Basf. & Xyl. restitui. Vulgo προσαγορεύουσι. Markl. legendum censuit aut τὴν δὲ Ἴσιν — προσαγορεύουσι, aut ἡ δὲ Ἴσ. — προσαγορεύεται.

² R. susp. ἀρτία, quod si admittatur, πλήρες accipi posse monet pro περισσῷ. Markl. & Squir. τῆ ἀγαθῆ recipiendum censent, ob sequens τῶ ἀγαθῷ. W. τῆ αἰτία sanum esse monet e Jablonsk. animadversione Panth. Aeg. P. I. p. 224. & P. II. p. 123. & τῶ ἀγαθῷ mutari vult in τῶ αἰτίῳ.

³ Baxt. Bentl. Squir. malunt πάντων.

⁴ Dedi ταύτας de meo pro vulg. αὐτάς. In seq. e W. mente & Xyl. versione inferui εἰ. Vulgo nimirum legitur ἀλλὰ ταύτας γε δὴ. Bentl. ante ὀνομάτων poni voluit εἰάν. Pro praemisso λαμβάνειν Markl. maluit ὑπολαμβάνειν.

⁵ Vulgo ὡς ἀποδίδομεν. Delevi ὡς, ut prorsus otiosum, e W. mente. R. voluit pro eo dari πῶς, quomodo.

⁶ Necessè duxi, ut amplectar correctionem, quam Voff. Mez. & Bentl. debemus, & W. probavit, recipiendo μικρὸν pro vulg. μακρὸν. Jam Xyl. de hac voce dubitavit, & vertit varium & ad

ἄτε δὴ πατρὸς μὲν ἀγαθῆ καὶ σοφῆ καὶ πᾶσιν αὐτάρ-
 κης, μητρὸς δ' ἀμηχάνου καὶ ἀπόρου, καὶ δι' ἔνδειαν αἰεὶ
 γλιχομένης ἑτέρας, καὶ περὶ ἕτερον λιπαράσης, γεγεν-
 νημένον. ὁ γὰρ πόρος ἔχ' ἕτερός ἐστιν τῶ πρώτῃ ἐρα-
 τῆ¹ καὶ ἐφετῆ καὶ τελείῃ καὶ αὐτάρκεις. πένταν δὲ
 τὴν ὕλην προσεῖπεν, ἐνδεᾶ μὲν ἔσαν αὐτὴν κατ' ἑαυτὴν
 τῆ ἀγαθῆ, πληρωμένην δὲ ὑπ' αὐτῆ, καὶ ποθῆσαν αἰεὶ
 καὶ μεταλαμβάνουσαν. ὁ δὲ γινόμενος ἐν τέττων κόσμος
 καὶ ὦρος², ἐν αἰδίοις, ἐδ' ἀπαθῆς, ἐδ' ἀφθαρτος,
 ἀλλ' ἀειγενῆς ὢν, μηχανᾶται ταῖς τῶν παθῶν³ μεταβο-
 λαῖς καὶ περιόδοις αἰεὶ νέος καὶ μηδέποτε φθαρσόμε-
 νος διαμένειν⁴.

LVIII. Χρηστέον δὲ τοῖς μύθοις, ἔχ' ὡς λόγοις πάμ-
 παν ἔστιν⁵, ἀλλὰ τὸ πρόσφορον ἐκάστω τὸ⁶ κατὰ τὴν
 ὁμοιότητα λαμβάνοντας. ἔταν ἔν ὕλην λέγωμεν, ἔ δεῖ
 πρὸς ἐνίων φιλοσόφων δόξας ἀποφερομένους ἀψυχόν τι
 σῶμα καὶ ἀποιοῦν ἄργον τε καὶ ἀπρακτικόν ἐξ ἑαυτῆ δια-
 νοεῖσθαι. καὶ γὰρ ἔλαιον ὕλην μύρε καλεῖμεν, καὶ χρυ-
 σὸν ἀγάλματος, ἐκ ὄντα πάσης ἔρημα ποιότητος⁷. αὐ-

M 4

τὴν

ad omnia sese vertentem. R. *susp.* ἀβληχρὸν, *debilem*, αὐτὸ ἀμᾶνρον; Markl. *μικρὸν*.

¹ Markl. *scribendum* monuit ἐρατῆ, ab ἐρατὸς, *amabilis*. At valet quoque ἐρατὸς in eodem sensu. Vide Hesych. in voce ἐρατῆ.

² Squir. maluit κόσμος, ὡς κατ' Ἔρωσ. R. tuetur vulgatam, cum mundus & ὦρος idem esse dicatur in superioribus, & utrumque a *munditie* & *venusta specie* sit dictum.

³ Markl. quaerit, num τῶν παθῶν, vel τῶν παθητικῶν?

⁴ Markl. *susp.* διαμένειν δοκεῖν.

⁵ R. monente, ἔστιν h. l. positum est pro ἀληθῶς ἔστιν, αὐτὸ ἀληθῆστιν.

⁶ Hoc τὸ W. vult deleri. R. mavult τῶ, ut idem sit, atque ἐκ τῆ — *id quod unicuique rei praesenti ob aliquam similitudinem conveniens est.*

⁷ Sic cum Squir. & W. dedi ex correctione Xyl. Benti. Baxt. Markl. Vulgo ὁμοιότητος.

τὴν τε τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς ὕλην ἐπισήμης καὶ ἀρετῆς τῷ λόγῳ κοσμεῖν καὶ ῥυθμί-
ζειν παρέχμεν. τὸν τε ἕν ἔνιοι τόπον εἰδῶν ¹ ἀπεφῆ-
ναντο, καὶ τῶν νοητῶν οἶον ἐμαγεῖον. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ
σπέρμα τῆς γυναίκος, ἢ δύναμιν, ἐδ' ἀρχὴν, ὕλην δὲ
καὶ τροφήν γενέσεως εἶναι ὀξάζουσιν. ὧν ἐχομένους χρῆ
καὶ τὴν θεὸν ταύτην ἔγω διανοεῖσθαι τῷ πρώτῳ θεῷ με-
ταλαγχάνουσαν αἰεὶ καὶ συνῆσαν ἔρωτι τῶν περὶ ἐκείνου
αγαθῶν καὶ καλῶν, ἔχ ὑπεραντίαν ². ἄλλ' ὡσπερ ἄν-
δρα νόμιμον καὶ δίκαιον ἔργον ἐν δικαιοσύνῃ ³, καὶ γυ-
ναῖκα χρῆσθαι ἔχουσαν ἄνδρα καὶ συνῆσαν, ὅμως ποθεῖν
λέγομεν. ἔτιωσ αἰεὶ ⁴ γλιχομένην ἐκείνου, καὶ περὶ ἐκεί-
νου παρῆσαν ⁵ καὶ ἀναπιμπλαμένην τοῖς κυριωτάτοις
μέρεσιν καὶ καθαρωτάτοις.

LIX. Ὅπως δὲ ὁ Τυφῶν παρεμπίπτει τῶν ἐχά-
των, ⁶ ἀπτόμενος, ἐνταῦθα δοκῆσαν ἐπισκυθραπάζειν καὶ
πενθεῖν λεγομένην, καὶ ⁷ λείψανα ἄτλα καὶ σπαράγματα
ταῦτα Ὀσίριδος ἀναζητεῖν καὶ σολίζειν, ὑποδεχομένην
τὰ φθειρόμενα καὶ ἀποκρύπτουσαν, ὡσπερ ἀναφαίνει πάλ-
ιν τὰ γινόμενα ⁸, καὶ ἀνίστην ἐξ ἑαυτῆς. οἱ μὲν γὰρ
ἐν

1 Squir. mavult *ιδεῶν*.

2 R. *sufp.* ὑπεναντιῶσαν. W. autem ὑπανείσαν, quae non
remittit amorem.

3 Squir. *judice*, voces ἄνδρα νόμιμον — δικαιοσύνη otiosa
prorsus sunt & delenda, & quasi scholion adnotatoris cujusdam
ad γυναῖκα χρῆσθαι. Markl. praesertim notat, voces ἐν δικαιο-
σύνῃ monachum sapere. Consentit W. & corrigit γυναίκα ἢ
συζῆ. R. tuctur vulgatam.

4 Markl. mavult ἔτιωσ ταύτην αἰεὶ.

5 Markl. Squir. R. W. *sufp.* λιπαρῶσαν, quod supra adfuit
in re prorsus simili.

6 Squir. docente, τὰ ἔχματα sunt praecipuae terrarum or-
bis partes, quatenus ad caetera τῷ Παντός membra, quae su-
periora quasi reputentur, opponantur.

7 Markl. *judice*, hoc καὶ bene potest omitti.

8 Squir. *sufp.* ἄπερ ἀναφαίνει πάλιν ἀναγινόμενα, quae scilicet
nascentur.

ἐν ἑρανοῦ καὶ ἄστροις λόγοι καὶ εἶδη καὶ ἀπ' ἄλλοι τῶν θεῶν μένκεσι, τὰ δὲ τοῖς παθητικοῖς διεσπαρμένα¹, γῆ καὶ θαλάττῃ καὶ φυγαῖς καὶ ζωαῖς, διαλεγόμενα² καὶ φθειρόμενα καὶ διαπτόμενα, πολλοῖσι³ αὐτοῖς ἐκλάμπει καὶ ἀναφαίνεται ταῖς γενέσεσι. διὸ τὸν Τυφῶνα τῆ Νέφθυϊ συνοικεῖν φησὶν ὁ μῦθος⁴, τὸν δὲ Ὀσίριν κρύφα συγγενέσθαι. τὰ γὰρ ἕχρατα μέρη τῆς ἕλης, ἃ Νέφθυν καὶ Τελευτήν καλεῖσιν, ἡ φθαρτικὴ μάλιθα κατέχει δύναμις. ἡ δὲ γόνιμος καὶ σωτήριος ἀθενὲς σπέρμα καὶ ἀμαυρὸν εἰς ταῦτα διαδίδωσιν, ἀποκλύμενον⁵ ὑπὸ τῶ Τυφῶνος, πλὴν ὅσων ἡ Ἴσις ὑπολαμβάνουσα, σώζει καὶ τρέφει καὶ συνίστησι.

LX. Καθόλα δ' ἀμείνων ἔτος⁶ ἐστίν, ὥσπερ καὶ Πλάτων ὑπονοεῖ καὶ Ἀριστοτέλης. κινεῖται δὲ τῆς φύσεως τὸ μὲν γόνιμον καὶ σωτήριον ἐπ' αὐτὸν, καὶ πρὸς

M 5

τὸ *nascencia rursus edat.* Markl. voluit *ἕως περ, donec, item ἀναγινόμενα.*

1 W. mavolt ἐνδισπαρμένα.

2 Xyl. *ὑπερ*. διαφλεγόμενα; Markl. διαλλαττόμενα; Baxt. διαλυόμενα, quod Squir. & W. probant. R. idem praefendum censet, si vulgata mutanda esset. Hanc autem iuetur & explicat — *quae deceruntur, deleguntur, seorsim quaeque diversis in locis deponuntur* — addens, posse quoque cogitari de διαφερόμενα.

3 ante hanc vocem vulgo legitur καὶ, quod delevi jubentibus Markl. Squir. R. W.

4 Petav. ὁ μῦθος φησὶ.

5 Sic dedi e Bentl. correctione, consensu Squir. R. & W. probata, ut redeat ad σπέρμα. Vulgo ἀποκλυμένη. In seq. Petav. ὑπὸ Τυφῶνος absque τῶ.

6 Vitiosa haec esse, facile patet. Squir. *ὑπερ*. Ἔτος pro ἔτιος, & deinde ἀπ' αὐτῶν pro ὑπ' αὐτῶν. R. ἀμείνων ἔτιος ἐστίν, scil. *διανοεῖσθαι* — aut potius καθόλα δ' ὁ γεννητῶν ἔτος ἐστίν, scil. Osiris. W. totum locum sic corrigendum censet: καθόλα δὲ ἀμείνων, ἔτιος ὥσπερ καὶ Πλάτων ὑπονοεῖ καὶ Ἀριστοτέλης· κινεῖσθαι τῆς φύσεως τὸ μὲν γόνιμον καὶ σωτήριον ἐπὶ τὸ ὄν καὶ πρὸς τὸ εἶναι· τὸ δὲ ἀν. κ. φθ. ἀπ' αὐτῶν καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι.

τὸ εἶναι, τὸ δ' ἀναιρετικὸν καὶ Φαρτικόν, ὑπ' αὐτῶ, καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι. διὸ τὸ μὲν Ἴσιον καλεῖται, παρὰ τὸ ἴεσθαι μετ' ἐπισήμης καὶ Φέρεσθαι, κινήσειν ἔσαν ἐμψυχον καὶ Φρόνιμον. ἔ γάρ ἐσι τῆνομα βαρβαρικόν, ἀλλ' ὡσπερ τοῖς θεοῖς πᾶσιν ἀπὸ εὐεῖν γραμμάτων ἰ τῶ θεατῆ καὶ τῶ θεόντος ἐσὶν ὄνομα κοινόν, ἔτω τὴν θεὸν ταύτην ἀπὸ τῆς ἐπισήμης ἅμα καὶ τῆς κινήσεως, Ἴσιον μὲν ἡμεῖς, Ἴσιον² δ' Αἰγύπτιοι καλεῖται. ἔτω δὲ καὶ Πλάτων Φησὶ τὴν ὄσιαν δηλᾶν³ τὰς παλαιὰς, Ἴσιον καλεῖντας. ἔτω καὶ τὴν νόησιν καὶ τὴν Φρόνησιν, ὡς ἰῶ Φορὰν καὶ κινήσειν ἔσαν, ἰεμένε καὶ Φερομένε, καὶ τὸ συνίεναι⁴ καὶ τὰγαθὸν ὁλῶς, καὶ ἀρετὴν ἐπὶ τοῖς ῥέεσι καὶ θεῶσι⁵ θεῖσαι. καθάπερ αὐτὸν περὶ τοῖς ἀντιφωνήσειν ὀνόμασι λοιδορεῖσθαι τὸ κακὸν⁶ τὸ τὴν φύσιν ἐμποδίζον καὶ συνδέον καὶ ἴχον καὶ κωλύον ἴεσθαι καὶ ἰέναι

1 Markl. & Squir. volunt ῥημάτων, cum γράμμα vocem nequaquam significet. W. id probat. R. tuetur vulgatam, cum e vocabulis θεατῆς & θεόντος duae tantum primae literae serventur ad vocab θεός formandum.

2 In vocabulo Ἴσιον exarando aliam Graecos, aliam Aegyptios, rationem fuisse secutos, hoc e loco colligitur: non tamen patet, quae illa fuerit diversitas. R.

3 Ald & Bas. δηλᾶντος. Xyl. correxit δηλᾶν. Extant haec apud Platonē. Cratyl. Vol. VIII, ed. Bipont. pag. 266. Squir. inde vult restituī ῥσίαν & ῥσίαν pro ὄσιαν & ἴσιαν.

4 Plat. Crat. l. c. p. 288. 295. Sumfi inde, Squir. probante, τὸ συνίεναι loco vulg. τῶ συνίεναι.

5 Vulgo εὐρεῖσι καὶ θεῶσι. Posterius correxi cum W. Prius vitiosum esse, quivis facile concedit. Sumendum ergo censui ex Platone ipso, quod rationi textus convenit, Squir. & Bentl. probantibus. R. susp. εὐροῶσι, praefert tamen ῥέεσι.

6 Vulgo mendose τῶν κατὰ. Markl. voluit λοιδορεῖσθαι, τὸ κατὰ τὴν φύσιν ἐμποδ. Squir. τὸ καὶ τὴν φύσιν ἐμποδ. R. aut τῶν κατὰ delendum censuit, aut cum τὰς παλαιὰς, vel τὰς παλαιὰς permutandum, aut cum νενομικένας, statuisse. Quod nunc exhibetur, e W. mente dedi, & Platonis ipsius auctoritate nititur.

ιέναι κακίαν, ἀπορίαν, δειλίαν, ἀνίαν προσαγορευόντων ¹.

LXI. Ὁ Ὅσιρις ἐν τῷ ὅσῳ καὶ ἱερῷ τένωμα μεμιγμένον ἔχθηκε· κοινὸς γάρ ἐσι τῶν ἐν ἐρανώ καὶ τῶν ἐν ἕδῳ λόγος· ὧν τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δὲ ὄσια τοῖς παλαιοῖς ² ἦν προσαγορεύειν. ὁ δ' ἀναφαίναν τὰ ἐράνια καὶ τῶν ἀνω Φερομένων Ἄναβις λόγος ³, ἐσι δὲ, ὅτε καὶ Ἑρμάνεβις ὀνομάζεται, τὸ μὲν, ὡς τοῖς ἀνω, τὸ δὲ, ὡς τοῖς κάτω προσήκον ⁴. διὸ καὶ θύεσιν αὐτῶ τὸν μὲν λευκὸν ἀλειψύονα, τὸν δὲ ⁵ κροκίαν, τὰ μὲν εἰλικρινῆ καὶ Φανὰ, τὰ δὲ μικρὰ καὶ ποικίλα νομίζοντες. ἔδει δὲ θουμάζειν τῶν ὀνομάτων τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀνάπλασιν. καὶ γὰρ ἄλλα μυρία τοῖς μεθισαμένοις ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνεπεσόντα, μέχρι νῦν παραμένει καὶ ξενιτεύει παρ' ἑτέροις, ὧν ἓνια τὴν ποιητικὴν ἀνακλιθεμένην διαβάλλεσιν ὡς βαρβαρίζουσιν οἱ γλώττας τὰ τοιαῦτα ⁶ προσαγορεύοντες. ἐν δὲ ταῖς Ἑρμῆ λεγομέναις βίβλοις ἰσορᾷσι γεγράφασι περὶ τῶν ἱερῶν ὀνομάτων, ὅτι τὴν μὲν ἐπὶ τῆς τῆ ἡλῆς περιφορᾶς τεταγμέ-

¹ R. voluit προσαγορεύοντας, cum pendeat a superiori φησι δὴλῶν τὰς παλαιάς: me iudice, praeter necessitatem.

² Deesse post παλαιοῖς ἕδος, aut ἐν ἔδα, aut νόμιμον, Markl. & R. conjiciunt. W. legit τοῖς πάλαις ἕδος ἦν.

³ Squir. mavult τῶν ἁ. φ. λόγος, ἔστιν ὅτε Ἄναβις, ἔστι δὲ ὅτε καὶ Ἑρμ. ὀνομ. qui coelestia ostendit, superiorum quasi ratio, est quando Anubis, est quando etiam Hermanubis nominatur. R. mere vult transponi λόγος Ἄναβις.

⁴ Venet. προσήκων.

⁵ Markl. corrigit haec & sequentia sic: θύεσιν αὐτῶ μὲν λευκὸν — τῶ δὲ κροκίαν· τῶ μὲν εἰλικρινῆ καὶ Φανὰ, τῶ δὲ μικρὰ καὶ ποικίλα προσήκων νομίζοντες. R. legi vult aut τὸ μὲν & τὸ δὲ, modo album, modo croceum gallum, aut νῦν μὲν & νῦν δὲ, eodem sensu, & deinde susp. τῶ μὲν τὰ εἰλικρινῆ καὶ Φανὰ, τῶ δὲ τὰ μικρὰ καὶ ποικίλα ἀηλῆδα νομίζοντες.

⁶ Dedi sic e Xyl. Mez. Salmf. correctione, Squir. probata. Vulgo τὰς τοιαύτας.

ταγμένην δύναμιν, Ὄρων ¹, Ἕλληνας δ' Ἀπόλλωνα καλεῖσιν τὴν δ' ἐπὶ τῷ πνεύματος, οἱ μὲν Ὀσίριν, οἱ δὲ Σάραπιν ², οἱ δὲ, Σωθί, Αἰγυπλίσι. σημαίνει δὲ ³ κύβησιν, ἢ τὸ κύβειν. διὸ καὶ παρατροπῆς γενομένης τῷ ὀνόματος, Ἕλλησι κῶν κέκληται τὸ ἄσρον, ὅπερ Ἰοίου τῆς Ἰσιδος νομίζουσιν. ἦκιστα μὲν ἔν δεῖ Φιλοτιμείδαι περὶ τῶν ὀνομάτων, ἔ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον ὑφείμην ⁴ τῷ Σαράπιδος Αἰγυπλίσι, ἢ τῷ Ὀσίριδος. ἐκεῖνο μὲν (ἔν ⁵) ξενικόν, τῆτο δὲ Ἕλληνικόν, ἄμφω δὲ ἐνὸς θεῶ καὶ μίᾳς δυνάμεως ἡγόμενος.

LXII. Ἔοικε δὲ ταύτοις καὶ τὰ Αἰγύπτια. τὴν μὲν γὰρ Ἰσιῦ πολλακίς τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ὀνόματι ⁶ καλεῖσιν, Φράζοντι τοιαῦτον λόγον, ἦλθον ἀπ' ἐμαυτῆς. ὅπερ ἐστὶν αὐτοινιῆτε Φορῆς δηλωτικόν. ὁ δὲ Τυφῶν (ὡσπερ εἶρη-

¹ Squir. legendum censet Ὄρων μὲν Αἰγύπτιοι, Ἕλλ. δ. — praeter necessitatem, W. judice.

² Petav. σατράπην.

³ abest δὲ ab Ald. & Bas.

⁴ Cum Squir. & W. secutus sum Markl. & Bentl. correctionem. Vulgo ὑφειμένην. Baxt. cum Xyl. voluit ὑφείμην.

⁵ Vocem ἔν, quam cum Markl. delendam cenfeo, uncis inclusi.

⁶ Xyl. haec manca censuit, quae restituere non valeat. Squir. aliud sentit, & iusta explicatione & distinctione omnem rem expediti posse arbitratur, hoc modo: ipsa nomina, quae revera Aegyptia sunt, nostrae notioni, nostrisque definitionibus ex Graeca lingua petitis, quam maxime sunt affinia; uti videre est in Isidis nomine, quod ego a Graecia primum petatum fuisse contendo: Dea enim haec, lingua gentis vernacula Athene appellatur, quae quidem vox eandem prorsus notionem exhibet, atque Isis secundum graecam nostram explicationem: uti enim haec ἀπὸ τῷ Ἰέσσαι μετὰ ἐπισήμης, dicitur, ita Athene significat ἦλθον ἀπ' ἐμαυτῆς, ὅπερ ε. αυ. φ. δ. Semler. haec ipsa sic corrigit ὃν ἦλθον εἰπὼν περὶ αὐτῆς — der eben das anzeigt, was ich jetzt von ihr gemeldet habe, nemlich eine ihr selbst eigene Bewegung und Thätigkeit. W. judice Plutarcho non opus fuit, nomen diserte ponere, quod Xyl. excidisse putavit, Νηθ voluisse videtur Jablonskio Panth. Aeg. P. I. p. 76.

εἶρηται) Σήθ, καὶ Βέβων, καὶ Σμὺ ὀνομάζεται, βλαῖόν τινα καὶ κωλυτικὴν ἐπίχρουν, ὑπεναντίωσιν, ἢ ἀναστροφὴν, ἐμφαίνειν βελομένων τῶν ὀνομάτων. ἔτι τὴν σιδηρεΐτιν λίθον, ὀσέον Ὄρκ, Τυφῶνιος δὲ τὸν σίδηρον, ὡς ἰσορεῖ Μανεθῶς ¹, καλεῖσιν. ὥσπερ γὰρ ὁ σίδηρος πολλαῖς μὲν ἐλκομένῳ καὶ ἐπομένῳ πρὸς τὸν λίθον ὁμοίως ἔστι, πολλαῖς δ' ἀποσρέφεται καὶ ἀποκρέεται πρὸς τὴνναντίον, ἔτιως ἢ σωτήριος καὶ ἀγαθὴ καὶ λόγον ἔχουσα τῆ κόσμου κινήσει ἐπισρέφεται τε καὶ προσάγεται καὶ μαλακωτέραν ² ποιεῖ, πείθουσα τὴν σκληρὰν ἐπέκνην καὶ τυφῶνιον ³, εἴτ' αὐτῆς ἀναχεθεῖσα εἰς ἑαυτὴν ⁴ ἀνέσρεψε καὶ κατέδυσεν εἰς τὴν ἀπορίαν ⁵. ἔτι Φησὶ περὶ τῆ Διὸς ὁ Εὐδοξος μυθολογεῖν Αἰγυπτίως, ὡς τῶν σκελῶν συμπεφυκότων αὐτῷ μὴ δυνάμενος βαδίζειν, ὑπ' αἰσχύνῃς ἐρημιά ⁶ διέτριβεν· ἢ δὲ Ἴσις διατεμῆσα καὶ διασήσασα τὰ μέρη ταῦτα τῆ σώματος, ἀρτίποδα τὴν πορείαν παρέχεν· αἰνίττεται δὲ καὶ διὰ τῆτων ὁ μῦθος, ὅτι κατ' ἑαυτὸν ὁ τῆ θεῆ νῆς καὶ λόγος, ἐν τῷ ἀόρατῳ καὶ ἀφανεῖ βεβηκώς, εἰς γένεσιν ὑπὸ κινήσεως προήλθεν.

LXIII. Ἐμφαίνει καὶ ⁷ τὸ σείστρον, ὅτι σείεσθαι δεῖ τὰ ὄντα καὶ μηδέποτε παύεσθαι φορέας, ἀλλὰ οἶον
 ἐξ-

1 Dedi hoc nomen, quale supra cap. IX. occurrit scriptum cum Squir. Vulgo Μάνεθος.

2 Dedi sic e R. e W. mente. Vulgo μαλακωτέρον.

3 Markl. scribi voluit σκληρὰν & τυφῶνιον. Squir. consentit. W. tuetur vocem σκληρὰν. R. voluit καὶ τυφῶνιον ἀπήνεσαν, nisi malis τυφῶνιον legere, idque τὸν τρόπον τυφῶνιον interpretari.

4 Dedi sic e Markl. & Squir. mente. Vulgo ἀναχεθεῖσα εἰς ἑαυτὴν. R. probavit ἀναχεθεῖσα, aut voluit ἀναχεθεῖσα, aut ἀνεθεῖσα, aut ἀναχθεῖσα. W. mavult συναχεθεῖσα εἰς ἑαυτὴν.

5 R. susp. ἀπορμίαν, aut ἀπερίαν, aut ἀκολασίαν, aut ἀπειρίαν. W. mavult ἀπειρίαν, *infirmiorem*. Hoc Xyl. vertendo exprimit.

6 W. susp. ἐν ἐρημίᾳ.

7 R. mavult ἐμφαίνει δὲ καὶ.

ἐξεγείρεθαι καὶ κλονεῖσθαι καταδαρδάνοντα καὶ μαραινόμενα. τὸν γὰρ Τυφῶνα Φασὶ τοῖς σεισμοῖς ἀποτρέπειν καὶ ἀποκρέεσθαι, δηλῶντες, ὅτι τῆς Φθορᾶς συνδέσεως καὶ ἰσάσεως, αὐτῶς ἀναλύει τὴν Φύσιν καὶ ἀνίστησι διὰ τῆς κινήσεως ἢ γένεσις. τῶ δὲ σεισμοῦ περιφερῆς ἀνωθεν ὄντος, ἢ ἀψὶς ¹ περιέχει τὰ σειόμενα τέτταρα. καὶ γὰρ ἡ γεννωμένη ² καὶ Φθειρομένη μοῖρα τῶ κόσμου περιέχεται μὲν ὑπὸ τῆς σεληνιακῆς σφαίρας, κινεῖται δ' ἐν αὐτῇ πάντα καὶ μεταβάλλεται διὰ τῶν τεττάρων στοιχείων, πυρὸς, καὶ γῆς, καὶ ὕδατος, καὶ ἀέρος. τῇ δ' ἀψίδι τῶ σεισμοῦ κατὰ κορυφὴν ἐντορεύουσιν αἴθερον ἀνθρώπου πρόσωπον ἔχοντα. κάτω δὲ ὑπὸ τὰ σειόμενα, πῆ μὲν Ἴσιδος, πῆ δὲ Νέφθους πρόσωπον, αἰνιγόμενοι τοῖς μὲν προσώποις γένεσιν καὶ τελευτῇ, (αὐταὶ γὰρ εἰσι τῶν στοιχείων μεταβολαὶ καὶ κινήσεις) τῷ δ' αἰθέρω τὴν σελήνην, διὰ τὸ ποικίλον καὶ νυκτεργὸν καὶ γόνιμον τῶ θηρία. λέγεται γὰρ ἐν τήλει, εἶτα δύο καὶ τρία καὶ τέσσαρα καὶ πέντε. καὶ καθ' ἐν ἕτῳ ἀχρι τῶν ἐπ' αὐτῶν προστίθῃσιν, ὡς ὁπῶν καὶ εἴησι τὰ πάντα τήλει, ὅσα καὶ τῆς σελήνης Φῶτά ἐσιν. τῆτο μὲν ἐν ἕτῳ μωθωδέερον. αἱ δ' ἐν τοῖς ὄμμασιν αὐτῶ κόραι πληρῶσαι μὲν καὶ πλατύνεσθαι δοῦσιν ἐν πανσελήνῳ, λεπλύνεσθαι δὲ καὶ μαραυγεῖν ἐν ταῖς μειώσεσι ³ τῶ ἕτῳ. τῷ δ' ἀνθρωπομόρφῳ τῶ αἰθέρα τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν ἐμφαίνεται τῶν περὶ τὴν σελήνην μεταβολῶν.

LXIV. Συνελόντι δ' εἰπεῖν, ἕτε ὕδωρ, ἕτε ἥλιον, ἕτε γῆν, ἕτε ἔρανον, Ὁσίριν, ἢ Ἴσιν, ὁρθῶς ἔχει νομίζειν, ἕτε πῦρ Τυφῶνα πάλιν, ἕτ' ἀύχμον, ἐδὲ θάλατταν, ἀλλ' ἀπλῶς ὅσον ἐσὶν ἐν τέτοις ἀμετρον καὶ ἄτα-

¹ W. sum fecutus, sic dantem e Pol. & Leonie. pro vulg. ἢ ὄψις. Squir. ἢ ἀψις e Baxt. Bentl. Markl. correptione.

² Sic cum Squir. & W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. adfessentibus A. & E. pro vulg. γενωμένη.

³ Petav. μαραυγεῖν καὶ μειώσεσι.

ἄτακτον ὑπερβολαῖς, ἢ ἐνδείαις, Τυφῶνι προσνέμον-
τες ¹, τὸ δὲ κεισομημένον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἀφελίμον,
ὡς Ἴσιδος μὲν ἔργον, εἰκόνα δὲ καὶ μίμημα καὶ λόγον
Ἵσιρίδος, σεβόμενοι καὶ τιμῶντες, ἐν αὐτῷ ἀμαρτάνοιμεν,
ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐδοξον ἀπιστῶντα παύσομεν, καὶ διαπο-
ρῶντα, πῶς ἔτε Δημητρι τῆς τῶν ἐρωτικῶν ἐπιμελείας
μέτεσιν, ἀλλὰ Ἴσιδι τόν τε Διόνυσον ἔ τὸν ² Νεΐ-
λον αὖξειν, ἔτε τῶν τεθνηκότων ἄρχειν δυνάμενον ³. ἐνί
γὰρ λόγῳ κοινῶ τὰς θεὰς τέτας περὶ πᾶσαν ἀγαθῆ
μοῖραν ἠγάμεθα ⁴ τετάχθαι. καὶ πᾶν, ὅσον εἴεσι τῇ
Φύσει, καλὸν καὶ ἀγαθόν, διὰ τέτας ὑπάρχειν, τὸν
μὲν, διδόντα τὰς ἀρχὰς, τὴν δὲ, ὑποδεχομένην καὶ
διανέμεσαν ⁵.

LXV. Οὕτω δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ Φορτικοῖς
ἐπιχειρήσομεν, εἴτε ταῖς κατ' ὄραν μεταβολαῖς τῆ πε-
ριέχοντος, εἴτε ⁶ ταῖς καρπῶν γενέσεσι καὶ σποραῖς καὶ
ἀρότοις ⁷ χαίρεισι, τὰ περὶ τὰς θεὰς τέτας συνοικειῶν-
τες, καὶ λέγοντες, θάπτειν μὲν τὸν Ἵσιριν, ὅτε κρύ-
πτει-

¹ Petav. statim post προσνέμ. addit ἐν αὐτῷ ἀμαρτάνοιμεν, ut frequentia ab eo abesse videantur.

² Mez. pro ἔ τὸν corrigit ἔτε N. probabiliter, W. iudice.

³ Squir. post hæc verba deesse aliquid est suspicatus scilicet ἀλλ' Ἵσιριν, ut haberet quippe Bacchus, cui conferretur; praetulit tamen Markl. correctionem διανοόμενον pro δυνάμενον substituentis — scilicet παύσομεν τὸν Εὐδοξον διανοόμενον. R. voluit οἰόμενον.

⁴ R. susp. aut ἐπὶ πάσῃ ἀγαθῇ μοῖρᾳ ἠγάμ. τετ. aut περὶ πᾶσαν ἀγαθῆ μοῖραν ποιεῖν (vel σφίπειν) ἠγ. τετ. aut minimo motu ἐπὶ pro περὶ.

⁵ Sic Squir. & R. vulgatam διαμένεσαν, quae certe h. l. nil valet, corrigendam monuerunt, & dedi, W. probante. Paulo ante Petav. ὁ μὲν pro τὸν μὲν.

⁶ Markl. h. l. & seq. legi potest observat οἱ τε.

⁷ Sic cum Squir. & W. dedi e Petav. adfentientibus A. E. Flor. Vulgo ἀρότοις.

πλεται τῇ γῆ¹ σπειρόμενος ὁ καρπὸς, αὐθις δ' ἀναβίβηθαι καὶ ἀναφαίνεσθαι, ὅτε βλασήσεως ἀρχή². διὸ καὶ λέγεσθαι, τὴν Ἰσιν αἰδομένην, ὅτι κύει, περιάψασθαι Φυλακλήριον, ἕξη μηνέσ ἰσαμένε Φαωφί· τίηεσθαι δὲ τὸν Ἀρπυκράτην περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἀτελῆ καὶ νεαρὸν ἐν τοῖς³ προαιθέσι καὶ προβλασάνεσι. διὸ καὶ Φακῶν αὐτῶ Φουμένων ἀπαρχὰς ἐπιφέρουσι⁴, τὰς δὲ λοχεῖας ἡμέρας ἐορτάζειν μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν. ταῦτα γὰρ ἀκούοντες αγαπῶσι, καὶ πιεεύουσιν, αὐτόθεν ἐν τῶν προχείρων καὶ συνήθων τὸ πιθανὸν ἔλκοντες.

LXVI. Καὶ δευρὸν ἐδὲν ἂν πρώτον μὲν ἡμῖν τὰς θεὰς Φυλάτῳσι κοινὰς, καὶ μὴ ποιῶσιν Αἰγυπτίων ἰδίους, μηδὲ Νεῖλου, ἣν τε Νεῖλος ἄρδει μόνην χώραν τοῖς ὀνόμασι τέτοις καταλαμβάνοντες, μηδὲ ἔλη, μηδὲ λατὰς, μὴ Θεοπολίαν⁵ λέγοντες, ἀποσερῶσι μεγάλων θεῶν τὰς ἄλλας ἀνθρώπων, οἷς Νεῖλος μὲν ἐν ἔσιν, ἐδὲ Βῆτος, ἐδὲ Μέμφις. Ἰσιν δὲ καὶ τὰς περὶ αὐτὴν θεὰς ἔχουσι καὶ γνώσκουσιν ἅπαντες⁶, ἐνίκα μὲν ἔ παλαι τοῖς παρ' Αἰγυπτίων ὀνόμασι καλεῖν μεμαθηκότες, ἐνάστα δὲ τὴν δύναμιν ἐξαρχῆς ἐπιστάμενοι καὶ τιμῶντες. δευτερον⁷, ὃ μείζον ἐσιν, ὅπως σφόδρα προσέξουσι καὶ Φοβήσιν-

¹ Dedi sic cum Squir. e correctione Bentl. Buxt. Markl. Vulgo τῆς γῆς. Petav. κρύψεσθαι pro κρύπτεσθαι.

² R. mavult ἀρχεῖ, incipit.

³ Markl. & Squir. inferi volunt ὡς post νεαρὸν.

⁴ R. legi vult aut προσφέρουσι aut ἀποφέρουσι.

⁵ Xyl. vertit: dum Nili Aegyptique nomine, ac paludum, Lotum, & deorum effectiōnem de his solis intelligunt, quibus ea omnia sunt tributa. Squir. omittit μηδὲ ante λατὰς. R. susp. ἔλη, ἢ λατὰς, μηδὲ Αἰθιοπίαν λέγοντες. Seml. μηδὲ ὁποῖα ἂν — oder irgend etwas derglei hen. Kaltw. idem amplectitur. W. μηδὲ ποῖαν corrigendum censet.

⁶ Ut sententia prodeat expeditior, W. mavult ἅπαντας scil. Deos legi, & ἔχουσι καὶ γνώσκουσι pro daivis sumi, referendis ad οἷς. At sic quoque sequentia corrigi necesse esset.

⁷ Squir. inferit δὲ cum Markl. ut respondeat supra dictis ἂν πρώτον μὲν.

βήσονται, μη λάθωσιν εἰς πνεύματα, καὶ βεύματα, καὶ σπόρες, καὶ ἀρότες ¹, καὶ πάθη γῆς καὶ μεταβολὰς ὠρῶν διαγράφοντες ² τὰ θεῖα καὶ διαλύοντες. ὥσπερ οἱ Διόνυσον τὸν οἶνον, Ἡφαισον δὲ τὴν φλόγα ³. Φερσεφόνην δὲ φησὶ περὶ Κλεύνθης τὸ διὰ τῶν καρπῶν φερόμενον καὶ φονευόμενον πνεῦμα. ποιητῆς δὲ τις ἐπὶ τῶν περιζόντων.

Τῆμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεῦσιν ⁴. εἰδὲν γὰρ ἔτοι ⁵ διαφέρεισι τῶν ἰσῖα καὶ κάλως καὶ ἀγκυραν ἠγαγμένων κυβερνήτην, καὶ νήματα καὶ κρόνας, ὑφάντην, καὶ σπονδεῖον ⁶, ἢ μελίκρατον, ἢ πῖσανην, ἰατρόν. ἀλλὰ δεινὰς ⁷ καὶ ἀδέες ἐμποιεῖσι δόξας, ἀναιδήτοις καὶ ἀψύχοις καὶ φθειρομέναις ⁸ ἀναγκαίως ὑπ' ἀνθρώπων δεομένων καὶ χρωμένων φύσεσι καὶ πράγμασιν ονόματα θεῶν ἐπιφέρουτες. ταῦτα μὲν γὰρ αὐτὰ νοῆσαι θεοὺς ἐκ ἔσιν.

LXVII. Οὐ γὰρ ἄνευ ⁹ εἰδ' ἀψυχον εἰδὲ ¹⁰ ἀνθρώποις ὁ θεὸς ὑποχείριον. ἀπὸ τέτων δὲ τὰς χρωμένους

1 Dedi sic, Xyl. ita legi jubente, cum Squir. & W. ex Petav. A. E. Vulgo ἀρότες.

2 Sic e Petav. recepi cum W. adficientibus A. E. Venet. Xyl. Mez. Vulgo διαγράφοντες. Pro ὠρῶν Markl. quaerit, num αἰρών?

3 Squir. post haec desiderat καλῶντες, aut quid hujusmodi.

4 Xyl. adnotat: „in lib. de Homero citatur ex ἴπιο, & ibi est βωλοτομεῖσι, & pro ὅτ' legitur ἄρ', & profecto nimis affectatum est κωλοτομεῖν: quanquam ad institutum quadret optime.“

5 Recepi sic cum Squir e Bas. & Xyl. pro vulgata τέτα; item dedi κάλως cum eodem, Xyl. ita legi jubente.

6 R. mavult σπογγίον.

7 R. mavult ἄμα δὲ δεινὰς.

8 Xyl. scribi vult φθειρομένοις.

9 Sic dedi e R. & W. conjectura. Vulgo εἰ γὰρ ἔν εἰδ' ἀψ.

10 Vulgo deest h. l. εἰδὲ. Inferendum id monuerunt Bentl. Squir. w.

- 0 μένεις αὐτοῖς ¹ καὶ δωρεμένεις ἡμῖν, καὶ παρέχοντας
 ἀένναα καὶ διαρκῆ, θεὸς ἐνομίσαμεν, ἔχ' ἑτέρας παρ'
 ἑτέροις, ἐδὲ βαρβάρους καὶ Ἑλλήνας, ἐδὲ ἰοτίκας καὶ
 βορείους· ἀλλ' ὡσπερ ἥλιος καὶ σελήνη καὶ ἕραιος καὶ
 γῆ καὶ θάλασσα κοινὰ πᾶσιν, ὀνομάζεται δ' ἄλλως ὑπ'
 ἄλλων, ἕτως ἐνὸς λόγου τῆ ταῦτα κοσμοῦντος καὶ μίως
 0 προνοίας ἐπιτροπεύσεως, καὶ δυνάμειν ὑπεργῶν ἐπὶ
 πάντας ² τεταγμένων, ἕτεροι παρ' ἑτέροις κατὰ νό-
 μους γέγονασι τιμαὶ καὶ προσηγορίαι· καὶ συμβόλοις
 χρωῶνται, καθιερωμένοις, οἱ μὲν ἀμυδροῖς ³, οἱ δὲ τρα-
 νωτέροις, ἐπὶ τὰ θεῖα τὴν νόησιν ὀδηγῶντες ἐκ ἀκινδύ-
 νως. ἔνιοι γὰρ ἀποσφαλέντες ⁴ παντάπασι εἰς δεισι-
 δαιμονίαν ὤλιθον· οἱ δὲ Φεύγοντες ὡσπερ ἔλος ⁵ τὴν
 δεισιδαιμονίαν, ἔλαθον αὐθις ὡσπερ εἰς κρημνὸν ἐμπε-
 σόντες τὴν ἀθεότητα.

LXVIII. Διὸ δεῖ μάλιςα πρὸς ταῦτα λόγον ⁶ ἐκ
 Φιλοσοφίας μυσαγωγὸν ἀναλαβόντας, ὅσιως διανοεῖσθαι
 τῶν ⁷ λεγομένων καὶ δρωμένων ἕκαστον· ἵνα μὴ, καθά-
 περ Θεόδωρος εἶπε, τὸς λόγους αὐτῶ τῆ δεξιᾶ προτεινον-
 τος, ἐνίς τῆ ἀριστερᾶ δέχεσθαι τῶν ἀκρωμένων, ἵως
 ἡμεῖς,

¹ Markl. haec sic corrigenda censuit τὰς δ' χρωμένεις αὐτοῖς;
 Bentl. ἐκ αὐτῶν χρωμένεις αὐτοῖς; Squir. τὰς ποιούμενας αὐτὰ;
 W. τὰς χαρζομένεις αὐτὰ. R. vulgatam probam exillimat, &
 accipit pro illis, quibus cum ejusmodi rebus quaecunque
 consuetudinem est — χρῆται οἷω Bacchus, qui vinum invenit &
 hominibus largitur; Ceres frugibus, & sic porro.

² Squir. cum Ma kl. mavult ἐπὶ πάντα.

³ Sic cum Salmaf. legendum censuerunt R. & W. & dedi.
 Vulgo καθιερωμένοι, μὲν ἀμυδροῖς. Markl. quoque & Squir. vo-
 luerunt inferi οἱ ante μὲν obsequens οἱ δὲ. Pro οἱ δὲ Petav. ἐδὲ.

⁴ ante hanc vocem Markl. deesse suspicatur τῆς εὐσεβείας.

⁵ Ald. Bas. ὡσπερ ἔδος. Hinc Xyl. susp. ἔδος, sicut fieri
 solet, aut ἔδα, ut pat. erat; aut denique ἔλος, quod Steph.
 recepit.

⁶ Ald. & Bas. πρὸς ταυτόλογον. Xyl. legit πρὸς τῆτο λόγον.

⁷ R. susp. διανοεῖσθαι πρὸς τῶν δε.

ἡμεῖς, & καλῶς οἱ νόμοι περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορ-
 τὰς ἔταξαν, ἐτέρως ¹ ὑπολαμβάνοντες, ἐξαμάρτωμεν.
 ὅτι γὰρ ἐπὶ τὸν λόγον ἀνοϊσέον ² ἅπαντα, καὶ παρ'
 αὐτῶν ἐκείνων ἐσὶ λαβεῖν ³. τῇ μὲν γὰρ ἐνάτῃ ἐπὶ δέ-
 κα τῷ πρώτῃ μηνὸς ἐορτάζοντες τῷ Ἑρμῇ, μέλι καὶ
 σῦκον ἐδίδοσαν, ἐπιλέγοντες, Γλυκὴ ἢ ἀλήθεια. τὸ δὲ
 τῆς Ἰσιδος Φυλακλήριον, ὃ περιάπτεται μυθολογεῖσιν
 αὐτὴν, ἐξερμηνεύεται, Φωιὴ ἀληθείας. τὸν δὲ Ἄρπο-
 κράτην ἔτε θεὸν ⁴ ἀτελῆ καὶ νήπιον, ἔτε χεδροπῶν
 τινα ναμισέον, ἀλλὰ τῷ περὶ θεῶν ἐν ἀνθρώποις λόγῳ
 νεαρῶ καὶ ἀτελεῶ καὶ ἀδιαρθρῶτα προσάτην καὶ σωφρο-
 νιστῆν. διὸ τῷ σόματι τὸν δ᾿ ἀκίβυλον ἔχει προσκειμένον
 ἔχεμουθίας καὶ σιωπῆς σύμβολον. ἐν δὲ τῷ Μεσορῇ
 μηνὶ τῶν χεδροπῶν ἐπιφέροντες ⁵ λέγασιν, Γλῶσσα τύ-
 χη, γλῶσσα δαίμων. τῶν δ' ἐν Αἰγύπτῳ φυτῶν μά-
 λισα τῇ θεῷ ⁶ καθερωῖσθαι λέγουσι τὴν περσέαν, ὅτι
 καρδία μὲν ὁ καρπὸς αὐτῆς, γλώττῃ δὲ τὸ φύλλον ἔοι-
 κεν. ἐδὲν γὰρ, ὡν ἀνθρωπος ἔχειν πέφυκε, θεϊότερον
 λόγῳ

N 2

¹ Sic cum Squir. & W. recepi ex Bas. Xyl. E. Mez. Vulgo ἐτέρως. Pro ὑπολαμβ. Markl. fusp. ἀπολαμβάνοντες.

² Haud dubitavi, in his W. sequi, ita dantem ex Exempl. Turn. & var. lect. in margine Venet. codicis. Vulgo περὶ τὸν λόγον ἀνοϊσέον. Markl. fusp. κατὰ τ. λ. ἀ. Squir. ὅτι μὲν γὰρ παρὰ τ. λ. R. voluit κατὰ aut πρὸς. Mez. περὶ τῶν λόγων ἀνοϊσέον.

³ Markl. fusp. μαθεῖν.

⁴ Sic ex Ald. Bas. Xyl. adfentiente E. recepi cum Squir. & W. Vulgo θεῶν. Codex deinde, cujus nomen reticetur, χεδροπῶν τινα, quod praestare videtur Squirio. Idem pro νήπιον reponendum suspicatur νεαρῶν, quod statim sequitur, & jam supra de Harpocrate dicitur. Petav. deinde περὶ θεὸν pro περὶ θεῶν.

⁵ R. mavult ἀποφέρουσι. Petav. deinde λέγουσι, τὴν Περσέαν Γλῶσσα τύχη.

⁶ Cuper. Harpocrat. p. 21. legi vult τῷ Θεῷ. Petav. τῇ Θεῷ καθερωῖσθαι.

λόγῃ καὶ μάλιστ' ἐπεὶ περὶ θεῶν, ἐδὲ μείζονα ἰσοπῆν ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν. διὸ τῶ μὲν εἰς τὸ χρησθήριον εἰταῦθα κατιόντι παρεγγυᾶμεν ², ὅσια φρονεῖν, εὐφροσύνην ³ λέγειν. οἱ δὲ πολλοὶ γελοῖα δρῶσιν ἐν ταῖς πομπαῖς καὶ ταῖς ἑορταῖς, εὐφροσύνην προκηρύττοντες, εἶτα περὶ τῶν θεῶν αὐτῶν τὰ δυσφροσύνητα καὶ λέγοντες καὶ διανοόμενοι ⁴.

LXIX. Πῶς ἐν χρησέον ἐστὶ ταῖς συνθροαπαῖς καὶ ἀγέλασι καὶ πενθίμοις θυσίαις, εἰ μήτε παραλιπεῖν τὰ νενομισμένα καλῶς ἔχει, μήτε φύρειν τὰς περὶ θεῶν δόξας, καὶ συνταράττειν ὑποψίαις ἀτόποις; καὶ παρ' Ἑλλήσιν ⁵ ὅμοια πολλὰ γίνεται περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοῦ τι χρόνον, οἷς Αἰγύπτιοι δρῶσιν ἐν τοῖς ἰσίοις ⁶. καὶ γὰρ Ἀθήνησι νησεύσιν αἱ γυναῖκες ἐν θεσμοφορίοις χαμαὶ καθήμεναι. καὶ Βοιωτοὶ τὰ τῆς Ἀχαιῆς μέγαρον ⁷ κινῶσιν, ἐπαχθῆ τὴν ἑορτὴν ἐκείνην ὀνομάζοντες, ὡς δὶα

¹ Markl. fusp. ἐδ' ὁ μείζονα.

² Sic e Petav. dedi, quod W. ex E. & Venet. recepit. Vulgo παρεγγυᾶμα. Xyl. voluit παρεγγυῶν; Bentl. Squir. R. παρεγγυῶνται — hortantur scilicet, & mandant sacerdotes, qui oraculo praesunt.

³ Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Mez. Bentl. Markl. Vulgo εὐφροσύνη.

⁴ Petav. λέγοντες διανοόμενοι absque καὶ.

⁵ Markl. fusp. καίτοι παρ' Ἑλλ. Squir. καὶ γὰρ π. Ἑ.

⁶ R. fusp. ἐν τοῖς Ὀσιείοις.

⁷ Ἀχαιῶν, Hesychio teste, Epitheton Cereris ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κόρην ἄχης, ὅπερ ἐποιεῖτο ἀναζητῆσα αὐτὴν. *Megara Cereris movere* Squir. ita interpretatur — Boeotos, dum tristes ritus Cereri perfecerint, parva quaedam *fines* circumtulisse, quae Achaeae Cereris dedita essent. Semler. leg. fusp. τὰ τῆς Ἀχαιῆς Μεγάρον ἄχης; Spanhem. ad Callim. Cer. 12. corrigiτ Μεγαλάρτια κινῶσιν; Toup. Append. ad Theocrit. p. 44. μέγαρον οἰκῶσιν. W. notat, unum E. a vulgato aliud habere, idque a prima manu, κινῶσι, quod forte sit *pulvere adspersione*: correctorem autem κινῶσι reposuisse.

διὰ τὴν τῆς κόρης κάθοδον ¹ ἐν ἄχει τῆς Δήμητρος ἔσης. ἔσι δὲ ὁ μὴν ἔτος περὶ πλειάδα σπόριμος, ὃν Ἄθῦρ Αἰγύπιοι, Πυανεψιῶνα δ' Ἀθηναῖοι, Βοιωτοὶ δὲ Δαμάτριον καλεῖσι ². τὰς δὲ πρὸς ἐσπέραν οἰκῆντας ἰσορεῖ Θεόπομπος ἠγεῖσθαι καὶ καλεῖν, τὸν μὲν χειμῶνα Κρόνον, τὸ δὲ θερος, Ἀφροδίτην, τὸ δ' ἔαρ, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης γεννᾶσθαι πάντα. Φρύγες δὲ τὸν θεὸν οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, θερος δ' ἐγρηγορέναι, τοτὲ μὲν κατευνασμες, τοτὲ δ' ἀνεγέρσεις βακχεύοντες αὐτῷ τελεῖσι. Παφλαγῶνες δὲ καταδεῖσθαι καὶ ³ καθεῖργνυσθαι χειμῶνος, ἦρος δὲ κινεῖσθαι καὶ ἀναλύεσθαι φάσκουσι.

LXX. Καὶ δίδωσιν ὁ καιρὸς ⁴ ὑπόνοιαν ἐπὶ τῶν καρπῶν τῇ ἀποκρύψει γενέσθαι ⁵ τὸν σκυθρωπασμὸν, ἔς οἱ παλαιοὶ θεὰς μὲν ἐκ ἐνόμιζον, ἀλλὰ δῶρα θεῶν ἀναγκαῖα καὶ μεγάλα ⁶ πρὸς τὸ μὴ ζῆν ἀγρίως καὶ θηριωδῶς. καθ' ἣν δὴ ⁷ ὦραν τὰς μὲν ἀπὸ δένδρων ἐύρων ἀφανιζομένους παντέπασιν καὶ ἀπολείποντας, τὰς δὲ ⁸ καὶ αὐτοὶ κατασπείραντες ἔτι γλίχρως καὶ ἀπόρως, διαμῶμενοι ταῖς χερσὶ τὴν γῆν καὶ περισέλλοντες

N 3

αὐ-

¹ R. non probat κάθοδον, *reditum*; Eo iudice, sententia flagitat ἀρπαγὴν.

² Quae nunc sequuntur usque ad φάσκουσι Squirio inconcinne dicta & ad aliud argumentum pertinentia videntur, quare ea vel amovenda prorsus vel saltem inter uncas includenda censet.

³ abest hoc καὶ a Petav.

⁴ Petav. δίδωσιν ὁ θεός.

⁵ Recepi cum Squir. γενέσθαι e Petav. Dedit idem W. accedentibus A. E. Flor. Pol. Jannot. Vulgo γεννᾶσθαι.

⁶ Vox haec Markl. & Squir. est suspecta. R. hoc ordine legi vult δῶρα θεῶν μεγάλα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς —.

⁷ Dedi sic e mente Markl. Squir. W. Vulgo καθ' ἣν δὴ. In seq. R. legi vult ἀπὸ τῶν δένδρων.

⁸ Dedi sic e W. mente. Vulgo ἔς δὲ. Squir. pro κατασπείραντες legi voluit κατέσπειραν.

αὐτοῖς, ἐπ' ἀδήλω τῷ πάλιν ¹ ἐκλελειῶται καὶ συντέλειαν
 ἔχειν ἀποθέμενοι, πολλὰ θάπτουσιν ὅμοια καὶ πενθῶσιν
 ἔπραττον. εἶτα ὥσπερ ἡμεῖς τὸν ἀνέμενον βιβλία Πλά-
 ταιος, ὠνεῖσθαι Φαμέν Πλάτωνα, καὶ Μένανδρον ὑπο-
 κρίνεσθαι τὸν ² τὰ Μενάνδρου ποιήματα ὑποτιθέμενον ³,
 ἕτως ἐκεῖνοι τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασι τὰ τῶν θεῶν ὄνρα
 καὶ ποιήματα καλεῖν ἐκ ἐφείδοντο, τιμῶντες ὑπὸ χρείας
 καὶ σεμνύοντες. οἱ δὲ ὕπερον, ἀπαιδεύτως δεχόμενοι
 καὶ ἀμαθῶς ἀνασρέφοντες ἐπὶ τὰς θεὰς τὰ πάθη τῶν
 καρπῶν, καὶ τὰς παρσίας τῶν ἀναγκαίων καὶ ⁴ ἀπο-
 κρύψεις, θεῶν γενέσεις καὶ Φθοράς ἔπροσαγορεύοντες
 μόνον, ἀλλὰ καὶ νομίζοντες, ἀτόπων καὶ παρανόμων
 καὶ τεταραγμένων διξῶν αὐτὰς ⁵ ἐνέπλησαν, καίτοι τῷ
 παραλόγῳ τὴν ἀτοπίαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχοντες. Ὁ μὲν
 ἐν ⁶ Ξενοφάνησιν ὁ Κολοφώνιος ἠξίωσε τὰς Αἰγυπτιῶν, εἰ
 θεὰς νομίζουσι, μὴ θρηνεῖν, εἰ δὲ θρηνεῖσι, θεὰς μὴ νο-
 μίζειν. ἄλλως δὲ ⁷ γελοῖον ἅμα θρηνεύοντας εὐχεσθαι, τὰς
 καρ-

¹ Markl. susp. τῷ πάλιν; Squir. τὴν γῆν. καὶ σπέρματα αὐ-
 τοῖς, ἐπ' ἀδήλω τῷ πάλιν —.

² Dedi sic, R. probante, e Basf. cum W. Vulgo Μένανδρον
 τὸν ὑποκρίνεσθαι τὰ &c.

³ W. mavult διατιθέμενον.

⁴ Abest hoc καὶ a Frft. Squir. & R. Id restituit ex edd.
 prioribus. Dari etiam id voluit Squir. In Basf. deest τὰς ante
 παρσίας.

⁵ Sola Frft. quam R. sequitur, αὐτὰς. Correxī e rell.

⁶ Vulgo legitur ἔχοντες. ἔ μόνον Ξεν. ὁ Κολοφώνιος, ἢ ἔξῃς
 οἱ τ. Αἰγ. Squir. desideravit verbum ὑπέμνησαν post ἔχοντες,
 deletis ἔ μόνον, & ἢ ἔξῃς οἱ mutandum censuit in καὶ οἱ ἔξῃς;
 aut si ἔ μόνον retinendum foret, sic legi posse monuit ἔχοντες ἔ
 μόνον ὑπέμνησαν ἄν. R. post seq. θρηνεῖν deesse censuit ἐκί-
 λευον. Samaf. ἢ ἔξῃς correxit ὅς ἀξιοῖ. Correctio, quam W.
 proponit, mihi multis nominibus probanda videbatur. Eam
 recepi.

⁷ Vulgo ἄλλ' ὅτι. Squir. susp. ἄλλ' ἔτι. W. legendum
 proposuit aut ἄλλοι δὲ ἐγέλων, aut ἄλλως δὲ γελ. Posterius
 dedi. R. deinde cum Frft. θρηνεύτας. Restituit θρηνεύτας.

καρπῆς πάλιν ἀναφαίνειν καὶ τελειῶν ἑαυτὸς ¹, ὅπως πάλιν ἀναλίσκωνται καὶ θρηνῶνται.

LXXI. Τὸ δ' ἐν ἔσι τοιῆτον, ἀλλὰ θρηνῶσι μὲν τὰς καρπῆς, εὐχονται δὲ τοῖς αἰτίοις καὶ δοτῆρσι θεοῖς, ἐτέρως πάλιν νέως ποιεῖν καὶ ἀναφύειν ἀντὶ τῶν ἀπολυμένων. ὅθεν ἄρισα λέγεται παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις, τὸ τὰς μὴ μανθάνοντας ὀρθῶς ἀκείειν ὀνομάτων, καθῶς χρῆσθαι καὶ τοῖς πράγμασιν· ὡσπερ Ἑλλήνων, οἱ τὰ χαλκῶ καὶ τὰ γραπτῶ καὶ λίθινα μὴ μαθόντες μηδ' ἐπιθύντες ἀγάλματα καὶ τιμὰς θεῶν, ἀλλὰ θεὸς καλεῖν, εἶτα τολμῶντες λέγειν, ὅτι τὴν Ἀθηναῖν Λαχάρης ἐξέδυσε, τὸν δ' Ἀπόλλωνα χρυσοῦς βοσρύχης ἔχοντα Διονύσιος ἀπέκειρεν, ὁ δὲ Ζεὺς ὁ Καπετώλιος περὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐνεπρήθη καὶ διεφθάρη, λανθάνουσιν ² ἐφελκόμενοι καὶ παραδεχόμενοι δόξας πονηρὰς ἐπομένας τοῖς ὀνόμασιν. τῆτο δ' ἐχ ἤκιστα πεπόνθασιν Αἰγυπῆσιοι περὶ τὰ τιμώμενα τῶν ζώων. Ἑλλήνες μὲν γὰρ ἐν γε τέτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περισερᾶν, καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηναῖς, καὶ τὸν κύρανα τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύωνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης.

¹ Ἐκίτης ἀγαλμα Φασφόρε κύων ἔση ³.

Αἰγυπῆσιον δὲ οἱ πολλοὶ θεραπεύοντες αὐτὰ τὰ ζῶα.

N 4

¹ Squir. sum fecutus, sic dantem de suo pro vulg. ἑαυτοῦ. Probat correctionem W.

² Sic ex mente Baxt. Bentl. Markl. Squir. dedi. Vulgo διεφθάρη· μανθάνουσιν ἔν. R. quoque monuit, deleto ἔν, & puncto cum commate permutato, legendum λανθάνουσιν ἑαυτὰς ἐφελκόμενοι. W. corrigi vult λανθάνουσιν ἑμᾶ.

³ R. sic dedit, haud dubie Xyl. fecutus. Recepit idem, Salmaf. & Markl. correctione probatum, Squir. & W. Vulgo κύων ἔσι. In suppl. var. lect. Frst. collector adnotat, legendum videri κύων ἔσιν. Xyl. insuper monet, ἀγαλμα non esse proprie simulacrum, sed quod habetur in deliciis, jocale barbaris, quo quis se oblectat. Semler. tuetur ἔσι, nec probat Xylandri interpretationem vocis ἀγαλμα.

καὶ περιέποντες ὡς θεοὶ, ἔ γέλωτος μόνον, ἐδὲ χλευασμῶ, καταπεπλήκασιν τὰς ἱερουργίας· ἀλλὰ τῆτο¹ τῆς ἀβελτηρίας ἐλάχισόν ἐσι κανόν· δόξα δ' ἐμφύεται δεινῆ, τὰς μὲν ἀθενεῖς καὶ ἀνάκκας εἰς ἀκρατον ὑπερείκασα² τὴν δεισιδαιμονίαν, τοῖς δὲ δριμυτέροις καὶ θρασυτέροις εἰς ἀθέκας ἐμπίπλῃσα³ καὶ θηριώδεις λογισμῶς· ἧ καὶ περὶ τέτων τὰ εἰκότα διελθεῖν ἐκ ἀνάρμοσόν ἐσι.

LXXII. Τὸ μὲν γὰρ εἰς ταῦτα τὰ ζῶα τὲς θεοὶ τὸν Τυφῶνα⁴ δείσαντας μεταβαλεῖν, οἷον ἀποκρούπλουτας ἐαυτὲς σώμασιν ἴβειων καὶ κυνῶν καὶ ἰεράκων, πᾶσαν ὑπερέπαικε⁵ τερατείαν καὶ μυθολογίαν· καὶ τὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν θανόντων ὅσαι διαμένουσιν, εἰς ταῦτα μόνα⁶ γίνεσθαι τὴν παλιγγενεσίαν, ὁμοίως ἄπισον. τῶν δὲ βελομένων πολιτικὴν τινα λέγειν αἰτίαν, οἱ μὲν Ὀσirin ἐν τῇ μεγάλῃ στρατιᾷ Φασίν εἰς μέρη ποῖλὰ διανείμαντα τὴν δύναμιν, (λόχους καὶ τάξεις Ἑλληνικῶς⁷ καλῶ-

¹ R. mavult τῆτο μὲν τῆς. Squir. locum sic vult refingi ἔ γέλωτος μὲν μόνον — ἱερουργίας (τῆτο γὰρ — κανόν) ἀλλὰ δόξα δὲ ἐμφ.

² Hand dubitavi, sic dare ex R. & W. mente — *deji- cians, subruens* — pro vulg. ὑπερείδασα. Baxt. voluit ἐπερείδασα.

³ Salmaf. correxerat τὲς δὲ δριμυτέρες καὶ θρασυτέρες εἰς ἀθέκας ἐρέπλῃσα. Markl. quaerit, utrum recte usurpetur ἐμπίπλῃσα transitive, pro ἐμπίπλῃσαν ποιῶσα? Cum deinde Baf. (nec non Ald.) exhibeat ἧ καὶ, Xyl. monet, interrogative haec esse legenda, aut potius ἧ legendum, particulam, ut vocant, illativam.

⁴ Petav. θεοὶ εἰς τὸν Τυφ.

⁵ Squir. sussp. ὑπερβέβηκε.

⁶ abest μόνα a Petav.

⁷ Cum Squir. secutus sum Xylandrum, dando Ἑλληνικῶς pro vulg. Ἑλληνικῶς, parenthesisque haec includendo. Salmaf. Ἑλληνικῶς aut Ἕλληνες conjecerat. Markl. Ἕλληνες; R. ἂ λόχαι; Sic quoque W. ἂ λόχαι κ. τ. Ἕλληνες καλῶσιν.

καλῶσιν) ἐπίσημα δέναι ζωόμορφα ¹ πᾶσιν, ὧν ἕκασον τῶ ² γένει τῶν συννεμηθέντων ἱερὸν γενέσθαι καὶ τίμιον. οἱ δὲ τὲς ὕπερον βασιλεῖς, ἐκπλήξεως ἕνεκα τῶν πολεμίων, ἐν ταῖς μάχαις ἐπιφαίνεσθαι θηρίων χρυσῶς προτομῶς καὶ ἀργυρῶς περιτιθεμένους. ἄλλοι δὲ ³ τῶν δειῶν τινα καὶ πανάργων βασιλέων ἰσορῆσι, τὲς Αἰγυπλίους καταμαθόντα τῇ μὲν φύσει κᾶφες, καὶ πρὸς μεταβλήν καὶ νεωτερισμὸν ὀξύρροπος ὄντας, ἄμαχον δὲ καὶ δυσκἀθεκτὸν ὑπὸ πλήθους δύναμιν ἐν τῷ συμφρονεῖν ⁴ καὶ κοινοπραγεῖν ἔχοντας, αἰδίου αὐτοῖς ἐγκατασπεῖραι ⁵, δείξαντα δεισδαιμονίαν, διαφορῶς ἀπαύσει πρόφασιν. τῶν γὰρ θηρίων, ἃ προσέταξεν ἄλλοις ἄλλα τιμᾶν καὶ σέβεσθαι, δυσμενῶς καὶ πολεμικῶς ἀλλήλοις προσφερομένων, καὶ τροφὴν ἐτέραν ἐτέρων προσέσθαι πεφυκότων ⁶, ἀμύνοντες ⁷ αἰεὶ τοῖς οἰκείοις ἕκασοι, καὶ χαλε-

N 5

πῶς

¹ Vulgo ante ζωόμορφα fuit καὶ, quod deleui ex mente Markl. Squir. & R.

² Secutus sum Salmaf. & Markl. correctionem. Vulgo ὧν ἕκασον γένει. Squir. pro ὧν voluit ὁ; R. γένει τὸ συννεμηθέν; W. ὧν ἕκασον τῶ γενετῶ συννεμηθέντι. Bas. συννεμηθέντων, quod Xyl. corrigendum monnit; Petav. συννεμηθέντων.

³ Post haec vulgo extat τῶν δὲ. Delevi id ex mente Mez. R. & W. ut iteratam e frequentibus.

⁴ Dedi sic e Markl. correctione, W. probata. Vulgo συμφρονεῖν.

⁵ Secutus sum in his corrigendis R. conjecturam, Mez. & W. consensu firmatam. Vulgo αὐτοῖς ἐν κατασπορᾷ δείξαντα δεισδαιμονίαν δ. α. π. — *sparsisse inter ipsos aeternae discordiae argumentum docenda superstitione.* Markl. & Squir. δείξαντα pro δείξαντα voluerunt. Uterque etiam de voce αἰδίου dubitat.

⁶ Sic Bentl. Salmaf. & Squir. legendum monuerunt dedique pro vulg. ἐτέρας προσέσθαι πεφυκότας. Markl. correxit ἄτα δὲ, vel ὡς, vel ὡς καὶ, τροφὴν ἐτέραν ἕτερα προσέσθαι, πεφυκότα, parenthesi includendo. R. sup. ἐτέρας προσί. πεφυκότος; W. τροφὴν ἐτέρων ἕτερα προσέσθαι πεφυκότων.

⁷ Sic Baxt. Bentl. Markl. Squir. & W. corrigendum censuerunt, & dedi pro vulg. ἀμύνοντες.

πῶς ἀδικημένων¹ Φέροντες, ἐλάνθανον ταῖς τῶν Θηρίων
ἐχθραῖς συνεληκόμενοι² καὶ συνεκπολεμήμενοι πρὸς ἀλ-
λήλους. μόνοι γὰρ ἔτι νῦν Αἴγυπτίων Λυκοπολιταὶ πρό-
βατον ἐθίσκιν, ἐπεὶ καὶ λύκος, ὃν θεὸν νομίζουσιν· οἱ
δὲ Ὀξυρυγχῖται κατ' ἡμᾶς, τῶν Κυνοπολιτῶν τὸν ὀξύ-
ρυγχον ἰχθὺν ἐθιόντων, κύνας³ συλλαβόντες καὶ θύ-
σαντες, ὡς ἱερεῖον κατέφαγον. ἐκ δὲ τέτε κατασάντες
εἰς πόλεμον, ἀλλήλους τε διέθηκαν κακῶς, καὶ ὕστερον ὑπὸ
Ῥωμαίων κολαζόμενοι διετέθησαν⁴.

LXXIII. Πολλῶν δὲ λεγόντων εἰς ταῦτα τὰ ζῶα
τὴν τῆ Τυφῶνος αὐτῆ διαρᾶσαι⁵ ψυχὴν, αἰνίττεσθαι δό-
ξειεν ἂν ὁ μῦθος, ὅτι πᾶσα φύσις ἄλογος καὶ Θηριώ-
δης τῆς τῆ⁶ κακῆ δαίμονος γέγονε μοίρας, κηκείνον
ἐκμειλισσόμενοι καὶ παρηγορῆντες περιέπαισι ταῦτα καὶ
θεραπεύουσιν· ἂν δὲ πολὺς ἐμπίπῃ καὶ χαλεπὸς αὐχμὸς,
ἐπάγων ὑπερβαλλόντως⁷ ἢ νόσος ὀλεθρῆς ἢ συμφορᾶς
ἄλλας παραλόγως καὶ ἀλοκότης, ἕνια τῶν τιμωμένων
οἱ ἱερεῖς ἀπέχοντες⁸ ὑπὸ σιότητος μετὰ σιωπῆς καὶ ἡσυ-
χίας, ἀπειλᾶσι καὶ δεδίττονται τοπρῶτον, ἂν δ' ἐπιμεί-
νη, καθιερεῖσι⁹ καὶ σφάττῃσιν, ὡς δὴ τινα κολασμὸν
ὄντα τῆ δαίμονος τῆτον, ἢ καθαρμὸν ἄλλως μέγαν ἐπὶ
μεγί-

¹ scil. Θηρίων. Dedi sic e Markl. & Squir. mente. Vulgo ἀδικήμενοι.

² W. mavult συνεληκόμενοι. Petav. deinde συμπολεμήμενοι.

³ R. mavult κύνας. Sic vertit Kaltw.

⁴ R. mavult διελύθησαν, i. e. συνηλλάγησαν, reconciliati fuerunt.

⁵ W. quaerit, an διρηῆσαι, distributam fuisse? Petav. τὴν Τυφῶνος, omisso articulo τῆ.

⁶ abest τῆ a Petav.

⁷ Bene monet W. legendum αὐχμὸς ἐπάγων ὑπερβάλλον-
τας, ut πολὺς ad Typhonem redeat.

⁸ Sic Markl. Squir. & W. dari voluerunt. dedique pro vulg.
ἐπέχοντες — abauscentes, quod Xyl. quoque vertit

⁹ R. mavult καθιερεύσει, cum infra occurrat αἱ καθιερεύσεις.

μεγίστοις· καὶ γὰρ ἐν Εἰληθυσίας ¹ πολεὶ ζῶντας ἀν-
 θρώπων κατεπίμπρασαν, ὡς Μανεθῶς ² ἰσόρηκε, Τυ-
 Φωνίης καλῶντες, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν λιμνῶντας
 ἠφάνιζον καὶ διέσπειρον. ἀλλὰ τῆτο μὲν ἐδρᾶτο Φανερ-
 ρῶς καὶ κατ' ἓνα καιρὸν ἐν ταῖς κυνάσιν ἡμέραις· αἱ
 δὲ τῶν τιμωμένων ζῶων καθιερύσεις ἀπόρρητοι καὶ χρό-
 νοις ³ ἀτάκτοις πρὸς τὰ συμπύπλοντα γινόμεναι, τὰς
 πολλὰς λαυθάνουσι, πλὴν ὅταν ταφὰς ⁴ ἔχωσι, καὶ τῶν
 ἄλλων ἀναδεικνύντες ἓνα πάντων παρόντων συνεμβάλω-
 σιν ⁵, οἴομενοι τῆ Τυφῶνος ἀντιλυπεῖν καὶ κολέειν τὸ
 ἠδόμενον. ὁ γὰρ Ἄπις δοκεῖ μετ' ὀλίγων ἄλλων ἱερὸς
 εἶναι τῆ Ὀσίριδος· ἐκείνῳ ⁶ δὲ τὰ πλεῖστα προσνέμεσι.
 καὶ ἀληθῆς ὁ λόγος ἔστος, σημαίνει ⁷ ἠγῆμαι τὸ ζητέ-
 μενον ἐπὶ τῶν ὁμολογεμένων καὶ κοινὰς ἐχόντων τὰς
 τιμὰς. οἷον ἐσιν Ἰβις καὶ ἰέραξ καὶ κυνοκέφαλος, αὐ-
 τὸς ὁ Ἄπις ⁸. ἔτω δὴ γὰρ τὸν ἐν Μένδητι τράγον
 καλῶσι.

LXXIV. Λεῖπεται δὲ δὴ τὸ χρεῖῳδες καὶ τὸ
 συμβολικὸν, ὧν ἓνα πατέρη, πολλὰ δ' ἀμφοῖν μετέχη-
 κε.

¹ *Lucinae*. Ita legendum monuerunt Marsham. Can. Chron.
 p. 317. & Wesseling. ad Diod. Sic. I. 88. Probant idem R.
 & W. vertuntque Semler. & Kaltw. & dedi pro vulg. Ἰδαθυσίας.

² Dedi sic cum Squir. Vulgo Μανεθῶν.

³ Squir. mavult ἐν χρόνοις ἀτ.

⁴ Xyl. supplet Ἄπιδος; item Baxt. at Squir. τινων. Pro-
 xima mire turbata esse, monent Squir. & W.

⁵ W. corrigi vult συνεμδάλλουσι. Squir. inferendum censet
 τότε inter καὶ & τῶν ἄλλων.

⁶ redit ad Typhonem. W.

⁷ Markl. Squir. & W. legendum censent συμβαίνειν. Pro
 τὸ ζητέμ. Squir. mavult τὸ ποιούμενον.

⁸ Markl. legi vult αὐτὸς τε ὁ Ἄ. vel καὶ αὐτὸς ὁ Ἄπ. Pro-
 steius probat Squir. Inse i quoque idem vult in seq. post γὰρ.
 Semler. post Ἄπις excidisse suspicatur καὶ ὁ Μένδης, quod
 Kaltw. amplectitur, & vertendo exprimit. Et iam W. deside-
 rat ὁ Παῦν, vel aliud ejus numinis nomen ὁ Μένδης, vel ὁ
 Θεμῆς, cum Wesseling. ad Diod. Sic. I. 84.

κε. βῆν μὲν ἔν καὶ πρόβατον καὶ ἰχνεύμονα δῆλον ὅτι χρείας ἕνεκα καὶ ὠφελείας ἐτίμησαν· ὡς Λήμνιοι κορύδες, τὰ τῶν ἀτέλεστων εὐρίσκοντας ¹ ὡς καὶ κόπροντας· Θεσσαλοὶ δὲ πελαργὸς, ὅτι πολλὰς ὄφεις τῆς γῆς ἀναδιδόσης ἐπιφανέντες ἐξώλεσαν ἅπαντας· διὸ καὶ νόμον ἔθεντο Φεύγειν, ὅσις ἂν ἀποκλείη πελαργόν· ἀσπίδα δὲ καὶ γαλῆν καὶ κύνταρον ², εἰκόνας τινὰς ἔν αὐτοῖς ³ ἀμαυρὰς, ὥσπερ ἔν σαγόσιν ἡλίῳ, τῆς τῶν θεῶν δυνάμειωσ καταιδόντες· τὴν μὲν γὰρ γαλῆν ἐτι πολλοὶ νιμίζουσι καὶ λέγουσι κατὰ τὸ ἕξ ὀχουομένην, τῶν δὲ σώματι τήλυσαν, εἰκασμα τῆς τῆ λογικῆ γενέσεως εἶναι· τὸ δὲ κύνταρον γένος ⁴ ἐκ ἔχειν θηλείαν, ἀρβενας δὲ πάντας ἀφίεναι τὸν γόνον εἰς τὴν σφαιροποικμήνην ἕλλην, ἣν κυλινδῶσιν ἀντιβάδην ἄθεντες, ὥσπερ δοκεῖ τὸν ἕρανὸν ὁ ἥλιος εἰς τὸναντίον περιστρέφειν, αὐτὸς ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς φερόμενος· ἀσπίδα δὲ, ὡς ἀγήρω καὶ χρωμένην κινήσεισιν ἀνοργάνοις μετ' εὐπετείας καὶ ὑγρότητος ἄσφω ⁵ προσείκασαν.

LXXV. Οὐ μὴν ἐδὲ ὁ προοδὸς αἰτίας πιθανῆς ἀμοιρῶσαν ἔχηκε τιμῆν, ἀλλὰ μίμημα ⁶ θεῶν λέγεται γεγονέναι, μόνος μὲν ἀγλωστος ἂν. Φανῆς γὰρ ὁ θεῖος ⁷ λόγος ἀπροσδεῆς ἐστὶ, καὶ δι' ἀψόφω βαίνων κελύθε

1 R. mavult ἀνευρίσκοντας.

2 Subaudiendum e superiori ἐτίμησαν. W. illa ὡς Λήμνιοι — πέλαργον, in parenthesi accipienda monet.

3 Sic Squir. dedit e correptione Bentl. Baxt. Markl. Receipt idem W. ex E. & Mez. Vulgo ἑαυτοῖς.

4 Ald. τὸν δὲ κύνταρον γ. ἕ. ἕ.

5 Solem intelligendum esse monet R. Vulgo fuit post hanc vocem particula ἦ, prorsus otiosa. Eam deleui cum Squir. & W. auctoritate Xyl.

6 Vulgo ἀλλά ἕ μίμημα. Particulam negantem haud agnoscit Bas. & Xyl. eamque deleri jubent Salmaf. & R. Deleui cum Squir. & W. Pro ἕ μίμ. Mez. correxit ὁμοίωμα.

7 R. cum Frft. θεοῖς. Restitui priorem lectionem.

λεύθη καὶ δίκης τὰ θυητὰ ἀγει κατὰ δίκην ¹. μόνη
 δέ Φασιν ἐν ὑγρῷ διαιτωμένα ² τὰς ὄψεις ὑμένα λείην
 καὶ διαφανῆ παρακαλύπτειν ³ ἐκ τῆ μετώπῃ κατερχό-
 μενον, ὡσε βλέπειν μὴ βλεπόμενον, ὃ ⁴ τῷ πρώτῳ θεῷ
 συμβέβηκεν. ὅπε δ' ἂν ἡ θήλεια τῆς χώρας ἀποτένη,
 τῆτο Νείλε πέρας ἐπίσταται ⁵ τῆς αὐξήσεως γενόμενον.
 ἐν ὑγρῷ γὰρ ἐ δυνάμεναι ⁶, πόρρω δὲ φοβάμεναι τίπειν,
 ἔτως ἀκριβῶς προαιθάνονται τὸ μέλλον, ὡσε τῷ ποταμῷ
 προσελθόντι χρῆθαι λοχευόμεναι καὶ θάλλεσαι ⁷, τὰ
 δ' ὡς ξηρὰ καὶ ἄβρεια φυλάσσειν. ἐξήκοντα δὲ τίπει-
 σιν· καὶ τσαύταις ἡμέραις ἐκλείπει ⁸, καὶ τσαύτας
 ζῶσιν ἐνιαυτῆς οἱ μακρότατον ζῶντες, ὃ τῶν μέτρων
 πρώτον ἐσι τοῖς περὶ τὰ ἐράνια πραγματευομένοις. ἀλ-
 λά μὴν τῶν δι' ἀμφοτέρα τιμωμένων, περὶ μὲν τῆ κυ-
 νὸς εἴρηται πρόσθεν· ἡ δ' ἴβις ἀποκλείεισσα μὲν τὰ θα-
 νατηφόρα τῶν ἐρπετῶν, ἐδίδαξε πρώτη κενώματος ἰατρι-
 κῆ χρεῖαν κατιδόντας, ἔτω κλυζομένην ⁹ καὶ καθαίρο-
 μένην

¹ Sententia est Euripidis Troad. 888. Voces καὶ δίκης de-
 leri vult Squir. & in earum locum promoveri κατ' δίκην. Idem
 fecit Salmat. Sed Markl. pro istis mavult καὶ σιγῆς. R. tue-
 tur vulgatam, subaudiendo δι' ἀπόψε δίκης — Deus per se-
 mitiam tacitam tacitumque jus procedens agit coram se res
 humanas. Pro κατὰ δίκην reponendum suspicatur κατ' Εὐρι-
 πίδην. W. iudice delendum καὶ δίκης.

² Dedi sic cum Squir & W. e Petav. Vulgo διαιτωμένα.

³ R. susp. περικαλύπτειν.

⁴ Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Mez. Salm. Bentl.
 Markl. Vulgo ᾤ. Etiam in suppl. Var. lect. Frst. adnotatur,
 pro ᾤ legendum videi ὄ vel ὤ.

⁵ Mez. Markl. & R. susp. ἐπίσαντο, scil. Aegyptii.

⁶ Vulgo δυνάμενοι, & deinde φοβάμενοι. Cum Squir. & W.
 restitui femininum e mente Mez & Markl.

⁷ R. subaudiri vult ἐκείνας. W. autem sic distinguendum
 monet λοχευόμεναι, καὶ θάλλεσαι δὲ τὰ ὡς. &c.

⁸ Ald. & Bas. ἐκλείπει. Xyl. correxit.

⁹ Pro ἔτω κλυζ R. susp. uno verbo ὑποκλυζομένην, sibi
 pariter infirmas elucentem.

μένην ὑφ' ἑαυτῆς, οἱ δὲ νομιμώτατοι τῶν ἱερέων καθάρσιον ὕδωρ ἀγνιζόμενοι λαμβάνουσιν, ὃθεν ἴβις πέπωκεν. ἔπειτα γὰρ ἡ ¹ υσῶδες, ἢ πεΦαρμαγμένον, ἐδὲ πρόσσι· τῇ δὲ τῶν ποδῶν διαβάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ ῥύγχος ² ἰσόπλευρον ποιεῖ τρίγωνον. ἔτι δὲ ἡ τῶν μελάνων πτερῶν περὶ ³ τὰ λευκὰ ποικιλία καὶ μίξις ἐμφαίνει σελήνην ἀμφικυρτον. ἔδει δὲ θαυμάζειν, εἰ γλίχρας ὁμοιότητος ἕτως ἠγάπησαν Αἰγύπτιοι. καὶ Ἐλληνες ⁴ ἐν τε γραπτοῖς ἐν τε πλαστοῖς, εἰκάσματος θεῶν ἐχρήσαντο πολλοῖς τοιούτοις. οἷον ἐν Κρήνῃ Διὸς ἦν ἀγαλμα μὴ ἔχον ὄτα· τῷ γὰρ ἄρχουσι καὶ κυρίῳ πάντων, ἔδενός ἀκέειν προσήκει. τῷ δὲ τῆς Ἀθηνῶν, τὸν δράκοντα Φειδίας παρέθηκε· τῷ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἥλιδι, τὴν χελώνην, ὡς τὰς μὲν παρθένους Φυλακῆς δεομένας, ταῖς δὲ γαμεταῖς οἰκρίαν καὶ σιωπὴν πρέπεσαν. ἡ δὲ τῆ Ποσειδῶνος τρίαινα σύμβολόν ἐστι τῆς τρίτης χώρας, ἣν θάλαττα κατέχει μετὰ τὸν ἔρανον καὶ τὸν ἀέρα τεταγμένη ⁵. διὸ καὶ τὴν ἀμφιτρίτην καὶ τὴν τρίτωνας ἕτως ὠνόμασαν. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμὸς καὶ χήματα θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις. τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλεον Ἀθηνῶν κορυφαγενηῆ ⁶ καὶ τριτογένειαν, ὅτι τρισὶ καθέτοις ἀπὸ τῶν τριῶν γωνιῶν ἀγομέναις διαιρεῖται· τὸ δὲ ἐν, Ἀπολλωνῶν,

¹ R. iudice, hoc ἢ videri potest e sequente y iteratum, aut cum ti mutandum.

² Squir. cum Markl. voluit καὶ τῷ ῥύγχει. R. tuetur vulgatam, subaudiendo πρὸς a communi.

³ R. legi vult πρὸς.

⁴ Xyl. fufp. ὅπε καὶ Ἐλ. vel καὶ γὰρ καὶ Ἐ. Consentiant Baxt. Bentl. Markl. cum eo. Squir. & R. suppleant εἰ καὶ Ἐλ.

⁵ Sic W. ex E. Venet. Mez. Markl. reposuit pro vulg. τεταγμένην. Tuetur quidem hanc Squir. ut sit sensus: Neptuni tridens signum est tertiae regionis, quam regionem post coelum aëremque collocatam mare occupat.

⁶ Ald. Bas. Steph. κορυφαγενηῆ.

λωνα, πείθασα προφάσει καὶ διπλοτάτοις μονάδος ¹.
 ἔριν δὲ, τὴν δεκάδα καὶ τόλμαν ². δίκην δὲ, τὴν τριά-
 दा. τῷ γὰρ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι κατ' ἔλλειψιν καὶ ὑπερ-
 βολὴν ὄντος, ἰσότητι ³ δίκαιον ἐν μέσῳ γέγονεν· ἡ δὲ
 καλυμένη τετρακὺς τὰ ἕξ καὶ τριάκοντα, μέγιστος ἦν
 ὄρκος, ὡς τεθρύλληται καὶ κόσμος ὠνόμασαι, τεσσα-
 ρων μὲν ἀρτίων τῶν πρώτων, τεσσαρῶν δὲ τῶν περισσῶν
 εἰς τὸ αὐτὸ συντιθεμένων, ἀποτελέμενος.

LXXVII. Εἶπερ ἔν οἱ δοκιμώτατοι τῶν Φιλοσό-
 Φων, ἐδ' ἐν ἀψύχοις καὶ ἀσωμάτοις πράγμασιν αἰνίγμα ⁴
 τῷ θεῷ κατιδόντες ἤξιον ἀμελεῖν ἐδέν, ἐδ' ἀτιμάζειν,
 ἔτι μᾶλλον οἴομαι τὰς ἐν αἰθανομέναις καὶ ψυχῇ ἐχέ-
 σαις καὶ πάθος καὶ ἦθος φύσεσιν ἰδιότητος κατὰ τὸ
 ἦθος. ἀγαπητέον ἔν ἐ ταῦτα ⁵ τιμῶντας, ἀλλὰ διὰ
 τέτων τὸ θεῖον, ὡς ἐναργετέρων ⁶ ἐσὸπ' ἔρων καὶ φύσει
 γεγο-

1 Locus hic, Xyl. iudice, a librario arithmetices imperito
 corruptus. Squir. cum Baxt. voces πείθασα — μονάδος e tex-
 tu de endas censet, e margine male in eum intrusas, cum tex-
 tus sine eis optime procedat. R. susp. πείθᾶς γὰρ Φοσι καὶ ἀ-
 πλότητος σημεῖον εἶναι τὴν μονάδα; W. πλήθους ἀποφάσει καὶ
 ἀπλότητι τῆς μονάδος — quod nomen multitudine recusat,
 simplicitatem proficitur unitatis. Kaltw. cum Semlero haec
 omitit. Pro διπλοτάτοις Ald. Bal. διπλοτάτης.

2 R. quaerit, num πόλεμον?

3 Squir. susp. ὥς το δίκαιον. R. τὸ ἰσότητι δίκαιον.

4 Mez. μίμημα.

5 Relinquo haec, qualia sunt vulgo, corrupta aut mutila.
 Markl. pro κατὰ τὸ ἦθος coniecit κατὰ τὸ εἶκος, & sequentia
 cum praemissis junxit, deleta distinctione & particula ἔν, sic:
 ἰδιότητος κατὰ τὸ εἶκος ἀγαπητέον, ἐ ταῦτα τιμῶντας, ἀλ-
 λά &c. Squir. pro ἰδιότητος maluit οἰκειότητος, & κατὰ τὸ
 ἦθος aut profus delendum censuit, aut pro iis substituendum
 καταθανμάζαν, aut quid ejusmodi. Salmaf. ita locum consti-
 tuit ἐχέσσαις κατὰ πάθος καὶ ἦθος φύσεσιν ἰδιότητος, ἀγαπη-
 τέον, ἐ τ. τ. R. quoque delet κατὰ τὸ ἦθος, legens ἰδιότη-
 ται ἀγαπητέος, ἐ τ. τ. Mez. & W. consentiunt Marklando.

6 R. mavult ἐναργετέων.

γεγονότων, ὡς ὄργανον ἢ τέχνην αἰεὶ τῆ πάντα κοσμεύ-
 τος θεῶ νομίζειν καλῶς· ἀξιόν τε μηδὲν ἄψυχον ἐμ-
 ψύχε, μηδ' ἀναίδητον αἰδανομένε κρεῖττον εἶναι ¹. μηδ'
 ἂν τὸν σύμπαντά τις χρυσὸν ἐμῶ καὶ σμάραγδον εἰς ταύ-
 τὸ συμφορήσῃ. ἐκ ἐν χροιαῖς γὰρ, εἰδ' ἐν χήμασιν,
 εἰδ' ἐν λειότησιν ² ἐγγίνεται τὸ θεῖον, ἀλλ' ἀτιμότεραν
 ἔχει ³ νεκρῶν μοῖραν, ὅσα μὴ μετέχε, μηδὲ μετέχειν
 τῆ ζῆν πέφυκεν. ἢ δὲ ζῶσα καὶ βλέπασα καὶ κινήσεως
 ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς ἔχεσα, καὶ γινώσιν οἰκείων καὶ ἄλλο-
 τριῶν φύσις, ἄλλως τε ⁴ ἔσπακεν ἀπορροήν καὶ μοῖραν
 ἐκ τῆ φρονήτος, ὅπως κυβερνᾶται τὸ σύμπαν ⁵ κατ'
 Ἡράκλειτον. ὅθεν εἰ χεῖρον ἐν τέτοις ⁶ εἰκάζεται τὸ
 θεῖον, ἢ χαλκείοις ⁷ καὶ λιθίνοις δημιουργήμασιν, ἢ φθο-
 ρὰς

1 Locus iterum corruptus, quem variis modis Eruditi cor-
 rigendum statuerunt. Pro αἰεὶ τῆ Markl. susp. αἰεὶς, & ἄψυχον
 ἐμψύχε pro ἐμψυχον ἀψύχε, quod vulgo legitur. Squir. pro αἰεὶ
 voluit αὐτά, pro καλῶς cum Bentl. καὶ ὅλως; pro ἀξιόν τε,
 ἀξιοτέον; nec non ἄψυχον ἐμψύχε, Bentl. & Baxt. consentienti-
 bus; R. sic legendum censuit καὶ ὡς ὄργ. ἢ τ. δεῖ τῆ πάντα κα-
 λῶς κοσμεύτος θεῶ νομίζειν, per vocem τέχνην opus arte perfe-
 ctum significari monens; item ἀξιόν γε pro ἀξιόν τε. W. sic lo-
 cum constituit: γεγονότων ὡς ὄργανον τὴν ψυχὴν δεῖ τῆ πάντα
 κοσμεύτος θεῶ νομίζειν καὶ ὅλως ἀξιοῦν μηδὲν ἄψυχον ἐμψύ-
 χε, μηδὲ ἀναίδητον αἰδανομένε κρεῖττον εἶναι. Venetus praebuit
 ἀξιοῦν; Jannot. & var. lect. cod. Δ. ἄψυχον ἐμψύχε. Ultima
 haec in textum recipere, haud dubitavi.

2 Petav. εἰδ' ἐν λειότησιν.

3 Ald. & Bas. ἔχαν. Receptit id Squir. praemissa ἐκ ἐν χρῶ-
 — θεῖον parenthetice sumendo.

4 W. judice, corruptum, pro quo Xyl. legisse videri idem
 monet ὅλως γε. Vertit nimirum οπιῖνο.

5 Vulgo τὸ τε σύμπαν. Delevi τε ex Bentl. & Squir. men-
 te. Markl. susp. ὅτω κυβερνᾶται τῆτο τὸ σύμπαν, id quod
 Xyl. vertendo exprimit: qua gubernari hoc Universum Hera-
 cletus dixit.

6 Squir. susp. ἐν τοῖς τοῖς, in rebus scil. supra memoratis qua-
 litatibus gaudentibus.

7 Markl. χαλκοῖς; Salmaf. idem voluit, & εἰκάζεται pro
 εἰκάζεται; R. aut χαλκείοις vult poetice, aut χαλκοῖς.

ρὰς μὲν ἰμοίως δέχεται καὶ ἐπιχρώσεις, αἰδησεως δὲ πάσης φύσει καὶ συνέσεως ἐσέρηται. περὶ μὲν ἔν τῶν τιμωμένων ζώων ταῦτα δοκιμάζω μάλιστα τῶν λεγομένων.

LXXVIII. Στολαὶ δὲ αἱ μὲν Ἴσιδος, ποικίλαι ταῖς βαφαῖς· (περὶ γὰρ ὕλην ἢ δύναμις αὐτῆς, πάντα γινόμενην καὶ δεχομένην, Φῶς, σκότος· ἡμέραν, νύκτα· πῦρ, ὕδωρ· ζῶην, θάνατον· ἀρχὴν, τελευτήν) ἢ δ' Ὀσίριδος ἐν ἔχει σκιάν, ἐδὲ ποικιλμὸν, ἀλλὰ ἐν ἀπλῆν τὸ Φωτοειδές ¹. ἀκρατον γὰρ ἢ ἀρχή, καὶ ἀμιγές τὸ πρῶτον καὶ νοητὸν. ὅθεν ἅπαξ ταῦτα ² ἀναλαβόντες, ἀποτίθενται καὶ φυλάττουσιν, τὸ γὰρ νοητὸν ³ ἀάκρατον καὶ ἀψαυσον· τοῖς δ' Ἰσιακοῖς ⁴ χρωῦνται πολλάκις, ἐν χρήσει γὰρ τὰ αἰδητὰ καὶ πρόχειρα ὄντα πολλὰς ἀναπλύσεις καὶ θείας αὐτῶν ⁵ ἄλλοτ' ἄλλως ἀμειβομένων διδωσιν. ἢ δὲ τῶ νοητῶ καὶ εἰλικρινῆς καὶ ἀγίης νόησις, ὡσπερ ἀεραπὴ διαλάμψασα, τῇ ψυχῇ ⁶ ἅπαξ ποτὲ θιγεῖν καὶ προσιδεῖν παρέχε ⁷. διὸ καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης ἐποπτικὸν τῆτο τὸ μέρος τῆς Φιλοσοφίας καλεῖσιν, ὡς οἱ ⁸ τὰ δοξασὰ καὶ μιλῶ καὶ παντοδαπὰ ταῦτα παραμειψόμενοι τῷ λόγῳ, πρὸς τὸ πρῶτον ἐκεί-

1 Markl. monet, auctorem alibi scribere Φλογοειδές.

2 W. cum Squir. & Markl. corrigendum monet ταύτην, ut redeat ad stolam Osiridis. R. susp. τῆτα. Xyl. vertit: Osiridis simulacra.

3 Voces τὸ γὰρ νοητὸν defunt in Ald. Bas. Xyl. A. E. Flor. — facile desiderandae, Squir. & W. iudicibus. Eas addiderunt Pol. Leonie. Schott. Anon.

4 Squir. cum Markl. mavult ταῖς δ' Ἰσιακαῖς, ut ad stolas Isis referatur.

5 Squir. susp. αὐτῶν. Deinde Markl. ἀγνῆ pro ἀγίης.

6 Sic e Markl. & Squir. mente dedi pro vulg. τῆς ψυχῆς.

7 Sic e Benth. correctione dedi. Vulgo προσέχε.

8 R. pro ὡς οἱ susp. ὅσοι; W. καλεῖσιν καὶ τὰς ὅσοι τὰ δοξασὰ — καὶ θίγοντας.

ἐκείνο καὶ ἄπλεον καὶ ἄϋλον ἐξάλλονται, καὶ θίγοντες ἄλλως ¹ τῆς περὶ αὐτὸ καθαρᾶς ἀληθείας, οἷον ἐντε-
ληῆ ², τέλος ἔχειν Φιλοσοφίαν νομίζουσι.

LXXIX. Καὶ τῆτο ὅπερ οἱ νῦν ἱερεῖς ἀφοσιόμενοι καὶ παρακαλυπτόμενοι ³ μετ' εὐλαβείας ὑποδηλῶσιν, ὡς ὁ Θεὸς ἔτος ἄρχει καὶ βασιλεύει τῶν τεθνηκότων, ἔχ ἕτερος ἂν τῆ καλεσμένος παρ' Ἑλλήσιν ἄδῃ καὶ Πλευτωνος, ἠγνοόμενον, ὅπως ἀληθές ἐστι, διαταράττει ⁴ τὰς πολλὰς ὑπονοῶντας ἐν γῆ καὶ ὑπὸ γῆν τὸν ἱερόν καὶ ὅσιον ὡς ἀληθῶς Ὀσιριν οἰκεῖν, ὅπερ τὰ σώματα κρύπτεται τῶν τέλος ἔχειν δοκούντων. ὁ δ' ἐστὶ μὲν αὐτὸς ἀπαιάτω τῆς γῆς ἀχραντος καὶ ἀμίαντος καὶ καθαρὸς ἐσίας ἀπάσης Φθορᾶν δεχομένης καὶ θάνατον. ἀνθρώπων δὲ ψυχαῖς ἐνταυθοῖ μὲν ὑπὸ σωμάτων καὶ παθῶν περιεχομέναις ⁵ ἐκ ἐστὶ μετῴσια τῆ θεῶ, πλην ὅσον οὐεῖρατος ἀμαυρῆ θιγεῖν νοήσῃ διὰ Φιλοσοφίας. ὅταν δ' ἀπολυθεῖσαι μετασῶσιν εἰς τὸ ἀεὶδὲς καὶ ἀόρατον καὶ ἀπαθές καὶ ἄγνον, ἔτος αὐταῖς ⁶ ἠγεμῶν ἐστὶ καὶ βασιλεύς ὁ Θεός, ἐξηρητημέναις ὡς ἂν ἀπ' αὐτῆ ⁷ καὶ θεωμέναις ἀπλήγως καὶ ποθέσαις τὸ μὴ Φατὸν, μηδὲ ῥητόν ⁸ ἀνθρώποις κάλλος. ἔ τὴν Ἴσιν ὁ παλαιὸς ἀποφαίνει λόγος ἐρῶσαν ἀεὶ καὶ διώνκσαν καὶ συνῶσαν, ἀναπιμπλάναι τὰ ἐνταῦθα πάντων καλῶν ⁹ καὶ ἀγαθῶν,
ἔσα

1 R. susp. ἀδόλως, aut ὄλως, aut ἀπλῶς. W. probat ἀπλῶς.

2 R. & W. susp. οἷον ἐν τελετῇ, τέλος ἔχον Φιλοσοφίας. Markl. ἐντελεῖς; Salmf. delet τέλος ἔχον.

3 R. mavult περικαλυπῆ.

4 Sic Xyl. Salmf. Bentl. Baxt. Markl. legerunt, dedique cum Squir. & W. pro vulg. διαταράτταν.

5 Markl. quaerit, an περιωχομέναις?

6 Ald. & Bas. αὐτὸς.

7 W. transponi vult ὡς ἂν ἀπ' αὐτῆ ἐξηρητημέναις.

8 Bene W. monet, vix haec esse ferenda. Susp. μὴ Φατόν, μηδὲ ῥητόν, aut μὴ Φατόν, μηδ' ὄρατόν.

9 Markl. susp. πάντα καλῶν.

ὅσα γενέσεως μετέχῃκε. ταῦτα μὲν ἐν ἕτως ἔχει τὸν μάλις Θεοῖς πρέποντα λόγον.

LXXX. Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν θυμιωμένων ἡμέρας ἐπέκειν εἰπεῖν, ὥσπερ ὑπεχόμην, ἐκεῖνο διανοηθεῖη τις πρότερον, ὡς αἰεὶ μὲν οἱ ἄνδρες ἐν σπεδῇ μεγίστη τρέφονται τὰ πρὸς ὑγίαν ἐπιτηδεύματα, μάλις δὲ ταῖς¹ ἱερουργίαις καὶ ταῖς ἀγνεύαις καὶ διαίταις ἐχ² ἤτλόν ἐσι τρετὶ τῶ ὅσις² τὸ ὑγιεινόν. ἔ γὰρ ῥοντο καλῶς ἔχειν ἕτε σώμασιν, ἕτε ψυχαῖς ὑπέλοις καὶ νοσώδεσι θεραπεύειν τὸ καθαρὸν καὶ ἀβλαβὲς πάντη καὶ ἀμίαντον. ἐπεὶ τοίνυν ὁ ἀήρ, ᾧ πλεῖστα χρώμεθα καὶ σύνεσμεν, ἐκ αἰεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει διάθεσιν καὶ κρᾶσιν, ἀλλὰ νύκτωρ πυκνῆται καὶ πιάζει τὸ σῶμα καὶ συνάγει τὴν ψυχὴν εἰς τὸ δύσθυμον καὶ πεφροντικὸς, οἷον ἀχλυῶδη γινομένην καὶ βαρεῖαν, ἀνασάντες εὐθὺς ἐπιθυμιῶσι ρητήνην, θεραπεύοντες καὶ καθαίροντες τὸν ἀέρα τῇ διακρίσει, καὶ τὸ σύμφυτον τῷ σώματι πνεῦμα μεμαρασμένον ἀναρρίπίζοντες, ἐχέσης τι τῆς ὀσμῆς σφοδρὸν καὶ καταπληκτικόν. αὐτοῖς δὲ μεσημβρίας αἰθανόμενοι σφόδρα πολλὴν καὶ βαρεῖαν ἀναθυμίασιν ἀπὸ γῆς ἔλκοντα βίρα τὸν ἥλιον καὶ καταμιγνύοντα³ τῷ ἀέρι, τὴν σμύρναν ἐπιθυμιῶσι. διαλύει γὰρ ἡ θερμότης καὶ σκιδνησι τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ περιέχοντι θολερὸν καὶ ἰλυῶδες. καὶ γὰρ οἱ ἰατροὶ πρὸς τὰ λοιμικὰ πάθη βοηθεῖν δοκῶσι φλόγα πολλὴν ποιῶντες ὡς λεπύνεσαν τὸν ἀέρα. λεπύνει δὲ βέλτιον, ἐὰν εὐώδη ξύλα καίωσιν, οἷα κυπαρίττε καὶ ἀρκεύθε καὶ πεύνης. Ἄκρωνα⁴ γὰρ τὸν ἰατρὸν ἐν Ἀθηναῖς ὑπὸ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμήσαι

Ο 2

λέγε-

1 Markl. & Squir. inferi voluit ἐν ante ταῖς.

2 W. legendum censet ἕτε τῶ ὅσις.

3 Sic cum Squir. & W. dedi e Xyl. Mez. & Markl. correctione pro vulg. καταμιγνύοντες. R. voluit ἐγκαταμιγνύοντα.

4 de Acrone Agrigentino v. Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 32. Eam autem pestem indicat auctor, quae Athenas invasit tempore belli Peloponnesiaci.

λέγασι, πῦρ κελεύοντα παρακαίειν τοῖς νοσῶσιν. ὠνη-
σε γὰρ ἐκ ὀλίγης. Ἀριστοτέλης δέ Φησι καὶ μύρων καὶ
ἀνθέων καὶ λειμώνων εὐώδεις ἀποπνοίας ἐκ ἑλαττον ἔχειν
τῷ πρὸς ἡδονὴν τὸ πρὸς ὑγείαν, ψυχρὸν ὄντα φύσει
καὶ παγετώδη τὸν ἐγκέφαλον ἡρέμα τῇ θερμότητι ¹
καὶ λειότητι διαχεέσας. εἰ δὲ καὶ τὴν σμύριαν παρ'
Αἰγυπτίοις Βάλ καλῶσιν, ἐξερμηνευθὲν δὲ τῶτο μάλλιστα
Φράζει τῆς ληρήσεως ἐσκορπισμὸν, ἔστιν ἦν καὶ τῶτο
μαρτυρίαν τῷ λόγῳ τῆς αἰτίας δίδωσιν.

LXXXI. Τὸ δὲ Κῦφι, μίγμα μὲν ἐκκαίδεκα μνῶν ²
συντιθεμένων ἐστὶ, μέλιτος καὶ οἴνου καὶ σαφίδος καὶ κυ-
πέρε, ῥητίνης τε καὶ σμύρνης καὶ ἀσπαλάθου καὶ σεσέ-
λεως, ἔτι δὲ χίνου ³ τε καὶ ἀσφάλτου καὶ θρύου ⁴ καὶ
λαπάθου, πρὸς δὲ τέτοις, ἀρνευθίδων ἀμφοῖν (ἂν τὴν
μὲν, μείζονα, τὴν δὲ, ἐλάττωνα καλῶσι) καὶ καρδαμύ-
μου καὶ καλάμου. συντίθενται δ' ἐκ ὅπως ἔτυχευ, ἀλ-
λὰ γραμμῶν ἰσῶν τοῖς μυρεψοῖς, ὅταν ταῦτα μίγνυσι-
σιν, ἀναγινωσκομένων. τὸν δ' ἀριθμὸν, εἰ καὶ πάνυ
δοκεῖ τετραγώνος ἀπὸ τετραγώνου, καὶ μόνος ἔχων τὸν
ἴσου ἰσάκις ἀριθμὸν τῷ χωρίῳ τὴν περίμετρον ἴσην ἀγα-
γέσθαι προσηκόντως ⁵, ἐλάχιστα ῥητέον εἰς γε τῶτο συν-
εργεῖν, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα ⁶ τῶν συλλαμβανομένων, ἀρω-
ματι-

1 R. ad haec: „atqui frigidae sunt exhalationes florum. Sed in illis caufarum enarrationibus frigida & frivola multa vetustū sibi indulserunt.“

2 Xyl. Baxt. corrigunt γενῶν. Squir. id in textum recepit. W. conjecerat δυνάμεων. Salmaf. ἐξ ἐκκ. μ. συντιθέμενον. Kaltw. eine Mischung von sechzehnerley Dingen, jedes einer Mine schwer.

3 *junci odorati*, vel *lentisci*. Sic Bentl. & R. correxerunt, & recepi, cod. E. teste W. idem exhibente. Vulgo χόινου.

4 Xyl. reposuit θρύου; Squir. ἰσφ. κρόκου.

5 Squir. cum Markl. voces εἰ καὶ πάνυ — προσηκόντως parenthesi vult includi. R. comma ante προσηκόντως tetrahendum censet. W. περίμετρον ἴσην, ἀγαπάσθαι προσηκόντως.

6 Dedi sic e nente Markl. Squir. R. W. Vulgo ἄλλα πλεῖστα. Ipse Squir. in textu habet ἀλλὰ πλ.

ματικὰς ἔχοντα δυνάμεις, γλυκὺ πνεῦμα καὶ χρησὴν μεθίσιν ἀναθυμιάσιν, ὑφ' ἧς ὁ τε ἀὴρ τρεπόμενος καὶ¹ τὸ σῶμα διὰ τῆς πνοῆς κινέμενον λείως καὶ προσηνῶς ὑπνῆται² καὶ κρᾶσιν ἐπαγωγὸν ἴχει, καὶ τὰ λυπηρὰ καὶ σύντονα τῶν μεθμερινῶν Φροντίδων ἄνευ μέθης, οἷον ἄμματα χαλᾶ καὶ διαλύει καὶ τὸ Φαντασικὸν καὶ δειλικτὸν οὐείρων μόριον³, ὡσπερ κάτοπλον ἀπολεαίνει, καὶ ποιεῖ καθαρώτερον, ἐδὲν ἡγίου, ἢ τὰ κρέματα τῆς λύρας, οἷς ἐχρῶντο πρὸ τῶν ὑπνυνοῦσι Πυθαγόρειοι, τὸ ἔμπαθὲς καὶ ἄλογον τῆς ψυχῆς ἐξεπᾶδοντες ἔτω καὶ θεραπεύοντες. τὰ γὰρ ὀσφραντὰ πολλὰκίς μὲν τὴν αἰθίσιν ἀπολείπασαν ἀνακαλεῖται, πολλὰκίς δὲ πάλιν ἀμβλύνει καὶ κατηρεμίζει διαχεομένων ἐν τῷ σώματι τῶν ἀναλωμάτων⁴ ὑπὸ λειότητος. ὡσπερ ἔνιοι τῶν ἰατρῶν τὸν ὑπνον ἐγγίνεσθαι λέγουσιν, ὅταν ἡ τῆς τροφῆς⁵ ἀναθυμιάσις οἷον ἔρπασα λείως περὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ψηλαφῶσα ποιῇ⁶ τινὰ γαργαλισμόν. τῷ δὲ κῦφι χρᾶν-

O 3

ται

1 Markl. Benti. & Squir. deleri volunt hoc καὶ — aër a suavi τῆ κῦφι exhalatione immutatus corpus suo motu affectum — ad somnum leniter ducit.

2 Vox ὑπνῆται e Frft. in R. transit. In rell. legitur ὑπνῆται. Corrigi quidem sic voluit Squir. & recepit ὑπνῆται W. Priora autem vulgo sic leguntur κινέμενον ὡς δεῖ, καὶ πρὸς ἡμῶς. Ald. & Bas. Xyl. E. Ven. Flor. δεῖ ὡς. Mendosa haec esse, Xyl. sensit. R. bene coniecit, quod dedi cum W. Etiam Mez. Benti. Baxt. Markl. voluerunt προσηνῶς. Baxt. porro coniecit ὑπνῆται; Mez. ὑπνῆ τε κρᾶσιν.

3 Recepi μόριον, quod vulgo abest, cum W. ex Petav. cui accedunt E. & Jun. Potest quidem, Squir. iudice, facile subintelligi.

4 Squir. de voce ἀναλ. dubitavit, nisi velis ἀναλώματα dici minutissimas illas corporum particulas, quae secundum quorundam philosophorum opiniones ex superficiebus eorum continuo fluitant. Susp. ἀναθυμιάσεων. R. ἀναθυμιαμῶτων. W. διαχεομένων — λειότητος transponenda censet post ὅταν.

5 Petav. ἡ τροφῆς absque τῆς.

6 Dedi ποιῇ e Markl. mente pro vulg. ποιεῖ.

ται καὶ πόματι καὶ κράματι ¹. πινόμενον γὰρ δοκεῖ τὰ ἐντὸς κατάρρειν, κοιλίας μαλακτικόν ὄν ². ἄνευ δὲ τάτων, ῥητίνη μὲν ἐστὶν ἔργον ἡλίου καὶ σμύρνα πρὸς τὴν εἶλην ³ τῶν φυτῶν ἐκδακρύντων. τῶν δὲ τὸ κῦφι ⁴ συντιθέντων ἐστὶν ἅ νυκτὶ χαίρει μᾶλλον, ὥσπερ ὅσα πνεύμασι ψυχροῖς καὶ σκιαῖς καὶ δρόσοις καὶ ὑγρότησι τρέφεται πέφυκεν. ἐπεὶ ⁵ τὸ τῆς ἡμέρας φῶς ἐν μὲν ἐστὶ καὶ ἀπλᾶν (καὶ τὸν ἥλιον ὁ Πίνδαρος ⁶ ὀρᾶσθαι φησὶν ἐρήμης δι' αἰθέρος) ὁ δὲ ⁷ νυκτερινὸς ἀήρ κράμα καὶ σύμμιγμα ⁸ πολλῶν γέγονε φώτων καὶ δυνάμεων. οἷον σπερμάτων ⁹ εἰς ἐν ἀπὸ παντὸς ἀερα καταρρέουσαν. εἰκότως ἐν ἐκεῖνα μὲν, ὡς ἀπλᾶ καὶ ἀφ' ἡλίου τὴν γένεσιν ἔχοντα, δι' ἡμέρας, ταῦτα δὲ ὡς μικρὰ καὶ παντοδαπὰ ταῖς ποιότησιν, ἀρχομένης νυκτὸς ἐπιθυμιῶσιν.

1 R. iudice, κράματι videtur idem hic loci, atque Φαρμάκῳ, vel κυκεῶνι, significare. Squir. καὶ κράματι ex glossemate in textum descendisse putavit.

2 Addidi ὄν e R. & W. mente. Vulgo abest. Ald. Bas. Xyl. A. E. Venet. χρῆ μαλακτικόν; unde R. efficiendum monet χρῆμα μαλ. ὄν. E Steph. prodiit κοιλίας in rell.

3 Dedi sic e R. mente. Vulgo καὶ σμύρναν πρὸς τὴν σελήνην. — *resina & myrrha est opus solis, germinibus ad solis teporem lacrymantibus*, seu succum suum oleosum exfudantibus. Mez. correxit τὸ σέλας; Squir. susp. πρὸς τὸν ἥλιον.

4 Squir. susp. εἰς τὸ κ.

5 Squir. susp. ἔπειτα.

6 Olympion. I. ubi vulgo legitur ἐρήμας.

7 Sic Ald. & Bas. — dedique cum W. & Squir. pro vulg. ὁ καί.

8 Vulgo κράμα σύμμιγμα. Restitui καὶ cum Squir. ex Ald. & Bas.

9 Squir. mavult ῥευμάτων — nocturnus vero aër mixtus est & temperatus e variis luminibus, quae, *veluti rivuli*, in unum ab omnibus stellis confluunt.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΕΙ ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ¹.

Στιχιδίοις τισὶν ἐ Φαύλωσ ἔχουσιν, ὡ Φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρῶην, ἃ Δικασταρχοσ ² Εὐριπίδην οἶσται πρὸσ Ἀρχέλαον εἰπεῖν·

Οὐ βέλομαι πλατᾶντι δωρεῖσθαι πένησ,

Μή μ' ἄφρονα κρῖνησ ³, ἧ διδᾶσ αἰτεῖν δοῦῶ.

χαρίζεται μὲν γάρ ἐδὲν ὁ διδᾶσ ἀπ' ὀλίγων μικρὰ τοῖσ πολλὰ κενῆμένοισ· ἀπιστέμενοσ δὲ ἀντὶ μηδενοσ διδόναι, κακοηθείασ καὶ ἀνελευθερίασ προσλαμβάνει δόξαν. ἄρα δὴ ὅσον ἐλευθεριότητι καὶ κίλλει τὰ χρηματικὰ δῶρα λείπεται τῶν ἀπὸ λόγησ καὶ σοφίασ, καὶ διδόναι καλόν ἐσὶ ⁴, καὶ διδόντασ ἀνταϊτεῖν ὅμοια παρὰ τῶν λαμβανόντων. ἐγὼ γὰρ πρὸσ σε, καὶ διὰ σε ⁵, τοῖσ αὐτόθι Φίλοισ τῶν Πυθικῶν λόγων ἐνίεσ, ὡσπερ ἀπαρχάσ ἀποσέλλων, ὁμολογῶ προσδοκᾶν ἐτέρεσ καὶ πλείονασ καὶ βελτίονασ παρ' ὑμῶν, ἄτε δὴ καὶ πόλει χρωμένων μεγά-

Ο 4

λη,

¹ Dialogi personae sunt Ammonius, Lamprias, Plutarchus. Theon, Eustrophus, Nicander. De EI monent Xyl. & Camer. sciendum, non modo ejus quam diphthongum grammatici vocant, sed vocalis quoque apud veteres figuram fuisse.

² Celebris historicus & geographus e Messana Siciliae ortus. Archelaus, cujus fit mentio, fuit rex Macedoniae, in cujus aula Euripides aliquandiu versatus, tandem a canibus dilacerabatur.

³ R. susp. κρῖνη. Me judice, bene habet vulgata, cum omnis sermo ad Archelaum, per πλατᾶντι, i. e. σοὶ πλατᾶντι, intelligendum, referatur.

⁴ R. susp. τασάτω καὶ διδόναι ταῦτα, ἧ ἐκαῖνα, κάλλιόν ἐσὶ.

⁵ R. mavult διὰ σε. In seq. αὐτόθι, ubi, Arbennas significari, ubi Serapion agebat, idem monet.

λη, καὶ χολῆς μᾶλλον ἐν βιβλίοις πολλοῖς καὶ παντο-
 दाπαῖς διχτριβαῖς εὐπορέωντων. ὁ δ' ἔν Φίλος Ἀπόλ-
 λων ἔοικε τὰς μὲν περὶ τὸν βίον ἀπορίας ἰσθαι καὶ δια-
 λύειν, θεμιστεύων τοῖς χρωμένοις, τὰς δὲ περὶ τὸν λό-
 γον αὐτὸς ἐνιέναι ¹ καὶ προβάλλειν τῷ Φύσει Φιλοσό-
 Φῳ τῆς ψυχῆς, ὄρεξιν ἐμποιῶν ἀγωγὸν ἐπὶ τὴν ἀλή-
 θειαν, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δηλόν ἐσι καὶ τῇ περὶ ²
 τῆ εἰ καθερώσει. τῆτο γὰρ εἰκὸς ἔ κατὰ τύχην, ἔδ'
 οῖον ἀπὸ κλήρε τῶν γραμμάτων μόνον ³ ἐν προεδρία
 παρὰ τῷ θεῷ γενέσθαι, καὶ λαβεῖν ἀναδήματος τάξιν
 ἱερῆ καὶ θεάματος· ἀλλ' ἡ δύναμιν αὐτῆ κατιδούτας
 ἰδίαν καὶ περιττὴν, ἢ συμβόλῳ χρωμένους πρὸς ἕτερόν τι
 τῶν ἀξίω σπεδῆς τὰς ἐν ἀρχῇ περὶ τὸν θεὸν Φιλοσο-
 Φήσαντας, ἕτως προσέσθαι. πολλοῖσις ἔν ἄλλοτε τὸν
 λόγον ἐν τῇ χολῇ προβαλλόμενον ⁴ ἐκκλίνας ἀτρέμα καὶ
 παρελθὼν, ἐναγχος ὑπὸ τῶν υἱῶν ἐλήφθη ξένοις τισὶ
 συμφιλοτιμέμενος, ἕ εὐθὺς ⁵ ἐν Δελφῶν ἀπαίρειν μέλ-
 λοντας, ἐκ ἧν εὐπρεπὲς παράγειν, ἔδὲ παραιτεῖσθαι,
 πάντως ἀνεῖσαι τι προθυμαμένους. ὡς δὲ καθίστας περὶ
 τὸν νεῶν, τὰ μὲν αὐτὸς ἠρξάμην ζητεῖν, τὰ δ' ἐκείνας
 ἐρωτᾶν, ὑπὸ τῆ τόπε καὶ τῶν λόγων αὐτῶν ⁶, ἃ πάλαι
 ποτὲ

1 Sic R. coniecit — *ipse immittere* — dedique, Petav. eo-
 dem ex parte ducente, e quo enotatur ἐνιέναι. Vulgo αὐτὰς
 ἀνιέναι. W. simul dedit αὐτὸς e Mez. & Ven. ἐνιέναι ex B.
 D. Ven.

2 R. & W. delendum censent περὶ. A Petav. abest ar-
 tic. τῇ.

3 ante μόνον vulgo datur comma, quod ex R. mente de-
 levi, cum μόνον cum γραμμάτων cohaereat — *unicum & so-
 lum e numero litterarum.*

4 Secutus sum W. ita dantem ex B. & Mez. pro vulg. πα-
 ραβαλλόμενον.

5 R. sup. αὐθὺς. Kaltw. minus recte vertit: weil sie so-
 gleich nach Delphi reisen wollten.

6 Excidit, quod etiam W. monet, hoc loco verbum ἀνεμνήσθην,
 vel tale quid. Xyl. ἀναμνηθεῖς; R. eis μνήμην ἤλθειν aut ἀν-
 ἤλθεν. Consentiant Amiot. Mez.

ποτέ καὶ ὃν καιρὸν ἐπεδήμει Νέρων, ἠγάσαμεν Ἀμμωνίαν καὶ τινῶν ἄλλων διεξιόντων, ἐνταῦθα τῆς αὐτῆς ἀπορίας ὁμοίως ἐμπεσέσης ¹.

II. "Ὅτι μὲν γὰρ ἐχ' ἤτηλον ὁ Θεὸς Φιλόσοφος, ἢ μάντις, ἐδόκει ² πᾶσιν ὀρθῶς πρὸς τῆτο τῶν ὀνομάτων ἕκαστον Ἀμμώνιος τίθεσθαι, καὶ διδάσκειν, ὡς Πύθιος μὲν ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυνθάνεσθαι· Δῆλιος δὲ καὶ Φαναῖος, οἷς ἤδη τι δηλεῖται καὶ ὑποφαινεταὶ τῆς ἀληθείας· Ἰσμήνιος δὲ, τοῖς ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, καὶ Λεσχηνόριος δὲ ³, ὅταν ἐνεργῶσι καὶ ἀπολαύωσι, χρώμενοι τῷ διαλέγεσθαι καὶ Φιλοσοφεῖν πρὸς ἀλήθειας. ἐπεὶ δὲ τῷ Φιλοσοφεῖν, ἔφη ⁴, τὸ ζητεῖν, τὸ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν, εἰκότως τὰ πολλὰ τῶν περὶ τὸν Θεὸν ⁵ ἔοικεν αἰνίγμασι κατασκευῆσθαι, καὶ λόγον τινὰ ποθεῖντα ⁶ διὰ τί, καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰτίας· οἷον ἐπὶ τῷ πυρὸς τῷ ἀθανάτου, τὸ καλεῖσθαι μόνον αὐτόφι τῶν ξύλων ἐλάτην, καὶ δάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι, καὶ τὸ δύο Μοίρας ἰδρύσθαι ⁷, πανταχῶς τριῶν νομιζομένων· καὶ τὸ

O 5

μηδε-

¹ Ald. ἐμπεσέσης.

² Dedi sic, R. jubente, e Turn. & V. pro vulg. δεκεῖ. Receptit idem W. accedentibus Xyl. & Anon.

³ Dedi sic cum W. pro vulg. λέσχην ὄριος δεῖ. Vox Λεσχηνόριος extat in Bas. vertitur a Xyl. & Amiot. & restituenda videbatur Mez. & R. Habet eandem Joach. Camerarius, haec adnotans: „λεσχηνόριος est ἀπὸ τῆς λέσχης. Nam λέσχας huic Divo vetustas consecravit. Quod nomen in editis libris notis accentuum corruptum extat.“

⁴ Tolerari quidem posse ἔφη, Xyl. monet; mavult tamen ἔφν. R. mutandum censet in ἐστὶ.

⁵ Ald. & Bas. τῶν περὶ τῶν θεῶν. Hinc Xyl. & Camer. vertunt de Diis.

⁶ scil. πολλὰ ἔοικεν ποθεῖντα, pro ποθεῖν, quod quidem constitutioni convenientius esse, haud negaverim. R. sup. καὶ λόγον ἔχειν τινὰ ποθεῖντα τὸ διὰ τί. Melius W. legendum censet ποθεῖν τῷ, quorum prius est in Ven. a secunda manu.

⁷ Petav. ἰδρύσασθαι.

μηδεμιᾶ γυναικί πρὸς τὸ χρηστῆριον εἶναι προσελθεῖν ¹. καὶ τὸ τῷ τρίποδος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τοῖς μὴ παντά-
 πασι ἀλόγοις καὶ ἀψύχοις ὑφειμένα δελεάζει καὶ πα-
 ρακαλεῖ πρὸς τὸ σιοπεῖν τι καὶ ἀκίειν καὶ διαλέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν. ὅρα δὲ καὶ ταυτὶ τὰ προγράμματα, τὸ ²
 Γυνῶσι σαυτὸν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν, ὅσας ζητήσεις κε-
 κίνηκε Φιλοσόφος, καὶ ὅσων ³ λόγων πλῆθος ἀφ' ἐκ-
 τῆ, καθάπερ ἀπὸ σπέρματος ἀναπέφυκεν. ὧν ἕδενός
 ἦττον οἶμαι γόνιμον λόγον εἶναι τὸν νῦν ζητούμενον.

III. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Ἀμμωνίᾳ, Λαμπρίας
 ὁ ἀδελφὸς ⁴ εἶπεν. Καὶ μὴν ὃν ἡμεῖς ἀκηκάμεν λό-
 γον ἀπλῆς τίς ἐστὶ καὶ κοιδοῦ βραχύς. λέγεσι γὰρ ἐκεί-
 νος τὴν σοφῶν, ὑπ' ἐνίων δὲ σοφίας προσαγορευθέντας,
 αὐτὰς μὲν εἶναι πέντε, Χίλωνα καὶ Θαλῆν καὶ Σόλωνα
 καὶ Βίαντα καὶ Πιττακόν. ἐπεὶ δὲ Κλεόβελος ὁ Πιν-
 δίων τύραννος, εἶτα Περίανδρος ὁ Κορίνθιος, ἕδεν αὐ-
 τοῖς ἀρετῆς μετὸν ἕδὲ σοφίας, ἀλλὰ δυνάμει καὶ Φίλοις
 καὶ χάριτι καταβιαζόμενοι τὴν δόξαν, ἐπέβαλον εἰς τῶ-
 νομα τῶν σοφῶν, καὶ τινὰς γνώμας καὶ λόγους ἐξέπεμ-
 πον, καὶ διέσπειρον ⁵ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῖς ὑπ' ἐκείνων
 λεγομένοις ὁμοίως ⁶, δυσχερῆναντας ἄρα τὴν ἀνδρῶν,
 ἐξελέγχειν μὲν ἐν ἐθέλειν τὴν ἀλαζονείαν, ἕδὲ φανερώς
 ὑπὲρ δόξης ἀπεχθάνεσθαι καὶ διαμάχεσθαι πρὸς ἀνδρώ-
 πους μέγα δυναμένους. ἐνταῦθα δὲ συνελθόντας αὐτὰς
 καθ' ἑαυτὰς, καὶ διαλεχθέντας ἀλλήλοις, ἀναθεῖναι τῶν
 γραμ-

¹ *quare foeminae nulli oraculum liceat consulere. R.*

² *abest hoc τὸ ab Ald. & Bas.*

³ *Petav. ὅσων, forte ut referatur ad πλῆθος. Paulo post idem τὸν νῦν ζητούμενον pro τὸν νῦν ζητ. Recepi inde τὸν pro vulg. τὸ cum W. adsentientibus A. & B.*

⁴ *Sic Bas. Xyl. Mez. Ven. dedique, R. probante, cum W. pro vulg. ὁ Δελφός. Correxisset quoque Camer.*

⁵ *Sic Bas. Xyl. Turn. & dedi, R. jubente, cum W. Accedunt A. & Mez. Vulgo διέσπειρον.*

⁶ *Secutus sum W. sic ex B. & Ven. dantem. Vulgo ὁμοίως.*

γραμμάτων ὃ τῇ τε τάξει πέμπτον ἐσὶ καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰ πέντε δηλοῖ μαρτυρομένους ¹ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν, ὅτι πέντε εἰσὶ, τὸν δὲ ἕκτον καὶ τὸν ἑβδομον ² ἀποποιούμενους καὶ ἀποβάλλοντας, ὡς ἐπρὸς ἑκτον αὐτοῖς. ὅτι δ' ἐκ ἀποσκοπῆ ³ ταῦτα λέγεται, γνοίη τις ἂν ἀκίβητος τῶν κατὰ τὸ ἱερόν τὸ μὲν χρυσοῦν εἰς Λιβίας τῆς Καίσαρος γυναικὸς ὀνομαζόντων· τὸ δὲ χαλκῶν, Ἀθηναίων· τὸ δὲ πρῶτον καὶ παλαιότατον, τῇ δὲ ἐστὶ ξύλινον, ἔτι νῦν τῶν σοφῶν καλεῖσιν, ἔχον ἐνός, ἀλλὰ κοινὸν ἀνάθημα πάντων γενόμενον.

IV. Ὁ μὲν ἔν Ἀμμώνιος ἡσυχῇ διεμεδίασεν, ὑπονεήσας ἰδίᾳ τὸν Λαμπρίαν δόξῃ κεχρηῆσθαι, πλάττειν δ' ἰσορίαν καὶ ἀκοήν ἑτέρων πρὸς τὸ ἀνυπεύθυνον. ἕτερος δὲ τις ἔφη τῶν παρόντων, ὡς ὅμοια ταῦτ' ἐσὶν οἷς πρώην ὁ Χαλδαῖος ἐφλυᾶρει ξένος, ἐπ' αὐτὸ μὲν εἶναι τὰ Φωνῆν ἰδίαν ἀφιέντα τῶν γραμμάτων, ἐπ' αὐτὸ δὲ τὴν κίνησιν αὐτοτελεῆ καὶ ἀσύνδετον ἐν ἑρανῶ κινεμένους ἀσέρας· εἶναι δὲ τῇ τάξει δεύτερον τότε εἰ τῶν Φωνηέντων ἀπ' ἀρχῆς, καὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ σελήνης τῶν πλανητῶν. ἡλίῳ δ' Ἀπόλλωνα τὸν αὐτὸν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντα Ἐλλήνας νομίζειν. ἀλλὰ ταυτὶ μὲν (ἔφη) παντάπασι ἐκ πίνακος καὶ πυλαίας ⁴. ὁ δὲ Λαμπρίας ἔλαθεν, ὡς εἶπες, τὴν ἀφ' ἱερῶ ⁵ κινήσας ἐπὶ τὸν αὐτῷ λόγον. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν, εἰς ἐγίνωσκε Δελφῶν.

¹ Dari sic voluit R. dedique cum W. accedente Ven. Vulgo μαρτυρομένους.

² Dedi haec eo ordine, quo R. dari voluit. Vulgo τὸν δὲ ἑβδομον καὶ τὸν ἕκτον. A R. insuper abfuit τὸν ante ἕκτον.

³ Basf. ἀποσκοπῆ, quod Xyl. ex Ald. corrigendum monuit.

⁴ R. docente, proverbialis dictio significans: haec sunt trivialia, qualia rhapsodi e suspensa sua tabula picta canentes & bacillo singula demonstrantes recitant, & qualia in πυλαίαις confluxibus hominum jactari solent.

⁵ R. mavult ἀπὸ τῶ ἱερῶ.

Φᾶν. τὴν δὲ κοινὴν καὶ περιγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέ-
σον προῆγον, ἔτε τὴν ὄψιν ¹ ἀξιῶντες, ἔτε τὸν Φθόγ-
γον, ἀλλὰ τένομα μόνον ² τῆ γράμματος ἔχειν τι σύμ-
βολον.

V. Ἔσι γὰρ, ὡς ὑπολαμβάνουσι Δελφοὶ, καὶ τό-
τε προηγοῦν ἔλεγε ³ Νίκανδρος ὁ ἱερεὺς, ὄχημα ⁴
καὶ μορφὴ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἐντεύξεως, καὶ τάξιν
ἡγεμονικὴν ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἔχει τῶν χρωμένων ἐκ-
σετε, καὶ διαπυθνομένων, εἰ νικήσεσιν ⁵, εἰ γαμήσε-
σιν, εἰ συμφέρει πλεῖν, εἰ γεωργεῖν, εἰ ἀποδημεῖν. τοῖς
δὲ διαλεκτικοῖς χαίρειν ἔλεγε σοφὸς ὢν ὁ Θεός, ἀδὲν οἰο-
μένοις ⁶ ἐκ τῆ εἰ μορία, καὶ τῆ μετ' αὐτῆ ἀξιώματος
πρᾶγμα γίνεσθαι, πάσας τὰς ἐρωτήσεις ὑποτεταγμένας
τέτῳ, καὶ νοῶν ὡς πράγματα καὶ προσιέμενος. ἐπεὶ δ'
ἴδιον τὸ ἐρωτᾶν ὡς ⁷ πρὸς μάντιν ἐστὶν ἡμῖν, καὶ τὸ
εὔχε-

1 R. haec sic illustrat: „respicit ad Lampriae sententiam, in EI vel E numeri quinaril notam sibi reperisse visi, ut Φθόγ-
γον ad Chaldaei, EI vel E pro secundo vocali habentis. Nam E pro numero habitum nota simplex est oculus seriens, non sonus, neque vocabulum, sed inter pronunciandum aliter, atque scribitur, effertur, non e, sed πέντε. Igitur eatenus ipsi cum folis oculis, non item cum auribus, res est.“

2 id solummodo, quod significatur per εἰ ore prolatum. Si-
gnificat autem α, vel si, num, utinam, vel, si cum circum-
flexo exaretur, es. R.

3 Vulgo καὶ τε προηγ. ἔλ. R. monet, se e vestigiis lite-
rarum aliud nequivisse exsculpere, quam hoc: καὶ τότε πρὸς
ἡμᾶς ὄρων ἔλ. W. fusp. καὶ τότε προηγ. aut potius καὶ τότε
παρῶν, quod in versione Xyl. cum Amiot. expressit. Recepi τότε.

4 Mez. bene, me iudice, corrigit οχημα.

5 Bas. κινήσεσιν. Xyl. id correxit, Ald. consentiente. Eo-
dem monente, Naogeorgus minus apte legit, εἰ κυήσεσιν, an
sint concepturae.

6 Secutus sum W. sic e Xyl. Am. Mez. dantem pro vulg.
οἰόμενοι. Idem Camer. legit, qui mutantem vertit. Pro seq.
μορία W. fusp. μόνα.

7 Secutus sum W. ὡς ex D. reponentem. Vulgo abest. Pe-
tav. ἴδιόν τ' ἐρωτᾶν.

εὐχεσθαι κοινὸν ὡς πρὸς θεὸν, ἐχ' ἤττον οἴονται τῆς πει-
σικῆς τὴν εὐκλιμὴν τὸ γράμμα περιέχειν δύναμιν. εἰ
γὰρ ὠφελον, Φησί¹ ἕκαστος τῶν εὐχομένων. καὶ Ἄρ-
χιλοχος·

Εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ² γένοιτο χεῖρα Νεοβέλης θίγειν.
καὶ τῆ εἴθε τὴν δευτέραν συλλαβὴν παρέλκεσθαι Φησί,
οἷον τὸ Σῶφρονος³, ὅμα τέκνων θὴν δευομένα· καὶ τὸ
Ὀμηρικόν⁴.

Ὡς θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος — —

ἐν δὲ τῷ Εἰ τὸ εὐκλιμὸν καὶ ἀποχρώτως δηλῆσθαι.

VI. Ταῦτα τῆ Νικάνδρῃ διελεθόντος, οἶδα γὰρ δὴ
Θέωνα τὸν ἐταῖρον, ἤρετο τὸν Ἀμμώνιον, εἰ διαλεκτι-
κῆ παρρησίας μέτεσιν ἔτω περιυβρισμένη· τῆ δ' Ἀμ-
μωνίε⁵ λέγειν παρακελευομένη καὶ βοηθεῖν· Ἄλλ' ὅτι
μὲν (ἔφη⁶) διαλεκτικώτατος ὁ θεὸς ἐσίν, οἱ πολλοὶ τῶν
χρησῶν δηλῆσιν. τῆ γὰρ αὐτῆ δῆπεθεν ἐσὶ καὶ λύειν
καὶ ποιεῖν ἀμφιβολίας. ἔτι δ', ὡπερ Πλάτων ἔλεγε,
χρησμῶ δοθέντος, ὅπως τὸν ἐν Δῆλῳ⁷ βωμὸν διπλασιά-
σωσιν, ὃ τῆς ἀκρας ἕξεως περὶ γεωμετρίαν ἔργον ἐσίν,
ἔ τῆτο⁸ προστάττειν τὸν θεὸν, ἀλλὰ καὶ γεωμετρεῖν δια-
κελεύεσθαι τοῖς Ἑλλησιν· ἔτως ἄρα χρησμὸς ἀμφιβόλος
ἐκ-

1 Mez. fufp. Φασίν.

2 R. fufp. εἰ γὰρ πως ἐμοὶ γέν. aut εἰ γὰρ ἐξ ἐμοὶ γένοιτο,
ut per tmesin dictum fit pro εἰ γὰρ ἐμοὶ ἐκγένοιτο.

3 Est nomen proprium poetæ Sophronis, cujus extra Plu-
tarchum etiam mentio fit apud Suidam, Athenæum & alios.
Deinde pro ὅμα Bas. Petav. A. B. D. ἄμα. Hinc R. quaerit,
num leg. ἄ μήτηρ τέκνων θὴν δευομένα, mater liberos deside-
rans, liberorum indigens, liberis orba.

4 Iliad. XVII, 29.

5 Turn. V. Bong. περιυβρισμένη ἀκηκούα. τῆ Ἄμ.

6 Secutus sum Xyl. dando ἔφη pro vulg. ἔφην, cum haec
Theonem loqui, non Plutarchum, constet ex sequentibus.

7 Xyl. vertit: aram Delphicam.

8 Post τῆτο aut deesse, aut saltim subaudiri debere, μένον,
R. monet.

ἐκφέρων ὁ θεὸς, αὖξει καὶ συνίησι διαλεκτικῆν, ὡς ἀναγκάϊαν τοῖς μέλλουσιν ὀρθῶς αὐτῆ συνήσειν. ἐν δὲ διαλεκτικῇ δῆπρ μεγίστην ἔχει δύναμιν ὁ συναπτικὸς ἕτοςι σύνδεσμος, ἕτε δὴ τὸ λογικώτατον χηματίζων ἀξίωμα. πῶς γὰρ ¹ ἐ τοῖστω τὸ συνημμένον, εἴ γε τῆς μὲν ὑπάρξεως τῶν πραγμάτων ἔχει καὶ τὰ θηρία γνῶσιν, ἀκολούθῃ δὲ θεωρίαν καὶ κρίσιν ἀνθρώπῳ μόνῳ ² παρέδωκεν ἢ φύσις. ὅτι γὰρ ἡμέρα ἐστὶ καὶ φῶς ἐσιν, αἰθάνονται δὴ πε καὶ λύκοι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες· ὅτι δὲ εἰ ἡμέρα, φῶς ἐσιν ³, εἰδὲν ἄλλο συνίησι, πλὴν ἀνθρωπος, ἡγεμένε καὶ λήγοντος, ἐμφάσεώς τε καὶ συναρτήσεως τέτων πρὸς ἄλλα καὶ χέσεως· καὶ διαφορᾶς μόνος ⁴ ἔχων ἔννοιαν, ἐξ ὧν αἱ ἀποδείξεις τὴν κυριωτάτην ἀρχὴν λαμβάνουσιν. ἐπεὶ τοίνυν φιλοσοφία μὲν περὶ ἀλήθειάν ἐσιν, ἀληθείας δὲ φῶς ἀπόδειξις, ἀποδείξεως δ' ἀρχὴ ⁵ τὸ συνημμένον, εἰκότως ἢ τῆτω συνέχεσα καὶ ποιῆσα δύναμις ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τῷ μάλιεα τὴν ἀλήθειαν ἡγαπηκότι θεῷ καθιερώθη· καὶ μάντις μὲν ὁ θεὸς, μαντικὴ δὲ τέχνη περὶ τὸ ⁶ μέλλον, ἐκ τῶν παρόντων, ἢ παρωχημένων. εἰδενὸς γὰρ ἐδ' ἀνάτιος ἢ γένεσις, ἕτ' ἄλογος ἢ πρόγνωσις· ἀλλ' ἐπεὶ πάντα τοῖς γεγονόσι τὰ γιγνόμενα, τὰ τε γενησόμενα τοῖς γιγνομένοις ἔπεται καὶ

συν-

¹ Turn. V. Bong. πῶς γὰρ ἂν ἐ τοι.

² Dedi μόνῳ e Petav. pro vulg. μόνον.

³ R. haec sic illustrare tentat: ὅτι γὰρ, εἰ (i. e. ὅταν) ἡμέρα ἐσιν, καὶ φῶς ἐσιν — nam lucem esse, quando dies est, sentiunt etiam bestiae; at sic ratiocinari: εἰ (i. e. ἐάν) ἡμέρα, καὶ φῶς ἐσιν — si dies est, etiam lucet, solus homo novit. Petav. δῆπρ λύκοι absque interjecto καὶ. Idem deinde post εἰ ἡμέρα, statim exhibet ἐσιν ἐμφάσεως καὶ συναρτ. omiffis interjacentibus.

⁴ Sic Xyl. jubente, dedi cum W. idem ex A. B. D. Ven. Mez. reponente pro vulg. μόνον.

⁵ Inferendum duxi particulam δ' e R. mente. Vulgo abest.

⁶ R. susp. τέχνη προοιπεῖν τὸ μ. Post seq. ἐκ Petav. omittit τῶν.

συνήρτηται, κατὰ διέξοδον ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περαι-
νεσαν, ὃ τὰς αἰτίας εἰς ταῦτ' συνδεῖν ¹ τε πρὸς ἄλ-
ληλα καὶ συμπλέκειν Φυσικῶς ἐπισάμενος, οἶδε καὶ
προλέγειν ²

Τὰ τε ὄντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἔοντα ³.

καὶ καλῶς Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα, εἶτα τὸ
μέλλον καὶ τὸ παρῳχημένον. ἀπὸ γὰρ τῆ ὄντος ὁ συλ-
λογισμὸς κατὰ τὴν τῆ συνημμένε δύναμιν ὡς, εἰ τόδ'
ἐστὶ, τόδε προηγείται καὶ πάλιν, εἰ τόδε ἐστὶ, τόδε γε-
νῆσεται. τὸ γὰρ τεχνικὸν καὶ λογικὸν (ὡσπερ εἴρηται)
γνώσις ἀκολοθίας τὴν δὲ πρόσληψιν ἢ αἰδησις τῷ λό-
γῳ δίδωσιν. ὅθεν (εἰ καὶ αἰχρὸν ⁴ εἰπεῖν) ἐκ ἀποσρέ-
ψομαι ⁵ τῆτον εἶναι τὸν τῆς ἀληθείας τρίποδα τὸν λό-
γον, ὃς ⁶ τὴν τῆ λήγοντος πρὸς τὸ προηγέμενον ἀκο-
λοθίαν θέμενος, εἶτα προσλαβὼν ⁷ τὴν ὑπαρξιν, ἐπά-
γει τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως. τὸν ἔν Πύθειον, εἰ
δὴ μυσικῇ τε ἤδεται, καὶ κύκνων Φωναῖς καὶ κιδάρας
ψόφοις, τί θαυμαστόν ἐστι διαλεκτικῆς Φιλίᾳ τῆτο ἰσπά-
ζεσθαι τῆ λόγῳ τὸ μέρος καὶ ἀγαπᾶν, ἧ μάλιστα καὶ
πλειῶν προσχρωμένε ὄρᾳ τὰς Φιλοσόφους; ὃ δ' Ἑρα-
κλῆς ἔπω τὸν Προμηθεᾶ λελυκῶς, ἀδὲ τοῖς περὶ τὸν
Χεῖ-

1 Sic R. legendum censuit pro vulg. συνιδεῖν, & dedi cum
W. idem ex A. B. D. Mez. reponente.

2 Secutus sum W. sic ex D. & Mez. dantem pro vulg. προ-
λέγειν.

3 Hom. Illad. I. 70. Ald. & Basf. πρῶτ'. Xyl. correxit.

4 W. legendum censet γλίχρον.

5 Secutus sum W. sic ex B. D. dantem pro vulg. ἀποσρέψο-
μαι. Ven. ἀποσρέφομαι. Simul cum W. recepi τῆτον ex Pe-
tav. adfentientibus A. B. Ven. pro vulg. τῆτο. Turn. V. τρί-
πος pro τρίποδα.

6 Sic R. legi voluit pro vulg. ε. Basf. ὄν. Id, quod in Ald.
legitur, propius accedit ad voculam οὐ litera posteriori male
formata. W. quidem sumit id pro ὄν, quod ipse dedit ex A.
B. D. Ven.

7 Turn. V. Bong. προσλαβὼν.

Χείρωνα καὶ Ἄτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένους, ἀλλὰ νέους ὄντας καὶ νομιδῆ Βοιωτός ¹, ἀναιρῶν τὴν διαλεκτικὴν καὶ καταγελῶν τῷ ἔ τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον ² ὑποσπᾶν ἔδοξε βία τὸν τρίποδα καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν Ἰππὸν ὑπὲρ τῆς τέχνης. ἐπεὶ προΐων γε τῷ χρόνῳ καὶ ἔτος ³ ἔοικε μαντικώτατος ὁμῶς γενέσθαι καὶ διαλεκτικώτατος.

VII. Παιδαγωγὸν δὲ τῷ Θεώνῳ, Εὐστροφὸν Ἀθηναῖον οἶμαι τὸν εἰπόντα εἶναι πρὸς ἡμᾶς ⁴. Ὀρᾶς, ὡς ἀμύνει τῇ διαλεκτικῇ Θεῶν προθύμως, μονομαχίῃ ⁵ τὴν λεοντῆν ἐπενδυσάμενος. ἔτως ⁶ ἐδ' ἡμᾶς τὰς πάντας συλλήβδην πράγματα καὶ φύσεις καὶ ἀρχὰς θεῶν ὁμῶς καὶ ἀνθρωπέων ἐν ἀριθμῷ τιθεμένων, καὶ πολὺ μάλισα τῶν καλῶν καὶ τιμίων, τῆτον ⁷ ἡγεμόνα ποιημένων καὶ κύριον, εἰδὸς ⁸ ἡσυχίαν ἀγειν, ἀλλ' ἀπαρξάσθαι τῷ θεῷ τῆς Φίλης μαθηματικῆς ⁹, αὐτὸ μὲν ἐφ' ἑαυτῆ μήτε δυνάμει, μήτε μορφῇ, μήτε τῷ ῥήματι τὸ ἔ ¹⁰ τῶν

¹ Turn. V. Bong. Βοιωτός. Petav. omittit καὶ ante καταγελ.

² R. susp. καταγελῶν τῷ εἰ τὸ πρῶτον ἀληθές, ἀληθές καὶ τὸ δεύτερον, deridens illud philosophorum usu contritum: Si verum est prius, verum quoque est posterius.

³ R. monente, idem est, atque αὐτός. Ald. Bas. Petav. ἔτως.

⁴ i. e. ἐμὲ, Plutarchum. R. — In Petav. est πρὸς ἡμᾶς.

⁵ Sic R. dedit, Turn. V. Bong. secutus, pro μονομαχίῃ, quod in Steph. & Frst. extat. W. dedit μονομαχίῃ ex A. Eo facile ducit μόνον εἰ, quod est in Ald. Bas. Petav.

⁶ Recepti sic ex W. mente pro vulg. ἔπω. R. iudice, sententia flagitat εἰ τοίνυν vel ἐκέν. Pro seq. ἡμᾶς idem maluit ἡμᾶς. Petav. ἔπω εἰ δι' ἡμᾶς.

⁷ Ald. Bas. Petav. τέτων.

⁸ Vulgo εἰδώς. Ejus loco dedi, quod e V. enotatur, & Exempl. Turn. Anon. & Amiot. firmatur, & W. probandum videtur. R. susp. ἐπίδω, nolim vos videri.

⁹ Post hanc vocem vulgo legitur βελομένης. Cum W. id delevisse auctoritate B. Ven. Xyl. Amiot.

¹⁰ Ita R. monet recte habere Bas. dedique pro vulg. τῷ ε. W. idem recepit ex D. & Mez.

τῶν ἄλλων σοιχείων διαφέρειν ἡγεμένους, ὡς δὲ ¹ μεγά-
 λε πρὸς τὰ ὅλα καὶ ² κυρία σημεῖον ἀριθμῶ προτετι-
 μῆθαι ³ τῆς πεμπιάδος, ἀφ' ἧς τὸ ἀριθμεῖν οἱ σοφοὶ
 πεμπάζειν ἠνόμαζον. ταῦτα δὲ πρὸς ἡμᾶς ἔλεγεν ἔ-
 παίζων ὁ Εὐστροφος, ἀλλ' ἐπεὶ τηνικαῦτα προσεκείμεν
 τοῖς μαθήμασιν ἐμπαθῶς, τάχα δὲ μέλλων ⁴ εἰς πάντα
 τιμήσειν τὸ μηδὲν ἄγαν, ἐν Ἀκαδημίᾳ γενόμενος.

VIII. Εἶπον ἔν, κάλλισα τὸν Εὐστροφον τῷ ἀριθ-
 μῷ λύειν τὴν ἀπορίαν. ἐπεὶ γὰρ (ἔφην) εἰς τὸ ἄρτιον
 νενευημένους παντὸς ἀριθμῶ καὶ τὸ περιττὸν, ἡ μὲν μο-
 νὰς ἀμφοτέρων ἐπίκουός ἐστι τῇ δυνάμει διὸ καὶ προσ-
 τιθεμένη τὸν μὲν περιττὸν ἀριθμὸν ἄρτιον ποιεῖ ⁵, τὸν
 δὲ ἄρτιον περιττὸν ἀρχὴν ⁶ δὲ τὰ μὲν ἀρτία τὰ δύο,
 τὰ δὲ περιττὰ τὰ τρία ποιοῦνται ⁷. τὰ δὲ πέντε γεν-
 νᾶται

¹ Haec est lectio Aldinae. In Bas. ita legitur διαφέρειν, ἡγε-
 μένους δὲ ὡς. R. iudice locus ita est constituendus: αὐτὸ μὲν
 ἐφ' ἑαυτῆ δεικνύνται μήτε δυνάμει. μήτε μορφῇ, μήτε αὐτῷ
 τῷ ῥήματι, τὸ E τῶν ἄλλων σοιχείων διαφέρειν, ἡγεμένους δὲ,
 ὡς μέγα τὰ πρὸς τὰ ὅλα κυρία σημεῖον ἀριθμῶ προτετιμῆθαι —
 primitias vestrorum profectuum in cara mathematica deo offerite
 in eo, ut demonstretis, in se quidem literam E nihil habere
 vel virtutis, vel formae, vel ipsius denique pronunciationis,
 quo praestet aliis literis, contra autem statuatis, eam literam
 propterea praelatam reliquis fuisse, quod grandis esset nota nu-
 meri in tota rerum universitate capitalis, quinarium puta, quo
 a numero. —

² Secutus sum W. καὶ, quod vulgo abest, e Ven. inferen-
 tem. Exprimit idem Camer.

³ W. susp. τετιμῆθαι, ut B. Ven.

⁴ R. susp. τάχα δ' ἔμελλον εἰς αὐτῆς τιμήσαν. W. susp.
 δὴ μέλλων.

⁵ Ald. Bas. Petav. ποιεῖν. Xyl. correxit.

⁶ Xyl. legit ἀρχή.

⁷ Vulgo ποιοῦνται. Xyl. legit ποιοῦνται. Probat idem R. sub-
 audiendo homines vel arithmetici — & e Petav. notatur, De-
 di id cum W. accedente A.

νάται τέτων πρὸς ἀλλήλας μιγνυμένων· εἰκότως ἔχῃ-
 κε τιμὴν, πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελέμενος, καὶ γά-
 μος ἐπωνόμασαι ¹ τῇ τῷ ἀρτίᾳ πρὸς τὸ θῆλυ, περιτῆ
 δὲ αὖ πρὸς τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι· ταῖς γὰρ εἰς ἴσα το-
 μαῖς τῶν ἀριθμῶν, ὁ μὲν ἄρτιος πάντη ² διίσταμενος
 ὑπολείπει τινὰ δευτερίην ἀρχὴν οἷον ἐν ἑαυτῷ καὶ χώ-
 ρον, ἐν δὲ τῷ περιτῷ τὸ αὐτὸ παθόντι, μέσον αἰεὶ
 περίσσι τῆς νεμήσεως γόνιμον· ἢ γονιμώτερός ἐστι τῷ
 ἑτέρῃ, καὶ μιγνύμενος αἰεὶ κρατεῖ, κρατεῖται δὲ ἑδέ-
 ποτε· γίνεται γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κατ' ἑδεμίαν μίξιν ἄρ-
 τιος, ἀλλὰ κατὰ πάσας περιτῆς. ἔτι ³ δὲ μᾶλλον αὐ-
 τὸς ἐπιβάλλων αὐτῷ καὶ συντιθέμενος, δείκνυσι τὴν
 διαφορὰν ἐκείνος. ἄρτιος μὲν γὰρ ἑδὲς ἀρτίῳ συνελ-
 θὼν περισσὸν παρέχεν, ἑδ' ἐξέβη τὸ οἰκτεῖον ὑπ' ἀδε-
 νείας ἄγνος ⁴ ἢ ἑτέρῃ καὶ ἀτελής· περισσοὶ δὲ μι-
 γνύμενοι περισσοῖς, ἀρτίαι πολλὰς διὰ τὸ πάντη γόνι-
 μον ἀποτελεῖσι. τὰς δ' ἄλλας ἔτι ἂν τις ἐν καιρῷ νῦν
 ἐπεξίῃ δυνάμεις καὶ διαφορὰς τῶν ἀριθμῶν. ὡς ἔν
 ἄρρενος τῷ πρώτῃ ⁵ καὶ θήλεος ὁμοιότητι τὰ πέντε γι-
 νόμενα γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἐστὶ δὲ ἢ καὶ
 φύσις ⁶ λέλειπται τῷ περὶ αὐτὸν πολυπλασιασμῷ πάλιν
 εἰς ἐκυτὸν περαίνων. ὡς γὰρ ἢ φύσις λαβῆσα πυ-
 ρὸν ἐν σπέρματι καὶ χραμένη ⁷, πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ φύει
 καὶ

¹ Xyl. sic legit, & probat R. Dedi cum W. exhibentibus idem B & D. Vulgo ἀπανόμασαι.

² quascunque ex parte. R.

³ Sic Xyl. legit pro ἔτι, quod est in Ald. & Bas. Habent idem ἔτι Turn. & Bong. & dedi cum W. accedentibus B. & Mez.

⁴ Xyl. sic legit, & dedi, R. probante, pro vulg. ἀπόγονος.

⁵ R. susp. ὡς ἔν ἄρρενος τῷ πρώτῃ ἀρτίᾳ, καὶ τῷ πρώτῃ περιτῷ θήλεος.

⁶ R. susp. ἔτι δὲ καὶ φύσις, porro quoque Pythagorei quinario numero nomen naturae tribuerunt, vel virtutis procreatricis.

⁷ Turn. Bong. Petav. χραμένη.

χρήματα καὶ εἶδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τὸ ἔργον, ἐπὶ πᾶσι δὲ πυρὸν ἀνέδειξεν, ἀποδῶσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει τῷ παντός· ἔτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν ὅταν αὐτὸς πολλαπλασιάσῃσι ¹ εἰς ἑτέρας, τελευταίωντων τῆ αὐξήσει ², μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἕξ γενόμενος τεσσατάκις αὐτὸς ἀναφέρεισι καὶ ἀνασώζεισιν. ἑξάκις γὰρ τὰ ἕξ ³, τριακονταῆξ, καὶ πεντάκις τὰ πέντε, εἰκοσιπέντε γίνεται ⁴. καὶ πάλιν ὁ μὲν τῶν ἕξ ἅπαξ τῆτο ποιεῖ, καὶ μοναχῶς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῆς τετράγωνος γινόμενος· τῆ δὲ πεντάδι καὶ τῆτο μὲν συμβέβηκε κατὰ πολυπλασιασμὸν, ἰδίως δὲ τὸ κατὰ σύνθεσιν ἑαυτὴν, ἢ δεκάδα ποιεῖν ⁵ παρὰ μέρος ἐπιβαλλόσης αὐτῆς, καὶ τῆτο γίνεσθαι μέχρι παντός, ἀπομιμνήσκων τῷ ἀριθμῷ τὴν τὰ ὅλα διακοσμησάν ἀρχὴν. ὡς γὰρ ἐπέειπεν Φυλάτρισσαν ⁶ ἐκ μὲν ἑαυτῆς τὸν κόσμον, ἐκ δὲ τῶν κόσμων πάλιν αὐτὴ ⁷ ἑαυτὴν ἀποτελεῖν, πυρὸς τ' αὐταμείβεσθαι ⁸ πάντα, Φησὶν ὁ Ἡράκλειτος, καὶ πῦρ ἀπαντων, ἄσπερ χρυσῷ χρήματα, καὶ χρημάτων χρυσός· ἔτως ἢ τῆς πεντάδος πρὸς ἑαυτὴν σύνοδος ἕδεν ἔτε ἀτελής,

P 2

ἔτε

1 Petav. πολλαπλασιασῶσιν.

2 R. mavult ἐν τῇ αὐξήσει.

3 Dedi sic e R. mente. Vulgo τὸ ἕξ.

4 Petav. γίνονται.

5 Vulgo κατὰ σύνθεσιν καθ' ἑαυτὴν, ἢ δεκάδα ποιεῖ. In illis corrigendis W. sum secutus, καθ' ἑαυτὴν cum Ven. ἢ sumentem e Mez. & ποιεῖν ex A. & Ven. Pro ἰδίως, quod praecedit, W. legendum censet ἰδίον.

6 R. suscr. ἐπέειπεν τὴν αὐτὴν αἰεὶ τάξις Φυλάτρισσαν. Mez. διαλλάτρισσαν. W. suscr. addendum ἑαυτὴν.

7 Ald. Steph. First. πάλιν ἀφ' ἑαυτὴν. Bas. πάλιν ἑαυτὴν. R. recepit αὐτὴ e Turn. V. Bong. Petav. Idem dedit W. ex A. innotens deesse in B. & Ven.

8 Re. epi id, quod W. dedit inferendo τ' ex B. & infinitivum verbi ponendo ex sententiae necessitate. Vulgo πυρὸς ἀνταμείβεται. R. voces πυρὸς ἀντ. — usque ad χρημάτων χρυσός parenthesis includendas censuit. A Camer. hoc fuit observatum.

ἔτε ἄλλοτριον γενεῶν πέφυκεν, ἀλλ' ἑρισμένας ἔχει μεταβολάς· ἢ γὰρ αὐτὴν ἢ τὴν δεκάδα γενεῶν, τειέειν, ἢ τὸ οἰκεῖον ἢ τὸ τέλειον.

IX. Ἐὰν ἔν ἔρηταί τις, τί ταῦτα πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, Φήσομεν, ἔχι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὡ τῶν Δελφῶν ἐδὲν ἤτῃον ἢ τῶ Ἀπόλλωνι μέτεσιν. ἀίκομεν ἔν τῶν Θεολόγων τὰ μὲν ἐν ποιημασι, τὰ δ' ἄνευ μέτρα λεγόντων καὶ ὑμνόντων, ὡς ἄφθαρτος ο Θεὸς καὶ αἰδῖος πεφυκώς, ὑπὸ δὴ τινος εἰμαρμένης γνώμης καὶ λόγῃ μεταβολαῖς ἑαυτῆ χρώμενος, ἀλλοτε μὲν εἰς πῦρ ἀνῆψε τὴν Φύσιν¹ πάντα ὁμοιώσας πᾶσιν, ἄλλοτε δὲ παντοδαπὸς ἐν τε μορφαῖς καὶ ἐν πάθεσι καὶ δυνάμεσι διαφοροῖς γιγνόμενος, ὡς γίνεται νῦν² κόσμος, ὀνομάζεται δὲ τῶ γνωριμωτάτῳ τῶν ὀνομάτων. κρυπτόμενοι δὲ τὰς πολλὰς οἱ σοφώτεροι, τὴν μὲν εἰς πῦρ μεταβολὴν Ἀπόλλωνά τε τῆ μονώσει³, Φοῖβόν τε τῶ καθαρῶ καὶ ἀμιάντῳ καλεῖσι. τῆς δ' εἰς πνεύματα⁴ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἄερα καὶ φυτῶν ζώων τε γενέσεις τροπῆς αὐτῆ καὶ διακοσμήσεως, τὸ μὲν πάθημα καὶ τὴν μεταβολὴν, διασπασμὸν τινα καὶ διαμελισμὸν αἰνίττονται. Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκῆλιον καὶ Ἴσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζεσι, καὶ Φθοράς τινας καὶ ἀφαισισμὰς, καὶ τὰς⁵ ἀποβιώσεις καὶ παλιγγενεσίας, οἰκεῖα
ταῖς

¹ Dedi sic e R. & W. mente pro vulg. τῆ Φύσει.

² R. susp. γιγνόμενος, γίνεται μὲν κόσμος, fit quidem mundus, h. e. ordinatus & cohaerens sibi que consentiens & semet fulciens atque tuens rerum diversissimarum & numero infinitarum complexus, appellatur autem nomine notissimo, scil. κόσμος, i. e. totum hoc rerum universum & est, & audi id, quod est, scil. κόσμος, mundus. W. legi vult, γίνεται, ὡς νῦν, cum Amiot.

³ ἀπόλλων ita erit, quasi ἄνευ πολλῶν, cum particula α pri-vante. Camerar.

⁴ W. susp. πνευμά τε cum Mez.

⁵ W. mavult καὶ abesse. B. D. καὶ οἱ τὰς ἀπορ. Ald. Bas. si τὰς absque καὶ.

ταῖς εἰρημέναις μεταβολαῖς αἰνίγματα καὶ μυθεύματα, περαίνεσι καὶ ἄδεισι ¹ τῷ μὲν διθύραμβικῶν μέλη παθῶν μετὰ καὶ μεταβολῆς, πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἐχέσης· μιξοβόαν γάρ, Αἰχύλος Φησί, πρέπει ² διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκοινον Διούσω· τῷ δὲ παιᾶνα τεταγμένην καὶ σὺφρονα Μῆσαν. ἀγήρω τε τῆτον ³ αἰεὶ καὶ νέον, ἐκεῖνον δὲ πολυειδῆ καὶ πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημικργῶσι καὶ ὅλως τῷ μὲν ὁμοιότητα ⁴ καὶ τάξιν καὶ σπεδὴν ἀκρατον, τῷ δὲ μεμιγμένην τινὰ παιδιᾶ καὶ ὕβρει καὶ σπεδῆ καὶ μανίᾳ προσφέροντες ⁵ ἀνωμαλίαν, εὖιον ὀρσιγύναικα μαινομέναις Διόνυσον ἀνθέοντα τιμαῖς ἀνακαλῶσι, ἐ Φαύλως ἐκατέρας μεταβολῆς τὸ οἰκεῖον λαμβάνοντες. ἐπεὶ δ' ἐκ ἴσος ὁ τῶν περιόδων ἐν ταῖς μεταβολαῖς χρόνος, ἀλλὰ μείζων ὁ τῆς ἐτέρας, ἦν κόρον καλῶσι, ὁ δὲ τῆς χρησιμοσύνης ἐλάττω, τὸ κατὰ λόγον τηρῶντες ἐνταῦθα, τὸν μὲν ἄλλον ἐνὶ αὐτὸν παιᾶνι χρῶνται περὶ τὰς θυσίας, ἀρχομένε δὲ χειμῶνος ἐπεγεύραντες τὸν διθύραμβον, τὸν δὲ παιᾶνα καταπαύσαντες, τρεῖς μῆνας ἀντ' ἐπέεινε τῆτον κατακαλῶνται ⁶ τὸν θεόν· ὅπερ τρία πρὸς ἓν, τῆτον

P 3

τὴν

¹ Ita cum W. fuit interpungendum. R. post περαίνεσι plane nulla utitur distinctione. In aliis περαίνεσι καὶ ἄδεισι τῷ μὲν —.

² Steph. Fift. & R. includunt μιξοβόαν — Φησί notis parenthesis. Hinc R. monet, illis sublati legendum πρέπειεν. Idem pro σύγκοινον mavult σύγκοιτον.

³ R. mavult καὶ ἀγήρων μὲν τῆτον. — scil. Apollinem.

⁴ W. susp. ὁμαλότητα.

⁵ Dedi sic e W. mente. Vulgo μεμιγμένην τινὰ παιδίαν καὶ ὕβριν καὶ σπεδὴν καὶ μανίαν προσφέροντες, ἀνωμαλίαν εὖιον &c. Baccho mixtam jocis & petulantia & severitate & furore inaequalitatem tribuentes. R. susp. καὶ ἀνωμαλίαν, εὖιον. Dedi porro ὀρσιγύναικα e Camer. & R. correctione cum W. pro vulg. ὀρσιγύναικα. Valckenar. Epist. ad Rover. p. 80. corrigi: Εὖιον ὀρσιγύναικα Διόνυσον, Μαινομένας συνθέοντα τιθήναι.

⁶ W. susp. ἀνακαλῶνται ut Ven. a secunda manu.

τὴν διακόσμησιν οἴομενοι χρόνω πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν εἶναι ¹.

X. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς καιρῶ μᾶλλον ἀπομεμήκυνται· δῆλον δέ, ὅτι συνοικειῶσιν ² αὐτὸν οἱ τὴν πεντάδα, νῦν μὲν αὐτῇ ἑαυτὴν ὡς τὸ πῦρ, αὐτῆς δὲ τὴν δεκάδα ποιῶσαν ἐξ ἑαυτῆς, ὡς τὸν κόσμον, λέγουστές. τῆς δὲ δὴ μάλιστα κεχαρισμένης τῷ Θεῷ μεσιτικῆς ἐκ οἴομεθα τέτρω τῷ ἀριθμῷ μετεῖναι. τὸ γὰρ πλείστον, ὡς ἐνὶ εἰπεῖν ³, ἔργον ἀρμονικῆς περὶ τὰς συμφωνίας ἐστίν. αὐταὶ δ' ὅτι πέντε καὶ ἑπτά πλείους, ὁ λόγος ἐξελέγχει, τὸν ἐν χορδαῖς καὶ τρυπήμασι ταῦτα θηρᾶν ἀλόγως τῇ αἰδήσει βεβλόμενον. πᾶσαι γὰρ ἐν λόγοις τὴν γένεσιν ἀριθμῶν ⁴ λαμβάνουσιν, καὶ λόγος ἐστὶ τῆς μὲν διὰ τετάρων ἐπίτριτος· τῆς δὲ διὰ πέντε, ἡμιόλιος· διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν· τῆς δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε τριπλάσιος· τῆς δὲ δις διὰ πασῶν, τετραπλάσιος· ἦν δὲ ταυταῖς ἐπεισάγασιν οἱ ἀρμονικοὶ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων ὀνομάζοντες, ἕξω μέτρα βαίνουσαν, ἐκ ἄξιόν ἐσι δέχεσθαι, τῆς ἀκοῆς τῷ ἀλόγῳ παρὰ τοῦ λόγου, ὡς περ νόμον, χαριζομένους. ἵνα τοίνυν ἀφ' ὧν πέντε τετραχόρδων θάσεις, καὶ πέντε τὰς πρώτας εἴτε τόνους, ἢ τρόπας, εἴτε ἀρμονίας χρῆ κληεῖν, ὡς ⁵ ἐπιτάσει καὶ ὑφέσει τρεπομένων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον,

¹ W. vertit haec: tempus exustionis ad tempus instaurati mundi ut unum ad tria esse censentes. Xyl. monet, haec de Apolline & Baccho esse vitiosa.

² Sic R. susp. & dedit W. ex A. Vulgo συνοικειῶσιν. Bas. συνοικῶσιν. In seq. R. conjicit αὐτὰ οἱ τὴν πεντάδα, νῦν μὲν αὐτὴν ἑαυτῇ ἐπαναπαυομένην (vel ἐπαναλυομένην) ὡς τὸ πῦρ. W. αὐτὸν οἱ corrigendum censet in αὐτῷ cum Mez. — Camer. vertit: *accommodari ad ipsum* scil. illum Divum — mendosa haec esse addens.

³ Camer. vertit, *ut semel dicam*, legendo ἐνὶ scil. λόγῳ. nisi verius sit, ὡς ἔπος εἰπεῖν.

⁴ Secutus sum W. sic dantem ex B. & Xyl. Vulgo ἀριθμῶν.

⁵ W. legi vult ὧν ἐπιτάσει.

τον, αἱ λοιπαὶ βαρύτερες εἰσι καὶ ὀξύτητες. ἄρ' εἰ
πολλῶν, μᾶλλον δὲ ἀπείρων διασημάτων ὄντων, τὰ με-
λωδέμενα πέντε μόνα εἰσί; δῖεςις καὶ ἡμιτόνιον, καὶ τό-
νος, καὶ τριημιτόνιον, καὶ δίτονου, ἄλλο. δὲ ἄδεν, ἔτε
μικρότερον, ἔτε μείζον ἐν Φωνῇ¹ χωρίον ὀξύτητι καὶ βα-
ρύτητι περατέμενον μελωδητὸν ἐστὶ.

IX. Πολλὰ δ' ἄλλα τοιαῦτα, ἔφην ἐγὼ, παρελ-
θῶν², τὸν Πλάτωνα προσέξομαι λέγοντα κόσμον ἕνα,
ὡς εἶπερ³ εἰσί παρὰ τῆτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος ἔτος
εἰς⁴, πέντε τὰς πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας. ἢ
μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς ἔτος ἢ μονογενῆς, ὡς οἶεται καὶ Ἀρι-
στοτέλης, τρόπον τινὰ⁵ καὶ τῆτον ἐκ πέντε συγείμε-
νον κόσμων⁶ καὶ συνηρμοσμένον εἶναι. τῶν ὁ μὲν ἐστὶ
γῆς, ὁ δὲ ὕδατος, τρίτος δὲ πυρός, καὶ τέταρτος ἀέ-
ρος⁷. τὸν δὲ πέμπτον⁸, ἕρανόν, οἱ δὲ Φῶς, οἱ δ'
αἰθέρα καλῶσιν, οἱ δ' αὐτὸ τῆτο, πέμπτην ἐσίαν, ἢ τὸ
κύκλω περιφέρεισθαι μόνη τῶν σωμάτων, κατὰ Φύσιν
ἐστὶν, ἐκ ἐξ ἀνάγκης ἔτ' ἄλλως συμβεβηκός⁹. διὸ δὴ
καὶ τὰ πέντε κάλλιστα καὶ τελειώτατα χήματα τῶν ἐν
P 4 τῇ

1 Ald. Bas. ἐν Φωνῆς χωρ. Petav. ἐν Φωναῖς.

2 Sic Xyl. Camer. & R. legi vulnerunt, dedique pro vulg. παρελθῶν cum W. idem ex B D. Mez. reponente. Xyl. porro monet, Platonis sententiam hic mutilatam referri de quinque mundis, de qua satis prolixè disputatum fit in libro de defectu oraculorum.

3 R. susp. λέγοντα, ὅπερ κόσμον ἕνα ἀποφαίνεται (vel ἰσχυρίζεται) εἶναι, ὡς εἶπερ — &c.

4 Secutus sum W. sic ex sententiae necessitate bene corrigentem. Vulgo ἔτος, εἰς πέντε &c. R. susp. ἔτος ἐστὶ πέντε &c.

5 R. susp. Ἀριστοτέλης. ἀνάγκη τρόπου τινά.

6 Sic Xyl. scribi voluit, dedique cum W. adsentientibus B. D. Vulgo κόσμων.

7 W. susp. τρίτος δὲ αἶρος, καὶ τέταρτος πυρός.

8 Dedi sic e Petav. Vulgo τὸ δὲ πέμπτον. Idem W. coniecit, qui deinde vult inferi οἱ μὲν ante ἕρανόν.

9 W. cum Mez. legi vult συμβεβηκός.

τῇ φύσει κατανοήσας ¹, πυραμίδα καὶ κύβον, καὶ οὐλίαν-
εδρον, καὶ εἰκοσάεδρον, καὶ ὄκταεδρον, ἕκαστον οἰκείως
ἐκάσῳ προσένειμεν.

XII. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰς τῶν αἰδηθέντων δυνάμεις
ἰσαριθμῶν ἕσας τοῖς πρώτοις ² ἐκείνοις συνοικειῶσι, τὴν
μὲν ἀφῆν ὀρῶντες ἀντίτυπον ἔσαν καὶ γεάδη, τὴν δὲ
γεῦσιν ὑγρότητι τῶν γευσῶν τὰς ποιότητας προσιεμένην.
ἀὴρ δὲ πληγείς, ἐν ἀκοῇ γίνεται φωνὴ καὶ ψόφος.
δυσμεν δὲ τῶν λοιπῶν, ὁσμὴ μὲν, ἣν ἡ ὄσφρησις εἴληχεν,
ἀναθυμίασις ἔσα καὶ γεννωμένη θερμότητι, πυρῶδες ἐστὶν·
αἰθέρι δὲ καὶ φωτὶ διὰ συγγένειαν διαλαμπέσης ³ τῆς
θεύσεως γίνεται κρᾶσις ἐξ ἀμφοῖν ὁμοιοπαθῆς καὶ συμπί-
λησις ⁴. ἄλλην δ' ἔτε τὸ ζῶον αἰδηθῆσιν, ἔθ' ὁ κόσμος
ἔχει φύσιν ἀπλήν καὶ ἀμικλόν· ἀλλὰ θαυμασὴ τις, ὡς
ἔοικε, διανομὴ γέγονε τῶν πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ
σύλληξις ⁵:

XIII. Ἄμα δὲ πως ἐπισήσας καὶ διαλιπῶν· Οἶον,
(εἶπον) ὦ Εὐεροφε, πεπόνθαμεν, ὀλίγη παρελθόντες
τὸν Ὅμηρον, ὡς ἔχει πρῶτον εἰς πέντε νείμαντα ⁶ μερί-
δας τὸν κόσμον, ὅς τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε τοῖς
τρισὶ θεοῖς, δύο δὲ τὰς ἄκρας ἑλυμποῦ καὶ γῆν, ὧν ἡ
μὲν ἐστὶ τῶν κάτω πέρας, ἡ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς καὶ
ἀνεμήτας ἀφῆκεν. ἀλλ' ἀνεϊσέος ὁ λόγος, ὡς Εὐριπί-
δης φησὶν. οἱ γὰρ τὴν τετράδα σεμνύοντες ⁷, ἐ φαύ-
λως

¹ scil. Plato. R.

² subaudi σοιχείοις. R.

³ R. susp. διὰ βλεπέσης τ. ὅ.

⁴ Sic Steph. dedit. Ald. Bas. nec non A. B. D. Ven. ha-
bent σύμπληξις. W. id. retinuit. Ven. a secunda manu σύμ-
πηξις; S. L. συμπήλησις; Vera lectio, W. iudice, esse vide-
tur σύμπλεξις.

⁵ distributio quasi per sortes. R. E Petav. notatur σύλ-
ληξις.

⁶ Iliad. 15, 190. sqq.

⁷ W. susp. σεμνύοντες.

λως διδάσκουσιν, ὅτι τῷ ταύτης λόγω πᾶν σῶμα γένεσιν ἔχῃκειν. ἐπεὶ γὰρ ἐν μήκει καὶ πλάτει βᾶθος λαβόντι πᾶν τὸ τερεῖον ἔστι, καὶ μήκεις μὲν προϋφίσταται σιγμῇ κατὰ μονάδα ταττομένη. μήκος δ' ἀπλατὸς ἢ γραμμῇ καλεῖται, καὶ μήκος¹ ἔστιν. ἢ δ' ἐπὶ πλάτος γραμμῆς κίνησις² ἐπιφανείας γένεσιν ἐν τριάδι παρέχε· βᾶθος δὲ τέτοις³ προσγενομένε δια τετάρων εἰς τερεῖον ἢ αὐξήσις προβαίνει. παντὶ δῆλον, ὅτι μέχρι δεῦρο⁴ τὴν φύσιν ἢ τετράς προαγαγῆσα⁵ μέχρι τῆ σῶμα τελειῶσαι, καὶ παραχεῖν διττὸν⁶ ὄγκον καὶ ἀντίτυπον, εἴτ' ἀπολέλοιπεν ἐνδεᾶ τῆ μεγίσα. τὸ γὰρ ἀψυχον⁷, ὡς ἄπλως εἶπειν, ὀρφανὸν καὶ ἀτελὸς καὶ πρὸς ἐδ' ὀτιῶν, μὴ χρωμένης ψυχῆς, ἐπιτήδειον· ἢ δὲ τὴν ψυχὴν ἐμποῖῶσα κίνησις ἢ διάθεσις μεταβολῇ διὰ πέντε γινομένη, τῇ φύσει τὸ τέλειον ἀποδίδωσι, καὶ τοςάτω κυριώτερον ἔχει τῆς τετράδος λόγον, ὅσω τιμῇ διαφέρει τῆ ἀψύχε τὸ ζῶον. ἔτι δ' ἰχύσασα μᾶλλον ἢ τῶν πέντε συμμετρία καὶ δύνამις ἐκ εἶασεν εἰς ἀπειρα γένη προσλθεῖν τὸ ἐμψυχον⁸, ἀλλὰ πέντε τῶν ζώντων ἀπάν-

P 5

τῶν

1 R. & W. susp. καὶ δυάς ἐστι, — & obtinet locum numeri dualis. Vertit id Kaltw.

2 Vulgo post h. v. legitur καὶ, quod delevi e R. mente.

3 Sic R. legi voluit, & dedi cum W. adfentientibus Ven. & Mez. Vulgo τέτα.

4 Ald. Bas. Petav. ὅτι μὴ δεῦρο. Xyl. hoc μὴ vitiosum, aut otiosum esse iudicavit. Camer. legit ὅτι δὴ δεῦρο.

5 Vulgo post h. v. datur καὶ, quod R. delendum censuit, nisi addatur προβιβᾶσασα, vel simile quid. Delevi cum W. auctoritate D.

6 Quid sibi hic velit διττὸς ὄγκος, Xyl. fatetur se nescire. Vertit tactui reniteniem molem. R. susp. ὀπλόν, conspectui parentem, aut potius ληπλόν, aut ἀπλόν, palpabilem.

7 Sic ex Ald. & Bas. restitui pro vulg. ἐμψυχον, quod ex Steph. in rell. transiit. Dedit W. idem. Consentiant A. B. D. Ven. S. L. nec non Petav.

8 Ad hunc locum referenda fuit haud dubie Xyl. annotatio, pro

των ιδέας παρέχεν. εἰσὶ γὰρ θεοὶ δὴ πᾶ καὶ δαίμονες, καὶ ἥρωες, εἶτα μετὰ τῆς τὸ τέταρτον ἀνθρώποι γένος· ἕχατον δὲ καὶ πέμπτον τὸ ἄλογον καὶ θηριώδες, ἔτι δ' εἰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν κατὰ φύσιν διαιρεῖς ¹, πρῶτον αὐτῆς καὶ ἀμαυρότατόν ἐστι τὸ θρεπτικόν, δεύτερον δὲ τὸ αἰσθητικόν, εἶτα τὸ ἐπιθυμητικόν, εἶτα ἐπὶ τέτῳ τὸ θυμοειδές. εἰς δὲ τὴν τῷ λογιστικῷ δύναμιν, ἐξικωμένη ² καὶ τελεώσασα τὴν φύσιν, ὥσπερ ἐν ἀκρῷ τῷ πέμπτῳ καταπέπαιται.

XIV. Τοσαύτας δὲ καὶ τηλιμαύτας ἔχοντος ³ τῷ ἀριθμῷ δυνάμεις, καλὴ καὶ ἡ γένεσις ἐστίν, ἐχὼν ἢ ἤδη διήλθομεν, ἐκ δυάδος ἕσα ⁴ καὶ τριάδος, ἀλλ' ἢ ἀρχὴ τῷ πρώτῳ συνελθῶσα τετραγώνῳ παρέχεν. ἀρχὴ μὲν γὰρ ἀριθμῷ παντός ἢ μονᾶς, τετραγώνος δὲ πρώτος, ἢ τετράς· ἐκ δὲ τέτῳ, ὥσπερ ιδέας καὶ ὕλης πέρας ⁵ ἐχέσεως, ἢ πεμπίας. εἰ δὲ δὴ καὶ τὴν μονάδα τετραγώνου ὀρθῶς ἐνιοὶ τίθενται, δύναμιν ἕσαν ἑαυτῆς καὶ περαίνεσαν εἰς ἑαυτὴν, ἐκ δευτέρου πεφυκυῖα τῶν πρώτων τετραγώνων ἢ πεμπίας, ἐκ ἀπολέλοιπεν ὑπερβολὴν εὐγενείας.

XV.

pro ἄψυχον, quod vulgo legitur, scribendum esse τὸ ἔμψυχον, qua male a Steph. ad superius translata, textus vitio laboravit. Firmant vocem ἔμψυχον, cum W. receptam, A. B. Ven. nec non Turn. Bong. Petav. Legit veritque eandem Camerar.

1 Petav. διαροῖς. D. διαροῖς.

2 Ald. & Bas. ἐξικωμένη. Hinc Xyl. corrigendum censuit ἐξικνωμένη. Steph. dedit ἐξικωμένη. Petav. deinde τὸ πέμπτῳ.

3 Fuit hoc in R. — num consulto, Xyl. duce, an fortuito? latet — quod W. ex B. Ven. se recepisse monet pro vulg. ἔχοντες.

4 W. ex Ven. dedit ἕσαν.

5 Vulgo πέρα ἐχέσεως, quod R. suspectum fuit. Dedi cum W. πέρας ex B. D. S. Anon. Mez. E. Turn. V. Bong. enotatur πρώτος πέρας, ut videantur abesse quae interjacent inter πρώτος, quod praecessit, & πέρας, nisi variantem esse velis pro ἢ τετράς. Petav. πρώτως.

XV. Τὸ δὲ μέγιστον, ἔφην ¹, δέδρα μὴ ῥηθῆν πιέ-
 ζῆ τὸν Πλάτωνα ἡμῶν ², ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε πιέζεσθαι τῷ
 τῆς σελήνης ὀνόματι τὸν Ἀναξαγόραν, παμπάλαιον ἔ-
 σαν τινα τὴν περὶ τῶν Φωτισμῶν δόξαν αὐτῆς ἰδίαν ³
 ποίεμενον. ἦ γὰρ & ταῦτα εἶρηκεν ἐν Κρατύλῳ ⁴; πά-
 νυ μὲν ἔν. (ὁ Εὐστροφος ἔφη) τί δ' ὅμοιον πέφυκεν &
 συνορῶ. καὶ μὴν ⁵ οἶδα δήπεθεν, ὅτι πέντε μὲν ἐν
 Σοφιστῇ ⁶ τὰς κυριωτάτας ἀποδείκνυσιν ἀρχὰς, τὸ ὄν,
 τὸ ταυτὸν, τὸ ἕτερον, τέταρτον δὲ καὶ πέμπτον ἐπὶ
 τέτοις κινήσειν καὶ στάσει. ἄλλω δ' αὖ τρόπῳ διαιρέσεως
 ἐν Φιλήβῳ χρώμενος, ἐν μὲν εἶναι Φησι τὸ ἄπειρον,
 ἕτερον δὲ, πέρασ. τέτων δὲ μιγνυμένων πᾶσαν συνίσα-
 δαι γένεσιν. αἰτίαν δ', ὑφ' ἧς μίγνυται, τέταρτον γέ-
 νος τίθεται καὶ πέμπτον ἡμῖν ὑπονοεῖν ἀπολέλειπεν,
 ὡ τὰ μιχθέντα πάλιν ἔχει διάρρισιν καὶ διάστασιν. τεκ-
 μαίρομαι δὲ ταῦτ' ἐκεῖνων ὥσπερ εἰκόνας λέγεσθαι, τὰ
 μὲν ὄντος τὸ γινόμενον, κινήσεως δὲ τὸ ἄπειρον, τὸ δὲ
 πέρασ, τῆς στάσεως, ταυτῆ δὲ τὴν μιγνύσασαν ἀρχὴν, Τα-
 τέρας δὲ τὴν διακρίνεσαν. εἰ δ' ἕτερα ταῦτ' ἐστὶ, κἀκεί-
 νως ἂν εἴη καὶ ἕτως ἐν πέντε γενέσεσι ⁷ καὶ διαφο-
 ραῖς. πυθόμενος (Φησὶ ⁸) δὴ τις ταῦτα πρότερος συν-
 ἰδῶν

1 Ald. ἐφ' ἦν. Hinc Camer. monet, se legere ἔφην.

2 W. cum Mez. legi vult ἡμῶν. R. susp. μὴ τὸ ῥηθῆν ὑφ' ἡμῶν πιέζῃ τὸν Πλάτ.

3 R. susp. Φωτισμῶν αὐτῆς δόξαν. W. forte reponendum αὐτῆ ex D. adnotat.

4 Vol. III. edit. Bipont. p. 282.

5 Sic R. legi voluit, & dedi e Turn. V. Bong. Petav. pro vulg. καὶ μὲν.

6 Vol. II. p. 279. & deinde Vol. IV. p. 233.

7 Turn. V. Bong. S. L. Anon. γένεσι, hoc loco & paulo infra.

8 Locus corruptus, ad quem collustrandum Xyl. haec habet: „Sententia quidem haec est, Platonem cum in Sophista, tum in Philebo, ita de quinque rerum principiis disputasse, ut a se eam rationem excogitatam velit videri. Idem autem ei, quod

ιδὸν Πλάτωνος, δύο εἰ καθιέρωσε τῷ Θεῷ, δῆλωμα καὶ σύμβολον τῆς ἀριθμῆ τῶν πάντων. ἀλλὰ μὴν καὶ ταγαθὸν ἐν πέντε γενέσεσι φανταζόμενον κατανοήσας, ὡς πρῶτόν ἐστι τὸ μέτριον, δεύτερον δὲ τὸ σύμμετρον, καὶ τρίτον ὁ νῆς, καὶ τέταρτον αἰεὶ περὶ ψυχὴν ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι καὶ δόξαι ἀληθεῖς, πέμπτον εἴ τις ἡδονὴ κατὰ ῥὰ καὶ πρὸς τὸ λυπεῖν ἀκρατος, ἐνταῦθα λήγει τὸ Ὀρφικὸν ὑπειπῶν ¹.

Ἐκτὴ δ' ἐν γενεῇ καταπαύσατε θυμὸν ἀοιδῆς ².

XVI. Ἐπὶ τέτοις, ἔφην, εἰρημένοις πρὸς ὑμᾶς ³ ἐν βραχὺ τοῖς περὶ Νίκανδρον ἀείσω ξυνετοῖσι ⁴. τῆς γὰρ

Anaxagorae, evenisse. Nam ut is deprehensus est, vetustam de Lunae illuminatione rationem sibi falso arrogasse: ita multo ante Platonem tempore quendam perspecta quinque principiorum ratione, E apud Delphos consecrasset. Is hic vocatur (si recte tamen legitur, quod non credo) Πυθόμενος proprio nomine. Pro φησι, aut φασί, aut φημί, apparet legendum. Sed δύο εἰ falsum est; & unicum fuit ligneum, de quo disputatur, ut ex hoc ipso loco patuit, forte διὰ τὸτο τὸ εἶ.
R. susp. πυθόμενος (φήσει δὴ τις) ταῦτα πρότερος, ἢ συνιδῶν — forsitan aliquis Platone vetustior, his seu traditione & doctrina compertis, seu sua meditatione deprehensus & excogitatis, consecravit Deo litteram E ut indicium & notam numerum rerum omnium: nam non deerunt, qui haec dicant. W. forte ita corrigendum censet: διαφοραῖς αἰς παιθόμενος, φασί, δὴ τις ταῦτα πρότερος συνιδῶν Πλάτωνος δοκεῖ τὸ εἰ καθιέρωσαι τῷ Θεῷ. Notat idem esse παιθόμενος in D. & δύο εἰ in B. — Camerar. legit vertitque φασί. Reliqua ei sunt suspecta.

¹ Ven. secunda manu ὑπειπῶν.

² R. susp. καταπαύσατε θυμὸν ἀοιδῆς, exuetis animum conspectui haud patentem. Vid. Plat. Opp. IV. pag. 321. Camerar. legit καταπαύσατε, vel pro hoc positum censet καταπαύσατε — sexta aetate animo exemistis carminis usam. Petav. ἀοιδῆς.

³ Dedi ἔφην pro vulg. ἔφη, & ὑμᾶς pro vulg. ἡμᾶς, e R. mente, probante W. Vertit quoque Camer. inquam. Ald. Bas. Petav. deinde ἐμβραχυ.

⁴ R. monente, videtur ad versum aliquem Orphei aut Empedoclis respicere. Sequentia idem sic restituenda censet: τῆς

γὰρ ἔκλειε τῆ νέε μηνὸς ὅταν κατάγη, εἰς τὴν Πυθίαν εἰς τι πρυτανεῖον, ὁ πρῶτος ὑμῖν γίνεται τῶν τριῶν κλήρων εἰς τὰ πέντε πρὸς ἀλλήλους ἐκείνοις τὰ τρία ¹ ἐδὲ τὰ δύο βάλλοντες. ἢ γὰρ ἔχ ἔτως ἔχει; καὶ ὁ Νίκανδρος· Οὕτως, εἶπεν· ἢ δ' αἰτία πρὸς ἐτέρας ἀρρητός ἐσι. Οὐκἔν (ἐφην ἐγὼ μειδιάσας) ἄχρι ἔ τάληθές ἡμῖν ὁ θεὸς ἱεροῖς γενομένοις γινῶναι παράχη, προσκίσειται καὶ τῆτο ² τοῖς ὑπὲρ τῆς πεντάδος λεγομένοις. τοῖς-τος μὲν καὶ ὁ τῶν ἀριθμητικῶν καὶ ὁ τῶν μαθηματικῶν ἐγκωμίων τῆ εἰ λόγος, ὡς ἐγὼ μέμνημαι, πέρασ ἔχεν.

XVII. Ὁ δὲ Ἀμμώνιος, ἅτε δὴ καὶ αὐτὸς εἰ τὸ Φαυλιστατον ἐν μαθηματικῇ Φιλοσοφίᾳ ³ τιθέμενος, ἦδη

de (cur de pro γὰρ, quod meo quidem sensu commode legitur?) ἐκλειε τῆ Πανέμα μηνός, ὅταν κατάγει (annon κατάγης?) τὴν Πυθίαν εἰς τὸ πρυτανεῖον — nam sexto die Panemi mensis, quum Pythiam in Prytaneum deducis, hisce adjectis: „alloquitur Nicandrum, sacerdotem Delphicum. De Panemo Boeotorum mense v. Corfini T. II. Fast. Attic. p. 412. Quis autem ille ritus fuerit Pythiae a sacerdote eo die in Prytaneum introducendae, nobis in tanta Boeoticarum antiquitatum obscuritate latet.“ W. susp. ὅταν κατάγητε τὴν Πυθίαν εἰς τὸ Πρ. Βαθ. non habet εἰς ante τὴν Πυθ. Camer. vertit quoque — deducitis.

¹ Locum hunc se non expedire, R. fatetur. Monet, sententiam flagitare: κλήρων τὰ πέντε, προσδέχεθε γὰρ ἐκεῖνον, ἐδὲ τὰ τρία —. Kaltw. vertit: am sechsten Tag eines jeden Monats nemlich, wenn er die Pythia ins Prytaneum führt, nehmt ihr unter den drey Loosen zuerst die Fünfe, ohne die Dreye oder Zweye zu werfen. W. susp. κλήρων· εἰ τὰ πέντε πρὸς ἀλλήλους, ἐκεῖνος τὰ τρία, εἰ δὲ τὰ δύο, βάλλονται — sexta novi mensis die, cum Pythiam in Prytaneum introducitis, prima vobis de tribus sortibus ducitur quinario, per hiparium simul & ternarium iacto. — Petav. pro ὑμῖν habet ἡμῖν; pro εἰς τὰ πέντε Turn. V. Bong. εἰς τὰς εἰ.

² Petav. τοῖςτο.

³ Sic R. legi voluit, dedique cum W. accedentibus B. & Ven. — non restremam philosophiae partem in mathematica scientia ponens. Vulgo Φιλοσοφία.

ἦθη τε τοῖς λεγομένοις καὶ εἶπεν. Οὐκ ἄξιον πρὸς ταῦτα λίαν ἀκριβῶς ἀντιλέγειν τοῖς νέοις, πλὴν ὅτι τῶν ἀριθμῶν ἑκαστος καὶ ὀλίγα βεβλομένοις καὶ ἡμῖν ¹ ἐπαινεῖν παρέξει. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; ἢ γὰρ ἰερὰ τῆ Ἀπόλλωνος ἐβδομάς ἀναλώσει τὴν ἡμέραν πρότερον, ἢ λόγῳ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀπάσας ἐπεξελθεῖν. εἶτα τῷ κοινῷ νόμῳ πολεμῆντας ἅμα καὶ τῷ πολλῷ χρόνῳ τὰς σοφὰς ἀποφανῶμεν ἄνδρας, εἰ τὴν ἐβδομάδα τῆς προεδρίας παρώσαντες, τῷ θεῷ τὴν πεντάδα καθιέρωσαν ², ὡς μᾶλλον τι προσήκασαν. ἔτ' ἐν ἀριθμῶν ³, εἴτε τάξι, εἴτε σύνδεσμον, ἔτ' ἄλλο τῶν ἑλληπῶν μορίων ἔδεν οἶμαι τὸ γράμμα σημαίνειν. ἀλλ' ἔστιν αὐτοτελής τῆ θεῆ προσαγόρευσις καὶ προσφώνησις, ἅμα τῷ ῥήματι τὸν φθεγγόμενον εἰς ἔννοιαν καθιστᾶσα τῆς τῆ θεῆ δυνάμεως. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἑκαστον ἡμῶν ἐνταῦθα
 προσ-

1 Sic e Petav. dedi pro vulg. καὶ ὕμν. Idem Camerar. legit vertitque. Etiam W. id legendum suspicatur, aut ex D. ὕμνεῖν καὶ ἐπαινεῖν. Ven. ἐπαινεῖν καὶ ὕμνεῖν.

2 Secutus sum W. sic e Mez. reponenten pro vulg. καθιέρωσαν.

3 R. ad hunc locum haec adnotat: „ἀριθμῶν respicit ad sententiam Lampriae, qui volebat quinque Graeciae sapientes eo numero foribus Delphici templi inscripto, quot ipsi numero essent, significare voluisse: — τάξι ad sententiam Chaldaei, nescio cuius, respicit, stantem, eum, qui literam EI templo Delphico incrispsisset, illud numen, cui sacrum esset templum Delphicum, h. e. Apollinem, quod cum sole idem est, eundem locum in septem planetis obtinere putasse, quem obtinet litera E. in septem vocalibus. Eὶ σύνδεσμος est particula Si. In ἄλλο τῶν ἑλληπῶν μορίων videtur ad illos respici, qui εἰ pro voco vel exclamatione utinam accipiebant. Τὰ ἑλληπῶν μόρια. scil. τῆ λόγῳ, sunt particulae, quia saepius omittuntur.“ W. monet, totum hunc locum usque ad τῆ μὴ ὄντος cap. 20. exhiberi ab Euseb. Praep. Evang. XI, 11. Petav. ἑλληπῶν. Pro ἔδεν Ald. Bas. Petav. οἶδεν. Quare Camerar. adnotat, mendosa haec esse, quae non nisi hariolando latine exposuerit. Vertit: neque aliquam adhuc reliquarum partium litera ista significare scit.

προσιόντα οἶον ἀσπαζόμενος προσαγορεύει τὸ ἱ Γινῶθι
 σαυτόν· ὃ τῆ χαίρει δὴ, ἐξέν μεῖον ἔσιν. ἡμεῖς δὲ πάλιν
 ἀμειβόμενοι τὸν θεόν, Εἰ Φαμέν, ὡς ἀληθῆ καὶ
 ἀψευδῆ καὶ μόνην μόνῃ προσήκησαν τὴν τῆ εἶναι προσ-
 αγόρευσιν ² ἀποδιδόντες.

XVIII. Ἡμῖν μὲν γὰρ ὄντως ³ τῆ εἶναι μέτεσιν
 ἐδέν, ἀλλὰ πᾶσα θνητῆ φύσις ἐν μέσῃ γενέσεως καὶ
 Φθορᾶς γενομένη Φάσμα παρέχει καὶ δόκησιν ἀμυδρὰν
 καὶ ἀβέβχιον αὐτῆς· ἂν δὲ τὴν διάνοιαν ἐπερέισης λα-
 βέθαι βεβόμενος, ὡσπερ ἡ σφοδρὰ περιδραξίς ὕδατος τῷ
 πιέζειν εἰς ταῦτὸ καὶ συνάγειν διαρρέου ἀπόλλυσι τὸ πε-
 ριλαμβανόμενον, ἔτω τῶν παθητῶν καὶ μεταβλητῶν ⁴
 ἐκάστω τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος διάκων ἀποσφάλλεται,
 τῇ μὲν εἰς τὸ γιγνόμενον αὐτῆς, τῇ δ' εἰς τὸ φθειρόμε-
 νον, ἐδενὸς λαβέθαι μένοντος, ἐδὲ ὄντος ὄντως δυνά-
 μενος. Ποταμῷ γὰρ ἐν ἔσιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ, καὶ
 Ἡράκλειτον, ἐδὲ θνητῆς ἐσίας δις ἀψαθαι κατὰ ἕξιν·
 ἀλλ' ὀξύτητι καὶ τάχει μεταβολῆς σιιδνησι καὶ πάλιν
 συνάγει ⁵, μᾶλλον δὲ ἐδὲ πάλιν ἐδὲ ὕπερον, ἀλλ' ἅμα
 συνίσταται καὶ ἀπολείπει· πρόσεισι καὶ ἀπεισι· ἴθιεν
 ἐδ' εἰς τὸ εἶναι περαίνει τὸ γιγνόμενον αὐτῆς, τῷ μη-
 δέποτε λήγειν ⁶, μηδ' ἴσαθαι τὴν γένεσιν, ἀλλ' ἀπὸ
 σπέρματος ἀεὶ μεταβάλλεσαν, ἔμβρουον ποιεῖν, εἴτα βρέ-
 Φος,

¹ Mez. corrigat τῆ.

² V. τὴν τῆ εἰ προσαγόρευσιν. Ita quoque Euseb.

³ Petav. ὄντος, & deinde βέβαιον αὐτῆς pro ἀβέβαιον αὐ-
 τῆς.

⁴ Sic Xyl. ex Euseb. legendum censuit, & enotatur e V.
 dedique pro vulg. τῶν παθημάτων μεταβάντων.

⁵ Quae sequuntur usque ad ἀπολείπει, cum Xyl. & W. rece-
 pi ex Eusebio. Vulgo absunt. Petav. συνάγει καὶ πρόσεισι.

⁶ Sic ex Ald. & Euseb. legendum monuit Xyl. pro λίγειν,
 quod est in Bas. & e Petav. notatur. Recepti deinde cum W.
 ἴσαθαι pro vulg. ἠτῆθαι, Xyl. monente, ex Euseb. Af-
 fertur quoque a V.

Φος, εἶτα παῖδα, μεῖράκιον ¹, ἐφεξῆς νεανίσκον, εἶτα ἄνδρα, πρεσβύτην, γέροντα, τὰς πρώτας Φθείρησαν γενέσεις καὶ ἡλικίας ταῖς ἐπιγιγνομέναις. ἀλλ' ἡμεῖς ἕνα Φοβέμεθα γελοῖως θάνατον, ἤδη τοσάυτας τεθνηκότας καὶ θνήσκοντες. ἐ γὰρ μόνον (ὡς Ἡράκλειτος ἔλεγε) πυρὸς θάνατος, ἀέρι γενέσεις, καὶ ἀέρος θάνατος, ὕδατι γενέσεις, ἀλλ' ἔτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν ² ἴδοις ἄν. Φθίρεται μὲν ἀκμάζων γινομένης γέροντος, ἐφθάρη δ' ὁ νέος εἰς σὸν ἀκμάζοντα, καὶ ὁ παῖς εἰς τὸν νέον, εἰς δὲ τὸν παῖδα τὸ νήπιον. ὃ τε χθὲς εἰς τὸν σήμερον τέθνηκεν, ὃ δὲ σήμερον εἰς τὸν αὔριον ἀποθνήσκει. μένει δὲ ἔδειξ, ἔδ' ἔστιν εἰς, ἀλλὰ γιγνόμεθα πολλοὶ, περὶ ἕν Φύτασμα, καὶ κοινὸν ἐκμαγεῖον, ὕλης περιελαυνομένης καὶ ολιθαινώσεως. ἐπεὶ πῶς οἱ αὐτοὶ μένοντες ἐτέροις χαίρομεν νῦν, ἐτέροις πρότερον ³, τάναντία φιλοῦμεν, ἢ μισοῦμεν ⁴, καὶ θαυμάζομεν, καὶ ψέγομεν, ἄλλοις δὲ χρώμεθα λόγοις, ἄλλοις πάθεσιν, ἐκ εἶδος, ἐ μορφῆν, ἐ δίκνοιαν ἔτι τὴν αὐτὴν ἔχοντες; ἔτε γὰρ ἄνευ μεταβολῆς ἕτερα πάχειν εἰκὸς, ἔτε μεταβάλλων ὁ αὐτός ἐστιν. εἰ δ' ὁ αὐτός ἐκ ἔστιν, ἔδ' ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τέτε αὐτῆ μεταβάλλει ⁵, γιγνόμενος ἕτερος ἐξ ἑτέρου. ψεύδεται δ' ἢ αἰδῆσις, ἀγνοία τῆ ὄντος, εἶναι τὸ φαινόμενον.

XIX.

¹ R. vult repeti εἶτα ante μεῖράκιον.

² V. ἀλλ' ἔτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν. R. post ἴδοις ἄν addit vult τῶν ἀνθρώπων, & deinde inferi γὰρ post μὲν.

³ Recepi πρότερον cum Xyl. & W. ex Euseb. Vulgo abest. R. idem desideravit, legendum monens ἐτέροις δὲ πρότερον scilicet χαίρομεν.

⁴ Malim cum R. καὶ μισοῦμεν.

⁵ Vulgo ἔδ' ἔστιν ἅμα τῆτο αὐτὸ μεταβάλλει, unde certe nil sani prodit. R. sup. καὶ μεταβάλλει γιγνόμενος, non est simul idem ipse, & in alium statum transit. Euseb. ἔδ' ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τῆ αὐτὸν μεταβάλλει. Ex his W. bene conjecit, quod recipere haud dubitavi — ne est quidem: sed ex illo ipso ESSE dejicitur alius ex alio mutationibus factus.

XIX. Τί ἐν οὕτως ὄν ἐσι; τὸ αἰδίου καὶ ἀγένη-
του ¹ καὶ ἀφθαρτου, ᾧ χρόνος μεταβολὴν ἐδὲ εἰς ἐπ-
άγει. κινήτων γάρ τι, καὶ κινεμένη συμφαιναζόμενον
ὕλη, καὶ ῥέον αἶμα καὶ μὴ σέγον ², ὡσπερ ἀγγεῖον Φθο-
ρᾶς καὶ γενέσεως, ὁ χρόνος. ἔ γε δὴ τὸ μὲν ἔπειτα
καὶ τὸ πρότερον, καὶ τὸ ἔσαι λεγόμενον, καὶ τὸ γέγο-
νεν, αὐτόθεν ἐξομολόγησις ἐσι τῷ μὴ ὄντος. τὸ γὰρ ἐν
τῷ εἶναι τὸ μηδέπω γεγονός, ἢ πεπαυμένον ἤδη τῷ εἶ-
ναι λέγειν, ὡς ἐσιν ³ εὐηθεῖς καὶ ἄτοπον. ᾧ δὲ ⁴ μά-
λισα τὴν νόησιν ἐπερείδοντες ⁵ τῷ χρόνῳ, τὸ ἐνέστηκε,
καὶ τὸ πάρεσι καὶ τὸ νῦν Φθγγόμενα, τῆτο αὐ πάλιν
ἄγαν ἐκλυόμενος ⁶ ὁ λόγος ἀπόλλυσιν. ἐκθλίβεται γὰρ
εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον, ὡσπερ αὐγὴ, βε-
λομέ-

¹ Petav. ἀγένητον.

² Secutus sum W. sic ex Euseb. pro vulg. *σεῖρόν* reponen-
tem, & vertentem: mobile enim quiddam & cum mota appa-
rens materie, semper fluens, nullam rem retinens, sed veluti
vas ortuum & interituum est tempus.

³ W. deleri vult ὡς, aut legi δεινῶς. Annon liceat, cum
exclamatione, cui ὡς saepius infervit, haec legere? — *quonia
fatuum & absurdum est!*

⁴ Restitui ex Ald. & Bas. ᾧ δὲ pro vulg. ᾧδε, R. probante
— *id autem, quo.* W. susp. *εἰ δὲ.*

⁵ Dedi sic cum W. ex Euseb. pro vulg. *ἐπερείδοντες.* Ver-
tit idem Xyl. — *id autem, in quo maxime inniuntur intel-
lecturi tempus.* Bryan. quoque corrigendum monuit *ὑπερείδον-
τες.* R. voluit: ᾧ δὲ μάλισα τὴν νόησιν ὑπερείδοντι vel ἐπερ-
είδομεν — *Φθγγόμενοι.* Sic omnino constructio foret planior.
W. pro τῷ χρόνῳ mavult τῷ χρόνῳ.

⁶ R. iudice, ἄγαν aut transferendum est ad sequentia, &
ante *διεισάμενον* collocandum, aut mutandum in *ἄμα.* Euseb.
ἄγαν ἐκλυόμενος, quod Xyl. exprimere videtur *elanguescens
vatis.* W. non probat. Suspicitur *ἄμα καὶ λεγόμενον, simul-
ac dictum est.* Camer. vertit: id rursus ipsum ratio plane
explicando evertit.

λομένοις ¹ ἰδεῖν, ἐξ ἀνάγκης διψάμενον. εἰ δὲ ² ταῦ-
τὰ τῷ μετρῶντι πέπονθεν ἢ μετραμένη ³ φύσις, ἐδὲν
αὐτῆς μένον ἐδὲ ὄν ἐστιν, ἀλλὰ γινόμενα πάντα καὶ Φθει-
ρόμενα κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρόνον συνέμησιν ⁴. ὄθεν
ἐδ' ὄσιόν ἐστιν ἐδὲν τῷ ὄντος ⁵ λέγειν, ὡς ἦν, ἢ ἔσαι·
ταῦτα γὰρ ἐγγίσεις τινές εἰσι καὶ μεταβάσεις καὶ παρ-
αλλάξεις τῷ μένειν ἐν τῷ εἶναι μὴ πεφυκότες.

XX. Ἄλλ' ἔστιν ὁ Θεός, καὶ ⁶ Φάναι, καὶ ἐστὶ
κατ' ἐδένα χρόνον, ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκίνητον,
καὶ ἄχρονον, καὶ ἀνέγγιλον, καὶ ⁷ πρότερον ἐδὲν ἐστὶν,
ἐδ' ὕστερον ⁷, ἐδὲ μέλλον, ἐδὲ παρωχημένον, ἐδὲ πρε-
σβύτερον, ἐδὲ νεώτερον· ἀλλ' εἰς ὧν ἐνὶ τῷ νῦν τὸ
κεῖ πεπλήρωκε, καὶ μόνον ἐστὶ τὸ κατὰ τῆτον ὄντως ὄν,
⁸

¹ Vulgo ὡσπερ ἀκμῆ βελόμενος. Ald. & Bal. ἀκμῆ. Ca-
mer. vertit: nam eliditur in futurum atque praeteritum, quae
una acie id quod necessario distat contemplari volens — & adno-
tat: „ἀκμῆ μιᾶ legimus. Sed & ἀκμῆν posse legi suspicamur.“
Quod nunc exhibetur, legi voluit Xyl. ex Euseb. dedique cum
W. locum ita vertente: *eliditur enim spectare volentibus diffi-
ciliusque ut repentina lux, in futurum & praeteritum. R.*
susp. ὡσπερ ὄγκον βελόμενος συνδεῖν ἐξ ἀνάγκης διψάμενον, ut
*si quis velit molem aliquam colligere, quae nequeat non bisce-
re & hiare. E codice, cujus nomen relicetur, enotatum est*
ὡσπερ αἰ γῆ.

² Sic dedi cum W. ex Euseb. Vulgo ὁ δὲ.

³ Sic V. & dedi cum W. ex Euseb. Vulgo corrupte πέπον-
θεν, ἢ μέτρον μὲν ἢ Φ. R. sic leg. susp. ὅπερ δὲ ταῦτα τῷ
μετρῶντι πέπονθεν ἢ μετραμένη φύσις, (ἐδὲν γὰρ αὐτῆς —)
quum vero, quod tempori contingit naturam metienti, id ipsi
quoque naturae mensurae (vel mensuratae) contingat. (nihil enim
ejus in eodem statu manet —) Pro seq. μένον Petav. μόνον.

⁴ Sic ex Euf. cum W. dedi. Vulgo κατ' αὐτὴν πρὸς τὸν
χρόνον συνεμίγη. R. susp. κατ' ἀνάγκην πρὸς τ. κρ. σ. non
potest non cum tempore coalescere.

⁵ R. susp. ἐδὲ ὄσιόν ἐστι περὶ τῷ ὄντος λέγειν.

⁶ Xyl. vertit εἰ καὶ ex Euseb. Tuetur W. vulgatam.

⁷ Quae sequuntur, usque ad πρεσβύτερον, W. reposuit ex
Euseb. cui Xyl. Vulgo desunt. Enotantur quoque e V.

ἔ γεγονός, ἐδ' ἐσόμενον, ἐδ' ἀρχάμενον, ἐδὲ παυσόμενον. ἔτως ἔν ¹ αὐτὸ δεῖ σεβομένους ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν ², ἢ καὶ νῆ Δία, ὡς ἔνιοι τῶν παλαιῶν, εἰ ἔν. ἔ γὰρ πολλὰ τὸ θεῖόν ἐστιν, ὡς ἡμῶν ἕκαστος ἐκ μυρίων διαφορῶν ἐν πάθεσι γινομένων, ἄθροισμα παντοδαπὸν καὶ πανηγυρικῶς μεμιγμένον. ἀλλ' ἐν εἶναι δεῖ τὸ ὄν, ὡσπερ ὄν τὸ ἔν. ἢ δ' ἑτερότης, διαφορὰ τῆ ὄντος ³, εἰς γένεσιν ἐξίσταται τῆ μὴ ὄντος. ὄθεν εὔ καὶ τὸ πρῶτον ἔχει τῶ θεῶ τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. Ἀπόλλων μὲν γὰρ, οἷον ἀρνέμενος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πλήθος ἀποφάσιων ἐστίν. Ἴητος ⁴ δὲ, ὡς εἰς καὶ μόνος. Φοῖβον δὲ δὴ περὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἄγνόν οἱ παλαιοὶ πάν ὀνόμαζον, ὡς ἔτι Θεσσαλοὶ τὰς ἱερέας ἐν ταῖς ἀποφράσιν ⁵ ἡμέραις αὐτὰς ἐφ' ἑαυτῶν ἔξω διατρίβοντας ⁶, οἶμαι, Φοιβονομεῖσθαι λέγουσι. τὸ δὲ ἔν, εἰληρινές καὶ καθαρὸν. ἑτέρη γὰρ μίξει πρὸς ἕτερον ὁ μiasμός ⁷, ὡς περὶ καὶ Ὅμηρος ἐλέφαντά τινα Φοινισσόμενον βαφῆ μιάνεσθαι φησι. καὶ τὰ μιγνύμενα τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς, φθειρεσθαι, καὶ φθαρὸν τὴν μίξιν ὀνομάζουσιν. ἐκὐν ἔν τε εἶναι καὶ ἄκρατον αἰεὶ τῶ ἀφάρτῳ καὶ καθαρῶ προσήκει.

Q 2

XXI.

¹ Recepi ἔν cum Xyl. & W. ex Euf. Vulgo δεεστ. Pro αὐτὸ W. mavult αὐτόν.

² Dedi sic cum W. ex Euf. Vulgo καὶ προσεδίξαν. Hinc R. aut καὶ deleri voluit, aut addi προσειπεῖν, vel προσαγορεύειν — hoc modo appellare & alloqui Deum, dum colimus & reverentiam nostram ipsi exhibemus, nos decet, ut affuescamus.

³ R. mavult ἔσα τῆ ὄντος. Petav. τῆ ὄντος. ὄθεν εὔ, omiffis interjacentibus.

⁴ Xyl. & Camer. Ἴήιος legunt. Cf. Hom. Iliad. 15, 365.

⁵ Petav. ἀποφράσσειν.

⁶ Sic Xyl. & Camer. legerunt — extra templa domi suae privatim degentes — & dedi cum W. accedentibus A, B, D. Vulgo ἐξώδια τρίβοντας.

⁷ Subaudi γίνεται. R.

XXI. Τὸς δ' Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγεμένους τὸν αὐτὸν, ἀσπάζεσθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ Φιλεῖν δι' εὐφημίαν ¹, ὃ μάλιστα τιμῶσιν ἂν ἴσασι καὶ ποθῶσιν, εἰς τῆτο τιθέντας τῷ θεῷ τὴν ἐπίνοιαν ². ὡς δὲ νῦν ἐν τῷ κάλλιστῳ τῶν ἐνυπνίων τὸν θεὸν ὄνειροπολῶντες ³, ἐγείρωμεν καὶ παρακαλῶμεν ἀνωτέρω προσάγειν ⁴, καὶ θεάσασθαι τὸ ὑπὲρ αὐτὰς ⁵ καὶ τὴν ἐσίαν· τιμῶν δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τῆνδε, καὶ σέβεσθαι τὸ περὶ αὐτὴν γένιμον, ὡς ἀνυσὸν ἐσιν αἰδητῶ νοητῶ, καὶ φερομένῳ μένοντος, ἐμφάσεις τινὰς καὶ εἰδῶλα διαλάμπουσιν ἀμωσγέπως τῆς περὶ ἐκείνον εὐμενείας ⁶ καὶ μακαριότητος. ἐκασσις ⁷ δ' αὐτῶ καὶ μεταβολὰς πῦρ ἀφιέντος ⁸, αἰ αὐτὸν ἄμα σπῶσιν, ὡς λέγουσιν, αὐτῶς τε καταθλίβοντος, ἐνταῦθα κατατείνοντος ⁹ εἰς γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ ζῶα καὶ τὰ δεινὰ παθήματα, καὶ ζῶων

¹ Secutus sum W. sic ex D. dantem pro vulg. δι' εὐφμίαν.

² W. fusp. ἐπινουμίαν.

³ R. fusp. ὅμως δὲ νῦν, οἷον τὸ κάλλιστον τῶν ἐνυπνίων, τὸν θεὸν, ὄνειροπολῶντες. W. adnotat, R. voluisse ὄνειροπολῶντας, quod ipse probat — eos Deum quasi in pulcherrimo omnium somniorum somnio imaginantes.

⁴ W. legi vult προάγειν, ut habet B. in margine. Petav. deinde θεάσασθαι.

⁵ W. legi vult ὑπὲρ αὐτὰς. Posterius est in Petav.

⁶ R. fusp. εὐμενείας, vel εὐδοκεμονίας.

⁷ Restitui ἐκασσις ex Ald. Bas. Steph. Petav. pro ἐισάσις, quod in Ffif. & R. legitur.

⁸ Quae sequuntur, vitiosa sunt & turbata. Refutantur, Xyl. monente, ea, quae supra disputabatur de Apollinis in ignem & alias res mutationibus fatalibus, ob quas etiam Dionysus diceretur. Pro αἰ αὐτὸν Petav. nec non A. B. D. αὐτὸν. Hinc R. fusp. καὶ αὐτὸν ἀνασπῶντος, ὅσοι λέγουσιν, αὐτῶς τε καταθλίβοντος ἐνταῦθα, καὶ κατατείνοντος. W. fusp. ἀφιέντος, αὐτὸν ἀνασπῶντος, ὡς λέγουσιν, in rell. consentiens cum R.

⁹ Ald. Bas. Pet. κατατείνοντος εἰς καὶ θάλ. Hinc Xyl. se legere monet καὶ κατατείνοντος εἰς.

ζώων καὶ Φυτῶν, ἐδ' ἀκίειν ὅσιον ¹. ἢ τῷ ποιητικῷ
 παιδὸς ἔσαι ² Φαυλότερος, ἢν ἐκεῖνος ἐν τινι ψαμάδι
 συντιθεμένη καὶ διαχαιομένη πάλιν ὑφ' ἑαυτῷ ³ παίξει
 παιδιὰν, ταύτη ⁴ περὶ τὰ ὅλα χρώμενος ἀεί· καὶ τὸν
 κόσμον, ἐκ ὅντα πλάττων, εἶτ' ἀπολλύων γενόμενον.
 τὴν αὐτίου γὰρ ὅσον ἀμωσγέπως ⁵ ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ,
 τῷτο συνδεῖ τὴν ἔσιαν καὶ κρατεῖ τῆς περὶ τὸ σωματικὸν
 ἀδουεῖας ἐπὶ Φθορὰν Φερομένης. καὶ μοι δοκεῖ μάλιστα
 πρὸς τῷτον τὸν λόγον ἀντιπατῶμενον τὸ ῥῆμα καὶ μαρ-
 τυρόμενον, Εἰ Φᾶναι πρὸς τὸν Θεόν, ὡς ἐδέποτε γενο-
 μένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς, ἀλλ' ἐτέρῳ
 τινὶ Θεῷ, μᾶλλον δὲ δαίμονι τεταγμένῳ περὶ τὴν ἐν
 Φθορᾷ καὶ γενέσει Φύσιν τῷτο ποιεῖν καὶ πάχειν προσ-
 ἦμον ⁶. ὡς δῆλόν ἐσιν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων εὐθύς, ὅσον
 ἐναντίων ὄντων καὶ ἀντιφώνων. λέγεται γὰρ ὁ μὲν,
 Ἀπόλλων ⁷, ὁ δὲ, Πλάτων· καὶ ὁ μὲν, Δῆλιος, ὁ

Q 3

δὲ,

¹ R. susp. καὶ τὰ δεινότατα παθήματα καὶ ζώων καὶ φυτῶν
 ἀπειργαζομένη, ἐδ' ἀκίειν ὅσιον — impium est illos ferre neque
 probare, qui solis aliquos e statu & velut mente sua excessus
 & mutationes jaçant, ignes emittentis & semetipsum in
 altum attrahentis, rursusque velut pressu & restrictu ad banc
 terram derrahentis & deorsum promittentis in terram & ma-
 re, & ventos & animalia, efficientisque gravissimas concita-
 tiones tam in animalibus quam in plantis — id est verbis
 paulo planioribus: qui autem solem volunt modo sursum ferri
 & ignem de se emittere, modo deorsum ferri & terram maria-
 que & ventos & animalia movere atque gravissimis modis per-
 cellere, eoque statum suum mutare, illos oportet, ut impia
 sciscentes, averfari.

² scil. ὁ ἀκίειν τῶν ταῦτα λεγόντων.

³ R. mavult ἑφ' ἑαυτῷ, pro se, in solitudine sua, cum so-
 lus est & sibi indulget.

⁴ Sic legendum monuit Xyl. cum Ald. & Bas. habeat ταύ-
 την. Pro seq. περὶ R. mavult πρὸς.

⁵ W. leg. susp. ἀσώματον.

⁶ Dedi sic, R. & W. jubentibus, pro vulg. προσῆκεν; Pen-
 det enim ab ὤς.

⁷ tanquam multitudine carens — Πλάτων, quasi dicas πο-
 λυτίων. R.

δὲ, Αἰδωνεύς· καὶ ὁ μὲν, Φοῖβος ¹, ὁ δὲ, Σικότιος·
καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μῆσαι καὶ ἡ Μυημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ
ἡ Λήθη καὶ ἡ Σιωπή· καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος,
ὁ δὲ Νυκτὸς αἰδοῦνός ² ἀεργηλοῦτό τε Ὕπνε κοίρανος· καὶ
ὁ μὲν

— Βροτοῖσι θεῶν ἔχθριστος ἀπάντων·
πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν, ἐν ἀηδῶς,
Κατεκρίθη, θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν ³.
εἰκότως ἐν ὁ Εὐριπίδης εἶπεν·

Λοιβαὶ νεκῶν Φθιμένων
Ἄοιδαί ⁴, ἃς ὁ χρυσοκόμας
Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται.

καὶ πρότερος ἔτι τέτα ὁ Στησίχορος,
Μάλα τοι (μάλισα ⁵) παιγμοσύνας Φιλεῖ μολπᾶς
τε Ἀπόλλων,
Κήδεά τε σοναχᾶς τε Ἀΐδας ἔλαχε.

Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἐκατέρω ⁶ προσνέμων
ἐκάτερον ⁷ δῆλός ἐσι διὰ τέτων·

Ου

¹ hoc est καθαρὸς, purus, liquidus, clarus. R.

² Petav. Νυκτὸς αἰδοῦνός.

³ Vulgo ἐκ ἀηδῶς κατεκρίθη, Δίον αὐτοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Hinc R. legi voluit εἴρηκεν ἐκ ἀηδῶς· κατεκρίθη ὅδε θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν — Pindarus non inficere dixit: condemnatus hic est lata deorum lege, ut mortalibus sit humanissimus & jucundissimus. In restituendo loco W. sum secutus, qui eum, adjuvantibus duobus aliis Plut. locis, in lib. de def. Orac. & adversus Epicur. & monente Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 12. & Hippoi p. 275. sic exhibuit. Schneider. in fragm. Pindar. pag. 74. legi mavult κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγαν. ἔμ.

⁴ R. mavult εἶπεν· αἰοιδαὶ νεκῶν Φθιμένων, ἃς ὁ χρ. cum αἰοιδαὶ post Φθιμένων positum nihil aliud fit quam emendatio pravae scriptionis λοιβαί.

⁵ Vocem μάλισα, quam uncis inclusi, R. delendam censuit, ut scholion dictionis μάλα τοι.

⁶ tam Apollini, quam Plutoni. R.

⁷ Apollini lyram, Plutoni tibiam. Pro δῆλός ἐσι Petav. δῆλος δὲ διὰ τ.

Οὐ νόβλα ¹ κωκυτοῖσιν, ἔ λύρα φίλα,
καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ὀψέ καὶ πρῶην ἐτόλμησε Φωνὴν ἐφ'
ἱμερτοῖσιν ² ἀφιέναι. τὸν δὲ πρῶτον χρόνον εἴλκετο ³
πρὸς τὰ πένθη, καὶ τὴν περὶ ταῦτα αὐτεργίαν ⁴ ἔ μά-
λα ἔντιμον, ἐδὲ Φαιδρὸν εἶχευ, εἰτ' ἐμίχθη παντάκα-
σι. μάλισα δὲ τὰ θεῖα πρὸς τὰ δαιμόνια συγχέοντες,
εἰς ταραχὴν αὐτὰς κατέστησαν ⁵. Ἄλλὰ γε τῷ Ε τὸ
Γνωῖσι σεαυτὸν ἔοικέ πως ἀντικεῖσθαι, καὶ τρόπον τινα
πάλιν συνάδειν. τὸ μὲν γὰρ ἐκπλήξει καὶ σεβασμῶ
πρὸς τὸν θεόν, ὡς ὄντα διαπαντὸς, ἀναπεφώνηται, τὸ
δ' ὑπόμνησις ἐστὶ τῷ θυητῶ τῆς περὶ αὐτὸ φύσεως καὶ
ἀδευείας.

¹ Dedi sic cum W. auctoritate Brunck. ad Sophocl. T. II.
P. 43. Vulgo ναῦλα. R. monente, Sophoclis versus hic est:
αὐλὸς δὲ κωκυτοῖσιν, ἔ λύρα φίλα — lamentationibus amica
est iibia, non lyra.

² Ald. Bas. Petav. ἐΦινερθίσιν. Hinc Xyl. monet, confusa
haec esse & manca. Paulo ante pro ὁ αὐλὸς Petav. cum iis-
dem edd. ὁ αὐτὸς. Hinc Xyl. vertit: idem ille.

³ Dedi sic e Petav. cum W. accedentibus A. B. D. Vulgo
εἴλκε. R. susp. τὸν δὲ πρὸ τῆς χρόνον, addens, verbum εἴλκε
ἴψι haud satis placere, sententiamque flagitare ἐφθέγγετο πρὸς
τὰ πένθη, aut ἐξέκασι τὰ πένθη, aut εἰλήχεα τὰ πένθη.

⁴ R. susp. ὑπεργίαν aut λατεργίαν. Posterius probat W.

⁵ Dedi sic cum W. e Petav. A. B. D. Ven. Vulgo ἔστησαν.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ

ΜΗ ΧΡΑΙΝ ΕΜΜΕΤΡΑ ΝΤΝ ΤΗΝ ΠΥΘΙΑΝ ¹.

Βασιλοκλής.

Εσπέραν ἐπειήσατε βασιῆαν, ᾧ Φιλίνε, διὰ τῶν ἀνα-
 Δημάτων παραπέμποντες τὸν ξένον. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς
 ἀναμένων ἀπηγόρευσα.

Φιλίνος. Βραδέως γὰρ ᾠδεύομεν, ᾧ Βασιλόκλεις,
 σπείροντες λόγους καὶ φερίζοντες εὐδύς μετὰ μάχης ὑπέ-
 λης καὶ πολεμικῆς, ὥσπερ οἱ Σπαρτοὶ ², βλασάνοντας
 ἡμῖν καὶ ὑποφρομένους κατὰ τὴν ὁδόν.

Βασ. Ἐτερον ἔν δεήσει τινὰ παραναλεῖν τῶν πα-
 ραγεγονότων, ἢ σὺ βέλει χαριζόμενος ἡμῖν διελθεῖν ³,
 τίνες ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

Φιλ. Ἐμὸν, ὡς ἔοικεν, ᾧ Βασιλόκλεις, τὸ ἔρ-
 γον. τῶν γὰρ ἄλλων ἔθενι βραδίως ἂν ἐντύχοις κατὰ πό-
 λιν. τὰς γὰρ πλείους ἐώρων αὐδεις εἰς τὸ Κωρύκιον τῷ
 ξένῳ καὶ τὴν Λυκέρειαν ⁴ συναναβαίνοντας.

Βασ.

¹ Dialogi personae primae sunt Basilocles & Philinus. Ille
 initium colloquii facit, hunc alloquens. Secundae personae
 sunt Philinus, Diogenianus, Theon, Serapion, Boethus, In-
 terpretes.

² illi, qui serpentis dentibus a Cadmo disseminatis orti cre-
 debantur.

³ Ald. Bas. διελεῖν.

⁴ R. ad haec: „Λυκέρειαν scribit Pausanias p. 811. (sive
 L. X. c. 6.) ubi ait, oppido huic vicinum esse antrum Cory-
 cium, quod p. 878. (s. L. X. c. 32.) describit, unde constat,
 in eo saxum fuisse stillicidium, seu sodinam lapidis stalaetitae.“
 V. Λυκέρειαν.

Βασ. Ἡ ¹ Φιλοθεάμων τις ἡμῖν καὶ περιτῶς
Φιλήκοός ² ἐστὶν ὁ ξένος;

Φιλ. Φιλόλογος δὲ ³ καὶ Φιλομαθῆς ἐστὶ μάλλον.
Ὡ μὴν ταῦτα μάλιστα θαυμάζειν ἄξιον, ἀλλὰ πραότης τε
πολλὴν χάριν ἔχασα, καὶ τὸ μάχιμον ⁴ καὶ διαπορητι-
κὸν ὑπὸ συνέσεως, ἔτε δύσκολον, ἔτε ἀντίτυπον πρὸς
τὰς ἀποκρίσεις· ὥς καὶ βραχὺ συγγενόμενον, εὐθύς
εἰπεῖν. Τέκος ἀγαθῆ πατρός. οἶδα γὰρ Διογενειανὸν
ἀνδρῶν ἀριστον.

Βασ. Αὐτὸς μὲν ἐν εἶδον, ὧ Φιλίνε ⁵, πολλοῖς
δὲ ἐντετύχηκα καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ ἦθος τῆ ἀνδρός
ἰχυρῶς ἀποδεχομένων, ὅμοια δὲ τέτοις ἕτερα περι τῆ
νεανίσκου λέγεσιν. ἀλλὰ τίνα ἀρχὴν ⁶ ἔχον οἱ λόγοι καὶ
πρόφασιν;

II. Φιλ. Ἐπέβαινον ⁷ οἱ περιηγηταὶ τὰ συντε-
ταγμένα, μηδὲν ἡμῶν φροντίσαντες δεηθέντων ἐπιτεμεῖν
τὰς ῥήσεις καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων. τὸν δὲ
ξένου ἢ μὲν ἰδέα καὶ τὸ τεχνικὸν τῶν ἀνδριάντων με-
τρίως προσήγετο, πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων, ὡς εἶοικε,

Q 5

θεα-

¹ Secutus sum in his W. ita dantem & personis distinguen-
tem ex B. & E. Vulgo continua erant, & ἡ Φιλοθεάμων λε-
gebatur.

² Dedi sic e Mez. & R. mente, W. probante, pro vulg. Φι-
λικός ἐστιν.

³ W. particulam δὲ mutandam censet in γε vel τε.

⁴ W. quaerit, an ἀρχίνεν?

⁵ Quae sequuntur πολλοῖς δὲ — ὅμοια W. restituit textui
ex B. & E. Vulgo ὧ Φιλίνε, πολλοὶ δὲ τέτοις ἕτερα. Hinc
R. susp. τέτοις ἀδελφῆ ἕτερα. Turn. V. πρὸς τέτοις vel τέ-
τοις ὅμοια ἐταῖρε.

⁶ Vulgo ante hanc vocem legebatur ἑτέραν. Eam delevit W.
auctoritate B. & E. Conjecit R. ἀλλὰ τίνα γὰρ, ὧ τῶν, ἀρ-
χῆν.

⁷ R. post hanc vocem inferi voluit ἐφη, scil. Philinus. Eo-
dem docente περιηγητῆς est interpret sacrorum, qui aliquem
in templis circumducit, eique sacra componit, &, quid quid-
que sit, exponit.

θεατὴν γεγενημένον. ἐθαύμαζε ¹ δὲ τῆ χαλιῆ τὸ ἀν-
 θηρὸν, ὡς ἔ πίτω προσεικὸς ἕδὲ ἴψ, βαΦῆ δὲ κυανῆ
 εἰλβαντος, ὡσε καὶ πέμψαι τι πρὸς τὰς νεάρχους ², (ἀπ'
 ἐπεινῶν γὰρ ἤρηται τῆς θεας) οἶον ἀτεχνῶς θαλαττικῆς
 τῆ χροῶ καὶ βυθίας ἐσῶτας. Ἄρ' ἔν (ἔφη) κρᾶσίς
 τις ἦν καὶ φάρμαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλ-
 κὸν ³; ὡσπερ ἡ λεγομένη τῶν ξιφῶν σόμωσις, ἣς ἐκ-
 λειπέσης ἐνεχειρίαν ἔχε πολεμικῶν ἔργων ὁ χαλκός;
 τὸν μὲν γὰρ Κορίνθιον, ἔ τέχνη ⁴, ἀλλὰ συντυχία τῆς
 χροῶς λαβεῖν τὸ κάλλος, ἐπινειμαμένε πυρὸς οἰκίαν ἔχε-
 σάν τι χρυσῆ καὶ ἀργύρε, πλείουσι δὲ χαλκὸν ἀποκείμε-
 να. ὧν συγχυθέντων καὶ συντακέντων, ὄνομα τῆ χαλ-
 κῆ τῶ μείζονι τὸ πλῆθος παρέχεν. ὁ δὲ Θεῶν ὑπο-
 λαβῶν. Ἄλλον (ἔφη) λόγον ἡμεῖς ἀκηκόαμεν πανερ-
 γέτερον ⁵. ὡς ἀνὴρ ἐν Κορίνθῳ χαλκιοτύπος, ἐπιτυ-
 χῶν θήκη χρυσοῦ ἐχέση πολὺ, καὶ δεδοικὸς φανερὸς
 γενέσθαι, κατὰ μικρὸν ἀποκόπλων καὶ ὑπομιγνύς ἀτρέμα
 τῶ χαλιῶ, θαυμαστὴν λαμβάνοντι κρᾶσιν, ἐπίπρασις
 πολλῆ διὰ τὴν χροῶν καὶ τὸ κάλλος ἀγκπώμενον. ἀλ-
 λά

1 Sic cum W. restitui, probante R. ex Bas. Xyl. Amiot. Vulgo ἐθαύμαζον.

2 Locus depravatus. Pro πέμψαί τι Mez. ἐπιηῆσαι, & ita fere Amiot. R. susp. ὡσε καὶ βιλέψαι πρὸς τὰς Νεάρχους, adeo ut adspiciens Nearchi filios — diceret: Estne? — W. con- jecit πάσχαι τι, vel πρέψαι, ut color valde deceret Navarchos. Nam ναύρχους corrigendum monet cum Amiot. ex Vita Lysandri, c. 18. Vol. III. pag. 154. Turu. V. πρὸς τὰς ἀν- δριάντας.

3 Quae sequuntur ὡσπερ ἡ — ὁ χαλκός W. restituit textui ex B. & E.

4 Secutus sum W. sic ex B. & E. dantem. Vulgo τέχνης. R. susp. ἔ τέχνη ἐποίησεν, ἀλλὰ συντυχία, non ars sed casus fortuitus effecit, ut aes Corinthium dictum eam, qua se commendat, coloris venustatem adipiscereetur.

5 relationem de artificiosa eaque calliditatis & versutiae plena ratione. R.

λὰ καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μῦθος ἔσιν. ἦν δέ τις (ὡς εἰ-
κε) μίξις καὶ ἄρτυσις, ὡς πε καὶ νῦν ἀνακεραυνύντες
ἀργύρῳ χρυσόν, ἰδίαν τινὰ καὶ περιτῆην, ἐμοὶ δὲ Φαι-
νομένην νοσώδη χλωρότητα καὶ Φθορὰν ἀκαλλῆ παρέ-
χουσι.

III. Τίνα ἔν αἰτίαν (ἔφη ὁ Διογενειανός) οἷσι τῆς
ἐνταῦθα τῆ χαλιῆ χροιάς γεγενῆσθαι; καὶ ὁ Θεών· "Ὅταν
(ἔφη) τῶν πρώτων καὶ Φυσικωτάτων καὶ ἐσομένων καὶ
ἄντων, πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος ¹, μηδὲν
ἄλλο τῷ χαλιῷ πλησιάζῃ, μηδὲ ὀμιλῇ, πλὴν μόνος ὁ
ἄηρ, δῆλός ἐστιν ὑπὸ τέττε πεπονθώς, καὶ διὰ τῆτον
ἐχημῶς ἦν ἔχει διαφορὰν ἀεὶ συνόντα καὶ προσκειμένον,
ἢ τῆτο μὲν ἦδεις ², πρὶν Θεόγνιυ γεγενῆσθαι, κατὰ τὸν
κωμικόν· ἦν δ' ἔχων φύσιν ὁ ἄηρ, ἢ τε χρώμενος δυ-
νάμει κατὰ τὰς ἐπιψεύσεις ἐπικέχρωκε τὸν χαλιὸν ἐπι-
θυμείσ μαθεῖν; Φῆσαντος δὲ τῆ Διογενειανῆ· Καὶ γὰρ
ἐγὼ, (εἶπεν) ὦ παῖ· ζητῶμεν ἔν κοινῇ καὶ πρότερον,
εἰ βέλει, δι' ἣν αἰτίαν μάλις τῶν ὑγρῶν ἀναπίμπληστιν
ἰε τέλαιον. ἔ γὰρ αὐτό γε δῆ πε τῷ χαλιῷ προσ-
τρίβειται τὸν ἰόν, ἅτε δῆ κατάρων αὐτῷ καὶ ἀμίαν-
τον πλησιάζοντα ³. Οὐδαμῶς, (εἶπεν ὁ νεανίας) ἄλλο
δ'

¹ Vulgo post hanc vocem legitur *καὶ*. Id delevi auctoritate Bas. probantibus R. & W.

² Vulgo post μὲν est lacuna. W. recepit ἦδεις ex Anon. Exempl. Turn. Mez. nec non Turn. & V. unde quidem in cod. Var. enotatum video ἦσαι. R. monuit, nil deesse praeter οἶδα, & proverbium fuisse Graecum: *novi haec, antequam nasceretur Theognis* — forte ex eo natum, quod carmina Theognidis Megarensis pueris in schola traderentur memoriae mandanda, ut itaque proverbium hoc velit dicere: *novi hoc, antequam Theognidis sententias ediscerem, i. e. admodum puer adhuc.* Cf. Erasm. Chil. IV. cent. III. 100.

³ Ad vocem *προστρίβειται* R. monet, esse hic loci pro ἀτι-
νο *προστρίβειν*, *affricare, applicare*, non *affricari*, vel *se-
mper affricare*. Pro *πλησιάζοντα* autem idem legi vult *πλη-
σιάζον*,

δ' αὐτῷ δόκει τέτα¹ τὸ αἴτιον ὑπάρχειν· λεπτῷ γὰρ ὄντι καὶ καθαρῷ καὶ διαυγεῖ προσπίπτων ὁ ἰὼς, ἐκφανέστατός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς ἀφανίζεται· καὶ ὁ Θεῶν· Εὖγε (εἶπεν) ὦ παῖ, καὶ καλῶς²· σκόπει δὲ, εἰ βέλει, καὶ τὴν ὑπὸ Ἀριστοτέλους αἰτίαν λεγομένην· Ἀλλὰ βέλομαι, εἶπε³· Φησὶ τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων ὑγρῶν ἐπιόντα διέχειν⁴ ἀδήλως καὶ διασπείρεσθαι τὸν ἰὼν, ἀνωμάλων καὶ μανῶν ὄντων⁵· τῶ δ' ἐλαίᾳ τῇ πυκνότητι σέγεσθαι, καὶ διαμένειν ἀθροισόμενον· ἂν ἔν καὶ αὐτοῖ⁶ τι τοιῦτον ὑποδέσθαι δυνηθῶμεν, ἐκ παντᾶ πρὸς ἀπορήσομεν ἐπρωδῆς καὶ παραμυθίας πρὸς τὴν ἀπορίαν.

IV. Ὡς ἔν ἐκελεύομεν καὶ συνεχωρῶμεν, εἶφη τὸν ἄερα τὸν ἐν Δελφοῖς πυκνὸν ὄντα καὶ συνεχῆ, καὶ τόνον ἔχοντα, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀνάκλασιν καὶ ἀντέ-

σιάζον, cum redeat ad τὸ ἐλαμον, non ad τὸν ἰὼν — *non enim credibile est, oleum aëri aeruginem inducere, cum rutilum ei applicetur.* W. corrigendum putat, nisi quid exciderit: ἀναπίμπλησιν (scilicet ὁ αἴρ) ἐξ ἐλαίου· εἰ γὰρ αὐτός γε δήπε τῷ ἐλαίῳ προστρέβεται τὸν ἰὼν, ὅτε δὴ καθαρὸς αὐτῷ καὶ ἀμίαντος πλησιάζον.

¹ Sic R. e Turn. & V. legi voluit, dedique cum W. adficientie Anon. Vulgo τέτο.

² Vulgo est post καὶ lacuna. R. monente, nil deest nisi, aut καλῶς aut ἀληθῶς; W. iudice, supplendum καλῶς vel ἀνδρικῶς. Recepi καλῶς. Turn. ὦ παῖ καὶ σὺ αἰτιώσω.

³ Dedi sic, R. iubente, pro vulg. εἶπεῖν. W. εἶπεν recepit e Xyl.

⁴ W. suscp. legendum διαρρέειν.

⁵ Vulgo post ἀνωμάλων fuit lacuna, sequentibus deinde καὶ μενόντων. Explevi eam cum W. dante καὶ μανῶν ὄντων ex Exempl. Turn. Mez. nec non Turn. & V. unde quidem in cod. Vat. enotatur καὶ μανῶν ὄντων. R. coniecerat ἀνωμάλων τῶν πόρων καὶ μανῶν ὄντων.

⁶ R. iudice, aut post αὐτοῖ, aut post ὑποδέσθαι deest τῆδε, *hic, in re praesenti.*

ἀντέρεισιν, ἔτι καὶ δηλῆκόν, λεπτόν εἶναι ¹, ὥσπερ μαρτυρεῖ καὶ τὰ περὶ τὰς πέψεις τροφῆς. ἐνδύομενον ἔν ὑπὸ λεπτότητος καὶ τέμνοντα τὸν χαλκόν, ἀναχαράσσειν πολλὸν ἰὸν ἐξ αὐτῆ καὶ γεώδη ², εἴγειν δὲ τῶτον αὐτὸ πάλιν καὶ πιέζειν τῆς πυκνότητος διάχυσιν ³ μὴ διδέσης, τόνδε ὑφιστάμενον αὐτὴν διὰ πλήθος ἐξανθεῖν, καὶ λαμβάνειν αὐτὴν καὶ γίνωμα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν. ἀποδεξαμένων δὲ ἡμῶν, ὁ ξένος ἔφη τὴν ἐτέραν ἀρκεῖν ὑπόθεσιν πρὸς τὸν λόγον. Ἡ δὲ λεπτότης (ἔφη) δόξει μὲν ὑπεναυτιῶσαι καὶ ⁴ πρὸς τὴν λεγομένην πυκνότητα τῷ ἀέρος, λαμβάνεται δ' ἐκ ἀναγκαιώς. αὐτὸς γὰρ ὑφ' ἑαυτῆ παλαιέμενος ὁ χαλκὸς ἀποπνεῖ ⁵ καὶ μεδίησι τὸν ἰὸν, ὃν ἡ πυκνότης συνέχευε καὶ παχυῆσα, ποιεῖ ἐμφανῆ διὰ τὸ πλήθος. ὑπολαβῶν δὲ ὁ Θεῶν, τί γὰρ, (εἶπεν) ὦ ξένε, κωλύει ταῦτ' εἶναι καὶ λεπτόν καὶ πυκνόν, ὥσπερ τὰ σηρικὰ καὶ τὰ βύσσινα τῶν ὑφασμάτων, ἐφ' ὧν καὶ Ὀμηρος εἶπε·

Καιροσέων ⁶ δ' ὀθονῶν ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον,
ἐνδοικνύμενος τὴν ἀκρίβειαν καὶ λεπτότητα τῷ ὕφει,
τῷ μὴ προσμένειν τὸ ἔλαιον, ἀλλ' ἀπορρεῖν καὶ ἀπολι-
δαί-

1 W. ex B. & E. addidit voces λεπτόν εἶναι. Vulgo absunt. R. susp. ἔτι δὲ καὶ δηλῆκόν, ὥσπερ μαρτυρεῖ, cui rei, vel asserioui nostrae, testimonium vel argumentum fert. Restitui deinde τὰς ante πέψαι; abest a Frst. & R.

2 R. susp. καὶ πῖνον γεώδη.

3 Voce διάχυσιν W. explevit lacunam, quae vulgo post πυκνότητος extitit, ex Anon. Idem voluisse videntur Turn. & V. e quibus enotatur διάλυσιν. Mez. διέξοδον. Idem R. deesse monuit, locum ita corrigens: τῆς πυκνότητος διέξοδον μὴ διδέσης. τὸν δὲ ὑφιστάμενον αὐτῆ (ibi) διὰ πλήθος. E cod. non nominato asseritur ὑφιστάμενον αὐτῆς.

4 R. hoc καὶ delendum censet.

5 Cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. consentientibus B. E. & probante R. ἀποπνεῖ pro vulg. ἀποκνεῖ — exspirat, velut spirando e se protrudit.

6 Xyl. monente, ex ipso Homero locum integrabis. Odyss. 7, 107.

δαίνειν, τῆς πυκνότητος ἔδιδίχθη ¹. καὶ μὴν ἔμῶν πρὸς τὴν ἀναχάραξιν τῷ ἰῷ χρήσαιο ἄν ² τῇ λεπτότητι τῷ ἀέρος, ἀλλὰ καὶ τὴν χροάν αὐτῆν ³ ποιεῖν εἴκειν ἠδύνα καὶ γλαυκοτέραν, ἀναμιγνύεσθαι τῷ κυανῷ Φῶς καὶ αὐγῆν.

V. Ἐκ τέττα γενομένης σιωπῆς, πάλιν οἱ περιηγηταὶ προεχειρίζοντο ⁴ τὰς ῥήσεις. χρησμῶ δέ τινος ἐμμέτρῳ λεχθέντος, οἶμαι, περὶ τῆς Αἴγωνος ⁵ τῆ Ἀργεῖς βασιλείας, πολλὰκις ἔφη θαυμάσαι τῶν ἐπῶν ὁ Διογενιανὸς, ἐν οἷς οἱ χρησμοὶ λέγονται, τὴν Φαυλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν. καίτοι μωσηγέτης ὁ Θεὸς, καὶ τῆς λεγομένης λογιότητος ἔχῃ ἤτλον αὐτῷ τὸ καλὸν, ἢ τῆς περὶ μέλη καὶ ᾠδὰς καὶ εὐφωνίας ⁶ μετεῖναι, καὶ πολὺ τὸν Ἡσίοδον εὐπεΐα καὶ τὸν Ὀμηρον ὑπερφθέγγεσθαι. τὰς δὲ πολλὰς τῶν χρησμῶν ὀρῶμεν καὶ τοῖς μέτροις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλημελείας καὶ Φαυλότητος ἀναπεπλησμένους ⁷. παρῶν ἔν Ἀθήνησιν ὁ ποιητὴς Σεραπίων. Εἶτα (ἔφη) ταῦτα τὰ ἔπη τῷ Θεῷ πιστεύοντες εἶναι,

¹ Vulgo τῆς πυκνότητος, ἔδιδίχθη καὶ μὴν —. R. mutata distinctione voluit τ. πυκν. ἔδιδίχθη. καὶ μὴν. W. διείχθη, quod recepi. Ald. Bas. ἔδιδίχθη. B. E. ἔδιδίχθη.

² R. legendum monet χρήσαιτό τις τῇ λ. aut χεῖσαιο, uariis, cum in Bas. sit χεῖσαιο, unde χεῖσαιο facile effici possit.

³ R. legi vult αὐτῇ, scil. ἢ λεπτότης τῷ ἀέρος.

⁴ Sic cum W. dedi, auctoritate B. E. Xyl. Potuisset quoque e Turn. & V. recipi πρὸςχειρίζοντο. Ald. Bas. προσχειρίζοντο. Vulgo προσχειρίζοντο, de quo corrigendo monuit quoque R.

⁵ De Aegone, & quo modo Argis regnum adeptus fuerit, vid. supra pag. 69.

⁶ R. sup. ἔχῃ ἤτλον αὐτῷ ἐν τοῖς χρησμοῖς καλὸν εἶναι, ἢ τῆς περὶ τὰ μέλη καὶ ᾠδὰς εὐφωνίας μετεῖναι — eumque decere non minus in oraculis edendis praestare facundia, quam sonora voce in canendis canonicis.

⁷ Sic cum W. restitui ex Bas. Xyl. probante R. & accedentibus B. E. Vulgo ἀναπεπλησμένους.

εἶναι, τὸ ἄσωμον ἔν παλιν, ὡς λέγεται, κάλλει τῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδα λέγειν, ἔ¹ χρησόμεθα τέτοις ὡς ἄριστα καὶ κάλλιστα πεποιημένοις, ἐπανορθόμενοι τὴν αὐτῶν κρίσιν προκατεילהμένην ὑπὸ Φαύλης συνηθείας. ὑπολαβὼν ἔν Βόηθος ὁ γεωμέτρης· (οἶδα γὰρ τὸν ἄνδρα μεταταττόμενον ἤδη πρὸς τὸν Ἐπίκουρον) Ἄρ' ἔν ἔφη τὸ τῷ ζωγράφῳ Παύσωνος κήρυκας; Οὐκ ἔγωγε (εἶπεν ὁ Σεραπίων) Ἄλλὰ μὴν ἄξιον. ἐκλαβὼν γὰρ, ὡς εἰοικεν, ἵππον ἀλινδόμενον γράψαι, τρέχοντα ἔγραψεν. ἀγανακτῶντος δὲ τῷ ἀνθρώπῳ, γελάσας ὁ Παύσων κατέσρεψε τὸν πίνακα· καὶ γενομένου ἄνω τῶν κίτῳ, πάλιν ὁ ἵππος ἔ τρέχων, ἀλλ' ἀλινδόμενος ἐφαίνετο. τῷ τὸ Φησιν ὁ Βίων ἐνίς τῶν λόγων πάχειν, ὅταν ἀναστραφῶσι². διὸ καὶ τὰς χρησμὰς ἔνιοι ἔ φήσκουσιν³ καλῶς ἔχειν, ὅτι τῷ θεῷ εἰσιν· ἀλλὰ τῷ θεῷ μὴ εἶναι, ὅτι

1 Haec lectio, quam corruptam esse facile patet, ex Ald. & Steph. in rell. transiit. Bas. πισεύετε εἶναι; ἔάσωμεν ἔν παλιν ὡς λίγεται κ. τ. Ὁ. κ. Ἡ. ἀποδείαν. ἔ χρησόμεθα — R. iudice, est haec correctoris παραδιώρθωσις, qua vetusta scriptio obscurata fuit. Xyl. eam sequitur vertendo. B. & E. habent τὸ ἄσωμον αὐτῷ παλιν. R. susp. πισεύοντες εἶναι. τολμήσομεν ἔν (vel αὐτῷ) παλιν, ὡς λείπεται κάλλει τῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδα λέγειν, ἔδὲ χρησόμεθα — at, qui tamen, quamvis credentis, ea carmina a Deo profecta esse, nihilominus audebimus asseverare, venustate Homericis & Hesiodicis ea cedere, neque utemur — ? W. autem: τολμῶμεν αὐτῷ παλιν ὡς λείπεται — λίγεται ἔδὲ χρησόμεθα — itaque hos Dei versus esse putantes, audeamus rursum eos dicere, Homericis & Hesiodicis pulchritudine longe inferiores esse? animum utemur iis? — Turn. V. ἔάσωμεν ἔμπυλιν λείπαι αὐτὰ παλιν.

2 Dedi sic ex emendatione Perizon. ad Ael. V. H. XIV, 15. Vulgo ἀναστρέφωσι. R. voluit ἀναστρέφωσι.

3 Vulgo φήσκουσιν ἔ. Ordinem inverti, Xyl. versionem secutus, R. & W. probantibus. Perizon. loc. cit. maluit deleri ἔ, & deinde legi ἄλλοι pro ἄλλα. ut sit sensus: idcirco & oracula nonnulli dicunt bene composita esse, quia dei sunt, alii, non esse dei, quia male composita sunt.

ὅτι Φαύλως ἔχουσιν. ἐκεῖνο ¹ μὲν γὰρ ἐν ἀδήλω· τὸ δὲ τὰ ἐπη ἐν εὖ πεποιῆσθαι ² τὰ περὶ τὰς χρῆστας, καὶ σοι κριτῆ δῆπερ, ὦ Φίλε Σεράπιον, (εἶπεν) ἔναργές ἐστι. ποιήματα γὰρ ³ γράφεις, τοῖς μὲν πράγμασι Φιλοσόφως καὶ αὐστηρῶς, δυνάμει δὲ καὶ χάριτι καὶ κατασκευῆ ⁴ περὶ λέξιν ἰσοκρίτα τοῖς Ὀμήρῳ καὶ Ἡσίοδε μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐκφερομένοις.

VI. Καὶ ὁ Σεραπίων· Νοσῶμεν γὰρ, εἶπεν, ὦ Βόηθε ⁵, καὶ τὰ ὄτα καὶ τὰ ὄμματα, συνειδισμένοι διὰ τρυφῆν καὶ μαλακίαν τὰ ἡδῖα καλὰ νομίζουσιν καὶ ἀποφαίνεσθαι. τάχα δὴ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης ⁶ φθέγγεται τῆς κισσαρῶδὲ λιγυρώτερον, ἐδὲ χρισμένη ⁶ μύροις, ἐδὲ ἀλεργυῖδας ἀμπεχομένη κάτεισιν εἰς τὸ ἄδυτον, ἐδὲ ἐπιθυμιᾶ κασσίαν, ἢ λήθανον, ἢ λιβυρωτὸν, ἀλλὰ δάφνην καὶ κριθίνον ἄλευρον. ἔχ ὄρας, (εἶπεν) ὅσην χάριν ἔχει τὰ Σαπφικὰ μέλη, κηλῶντα
καὶ

¹ scil. τὸ τῶ Θεῶ ταῦτα εἶναι.

² Vulgo τὸ δὲ πεποιῆσθαι. Xyl. susp. τὸ δὲ ἐκ ἐκπεποιῆσθαι, ποι. *elaboratum esse*, vertens. R. iudice, deest Φαύλως. Verba, quibus nunc lacuna expleta apparet, sunt e W. correctione, licet dubius fuerim, annon praeferenda sint, quae e Turn. enotantur τὸ δὲ μὴ καλῶς πεποιῆσθαι.

³ Vulgo μὲν γὰρ. Delevi μὲν, ut profus otiosum, e R. mente.

⁴ R. mavult κατασκευῆ τῆ περὶ λ.

⁵ Vulgo νοσῶμεν γὰρ ἐν τενῶ Βόηθε. Restitui lectionem Bas. & Xyl. quam Amlot. Mez. & R. probarunt, cum W.

⁶ Sic cum W. ex Turn. V. Anon. dedi pro vulg. χρισμένην. Simul necesse fuit cum eodem dare deinde ἀμπεχομένην κάτεισιν pro ἀμπεχομένην. καὶ τισιν — e R. mente, quam quoque fecutus sum dando εἰς τὸ ἄδυτον, ἐδὲ ἐπιθυμιᾶ, pro vulg. εἰς τὸ ἐδὲ ἐπιθυμιᾶν. Ad εἰς τὸ Xyl. jam monuit aliquid excidisse; ἐπιθυμιᾶ autem est in Ald. & Bas. In his quidem W. retinet vulgatam, cum pro εἰς τὸ legendum ei videatur εἶσα. Glauce fuit celeberrima citharistria apud regem Ptolemaeum Philadelphum. Cf. Plin. X. 22. Aelian. Hist. anim. VIII, 11.

καὶ καταθέλοντα τὰς κροαμένους; Σίβυλλα δὲ μαινο-
 μένω σώματι, καθ' Ἡράκλειτον, ἀγέλασα καὶ ἀκαλλώ-
 πιστα καὶ ἀμύρισα Φθεγγομένη, χιλίων ἐτῶν ἐξικνεῖται
 τῇ Φωνῇ διὰ τὸν θεόν. ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκῆσαι Φησὶ τῷ
 θεῷ τὸν Κάδμον ἔμσεικὸν ὄρθῶν ¹, ἔχ ἠδείαν, ἔδὲ
 τρυφερὰν, ἔδὲ ἐπικειλασμένην τοῖς μέλεσιν. ἠδονὴν γὰρ
 ἔπροσιεται τὸ ἀπαθές καὶ ἀγνόν, ἀλλ' ἐνταῦθα μετὰ
 τῆς ἄτης ² ἐρρίφη καὶ τὸ πλείστον αὐτῆς, καὶ, ὡς ἔοι-
 κεν, εἰς τὰ ἄτα τῶν ἀνθρώπων συνερέθημεν.

VII. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Σεραπίωνος, ὁ Θεῶν
 μειδιάσας. Ὁ Σεραπίων μὲν (εἶπε) τὸ εἰωθὸς ἀποδέ-
 δωκε τῷ τρόπῳ, λόγε περὶ αὐτῆς ³ τῆς ἠδονῆς παρα-
 πεσίοντος ἀπολαύσας. ἡμεῖς δὲ, ὦ Βόηθε, κἂν ἢ Φαυ-
 λότερα ⁴ τῶν Ὀμήρου ταῦτα τὰ ἔπη, μὴ νομίζωμεν αὐτὰ
 πεποιημένα τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπειὸς τὴν ἀρχὴν τῆς κινή-
 σεως ἐνδιδόντος, ὡς ἐκάστη πέφυκε κινεῖσθαι τῶν προφη-
 τίδων ⁵. καὶ γὰρ εἰ γράφειν ἔδει μὴ λέγειν τὰς χρῆσ-
 μὲς, ἐκ ἂν, οἶμαι, τῷ θεῷ τὰ γράμματα νομίζοντες ⁶
 ἐψέγομεν, ὅτι λείπεται καλλιγραφία τῶν βασιλικῶν ⁷.

3

¹ R. ὄρθῶν mavult, deleto ἔ ante μσεικὸν, utpote quod
 e fine nominis Cadmi sit natum. Amiot. quoque Mez. & W.
 ἔ delendum censent.

² Sic cum W. ex Turn. & V. recepi, R. probante, pro vulg.
 ᾤδης, quod Stephano debetur, id danti ex Leonic. — Ald. & Bal.
 μετὰ τῆς αὐτῆς, pro quo Xyl. conjecit αὐδῆς. Voluptatem
 una cum Noxa e choro deorum expulsum, & in hunc terra-
 rum orbem dejectam fuisse, praeclara est, & philosopho poe-
 ta, qualis Serapio fuisse hic perhibetur, digna sententia.

³ R. αὐτῆς delendum censet. W. susp. περὶ ᾤδης τε καὶ
 ἠδονῆς.

⁴ W. susp. excidisse post haec κἂν βελτίονα.

⁵ Post hanc vocem R. susp. deesse ἕτις ἐξηνήχθη, vel simi-
 le quid.

⁶ R. mavult ἔ νομίζοντες.

⁷ Kaltw. adnotat ad hanc vocem: „Königliche Buchstaben
 sollen wohl solche seyn, deren man sich für Könige bedient;

ἔ γάρ ἐστι θεῶ ἢ γῆρας, ἔδὲ ὁ Φθόγγος, ἔδὲ ἡ λέξις, ἔδὲ τὸ μέτρον, ἀλλὰ τῆς γυναικός· ἐκεῖνος δὲ μόνας τὰς Φαντασίας παρίσῃσι, καὶ Φῶς ἐν τῇ ψυχῇ ποιεῖ πρὸς τὸ μέλλον. ὁ γὰρ ἐνθεσιασμός τοιοῦτόν ἐστι. καθόλου δὲ εἰπεῖν, ὑμᾶς τὰς τῆ Ἐπιπέρας προφήτας (ὄῃλος γὰρ εἶ καὶ αὐτὸς ὑποφερόμενος) ἐν ἐστὶ διαφυγεῖν, ἀλλὰ κακίας αἰτιᾶσθε¹ τὰς πάλαι προφήτιδας, ὡς Φαύλοισι ποιήμασι χρωμένας, καὶ τὰς νῦν, καταλογάδην καὶ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ὀνομάτων τὰς χρησμάς λεγέσας, ὅπως ὑμῖν ἀνεφάλων καὶ λαγαρῶν μέτρων καὶ μειέρων εὐθύνας μὴ ὑπέχωσι. καὶ ὁ Διογενιανός· Μὴ παῖζε (εἶπεν) ὦ πρὸς θεῶν, ἀλλὰ δικάυσου ἡμῖν ταύτην τὴν ἀπορίαν κοινὴν ἔσαν. ἔδει γὰρ ἐστὶν ἄλλων², ὅς ἐκ αἰτίαν ἐπιζητεῖ καὶ λόγον, ὡς³ πέπυται τὸ μαντεῖον ἐπεσι καὶ λόγοις⁴ χρώμενον. ὑπολαβὼν ἐν ὁ Θεῶν· Ἄλλὰ καὶ νῦν, (εἶπεν) ὦ παῖ, δοῦσμεν ἐπηρεῖα τινὶ τὰς περιγητὰς ἀφαιρεῖσθαι τὸ οἰκεῖον ἔργον. ἔασον ἐν γενέσθαι τὸ τέταν πρότερον, εἶτα περὶ ὧν βέλει καθ' ἡσυχίαν διαπορήσεις.

VIII. Ἦδη δὲ προϊόντες ἤμεν κατὰ τὸν Ἰέρωνος ἀνδριάντα τῆ τυράννης· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὁ ξένος, εἶδος ἅπαντα, παρείχεν ὁμως ὑπὸ εὐκολίας ἀκροατὴν αὐτόν. ἀνέσας δὲ, ὅτι κίων τίς ἐσὼς ἄνω χαλκῆς Ἰέρωνος

oder, die nach unsrer Art zu reden, aus königlichen Canzleien kamen. Sonst müßte man annehmen, daß alle Könige schön geschrieben hätten.“

¹ Dedī sic cum W. e Bas. Turn. Bong. Xyl. Leonie. Mez. probante R. Vulgo αἰτιᾶσθαι. W. κακίας mutari mavult in κακείνας.

² R. iudice, aut legendum est ἀνθρώπων, aut ἐστὶ τῶν ἄλλων, i. e. τῶν πάντων. W. sup. ἄλλως, vel ἡμῶν. E. ἀλλήλων.

³ R. mavult ὅπως, qui factam fit, ut —

⁴ W. καὶ λόγοις vel delendum censet, vel cum R. corrigendum καὶ ἄλλοις μέτροις.

ρωνος ἔπεσεν αὐτομάτως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἣ τὸν Ἴε-
 ρωνα συνέβαινεν ἐν Συρακῆσαις τελευτᾶν, ἐθαύμασε.
 καὶ γὰρ τῶν ὁμοίων ἄμα συνανεμίμησιον, οἷα δὴ τῷ Ἴε-
 ρωνος ¹ μὲν τῷ Σπαρτιάτῃ, ὅτι πρὸ τῆς ἐν Λεύκτρος
 αὐτῷ γενομένης τελευτῆς ἐξέπεσον οἱ ὀφθαλμοὶ τῷ αἰ-
 δριάντος· οἱ δὲ ἀσέρες ἠφανίσθησαν, ἕς Λύσανδρος ἀνέ-
 θηκεν ἀπὸ τῆς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας. ὁ δὲ
 αὐτῷ τῷ Λυσάνδρῳ λίθινος ἀνδρὶς ἐξήνηθησεν ἀγρίαν
 λόχμην καὶ πόαν τσαύτην τὸ πλήθος, ὥστε κατακρύψαι
 τὸ πρόσωπον. ἐν δὲ τοῖς Σικελικοῖς τῶν Ἀθηναίων ἀτυ-
 χήμασιν αἱ τε χρυσαὶ τῷ Φοίνικος ἀπέρρῃθεν βάλαναι ²,
 καὶ τὴν ἀσπίδα τῷ παλλαδὶς κόρακες περιέκυλλον. ὁ δὲ
 Κνιδίων σέφανος, ὃν Φαρσαλίᾳ τῇ ὀρχησρίδι Φιλόμηλος,
 ὁ Φωκίων τύραννος, ἐδωρήσατο, μετασᾶσαν αὐτὴν ἐκ
 τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀπώλεσεν ἐν Μεταπον-
 τίῳ ³ παίζουσαν περὶ τὸν νεῶν τῷ Ἀπόλλωνος· ὀρμήσαν-
 τες γὰρ ἐπὶ τὸν σέφανον οἱ νεανίσκοι, καὶ μαχόμενοι
 περὶ τῷ χρυσίῳ πρὸς ἀλλήλους, διέσπασαν τὴν ἀνδρωπον.
 Ἀριστοτέλης μὲν ἔν μόνον Ὀμηρον ἔλεγε κινέμενα ποιεῖν
 ὀνόματα ⁴ διὰ τὴν ἐνάργειαν· ἐγὼ δὲ φαίην ἂν καὶ
 τῶν ἀναθημάτων τὰ ἐνταυθοῖ μάλις συγκινεῖσθαι καὶ
 συνεπισημαίνειν τῇ τῷ θεῷ προνοίᾳ· καὶ τέτων μέρος
 μὴ δὲν εἶναι κενόν, μὴδὲ ἀναίδητον, ἀλλὰ πεπληθῆαι

R 2

πάν-

¹ R. monente, Hieronis nomen in Spartanis suspectum. For-
 te librarius illud e superioribus repetiit per socordiam. Forfi-
 tan illud Cleombroti fuit, qui, Sparta rex in pugna Leuctri-
 ca occubuit. W. corrigendum suspicatur τοῖς Ἴερωνος, οἷα δὴ
 τῶν μὲν Σπαρτιατῶν.

² Paullo aliter rem narrari a Pausania p. 834, R. monet.

³ R. legi vult Μεταπόντῳ, addens, se non videre, quid sibi
 velit hoc exemplum, cum Plutarchus afferat exempla prodigio-
 rum funestorum in donariis, exitium illis, ad quos ea donaria
 pertinerent, significantium.

⁴ Post hanc vocem vulgo repetitur ποιεῖν, quod delendum,
 fuit auctoritate Bas. Xyl. Mez. E. Leonic. Pro ἐνάργειαν Ald.
 & Bas. ἐνέργειαν.

πάντα θειότητος. καὶ ὁ Βόηθος· Ναί· (εἶπεν) ἔ γάρ
 ἀρκεῖ τὸν θεὸν εἰς σῶμα καθεργύνουσαι θνητὸν ἄπαξ ἐκά-
 σε μηνὸς ¹, ἀλλὰ καὶ λίθῳ παντὶ καὶ χαλκῷ συμφυ-
 ράσομεν αὐτὸν, ὡσπερ ἐκ ἔχοντες ἀξιόχρεω ² τῶν τοιέ-
 των συμπλημάτων τὴν τύχην δημιουργὸν καὶ τὸ αὐτόμα-
 τον. εἶτα (ἔφην ἐγὼ ³) τύχη σοι δοκεῖ καὶ αὐτομάτω
 τῶν τοιέτων ἕκασον εἰσμέναι ⁴, καὶ πιθανόν ἐσι τὰς ἀτό-
 μας ἐξολιδεῖν καὶ διαλυθῆναι καὶ παρεγκλιῖναι, μήτε πρό-
 τερον μήτε ὕστερον, ἀλλὰ κατ' ἐπεινὸν τὸν χρόνον, ἐν
 ᾧ τῶν ἀναθέντων ἕκασος ἢ χειρὸν ἔμελλε πράξειν ἢ βέλ-
 τιον; καὶ σὲ μὲν Ἐπίκερος ἀφελεῖ νῦν, ὡς εἴκειν, ἀφ'
 ᾧν εἶπεν, ἢ ἔγραψε, πρὸ ἐτῶν τριακοσίων ⁵. ὁ θεὸς
 δέ, εἰ μὴ συνείρξει φέρων ἑαυτὸν εἰς ἄπαντα, μηδὲ
 ἀνακραδεῖ ⁶ πᾶσιν, ἐκ ἂν σοι δοκεῖ κινήσεως ἀρχὴν καὶ
 πάθος αἰτίαν ⁷ παραχεῖν ἐδενὶ τῶν ὄντων;

IX. Τοιαῦτα μὲν ἐγὼ πρὸς τὸν Βόηθον ἀπειρινά-
 μην· ὅμοια δὲ περὶ τῶν Σιβυλλείων. ἐπειδὴ γὰρ ἐσημεν
 κατὰ τὴν πέτραν γενόμενοι τὴν κατὰ τὸ βελευτήριον,
 ἐφ' ἧς ⁸ λέγεται καθίζεσθαι τὴν πρώτην Σιβυλλαν ἐκ
 τῆ Ἑλικῶνος παραγενομένην, ὑπὸ τῶν Μισσῶν τραφεῖ-
 σαν,

1 R. quaerit, an nonnisi semel per mensem oracula dederit
 Pythia? Voces τὸν θεὸν absunt a V.

2 R. mavult ἀξιόχρεων. Deinde cod. innominatus τῷ αὐ-
 τομάτω pro τὸ αὐτόματον, nisi id ad seq. αὐτομάτω referen-
 dum censeas.

3 Philinus loquitur. R.

4 R. legi vult γεγονέναι.

5 Late hoc sumendum monet R. & bene addi πρὸ ἐτῶν,
 cum a morte Epicuri ad mortem Plutarchi anni 390 fere exie-
 rint.

6 Aut sic, aut ἀνακραδεῖ legi voluit R. Dedi cum W.
 quod e Turn. enotatur. Vulgo ἀνακραδεῖη. Baf. habet ἀνα-
 κραδεῖη.

7 Ald. Baf. ἐτίαν. Steph. dedit αἰτίαν ex Leonie. & Schott.

8 Sic cum W. restitui ex Ald. Baf. Xyl. quibus accedunt B.
 & E. probante R. pro vulg. ἐφ' οἷς.

σαν, (ένιοι δέ Φασιν εἰς Μαλεῖνα ¹ ἀΦιέσθαι, Λαμίας
 ἔσαν θυγατέρα τῆς Ποσειδῶνος) ὁ μὲν Σεραπίων ἐμνή-
 δη τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ὕμνησεν ἑαυτὴν, ὡς ἐδὲ ἀποθα-
 νῆσα λήξει μαντικῆς· ἀλλ' αὐτὴ ² μὲν ἐν τῇ σελήνῃ πε-
 ρίσει τὸ καλέμενον Φαινόμενον γενομένη πρόσωπον, τῷ
 δὲ ἄερί τὸ πνεῦμα συγκραθεῖν, ἐν Φήμαις ἀεὶ Φορήσεται
 καὶ κληθόσιν· ἐκ δὲ τῆ σώματος μεταβαλόντος ἐν τῇ
 γῆ πῶας καὶ ὕλης ἀναφυσομένης, βοσκήσεται ταύτην ἱε-
 ρὰ θρέμματα, χροῶς τε παντοδαπὰς ἔχοντα καὶ μορφὰς
 καὶ ποιότητας ἐπὶ τῶν σπλάγχχνων, ἀφ' ὧν αἱ προδη-
 λώσεις ἀνθρώποις τῆ μέλλοντος. ὁ δὲ Βόηθος ἔτι μᾶλ-
 λον ἦν Φανερός καταγελῶν· τῆ δὲ ξένη ³ εἰπόντος, ὡς,
 εἰ καὶ ταῦτα μύθοις ἔοικεν, ἀλλὰ ταῖς γε ⁴ μαντείαις
 ἐπιμαρτυροῦσι πολλαὶ μὲν ἀναστάσεις καὶ μετοικισμοὶ ⁵
 πόλεων Ἑλληνίδων, πολλαὶ δὲ βαρβαρικῶν στρατιῶν ἐπι-
 Φάνειαι, καὶ ἀναιρέσεις ἡγεμονιῶν ⁶. ταυτὶ δὲ τὰ πρόσ-
 Φατα καὶ νέα πάθη περὶ τε Κύμην καὶ Δικαιαρχίαν,
 ἔχ ⁷ ὑμνέμενα πάλαι καὶ ἀδόμενα διὰ τῶν Σιβυλλείων

R 3

δ

1 R. fufp. Μαλεῖαν. Cf. de hac Sibylla Pausan. p. 825.

2 R. mavult αὐτῇ, ἰρῶ, scil. mens Sibyllae.

3 Vulgo Ζῶε; ad quod R. adnotat, posse Ζῶ'λε conjici, sed rectius fore ξένη, & Diogenianum significari. Recepi ξένη cum W. firmatum codd. B. & E.

4 Recepi γε pro vulg. τε ex R. & W. mente.

5 Ald. μετοικισμένοι.

6 Vulgo ἡγεμονικῶν, quod R. monet defendi quidem posse ex eo more, qui declinante Graeco sermone & imperio Romano increbrescebat, ut pro nominibus substantivis adjectiva ex iis ducta usurparent. Vix tamen putat, Plutarchi aetate eum invaluisse, & indignum tanto auctore judicat. Quare legi vult aut ἡγεμόνων, aut ἡγεμονιῶν. Posterius est in Bas. & Xyl. quibus accedunt B. E. Leonic. Mez. Amlot. & dedi cum W.

7 R. judice, ἔχ delendum est. Retinui, cum sententia interrogative sumi queat, auctoritate Xyl. & W. Notat porro R. significari h. l. illud Vesavii incendium, quo Plinius major periit, & Campanus ager corruptus fuit A. C. 79. unde colligi queat, libellum hunc A. C. 80. ad 90. scriptum fuisse.

ο χρόνος ὡςπερ ὀφείλων ἀποδέδωκεν; ἐκρήξεις πυρὸς ορείς, καὶ ζέσεις θαλασσίας, καὶ πετρῶν καὶ φλεγμονῶν ὑπὸ πνεύματος ἀναρρίψεις, καὶ Φθορὰς πόλεων ἅμα τσοάτων καὶ τηλικύτων, ὡς μεθ' ἡμέραν ἐπελθῶσιν ἀγνοίαν εἶναι καὶ ἀσάφειαν ὅπως κατάνηκτο τῆς χώρας συγκεχυμένης. ταῦτα γὰρ εἰ γέγονε πισεῦσαι ¹ χαλεπὸν ἐστὶ, μὴ τοι γε προειπεῖν ἄνευ θειότητος.

X. Καὶ ὁ Βόηθος. Ποῖον γὰρ, (εἶπεν) ὦ δαιμόνιε, τῇ φύσει πάθος ὁ χρόνος ἐκ ὀφείλει; τί δέ ἐστὶ τῶν ἀτόπων καὶ ἀπροσδοκῆτων περὶ γῆν ἢ θάλασσαν, ἢ πόλεις, ἢ ἀνδρας, ὃ τις ἂν προειπῶν ἐτύχοι γενομένης· καίτοι τῆτό γε σχεδὸν ἐδὲ προειπεῖν ἐστὶν, ἀλλ' εἰπεῖν, μᾶλλον δὲ ῥίψαι καὶ διασπεῖραι λόγους ἐκ ἔχοντάς ἀρχὴν εἰς τὸ ἀπειρον· οἷς πλανωμένοις ἀπήνητσε πολλαίς ἢ τύχη καὶ συνέπεσεν αὐτομάτως. διαφέρει γὰρ (οἶμαι) γενέσθαι τὸ ῥηθῆναι, ἢ ῥηθῆναι τὸ γενησόμενον. ὁ γὰρ εἰπὼν τὰ μὴ ὑπάρχοντα λόγους ² ἐν ἑαυτῷ τὸ ἡμαρτημένον ἔχων, ἐδικαίως ἀναμένει τὴν ἐκ τῶ αὐτομάτως πίσιν, ἐδὲ ἀληθεῖ τεκμηρίῳ χρῆται τῷ προειπεῖν ἐπιστάμενος τὸ μετὰ τὸ εἰπεῖν γενησόμενον ³, πάντα τῆς ἀπειρίας φερέσης· μᾶλλον ⁴ δὲ ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς,

¹ Secutus sum W. ita dantem ex B. & E. Locum, quem Xyl. vertendo omisit, ita W. exprimit: *Quae vel credere difficile est, nedum praedicere sine divinitate.* Vulgo πισεῖναι. R. coniecit, εἰ νῦν, ὅτι γέγονε, πισεῖναι — nam si nunc difficile est, ea sic contigisse, probare, multo erit difficilius, a numine quidem non actō, praedicere, ea sic esse evenitura.

² R. monet subaudiendum ἄνευ βεβαίᾳ τεκμηρίᾳ, quae verba, aut similia, adesse mavolt, & aegre desiderat.

³ Vulgo ἐπιστάμενος, μετὰ τὸ εἰπεῖν γενομένα. De meo inferui τὸ; e R. mente autem recepi γενησόμενον, quod Turn. & V. habuisse videntur, e quibus enotatur γενησόμενον, & quod Xyl. vertit — *sciens, postquam dixit futurum.*

⁴ Vulgo φερέσης καλ. sequente lacuna. R. pro mutilato & corrupto vocabulo legendum censuit aut νῦν aut μᾶλλον. Posteriorius

καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευκεν ἢ παροιμία ¹,
 ἰχθυοσκοπέοντι καὶ σιβεύοντι διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον
 ὁμοίως ἐσι. Σίβυλλαι δὲ αὐται καὶ Βάκιδες ² ὡσπερ
 εἰς πόντου ἀτεκμάρτως τὸν χρόνον κατέβαλον καὶ διέ-
 σπειραν ὡς ἔτυχε παντοδαπῶν ὀνόματα καὶ ῥήματα πα-
 θῶν καὶ συμπλημάτων. οἷς ³, γινομένων ἐνίων ἀπὸ τύ-
 χης, ὁμοίως ψευδὸς ἐσι τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ ὑπερον
 ἀληθῶς, εἰ τύχοι, γένηται.

XI. Τοιαῦτα τῷ Βοήθῃ διελθόντος, ὁ Σεραπίων,
 Δίκαιον (ἔφη) τὸ ἔξιωμα περὶ τῶν ἔτους, ὡς ⁴ λέγει

R 4

Βόη-

rius recepi. Aliter locum corrigi vult W. πρᾶξιπῆν ἐπιστάμενος
 τῷ μετὰ τὸ εἰπεῖν γινομένῳ, πάντα τῆς ἀπειρίας Φερᾶσης· ἀλλ'
 ὁ μὲν εἰκάζων. &c. & sensum correctionis vertendo ita expri-
 mit: neque si postea evenit res, ex hoc evenitu recte demon-
 strat, se scientem praedixisse, quippe infinitas omnia fert. At
 bene conjiciens &c.

¹ Proverbium ipsum e Turn. & Bong. allatum videtur μάρ-
 τυς (sine dubio corrupte pro μάντις) ἄριστος οἷ ἂν εἰκάζει κα-
 λῶς.

² Sic R. cum Xyl. legi voluit, & dedi cum W. adfentien-
 tibus B. & E. pro vulgari βύκχιδας. Notum est Bacidis arloli
 nomen ex Aristophane & Pausania. v. Fabric. B. Gr. T. I.
 p. 108.

³ W. susp. ἐν οἷς vel ἐφ' οἷς. R. locum ita vult corrigi: συμ-
 πλημάτων, ὧν γενομένοις ἐνίοις ἀπὸ τύχης ὁμοίως ψευδὸς ἐσι
 τὸ νῦν ἔπω γεγόμενον, quorum quibusdam evenit datis, simi-
 liter illud, quod nondum evenit, falsum est, seu aliis ver-
 bis: pariter falsa sunt, quae praedicta evenere, & quae non-
 dum evenere; nam quamvis fortuna contigerint aliqua, quae
 aliquis praedixerat: non tamen dici potest ille ea praedixisse,
 quia non magis sciebat, ea eventura, quam ea, quae post
 ejus praedictionem nondum in eventum abierant, quamvis for-
 sitan fiat aliquando, ut revera contingant post nostram aetatem.
 Ald. pro καὶ ὕς. habet καὶ ὕς.

⁴ Vulgo περὶ τῶν ἔτους λέγει Βοήθῃς. W. corrigendum
 censuit aut λέγει Βοήθῃς περὶ τῶν ἔτους ἀορίσως. &c. aut, ut
 Xyl. vertit: περὶ τῶν ἔτους, ὡς λ. B. &c. Posterius dare haud
 dubitavi, cum id defendi posse videatur auctoritate Turn. &
 V. e quibus enotatur περὶ τῶν ἔτε ὡς.

Βόηθος, αορίτως καὶ ανυποθέτως λεγομένων· εἰ νίκη
 στρατηγῶν προείρηται, νεύεινεν· εἰ πόλεως ἀναίρεσις,
 ἀπόλωλεν. ὅπερ δὲ ἔ μόνον λέγεται τὸ γενησόμενον,
 ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ πότε καὶ μετὰ τί καὶ μετὰ τίνας,
 ἐν ἔσιν εἰκασμὸς τῶν τάχα γενησομένων, ἀλλὰ τῶν
 πάντως ἔσομένων προδήλωσις. καὶ ταῦτα ¹ ἔσιν εἰς
 τὴν Ἀγησιλάου χαλότητα.

Φράζο δὴ, Σπάρτη, καίπερ μέγαλαυχος ἔεσσα,
 Μὴ ² σέθεν ἀρτίποδος βλάβη χαλὴ βασιλεία.
 Δηρὸν γὰρ μόχθοι σε καταχίσεσιν ἀελπιοί,
 Φθισίβροτον τ' ἐπὶ κῦμα κυλιδομένε πολέμοιο.
 καὶ τὰ περὶ τῆς νήσου πάλιν, ἣν ἀνήκειν ἢ πρὸ Θήρας καὶ
 Θηρασίας θάλασσα, καὶ περὶ τῶν Φιλίππου καὶ Ῥω-
 μαίων πολέμων ³.

Ἄλλ' ὅποτε Τρώων γενεὰ κατ' ὑπερθε γένηται,
 Φοινίωιν ἐν ἀγῶνι, τότε ἔσσεται ἔργα ἄπισα ⁴.

Πόντος μὲν λάμψει πῦρ ἀσπετον, ἐν δὲ κεραιῶν

Πρη-

¹ Xyl. legendum monuit οἷα καὶ ταῦτα, vel καὶ τοιαῦτα. Prius quoque mavult W. cum Mez.

² Vulgo καὶ. Dedi μὴ e Turn. Recepit idem W. ex Anon. Xyl. Mez. Conf. Vol. III. pag. 161. not. 3. & Vol. IV. p. 73. not. 6. ubi iidem versus citantur, adjecta lectioinum diversitate. R. pro βλάβη mavult βλάση, proveniat, progeminet, & Φθισιβρότε, aut Φθισιβρότε pro Φθισίβροτον (hoc in Lys. legitur; illud in Agel.) & denique κυλιδομένον, quod in utroque loco occurrit.

³ Vulgo θάλασσα· καὶ περὶ τὸν Φ. κ. Ῥ. πόλεμον. W. punctum majus habet post θάλασσα. R. voluit punctum & καὶ deleri, quod Kaltw. sequitur, vertens: So auch das Orakel von jener Insel, welche das Meer vor Thera und Therasia um die Zeit des Krieges zwischen Philipp und den Römern hervor gebracht hat. Ego ductus cod. Turn. & V. e quibus affertur περὶ τῶν Φιλίππου, malui punctum cum commate mutare, & deinde πόλεμον cum πολέμων.

⁴ Post finitum bellum Punicum secundum Romani bellum Philippo Macedoni inferebant. Cf. Just. 3°, 4. Strab. p. 99. ult. & ibi Casaubon.

Πρηστῆρες μὲν ἄνω διὰ κύματος ἀίξεισιν
 Ἄμμια σὺν πέτρῃ ¹, ἣ δὲ σηρίζεται αὐτῷ,
 Οὐ Φατὸς ἀνδρῶποισ νῆσος, καὶ χείρονες ἄνδρες 2
 Χερσὶ βησάμενοι, τὸν κρείσσονα ³ νικήσει.

το γὰρ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Ῥωμαῖς τε Καρχηδούλων πε-
 ριγενέσθαι καταπολεμήσαντας Ἀντίβαν, καὶ Φίλιππον
 Αἰτωλοῖς συμβαλόντα καὶ Ῥωμαίοις, μάχη κρατηθῆναι,
 καὶ τέλος ἐν βυθῷ νῆσον ἀναδύναι μετὰ πυρὸς πολλῆς καὶ
 κλύδωνος ἐπιζέσαντος, ἐκ ἂν εἴποι τις, ὡς ἀπήντησεν
 ἅμα πάντα καὶ συνέπεσε κατὰ τύχην αὐτομάτως, ἀλλ'
 ἢ τάξις ἐμφαίνει τὴν πρόγνωσιν. καὶ τὸ Ῥωμαίοις ⁴
 πρὸ ἐτῶν ὁμῶς τι ⁵ πεντακοσίων πραιπειῖν τὸν χρόνον,
 ἐν ᾧ ἅπαντα τὰ ἔθνη πολεμήσοιεν ἅμα· τῆτο δὲ ἦν
 τὸ πολεμῆσαι τοῖς οἰκέταις ἀποσῶσιν. ἐν τέτοις γὰρ
 εἶδεν ἀτένμαρτον, εἶδὲ τυφλὸν, ἀμφὶ τε τύχην ⁶ ζη-
 τεῖν ἐν ἀπειρίᾳ ὁ λόγος· ἀλλὰ πολλὰ τῆς πείρας ἐνέ-
 χυρα δίδωσι, καὶ δείκνυσι τὴν ὁδὸν, ἣ βαδίζει τὸ πε-
 πρωμένον. εἰ γὰρ οἶμαι τινα εἶρεῖν, ὅτι μετὰ τέτων ⁷

R 5

ὡς

1 R. mavult πέτραις, cum ἡ redeat ad seq. νῆσος — meo quidem sensu, praeter necessitatem.

2 Aetoli puta, neque opibus, neque numero, neque bellicarum artium peritia, neque fama cum Philippo comparandi. R.

3 Philippum scil. Macedonem. R.

4 Dedi sic e R. mente pro vulg. Ῥωμαῖς. Etiam Xyl. vertit: Romanis praedictum est tempus.

5 Sic R. legendum monuit pro vulg. ὁμῶς τοι. Dedit idem W. ex E.

6 R. fufp. ἀρνείται δὲ τύχην — negat ratio causam rei in infinito tempore penes fortunam quaerere. Attamen haud parum tribuit huic conjecturae, cum ἀρνείται pro εἰ θελα latinismus fit. W. non dubitat, quin corrigendum sit ἀφίησι τῇ τύχῃ. Ego sic suppleo: εἰ τὴν αἰτίαν ἀμφὶ τὴν τύχην ζητεῖν ἀναγκάσεται ἐν ἀπ. ὁ λ.

7 R. fatetur, se haec non intelligere. Quaerit, num ἐνικ (aut τὰ πλεῖστα) τέτων. Ego lego ὅτι τέτων τι, deleto μετὰ.

ὡς προεβήθη συνέπεσε κατὰ τύχην. ἐπεὶ τί¹ καλῶς εἰπεῖν ἕτερον, ὡς ἐν ἔγραψε τὰς κυρίας ἡμῶν² Ἐπίκτατος, ὃ Βόηθε, δόξας, ἀλλ' ἀπὸ τύχης καὶ αὐτῶν ἕτω πρὸς ἄλλα τῶν γραμμάτων³ συνεμπεσόντων, ἀπετελέθη τὸ βιβλίον;

XII. Ἄμα δὲ τέτων λεγομένων προήειμεν⁴. ἐν δὲ τῷ Κορινθίων⁵ οἴκῳ τὸν Φοίνικα θεωμένους τὸν χαλκῶν, ὅσπερ ἐτι λοιπὸς ἐστὶ τῶν ἀναθημάτων, οἱ περὶ τὴν ρίζαν ἐντορευόμενοι βάτραχοι καὶ ὕδροι θαῦμα τῷ Διογενιανῷ παρῆχον, ἀμέλει δὲ καὶ ἡμῶν. ἔτε γὰρ Φοίνιξ, ὡς ἕτερα δένδρα, λιμναῖόν ἐστι καὶ Φίλυδρον⁶ Φυτὸν, ἔτε Κορινθίοις τὶ βάτραχοι προσήκουσιν, ὥστε σύμβολον ἢ παράσημον εἶναι τῆς πόλεως. ὥσπερ ἀμέλει Σελινέντιοι ποτὲ χρυσοῦν σέλινον ἀναθεῖναι λέγονται, καὶ Τενέδιοι τὸν πέλευν ἀπὸ τῶν καρύνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλέμενον Ἀσέριον παρ' αὐτοῖς. μόνοι γὰρ, ὡς εἴποιεν, ἐν τῷ χελωνίῳ⁷ τύπον πελένεως ἔχουσι. καὶ

μὴν

¹ Ald. Bas. ἐπὶ τί. Xyl. correxit. In seqq. vulgo καλῶς ἕτερον. Inferui ex Turn. & V. adficiente Mez. εἰπεῖν, quod R. pro ἕτερον poni voluit. W. recepit λίγαν ex B. & E.

² Bas. μῶν praemisso asterisco, signo lacunae.

³ Ald. Bas. τῶν γραμμάτων. Epicuri liber κυριῶν δοξῶν notus est ex aliis Plutarchi libris, Tullio II. de finibus, Laërtio, aliis.

⁴ Ald. Bas. προήειμεν. Turn. V. προήειμεν.

⁵ Secutus sum W. sic dantem e Mez. pro vulg. Κορινθίων. Etiam Xyl. vertit in Κορινθίωντων domo. Kaltw. adnotat: „angesehene Städte Griechenlands hatten bey dem Tempel in Delphi gewisse Häuser oder Capellen, die Θεσαυροὶ hießen, worinn die von ihnen verehrten Weyhgeschenke aufbewahrt wurden. Diese Θεσαυροὶ wurden in dem heiligen Kriege aller ihrer Kostbarkeiten beraubt.“ Cf. Plut. Opp. Vol. VIII. p. 51. liu. ult. Herodot. I. 14.

⁶ Repetitur vulgo ἐστὶ post hanc vocem. Id delevi. R idem censuit, aut ἐστὶ cum τε mutandum.

⁷ Sic scriptam dedi hanc vocem e Bas. cum vulgo detur χελωνίῳ. Quid autem sibi velit χελώνιον, dubius est R. Quærit, num

μην αὐτῷ γε τῷ θεῷ κόρακας καὶ κύνας καὶ λύκας
καὶ ἰέρακας καὶ πάντα μῦλλον ἢ ταῦτα εἶναι προσφιλῆ
τὰ θεοῖα νομίζομεν. εἰπόντος δὲ τῷ Σερραπίωνος, ὅτι τὴν
ἐξ ὑγρῶν ἠνίξατο τροφὴν τῷ ἡλίῳ καὶ γένεσιν καὶ ἀναθυ-
μιάσιν ὁ δημικργός, εἶτε Ὀμήρη λέγοντος ἀκηκούς·

Ἴἠελιος δ' ἀπόρρασε λιπῶν περικαλλέα λίμνην ¹.

εἶτ' Αἰγυπλίης ἐωρακίως ἀρχὴν ² ἀνατολῆς παιδίου νεογνὸν
γράφοντας ἐπὶ λωτῶ καθεζόμενον· γελᾶσας ἐγὼ· Πῆ
σὺ πάλιν, (εἶπον) ὦ χρηστὲ, τὴν Στοκν δευρὶ παρω-
θεῖς, καὶ ὑποβαλλεῖς ἀτρέμα τῷ λόγῳ, τὰς ἀνάψεις
καὶ ἀναθυμιάσεις; ἔχ ὥσπερ αἱ Θετταλαὶ κατάγων ³
τὴν σελήνην καὶ τὸν ἡλιον, ὡς ἐντεῦθεν ἀπὸ γῆς καὶ
ὑδάτων βλασάνοντας καὶ ἀρχομένους ⁴. ὁ μὲν γὰρ Πλά-
των καὶ τὸν ἀνθρώπον, ἐράνιον ἀνόμασε Φυτὸν, ὥσπερ
ἐκ ρίζης ἀνω τῆς κεφαλῆς ὀρθόμενον· ὑμεῖς δὲ τῷ μὲν
Ἐμπεδοκλέης καταγελᾶτε, Φάσιοντος τὸν ἡλιον περὶ
γῆν ⁵ ἀνακιάσει Φωτὸς ἐρακίε γενόμενον, αὐτὸς ἀνταυ-
γεῖν πρὸς ὀλυμπον ἀταρβήτοις προσώποις· αὐτοὶ δὲ γη-
γενὲς ζῶον, ἢ Φυτὸν ἔλειον, ἀποφαίνετε τὸν ἡλιον, εἰς
βα-

num fuerit nomen numi Tenedii, an potius fuerit vocabulum
plebejum, idem atque νόμισμα significans? Posterius ei pluri-
mum arridet, quod, cum Peloponnesii numis suis testudinem
incuderent, factum ex eo fuit, ut χελῳνας, quemadmodum
γλαῦνας, pro numis univcrsim fuerint dictae. V. Hesych. in
voce χελῳνας; Polluc. 9, 74. & Franc. Wise ad numos populo-
rum Graecorum in Catalogo numorum antiquorum in scriniis
Bodlejanis reconditorum. Kaltw. amplectitur hanc sententiam.
Xyl. vertit in testa, & refert μόνοι ἔχασι ad caneros.

¹ Hom. Odyss 3, 1.

² Bas. ἀγτί ἀνατ.

³ R. iudice, post κατάγων desunt ἀλλ' ἀνάγων — non de-
ducens de coelo in terram solem & lunam, quod dicuntur
Thessalae mulieres facere, sed e terra in coelo sublevans eos-
dem.

⁴ W. corrigendum putat ἀρθόμενος.

⁵ W. legendum censet τὸν ἡλιον περιαυγῆ; & deinde ἀταρ-
βήτοις.

βατράχων πατρίδα ἢ ὕδρων ¹ ἐγγράφοντες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς τὴν Στωϊκὴν ἀναδάμεθα τραγωδίαν ². τὰ δὲ τῶν χειροτέχνων πάρεργα παρέργως ἐξετάσωμεν. ἐν πολλοῖς γὰρ εἰσι κομφοί, τὸ δὲ ψυχρὸν ἔ πανταχῶς καὶ περιεργον ἐκπεφεύγασιν. ὥσπερ ἔν ὁ τὸν ἀλειψύδονα ποιήσας ἐπὶ τῆς χειρὸς τῷ Ἀπόλλωνος ἐωδιυὴν ὑπεδήλωσεν ἄραν, καὶ καιρὸν ἐπίσεως ἀνατολῆς. ἔτως ἐνταῦθα τὰς βατράχους ἐκρινῆς ἄρας Φαίη τις ἂν γεγονέναι σύμβολον, ἐν ἣ κρατεῖν ἄρχεται τῷ ἄερος ὁ ἥλιος, καὶ τὸν χειμῶνα διαλύειν. εἶγε δεῖ καθ' ὑμᾶς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν ἥλιον, μὴ δύο θεοί, ἀλλ' ἓνα νομίζειν. καὶ ὁ Σεραπίων. Σὺ γὰρ (εἶπεν) ἐχ' ἔτω νομίζεις; ἀλλὰ οἶει τὸν ἥλιον διαφέρειν τῷ Ἀπόλλωνος; Ἐγώγε, (εἶπεν) ὡς τῷ ἥλις τὴν σελήην. ἀλλ' αὐτῇ ³ μὲν ἔ πολλάνικς ἐδὲ πᾶσιν ἀποκρύπτει τὸν ἥλιον, ὁ δὲ ἥλιος ὁμῶς τι πάντας ἀγνοεῖν τὸν Ἀπόλλωνα πεποιήμεν, ἀποσρέφων τῇ αἰδήσει τὴν δίανοιαν ἀπὸ τῷ ὄντος ἐπὶ τὸ Φαινόμενον.

XIII. Ἐν τέττε τὰς περιηγητὰς ὁ Σεραπίων ἤρετο, τί δὴ τὸν οἶνον, ἔ Κυφέλλας ⁴ τῷ ἀναθέντος, ἀλλὰ Κορινθίων ὀνομάζουσιν. ἀπορία δ' αἰτίας ἐμοὶ γῆν δοκεῖ ⁵ σιωπῶντων ἐκείνων, ἐπιγελάσας ἐγώ. Τί δὲ
(εἰ-

¹ Vulgo ἢ ὕδωρ, quod R. aut delendum censuit, ut scholium, aut legendum τὸ ὕδωρ, ut sit enarratio dictionis ejusdem ab ipso auctore profecta. Kaltw. legit vertitque ἢ ὕδρων, quod cum W. recepi, firmatum codd. B. & E.

² τραγωδίαν appellat illas magnificas & augustas Stoicorum de virtute & rebus naturalibus opiniones atque sanctiones, quae sua quidem majestate feriunt animos audientium, & aures grandibus implent sonis, verum aut in rerum natura non existunt, aut humanas vires superant & ipso exerceri opere nequeunt. R.

³ R. mavult αὐτῆς haec.

⁴ Alii, ut R. monet, nomen Cypseli uno laxarant. Haec quoque scriptio, W. jndice, rectior. Reddidit eam Xyl. Fuit Cypselus Corinthiorum tyrannus, Periandri pater.

⁵ R. susp. ἀπορία δ' αἰτίας, ὡς ἐμοὶ γῆν ἐδόξα, σιωπ. De di ἀπορία in dat. cum W. Vulgo ἀπορία.

(εἶπον) ἔτι τάττες οἰόμεθα γινώσκειν, ἢ μνημονεύειν, ἐκπεπληγμένους παντάπασιν, ἡμῶν ¹ μετεωρολεχόντων; ἐπεὶ πρότερόν γε αὐτῶν ἠέκομεν λεγόντων, ὅτι, τῆς τυραννίδος καταλυθείσης, ἐβέβηκον Κορινθιοὶ καὶ τὸν ἐν Πίσῃ ² χρυσοῦν ἀνδριάντα καὶ τὸν ἐνταῦθα τετονὶ Θησαυρὸν ἐπιγράψαι τῆς πόλεως. Δελφοὶ μὲν ἔν ἐδοσαν, ὡς δίκαιον, καὶ συνεχώρησαν, Ἡλείος δὲ Φθάνησαντας ἐψηφίσαντο μὴ μετέχειν Ἰθμίων. ὅθεν ἄδεις ἐξ ἐκείνης γέγονεν Ἰθμίων ἀγωνιστῆς Ἡλείος. ὁ δὲ Μολιουιδῶν Φόνοσ ὄφ' Ἡρακλέος περὶ Κλεωνάος, ἐδέν ἐσι μεταίτιος (ὡς ἔνιοι νομίζουσιν) Ἡλείοις τῶ εἴργεσθαι. τὲναντίον γὰρ ἦν αὐτοῖς προσῆκον εἴργειν ³, εἰ διὰ τῶτο Κορινθίοις προσκεκρένεσαν. ἐγὼ μὲν ἔν ταῦτα εἶπον.

XIV. Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀκανθίων καὶ Βρασίδα ⁴ παρελθῶσιν οἶκον ἡμῶν ἐδειξεν ὁ περιηγητῆς χωρίου, ἐν οὗ Ῥοδάπιδος ⁵ ἔκειντο ποτὲ τῆς ἐταίρας ὀβελίσκοι σιδηροῖ, δυσχεράνας ὁ Διογενιανός. Ἦν ἄρα τῆς αὐτῆς (ἔφη) πόλεως Ῥοδάπιδι μὲν χώραν παραχεῖν, ὅπως τὰς δεκάτας φέρουσα καταθήσεται τῶν μισθῶν, Αἴσωπον δὲ ἀπολέσαι τὸν ὁμόδεμον αὐτῆς. καὶ ὁ Σεραπίων. Τί δὲ ταῦτα (ἔφη) μακάριε, δυσχεραίνεις ⁶; ἐκεῖ βλέψον ἄνω, καὶ τὴν χρυσοῦν ἐν τοῖς στρατηγοῖς καὶ βασιλεῦσι

Ἰάα-

¹ R. mavult ἡμῶν. Xyl. ita vertit.

² V. hac de re Pausan. p. 378, ubi etiam de caede Molioidarum narrat, quam attingit quoque Aelian. V. H. IV, 5.

³ subaudi τῶ Κορινθίω — e contrario oportuerat Eleos a suis ludis Olympicis arcere Corinthios. R.

⁴ R. ad haec: „De Acanthiorum & Brasidae donariis nil habet Pausanias. Videntur autem hujus civitatis donaria cum Spartani viri juncta fuisse, quod Brasidas Acanthum a societate Atheniensium abstraxisset, auctore Thucydida.“

⁵ De Rhodopide meretrice v. Herod. 2, 135.

⁶ Vulgo signum interrogandi datur post ἐκεῖ, quod post δυσχεραίνεις collocandum monuit R. Exhibent id hoc loco Bal. Xyl. B. E. & dedi cum W. In Ald. nulla est interpunctio.

θέασαι Μνησαρέτην, ἣν Κρότης εἶπε ¹ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνακείδαι τρόπαιον. ἰδὼν δὲ ὁ νεανίας. Εἶτα περὶ Φρύνης ² (εἶφη) τῆτο ἦν εἰρημένον τῷ Κρότητι; Ναί. (εἶπεν ὁ Σεραπίων) Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρύνην ἐπίκλησιν ἔχε διὰ τὴν ὠχρότητα. πολλὰ δὲ, ὡς εἶπες, τῶν ὀνομάτων ἀποκρύψεσιν αἱ παρωνυμιαί. τὴν γὰρ Ἀλεξάνδρα μητέρα, Πολυξέναν, εἶτα Μυρτάλην, Ὀλυμπιάδα τε καὶ Στρατονίκην κληθῆναι λέγουσι. τὴν δὲ Κορινθίαν ³ Εὐμητιν, ἄχρι νῦν Κλεοβέλην πατρόθεν οἱ πλείστοι καλεῖσιν. Ἡροφίλην δὲ τὴν Ἐρυθραίαν, μαντικὴν γενεμένην, Σίβυλλαν προσηγόρευσαν. τῶν δὲ γραμματικῶν ἀνέση καὶ τὴν Λήδαν, Μνησινόην ⁴, καὶ τὸν Ὀρέσην, Ἀχαιοὺς ὀνομάσαι ⁵ Φασίουτων. Ἀλλὰ πῶς, εἶφη, διανοῆ σὺ, βλέψας πρὸς τὸν Θέωνα ⁶, τατὶ διαλύσαι τὸ περὶ Φρύνης αἰτίωμα ⁷;

XV.

1 Aelian. V. H. 9, 32.

2 R. sup. εἶτα εἰ περὶ Φ. tu vero audesne negare, id de Pbryne dictum fuisse?

3 E. Ῥοδίαν. Deinde pro Κλεοβέλην Xyl. Κλεοβελίτην, quale nomen hoc exhibet var. lect. B. & Mez. cf. Vol. VIII. pag. 7. not. 2. Dubius porro est Xyl. an Cleobuline dici possit Corinthia, cum constet, Lindium fuisse Cleobulum. De Herophila Erythraea Sibylla v. Pausan. p. 825. sq.

4 Xyl. observat, Ledam Nemesin fuisse dictam, non tamen vulgatam mutandam putat, cum fieri potuerit, ut tria nomina haberit: quando Olympiadi tribuuntur quatuor. Νέμεσιν corrigit quoque Mez. ad Ovid. Epist. T. II. p. 346.

5 Ante ὀνομάσαι vulgo & in eodd. scriptis est lacuna. Sed continentur Ἀχαιοὺς cum ὀνομάσαι. nec quid excidisse statuunt Amiot. Xyl. Mez. Ad sensum quidem nil deesse monet R. & posse locum integram videri; potuisse tamen auctor in suis schedis vacuum spatium reliquisse, in quo plura deponeret exempla nominum propriorum & primitivorum a cognominibus posterius additis extinctorum, quod vacuum spatium librarii etiam in suis eodd. servare consultum duxerint. Ego cum W. textum continuavi.

6 Bas. πρὸς τὸν θεὸν Θέωνα. Hinc Xyl. monet, male θεὸν esse repetitum a Θέωνα.

7 Recepi cum W. ex Ald. Bas. Xyl. adficientibus B. & E. αἰτίωμα pro vulg. αἴτημα, quod ex Steph. prodiit.

XV. Κῆκεῖνος διαμειδιάσας· Οὕτως, (εἶπεν) ὡς γε ¹ καὶ σοὶ προσεγκαλεῖν τὰ μικρότατα τῶν Ἑλληνικῶν πλημμελημάτων ἐλέγχοντι. καθάρπερ γὰρ ὁ Σωκράτης ἐσιώμενος ἐν Καλλιῇ τῷ μύρῳ πολυμεῖ ² μόνον, ὀρχήσεις δὲ παίδων καὶ κυβισήσεις, καὶ Φιλήματα καὶ γελωτοποιεῖς ὄρων ἀνέχεται· καὶ σύ μοι δοκεῖς ὁμοίως γύναιον εἶργειν τῷ ἱερῷ χρησάμενον ὡρα σώματος ἐκ ἐλευθερίως, Φόνων δὲ καὶ πολέμων καὶ ληλασιῶν ἀπαρχαῖς καὶ δεκάταις κύβη περιεχόμενον τὸν θεὸν ὄρων, καὶ τὸν νεῶν σκύλων Ἑλληνικῶν ἀνάπλω ³ καὶ λαφύρων, ἔδυσχεραίνεις· ἐδὲ οἰψείρεις τὰς Ἑλλήνας, ἐπὶ τῶν καλῶν ἀναδημάτων αἰχίσας ⁴ ἀναγινάσκων ἐπιγραφῶς, Βρασιδας καὶ Ἀιάνδιοι ἀπὸ Ἀθηναίων, καὶ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Κορινθίων, καὶ Φωκεῖς ἀπὸ Θεσσαλῶν, Ὀρνεάται ⁵ δ' ἀπὸ Σικυωνίων, Ἀμφικλυόνες δ' ἀπὸ Φωκέων. ἀλλὰ Πραξιτέλης, ὡς ἔοικε, μόνος ἠνάσσε Κράτητα τῇ ἐρωμένη τυχῶν αὐτόθι δωρεᾶς ⁶, ὃν ἐπαινεῖν ἠφείλε Κράτης, ὅτι τοῖς χρυσοῖς βασιλευῖσι τέτοις παρέσθησε χρυσῆν ἑταῖραν, ἐξονειδίζων τὸν πλεῖτον ὡς ἐδὲν ἔχοντα θαυμάσιον ἐδὲ σεμνόν. δικαιοσύνης γὰρ ἀναδήματα καὶ σωφροσύνης καὶ μεγαλοσύνης καλῶς ἔχει τίθεσθαι παρὰ τὸν θεόν, καὶ ⁷ τὰς βασιλεῖς καὶ τὰς ἀρχοντας, ἔχρυσῆς καὶ τρυφώσης εὐπορίας, ἧς μέτεσι καὶ τοῖς αἰχίσασα βεβιωκόσιν.

XVI.

¹ R. mavult ὡς καὶ σοὶ.

² Dedi sic e R. emendatione pro vulg. αἰτιώμενος ἐν Καλλιῇ τῷ μύρῳ πολυμεῖν — Socrates in aedibus Calliae convivio adhibuit. Vid. Xenoph. Sympos. unde locus desumptus est. W. recepit πολυμεῖ, reliquis retentis.

³ R. mavult ἀνάπλων.

⁴ Sic R. dedit. In omnibus rell. legitur αἰχίσας.

⁵ De Orneatarum donatiis, victoriae monumento de Sicyoniis sibi partae, vid. Pausan. p. 841. R.

⁶ R. susp. τῇ ἐρωμένη λιπῶν αὐτόθι δωρεῶν; W. susp. λαχῶν.

⁷ R. delendum censet hoc καὶ.

XVI. Ἐκεῖνο δὲ ἔλεγεις, (εἶπεν ἄτερος τῶν περιηγητῶν) ὅτι Κροῖσος ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀρτοποιῆ χρυσοῦν εἰκόνα ποιησάμενος ἀνέδηκε ¹, πλην ἐκ ἐντροφῶν τῶν ἰερῶν, καλὴν δὲ λαβὼν αἰτίαν καὶ δικαίαν. λέγεται γὰρ Ἀλυάτην τὸν πατέρα τῆ Κροῖσος δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα, καὶ παῖδας ἐτέρας τρέφειν· ἐπιβηλεύσασαν ἔν τῷ Κροῖσῳ τὴν ἀνδρωπον, Φάρμακον δὲναί τῇ ἀρτοποιῶν ², καὶ κελεύσασιν διαπλάσασαν ἄρτον ἐξ αὐτῆ, τῷ Κροῖσῳ παραδεῖναι ³. τὴν δ' ἀρτοποιὸν κρύφα τῷ Κροῖσῳ φράσαι, παραδεῖναι δὲ τοῖς ἐκείνης παισὶ τὸν ἄρτον· ἀνθ' ὧν βασιλεύσαντα τὸν Κροῖσον, οἷον ἐπὶ μάρτυρι τῷ θεῷ ⁴ τὴν χάριν ἀμείψασθαι τῆς γυναικὸς, εὐγε ποιῶντα ἐκεῖνον ⁵. ὅθεν (εἶπεν) ἀξίον δὴ καὶ τῶν πόλεων εἶ τι τοιοῦτόν ἐστιν ἀνάδημα τιμᾶν καὶ ἀγαθαί ⁶, οἷον τὸ Ὀπεντίων. ἐπεὶ γὰρ οἱ Φωκίων τυράννοι πολλὰ τῶν χρυσοῦν καὶ ἀργυρῶν ἀναδημάτων συγχέαντες ἔκοψαν νόμισμα καὶ διέσπειραν εἰς τὰς πόλεις, Ὀπέντιοι συναγαγόντες ὅσον ἀργύριον ⁷, ὑδρίαν ἀνέκεμψαν ἐνθάδε τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν. ἐγὼ δὲ καὶ Μυρινάϊς ⁸

ἐπαι-

1 Vulgo post h. v. est lacuna. Xyl. Amiot. R. integrā haec esse monent. Quare haud dubitavi textum continuare. W. putat excidisse Εὐ γ', ἔφη ὁ Σαραπίων.

2 Dedi sic cum W. ex Turu. V. Bong. adfentientibus Leonie. Schott. Anon. Mez. pro vulg. ἀρτόπω; Xyl. ἀρτοποιῶ. Sic deinde quoque corrigendum fuit τὴν ἀρτοποιὸν pro vulg. τὴν ἀρτοπον.

3 Dedi sic, R. & W. jubentibus, pro vulg. παραδένου.

4 Ald. μάρτυρι τῶν θεῶν.

5 W. iudice, his verbis εὐ γε ποι. ἐκ. Theo responsionem ordinē videtur. Quo probato, ab antecedentibus sunt disjungenda, & cum proximis connectenda.

6 Ald. & Baf. ἄγαν; V. ἀγεθαί.

7 R. susp. οἱ Ὀπέντιοι συναγαγόντες ὅσον ἔλαβον τοιοῦτο ἀργύριον, ὑδρίαν.

8 Dedi, quod Xyl. vertit, & R. probavit pro vulg. Μυρινάϊς. Mez. Σμυρναίϊς.

ἔπαινω καὶ Ἀπολωνιάτας, θέρη χρυσᾶ¹, δεῦρο πέμψαντας· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἑρετριεῖς καὶ Μάγνητας, ἀνθρώπων ἀπαρχαῖς δωρησαμένους τὸν θεόν, ὡς καρπῶν δοτῆρα, καὶ πατρῶων καὶ γενέσιον καὶ Φιλάνθρωπων· αἰτιῶμαι δὲ Μεγαρεῖς, ὅτι μόνοι χεδὸν ἐνταῦθα λόγχην ἔχοντα τὸν θεόν ἔσησαν ἀπὸ τῆς μάχης, ἣ Ἀθηναῖες μετὰ τὰ Περσικὰ τὴν πόλιν ἔχοντας² αὐτῶν, νικήσαντες ἐξέβαλον. ὕπερον μέντοι πλήηρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσὸν ἐπισήσαντες³, ὡς ἔοικε, Σκυθικῷ⁴ λέγοντι περὶ τῆς λύρας, ἣν ἀρμόζεται Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβῶν· ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήηρον ἡλίε Φάος.

XVII. Ἐπιβάλλοντος δὲ τῷ Σεραπίωνος εἰπεῖν τι περὶ τέτων, ὁ ξένος· Ἦδὺ μὲν (ἔφη) τὸ τοιούτων ἀπροᾶσαι λόγων, ἐμοὶ δὲ ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν πρώτην ὑπόχρεσιν ἀπαιτῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, ἣ πέπαυκε τὴν Πυθίαν ἐν ἔπεσι καὶ μέτροις ἄλλοις θεσπίξασαν· ὥστε, εἰ δοκεῖ, τὰ λειπόμενα τῆς θεᾶς ὑπερθέμενοι, περὶ τέτων ἀκέσωμεν, ἐνταῦθα καθίσαντες. ἔτος γάρ ἐστιν ὁ μάλα πρὸς τὴν τῷ χρησηρικῆ πῖσιν ἀντιβαίνων λόγος· ὡς δυοῖν θάτερον⁵, ἣ τῆς Πυθίας τῷ χωρίῳ μὴ πελαζέσης,

¹ *spicas aureas*, R. monente, non *messes*, quod Xyl. ex-
primit.

² Dedi ἦ & ἔχοντας e R. mente pro vulg. ἦν & ἔχοντες. Posterius quoque W. recepit ex B. E. Xyl. Hanc Megaren-
sium de Atheniensibus victoriam narrari a Thucydide L. IV.
monet R.

³ Mez. *πισεύσαντες*. Teneri posse vulgatam, W. monet.

⁴ Scythinus Tejus, historicus & poeta. Cf. Voff. de hist. Gr.
p. 412.

⁵ R. deesse quaedam suspicatur, e. c. ὡς, δυοῖν θάτερον,
ἀναγκαῖον τῷτο γίνεσθαι ὑπολαμβάνειν, quare necesse est hoc
fieri (seu Pythiam non amplius carmine respondere) existima-
re alterutra de causa, aut quod ea ad locum non accedat,
unde aura divina spirat, aut —.

σης, ἐν ᾧ τὸ θεῖον ἐσιν, ἢ τῷ πνεύματος παντάπασιν ἀπεσβεσμένον, καὶ τῆς δυνάμεως ἐκλελοιπούσας. περιελθόντες ἔν ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν καθεζόμεθα κρηπίδων νεῶν¹ πρὸς τὸ τῆς γῆς ἱερὸν τό τε ὕδωρ ἀποβλέποντες². ὡς εὐθὺς εἰπεῖν τὸν Βάησον, ὅτι καὶ ὁ τόπος τῆς ἀπορίας συνεπιλαμβάνεται τῷ ξένῳ. Μισῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τῷ νάματος³, ὃθεν ἐχρῶντο πρὸς τε τὰς λοιβάς⁴ τῷ ὕδατι τέτρω, ὡς Φησι Σιμωνίδης. Ἐνθα χερνίβεσσι ἀρύεται⁵ Μισῶν καλλιπύμων ὑπέκρθεν ἀγνὸν ὕδωρ. μικρῶ δὲ περιεργότερον αὐτῶν ὁ Σιμωνίδης, τὴν Κλειῶν προσειπὼν ἀγνὰν ἐπίσκοπον, χερνίβων (Φησι) πολύλιον ἀραιὸν τέ ἐσιν ἀχρυσόπεπλον — — — εὐῶδες ἀμβροσίον ἐκ μυχῶν ἔρανόν ὕδωρ⁶. ἐν ὁρῶς ἔν Εὐδόξος ἐπίστεισε τοῖς⁷ Στυγὸς ὕδωρ τῷτο καλεῖσθαι ἀποφῆνασι⁸. τὰς δὲ μέ-

σας

1 R. νεῶν delendum censet.

2 Vulgo post hanc vocem est lacuna. R. iudice nihil deesse potest. Hinc continuavi textum cum W. qui adnotat, E. lacunam ponere inter ὕδωρ & ἀποβλέποντες.

3 R. aut ἀναπνοὴν depravatam putat, aut ναμάτων. Mavult πνεύματος — spiraculum aurae divinae.

4 R. aut post λοιβάς, aut post τέτρω deesse suspicatur καὶ τὰς χερνίβων.

5 Recepti ἀρύεται, R. & W. probantibus, e Turn. V. Anon. Mez. Vulgo αἰρύεται. Delevi simul τε, quod vulgo post hanc vocem legitur, e R. mente.

6 Corrupta haec R. sic reformanda putat ἀγνὰν ἐπίσκοπον χερνίβων, ὧν, Φησι, πολύλιον ἀρύοντα ἐς κανῶν χρυσοτεκνῶν εὐῶδες ἀμβροσίον ἐκ μυχῶν ἔρανόν ὕδωρ, postquam Clonem Musam appellasset praesidem lavacrorum, addit, quorum lavacrorum multis supplicationibus consecratam, bene odoratam, amabilem aquam e sacris specubus hauriunt aureis vasibus. W. susp. πολύλιον ἀρύοντι ταῖσιν αἰ χρυσόπεπλοι θειάδες ἀμβροσίον ἐκ μυχῶν ἔρανόν ὕδωρ.

7 Restitui τοῖς, R. probante, cum W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro vulg. τῆς.

8 R. sic legi voluit, & dedi cum W. e Turn. V. Anon. Mez. Vulgo ποφῆνασι.

σας ἰδρύσαντο παρέδρας τῆς μαντικῆς καὶ Φύλακας αὐ-
τῶ παρὰ τὸ νῦμα, καὶ τὸ τῆς γῆς ἱερόν, ἧς λέγεται
τὸ μαντεῖον γενέσθαι, διὰ τὴν ¹ ἐν μέτροις καὶ μέλεσι
χρησμφδιάν. ἔνιοι δὲ καὶ πρῶτόν Φασιν ἡρώων ἐνταῦθα
δα μέτρον ἕκασθῆναι.

Συμφέρετε π' ἐρὰ οἰῶνοι, κηρόν τε μέλισσαι,
ὄτε ² τῷ θεῷ ἐπιθεῶ γενομένην ἀποβαλεῖν τὸ σεμνόν.

XVIII. Ὁ Σεραπίων. Ἐπεικέσερα ταῦτα (εἰ-
πεν) ὦ Βόηθε καὶ μασικώτερα. δεῖ γὰρ μὴ μάχεσθαι
πρὸς τὸν Θεῶνα ³, μηδὲ ἀναιρεῖν μετὰ τῆς μαντικῆς ἅμα
τὴν πρόνοιαν καὶ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῶν ὑπεναντιῶσαι δο-
κέντων λύσεις ἐπιζητεῖν. τὴν δὲ ευσεβῆ καὶ πάτριον
μὴ προέσθαι πίσειν. Ὁρθῶς (ἔφην ἐγὼ) λέγεις, ἄριστε
Σεραπίων. εἰ δὲ γὰρ φιλοσοφίαν ἀπεγινώσκουμεν ὡς ἀνη-
ρημένην παντάπασι καὶ ⁴ διεφθορυῖαν, ὅτι πρότερον
μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα
καὶ τὰς λόγους, ὡς περ Ὀρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ Παρ-
μενίδης καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Θαλῆς.
Ἐπερον δ' ἐπαύσαντο καὶ πέπανται ⁵ χρώμενοι μέτροις
πλὴν σῶ. διὰ σῶ δὲ αὖθις εἰς φιλοσοφίαν ποιητικὴν κάτ-
σειν, ὄρθιον καὶ γενναῖον ἐγκελευομένη τοῖς νέοις. εἰδ'

S 2

ἀεσο-

¹ Vulgo abest διὰ. Dedi id e W. mente, expressum ab eo-
dem in Xyl. versione, ad sententiae nexum ordinandum. R.
post χρησμφδιάν deesse conjecit χορηγίας, vel simile quid, ad
Musas rediens.

² Ante ὄτε lacunam esse, R. notat. W. fatetur, se obscu-
ritatem loci hujus non expedire, & complura excidisse suspi-
catur. Turn. ὡς τῷ θεῷ.

³ Amiot. Xyl. Mez. θεόν.

⁴ Ald. Bas. δὲ pro καί.

⁵ R. admonet, videri posse καὶ πέπανται supervacaneum
& delendam, cum idem dicat atque ἐπαύσαντο: falli autem,
qui sic existimet; ἐπαύσαντο nimirum pertinere ad tempus prae-
teritum: desierunt vel abstinuerunt se; πέπανται autem ad
praesens: adhuc hac aetate nostra cessant & sibi cavent a phi-
losophia carmine tradenda.

ασρολογίην ἀδοξοτέραν ἐποίησαν οἱ περὶ Ἀρίσταρχον ¹ καὶ Τιμόχαριν καὶ Ἀρίστυλλον καὶ Ἰππαρχον, καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου ² καὶ Ἡσιόδου καὶ Θαλᾶ γραφόντων, εἶγε Θαλῆς ἐποίησεν, ὡς ἀληθῶς εἶπεῖν, τὴν αὐτῶν ³ ἀναφερομένην ἀσρολογία. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπον μελωδίας ἀμελεμένας καὶ αὐτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, καὶ Θαυμάζει, ὅτι ⁴ — — — ἐξέν γὰρ ἔστι δεινὸν ἐδὲ ἄτοπον αἰτίας ζητεῖν τῶν τοιούτων μεταβολῶν. ἀναιρεῖν δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς δυνάμεις, ἂν τι κινήσῃ καὶ παραλλάξῃ τῶν κατὰ ταύτας, ἔ δίκαιον.

XIX. Ὑπολαβῶν δὲ ὁ Θέων. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν (εἶπεν) μεγάλας ἔσχικε τῶν ὄντι παραπλαγᾶς καὶ καινοτομίας. τῶν δ' ἐνταῦθα ⁵ πολλὰς καὶ τότε καταλογάδην ἐνφερομένους καὶ περὶ πραγμάτων ἐ τῶν τυχόντων. Λακεδαιμονίοις τε γὰρ (ὡς Θεκυδίδης ἰσόρησε) περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους πολέμου χρωμένοις, ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος, καὶ βοηθήσει αὐτὸς καὶ παρακαλέμενος καὶ ἀπαράκλητος ⁶. καὶ Πausανίαν

¹ ad hunc locum conferendum monet R. c. 5. L. III. B. Gr. Fabricii T. II. ubi agit de vetustis mathematicis.

² an suo loco sit hoc nomen inter poetas, dubium videtur W.

³ Ald. Bal. εἶπεῖν αὐτὴν ἀναφ. Turn. V. τὴν εἰς αὐτὸν. W. cum Mez. legendum censet τὴν ἐπ' αὐτὸν.

⁴ Mez. Θαυμάζει διὰ τί: & ita nil excidisse putat. R. Θαυμάζαν legi vult, & deinde desiderat ipsum Pindari locum, quem eundem fuisse suspicatur, qui infra cap. XXIII. e Pindaro afferitur: ὅτι, μέτροις ἀδεῖς, ἐδὲ ᾠδαῖς ῥίμφα παιδίοις τοξείας μελιγῆρας ὕμνος.

⁵ R. susp. τῶν δὲ ἐνθάδε χρησμῶν οἶδαμεν πολλὰς, ορακυλοῦτος hoc e templo editorum multa novimus sermone libero prolata. W. notat, deesse οἶδαμεν.

⁶ R. ad haec ita: „Thucydides I, 118. sine, unde locus hic petitus est, habet ἀκλητος: neque tamen propterea damnare lectionem in Plutarcho vulgatam ausim; potuit enim ille e memoria locum citare. Porro videtur mihi Plut. ex eo, quod

Thucyd.

νίαν ¹ εἰ μὴ καταγάγοιεν ἀργυρέα εὐλάκη εὐλάξειν ². Ἀθηναίοις περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ μαντευομένοις φρατείας προσέταξε τὴν ἐξ Ἐρυθρῶν ἰέρειαν ἀνάγειν τῆς Ἀθηνᾶς· ἐκαλεῖτο δὲ Ἠσυχία τὸ γύναιον. Δεινομένους δὲ τῷ Σικελιώτῃ μαντευσμένῃ περὶ τῶν υἱέων, ἀνεῖλεν, ὡς οἱ τρεῖς τυραννήσοιεν. ὑποτυχόντος δὲ τῷ Δεινομένους, οἰμωξόμενοί γε, ὧ δέσποτα Ἀπολλῶν, καὶ τῶτό σοι ³ (ἔφη) δίδοναι καὶ προσαναιρεῖν. ἴτε τοίνυν, ὅτι Γέλων μὲν ὑδρωπιῶν, Ἰέρων δὲ λιθίων ἐτυράνησεν· ὁ δὲ τρίτος Θρασύβελος ἐν γάσσει καὶ πολέμοις γενόμενος χρόνον ἔ πολὺν ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. Προκλῆς τοίνυν, ὁ Ἐπιδάυρου ⁴ τύραννος, ἄλλας τε πολλὰς ὠμῶς

S 3

καὶ

Thucyd. oraculum velut pedestri sermone editum retulit, haud satis tuto argumento confecisse, iisdem id verbis, quibus Thucydides usus fuit, conceptum & prolatum fuisse. Nam potuit reapse carmen fuisse, Thucydides autem satis habuisse, id suo more referre, h. e. solam ejus reddere sententiam suis verbis. Tandem hoc praeteriri non debet, Wasse in Observ. ad dictum Thucydidæ locum recte nostrum sic emendare: ἀνεῖλε, νίκηη κατὰ κράτος πολεμᾶσιν ἔσεσθαι (infinitivum praeteriit vir doctus, sed necessarius est) καὶ βεηθήσαν.“

1 Non Pausaniam solum, sed Pausaniae filium, Plisioanæstem, una cum patre ab exsilio domum reducere iustos fuisse ab oraculo Lacedaemonios, e Thucyd. 5, 46. R. adnotat. W. ex eodem Πλεισοάνακτα legendum statuit.

2 Sic R. cum Waffio l. c. ex Thucydidæ locum hunc integrandum monet, & dedi cum W. — *argenteo vomere aratro esse*, i. e. Kaltw. e Scholiast. adnotante: es würde sie eine Hungersnoth befallen, und sie würden alles so theuer kaufen müssen, das es eben das wäre, als wenn sie mit silbernen Pflügen ackerten. Vulgo cum lacuna: ἀργύρεα — συλλέξαν.

3 R. insp. καὶ τῶτό οἱ ἔφη δίδοναι, se idem ipsi quicque dare aiebat, Dinomeni puta. Post καὶ προσαναιρεῖν eidem videtur εἰνατὸν ἐκίλευσε deesse — ἔ praeterea suasis ei, ut ipse de medio se tolleret. W. adnotat, Mez. δίδοναι mutare in δίδοται.

4 Sic cum W. probante R. restitui e Bas. Xyl. adfentientibus B. E. Amiot. Mez. Refert Herodot. III. 50. & 52. Proclém, Epi-

καὶ παρανόμως ἀνεῖλε, καὶ Τιμάρχον ἀπ' Ἀθηῶν παραγενόμενον μετὰ χρημάτων πρὸς αὐτὸν ὑποδεξάμενος καὶ Φιλοφρονηθεὶς ἀπέκλεινε, καὶ τὸ σῶμα κατεπόντισεν ἐμβαλὼν εἰς Φορμόν. ἔπραξε δὲ ταῦτα διὰ Κλεάνδρου τῆς Αἰγινήτης, τῶν ἄλλων ἀγνοούτων. ὕστερον δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῷ ταραττομένων, ἐπεμψεν ἐνταῦθα Κλεότιμον τὸν ἀδελφὸν ἐν ἀπορρήτῳ μαντεύσομενον περὶ Φυγῆς αὐτῆς καὶ μεταστάσεως. ἀνεῖλεν ἔν ὃ θεός, δίδόναι Προκλεῖ Φυγὴν καὶ μετίσασιν, ὅπερ τὸν Φορμόν ἐκέλευσε καταδέδαι τὸν Αἰγινήτην ξένον, ἢ ὅπερ τὸ κέρας ἀποβῆλαι ὁ ἔλαφος. συνεῖς ἔν ὃ τύραννος, ὅτι κελύει καταποντίζειν αὐτὸν ἢ κατορύττειν ὁ θεός, (οἱ γὰρ ἔλαφοι κατορύττεισι καὶ ἀφανίζουσι κατὰ τῆς γῆς, ὅταν ἐκπέσῃ τὸ κέρας) ἐπέχευ ὀλίγον χρίνου, εἶτα τῶν πραγμάτων παντάπασι μοχθηρῶν γενομένων, ἐξεπέσε λαβόντες δ' αὐτὸν οἱ τῆς Τιμάρχεις φίλοι καὶ διαφθείραντες, ἐξέβαλον τὸν νεκρὸν εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ δ' ἔπει μέγιστον, αἰ ρήτραι, δι' ἧν ἐπόσμησε τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν Λυκάργος, ἐδόθησαν αὐτῷ καταλογάδην. Ἄλυρις ¹ τοῖνον καὶ Ἡροδότου καὶ Φιλοχόρου καὶ Ἰσρα, τῶν μάλιστα τὰς ἐμμέτρους μαντείας Φιλοτιμηθέντων συναγαγεῖν, ἄνευ ² μέτρων χρησμῶν γεγραφότων, Θεόπομπος δδενδὸς ἡτῆρον ἀνθρώπων ἐσπεδάκως περὶ τὸ χρησθήριον, ἰχυρῶς ἐπιτετίμηκε, τοῖς μὴ νομίζουσι κατὰ τὸν τότε ³

χρῆ-

Epidauri tyrannum, Periandri focerum, a genero bello afflictum captumque, sed in vivis servatum fuisse. Vulgo Ἐπιδάυρα.

¹ R. susp. Ἄλυρις, ut ille *Alypius Andronicus* intelligatur, quem inter Graecos historicos ad Danielis extrema recte intelligenda necessarios laudat Hieronymus in praefat. ad Danielelem. Consentit W. — *Philochorus* scripsit Atthidas, quos citant scholia ad Sophoclem, item Olympiadas, s. indices annales Olympiadum. *Ister* quoque Atthidas scripsit, & de rebus ab Alexandro M. gestis, item ἀποικίας, alia.

² R. iudice, ante ἄνευ excidisse videtur τὰς πλείους.

³ cum scilicet Theopompus historiam suam conderet. R. ad haec

χρόνον ἔμμετρα τὴν Πυθίαν θεσπίζειν· εἶτα τὸτο βεβλό-
μενος ἀποδείξει, παντάπασιν ὀλίγων χρησμῶν ἠϋπόρηκεν ¹,
ὡς τῶν ἄλλων καὶ τότε ἤδη καταλογάδην ἐκφερομένων.

XX. Ἐνιοὶ δὲ καὶ νῦν μετὰ ² μέτρων ἐντρέχε-
σιν, ὧν ἓνα καὶ πρᾶγμα περιβόητον πεποίηκε. Μισο-
γύνε ³ Ἡρακλῆες ἱερόν ἐστιν ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ νομί-
ζεται τὸν ἱερωμένον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ⁴ γυναικὶ μὴ ὀμι-
λεῖν· διὸ καὶ πρεσβύτας ἐπιεικῶς ἱερεῖς ἀποδεικνύεσι.
πλὴν ἔμπροσθεν ὀλίγῳ χρόνῳ νεανίας ἔ πονηρός, ἀλλὰ
Φιλότιμος, ἐρῶν παιδίτικης, ἔλαβε τὴν ἱερωσύνην. καὶ
τὸ πρῶτον ἦν ἐγκρατὴς ἑαυτῷ, καὶ ἔφυγε τὴν ἀνδρω-
πον· ἀναπαυομένῳ δ' αὐτῷ ποτε μετὰ πότου καὶ χορείαν
προσπεπῆσαν διεπράξατο. Φοβέμενος ἔν καὶ ταρατ-
τόμενος, ἐπὶ τὸ μαντεῖον κατέφυγε, καὶ περὶ τῆς ἀμαρ-
τίας ἡρώτα τὸν θεόν, εἴ τις εἴη παράκλησις, ἢ λύσις·
καὶ ἔλαβε τόνδε τὸν χρησμόν· Ἄπαντα ἀναγκαῖα ⁵
συγχωρεῖ θεός· ἔ μὴν ἀλλὰ δὲς ἄν τις, ὡς ἐδὲν ⁶

S 4

ἀνευ

haec adnotat: „Caeterum comparatio Theopompi cum Alypio & Istro & Philochoro non ita debet accipi, ac si hi antiquiores illo essent, ut Herodotus fuit, quicum hi jugantur. Haud paulo enim sunt recentiores, saeculo fere, aut quidam horum fortitan duobus tribusve. Nam Theopompus sub Philippo & Alexandro M. floruit, discipulus Isocratis. Ister fuit discipulus Callimachi, quo certe vetustiores non fuerunt, sed facile potuerunt multo recentiores esse Philochorus & Alypius.“

¹ Ald. ὑπόρηκεν; Bas. εὐπόρηκεν.

² Secutus sum W. μετὰ dantem ex B. & E. pro vulg. κατὰ. In seqq. vulg. ὧν ἓνεκα. R. susp. ὧν ἓνα καὶ ἄτοπον (vel παρὰδόξον) πρᾶγμα περιβ. πεπ. quorum oraculorum unum casus aliquis minus celebre fecit. W. probat ὧν ἓνα — quod dare haud dubitavi.

³ Sic Amiot. Xyl. Mez. R. legendum censuerunt, dedique pro vulg. μισῶν γὰρ.

⁴ R. subaudiendum monet τῷ, ᾧ ἱεραταί — illo anno, quo sacerdotio fungitur. W. cum Mez. susp. ἐν αὐτῷ.

⁵ Mauult R. τὰναγκαῖα.

⁶ R. susp. ὡς ἐδὲν ἐν μέτρῳ, ἅπαντα δ' ἀνευ μίτρας.

ἄνευ μέτρου θεσπίζεται καὶ ἡμᾶς, μᾶλλον διαπορησεὶ καὶ περὶ ¹ τῶν παλαιῶν, ποτὲ μὲν μέτροις, ποτὲ δ' ἄνευ μέτρων διδόντων τὰς ἀποκρίσεις. ἔσι δ' ἑδέτερον, ὧ παῖ, παιάλογον, μόνον ἂν ὀρθῶς καὶ καθαρῶς περὶ τῆς θεῆς δόξας ἔχωμεν, καὶ μὴ νομίζωμεν αὐτὸν ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὰ ἔπη συντιθέντα πρότερον, καὶ νῦν ὑποβάλλοντα τῇ Πυθίᾳ τὰς χρησμούς, ὡσπερ ἐκ προσωπίων φθασγόμενον.

XXI. Ἄλλ' αὖθις ἄξιον μὲν ἔσι διὰ μακροτέρων εἰπεῖν τι καὶ πυθέσθαι περὶ τέτων, τὰ δὲ νῦν ἐν βραχεῖ μαθόντες διαμνημονεύωμεν, ὡς σῶμα μὲν ὀργάνοις χρῆται πολλοῖς, αὐτῷ δὲ σώματι ψυχὴ καὶ μέρεσι τοῖς σώματος ψυχὴ δὲ ὄργανον θεῆς γέγονεν· ὀργάνον δ' ἀρετὴ μάλιστ' μιμεῖσθαι τὸ χρώμενον ἢ πέφυκε δυνάμει, καὶ παρέχειν τὸ ἔργον αὐτῆς τῆ νοήματος ἐν αὐτῷ (δυναμένη ²), δεκνύ- ναι δ' ἔχ' οἶον ἦν ἐν ³ τῷ δημιουργῷ καθαρὸν καὶ ἀπαθές καὶ ἀναμάρτητον, ἀλλὰ μειμιγμένον πολλῷ τῷ ἄλλοτριῷ ⁴. καὶ ἑαυτὸ ⁵ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν· ἕτερον δὲ καὶ

¹ R. susp. διαπορήσεις περὶ τῶν π.

² W. δυναμένη delendum censet. Ego uncis inclusi.

³ Secutus sum W. voculas ἦν ἐν ex B. & E. recipientem. Vulgo absunt. R susp. τὸ ἔργον αὐτῆς, ἢ τῆς ἐνοικῆντος ἐν αὐτῷ (vel ἢ τῆς οἰκονομησάντος αὐτῷ) δυνάμει, δεκνύουσα δὲ ἔχ' οἶον τὸ τῆς δημιουργῆς, καθαρὸν —.

⁴ W. has tres voces πολλῷ τῷ ἄλλοτριῷ ad explendam lacunam, quae vulgo extat, e sua conjectura dedit.

⁵ Ad καὶ ἑαυτὸ W. subaudiendum monet τὸ τῆς χρωμένης ἔργον. R. susp. ἀλλὰ μειμιγμένον λῶβαις. καὶ ἑαυτὸ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν τὸ θεῖον, ἕτερον δὲ ἐπιλαμβάνόμενον (vel ἀπλόμονον, vel μετέχον) καὶ δι' ἕτερον φαινόμενον. Locum totum W. in Xyl versione sic exprimit: Est autem virtus instrumenti, ut quam maxime qua fert n^oura ejus, facultate imitetur virtutem ejusque consilium effectu reddat: quod consilium quam reddere & ostendere nequeat, ut est in usente & orifice, ritum, & motus errorisque vacuum, ostendit mixtum nec
fin-

καὶ δι' ἑτέρε Φαινόμενον ἀναπίμπλαται τῆς ἐκείνου Φύ-
σεως. καὶ κηρὸν μὲν ἔω, καὶ χρυσὸν, ἄργυρόν τε καὶ
χάλκον, ὅσα τε ἄλλα πλαττωμένης ¹ ἐσίας εἶδη δέχεται
μὲν ἰδέαν μίαν ἐκλυπεμένης ὁμοιότητος, ἄλλο δ' ἄλλην
ἂφ' ἑαυτῆ τῶ μιμήματι διαφορὰν προστίθησι, καὶ τὰς
ἐν κατόπλοις ἐπιπέδοις τε καὶ κοίλοις καὶ περιηγήσι ²
Φασμάτων καὶ εἰδώλων ἂφ' ἐνὸς εἶδος μυρίας παρατυ-
πώσεις. καὶ γὰρ ἡλίω ³ ἐθεὶν ἔτε μᾶλλον ἰδέαν ἔοικε,
ἔτε ὡς ὄργανον ⁴ χρῆσθαι Φύσει γέγονεν εὐκλειδέερον
σελίνης. λαμβάνουσα δὲ παρ' ἡλίου τὸ λαμπρὸν καὶ πυ-
ρωτὸν ⁵, ἔχ ὁμοιον ἀποπέμπει πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μιχθὲν
αὐτῇ, καὶ χρόαν μετέβαλε καὶ δύναμιν ἔχεν ἑτέραν. ἡ
δὲ θερμότης καὶ παντάπασιν ἐξοίχεται καὶ προλέλοιπε
τὸ Φῶς ὑπὸ ἰσθενείας. οἶμαι δὲ γινώσκειν τὸ παρ' Ἡρα-
κλείτῳ λεγόμενον, ὡς ὁ ἀναξ ⁶, ἔ τὸ μαντεῖόν ἐσι τὸ

S 5

ἐν

*fincerum. Per se enim nobis ignotum est: aliud autem & in
alio orratiens, contaminatur ab instrumenti natura ejus na-
tura.*

1 W. sic dedi, x B. E. Mez. — *alia genera materiae for-
mabilis, excipientia unam formam impressae similitudinis. R.
susp. πλαττωμένα ἐσίας εἶδη δέχεται, νῦν μὲν ἰδέαν μίαν ἐκλυ-
πεμένης τῆς ὁμοιότητος, ἄλλοτε δ' ἄλλην ἂφ' ἑαυτῆς τῶ μι-
μήματι διαφορὰν προστιθείσης.*

2 *rotundis. Aut sic aut περιηγήσι R. voluit pro vulg. πε-
ριανγήσι. W. probat correctionem, accedente auctoritate T.
Hemsterhuis. apud Musgrav. ad Eurip. Suppl. 652.*

3 Vulgo ἐσί, relicta lacuna. W. bene conjicit, si ἐσί mu-
tetur in ἡλίω, ad integritatem sententiae nil requirendum vi-
deri.

4 R. susp. μᾶλλον τὴν ἰδέαν ἔοικεν, ἔτε ὡς ὄργανον χρῆσθαι.

5 Sic R. legi voluit, & dedi cum W. id ex B. & E. reci-
piente pro vulg. πυρωτὸν.

6 Vulgo ὄσ' ὄναξ. E. Turn. & V. assertur ὁ ἀναξ vel ὠναξ.
Prius dedi, R. probante, praemissa quoque sic corrigenda mo-
nente: οἶμαι δὲ καὶ σὲ γινώσκεν τὸ παρ' Ἡρακλείτῳ (*in libris
Heraclicii, an παρ' Ἡρακλείτῳ, ab Heraclicio, parum re-
fert,)* λεγόμενον. Xyl. ὡς ὠναξ. Mez. ὡς ὠ' ὠναξ; B. E.
ὠδ' ὠναξ.

ἐν Δελφοῖς, ἔτε λέγει, ἔτε κρύπτει, ἀλλὰ σημαίνει. πρόσλαβε δὲ τέτοις εὖ λεγομένοις καὶ νόησον τὸν ἐνταῦθα θεὸν χράμενον τῇ Πυθίᾳ, πρὸς ἀκοήν, καθὼς ἥλιος χρῆται σελήνῃ πρὸς ὄψιν· δείκνυσι ἰ μὲν γὰρ καὶ ἀναφαίνει τὰς αὐτῆς νόησεις, μεμιγμένας δὲ δείκνυσι διὰ σώματος θνητῆ καὶ ψυχῆς ἡσυχίαν ἄγειν μὴ δυναμένης, μηδὲ τῷ κινῆντι παρέχειν ἑαυτὴν ἀκίνητον ἐξ αὐτῆς καὶ καθεσῶσαν, ἀλλ' ὡσπερ ἐν σάλῳ ψοφῶσαν καὶ συμπλεκομένην τοῖς ἐν αὐτῇ κινήμασι καὶ πάθεσιν ἐπιταράττεσιν αὐτὴν ². ὡς γὰρ οἱ δῖνοι τῶν ἅμα κύκλῳ καταφερομένων σωμάτων ἐκ ἐπιπρατῶσι βεβαίως, ἀλλὰ κύκλῳ μὲν ὑπ' ἀνάγκης φερομένων, κάτω δὲ φύσει βεπόντων, γίνεται τις ἐξ ἀμφοῖν ταραχῶδης καὶ παράφορος ἐλιγμός, ἕτας ὁ καλέμενος ἐνθεσιασμός εἶοικε μίξις εἶναι κινήσεων δυοῖν, τὴν μὲν ὡς πέπονθε τῆς ψυ-

1 Lubentissime secutus sum in his emendandis W. sic ex B. & E. recipientem. Vulgo τῇ Πυθίᾳ πρὸς ὄψιν πρὸς ἀκοήν, καθὼς ἥλιος χρῆται σελήνῃ. δείκνυσι διὰ σώματος &c.

2 In his quoque necesse duxi, ut amplecterer W. conjecturam, qua locus depravatus optime illustratur. Vulgo nimirum post ψυχῆς est lacuna, & sequentia sic leguntur ἡσυχίαν ἄγειν. μὴ δυναμένη δὲ τῷ κινῆντι παρὲ. ε. ἀκί. ἐξ αὐτ. καθεσῶσαν, ἀλλ' ὡσ. ε. σ. ψαύσαν αὐτὴν καὶ συμπ. τ. ε. αὐ. κ. καὶ πάθεσιν ἐπιταρατῆσης. In hoc solo recessi a W. quod retinui καθεσῶσαν, quod ille amovendum censuit e textu, de meo praemittens καὶ auctoritate Xyl. versionis — *ἥ σὶ σibi constantem*. R. susp. δεικνύση (ut redeat ad τῇ Πυθίᾳ) διὰ σώματος θνητῆ καὶ ψυχῆς ἀθανάτα τὴν θεῖαν ἔνοιαν, βεβλομένη μὲν ἡσυχίαν ἄγειν, μὴ δυναμένη δὲ. Deinde ἐξ αὐτῆς καθεσῶσαν explicat, cum ex semet, φύσει, παύσα sua tranquillia consistat, monens, posse quoque legi ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. Sequentia denique sic corrigenda putat: ἀλλ' ὡσπερ ἐν σάλῳ ψαύσαι ναῦς, πλαγκτὴν καὶ συμπλεκομένην — ἐπιταράττεσιν — sed ut navis in aestu vacillans, vel patiens, jactatam & implicitam in motus & affectus eam quieties. Turn. & V. ἐπιταράττεσαν; paulo ante Ald. & Bal. μὴ δυνάμενος δὲ.

ψυχῆς ἅμα ¹, τὴν δὲ ὡς πέφυκε κινεμένης ². ὅπερ γὰρ ἀψύχοις σώμασι καὶ κατὰ ταύτῃ μονίμοις ἐκ ἑστὶ χρήσασθαι παρ' ὃ πέφυκε βιαζόμενον, ἐδὲ κινῆται σφαιρικῶς κύλινδρον, ἢ κυβικῶς ³, ἢ λύραν αὐλητικῶς, ἢ σάλπιγγα κιθαρισικῶς· ἀλλ' ἐχ' ἕτερον ⁴, ἢ ὡς ἔοικε, τὸ τεχνικῶς ἐκάστω χρῆσθαι καὶ ὡς πέφυκεν· ἢ περὶ τὸ ἔμψυχον καὶ αὐτοκίνητον, ὁρμῆς τε καὶ λόγου μετέχον, ὡς ἄλλως ἂν τις ἢ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ⁵ προὔκάρχασαν ἕξιν ἢ δύναμιν ἢ Φύσιν μεταχειρίσασθε, μαστικῶς κινῶν ⁶ τὸν ἄμβρονον, ἢ γραμματικῶς τὴν ἀγράμματον, ἢ λογίως τὸν ἐν λόγοις ἀθεώρητον καὶ ἀνάσκητον, ἐκ ἑστὶν εἰπεῖν.

XXII. Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὀμηρὸς ⁷, αἰτίας μὲν ἄνευ Θεῶν ἐδὲν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὑποτιθέμενος περαινόμενον, ἐ μὴν πᾶσι πρὸς πάντα χρώμενον ποιῶν τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐκάστω κατ' ἣν ἔχει τέχνην ἢ δύναμιν. ἢ γὰρ

1 Receptit sic W. ex B. & E. Vulgo ἄλλα. Recte ἄλλα omitti a Bas. monet R.

2 Sic quoque W. dedit ex B. & E. Vulgo κινεμένη. Bas. κινουμένης, unde R. efficiendum & legendum monet κινεμένης.

3 R. susp. ἢ κύβον; W. addendum videtur σφαιρικῶν, vel simile.

4 Turn. ἐδ' ἄλλο ἕτερον; V. ἐδὲν ἄλλο; W. vult deleri ἢ — vertens: neque aliud est secundum artem re uti, quam secundum naturam. R. susp. ἀλλ' ἐχ' ἕτερόν ἐστιν, ὡς ἔοικε, τὸ τεχνικῶς ἐκάστω χρῆσθαι, ἢ (vel τᾶ) ὡς πέφυκε.

5 Dedi sic e R. & Mez. correctione. Vulgo ἐαυτῶν. Ante ἄλλως praemittendum censui ὡς, quod vulgo deest, e Turn. & V. Ille exhibet ὡς ἄλλως ἂν τις; hic ὡς ἂν τις.

6 Sic legendum censuit W. dedique pro vulg. κινῶντι. Ald. deinde & Bas. κιν' ἄμβρονον. Steph. dedit τὸν ex Leonic. quocum consentit Schott. & Anon. R. susp. μαστικῶς γὰρ κινῶντι, & post ἐκ ἑστὶν εἰπεῖν deesse putat ὡς προχωρήσει — bonum illi successum spondere non licet, qui mentem a musis alienam musice mouere instituat. Hoc assumpto deesse mihi videtur in praemissis ἐκ ante ἄλλως, nisi thesin interrogative pronuncies.

7 Cf. ad haec Iliad. II. 169. sqq. IV. 86. sqq. V. 1. sqq.

γὰρ ἐχ ὄρᾳς (εἶπεν) ὦ Φίλε Διογενιανέ τὴν Ἀθηναῖαν, ὅτε πείσαι βέλεται τὰς Ἀχαιᾶς, τὸν Ὀδυσσεῖα παρακαλῶσαν, ὅτε συγγέαι τὰ ὄρκια, τὸν Πίνδαρον ζητῶσαν, ὅτε τρέψασθαι τὰς Τρῶας, ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζουσαν; ὁ μὲν γὰρ εὐρωστος καὶ μάχιμος· ὁ δὲ τοξικὸς καὶ ἀνόητος· ὁ δὲ δεινὸς εἰπεῖν καὶ Φρόνιμος. εἰ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας· Θεῶ Ἰέλονται, καὶ ἐπὶ ῥίπος¹ πλέοις. ἀλλὰ ἐγίνωσκεν² ἄλλας πρὸς ἄλλα δυνάμεις καὶ φύσεις γεγενημένας, ὧν ἐκάστη κινεῖται διαφόρως, καὶ ἐν ἧ τὸ κινεῖν ἀπάσας. ὥσπερ ἐν τὸ κινεῖν τὸ πεζὸν, εἰ δύναται πλητικῶς, ἐδὲ³ τορῶς τὸ τραυλόν, ἐδὲ εὐφάνως τὸ ἰχθυόφωνον. ἀλλὰ καὶ τὸν Βάττον⁴ (οἶμαι) διὰ τῆτο ἐπὶ τὴν ῥώμην⁵ παραγενόμενον εἰς Λιβύην ἔπεμψαν οἰκιστὴν, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν καὶ ἰχθυόφωνος, βασιλικὸς δὲ καὶ πολιτικὸς καὶ Φρόνιμος· ἔτως ἀδύνατον διαλέγεσθαι⁶ ποιητικῶς τὸν ἀγράμματον καὶ ἀνή-

1 W. legendum monet ἐπὶ ῥίπας. Vulgata tamen ubique legitur locorum, in quibus hoc proverbium repetitur. Cf. Suid. in voce ῥίπος; Schneid. fragm. Pind. pag. 62. Ald. ἐπιῤ-ῥίπειν.

2 Sic cum W. e Xyl. dedi, R. probante. Vulgo ἀλλὰ γίνωσκε.

3 R. fasp. εἰ δύναται πλητικῶς κινεῖν, ἔτως ἐδὲ τορῶς scil. δύναται κινεῖν.

4 Sic R. dedit pro vulg. Βάτον; Recepit idem W. e Xyl. Leonic. Collat. Mur. Schott. Mez. Anon. Turn. V. Bong.

5 R. legendum censet ἐπὶ τὴν Φωνήν, cum eo sine adisset oraculum, ut doceretur, qua ratione claram & sonoram vocem adipisceretur. Consentit W. ex verbis Oraculi apud Herodot IV, 155. Deinde R. mavult ἔπεμψεν scil. ὁ Θεός, vel Apollo, pro vulg. ἔπεμψαν.

6 Quae sequuntur ποιητικῶς — λατρεύουσα, W. textui restituit ex B. & E. Mentionem quoque eorum facit Kaltw. a Ricardo, interprete Plut. Gallico, ex eodem codice depromptorum, quem W. signat litera E. Locum R. sic integrandum esse con-

jecit:

ἐνήκοον ἐπῶν. ὥσπερ ἡ νῦν τῷ θεῷ λατρεύουσα γέγο-
νε μὲν εἴ τις ἄλλος ἐνταῦθα νομίμως καὶ καλῶς, καὶ βε-
βίωκεν εὐτάλῳ· τραφεῖσα ¹ δ' ἐν οἰκίᾳ γεωργῶν πε-
νήτων, ἔτ' ἀπὸ τέχνης ἔδδεν, ἔτ' ἀπ' ἄλλης τινὸς ἐμ-
πειρίας καὶ δυνάμεως ἐπιφερομένη, κάτεισιν εἰς τὸ χρη-
στῆριον, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Ξενοφῶν ² οἶεται δεῖν, Ἐλάχισα
τὴν νύμφην ἰδῆσαν, ἐλάχισα δὲ ἀκῆσασαν εἰς ἀνδρὸς βα-
δίξιν, ἔτως ἀπειρος καὶ ἄδαῆς ὀλίγη δεῖν ἀπάντων, καὶ
παρθένος ὡς ἀληθῶς τὴν ψυχὴν, τῷ θεῷ σύνεσιν. ἀλλ'
ἡμεῖς ἐρωδιῶς οἴομεθα καὶ τροχιλοῖς καὶ κόραξι χρῆθαι
Φτεγγομένοις σημαίνοντα τὸν θεόν, καὶ ἐκ ἀξιῶμεν ³,
ἢ θεῶν ἄγγελοι καὶ κήρυκες εἰσι, λογικῶς ἔνασα καὶ
σαφῶς ⁴ φράξιν, τὴν δὲ τῆς Πυθίας φωνὴν καὶ διά-
λεκτον ὥσπερ ⁵ ἐκ θυμέλης, ἐκ ἀνήδυντον, ἐδὲ λιτήν,
ἐλλ' ἐν μέτρῳ καὶ ὄγκῳ ⁶ καὶ πλάσματι καὶ μεταφο-
ραῖς ὀνομάτων, καὶ μετ' αὐτῆς φτεγγομένην παρέχειν ⁷
αξιῶμεν.

XXIII. Τί ἐν φήσομεν περὶ τῶν παλαιῶν; ἔχ
ἐν, ἀλλὰ πλείονα, οἶμαι. πρῶτον μὲν γὰρ, ὥσπερ εἴ-
ρηται, τὰ πλεῖστα ἀρκεῖναι καταλογάδην ἀπεφθέγγοντο.

δεύ-

jecit: ἔτως ἀδύνατον τὴν ἀπαίδευτον ἐν μέτρῳ καὶ γλαφυρῶς
διαλέγεσθαι, ἢ γέγονε μὲν.

¹ Sic R. dedit e Bas. & Xyl. Idem recepit W. adfentien-
tibus Amiot. & Mez. Vulgo γραφεῖσα.

² Oeconomic. c. 7.

³ R. mavult καὶ ἐκ ἀπαξιῶμεν, non indignum censemus,
aut recte nos facere iudicamus, existimantes, eos sapienter
& perspicue quaeque pronunciare. Pro seq. ἢ Bas. εἰ. Hoc
si recepit W. & notat, ἢ habere Bas. Xyl. De priori fal-
sum est.

⁴ Dedi σαφῶς e R. mente, W. probata. Vulgo σοφῶς.

⁵ Vulgo post hanc vocem lacuna. At Xyl. R. W. monen-
tibus, locus integer videtur. Quare continuavi absque nota
lacunae.

⁶ R. susp. ἐν μέτρῳ ὄγκῳ.

⁷ R. susp. παρελθεῖν, procedere in medium. Ego ad παρ-
έχων e communi subintelligo τὸν θεόν.

δεύτερον δὲ καὶ σωμάτων ἤνεγκε κράσεις καὶ Φύσεις ο χρόνος ἐκεῖνος, εὗρεν τι καὶ Φορὸν ἐχέσας πρὸς ποιήσιν ¹, αἷς εὐθύς ἐπεγίνοντο προθυμιαί καὶ ὄρμαι καὶ παρασκευαί ψυχῆς ², ἐτοιμότητα ποιᾶσαι μικρᾶς ἔξωθεν ἀρχῆς καὶ παρατροπῆς τῆ Φαντασικῆ δεομένην ³, ὡς εὐθύς ἔλκεθαι πρὸς τὸ οἰκτεῖον ἔ μόνον, ὡς λέγει Φιλῖνος ⁴, ἀσρολόγος καὶ Φιλοσόφος, ἀλλ' ἐν οἴνῳ τὸ ποτῶν καὶ πάθει ⁵ γινομένων, οἷη τις τινὸς ὑποβρύεντος, ἢ χαρᾶς προσπεσῶσης ὠλίδανον ⁶ εἰς εὐωδὸν γῆρυν, ἐρωτικῶν τε κατεπίμπλαντο μέτρων καὶ ἀσμάτων τὰ συμπίσια καὶ τὰ βιβλία γραμμάτων. ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς Ἔρωσ ποιητὴν διδάσκει, καὶ ἄμσος ἢ τοπρίν, ἐνενόησεν ⁷, ὅτι ποιητικὴν καὶ μσικὴν ἔρωσ δύναμιν ἐκ ἐντίθησιν, ἐνυπάρχεσαν δὲ κινεῖ, καὶ ἀναθερμαίνει λανθάνουσαν καὶ ἀργῶσαν. ἢ μηδένα οὖν ἔραν, ὡ ξένε, λέγωμεν, ἀλλὰ Φρεῶδον οἷχεθαι τὸν ἔρωτα, ὅτι μέτροις ἐδεῖς

¹ Sic e Bas. & Xyl. probante R. restitui pro vulg. ἔχουσα προσποίησιν. Dedit idem W. adfentientibus B. E. Mez. — ad roesin proclivem habentes indolem.

² Promovi comma post ψυχῆς, quod vulgo est post παρασκευαί.

³ Sic omnino legendum fuit, dedique, R. & W. probantibus, pro vulgari δεομένης. Redit enim ad ἐτοιμότητα. Pro παρατροπῆς R. susp. προτροπῆς, instigatione, impulsu.

⁴ R. iudice, non videtur ille Philinus significari, qui hujus libelli initio collocutorem agebat, sed Philinus rhetor. Philinos alios recensuit Fabric B. Gr. T. XIII. p. 365.

⁵ R. quaerit, num πένθα?

⁶ Dedi sic e R. mente pro vulg. ὠλίδανον. Continuavi deinde textum, cum, Xyl. R. W. iudicibus, nihil desit. Vulgo inter εὐωδον & γῆρυν est lacuna.

⁷ Secutus sum W. partim ex E. partim e Bas. & Xyl. ita recipientem, ἐνενόησεν autem de suo dantem. Vulgo legitur: Εὐριπίδης ἐπιὼν διδάσκειν ποιητὴν, ὡς ἔρωσ καὶ ἄμσος ἢ τοπρίν ἐννοῆσαι. Bas. nimirum habet εἰπὼν, διδάσκει ποι. ἔρωσ καὶ ἄμσος ἢ τοπρίν, ἐνόησε. Ald. ἐνοῆσαι. Turn. V. διδάσκει μσικὴν ἔρωσ. R. probavit lectionem Bas.

ἔδειξ ἑδὲ ῥαδαῖς ῥίμφα παιδίοις ¹, ὥσπερ Πίνδαρος ἔφη, τοξεύει μελιγηρέας ὕμνος. ἀλλ' ἄτοπον· ἔρωτες γὰρ ὅτι ² πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπιστρέφονται, ψυχαῖς ὀμιλῶντες ³ ἐκ εὐφυσῆς ἐδὲ ἐτοίμως πρὸς μεσικὴν ἐχέσαις, ἀναυλοὶ μὲν ⁴ καὶ ἄλυροι, λάλοισι δὲ ἐδὲν ἤτ' ἰόν εἰσι καὶ διάπυροι τῶν παλαιῶν. ὅτι ⁵ ἐδὲ ὅσιον εἰπεῖν ἢ καλὸν ὡς ἀνέραςος ἦν ἢ ἀκαδημία, καὶ ὁ Σωκράτης καὶ Πλάτωνος χορὸς, ὧν λόγοις μὲν ἐρωτικοῖς ἐντυχεῖν ἔστι, ποιήματα δὲ ἐκ ἀπολελοίπασι. τί δ' ἀπολείπει ⁶ τῆ λέγοντος ἐρωτικὴν μόνην γεγονέναι Σαπφῶ γυναικῶν, ὁ μαντικὴν μόνην Φάσκων γεγονέναι ⁷ Σίβυλλαν, καὶ Ἀριστονίκαν, καὶ ὅσαι διὰ μέτρων ἐθεμίσευσαν. ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς ἔλεγε Χαϊρήμων, τοῖς τρόποις κεράννυται τῶν πινόντων· ὁ δὲ μαντικὸς ἐνθεσιασμός, ὥσπερ ὁ ἐρωτικὸς, χρῆται τῇ ὑποκειμένῃ δυνάμει, καὶ κινεῖ τῶν δεξαμένων ἕκασον κατ' ὃ πέφυκεν.

XXIV.

1 i. e. πρὸς παιδία — *nemo mellitos hymnos jaculatur in pueros*, velut ad scopum celeres sagittas, h. e. nemo puerorum formam & amores carminibus celebrat.

2 R. legi vult ἔτι. W. οἱ πολλοί. Dedi deinde τῶν ἀνθρώπων e Turn. & V. cum ἐπιστρέφουσαι in sensu *curandi* cum Genit. jungi solet. W. in textu habet τὸν ἀνθρώπων, & adnotat, se ἀνθρώπων ex ἀνθρωπον ipsum correxisse.

3 R. legi vult ψυχαῖς δ' ὀμιλῶντες.

4 Receptit W. μὲν ex B. & E. Vulgo abest.

5 R. iudice, ante ὅτι deest aliquid, e. c. πρὸς τέτοις δὲ σκοπῆσιν, aut legendum est ἔτι δ' ἐδὲ ὅσιον. W. legi vult ὅτιον.

6 Sic R. legi voluit, dedique e Turn. & V. pro vulg. ἀπολείπειν. Consentit Anon. deditque ex iisdem W.

7 Vulgo γυναικῶν, μαντικὴν γεγονέναι. Ad exemplendam lacunam dedi, quae e Turn. & V. enotantur. Dedit eadem W. hoc ordine ὁ Φάσκων μ. μ. γ. adfuerunt Anon. Conjecit R. γυναικῶν ὁ μόναις λέγων μαντικὰς γεγονέναι τῆν Σίβυλλαν — *quid differt ab asseverante, solam Sapphonen amore fuisse percitam, ille, qui solas divino varidico numine afflatus pronunciat Sibyllam & Aristonicam.* Fuit Aristonica celebris Pythia, cujus aliquod oraculum refert Herodot. VII, 142.

XXIV. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τῷ θεῷ καὶ τῆς προνοίας σκοπεῖντες, ὀψόμεθα πρὸς τὸ βέλτιον γεγενημένην τὴν μεταβολήν. ἀμοιβῇ γὰρ ἔοικε νομίσματος ἢ τῷ λόγῳ χρεία, καὶ δόκιμον μὲν ¹ αὐτῷ τὸ σύνηθές ἐστι καὶ γνώριμον, ἄλλην ἐν ἄλλοις χρόνοις ἰχὺν λαμβάνοντος. ἦν ἔν ὅτε λόγῳ νομίσμασιν ἐχρῶντο μέτροις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς, πᾶσαν μὲν ἰσορίαν καὶ Φιλοσοφίαν, πᾶν δὲ πάθος, ὡς ἀπλῶς εἶπεῖν, καὶ πρᾶγμα σεμνοτέρας Φωνῆς δεόμενον εἰς ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἄγοντες. ἃ γὰρ ² μόνον νῦν ὀλίγοι μόλις ἐπαίεσι, τότε δὲ ³ πάντες ἠκροῶντο, καὶ ἔχαιρον ἄδομένοις ⁴ μηλοβόται τε ἀρόται τε, ὄρνιθολόχοι τε, κατὰ Πίνδαρον. ἀλλὰ ὑπὸ τῆς πρὸς ποιητικὴν ἐπιτηδειότητος, οἱ πλεῖστοι διὰ λύρας καὶ ᾠδῆς ἐνθόθεν, ἐπαρρησιάζοντο, παρεκκελεύοντο, μύθοις καὶ παροιμίαις ἐπέβαινον ⁵, ἔτι δὲ ὕμνος, θεῶν εὐχὰς, παιῶνας, ἐν μέτροις ἐποιεῖντο καὶ μέλεσιν, οἱ μὲν δι' εὐφροσύνην, οἱ δὲ διὰ συνήθειαν. ἕκτον ἔδὲ μαντικῆ ⁶ κόσμος καὶ χάριτος ἐφθόνηι ὁ θεός, ἔδὲ ἀπηλαυνευ ἐνθάδε τιμαμένην μῦσαν τῷ γρίποδος, ἀλλὰ ἐπηγεγοτο, μᾶλλον ἐγείρων τὰς ποιητικὰς Φυσεῖς καὶ ἀσπασζόμενος,

¹ R. deleri vult μὲν. Ejus loco Bas. Ald. repetunt καὶ.

² R. mavult ὧν γὰρ. Ald. Bas. & γὰρ, quod non absolute repudiandum monet W. ἃ γὰρ dedit Steph. ex Leonico quocum facit Schott. & Anon.

³ Sic dedi e R. mente. Vulgo δὲ.

⁴ Vulgo post h. v. est lacuna. Ad eam explendam haud dubitavi, ex Pindar. Isthm. Od. I. 67. μηλοβόται τε textui restituere. Alius quoque extat locus in Plutarcho, ubi iisdem Pindari vocibus utitur, in libell. nimirum de *Tranquillitate*, c. 13. Xyl. idem legendum monuit & vertit. Falso ex ejus adnotatione a R. assertur, voluisse eum pro ἀρόταις τε poni μηλοβόταις τε. Voluit haec pro asterisco poni. Eum porro secutus sum, scribendo e Pindaro ὄρνιθολόχοι loco vulg. ὄρνιθολόχοι.

⁵ W. legi vult aut μύθους καὶ παροιμίας, aut παρήγην.

⁶ Legi sic voluit R. e Turn. & Xyl. versione, dedique cum W. adfentientibus Anon. Mez. Vulgo μαντικὴν.

μενος ¹, αὐτός τε Φαντασίας ἐνεδίδα, καὶ συνεξώρμα τὸ σοβαρὸν καὶ λόγιον ὡς ἀρμότιον καὶ θαυμαζόμενον. ἐπεὶ δὲ τῆ βίᾳ μεταβολὴν ἅμα ταῖς τύχαις καὶ ταῖς Φύσεσι λαμβάνοντος ², ἐξωθῆσα τὸ περιττὸν ἢ χρεῖα, κρωβύλας τε χρυσῆς ἀφῆρει, καὶ ξυσίδας μαλακὰς ἀπημφιάζε, καὶ περ καὶ κόμην σοβαρωτέραν ἠπέκειρε, καὶ ὑπέλυσε κοδορυδόν, ἢ Φαύλως ἐδίξζμένων ἀντικαλλωπίζεσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελείᾳ, καὶ τὸ ἀφελὲς καὶ λιτὸν ἐν κόσμῳ τίθεσθαι μᾶλλον, ἢ τὸ σοβαρὸν καὶ περιεργον. ἔτω τῆ λόγῃ συμεταβάλλοντος ἅμα καὶ συναποδουμένης, κατέβη μὲν ἀπὸ τῶν μέτρων, ὡσπερ ὀχημάτων, ἢ ἰσορία, καὶ τῶ πεζῷ μάλιστα ³ τῆ μὴ θῶδὸς ἀπεκρίθη τὸ ἀληθές. Φιλοσοφία δὲ τὸ σαφές καὶ διδασκαλικὸν ἀσπασαμένη μᾶλλον ἢ τὸ ἐκπληττον, διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν ζήτησιν ⁴. ἀπέπαυσε δὲ τὴν Πυθίαν ὁ θεός, πυρικήας μὲν ὀνομάζεσσαν τῆς αὐτῆς πολλίτας, ἰφιοβόρας δὲ τῆς Σπαρτιάτας, ὀρέαντας δὲ τῆς ἄνδρας, ὀρέμποτας δὲ τῆς ποταμῆς. ἀφελῶν δὲ τῶν χρησμῶν ἔπη καὶ γλώσσας καὶ περιφράσεις καὶ ἀσάφειαν, ἔτω διαλέγεσθαι παρεσνεύασε τοῖς χρωμένοις ὡς νόμοι τε πόλεσι διαλέγονται, καὶ βασιλεῖς ἐντυγχάνουσι δήμοις, καὶ μαθηταὶ ⁵ διδασκάλων ἀκροῶνται, πρὸς τὸ συνετὸν καὶ πιθανὸν ἀρμοζόμενος.

XXV.

¹ Vulgo τὰς ποιητικὰς ἀσπασζόμενος Φύσεσι. Recipiendum duxi καὶ e V. & Φύσεσι suo loco restituendum.

² Restitui sic, R. jubente, e Bas. Dedit idem W. adfentientibus B. E. Xyl. Vulgo λαμβάνοντες.

³ R. mavult μᾶλλον — *verum potius quam fabulosum attribuebatur sermōni pedestri*, fanciebatur, ut pedestri sermone verum magis enarraretur, quam fabulosum.

⁴ articulum τὴν, qui vulgō legitur ante διὰ λόγων reponendum censui ad substantivum cum R.

⁵ Legi sic voluit R. e Xyl. versione & cod. innominato, quem Turnebianum vult esse, dedique cum W. accedentibus Lennic. Schott. Anon. Amiot. Xyl.

XXV. Εὖ γὰρ εἶδέναι χρὴ τὸν Θεόν, ὡς Φησὶ Σοφοκλῆς,

Σοφοῖς μὲν αἰνικλήρα Θεοφάτων αἰεὶ,

Σκαιοῖς δὲ Φαῦλον κἄν βραχεῖ¹ διδάσκαλον.

μετὰ δὲ τῆς σαφηνείας καὶ ἡ πίσις ἔτιωσ ἑσρέφστο συμ-
μεταβῆλθασα τοῖς ἄλλοις πράγμασιν, ἄσε πάλαι μὲν τὸ
μὴ σύνηδες μὴδὲ κοινόν, ἀλλ' ἄδοξον² ἀτεχνῶς καὶ
περιπεφασμένον³, εἰς ὑπόνοιαν ὁσιότητος ἀνάγοντας ἐκ-
πλήττεσθαι καὶ σέβεσθαι τὰς πολλὰς. ὕπερον δὲ τὸ σα-
φῶς καὶ ῥαδίως ἕκασα καὶ μὴ σὺν ὄγκῳ μὴδὲ πλάσμα-
τι μανθάνειν ἀγαπῶντες, ἠτιῶντο τὴν περικειμένην τοῖς
χρησιμοῖς ποίησιν, ἔ μόνον⁴ ὡς αντιπράττεσαν τῇ νοή-
σει πρὸς τὸ ἀληθές, ἀσάφειάν τε καὶ σκιάν τῷ Φρα-
ζομένῳ μιγνύσσαν, ἀλλὰ ἤδη καὶ τὰς μεταφορὰς καὶ τὰ
αἰνίγματα καὶ τὰς ἀμφιβολίας, ὡσπερ μυχῆς⁵ καὶ κα-
ταφυγὰς ἐνδύεσθαι, καὶ ἀναχωρεῖν τῷ πλαινῶντι πεποη-
μέναις⁶ τῆς μαντικῆς ὑφεωρῶντο. πολλῶν δ' ἦν ἀκέειν,
ὅτι ποιητικοὶ τινες ἄνδρες ἐκδεχόμενοι τὰς φωνὰς καὶ
υπολαμβάνοντες ἔτι κἀθῆνται⁷ περὶ τὸ χρησῆριον, ἔπη
καὶ μέτρα καὶ ῥυθμὸς οἶον ἀγγεῖα τοῖς χρησιμοῖς ἐκ-
τῆ προστυχόντος περιπλέκοντες. Ὀνομάκρηται δ' ἐκει-
νοὶ καὶ Προδόται⁸ καὶ Κινέσωνες ὅσην αἰτίαν ἠνέγκαν-
το τῶν χρησμῶν⁹, ὡς τραγωδίαυ αὐτοῖς καὶ ὄγκον ἔθεν

δεο-

1 Sic Turn. & V. dedique, R. probante, pro vulg. βραχύν.

2 R. corrigendum censet ἀλλὰ λοξὸν ἀτεχνῶς, unde *Loxias* Apollo didus. Consentit W.

3 W. mavult περιπεφρασμένον cum Mez. & Θεότητος pro ὁσιότητος.

4 R. judice, aut comma pone ἔ μόνον est promovendum, aut, quod mavult, ἔ μόνον ante ἠτιῶντο collocandum.

5 Sic, probante R. e Turn. & V. dedi. Recepit quoque W. adien.ientibus E. & Avon. pro vulg. χυμῆς.

6 R. sic dari voluit, dedique pro vulg. πεποημένα, cum red-
eat ad καταφυγὰς. Consentit Mez.

7 W. susp. pro ἔτι κἀθῆνται legendum ὑποκἀθῆνται.

8 R. susp. leg. Ἡρόδοτοι, aut Ἡρόδωροι. Prius probat W.

9 R. susp. ἐπὶ τῶν χρησμῶν.

δεομένοις προσθέντες, ἔω λέγειν· ἔδδ προσεῖναι τὰς μεταβολὰς ¹. πλείσσης μέντοι ποιητικῆν ² ἐνέπλησεν ἀδοξίας τὸ ἀγυρτικὸν καὶ ἀγοραῖον καὶ περὶ τὰ μητρῶα καὶ σερᾶπεια βωμολόχον ³ καὶ πλανώμενον γένος, οἳ μὲν αὐτόθεν, οἳ δὲ κατὰ κληῖρον ἐκ τινων γραμματίων χρησμέες περαίνοντες οἰκέταις καὶ γυναίοις ὑπὸ τῶν μέτρων ἀγομένοις ⁴ μάλισα καὶ τῆ ποιητικῆ τῶν ὀνομάτων· ὅθεν ἔχ ἤκιστα ποιητικῆ ⁵ δοκῶσα κοινὴν ἐμπαρέχειν ἑαυτὴν ἀπατεῶσι καὶ γόησιν ἀνθρώποις καὶ ψευδομάντεσιν, ἐξέπεσε τῆς ἀληθείας καὶ τῆ τρίποδος.

XXVI. Οὐ τοίνυν θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ διπλῆς τινὸς ἔδει καὶ περιαγωγῆς καὶ ἀσαφείας ἔσιν ὅτε τοῖς παλαίτοις ⁶. ἔδδ γὰρ ὁ δεῖνα κατέβαινε μὲ Δία περὶ ὠνῆς ἀνδραπόδε χρησόμενος, ἔδδ ὁ δεῖνα περὶ ἐργασίας· ἀλλὰ πόλεις μέγα δυνάμεναι, καὶ βασιλεῖς καὶ τύραννοι μέτριον ἔδδεν φρονῶντες, ἐνετύγχανον τῷ θεῷ περὶ πραγμάτων· ἔς ἀνιᾶν καὶ παροξύνειν ἀπεχθεῖα ⁷ πολλὰ τῶν ἀβελήτων ἀκούοντας, ἐκ ἐλυσιτέλει τοῖς περὶ τὸ χρησῆριον ⁸. ἔ πείθεται γὰρ ὁ θεὸς τῷ Εὐριπίδῃ ὡσπερ ⁹ νομοθετῶντι καὶ λέγοντι· Φοῖβον ἀνθρώποις μό-

T 2

νον

¹ R. haec verba ἔδδ προσεῖναι τ. μεταβ. se non intelligere fatetur, & esse indicium lacunae, aut huc non pertinere arbitratur. Bene W. legendum susp. προσέειμαι τὰς διαβολὰς, neque admittio istas calumnias. Turn. & V. ἔδδ προσεῖναι.

² Sic legi voluit R. e Turn. aut potius τὴν ποιητικὴν μαντείαν. Dedi cum W. pro vulg. ποιητικῆς.

³ Turn. V. βωμολόχε; Bas. βωμολοχῆν; Ald. βωμολοχέε.

⁴ Legi sic voluit R. dedique pro vulg. ἀγομέναις. W. idem recepit e Mez. Proxime accedit lectio Bas. & Xyl. ἀγομέναις.

⁵ R. mavult ἢ ποιητικῆ.

⁶ Sola Steph. παλαίτοις; haud dubie vitio typhotetarum. Pro seq. ἔδδ γὰρ E. ἔ γὰρ, quod rectius susp. W.

⁷ R. idem esse monet atque πρὸς ἀπέχθεαν.

⁸ Ald. Bas. δικασῆριον pro χρεψ.

⁹ Vulgo ὡσπερ τῷ Εὐριπ. νομοθ. Transponenda fuit particula ὡσπερ, & dedi ordinem vocum cum W. — R. sic voluit dari ὡσπερ νομοθ. τῷ Εὐριπ.

νον χρη̄ θεσπιωδεῖν. χρώμενος δὲ θνητοῖς ὑπηρεταῖς καὶ προφήταις, ὧν μὴδεσθαι προσήκει καὶ φυλάττειν, ὅπως ὑπ' ἀνθρώπων ἐκ ἀπολῦνται πονηρῶν θεῶν λατρεύοντες, ἀφανίζειν μὲν ἐθέλει τὸ ἀληθές, παρατρέπων δὲ τὴν δήλωσιν αὐτῶν ¹, καθάπερ αὐγὴν ἐν τῇ ποιητικῇ πολλαὺς ἀνακλάσεις λαμβάνεσαν, καὶ πολλαχῆ περιχίζομένην, ἀφῆρει τὸ ἀντίτυπον αὐτῆ καὶ σιληρόν. ἦν δὲ ἄρα ² καὶ τυράννης ἀγνοῆσαι καὶ πολεμῖες μὴ προαιδέσθαι. τέτοις ἔν περιέβαλεν ³ ὑπονοίας καὶ ἀμφιλογίας, αἱ πρὸς ἑτέρας ἀποκρύπτειν τὸ φραζόμενον, ἐ διεφευγον αὐτὰς, ἐδὲ παρεκρέοντο τὰς δεομένους καὶ προσέχοντας. ὅθεν εὐηδέστατός ἐστιν ὁ τῶν πραγμάτων ἑτέρων γεγονότων, εἰ μηκέτι τὸν αὐτὸν ἡμῖν τρόπον, ἀλλ' ἕτερον οἶεται δεῖν βοηθεῖν ὁ θεὸς ⁴ ἐγκαλῶν καὶ συκοφαντῶν.

XXVII. Ἐτι τοίνυν ἐθὲν ἀπὸ ποιητικῆς λόγῳ χρησιμώτερον ὑπάρχει, τῆ δεθέντα μέτροις τὰ φραζόμενα καὶ συμπλακέντα μᾶλλον μνημονεύεσθαι καὶ κρατεῖσθαι. τοῖς μὲν ἔν τότε πολλὴν ἔδει ⁵ μνήμην παρεῖναι. πολλὰ γὰρ ἐφράζετο καὶ τόπων σημεῖα καὶ πράξεων καιροί, καὶ θεῶν ἱερὰ διαποντίων, καὶ ἡρώων ἀπόρρητοι θῆκαι καὶ ⁶ δυσεξεύρετοι μακρὸν ἀπαίρασε τῆς Ἑλλάδος. ἴσε γὰρ τὸν ⁷ Χίον καὶ Κρήτινον καὶ

¹ Xyl. vertit *ejus*, & W. habet αὐτῆ, referendum ad τὸ ἀληθές. Basf. autem, Steph. Frft. & R. αὐτῶν, quod mutare nolui, cum intelligi queat *explicatio quae per eos — Deo factos — fit.*

² R. mavult *ἐχρῆν* δὲ ἄρα.

³ R. mavult *περιέβαλεν*, aut *παρέβαλεν*, *projecit*, *objecit.*

⁴ Sic R. legi voluit, & est in Ald. & Basf. dedique cum W. *accidentibus* Xyl. B. E. Vulgo *βοηθεῖν ὁ θεῶν.*

⁵ Ald. *ἔτι.*

⁶ R. inferi voluit *καὶ*, quod vulgo abest. Id dedi, cum facillime a finali syllaba vocis praecedentis absorberi potuit.

⁷ Vulgo *ἴσε γὰρ τὸν*. R. monet, Basf. dare *ἴσε γὰρ τὸν X.*

καὶ Ἰ Νήσιχον καὶ Φάλανθον, ἄλλας τε πολλὰς ἡγε-
μόνας εὐλόων ὅσοις ² ἔδει τεκμηρίοις ἀνευρεῖν τὴν διδο-
μένην ἐκείνῳ καὶ προσήκασαν Ἰδρυσιν· ὧν ἔνιοι καὶ διη-
μάρτανον, ὡσπερ Βάττος. ἔλεξε ³ γὰρ ἐκπεσεῖν, ἢ κα-
ταλαβῶν ἐφ' ὃν ἐπέμφθη τρόπον. εἶτα ἦγε δεύτερου
ποτινιώμενος. ὑπειπὼν ἔν ὁ Θεός·

Ἄσυ εἰμεῦ Λιβύαν μαλοτρόφον οἶδας ἔρειον,

Μὴ ἐλθῶν ἐλθόντος· ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σεῦ ⁴.

ἔτω πάλιν αὐτὸν ἐξέπεμψε. Λύσανδρος δὲ καὶ παν-
τάπασι ἀγνοήσας τὸν Ἀρχελίδην λόφον ⁵ καὶ Ἀλώ-
ποκου

T 3

Habet ea quidem τὸν; non tamen ἴσα. Sed hoc ex ipsis cor-
rectione videtur prodiisse, quam nemo non probandam censebit,
& ego recepi. Chius fuit conditor Chii. v. Pausan. p. 532.

1 Post haec vulgo est lacuna. Ad sensum quidem nil deesse
videtur. Fortassis tamen aliis nominibus haec auxit Plutarchus;
aut, quod magis amplectendum puto, nomen Νήσιχον est cor-
ruptum & mutilum. R. cogitavit de Ἠγησίλοχον, aut Μνησί-
λοχον; Amiot. Ὀνήσιχον. Deinde e Bas. & Xyl. restitui Φά-
λανθον pro vulg. Φάλαινθον. Phalanthus conditor fuit Tarenti.
v: Strab. nec non Pausan. p. 823. De Cretino & Nesicho nihil
constat.

2 Non dubium est, quin ὅσοις sententiae magis conveniat,
quam quod vulgo legitur ὅσας. Dedi id e R. mente.

3 R. susp. ἔδοξε — videbatur enim sibi e praesentia in exsilium
actus fuisse W. id probat. Deinde, R. iudice, sententia po-
tius requirere videtur ἐψεύθαι, aut ἐξηπατήσαι — videbatur
sibi ab oraculo deceptus esse illusus.

4 Vulgo post ὁ Θεός est lacuna; deinde legitur με Λιβύαν
μαλοτρόφον, οἶδας ἄρειον, Μὴ ἐλθῶν· ἐλθόντος ἄγαν ἄγαμαι
σοφίην σεῦ. Restituenda censui haec, monente R. ex Herodot.
IV, 157. unde jam Turn. V. Bong enotarunt ἄσυ εἰμεῦ. Xyl.
idem vertit. Bas. μελιβοίαν μαλοτρόφον οἶδα σάρπον; Ald. με-
λιβοίαν. W. notat, a Wesselingio & Valckenario hoc oraculum
ita fuisse constitutum: Λύτυ (quid hoc sibi velit, me latet)
εἰμεῦ Λιβύην μηλότροφον οἶδας ἄμανον. Μὴ ἐλθ. ἐλθ. &c.

5 Conferendus est ad haec locus in vita Lysandri, c. 29.
Vol. III. pag. 172. Pro Ἀρχελίδην ibi legitur Ὀρχαλίδην;
nec non Ἀλώπεκου pro Ἀλώποκου. Haud dubie hujus loci im-
memor,

ποικον προσαγορευόμενον καὶ τὸν Ὀπλίτην ποταμὸν, γῆς τε δράκοντα υἱὸν δόλιον κατόπιθεν ἰόντα, μάχη κρατηθεῖς, ἔπεσεν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ὑπὸ Νεοχόρου Ἀλιαρτίου ἱ ἀνδρὸς ἀσπίδα Φορῆντος ἐπίσημον ὄφιν ἔχουσαν. ἄλλα δὲ τοιαῦτα πολλὰ δυσκάρτελα καὶ δυσμνημόνευτα τῶν παλαιῶν διεξιέναι πρὸς ὑμᾶς εἰδότας, ἐκ ἀναγκαῖόν ἐστι.

XXVIII. Τὰ δὲ νῦν πράγματα καθεστῶτα, περὶ ὧν ἐρωτῶσι τὸν Θεόν, ἀγαπῶ μὲν ἔγωγε καὶ ἀσπάζομαι πολλὴ γὰρ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, πέκαυται δὲ πόλεμος, καὶ πλῆναι καὶ εἴσεις ἐκ εἰσίν, ἐδὲ τυραννίδες, ἐδὲ ἄλλα νεσηματα καὶ κακὰ τῆς Ἑλλάδος, ὥσπερ πολυφαρμάκων δυνάμεων ² χρῆζοντα καὶ περιττῶν. ὅπως δὲ ποικίλον ἐδὲν, ἐδ' ἀπόρρητον, ἐδὲ δεινόν, ἀλλ' ἐπὶ πράγμασι μικροῖς καὶ δημοτικοῖς ἐρωτήσεις, οἷον ἐν χορῇ προτάσεις, εἰ γαμητέον ³, εἰ πλευσεόν, εἰ δανειτέον. τὰ δὲ μέγιστα πόλεων μαντεύματα, Φερᾶς καρπῶν πέρι, καὶ βοτῶν ἐπιγονῆς, καὶ σωμάτων ὑγείας· ἐνταῦθα περιβάλλειν μέτρα, καὶ πλάττειν περιφράσεις, καὶ γλώσσας ἐπάγειν πύσμασιν ἀπλῆς καὶ συντόμως δεομένοις ἀποκρίσεως, ἔργον ἐστὶ Φιλοτίμου σοφιστῆ καλλωπίζοντος ἐπὶ δόξῃ χρησῆριον. ἡ δὲ Πυθία καὶ κατ' αὐτὴν μὲν ἐστὶ γενναία τὸ ἦθος, ὅταν δ' ἐκεῖ κατέλθῃ καὶ γένηται

memor, R. notat, se de Archelida colle, Alopoco & Hopli-ta fluvio nihil reperire. Vid. insuper de Lysandri morte Diod. Sic. 14, 81. & Pausan. p. 774.

¹ Vulgo ἐν τ. τ. ἐκείνοις. ὑφ' ὧν ὁ χωρὸς Ἀλιαρτία ἀνδρὸς &c. Nihil haec valere posse, facile est intellectu. Hinc non dubitavi, ea ex ipso Plutarcho in Vit. Lys. l. c. corrigere, praesertim: cum vestigia corruptae lectionis meliorem haud obscure innuant & probent. Basf. ὑπὸ Ἰναχίαντος Ἀλιαρτία αἰ, quod Xyl. vertit ab Inachione Haliaricio — at, quod R. bene monet, certe non ex bono codice, sed ex ingenio correctoris. Turn. V. ὁ χωρὸς ἀρτία.

² R. mavult ὥσπερ πολυδυνάμων Φαρμάκων χρῆζ.

³ W. sum fecutus, dando bis εἰ pro vulg. ἢ.

ται παρὰ τῷ θεῷ, πλέον ἀληθείας ἐκαίη μέλει ἢ δόξης ¹, καὶ ἀνθρώπων ἐπαινόντων, ἢ ψεγόντων.

XXIX. Ἔδει δὲ ἴσως καὶ ἡμᾶς ἔχειν ἕτως· νῦν δὲ ὡσπερ ἀγωνιῶντες καὶ δεδιότες, μὴ τριχιλίων ἐτῶν ἀποβέλη δόξαν ὁ τόπος, καὶ τῆ χρηστηρία κατὰπερ σοφιστῶν διατριβῆς ἀποφοιτήσωσιν ἔνιοι, καταφρονήσαντες, ἀπολογώμεθα καὶ πλάσσομεν αἰτίας καὶ λόγους ὑπὲρ ὧν ἐτ' ἴσμεν, ἔτ' εἰδέναι προσῆκον ἡμῖν ἐστὶ παραμυθώμενοι τὸν ἐγκαλῶντα καὶ πείθοντες, ἢ χαίρειν ἑαυτοίς.

Αὐτῷ γάρ οἱ πρῶτον ἀνηρώτερον ἔσαι ², τοιαύτην ἔχοντι περὶ τῆ θεῆ δόξαν· ὡσε ταυτὶ μὲν τὰ προγεγραμμένα τῶν σοφῶν, τὸ Γνωθὶ σαυτὸν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν, ἀποδέχεσθε, καὶ θαυμάζετε ³ ἔχ ἦκιστα διὰ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν καὶ σφυρήλατον νῦν ἐν θλίγῳ περιέχεσσαν ὄγκῳ· τὰς δὲ χρησμῶς, ὅτι συντόμως καὶ ἀπλῶς καὶ δι' εὐθείας τὰ πλείεστα φράζεσιν, αἰτιῶσθε ⁴. καὶ τὰ τοιαῦτα μὲν ἀποφθέγματα τῶν σοφῶν ταύτων τοῖς εἰς τευὸν συνθλιβεῖσι πέπονθε ἡδέμασιν. ἢ γὰρ ἔχει τῆ νῦν δίοψιν, ἐδὲ ⁵ διαύγειαν, ἀλλ' ἐὰν σκοπῆς, τί γέγραπται καὶ λέλεκται περὶ αὐτῶν τοῖς ὅπως ἕκαστον ἔχει βελομένοις καταμαθεῖν, ἢ ῥαδίως τέτων λόγους ἐτέρως εὐρήσεις μακροτέρως. ἢ δὲ τῆς Πυθίας

T 4

διά-

¹ Vulgo post πλέον est lacuna, & deinde legitur ἢ ἐκαίη μέλει δόξης. E cod. non nominato affertur πλέον ἀληθείας. Hinc amplexus sum, quod w. ex Anon. Exempl. Turn. Mez. legendum censet. R. consentit, solum τε post πλέον inferi volens.

² Odyss. 2. 191.

³ Sic R. voluit, & dedi e Turn. pro vulg. θαυμάζαν. V. θαυμάζεσθε. W. ἀποδέχεσθαι καὶ θαυμάζαν.

⁴ Sic ob antecedentia dandum fuit, R. probante, pro vulg. αἰτιῶσθαι.

⁵ Vulgo post ἐδὲ est lacuna. R. monet, nil desse nisi διαύγειαν, quod e Turn. & V. exhibetur. Dedi id cum w. accedente Anon. Forte tamen Plut. scripsisse monet w. δίοψιν, ὡσπερ ἐδ' ἐκεῖνα τῆ βυθῆ.

διάλεκτος, ὥσπερ οἱ μαθηματικοὶ γραμμὴν εὐθείαν καλεῖ-
 σι τὴν ἐλαχίστην τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσῶν, ἕτως ἔ-
 ποιῶσα καμπὴν, ἐδὲ κύκλον, ἐδὲ διπλόην, ἐδὲ ἀμφιβο-
 λίαν, ἀλλὰ εὐθεῖα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔσα, πρὸς δὲ πί-
 σιν ἐπισφαλῆς ¹ καὶ ὑπεύθυνος, ἐδένα κατ' αὐτῆς ἔ-
 λεγχαν ἄχρι νῦν παραδέδωκεν, ἀναθημάτων δὲ καὶ δῶ-
 ρων ἐμπέπληκε βαρβαρικῶν καὶ Ἑλληνικῶν τὸ χρησθή-
 ριν, οἰκοδομημάτων δὲ κάλλεσι καὶ κατασκευαῖς Ἀμ-
 Φικτυονικαῖς. ὁρᾶτε δήπεθεν αὐτοὶ πολλὰ μὲν ἐπειλισμέ-
 να τῶν πρότερον ἔκ ὄντων, πολλὰ δ' ἀνειλημμένα τῶν
 συγκεχυμένων καὶ διεφθαρμένων. ὡς δὲ τοῖς εὐθαλέσι
 τῶν δένδρων ἕτερα παραβλασάνει, καὶ τοῖς Δελφοῖς ἢ
 Πυλαία ² συνηβῆ καὶ συναναβόσκειται, διὰ τὰς ἐντεῦ-
 θεν εὐπορίας χῆμα λαμβάνουσα καὶ μορφὴν καὶ νόσμον
 ἱερῶν καὶ συνεδρίων καὶ ὑδάτων, οἷν ἐν χιλίοις ἔτεσι
 τοῖς πρότερον ἔκ ἔλαβεν. οἱ μὲν ἔν περὶ τὸ γαλάξιον ³
 τῆς Βοιωτίας κατοικοῦντες ἤθοντο τῆ θεῆ τὴν ἐπιφύσειαν,
 ἄφθονα καὶ περισσὴ γάλακτος. „προβάτων γὰρ ἐκ
 πάντων κελάρυξεν, ὡς ἀπὸ κρηνάων φέρτατον ὕδωρ,
 θήλεον γάλα· τοὶ δὲ ἐπίμπλων ἐσσόμενοι πίθας· ἄσκος
 δ' ἔτε τις ἀμφορεὺς ἐλίπυε δόμοις, πέλλαι δὲ ξύλινοι
 πίθοι πλάθειν ἅπαντες ⁴.“ ἡμῖν δὲ λαμπρότερα καὶ
 κρείττονα καὶ σαφέστερα σημεῖα τέτων ἀναδίδωσιν, ὥσπερ
 ἐξ αὐχμῆ τῆς πρόθεν ἐρημίας καὶ πενίας, εὐπορίαν καὶ
 λαμπρότητα καὶ τιμὴν πεποιηώς. καίτοι Φιλῶ μὲν
 ἑμαυτὸν ἐφ' οἷς ἐγενόμην εἰς τὰ πράγματα ταῦτα πρό-
 θυμος

¹ W. dubius est, an corrigendum sit ἐπιφανής, vel εὐ-
 λαβής.

² R. ex h. l. colligit, Pylaeam non solummodo nomen fuisse
 conventus Amphictyonum, sed etiam suburbii Delphici, in quo
 Amphictyones convenire solebant.

³ De Galaxio sese nil reperire, R. monet.

⁴ Citata haec sunt e poeta nescio quo. R. voluit καὶ ξύλινοι
 π. & monet, addi ξύλινοι ad πίθοι, quia πίθοι proprie dice-
 bantur seriae fictiles.

δυμος καὶ χρήσιμος μετὰ Πολυκράτες καὶ Πετραίη ¹, Φιλῶ δὲ τὸν καθηγεμόνα ταύτης τῆς πολιτείας γενόμενον ἡμῖν καὶ τὰ πλεῖστα τέτων ἐκφροντίζοντα καὶ παρασκευάζοντα· ἀλλ' ἐκ ἔστιν ἄλλως ἔτι ² τηλικαύτην καὶ τοσαύτην μεταβολὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενέσθαι δι' ἀνθρωπίνης ἐπιμελείας, μὴ θεῶ παρόντος ἐνταῦθα καὶ συνειδέμενον τὸ χρησῆριον.

XXX. Ἄλλ' ὡσπερ ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἦσαν οἱ τὴν λοξότητα τῶν χρησμῶν καὶ ἀσάφειαν αἰτιώμενοι, καὶ νῦν εἰσιν οἱ τὸ λίαν ἀπλῆν συκοφαντῆντες. ὧν καὶ ἀδικόν ³ ἐστὶ κομιδῆ καὶ ἀβέλτερον τὸ πάθος. καὶ γὰρ οἱ παῖδες Ἰριδας μᾶλλον καὶ ἄλλως καὶ κόμητας, ἢ σελήνην καὶ ἥλιον ὀρώντες γεγήθασιν καὶ ἀγαπῶσιν καὶ ἔτοι τὰ αἰνίγματα καὶ τὰς ἀλληγορίας καὶ τὰς μεταφορὰς ⁴ τῆς μαντικῆς ἀνακλάσεις ἔσας πρὸς τὸ θνητὸν καὶ φαντασικόν, ἐπιποθεῖσιν· κἂν τὴν αἰτίαν μὴ ἰκανῶς πύθωνται τῆς μεταβολῆς, ἀπίασιν τῶ θεῶ καταγνόντες, ἐκ ἡμῶν ἐδ' αὐτῶν, ὡς ἀδυνάτων ὄντων ἐξικνεῖσθαι τῷ λογισμῷ πρὸς τὴν τῶ θεῶ διάνοιαν.

¹ Haud constat, quinam hi fuerint. Kaltw, conjicit, fuisse viros, cum Plutarcho Delphorum adornandorum causa publice constitutos.

² *ad huc, his praesertim temporibus.* Dedi sic e W. mente pro vulg. ὅτι. R. aut deleri voluit ἄλλως ἔτι, aut legi ἐκ ἔστιν ἀνθρώπων γ' ὄντι εἰπεῖν (vel ὑπολαβεῖν) τοσαύτην. Est autem vulgo post παρασκευάζοντα lacuna. R. docente, aut nihil deesse videtur, aut nomen Imperatoris, qui tum orbi Romano praeerat, forsitan Adriani, desideratur. Malo ad W. sententiam accedere, quo iudice, aut nihil aut pauca desunt; obscuritas autem in καθηγεμόνα fuit, qua voce quum se ipse significaret Plutarchus, ab ignorante librario signum lacunae positum est.

³ W. susp. παιδικόν.

⁴ Ald, Bas, τὰς ἀλληγορίας τῆς μεταφορᾶς.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΕΚΛΕΛΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ ¹.

Αετός τινος ², ἢ κύκνος, ὃ Τερέντιος Πρίστιος, μυθολογῶσιν ἀπὸ τῶν ἀηρων τῆς γῆς ἐπὶ τὸ μέσον Φερομένους εἰς ταῦτὸ συμπεσεῖν Πυθοῖ ³, περὶ τὸν καλέμενον ὀμφαλόν. Ὑπερον δὲ χρόνῳ τὸν Φαίσιον Ἐπιμενίδην ⁴ ἐλέγχοντα τὸν μῦθον ἐπὶ τῷ Θεῷ ⁵, καὶ λαβόντα χρησμὸν ἀσαφῆ καὶ ἀμφίβολου, εἰπεῖν.

Οὔτε γὰρ ἦν γαίης ⁶ μέσος ὀμφαλός, ἐδὲ θαλάσσης.

Εἰ δέ τις ἐστὶ, Θεοῖς δῆλος, θυητοῖσι δ' ἄφαντος. ἐκεῖνον μὲν ἔν εἰκότως ὁ Θεὸς ἠμίνατο, μύθε παλαιῷ, κατὰ περ ζῶγραφήματος ἀφῆ ἀποπειράμενον.

II. Ὀλίγον δὲ πρὸ Πυθίων τῶν ἐπὶ Καλλιμαρτίας ⁷, πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐναυτίων τῆς οἰκουμένης περάτων ἔτυχον

¹ Personae dialogi sunt Lamprias, Cleombrotus, Didymus, Philippus, Demetrius, Ammonius, Heracleo.

² v. Strabon. p. 649. & Pausan. p. 835.

³ idem, quod Delphi. Credidit antiquitas Delphos orbis terrarum medium esse, quod ex pluribus auctorum veterum locis constat. Pausanias scribit, qui a Delphis appelletur umbilicus, eum e lapide candido factum esse, & a Delphis medium terrae censerī.

⁴ qui parum tribuebat divinationi, cum tamen ipse vates esset, verum non de futuris vaticinabatur, sed de praeteritis, quae obscura & ignota aliis essent. v. Menage ad Diog. Laërt. I, 109.

⁵ Ald. ἐπὶ τῷ Θεῷ, quod nihil valere, Xyl. monet.

⁶ Ald. Βασ γῆς. Ut versus stet, monuit Xyl. legendum, aut πρὸν γῆς, aut ἦν γαίης. Posterius a Steph. receptum fuit.

⁷ R. docente, significat Callistratum, Leonis filium, Sophistam, Plutarchi aequalem, Amphistyonum in Pythiis procuratorem,

Χον ἄνδρες ἱεροὶ δύο συνδραμόντας εἰς Δελφῶς, Δημήτριος μὲν ὁ γραμματικὸς ἐκ Βρετανίας εἰς Ταρσὸν ἀνακομιζόμενος οἴκαδε, Κλεόμβροτος δὲ ὁ Λαιεδαίμωνιος, πολλὰ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν γῆν πεπλανημένος, πόρρω δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἀναπεπλευκὸς ἔκατ' ἐμπορίαν, ἀλλ' ἀνὴρ Φιλοθεάμων, καὶ Φιλομαθῆς, ἄσιαν δὲ ἔχων ἱκανὴν, καὶ τὸ ¹ πλείονα τῶν ἱκανῶν ἔχειν ἀκ' ἄξιον πολλῶν ποιέμενος, ἐχρηματο τῇ χολῇ πρὸς τὰ τοιαῦτα, καὶ συηγευ ἰσορίαν, οἷον ὕλην Φιλοσοφίας Θεολογίαν, ὥσπερ αὐτὸς ἐκάλει, τέλος ἐχάσης. νεωστὶ δὲ γεγονὼς παρ' Ἀμμῶνα, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἐκεῖ δῆλος ἦν μὴ πάνυ τεθαυμασιῶς, περὶ δὲ τῆ λύχνε τῆ ἀσβέστη διηγείτο λόγον ἄξιον σπεύδης, λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἱερέων. αἰεὶ γὰρ ² ἐλαττον ἀναλίσκευ ἔλαιον ἔτας ἐκάστη, καὶ τῆτο ποιεῖσθαι τεμηήριον ἐπείνεσ τῆς τῶν ἐνικυτῶν ἀνωμαλίας, τὸν ἕτερον ³ τῆ προάγοντος αἰεὶ τῷ χρόνῳ βραχύτερον ποιέσης. εἰκὼς γὰρ ἐλάττονι χρόνῳ τὸ δαπανώμενον ἐλάττον εἶναι.

III. Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τῆ δὲ Δημητρίε καὶ γέλοιον Φήσαντος ⁴ εἶναι, ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων ἔτω μεγάλα θηρᾶν, ἔκατ' Ἀλκαῖον ἐξ ὄνουχας τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι καὶ λύχνῳ τῶν ἐρα-

tozem, de quo v. Symposiac. 4, 4. & 7, 5. Deinde vulgo καθ' ἡμᾶς. Recipiendo πρὸς secutus sum W. sic dantem ex D. Paulo ante Petav. ὀλίγων, infra autem Βρετανίας; nec non Φιλοθνάμων καὶ ΦιλοΦανῆς. Est quoque ΦιλοΦανῆς in Ald. & Bas.

¹ Turn. V. καὶ τῷ πλ. (In adnott. observat Turn.: „in codice Graeco lego; καὶ τῷ πλείονα. an forte vitio typhotetae? nam Xyl. quoque notat, Turn. putasse legendum τῷ.“) Xyl. tuetur vulgatam τὸ.

² Turn. V. αἰεὶ γὰρ ὕπερον ἐλάττον.

³ Turn. legit τὸν ὕπερο.

⁴ Ald. Bas. ἀφέντος. Xyl. reprehendum monuit Φάντος aut Φήσαντος. Turn. V. Φάντος. R. quaerit, num εἰπόντος, an ἐποφηναντος?

ἔρανον ὁμῶς καὶ τὰ σύμπαντα μεθιστάνας, καὶ τὴν μαθηματικὴν ἀρδὴν ἀναιρῶντας· ὁ Κλεόμβροτος· Οὐδὲν, ἔφη, τέτων διαταράξει τὸς ἀνδρας· ἀλλὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἔχ' ὑφίσσονται τῆς ἀκριβείας, ὡς μᾶλλον ἂν ἐκείνες διαφυγόντα τὸν χρόνον ἐν κινήσει καὶ περιόδοις ἔτω μακρὰν ἀφεσώσασιν, ἢ τὸ μέτρον ἑαυτὸς τῶ ἐλαίᾳ, προσέχοντας αἰεὶ διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶ παραλόγω καὶ παραφυλάττοντας. τὸ δὲ μικρὰ μὴ διδόναι συμμεῖα γίνεσθαι μεγάλων, ὡς Δημήτριε, πολλαῖς ἐστὶ ¹ τέχναίς ἐμποδῶν· ἐπεὶ καὶ πολλῶν μὲν ἀποδείξεις παραιρεῖσθαι συμβήσεται, πολλῶν δὲ προαγορεύσεις· καίτοι καὶ ἡμεῖς ² ἔμικρὸν ἀποδεικνύετε πρᾶγμα, λεαινέσθαι ξυρῶν τὰ σώματα τὸς ἥρωας, ἐντυχόντες Ὀμήρῳ ξυρὸν ὀνομάσαντι· καὶ δανείζειν ἐπὶ τόκοις, ὅτι περὶ χρέος Ὀφέλλεσθαι ³ φησὶν, ἔτι νέον, ἔδ' ὀλίγον, ὡς τῶ Ὀφέλλεσθαι τὸ ἀὔξεισθαι δηλῶντος· αὐτίς δὲ τὴν νύκτα θοῆν ⁴ εἰπόν-

¹ Petav. ἔσαμ.

² Secutus sum in his Xyl. & Turn. versionem, correctione Mez. firmatam, & W. probatam. Vulgo καίτοι καὶ ἡμῶν ἔμ. ἀποδεικνύεται πρᾶγμα, — ἥρωας, ἐντυχόντες γὰρ Ὀμ. ἔ. ὄν. Grammaticos, i. e. viros, qui in explicandis poetis, praesertim Homero versabantur, compellat Cleombrotus, & in eorum numero fuit Demetrius, quocum disputat. Quare ἡμῶν locum habere non potest. Etiam R. maluit ὑμῶν, & W. dedit, consentiente Venet. 1. T. Xyl. Si quid deinde corrigendum fuit, haec, quam sum amplexus, correctio haud dubie fuit facillima maximeque in promptu. R. post ἥρωας deesse voluit ἀποδεικνύσαι, vel ἀποδεικνύσασιν, & post ὀνομάσαντι, e. c. τῶτο αὐτῶ τεκμήριον αὐτῶ φατέ εἶναι, καὶ δανείζαν, scil. φατέ αὐτῶ. Notatur autem locus ex Homer. Iliad. X. 173. & deinde Odyss. 3, 367.

³ Sic Turn. & Xyl. ex Homero pro vulg. συμβάλλεσθαι, nec non deinde pro vulg. Ὀφέλλεσθαι legendum monuerunt, & dedit, V. assentiente. Turn. simul & V. pro χρέος voluerunt χρεῖος, & post ὀλίγον addunt περ. Petav. χρεῖως. Ald. porro & Bas. τῶτο αὐξέσθαι. Correxerunt Turn. & Xyl. Consentit V. & dedit Steph. τὸ. Petav. τῶ αὐξ.

⁴ Pluribus locis, e. c. Iliad. X, 394. 468. XXIV, 366. Odyss.

πόντος, ἀγαπητῶς ἐμφύεθε ¹ τῷ ῥήματι. καὶ τῆτ' ἐπεῖνο Φατὲ Φράζεσθαι τὴν σικκὴν τῆς γῆς ὑπ' αὐτῆ κωνικὴν ἔσαν ἀπὸ σφαιροειδῆς· ἰατρικὴν δὲ λοιμῶδες θέρους ἀραχνίων πλήθει προδηλῆν, καὶ θύοις ἑαρινοῖς, ὅταν κορώνης ποδὶ εἴκελα γένηται, τίς ἑάσει τῶν ἀξιέντων μικρὰ σημεῖα μὴ γίνεσθαι τῶν μεγάλων; τίς δ' ἀνέξεται πρὸς χόρα καὶ κοτύλην ὕδατος τὸ τῆ ἡλίε μέγεθος μετρέμενον, ἢ τῆς ἐνταῦθα πλινθίδος, ἢ ποιεῖ γωνίαν ὀξεῖαν κεκλιμένην πρὸς τὸ ἐπίπεδον, μέτρον εἶναι λεγομένην τῆ ἐξἄρματος, ὃ ἐξῆρται τῶν πόλων ὃ ἀεὶ Φανερός ἀπὸ τῆ ὀρίζοντος ². ταῦτα γὰρ ἦν ἀκέειν τῶν ἐκεῖ προφητῶν, ὡσε ἄλλο τι λέγωμεν ³ πρὸς αὐτὰς, εἰ βελομέδα τῷ ἡλίῳ κατὰ τὰ πάτρια τὴν νενομισμένην τάξιν ἀπαράβατον ποιεῖν ⁴.

IV. Παρὼν ἔν ἀνεφώνησεν Ἀρμῶνιος ὁ Φιλόσοφος, ἔ τῷ ἡλίῳ μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ ἕρανῶ παντί. συσέλλεσθαι γὰρ ἀνάγκη τὴν ἀπὸ τροπῶν ἐπὶ τροπᾶς πάροδον αὐτῆ, καὶ μὴ διαμένειν τηλικῆτον μέρος ἔσαν
τῆ

Odyss. XII, 284. Turn. adnotat, varie θοὴν νύκλα a Grammaticis exponi: quosdam *quietam*, quia membra deponunt somno animalia, a θῶ, pono: quosdam *velocem* explicare, a θίω, curro, quod nobis non sentientibus & dormientibus cito praeterire videatur; alios *citam*, *auctam* & *fastigiatam* per metalepsin interpretari: quam sententiam hic commemoret Plutarchus, quod umbra terrae, quae nox est, in metam se colligat.

¹ Sic Turn. Xyl. & R. dandum monuerunt pro vulg. ἐμφύεσθαι, dedique cum W. consentiente Venet. a secunda manu & Mez.

² Post ὀρίζ. R. aliquid videtur deesse.

³ Dedi sic, R. probante, e Turn. & Mez. pro vulg. λεγόντων. Xyl. quoque de vulgata dubius fuit, monens, Attico dici λεγόντων pro λεγίτωσαν, quo assumpto pro βελομέδα dicendum foret βέλονται. Petav. λεγόντων. W. monet, si vulgata vera sit, requirere eam videri οἱ βελόμενοι pro εἰ βελομέδα.

⁴ Dedi sic e Petav. & Xyl. conjectura pro ποιῆσι. Idem recepit W. e Schott. Pol. Leonic. Exempl. Turn. forte latere monens τηρεῖν, quod R. quoque maluit.

τῷ ὀρίζοντος, ἡλίον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ἐλάττουσα γίνεσθαι, αἰεὶ πρὸς τὰ βόρεια τῶν νοτίων συναγωγῇ λαμβανόντων, καὶ τὸ θερος ἡμῖν βραχύτερον, καὶ ψυχροτέραν εἶναι τὴν κρᾶσιν, ἐνδοτέρω κέμπλοντος αὐτῷ, καὶ μειζόνων παραλλήλων ἐφαπτομένα τοῖς τροπικοῖς σημείοις· ἔτι δὲ τὰς μὲν ἐν Συήνῃ ¹ γνώμονας, ἀσπίς μηκέτι φαίνεσθαι περὶ τροπᾶς θερινᾶς, πολλὰς δὲ ὑποδεδραμηκέναι ² τῶν ἀπλαιῶν ἀσέρων· ἐνίως δὲ ψαύειν, καὶ συγκεχῦσθαι πρὸς ἀλλήλας, τῷ διαστήματος ἐκλελειπότος. εἰ δ' αὖ φήσκει τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐχόντων ἀτακτεῖν ταῖς κινήσεσι τὸν ἥλιον, ἔτε τὴν μόνον ³ τῆτον ἐκ τοσάτων ἐπιταχύνουσαν αἰτίαν εἰπεῖν ἔξκει, καὶ τὰ πολλὰ τῶν φαινομένων συνταράξκει, τὰ δὲ πρὸς σελήνην καὶ παντάπασιν, ὥστε μὴ δεῖσθαι μέτρων ⁴ ἐλαίς, τὴν

δια-

¹ ad haec intelligenda Kaltw. adnotat: „eine Stadt im obern Theil von Aegypten an der Gränze von Aethiopiën. Sie lag unter dem Wendezirkel, so das die als Sonnenzeiger dienende Obeliske um die Sonnenwende im Sommer gar keinen Schatten warfen.“

² R. susp. ἀποδεδρακένας, velut servos fugitivos e conspectu abiisse. Vulgata servata, subaudiendum monet ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα.

³ Dedit sic e Turn. probantibus Xyl. & R. pro vulg. μόνην. Quaeritur, cur, omnibus sideribus suos motus servantibus, solus sol cursum non teneat, sed celerius jam, quam ante, suum spatium conficiat.

⁴ Sic R. legi voluit, & dedit pro vulg. μέτρον. W. quoque recepit μέτρων ex A. pro varia lectione, Venet. 2. Pol. Jannot. Leonie. Exempl. Turn. Mez. In Xyl. adnot. legitur, voluisse eum μέτρον; sed monet R. typhothetarum errore mentem ejus secius redditam fuisse, nec dubitandum, quin voluerit μέτρων. Etiam W. hanc lectionem Xylandro tribuit. At parum observatum videtur, quod Xyl. vertendo exprimit, & sua insuper adnotatione illustrat: *nihil ergo istis opus habemus, qui olei mensura discrimen arguant.* Hinc sane patet, eum legisse μέτρον, commate deleto post ἐλαίς, & constructione vocum sic instituta ὥστε κ. δ. ἐλεγχόντων τὴν διαφ. μέτρον ἐλαίς. Ipse ait: „δεῖσθαι cum μέτρον construi non potest: sed cum ἐλεγχόντων congruit, quod verbum porro dativum instrumenti requirit.“

διαφορὰν ἐλεγχόντων. αἱ γὰρ ἐκλείψεις ἐλέγξουσιν αὐ-
τῆ τε τῆ σελήνῃ πλεονάκις ἐπιβάλλοντος, καὶ τῆς σε-
λήνης, τῆ σκιά¹, τὰ δ' ἄλλα δῆλα, καὶ ἔθεν δεῖ πε-
ραιτέρω τὴν ἀλαζονείαν τῆ λόγῳ διελίττειν. Ἄλλὰ μὴν
ὁ Κλεόμβροτος ἔφη, καὶ τὸ μέτρον αὐτὸς εἶδον· πολ-
λὰ² γὰρ ἐδείκνυσαν. τὸ δ' ἐπέτειον ἀπέδει τῶν παλαιότη-
των ἐκ ὀλίγων. ὑπολαβῶν δὲ αὐδῆς ὁ Ἀμμώνιος· Εἴ-
τα τὸς ἄλλας ἀνθρώπους (εἶπεν) ἔλαθε παρ' οἷς ἄσβεστα
θεραπεύεται πυρὰ³, καὶ σώζεται χρόνον ἐτῶν, ὡς ἔπος
εἰπεῖν, ἄπειρον. εἰ δ' ἔν ὑποδοϊτό τις ἀληθὲς εἶναι τὸ
λεγόμενον, ἢ βέλτιόν ἐστι ψυχρότητας αἰτιῶσαι τινας,
καὶ ὑγρότητας ἀέρων, ὑφ' ὧν τὸ πῦρ μαραινόμενον, εἰ-
κὸς ἐστι μὴ κρατεῖν πολλῆς μηδὲ δεῖσθαι τροφῆς, ἢ τάναν-
τιον ξηρότητας καὶ θερμότητας; ἤδη γὰρ ἀκήκοα λεγόν-
των τιῶν περὶ τῆ πυρὸς, ὡς ἐν χειμῶνι καίεται βέλ-
τιον ὑπὸ ῥύμης, εἰς αὐτὸ συσελλόμενον τῆ ψυχρότητι
καὶ

1 R. susp. τῆ τῆς γῆς σκιά, idque Xylandrum expressisse
monet. W. haec turbata & ita restituenta arbitrator: τὴν γῆς
σελήνῃ πλεονάκις ἐπιβάλλοντος καὶ γῆ σελήνης τὴν σκιάν. In
seq. dedi e W. mente τὰ δ' ἄλλα δῆλα, pro vulg. τὰ δ' ἄλ-
ληλα. Turn. τὰ δ' ἄλλα. Xyl. nisi ea, quae vulgo leguntur,
sunt mutila, hoc velle monet: mutuo & vicissim solem a
luna, lunam a sole obscurari, & esse accipienda, ut concise &
quasi κατ' ἀποσιώπησιν ob iudignationem propter absurditatem
opinionis prolata. R. susp. τὰ δ' ἄλλα ἄτοπα παντὶ πε δῆ-
λα. Deinde pro διελίττειν Turn. ἐλέγχαν.

2 Xyl. vertit: *frequentius* ab eis monstratam. R. monet πολ-
λὰ hic non idem esse, atque πολλάκις. sed subaugiri μέτρα
ἔλαια, *multas diversae magnitudinis mensuras olei vidi* —
his additis: „nam prout magis magisque decreveret anni spa-
tium, eo minores atque minores fieri mensuras necesse fuerat,
quas omnes Cleombrotus ait servatas in templo sibi que monstra-
tas fuisse.“

3 Ald. & Bas. omittunt ἄσβεστα. Turn. *θεραπεύεται πῦρ.*
Anotat: „in Prytaneis, quae erant, ut interpretatur Livius,
urbium penetralia, ignis perpetuus & inextinctus erat.“ Cf.
Suid. in v. *πρυτανείον*.

καὶ πυκνόμενον, ἐν δὲ τοῖς αὐχομοῖς ἐξαθρευεῖ, καὶ γίνε-
ται μακρὸν καὶ ἄτονον, κἄν ἐν ἡλίῳ καίηται, χειρὸν
ἐργάζεται, καὶ τῆς ὕλης ἀπλεται μαλακῶς, καὶ κατα-
ναλίσκει βράδιον. μάλιστ' ἂν τις εἰς αὐτὸ τὴν αἰτίαν
ἐπανάγοιτο ¹ τῆλαιον· ἔ γὰρ ἀπεικός ἐστι, πάλαι μὲν
ἄτροφον καὶ ὑδατῶδες εἶναι, γεννώμενον ἐν φυτάδος
νάεσ, ὑπερον δὲ πεπλόμενον ἐν τελείοις ² καὶ συνιστάμενον,
ἀπὸ πλήθους ἴσας μᾶλλον ἰχύειν καὶ τρέφειν βέλτιον, εἰ
δεῖ ³ τοῖς Ἀμμωνίοις ἀνασώζειν, καίπερ ἄτοπον καὶ ἀλ-
λόκοτον ἔσαν τὴν ὑπόθεσιν.

V. Πausanemēs δὲ τῷ Ἀμμωνίῳ· Μᾶλλον (ἔφη
ἐγὼ ⁴) περὶ τῶ μαντεῖος διελθεῖς ἡμῖν, ὡ Κλεόμβροτε·
μεγάλη γὰρ ἡ παλαιὰ δόξα τῆς ἐκεῖ θειότητος, τὰ δὲ
νῦν ἔοικεν ὑπομυραίνεσθαι. τῷ δὲ Κλεομβρότε σιωπᾶν-
τος καὶ κάτω βλέποντος, ὁ Δημήτριος· Οὐδὲν, ἔφη,
δεῖ περὶ τῶν ἐκεῖ πυκνάνεσθαι καὶ διαπορεῖν τὴν ἐνταῦθα
τῶν χρησηρίων ἀμαύρωσιν, μᾶλλον δὲ πλὴν ἐνός ἢ δυεῖν
ἀπάντων ἐκλειψῖν ὀραῖντας· ἀλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν, δι' ἣν
αἰτίαν ἔτως ἐξηθένηκε. τὰ γὰρ ἄλλα τί δεῖ λέγειν;
ὅπερ τὴν Βοιωτίαν ἕνεκα χρησηρίων πολύφωρον ἔσαν ἐν
τοῖς πρότερον χρόνοις, νῦν ἐπιλέλοιπε κομιδῇ, καθάπερ
νάματα, καὶ πολὺς ἐπέχνηκε μαντικῆς αὐχομὸς τὴν χώ-
ραν· ἔδαμῃ γὰρ ἀλλαχόθι νῦν, ἣ περὶ τὴν Λεβαδίαν ⁵,

¹ R. mavult ἐπανάγοι, in activo.

² scil. ταῖς φυτάσι, vel ἡλαιαῖς, in adultis oleabus & perfectis. Mavult tamen R. ἐντελέως, plene, perfecte.

³ Dedi ei δεῖ e Mez. probante W. Vulgo ἔδα. Xyl. asterisco notavit, quia aliquot verba excidisse conjecit, fortassis tantum ἔτως ἔν. Turn. vertit sic. R. susp. ἢ ἔδα τὰς Ἀμμωνίαις, ut redeat ἢ ad seq. ὑπόθεσιν, addens verbum ἀνασώζειν pro μεμνηῖσθαι insolens esse.

⁴ Lamprias loquitur. R.

⁵ Ald. & Bas. ἢ Λεβαδίαι. Hinc Xyl. legit ἢ ἐν Λεβαδίαι, quod e Turn. & V. enotatur. Hanc lectionem praefert R. vulgatae. Euseb. notante Turn. περὶ Λεβαδίαν. Erat Lebadiae Trophonii oraculum.

ἡ Βοιωτία παρέχει τοῖς χρήσαι αὐσαθαί μαντιῆς, τῶν δ' ἄλλων τὰ μὲν σιγή, τὰ δὲ παντελῆς ἐρημία κατέχρησε. καίτοιγε περὶ τὰ Μηδικὰ μὲν εὐδοκίμησεν ἐχῆτρον ¹, τὸ τῷ Ἀμφιάρῳ ἀπεπειράθη ² μὲν ὡς ἔοικεν ἀμφοτέρων. ὡς ὁ μὲν ³ ἐν τῷ μαντεῖα προφήτης Φωνῆ Αἰολίδι χρώμενος, τὸ πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρῆσιμον

¹ Subaudi τῷ ἐν Λεβαδίᾳ. R.

² Depravata sunt haec misere. Turn. voluisse Plutarchum dicere existimat, oraculum barbaris barbara voce editum fuisse, ita ut ab antistitibus & flaminibus non intelligeretur, qui barbare nesciebant. Legi vult ἀπεπειράθημεν, ὡς ἔοικεν ἀμφοτέρων, ἂν ὁ μὲν τῷ μαντεῖα προφήτης Φωνῆ Αἰολίδι χρώμενος, τὸν πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρῆσιμόν &c. & deinde ὁσίαν παρόντων ἐκείνων. Xyl. notat, nomen ejus, qui consuluerit utrumque oraculum, excidisse, & susp. leg. Ἀμφιάρῳ. Ἀπεπειράθη (verbo forma passiva significante active) μὲν, ὡς ἔοικεν, ἀμφοτέρων ὁ Μαρδόκιος. Ὁ μὲν ἐν τῷ ἐν Λεβαδίᾳ μαντεῖα πρ. Φων. Αἰ. χρ. τὸν πρὸς τὰς βαρβάρους χρῆσιμόν ἐξ. ὡς μηδὲνα ζ. ὁσίαν τῶν παρόντων ἐκείνων ὡς τῷ ἐνθ. λέγοντος, (aut σημαίνοντος) ὅτι τοῖς βαρβάρους &c. R. notat, Amphiarai oraculum fuisse apud Thebas, & ex Herodot. 8, 135. legendum censet τὸ τῷ Ἀμφιάρῳ. ἂν ἀπεπειράθημεν (aut ἀπεπειράθη ὁ Μαρδόκιος) ἀμφοτέρων. ὁ μὲν ἐν τῷ παρὰ Πτώῳ Ἀπόλλωνι μαντεῖα προφήτης Φωνῆ Κερῖα χρώμενος τὸν πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν βαρβάρων (scilicet σπερδάντας) χρῆσιμόν ἐξ. ὡ. μηδ. ζην. ἀπάντων τῶν παρόντων ἐκείνων — adeo ut nemo unius eorum corona eum intelligeret — aut μηδ. ζην. ἀπάντων τῶν παρόντων, ἂν ἔλεγεν ἐκείνος. Monet porro, didionem ἐνθασιασμῶ τι τοῖς βαρβάρους ἐκ ἐσι non admodum elegantem esse, neque ipsam pro τοῖς βαρβάρους ἐνθασιασμῶ ἀδὲν μετῆσι, partem nullam barbaris esse divinae mentis, & legit deinde ἐδὲ δέδοται. W. conjectura haec est: ἐχῆτρον τὸ Πτώα ἢ τὸ τῷ Ἀμφιάρῳ. Καὶ ἀπεπειράθη Μαρδόκιος, ὡς ἔοικεν, ἀμφοτέρων. Ὁ μὲν ἐν τῷ Πτώῳ μαντεῖα προφήτης Φωνῆ Αἰολίδι χρώμενος τὸ πρὸς τῷ, τῇ βαρβάρων χρῆσιμόν ἐξήνεγκεν ὡς μηδὲνα ζηνεῖται ὡς ἂν τῶν παρόντων ὅν ἔχει νῦν. τῷ δ' ἐνθασιασμῶ ὁ βάρβαρος ἤκουεν, ἐδ' ἐδῆτο Φωνῆ Ἐλληνίδα λαβεῖν τὸ προστατῆμενον ἐρμηνεύσαν. Petav. ἀπεπειράθη. Turn. ἀπεπειράθη δὲ.

³ Petav. ὡς μὲν. Turn. V. ἂν ὁ μὲν ζην.

σιμον¹ ἐξήνεγκεν. ὥσε μηδένα ξυνεῖναι ἀγίων τῶν παρόντων ὃν ἐκεῖνον², ὡς τῆ ἐνθεσιασμῆ τι τοῖς βαρβάροις ἐν ἔσιν. ἔ δέδοται Φωνὴν Ἑλληνίδα λαβεῖν τὸ προσταττόμενον ὑπηρετῶσαν. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς Ἀμφιάρεω δᾶλος³ ἔδοξε κατὰ τὰς ὑπικς ὑπηρετήν τῆ θεῶ Φανέντα, πρῶτευ μὲν ἀπὸ Φωνῆς ἐκβάλλειν αὐτόν, ὡς τῆ θεῶ μὴ παρόντος⁴, ἔπειτα ταῖς χερσὶν ὠθεῖν, ἐπιμένοντος δὲ, λίθον εὐμεγέθη λαβόντα τὴν κεφαλὴν πατάξαι. ταῦτα δ' ἦν ὡσπερ ἀντίφωνα τῶν γενησομένων· ἠτήθη γὰρ ὁ Μαρδόσιος, ἔ βασιλέως, ἀλλ' ἐπίτροπος καὶ διακόνος βασιλέως ἡγεμένους⁵ τῶν Ἑλλήνων, καὶ λίθῳ πληγεὶς ἔπεσεν, ὡσπερ ὁ Λυδὸς ἔδοξε πληγῆναι κατὰ τὰς ὑπικς. ἠμαρξέ δὲ τότε καὶ⁶ τὸ περὶ τὰς Τεγύρας χρησθήριον, ὅπε καὶ γενέσθαι τὸν θεὸν⁷ ἰσορῶσι, καὶ ναμάτων δυεῖν παραρρέοντων, τὸ μὲν, Φοίνικα, θάτερον δ' ἐλαίαν καλεῖσθαι ἄχρι νῦν, ὡς⁸ ἔνιοι λέγουσιν. ἐν μὲν ἔν τοῖς Μηδικαῖς Ἐχεκράτης προφητεύοντος, ἀνείλε νίκην καὶ κράτος πολέμου τοῖς Ἑλλήσιν ὁ θεός· ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Δηλίοις ἐκπεσῶσι τῆς νήσου⁹ Φασί χρησμὸν ἐκ Δελφῶν κομιθῆναι, προσταττόντα τὸν τόπον ἀνευρεῖν, ἐν ᾧ γέγονεν ὁ Ἀπόλλων, καὶ θυσίας τινὰς ἐκεῖ τελέσαι. θαυμαζόντων δὲ καὶ διαπορέντων, εἰ μὴ παρ' αὐτοῖς ὁ θεός,

ἀλλ'

1 Bas. τὸν πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρησμὸν.

2 Turn. ξυνεῖνοι ὁσίων τῶν παρόντων ἐκεῖνων; Turn. V. ἐκεῖνον absque ὃν; Petav. ξυνεῖνοι ἀγίων παρόντων.

3 W. legi vult Lydis.

4 R. & W. susp. μὴ παριέντος, deo intrare eum non finente.

5 R. susp. ἔ βασιλέως, ἀλλ' ἐπίτροποι βασιλέως προσητημένους τῶν Ἑλλήνων.

6 Petav. καὶ τότε.

7 scil. Apollinem. R.

8 R. delendum censet ὡς. Paulo ante Turn. τῆ μὲν Φοίνικα θάτερα δ' ἐλαίαν. Petav. deinde προφητεύσαντος.

9 De Delis ex insula sua per vim Atheniensium ejectis v. Thucyd. init. L. V. R.

ἄλλ' ἐτέρωθι γεγόνει, τὴν Πυθίαν προσανελεῖν, ὅτι κο-
ρώνη Φράσει τὸ χωρίον αὐτοῖς. ἀπιόντας ¹ ἔν ἐν Χαι-
ρωνεῖα γενέσθαι, καὶ τῆς πανδοκευτρίας ἀκῆσαι, πρὸς
τινας ξένους βαδίζοντας ² εἰς Τεγύρας περὶ τῶ χρηση-
ρίε διαλεγομένης· τῶν δὲ ξένων, ὡς ἀπήεσαν, ἀσπα-
ζομένων καὶ προσαγορευόντων τὴν ἀνδρωπον, ὅπερ ἠνο-
μάζετο, Κορώνην, συνεῖναι τὸ λόγιον, καὶ θύσαντας ἐν
ταῖς Τεγύραις τυχεῖν καθόδα μετ' ὀλίγου χρόνον ³.
γεγόνασι δὲ καὶ νεώτεραι τέτων ἐπιφάνειαι περὶ τὰ
μαντεῖα ταῦτα, νῦν δ' ἐκλέλοιπεν· ὥς τὴν αἰτίαν
ἄξιον εἶναι παρὰ τῷ Πυθίῳ διαπορῆσαι τῆς μεταβολῆς.

VI. Ἦδη δὲ πως ἀπὸ τῶ νεῶ προϊόντες ⁴ ἐπὶ ταῖς
θύραις τῆς Κνιδίων λέσχης ἐγεγόνειμεν· παρελθόντες
ἔν εἴσω, τὰς Φίλας, πρὸς ἑς ἐβαδίζομεν, ἐωρῶμεν καθη-
μένους, καὶ περιμένοντας ἡμᾶς· ἦν δὲ τῶν ἄλλων ἡσυ-
χία διὰ τὴν ὥραν, ἀλειφομένων ἢ θεωμένων τὰς ἀθλη-
τάς. καὶ ὁ Δημήτριος διαμειδιάσας· Ψεύσομαι (εἶπεν)
ἢ ἔτυμον ἐρέω ⁵; δοκεῖτέ μοι μηδὲν ἄξιον σπέμμα διὰ
χειρῶν ἔχειν. ὄρῳ γὰρ ὑμῶς ⁶ ἀνειμένως σφόδρα καθη-
μένους καὶ διακεχυμένους τοῖς προσώποις. ὑπολαβὼν ἔν
ὁ Μεγαρεὺς Ἑρακλέων· Οὐ γὰρ ζητῶμεν (εἶφη) τὸ
βάλλω ῥῆμα, πότερον τῶν δύο τὸ ἐν λάμβδα κατὰ τὸν
μέλλοντα χρόνον ἀπόλλυσιν, ἐδ' ἀπὸ τίνων ἀπλῶν ὀνο-
μάτων τὸ χεῖρον καὶ τὸ βέλτιον, καὶ τὸ χεῖρισον καὶ

V 2

τὸ

¹ Sic, R. jubente, ex Ald. & Bas. restitui cum W. sce-
dentibus Xyl. A. B. D. E. Venet. 1. 2. Colleg. Nov. Petav.
Vulgo ὑπιόντας, quod Steph. recepit ex Schott. Jannot. Coll.
Muret.

² Petav. ξένους ἔτι βαδίζοντας.

³ altero anno, postquam ab Atheniensibus expulsi fuissent
Delii, redacti sunt ab iisdem. R.

⁴ Petav. προσιόντες.

⁵ Odyss. 4, 140.

⁶ Petav. ἡμᾶς; deinde δέξασθαι idem pro δέξασθαι; nec non
ὡς δὴ pro ἑς δὴ.

τὸ βέλτισον ἐχημάτισαι. ταῦτα γὰρ ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτα συντείνει καὶ συνίστησι τὸ πρόσωπον· τὰ δ' ἄλλα ἔξεισι τὰς ὀφρῦς κατὰ χώραν ἔχοντας Φιλοσοφεῖν καὶ ζητεῖν, ἀτρέμα μὴ δεινὸν βλέποντας, μηδὲ χαλεπαίνοντας τοῖς παρῶσιν. Δέξαθε ἔν, ὁ Δημήτριος, ἡμᾶς, ἔφη, καὶ μεθ' ἡμῶν λόγον, ὃς δὴ προσπέπλωκεν ἡμῖν οἰκείος ἂν τῷ τόπῳ, καὶ διὰ τὸν Θεὸν ἅπασι προσήκων· καὶ ὅπως ἔσ' ἀσυνάξετε τὰς ὀφρῦς ἐπιχειρῶντες σιοπεῖτε.

VII. Ὡς ἔν ἀνελίχθημεν διαναθεζόμενοι, καὶ πρῶβαλεν εἰς μέσον ὁ Δημήτριος τὸν λόγον, εὐθὺς ἀναπηδήσας ὁ κυνικός Δίδυμος, ἐπίκλησιν Πλανητιάδης, καὶ τῇ βακίῃ ἠὲ δὲ ἢ τρεῖς πατάξας, ἀνεβόησεν· Ἰὲ ἰὲ, δύσκριτον πρᾶγμα καὶ ζητήσεως δεόμενον πολλῆς, ἤκετε νομίζοντες ἡμῖν. Θαυμασὸν γὰρ ἔστιν, εἰ τοσαύτης ἱκανίας ὑπονεχυμένης μὴ μόνου, ὡς προεῖπεν Ἡσίοδος¹, αἰδῶς καὶ νέμεσις τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀπολελοῖσασιν, ἀλλὰ καὶ πρόνοια Θεῶν συσκευασαμένη² τὰ χρηστήρια πανταχόθεν οἴχεται. τὲναντίον δ' ὑμῖν ἐγὼ προβάλλω διαπορῆσαι, πῶς ἔχῃ καὶ τότε ἀπείρηκεν, ἐδὲ Ἡρακλῆς αὐθις ἢ τις ἄλλος Θεῶν ὑπέσπασε τὸν τρίποδα, καταπιμπλάμενον αἰχρῶν καὶ ἀθέων ἐρωτημάτων, ἔ τῷ Θεῷ προβάλλασιν, οἱ μὲν ὡς σοφιστὴ διάπειραν λαμβάνοντες, οἱ δὲ περὶ Θεσαυρῶν ἢ κληρονομῶν, ἢ γάμων παρανόμων διερωτῶντες· ὡς κατὰ κράτος ἐξελέγχθηδαι τὸν Πυθαγόραν εἰπόντα, βελτίστες ἑαυτῶν γίνεσθαι τὰς ἀνθρώπους, ὅταν πρὸς τὰς Θεὰς βαδίζωσιν.

ἔτως

¹ Vulgo ex Ald. εἰ εἰς τοσαύτ. κακ. Abest εἰς a Bas. & Petav. & delevi, R. probante. Omisit idem W. adfentientibus A. D. Venet. 1. 2. Colleg. Nov. Schott. Jannot. Coll. Mur. Xyl. Sufp. porro R.º auctorem dedisse Θαυμασὸν γὰρ ἔδεν ἔστι, ob sequens τὲναντίον.

² Operum v. 198.

³ Petav. συγκατεσκευασμένη; deinde idem ὑπέπλεκε pro ὑπίσπ.

ἔτως ἔ καλῶς εἶχεν, ἀνδρώπε πρεσβυτέρη παρόντος ἀρ-
 νεΐδαι καὶ ἀποκρύπτειν νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ πά-
 θη, ταῦτα γυμνὰ καὶ περιφανῆ κομίζουσι ¹ ἐπὶ τὸν
 θεόν. ἔτι δὲ αὐτῆ βελομένη λέγειν, ὃ τε Ἡρακλέων
 ἐπελάβετο τῆ τρίβωνος, καὶ γὰρ, χεδὸν ἀπάντων αὐτῷ
 συνηθέατος ἄν. Παῦς (ἔφην) ὦ Φίλε Πλανητιάδη,
 παροξύνων τὸν θεόν. εὐόργητος ² γάρ ἐσι καὶ ἐ πρῶτος,
 κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν, ὡς Φησιν ὁ
 Πίνδαρος ³. καὶ εἴτε ἡλιός ἐστιν εἴτε κύριος ἡλίου, καὶ
 πατήρ, καὶ ἐπέκεινα τῆ ὄρατῆ παντὸς, ἐν εἰνὸς ἀπ-
 αξίῳ Φωνῆς τὸς νῦν ἀνθρώπους, οἷς αἰτιός ἐστι γενέσεως
 καὶ τροφῆς, καὶ τῆ εἶναι καὶ φρονεῖν. ἐδ' ἅμα τὴν
 πρόνοιαν, ὡσπερ εὐγνώμονα μητέρα καὶ χρηστὴν, πάν-
 τα ποιῶσαν ἡμῖν, καὶ φυλάττεσαν, ἐν μόνῃ μνησίκαπον
 εἶναι τῇ μαντικῇ, καὶ ταύτην ἀφαιρεῖσθαι δεῖσαν ἐξ ἀρ-
 χῆς. ὡσπερ ἐχί καὶ τότε πλειόνων ὄντων ἐν πλείοσιν ἀν-
 θρώπων πονηρῶν, ὅτε πολλαχόθεν τῆς οἰκμένης χρησηρια
 καθεῖσθαι. δεῦρο δὲ πάλιν καθίσας, καὶ πρὸς τὴν καίαν,
 ἦν εἴωθας ἀεὶ τῷ λόγῳ κολάζειν, πυθικῆς ⁴ ἐνεχειρίας σπει-
 σάμενος, ἑτέραν τινὰ μετ' ἡμῶν αἰτίαν ζῆτει τῆς λεγομένης
 ἐκλείψεως τῶν χρησηρίων. τὸν δὲ θεὸν εὐμενῆ Φύλαττε καὶ
 ἀμῆνιτον. ἐγὼ μὲν ἐν ταῦτ' εἰπὼν τοσῶτον διεπραξάμην,
 ὅσον ἀπελθεῖν διὰ θυρῶν σιωπῆ τὸν Πλανητιάδην.

V 3

VIII.

1 E Turn. sic enotatur: ταῦτα. ναῦ δὲ γ. κ. π. κομίζαν.
 Paulo ante Ald. ἔτως ἀρα καλῶς εἶχεν. Hinc Turn, vertit: ac
 videlicet honestum erat, & affertur ex eod. conjectura, legendum
 forsan ἄνεσι, quod e compendio scripturae prave notatum vide-
 tur pro ἀνθρώποις.

2 Petav. εὐοργίτος, s. εὐοργίλος.

3 Vide supra pag. 246. W. susp. καίτοι κατεκρίθη, ut
 Xyl. vertit *quantquam*.

4 Ad haec illustranda Kaltw. notat: Die Griechen pflegten
 bey den pythischen und überhaupt bey allen grossen und feyer-
 lichen Spielen ihre Uneinigkeiten eine Zeitlang zu vergessen,
 und solange jene dauerten, mit einander in Ruhe und Friede
 zu leben.

VIII. Ἦσυχίας δὲ γενομένης ἐπ' ὀλίγον¹, ὁ Ἀμμόνιος ἐμὲ προσαγορεύσας· Ὅρα, τί παιῖμεν, (εἶπεν) ὦ Λαμπρία, καὶ πρόσεχε τῷ λόγῳ τὴν διάνοιαν, ὅπως μὴ τὸν Θεὸν ἀναίτιον ποιῶμεν. ὁ γὰρ ἄλλῳ τινὶ, καὶ μὴ Θεῷ γνώμη τὰ παυσάμενα τῶν χρηστηρίων ἐκλιπεῖν ἠγάμενος, ὑπόνοιαν δίδωσι τῷ μὴ γενέσθαι μηδ' εἶναι διὰ τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐτέρῳ τινὶ τρόπῳ νομίζειν. εἰ γὰρ ἄλλη γέ τις ἐστὶ μείζων ἢ δὲ κρείττων δύναμις, ὥστε ἀναίρειν καὶ ἐφανίζειν ἔργον Θεῷ τὴν μαντικὴν ἔσαν. ὁ μὲν ἦν Πλανηγιάδης λόγος ἐκ ἀρετῆς ἐμοί, διὰ τε τὰλλα καὶ τὴν ἀνωμαλίαν, ἣν περὶ τὸν Θεὸν ποιεῖ, πῆ μὲν ἀποστροφόμενον, καὶ ἀπαξιῶντα τὴν κακίαν, πῆ δὲ πάλιν αὐτὸν προσιέμενον· ὥσπερ εἰ βασιλεὺς τις, ἢ τύραννος, ἐτέροις αποκλείαν θύραις τὰς πονηρὰς, καὶ ἐτέρας εἰσδέχοιτο καὶ χρηματίζει. τὰ δὲ μεγίστη καὶ ἰανῶ², καὶ μηδαμῶ περιττῶ, πανταχῆ δὲ αὐτάρκεις, μάλιστα τοῖς Θεοῖς πρέποντος ἔργα, εἰ ταύτην

1 Dedi, R. jubente, comina post ὀλίγον, quod vulgo est post γενομένης.

2 R. susp. τὰ δὲ βελτίστα καὶ ἰανῶ ὄντος — cum optima rerum illa sit, quae sit sufficiens & nusquam redundet, sed ubique tantum praestet, quantum satis sit — μάλιστα τοῖς Θεοῖς πρέπον οἶμοι ποιεῖν ἔργον, εἰ ταύτην — existimet eum rem facturum diis maxime decoram, qui hoc orsus a principio ajnt. &c. W. judice, aut complura exciderunt, aut probanda Xylandri interpretatio. Haec est: Sed cum deos id opus maxime deceat, quod maximum sit & sufficiens, nusquam supervacaneum, ubique plenum & nihil extra se requirens: si quis hoc sumens — — sic ratiocinetur, deum si multa reliquisset, nihil aliud acturum fuisse, quam Graeciae vastitatem augeturum: hujus ego subtilitatem commenti admodum probavero. In his apodoteos verbis Xylandro suspecta est vox παράχομι. Turn. vertit: equidem ei plus satis orationis supereditare possim. R. susp. καὶ τῷ οἶδα ἀκριβῶς, ὡς ἂν τῷ παράχοι πρόσασιν τῆς εὐριστολογίας, eaque in re (i. e. id si fecisset deus, si multa reliquisset oracula) certo scio, eum aliqui praestitutum fuisse causam comminiscendi aliquas in deum accusationes vel reprehensiones. W. haec verba ita concipienda suspi-

την λαβὼν ἀρχὴν ¹ Φαίη τις, ὅτι τῆς κοινῆς ὀλιγαν-
 δρίας, ἦν αἱ πρότεραι εἴσεις καὶ οἱ πόλεμοι περὶ ² ἄ-
 σαν ὁμῶς τὴν οἰκωμένην ἀπειργάσαντο, πλεῖστον μέρος
 ἢ Ἑλλάς μετέχθη, καὶ μόλις ἂν νῦν ὅλη παράχοι
 τριχιλίαις ὀπλίταις, ὅσας ³ ἢ Μεγαρέων μίαν πόλιν ἐξέ-
 πεμψεν εἰς Πλαταιάς. ἔθεν ἔν ἕτερον ἦν τὸ πολλὰ
 καταλιπεῖν χρῆσιμα τὸν Θεόν, ἢ τῆς Ἑλλάδος ἐλέγ-
 χειν τὴν ἐρημίαν, ἀκριβῶς ἂν αὐτῷ παράχοιμι τῆς εὐ-
 ρισιλογίας. τίνος γὰρ ἦν ἀγαθόν ⁴, εἰ ἐν Τεγύραις
 ὡς πρότερον ἦν μαντεῖον, ἢ περὶ τὸ Πτώον ⁵, ὅπε μέρ-
 ος ἡμέρας ⁶ ἐντυχθεῖν ἐστὶν ἀνθρώπῳ νέμοντι. καὶ γὰρ
 τῆτο δὴ πε ἐνταῦθα πρεσβύτατον ὄν χρόνῳ τε καὶ δό-
 ξῃ ⁷ κλεινότατον, ὑπὸ Θεοῖς χαλεπῶς δρακίνας πολὺν
 χρόνον ἐρημον γενέσθαι καὶ ἀπροσπέλασον ἰσορροσιν. ἐκ
 ὁρθῶς τὴν ἀργίαν ⁸, ἀλλ' ἀνάπαλιν λαμβάνοντες. ἢ
 γὰρ ἐρημία τὸ Θερίον ἐπηγάγετο μᾶλλον, ἢ τὸ Θερίον
 ἐποίησε τὴν ἐρημίαν ⁹. ἐπεὶ δὲ τῷ Θεῷ δόξαν ἔτως,

V 4

η

fupicatur ἀκριβῶς αὐτῷ μαρτυρίαν παράχοιμι τῆς εὐρεσιλογίας.
 De sensu vocis εὐρεσιλ. confule Xylandri notam, Vol. VII.
 p. 101. n. 3. allatam.

1 abest ἀρχὴν ab Ald. & Baf.

2 Turn. fufp. παρὰ.

3 Baf. ὄσων; Ald. ὄσον; Xyl. correxit. De re ipfa conf.
 Herod. 9, 28.

4 Infolens, R. iudice, diftio pro τίνι, vel πρὸς τί γὰρ ἦν
 ἀγαθόν, cui enim homini proderat, aut cui rei? cui bono
 erat? Inferendum deinde cenfui εἰ. Vulgo ἀγαθόν ἐκ Τεγύ-
 ραις, ὡς πρότ. ἦν μ. Bryan. pro hoc ἦν maluit εἶναι ad Plut.
 Vit. T. II. p. 574. W. fufp. εἰ Τεγύραις, vel εἰ ἐν Τεγ. aut
 leg. εἶναι cum Br.

5 R. mavult περὶ τὸν Πτ. fc. Apollinem, ut fit μαντεῖον
 περὶ τινα idem quod μαντεῖον τινός.

6 Turn. μεθ' ἡμέρας. W. quaerit, an ἔργον ἡμέρας, integri
 diei opus est unum deprehendere pascensem.

7 R. mavult χρόνῳ τε πρεσβύτατον ὄν. καὶ δόξῃ κλ.

8 W. corrigi vult cum Mez. αἰτίαν.

9 Petav. ἢ γὰρ ἐρημία τὸ Θερίον ἐποίησε τὴν ἐρημίαν.

ἢ τε Ἑλλάς ἐβρώθη πόλεσι, καὶ το χωρίου ἀνθρώποις ἐπλήθυσεν, δυσὶν ἐχρῶντο προφήτῃσιν ἐν μέρει καθιεμέναις ¹, καὶ τρίτῃ δ' ἑφεδρος ἦν ἀποδεδειγμένη. νῦν δ' ἐστὶ μία προφήτις, καὶ ἐν ἐγκαλῶμεν· ἐξαρκεῖ γὰρ αὐτῇ ² τοῖς δεομένοις. ἔ τοίνυν αἰγιατέον ἐδὲ τὸν θεόν· ἢ γὰρ ἕσα μαντικὴ καὶ διαμένεσα πᾶσιν ἐστὶν ἰκανή, καὶ πάντα ἀποπέμπει τυγχάνοντας ὡν χρῆζουσιν. ὡσπερ ἂν ἐννέα κήρυξιν ὁ Ἄγαμέμνων ἐχρῆτο ³, καὶ μόλις κατεῖχε τὴν ἐκκλησίαν διὰ πλῆθος, ἐνταῦθα ⁴ δὲ ὄψεθε μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ἐν τῷ θεάτρῳ μίαν Φωνὴν ἐξινησμένην εἰς πάντα· ἕτως τότε πλείοσιν ἐχρῆτο Φωναῖς πρὸς πλείονας ἢ μαντικῇ, νῦν δὲ τὸναντίον ἔδει θαυμαζεῖν τὸν θεόν, εἰ περιεώρα τὴν μαντικὴν ἀχρήτως δίνην ὕδατος ἀπορρέεσαν, ἢ, καθάπερ αἱ πέτραι, ποιμένων ἐν ἐρημίᾳ καὶ βοσκημάτων Φωναῖς αὐτηχῶσαν.

IX. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Ἀμμωνίᾳ, καὶ σιωπῶντος, ὁ Κλεόμβροτος ἐμὰ προσαγορεύσας· Ἦδη σὺ τῆτο δέδωκας (ἔφη) τὸ καὶ ποιεῖν ταυτὶ τὰ μαντεῖα καὶ ἀναιρεῖν τὸν θεόν. Οὐκ ἔγωγε· (εἶπον) ἀναιρεῖσθαι μὲν γὰρ ἐδὲν αἰτία θεῷ Φημί ⁵ μαντεῖον, ἐδὲ χρησῆριον· ἀλλ' ὡσπερ ἄλλα πολλὰ ποίαντος ἡμῖν ἐκείνε καὶ παρασκευάζοντος, ἐπάγει Φθορὰν ἐνίοις καὶ σέρησιν ἢ Φύσις, μᾶλλον δ' ἢ ὕλη σέρησις ἕσα ἀναφεύγει ⁶

πολ-

¹ R. hoc quidem accipi posse monet pro καταβαινέσαις, scilicet eis τὸ ἄδυτον vel ἄντρον. Mavult tamen καθιεμέναις, quod Xyl. quoque & W. probant. Petav. καθιεμέναις. Paulo ante W. dedit ἐπλήθυσεν pro ἐπλήθυσ. Idem valet utraque vox. Petav. ἐπλήθυσεν.

² Petav. Ald. ἐξαρκεῖ παρ' αὐτῇ.

³ Iliad. II. 96. 199.

⁴ Kalw. adnotat: „bey den pythischen Spielen, bey welchen dramatische Dichter und Schauspieler mit einander um den Preis stritten.“

⁵ Petav. Φήμη, ad quod subaudiendum foret ἐστὶ, monente Collectore suppl. var. lect. Frft.

⁶ Xyl. coniecit & vertit ἀνοφαίνα, resexit. W. id probat.

πολλοῖς καὶ ἀναλύει τὸ γινόμενον ὑπὸ τῆς κρείττονος αἰτίας, ἔτω μαντικῶν οἶμαι δυνάμεων σκοτώσεις ἐτέρας¹ καὶ ἀναιρέσεις εἶναι, πολλὰ καλὰ τῷ Θεῷ διδόντος ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μηθέν· ὡσεὶ θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεὸς δὲ ἔ, κατὰ τὸν Σοφοκλέα. τὴν δ' ἐσίαν αὐτῶν καὶ δύνάμιν τὰς ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλη φασὶν² δευτὲρ ὀφείλειν ζητεῖν, τῷ Θεῷ τῆς ἀρχῆς, ὡσπερ ἐστὶ δίκαιον, φυλαττομένης. εὐηθεὶς γάρ ἐστι καὶ παιδικὸν κομιδῇ τὸ οἶσθαι τὸν θεὸν αὐτὸν, ὡσπερ τὸς ἐγγαστριμύθους, Εὐρυκλέας πάλαι, νυνὶ³ Πύθωνα προσαγορευομένης, ἐνδύομενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν ὑποφθέγγεσθαι, τοῖς ἐκείνων σώμασι καὶ φωναῖς χρώμενον ὀργάνοις. ὁ γὰρ θεὸν ἐγκαταμιγνύς⁴ ἀνθρωπίναις χρεῖαις ἔ φειδεται τῆς σεμνότητος, ἐδὲ τηρεῖ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος αὐτῷ⁵ τῆς ἀρετῆς.

X. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος· Ὀρθῶς λέγεις· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ λαβεῖν καὶ διορίσαι, πῶς χρησέον καὶ μέχρι τίμων τῇ προνοίᾳ, χαλεπὸν, οἱ μὲν ἔθενός ἀπλῶς τὸν θεόν, οἱ δὲ ὁμῶς τι πάντων αἴτιον ποιῶντες, ἀσοχῶσι τῷ μετρίῳ καὶ πρέποντος. εὐ μὲν ἔν λέγεσιν οἱ λέγοντες⁶, ὅτι Πλάτων τὸ ταῖς γεννωμέναις ποιότησι ὑποκείμενον

V 5

501-

¹ R. susp. σκοτώσεις ὑπ' αἰτίας ἐτέρας.

² Turn. Φημί. Sic quoque vertit — *conferam*. W. susp. ἔτως ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλη Φημί δεῖν, ὡ φίλε, ζητεῖν.

³ R. susp. ὡσπερ εἰς τὰς ἐγγαστριμύθους, Εὐρ. πάλαι, νυνὶ δὲ Πύθ.

⁴ Sic ex Turn. supplevi, quae vulgo deesse videntur. Consentiant Amiot. Xyl. Mez. & probat W. Vulgo nimirum legitur ὀργάνοις. καταμιγνύς. R. susp. ὀργάνοις, οἷς ἑαυτὸν καταμιγνύς ἔ φ. per quae instrumentum se immiscens in res humanas parcat suae majestati. Mavult deinde τηρεῖν pro τηρεῖ, cum respiciat ad superius ὑποφθέγγεσθαι.

⁵ Dedi αὐτῷ cum Pol. Leonic. Mez. pro vulg. αὐτό. Colleg. Nov. αὐτῶν, quo recepto etiam θεός ponendum foret pro θεόν. R. mavult αὐτῷ.

⁶ Petav. λέγεις καὶ οἱ λέγοντες. Paulo post Euseb. ἦν ἑλλην, quod Xyl. mavult, pro ὁ νῦν ὕλην.

σοιχεῖον ἐξευρών, ὃ νῦν ὕλην καὶ Φύσιν καλεῖσιν, πολλῶν ἀπήλλαξε καὶ μεγάλων ἀποριῶν τὰς Φιλοσόφους. ἐμοὶ δὲ δοκῶσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ¹, καὶ τρόπον τινὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγου εἰς ταῦτ' οὐ καὶ συνάπτον ἐξευρόντες· εἴτε μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρην ὁ λόγος ἔτός ἐστιν, εἴτε Θράκιος ἀπ' Ὀρφέως, εἴτ' Αἰγύπτιος, ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκατέρωθεν τελεταῖς ἀναμειγμένα πολλὰ θρησκῶν καὶ πένδιμα ² τῶν ὀργιαζομένων καὶ δραμένων ἱερῶν ὀρῶντες. Ἑλλήνων δὲ Ὅμηρος μὲν φαίνεται κοινῶς ἀμφοτέροις χρώμενος τοῖς ὀνόμασι, καὶ τὰς θεὰς ἔστιν ὅτε δαίμονας προσαγορεύων· Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος ἐξέδηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεὰς, εἴτα δαίμονας πολλὰς κἀγαθὰς ³, εἴτα ἥρωας, εἴτα ἀνθρώπους, τῶν ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. ἕτεροι δὲ μεταβολὴν τοῖς τε σώμασιν ὁμοίως ποιῶσι καὶ ταῖς ψυχαῖς, ὥσπερ ἐκ γῆς ὕδωρ, ἐκ δὲ ὕδατος ἀήρ, ἐκ δ' ἀέρος πῦρ γεννώμενον ὀρᾶται, τῆς ἐτίας ἀνω φερομένης· ἕτως ἐκ μὲν ἀνθρώπων εἰς ἥρωας, ἐκ δὲ ἥρων εἰς δαίμονας, αἱ βελτίονες ψυχαὶ τὴν μεταβολὴν λαμβάνουσιν.

ἐκ

¹ V. addit θέντες. Deinde Frft. & R. ὑμῶν. Correxī. Deinde μάγων τῶν περὶ ex Euseb. probante Xyl. pro vulg. μάγων τῶν τε περὶ.

² Sic Euseb. qui hunc locum refert Praep. Evang. V. 4. dedique cum W. Vulgo ἀναμειγμένα πρὸς τὰ θρησκῶν καὶ πένδιμα τινὰ. V. πολλὰ τὰ θρησκῶν. F. & Venet. 2. omittunt quoque τινὰ. Xyl. versf. & Mez. πολλὰ θρησκῶν.

³ Lacunam hic esse, Xyl. monet, ex Euseb. ita explendam: εἴτα δαίμονας, εἴτα ἥρωας, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσιν, ἀνθρώπους. ἐξ ὧν εἶκοι ποιεῖν τὴν μεταβολὴν, τῶν μὲν χρυσῶν γένος εἰς δαίμονας πολλὰς κἀγαθὰς, τῶν δὲ ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. Vertit idem Xyl. At, R. iudice, nil deesse videtur, sed haec sententia esse, Hesiodum ex heroibus & semidiis, quos alii pro iisdem habent & in unam classē conjiciunt, duas diversas classes efficere. Cum Xyl. consentit W.

ἐκ δὲ δαιμόνων ὀλίγαι μὲν ἔτι ¹ χρόνῳ πολλῶ δι' ἀρε-
τῆς καθαρθεῖσαι παντάπασι θεότητος μετέχον· ἐνίαις
δὲ συμβαίνει μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑφιεμένας καὶ
ἐνδυομένας ² πάλιν σώμασι θνητοῖς, ἀλαμπῆ καὶ ἀμυ-
δρᾶν ζῶην, ὥσπερ ἀναθυμίασιν, ἴχειν.

XI. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἶται καὶ περιόδοις τισὶ χρό-
νων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς ³. λέγει γὰρ ἐν
τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττομένους·

Ἐννέα τει ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη,

Ἀνδρῶν ἠβώντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·

Τρεῖς δ' ἐλάφης ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ Φοῖνιξ

Ἐννέα τὰς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς ⁴ τὰς Φοίνικας

Νύμφαι εὐπλόκαμοι, κῆραι Δίδος αἰγίοχοιο.

τῆτον τὸν χρόνον εἰς πολὺ πλῆθος ἀριθμῶ συνέχουσιν οἱ
μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεάν. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῷ·
ὥς γίνεσθαι τὸ σύμπαν ἐννεακχιλία ἔτη καὶ ἐπ' ἀκό-
σια καὶ εἴκοσι τῆς τῶν δαιμόνων ζωῆς. ἐλαττον μὲν ἔν
νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τῶν μαθηματικῶν, πλεον δ' ἔδδ
Πίνδαρος εἴρηκεν ⁵, εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν ἰσοδένδρα τέκ-
μαρ αἰῶνος λαχέσας, διὸ καὶ καλεῖν αὐτάς ἀμαδρυδάς.
ἔτι δ' αὐτῷ λέγοντος, Δημήτριος ὑπολαβάν· Πῶς (ἔφη)
λέγεις, ὦ Κλεόμβροτε, γενεάν ἀνδρὸς εἰρήσθαι τὸν ἐνιαυ-
τόν;

¹ R. pro ἔτι legi vult ἐν. Pro seq. καθαρθεῖσαι Petav. καὶ θαρ-
θήσαι.

² Sic R. legendum monuit e Turn. & dedi pro vulg. ἀνα-
λυομένας. In Ind. var. lect. exhibetur quidem ἐνδυμένας.
Xyl. maluit ἀναδυομένας. W. probat ἐνδυομένας.

³ Petav. τελευτάς, & deinde αἰνιττομένη.

⁴ Secutus sum W. ἡμεῖς dantem pro vulg. ὑμεῖς ex Schott.
& Mez. nam nympha est, quae loquitur. Turn. quoque ex-
hibet ἡμεῖς. Locus Hesiodi depromptus est ex opere deperdi-
to, cui, Kaltw iudice, inscriptio fuit θεῶι λόγοι.

⁵ Sic Xyl. legit, & e Turn. enotatur, dedique pro vulg.
πλεον δ' ἔ. Πίνδαρος δ' εἴρ. W. scripturam minime certam esse
monet. Praefert tamen, ut in re incerta, Turnebianum. Cf.
Schneid. fragm. Pindar. pag. 77. ubi est τέκμαρ, quod quoque
e Turn. & Bong. affertur.

τόν; ἔτε γὰρ ἡβῶντος, ἔτε γηρῶντος, (ὡς ἀναγινώσκουσιν ἔνιοι) χρόνος ἀνθρωπίνῃ βίῃ τοσῶτος ἐστίν. ἀλλ' οἱ μὲν ἡβῶντος ἰ ἀναγινώσκοντες, ἔτη τριάκοντα ποίεσι τὴν γενεὰν καὶ Ἡράκλειτον· ἐν ᾧ χρόνῳ γεννῶντα παρέχει τὸν ἐξ αὐτῆ γεγενημένον ὁ γεννήσας. οἱ δὲ γηρῶντων πάλιν ἐχ ἡβῶντων γράφοντες, ὁκτὼ καὶ ἑκατὸν ἔτη νέμεισι τῇ γενεᾷ. τὰ γὰρ πενήκοντα καὶ τέσσαρα μεσέσης ὄρου ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι, συγκείμενον ἓκ τε τῆς μονάδος καὶ τῶν πρώτων δυεῖν ἐπιπέδων καὶ δυεῖν τετραγώνων καὶ δυεῖν κύβων ², ἕς καὶ Πλάτων ἀριθμὸς ἔλαβεν ἐν τῇ ψυχογονίᾳ. καὶ ὁ λόγος ὅλος ἤνιχθαι δοκεῖ τῷ Ἡσιόδῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν, ὀπηνίαια συνεκλείπειν τοῖς ὑγροῖς εἰκὸς ἐστὶ τὰς Νύμφας,

— Αἰ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται

Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα.

XII. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος· Ἀκῶ ταῦτ' (ἔφη) ποτῶν καὶ ὄρω τὴν Στωϊκὴν ἐκπύρωσιν, ὡς περ τὰ Ἡρακλείτη καὶ Ὀρφείως ἐπινεμομένην ἔτη, ἔτω καὶ τὰ Ἡσιόδα καὶ συνεξαπατῶσαν ³. ἀλλ' ἔτε τῷ κόσμῳ τὴν Φθορὰν ἀνέχομαι λεγομένην, τὰ τ' ἀμήχανα ⁴ καὶ ἢν ὑπόμνησις τῶν Φωνῶν μάλιστα περὶ τὴν κορώνην καὶ τὴν ἔλα-

Φον

1 R. mavult ἡβῶντων, cum respiciatur ad citatum modo dictum Hesiodi, in quo alii legerunt ἀνδρῶν γηρῶντων.

2 i. e. ex uno, duobus, tribus, quatuor, novem, octo, viginti septem. Turn.

3 W. corrigendum censet συνεξήλυσαν.

4 Haec, & quae proxime sequuntur, sunt corruptissima, quae W. nec ex libris neque conjectura se expedire fatetur. Turn. pro ἐπὶ τὰς ὑπερβάλλοντας legendum conjecit ἐπ' ἐνιαυτὰς ὑπερβ. & pro ἐν ἐνιαυτὸς, Ὁ δ' ἐνιαυτὸς. Utrumque Xyl. probat, & e V. quoque enotatur. Anon. consentit. R. susp. post ἀμήχανα aliquid deesse, & deinde legit καὶ ἢν ὑπέμνησαι τῶν Φωνῶν μάλιστα τὰς περὶ. &c. nec non ἐκλύεσθαι εἰς ἐνιαυτὸς ὑπερβάλλοντας. Xyl. vertit: sed neque mundi interitum ego admitto, neque alia, quae fieri non queunt: cum maxime ipsa vox cornicis & cervi moneat, in tantam annorum summam excrescere non posse rem.

Φον ἐκδύεσθαι ἐπὶ τὰς ὑπερβάλλοντας. ἢ ἐνιαυτὸς ἀρχὴν ἐν αὐτῷ καὶ τελευτὴν ὁμῶς τι πάντων ὧν Φέρεσιν ἔσονται, γῆ δὲ Φύει περιέχων, ἔδδ' ἀνθρώπων ἀπο τρόπος γενεὰ κέκληται ¹. καὶ γὰρ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε δήπε ² τὸν Ἡσίοδον ἀνδραπίνην ζῶν τὴν γενεάν ³ λέγειν. ἢ γὰρ ἔχ' ἔτως; συνέφησεν ὁ Δημήτριος. Ἄλλὰ μὴν κῆκεῖνο δῆλον (ὁ Κλεόμβροτος εἶπεν) τὸ πολλάνις τὸ μετρῶν καὶ τὰ μετρεόμενα ⁴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι προσαγορεύεσθαι, κοτύλην καὶ χοῖνικα καὶ ἀμφορέα, καὶ μέδιμνον. ὁν τρόπου ἔν τῷ παντὸς ἀριθμῶ τὴν μονάδα μέτρον ἔσαν ἐλάχισον καὶ ἀρχὴν, ἀριθμὸν καλεῖμεν. ἔτως τὸν ἐνιαυτὸν, ὃ πρῶτῳ μετρεῖμεν ἀνθρώπου βίον ⁵, ὁμωνύμως τῷ μετρεμένῳ γενεάν ὀνόμασεν ⁶. καὶ γὰρ ἔς μὲν ἐκεῖνοι ποῖσιν ἀριθμῶς, ἔδδ' ἔχουσι τῶν νομισμένων ἐπιφανῶν καὶ λαμπρῶν ὡς ἐν ἀριθμοῖς. ὁ δὲ τῶν ἐνυκχιλίῳν ἐπ' ἑκατοσίῳν εἴκοσι τὴν γένεσιν ἔχηκε, συνδέσει μὲν ἐκ τῶν ἀπὸ μονάδος τεσσάρων ⁷ ἐφεξῆς τετρά-

κίς

¹ R. susp. ἢ ἐν ἐνιαυτὸς — κελήσεται, annus igitur, cum in se contineat initiumque finemque omnium rerum, quas ferunt tempestates, & terra sua sinu effundit, non male hominis quoque γενεὰ dicitur. Ald. & Petav. pro περιέχων exhibent περιεχῶς, cui lectio in ind. var. adjicitur conjectura περιεχόντως. Turn. conjecit περιέχων, quod in Bas. legitur.

² Sic e Turn. dedi, R. probante, pro vulg. μήπε. W. susp. male conjuncta esse a libris, quae ab auctore ita disjuncta fuerint: καὶ γὰρ ὑμεῖς πε μὴ ὁμολογεῖτε. &c.

³ R. mavult τὴν ἀνδραπίνην γενεάν λέγειν.

⁴ R. mavult aut τὸ μετρῶν καὶ τὸ μετρεόμενον, aut τὰ μετρῶντα καὶ τὰ μετρεόμενα. Petav. deinde προσαγορεύεσθαι.

⁵ R. docente, idem valet ac ἀνθρώπου γενεάν.

⁶ Sabaudī Hesiodus. R. susp. ὀνομάσαμεν.

⁷ Mez. plenius legit γενομένων ἢ δεκάκις τεσσάρων. Id probat W. Addere lubet, quae Joach. Camerar. ad hunc locum est commentatus. Mutillam eum censet, hoc modo explendum: συνδέσει μὲν ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς δεκάδος τεσσάρων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς μονάδος τεσσάρων ἐφεξῆς τετράκις γενομένων τεσσάρων, ut compositione a decem quatuor, & ab uno itidem quatuor quater ordine sumtis quadraginta utrimque existant — his adjectis: ,nam

κίς γενομένων τεσσάρων. τεσσαράκοντα γὰρ ἑκατέρως
 γίνεται. ταῦτα δὲ πεντάκις τριγωνιδέντα¹ τὸν ἐκκεί-
 μενον ἀριθμὸν παρέχεν. Ἀλλὰ-περὶ μὲν τέτων ἐκ ἀν-
 αγκαῖον ἡμᾶς Δημητρίῳ διαφέρεισθαι. καὶ γὰρ ἂν πλείων
 ὁ χρόνος ἦ, καὶ ἐλάττων ἦ², καὶ τεταγμένος, καὶ
 ἄτακτος, ἐν ᾧ μεταλλάττει δαίμονος ψυχὴ καὶ ἥρωος
 βίος

„nam dispositis duobus numerorum ordinibus hoc modo: 1,
 2, 3, 4 — quae est series ab uno, & rursus 6, 7, 8, 9,
 quae series est numerorum retro a numero denario, si illa com-
 ponantur addendo, exeunt de priore serie 10, de posteriore
 30, & ita consummantur 40. Sed adhuc obstat illud, quod
 dicitur ἐφεξῆς τετράκις γενομένων τεσσάρων: quo omnino multi-
 plicatio indicari videtur, ut ne sic quidem emendatus iste locus
 sit, & adhuc aliquid desideretur. Cum quidem primis ab uno,
 i. e. ἀπὸ τῆς μονάδος numeris 1, 2, 3, 4. quater sumtis, seu
 in quatuor singulis duobis, ita quoque conficiantur 40. Nam
 quater unum sunt 4, quater duo 8, quater tria 12, quater qua-
 tuor 16. Quibus compositis existunt 40.“

1 Xyl. ad haec adnotat: „Hic locus depravatus est. Nam
 τριγωνίζαν quidem in hoc argumento est progressione (ut vo-
 cant) arithmetica instituta, cujus initium sit unitas, caeteri
 deinceps ea proximum quisque excedentes, ultimus ille, de
 quo agitur, numerus (ut hic 40) omnium summam indagare.
 At summa hujus trigoni est 820. cujus quincuplum 4100, non
 9720. Jam neque proportione aliqua nobili adfines hi numeri
 sunt: neque quinta pars e 9720, utpote 1944, & trigonus est vel
 quadratus etiam; sed sextans ejus aut fescuplum, quadrata sunt.
 Itaque haec ratio non constat: incuria haud dubie librariorum.“
 — Huic quoque loco Joach. Camerar. medelam quandam adhibuit,
 cujus mentionem facere, nostrum est ex instituti ratione. Su-
 spicatur nimirum, τριγωνιδέντα ex eo, quod esset in archety-
 πο, τριπλασιαδέντα, a librario exaratum fuisse, & addit: „tri-
 plicatio pulchre procedit. Ter enim quadraginta fiunt 120,
 & ter 120 fiunt 360, & ter 360 fiunt 1080, & ter 1080
 fiunt 3240, & ter 3240 fiunt quinta jam triplicatioe 9720,
 qui est numerus, quem confici oportebat.“ Hanc correctio-
 nem sequitur Kaltw. E. Turn. notatur τετραγωνιδέντα; e Pe-
 tav. ἐκτριγωνιδέντα.

2 Vulgo ὁ χρόνος, ἢ καὶ ἐλάττων, ἢ καὶ τετ. In illis cor-
 rigendis W. sum secutus, sic dantem ex B.

βίος ¹, ἐδὲν ἦτον ἐφ' ᾧ ² βέλεται δεδείξεται μετὰ μαρ-
τύρων σοφῶν ³ καὶ παλαιῶν, ὅτι φύσεις εἰσὶ τινες ὡς-
περ ἐν μεθορίῳ θεῶν καὶ κύνθρῳπων, δεχόμεναι πάσῃ
θνητὰ καὶ μεταβολὰς ἀναγκαίας, ἧς δαίμονας ὀρθῶς
ἔχει κατὰ νόμον πατέρων ἠγεμένους καὶ ὀνομάζοντας
σέβεσθαι.

XIII. Παράδειγμα δὲ τῷ λόγῳ Ξενοκράτης μὲν, ὁ
Πλάτωνος ἐταῖρος, ἐποίησατο ⁴ τὸ τῶν τριγῶνων, θεῖω
μὲν ἀπεινάσας τὸ ἰσόπλευρον, θνητῷ δὲ τὸ σκαληνόν,
τὸ δ' ἰσοσκελὲς δαιμονίῳ· τὸ μὲν γάρ, ἴσον πάντη· τὸ
δ', ἄνισον πάντη, τὸ δὲ, πῆ μὲν ἴσον, πῆ δ' ἄνισον,
ὡσπερ ἡ δαιμόνων φύσις ἔχουσα καὶ πάθος θνητῆ καὶ θεῆ
δύναμιν. ἡ δὲ φύσις αἰδητὰς εἰκόνας ἐξέδηκε καὶ ὁμοιό-
τητας ὀρωμένους, θεῶν μὲν ⁵ ἥλιον καὶ ἄστρα, θνητῶν δὲ
σέλα καὶ κομήτας καὶ διάτλοντας. ὡς Εὐριπίδης εἶπα-
σεν, ἐν οἷς εἶπεν·

Ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετιῆς ὅπως

Ἄσῃρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα.

μικλόν δὲ σῶμα καὶ μίμημα δαιμόνιον ⁶ ὄντως τὴν σε-
λήνην, τῷ τῇ τέττε τῆ γένος ⁷ συνάδειν περιφορᾷ, Φθί-
σεις

¹ Vulgo ψυχὴν καὶ ἦρ. βίον. R. voluit ψυχὴ & βίος. W. dedit. Eusebio duce.

² Subaudiendum, R. monente, κριτῆ — *sub arbitrio, quocumque Demetrius optet.* W. corrigendum sulphicatur ἔχω, εἰ βέλειδε, ἐνδείξαται.

³ Dedi cum W. ex Turn. & Petav. adfentientibus B. Col- leg. Nov. Euseb. Vulgo σοφῶν.

⁴ R. mavult ἐταῖρος, ὅς ἐποίησατο. Petav. omittit seq. τὸ.

⁵ Sic cum W. recepi ex Amiot. Xyl. Turn. Mez. Vulgo ὀρωμένων θεῶν, ὡς. R. quoque conjecit ὀρωμένους, θεῶν μὲν, ὡς. &c. Pro seq. σέλα mavult idem σελήνην.

⁶ Voces μικλόν — δαιμόνιον vulgo ut tertius versus legi solent. In illis corrigendis W. sum secutus, dando quoque μικλόν pro vulg. μικρόν, ex auctoritate Amiot. Turn. Xyl. Mez. Legit quoque Xyl. δαιμόνων cum Turn. Locus, eodem iudice, lacer.

⁷ R. sup. ἄτως τὴν σελήνην, τῷ τῇ τέττε ἡμετέρα γένος.

σεις Φαινομένας δεχομένην καὶ αὐξήσεις καὶ ¹ μεταβολὰς, ὄραντες, οἱ μὲν ἄστρον γεῶδες, οἱ δ' ὀλυμπίαν γῆν, οἱ δὲ χθονίαις ὁμῆ καὶ ἑρανίαις κληῖρον Ἐκάτης προσεῖπον. ὥσπερ ἐν εἰ τὸν ἀέρα τις ἀνέλοι καὶ ὑπὸ σπασίσει τὸν μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης, τὴν ἐνόητα διαλύσει καὶ τὴν κοινωσίαν τῆ παντὸς, ἐν μέσῳ κενῆς καὶ ἀσυνδέτα χάραξ γενομένης, ἕτως οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπολείποντες, ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιῶσι καὶ ἀσυνάλλακτα, τὴν ἐρμηνευτικὴν (ὡς Πλάτων ἐλεγεν) καὶ δικονοικὴν ἀναιρέντες Φύσιν, ἣ πάντα Φύρειν ἅμα καὶ ταρατῆριν ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσι καὶ πράγμασι τὸν θεὸν ἐμβιβάζοντας, καὶ κατασπῶντας ἐπὶ τὰς χρείας, ὥσπερ αἱ Θετταλαὶ λέγονται τὴν σελήνην. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἐν γυναιξὶ τὸ πανῆργον ἔχει πίσιν, Ἀγλαονίης τῆς Ἠγήτορος, ὡς Φασιν, ἄστρολογικῆς γυναικὸς ἐν ἐκλείψει σελήνης αἰεὶ προσποιεμένης γοητεύειν καὶ καθαρεῖν αὐτήν. ἡμεῖς δὲ μήτε μαντείας ² τινὰς ἀδεικνύουσιν εἶναι λέγοντας, ἣ τελετὰς καὶ ὄργιασμάς ἀμελεμένους ὑπὸ θεῶν, ἀκώμεν· μήτ' αὖ πάλιν τὸν θεὸν ἐν τέτοις ἀνασρέφεται ³ καὶ παρεῖναι καὶ συμπραγματεύεσθαι δοξάζωμεν, ἀλλ' οἷς δίκαιόν ἐστι ταῦτα λειτουργοῖς θεῶν ἀνατιθέμεντες, ὥσπερ ὑπῆρταίς καὶ γραμματεῦσι δαίμονας νομίζωμεν, ἐπισκόπους θεῶν ἱερῶν ⁴ καὶ μυσηρίων ὀργιασμάς· ἄλλας δὲ τῶν ὑπερφηάνων καὶ μεγάλων τιμωρὰς ἀδμυῶν περιπολεῖν ⁵. τῆς δὲ

1 Vulgo abest hoc καὶ. Dedi id e Turn. & Petav. jubente R.

2 R. mavult μήτε τῆς μαντείας.

3 Voces, quae sequuntur, καὶ παρεῖναι καὶ συμπραγματεύεσθαι, in R. omittas, restitui.

4 R. sup. θεῶν ἱερῶν; W. autem θεῶν.

5 R. post h. v. nonnulla deesse suspicatur, e. c. ἂν τῆς μὲν ἀποτροπαίας καὶ ἀλάστορας καὶ ποινοποιὰς καλεῖσιν. Mez. transponendo corrigit: μυσηρίων ὀργιασμάς· ἔς δὲ πᾶν σαμνῶς —

δὲ πάνυ σεμνῶς ὁ Ἡσίοδος ἀγνῆς προσεῖπε πλετοδότας, καὶ τῆτο γέρας βασιλῆιον ἔχοντας, ὡς βασιλικῆ τῆ εὐ ποιεῖν ὄντος. εἰσὶ γὰρ ὡς ἐν ἀνδράποισ καὶ δαίμοσι ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ τῆ παθητικῆ καὶ ἀλίγη, τοῖς μὲν ἀθηνῆς καὶ ἀκαυρὸν ἔτι λείψανον, ὥσπερ περίτλωμα, τοῖς δὲ πολὺ καὶ δυσκατάσβεσον ἔνεσιν, ὧν ἴχνη καὶ σύμβολα πολλαχῶ ἴσται καὶ τελεταὶ καὶ μυθολογίαι σώζασσι καὶ διαφυλάτῃσιν ἐνδισπαρμένα ¹.

XIII. Περί μὲν ἐν τῶν μυσιῶν, ἐν οἷς τὰς μεγίστας ἐμφάσεις καὶ διαφάσεις ² λαβεῖν ἐστὶ τῆς περὶ δαιμόνων ἀληθείας, εὖσομά μοι κείδω, κατ' Ἡρόδοτον ἐργᾶς δὲ καὶ ἴσται ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ συνδρωπᾶς, ἐν αἷς ὠμοφαγίαι καὶ διασπασμοί, νησεῖαί τε καὶ νοπετοί, πολλαχῶ δὲ πάλιν αἰχραλογίαι πρὸς ἱεροῖς, μανίαι τε ἀλαλαί τε ³ ὀρινόμεναι βίψαύχενι σὺν κλόνω, θεῶν μὲν ἔδενι, δαιμόνων δὲ φαύλων ἵποτροπῆς ἔνεκα φῆσαιμ' ἂν τελείδαι ⁴ μειλίχια καὶ παραμύθια καὶ τὰς πάλαι ποιημένας ἀνδρωποθύστας ἔτε θεὸς ἀπαιτεῖν ἢ προσδέχεσθαι πιθανόν ἐστιν, ἔτε μάτην ἂν ἐδέχοντο ⁵ βασιλεῖς καὶ στρατηγοί, παῖδας αὐτῶν ἐπιδιδόντες καὶ κατ-
ἀρχό-

εὐ ποιεῖν ὄντος· ἄλλως δὲ τῶν ὑπερηφάνων καὶ μογ. — περιπολεῖν. Εἰσὶ γὰρ ὡς ἐν ἀνθρ. Hesiodi locus est Opp. v. 125. ubi autem pro ἀγνῆς legitur ἐδλῆς.

¹ Euseb. διεσπαρμένα. Vulgatam praefert Xyl.

² Suspectum est vocabulum R. ut insolens, & ob praecedens ἐμφάσεις. Susp. διασαφῆσεις.

³ Haud dubitavi, sic dare e Turn. & Xyl. mente, W. probata, consentiente loco parallelo Sympos. I, VII. Vulgo ἄλλας. Cf. Schneid. fragm. Pindar. pag. 59.

⁴ Sic ex Euseb. dedi pro vulg. τελεῖν. R. aut τελείδαι voluit, aut τελεῖν ἡμᾶς.

⁵ Vulgo μάχην ἀνέχοντα. Turn. & Xyl. sensum secuti, legerunt μάτην. W. ex Euseb. se sumfisse notat. Idem dedi. R. susp. ἔ γε μὴν μάτην, (aut ἔ μίντοι γε μάτην) ἀνέχοντα.

αρχόμενοι καὶ σφάττοντες ¹, ἀλλὰ χαλεπῶν καὶ δυσ-
 τρόπων ἐργῶν καὶ βραχυθυμίας αφοσιόμενοι ² καὶ ἀπο-
 πιμπλάντες ἀλαστόρων· ἐνίων δὲ μανικῶς καὶ τυραννι-
 κῶς ἐρωτας ³, ἔδυναμένων ἢ δὲ βελομένων σώμασι καὶ
 διὰ σαμάτων ὁμιλεῖν. ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς Οἰχα-
 λίαν ἐπολιόρκει διὰ παρθένου, ἕτως ἰχυραὶ καὶ βίαιοι
 δαίμονες, ἐξαιρέμενοι ψυχὴν ἀνθρωπίνην περιεχομένην
 σώματι, καὶ διὰ σαμάτων ὁμιλεῖν ἔδυναμένοι ταύτη,
 λοιμῆς τε πόλεσι καὶ γῆς ἀφορίας ἐπάγασιν, καὶ πολέ-
 μας καὶ εἰσασεις ταράττῃσιν, ἄχρις ἢ λάβωσι καὶ τύ-
 χωσιν ἢ ἐρῶσιν. ἐνιοὶ δὲ τῆναντίον ⁴, ὥσπερ ἐν Κρή-
 τη χρόνου συχρὺν διάγων ἐγνω ἀτοπὸν τινα τελεμέ-
 νην ἐορτήν, ἐν ἣ καὶ εἶδαλον ἀνδρὸς ἀκέφαλον ἀνα-
 δεικνύουσι, καὶ λέγουσιν· ὡς ἕτος ἦν Μόλος ⁵ ὁ Μη-
 ρίωνος πατήρ, νύμφῃ δὲ πρὸς βίαν συγγενόμενος, ἀκέ-
 φαλος εὐρεθείη.

XIV. Καὶ μὴν ὅσας ἐν τε μύθοις καὶ ὕμνοις λέ-
 γουσι καὶ ἄδεισι, τῆτο μὲν ἀρπαγῶν, τῆτο δὲ πλάνας
 θεῶν, κρύψεις τε καὶ φυγὰς καὶ λατρείας, ἔθεῶν εἴ-
 σιν, ἀλλὰ δαιμόνων παθήματα, καὶ τύχαι μνημονευό-
 μεναι δι' ἀρετὴν καὶ δύναμιν αὐτῶν· καὶ ἔτ' Αἰχύλος ⁶
 εἶπεν

¹ Vulgo καὶ ἀρχόμενοι καὶ φυλάττοντες. Corrigi haec vo-
 luit Turn. ex Euseb. (Xyl. ex eodem quidem notat ἀπαρχόμε-
 μνοι) & cum W. dedi. R. voluit ἐπιιδιδόντες τοῖς καταρχομέ-
 νοις καὶ σφάττῃσιν, ἀλλὰ &c.

² Sic ex Euseb. legi voluit Xyl. & dedi cum W. Vulgo
 ἀποσειόμενοι. Pro seq. ἐνίων δὲ Euseb. ἐν τοῖς δὲ. Xyl. prae-
 ferendam monet vulgatam.

³ R. monet, posse quidem hos accusativos ad participia prae-
 terita referri; manere tamen scabram & impeditam orationem,
 & deesse forsitan, e. c. δεῖ πρᾶναι, vel δεῖ κορέσαι, vel simile.

⁴ R. post τῆναντίον deesse susp. διαφθεῖραι τὰς ἐρωμένιας.

⁵ Petav. ὡς ἕτος ἦν μόνος.

⁶ Xyl. susp. excidisse καλῶς aut ὀρθῶς, vel tale quid. R.
 quoque deesse monet ὀρθῶς. Turn. legit ἕτως, vertens: ac
 sane sic.

εἶπεν ἀγνόν τε Απόλλω Φυγάδα ἀπ' ἔραν ἔθεόν, ἔτε
ὁ Σοφοκλέης Ἄδμητος ¹,

Οὐμός δὲ ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην.

πλεῖστον δὲ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνεσιν οἱ Δελφῶν Θεο-
λόγοι, νομίζοντες ἐνταῦθα ποτε πρὸς ὄφιν τῷ Θεῷ περὶ
τῆ χρηστηρίας μάχην γενέσθαι, καὶ ταῦτα ποιητὰς καὶ
λογογράφους ἐν Θεάτροις ἀγωνιζομένους λέγειν εἰόντες, ὡς-
περ ἐπίτηδες ἀντιμαρτυρῶντας ὧν ² δρῶσιν ἱεροῖς τοῖς
ἀγιωτάτοις. Θαυμάσαντος δὲ τῆ Φιλίππε (παρῆν γὰρ ³
ὁ συγγραφεὺς) καὶ πυθομένης, τίσιν ἀντιμαρτυρεῖν ἱε-
ροῖς ⁴ οἶεται τῶν ἀνταγωνιζομένων. Τέτοις (ἔφη) τοῖς
περὶ τὸ χρηστήριον, οἷς ἄρτι τῶν ἔξω Πυλῶν πάντας
Ἑλλήνας ἢ πόλιν κατοργιάξασα μέχρι Τεμπῶν ἐλήλα-
κεν. ἢ τε γὰρ ἰσαμένη καλῶς ἐνταῦθα περὶ τὴν ἄλλα
δι' ἐννέα ἐτῶν, ἢ Φωλεώδης τῆ δράκοντος χειρῶν, ἀλλὰ
μίμημα τυραννικῆς ἢ βασιλικῆς ἐσιν οἰκίσεως. ἢ τε με-
τὰ σιγῆς ἐπ' αὐτὴν διὰ τῆς ὑνομαζομένης Δολωνείας ⁵

X 2

ἔφο-

¹ R. monente, *Admetus* hic nomen fabulae est, non perso-
nae loquentis. Persona loquens est *Alcestis*, *Admeti* uxor —
meus maritus eum (*Apollinem*) *ad pistrinum duxit*. Xyl.
cum Turn. inepte vertit: hunc Gallus ad molam excitans duxit
meus.

² Turn. V. ἐξ ὧν.

³ Inferui γὰρ e Turn. & Bong. quod Xyl. quoque legit.
Vulgo abest. W. notante, idem Mez. & Anon. recipiant. Vi-
tium tamen quid ei remanere videtur. R. monet, significari forte
Philippum Prusiensem, philosophum Stoicum, cujus Plat. me-
minit *Sympos.* 7, 7.

⁴ Sic e Turn. & V. dedl, R. idem suspicante legendum,
pro vulg. Θεοῖς.

⁵ R. susp. *Δολονίας*, cum in var. lect. e Petav. enotatum le-
gatur *Δολωνίας*. Kaltw. hanc conjecturam non probat, licet ipse
fatetur, aegre posse decidi, quid per hanc vocem sit intelligen-
dum. Notat praeterea, *Hardionem* (*Memoires de l'Acad. des
Inscr. & bell. lettr. T. III. p. 166.*) interpretari *durch das
dolonäische Thor*.

ἔφοδος, μὴ αἰόλα δὲ ¹ τὸν ἀμφιθαλῆ κόρον ἡμμέναις
 δασίν ἄγασι, καὶ προσβάλλοντες τὸ πῦρ τῇ καλιάδι,
 καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέψαντες ἀπεπισρεπίει Φεύγασι
 διὰ τῶν θυρῶν τῆ ἱερῆ· καὶ τελευταῖον αἱ τε πλάναι
 καὶ ἡ λατρεία τῆ παιδός, οἳ τε γινόμενοι περὶ τῆ
 Τέμπη καθαρμοί, μεγάλα τινὸς ἄγας καὶ τολμήματος
 ὑποψίαν ἔχασι. παγγέλειον γὰρ ἔστιν, ὡ ἑταῖρε, τὸν
 Ἀπόλλω κτελειαντα θηρίον, Φεύγειν ἐπὶ πέρατα τῆς Ἑλ-
 λίδος ἀγνισμῶ δέομενεν, εἴτ' ἐκεῖ χοάς τινας χεῖδαι
 καὶ δρᾶν, ἃ δρῶσιν ἄνθρωποι, μνήματα δαιμόνων ἀφο-
 σίκμενοι καὶ πραῦνοντες, ἐς ἀλάτορας καὶ παλινμαίεας
 οὐνομάζουσιν, ὡς ἀληθῶν τινῶν καὶ παλαιῶν μισμύτων
 μνήμας ἐπεξιόντας ². ὅν δὲ ἤκησα λόγον ἤδη περὶ
 τῆς Φυγῆς ταύτης καὶ τῆς μετασάσεως, ἄτοπος μὲν ἔστι
 δεινῶς καὶ παράδοξος· εἰ δ' ἀληθείας τι μετέχει, μὴ
 μικρὸν οἴωμεθα μηδὲ κοινὸν εἶναι τὸ πραχθῆν ἐν τοῖς τό-
 τε χρόνοις περὶ τὸ χρηστῆριον. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ ³ Ἐμ-
 πεδό-

¹ Xyl. fatetur, se, quid hae voces μὴ αἰ. δὲ valeant nescire, nisi forte significant: *nosse autem hoc verbum ἔφ τινα est* — ut post θυρῶν τῆ ἱερῆ ponatur nota interrogationis. R. adnotat: „si scirem, Aeoladarum gentem Delphis fuisse, rescriberem ἔφοδος, ἐν ἣ Αἰολάδας τὸν ἀμφ. sed nihil alibi de sacra hac ceremonia invenio. Quare satius est ab hoc loco misere corrupto abstinere.“ W. non dubitat, quin μὴ mutandum sit in ἦ. At istius αἰόλα δὲ se nondum habere probabilem correctionem monet. Quaerit, an Αἰολάδας vel Ἀλευάδας? — De re ipsa cf. Quaest. Graec. XII. Vol. VIII. Opp. Plut. E. Turn. & V. affertur μετ' ὀλίγα δὲ. Turn. quoque vertit ποα. Apud Hesych. extat vox Αἰόδα, hisce adjectis — *παρὰ Δελφοῖς γένος τι*; in nota legendum censet Stephan. Αἰαλεῖται.

² Dedi sic, Xyl. & R. iubentibus, pro vulg. ἐπεξιόντας. Redit enim ad ¹.

³ Ald. & Bas. μοι τὸ. Xyl. correxit, quod Turn. quoque vertendo *ne* expresserat. Eodem monente, versus ita videntur habuisse:

— Καρυφαῖς ἐτέρας ἐτέροιςι προσάπλων (manult προσάπλων)

Μεθων, μήτε λῆγαν ἀτραπὸν μίαν —

W. susp. μήτε λόγων. Turn. & V. ἵνα μὴ κατὰ τὸ.

κεδύλειον εἰπεῖν δόξα, κορυφὰς ἑτέρας ἑτέροις προσ-
 ἄπων μύθων, μήτε λέγειν ἄτραπὸν μίαν, ἕσαστέ με
 τοῖς πρώτοις τὸ προσῆκον ἐπιθεῖναι τέλος· ἤδη γὰρ ἐπ'
 αὐτῷ γεγόναμεν· καὶ τετολημήθω μετὰ πολλὰς εἰρήθαι
 καὶ ἡμῖν, ὅτι τοῖς περὶ τὰ μαντεῖα καὶ χρητήρια τε-
 τυχμένοις δαιμονίοις ἐνλείπασί τε κομιδῇ, συνεκλείπει
 τὰ τοιαῦτα, καὶ Φυγόντων ἢ μετασύντων ἀποβάλλει τὴν
 δύναμιν, εἴτα παρόντων αὐτῶν διὰ χρόνον πολλῶν, κατ'
 ἄπερ ὄργανα φθίσσεται τῶν χρωμένων ἐπισάντων καὶ
 παρόντων.

XVI. Ταῦτα τῷ Κλεομβρότῳ διελθόντος, ὁ Ἡ-
 ρακλέων· Οὐδεὶς μὲν (ἔφη) τῶν βεβήλων καὶ ἀμυήτων
 καὶ περὶ θεῶν δόξας ἀσυγμάτως ἡμῖν ἐχούτων πάρεσιν·
 αὐτοὶ δὲ παραφυλάττωμεν αὐτὰς, ὡς Φίλιππε, μὴ λά-
 θωμεν ἀτόπως ὑποθέσεις καὶ μεγάλας τῷ λόγῳ διδόν-
 τεσ. Εὖ λέγεις, (ὁ Φίλιππος εἶπεν) ἀλλὰ τί μάλι-
 σά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότῳ τιθεμένων; καὶ ὁ
 Ἡρακλέων· Τὸ μὲν ἐφεσῆναι τοῖς χρηστέροις (εἶπε)
 μὴ θεῶς, οἷς ἀπηλλάχθαι τῶν περὶ γῆν προσῆκόν ἐστιν,
 ἀλλὰ δαίμονας ὑπηρετάς θεῶν, ἃ δοκεῖ μοι καιῶς ἀξιῶ-
 θαι· τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τέτοις, μονουχι βράχην λαμ-
 βάνοντας ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους ¹, ἀμαρτίας
 καὶ ἄτας καὶ πλάνας θεηλάτας ἐπιφέρειν, τελευτῶντας
 δὲ καὶ θανάτους ὡσπερ ἀνθρώπων ὑποτίθεσθαι, θρασύτε-
 ρον ἡγῶμαι καὶ βαρβαρικώτερον· ἠρώτησεν ἔν ὁ Κλεομ-
 βροτὸς τὸν Φίλιππον, ὅστις εἴη καὶ ὁπόθεν ὁ νεανίας·
 πυθόμενος δὲ τὸνομα καὶ τὴν πόλιν· Οὐδ' αὐτὰς ἡμᾶς
 (ἔφη) λανθάνομεν, ὡς Ἡρακλέων, ἐν λόγοις ἀτόποις
 γεγονότες· ἀλλ' ἔκ ἐστι περὶ πραγμάτων μεγάλων μὴ

X 3

μεγ-

¹ Extant hi versus in lib. de Iride & Osride, p. 137.
 h. vol. Referunt quoque locum Euseb. Praep. Evang. V. 17.
 & 4. item Theodoret. Serm. X. p. 624. apud quem est δαίμων,
 ut in margine Venet. 2. W. susp. δαίχθην, plena injeeta
 ταιμ.

μεγάλας προσχρησάμενον ἀρχαῖς, ἐπὶ τὸ εἶδος τῆ δοξῆ προελθεῖν. σὺ δὲ σεαυτοῦ λέληθας, ὃ δίδως ἀφαιρέμενος. ὁμολογεῖς γὰρ εἶναι δαίμονας· τῶ δὲ μὴ Φαύλας ἀξιῶν εἶναι μηδὲ θυγῆς, ἐπέτι δαίμονας φυλάτεις. τίνι γὰρ τῶν θεῶν διαφέρουσιν, εἰ καὶ κατ' ἐσίαν τὸ ἀφθαρτον, καὶ κατ' ἀρετὴν τὸ ἀπαθές καὶ ἀναμάρτητον ἔχουσιν;

XVII. Πρὸς ταῦτα τῷ Ἡρακλέωνος σιωπῆ διανομήνε τι πρὸς αὐτόν ¹. Ἄλλὰ Φαύλας μὲν (ἔφη) δαίμονας ἐν Ἐμπεδοκλῆς μόνου, ὡς Ἡρακλέων, ἀπέλιπεν, ἀλλὰ καὶ Πλάτων καὶ Ξενοκράτης καὶ Χρυσίππος· ἐτι δὲ Δημόκριτος, εὐχόμενος εὐλόγων ² εἰδόλων τυγχάνειν, δῆλος ³ ἦν ἕτερα δυστράπελα καὶ μοχθηρὰς γυνάσκειν ἔχοντα προαιρέσεις τινὰς καὶ ἑρμίας. περὶ δὲ θανάτου τῶν τοιούτων ἀκήνοα λόγου ἀνδρὸς ἢ ἀφρονος ἐδ' ἀλαζόνος. Αἰμιλιανῶ ⁴ γὰρ τῷ ῥήτορος, ἔ καὶ ὁμῶν
ἐνιοι

¹ Sic Ald. In Bas. est αὐτόν. Euseb. διανομήνε, πρὸς αὐτόν ὁ Φίλιππος, omisso τι. Turn. & V. διανομήνε τι, ὁ Φίλιππος πρὸς αὐτόν.

² Euseb. εὐλέγων. male, Xyl. judæe. Cf. Plut. Opp. Vol. II. pag. 168. ubi vox εὐλογχος e Xyl. mente not. 3. explicatur.

³ Ante δῆλος vulgo extat ἦ. Delevi id e R. mente cum W. natum ex proximo v. H & N in codd. mstis tam similiter exarantur, ut saepe discerni nequeant. Abest quoque ab Euseb. Si retineatur ἦ, Xyl. monente, oratio est interrogativa. Mavult tamen idem μὴ legere, quam ἦ.

⁴ R. notat, *Aemilianum* forsitan illum significari, cujus meminit Seneca controvers. 24. De *Epitberse* quodam mentionem facit Stephan. Byz. in artic. Νικαία. *Echinades*, exiguae 5 insulae Acarnaniae adjacentes ex adverbo ostii Acheloi fluvii. *Paxae*, insulae duae maris Jonii, inter Leucadiam & Corcyram. Quaedam regio per *Palodes* designetur, haud constat. Turn. notat, Trapezuntium in Eusebio, si libri non sint depravati, vertere paludem, hisce adjectis: „Ego putem, *παλωδες* verbum esse Doricum, & sic illis in locis locum appellatum a coeno & luto, ut & Paxae & Paxi Dorice vocantur a *πήγνυμι*, quod, ut reor, illic scopuli sint & cautes. Sed & quodam lo-

ἔνιοι διακηρύσσουσιν, Ἐπιθέρης ἦν πατήρ, ἐμὸς πολίτης καὶ διδάσκαλος γραμματικῶν. ἄτος ἔφη, ποτὲ πλέων εἰς Ἰταλίαν ἐπιβῆναι νεὼς, ἐμπορικὰ χρήματα καὶ συχνὰς ἐπιβάτας ἀγέσης. ἐσπέρας δὲ ἤδη περὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους ἀποσβῆναι τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν ναῦν διαφερομένην πλησίον γενέθαι Παξῶν, ἐρηγορέναι δὲ τὸς πλείους, πολλὰς δὲ καὶ πίνειν ἔτι δεδειπνηκότας. ἐξαίφνης δὲ φωνὴ ἀπὸ τῆς νήσου τῶν Παξῶν ἀκροῦσθαι, Θαμῶν τινὸς βοῆ καλῆντος, ὡσεὶ θαυμάζειν¹. ὁ δὲ Θαμῶς Αἰγυπῆσιος ἦν κυβερνήτης, ἐδὲ τῶν ἐμπλεόντων γνώριμος πολλοῖς ἀπ' ὀνόματος. εἰς μὲν ἔν κληθέντα σιωπῆσαι, τὸ δὲ τρίτον ὑπακῆσαι τῷ καλῆντι. κἀμείνον ἐπιτείναντα τὴν φωνὴν εἰπεῖν, ὅτι Ὅταν γένη κατὰ τὸ Παλαῶδες, ἀπέγγελον, ὅτι Πάν ὁ μέγας τέθνηκε. τῶν ἀκούσαντας, ὁ Ἐπιθέρης ἔφη, πάντας ἐκπλαγῆναι, καὶ εἰδόντας ἑαυτοῖς λόγον, εἴτε ποιῆσαι βελτίον εἴη τὸ προστεταγμένον, εἴτε μὴ πολυπραγμοεῖν, ἀλλ' ἔξω, ἕτως² γινῶναι τὸν Θαμῶν, εἰ μὲν ἦ πνεῦμα, παραπλεῖν ἡσυχίαν ἔχοντα, νημερίας δὲ καὶ γαλήνης περὶ τὸν τόπον γενομένης, ἀνεῖπειν ὃ ἤμεσεν. ὡς ἔν ἐγένετο κατὰ τὸ Παλαῶδες, ἕτε πνεύματος ὄντος, ἕτε κλύδωνος, ἐν πρύμνῃς βλέποντα τὸν Θαμῶν πρὸς τὴν γῆν εἰπεῖν, ὡσπερ ἤμεσεν, ὅτι ὁ μέγας Πάν τέθνηκεν. ἔ φθῆναι δὲ παυσάμενον αὐτὸν, καὶ γενέθαι μέγαν ἔχ εἶδος, ἀλλ' ἂν πολλῶν σεναγμῶν, ἅμα θαυμασμῶν μεμιγμένοι. οἷα δὲ πολλῶν ἀνδράπων παρόντων, ταχὺ τὸν λόγον ἐν Ῥώμῃ σκευασθῆναι, καὶ τὸν Θαμῶν γενέθαι μετάπεμπτον ὑπὸ Τιβερῖε Καίσαρος. ἔτω δὲ πισεῦσαι τῷ λόγῳ τὸν Τιβέριον, ὡσεὶ διαπυρθίνεσθαι καὶ ζητεῖν

X 4

περὶ

co de quodam mari scribit Plutarchus hunc in modum. βραθύπορον γὰρ εἶναι καὶ πληῶδες ὑπὸ κλύδασι ρευμάτων ἐπὶ πῆλαγος, quod etiam dicitur de mari ad ostium Acheloi. "

1 R. mavult ὡσεὶ πάντας θαυμάζειν.

2 Vulgo est comina post ἕτως. Dedi id post ἔξω e R. mente — sed omittere, Tibanniem ita agere decrevisse.

περὶ τῷ Πανός· εἰκάζειν δὲ τὰς περὶ αὐτὸν Φιλολό-
γας συχνοὺς ὄντας, τὸν ἐξ Ἑρμῆ καὶ Πηνελόπης γεγε-
νημένον. ὁ μὲν ἔν Φίλιππος εἶχε καὶ τῶν παρόντων
ἐνίης μάρτυρας, Αἰμίλιανῶ τῷ γέροντος ἰημοότας.

XVIII. Ὁ δὲ Δημήτριος ἔφη, τῶν περὶ τὴν Βρετ-
τανίαν νήσων εἶναι πολλὰς ἐρήμους σποράδας, ἃν εἰίας
δαιμόνων καὶ ἡρώων ὀνομάζεσθαι· πλεῦσαι δὲ αὐτὸς ἰσορίας
καὶ θεᾶς ἕνεκα, κομπῇ τῷ βασιλέως, εἰς τὴν ἔγγιστα κει-
μένην τῶν ἐρήμων, ἔχουσιν ἔ πολλὰς ἐποικιάνας, ἱερὰς
δὲ καὶ ἀσύλους πάντας ¹ ὑπὸ τῶν Βρετανῶν ὄντας·
ἀφικομένῃ δ' αὐτῷ νεωσί, σύγχυσις μεγάλην περὶ τὸν
ἄερα καὶ διοσημείας πολλὰς γενέσθαι, καὶ πνεύματα κατ-
αῤῥαγῆναι καὶ πεσεῖν πρηστῆρας. ἐπεὶ δ' ἐλάφησε, λέ-
γειν τὰς νησιώτας, ὅτι τῶν κρεισσόνων τινὸς ἐκλειψίς
γέγονεν. ὡς γὰρ λύχνος ἀναπτόμενος, Φάναι ², δεινὸν
ἔδδεν ἔχει, σβεννύμενος δὲ πολλοῖς λυπηρὸς ἐσιν, ἕτως αἰ
μεγάλαι ψυχαὶ τὰς μὲν ἀναλάμψεις ³ εὐμενεῖς καὶ ἀλύ-
πας ἔχουσιν, αἱ δὲ σβέσεις αὐτῶν καὶ Φθαρὰὶ πολλαίαις
μὲν, ὡς νυκτὶ, πνεύματα ⁴ καὶ ζάλας τρέπεται, πολ-
λαίαις δὲ λοιμοῖς πάθεσι ἄερα Φαρμάτιστα. ἐπεὶ μὲν-
τοι μίαν εἶναι νῆσον, ἐν ἣ τὸν Κρόνον κατεῖρχθαι Φρε-
ρέμενον ὑπὸ τῷ Βριάρεω καθεύδοντα· δεσμὸν γὰρ αὐ-
τῷ τὸν ὕπνον μεμηχανῆσθαι, πολλὰς δὲ περὶ αὐτὸν εἶ-
ναι δαίμονας ὀπαδὸς καὶ θεράποντας.

XIX. Ὑπολαβῶν δὲ ὁ Κλεόμβροτος· Ἐχω μὲν
(ἔφη) καὶ ἐγὼ τοιαῦτα διελθεῖν. ἀρκεῖ δὲ πρὸς τὴν
ὑπόθεσιν, τὸ μηδὲν ἐναντιῶσθαι, μηδὲ κωλύειν ⁵ ἔχειν
ἕτως

¹ Quae sequuntur ὑπὸ τ. Βρ. ὄντας, Petav. omittit.

² Sic scriptam dedi hanc vocem cum W. pro vulg. Φᾶναι.
R. voluit Φῆναι.

³ Ald. Bas. ἀναλήψαι. Xyl. correxit.

⁴ R. sup. ἄς νῦν εἰς πνεύματα, aut ἄς νυκτὶ πνεύματα καὶ
ζάλας συστέφεται, concieuit. V. καὶ ζάλας τρέφεται.

⁵ Sic Xyl. corrigendum monuit, dedique cum W. probante
R. pro vulg. κώλυειν.

ἔτως ταῦτα. καίτοι τὰς Στωϊκὰς (ἔφη) γινώσκουμεν & μόνου κατὰ δαιμόνων ἢν λέγω δόξαν ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ὄντων τοσάτων ¹ τὸ πλήθος, ἐνὶ χρωμένεσ κινδύω καὶ ἀφάρτῳ. τὰς δ' ἄλλας καὶ γεγονέναι καὶ φθαρῆσθαι νομίζοντας. Ἐπιπερείων δὲ χλευασμὸς καὶ γέλωτας ἔτι φοβητέον, οἷς τολμῶσι χρῆσθαι καὶ ² κατὰ τῆς προνοίας μῦθον αὐτὴν ἀποκαλεῦντες. ἡμεῖς δὲ τὴν ἀπειρίαν ³ μῦθον εἶναι φασκέν ἐν κόσμοις τοσάτοις, μηδένα λόγῳ θεῶν κυβερνώμενον ἔχσαν, ἀλλὰ πάντας ἐκ ταυτομάτου καὶ γεγονότας καὶ συνισαμένους. εἰ δὲ χρῆ γέλῳ ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ εἰδῶλα ⁴ γελᾶσθαι τὰ κωφὰ καὶ τυφλὰ καὶ ἀψυχα, ποῖ μένστιν ⁵ ἀπλέτες ἑτῶν περιόδους ἐπιφαινόμενα, καὶ περινοσῶντα πάντη, τὰ μὲν ἐτι ζώντων, τὰ δὲ πάλαι κατακαέντων, ἢ καὶ κατασαπέντων ἀπορρέοντα, φλεθόνας καὶ σικκὰς ἔλιποντες εἰς φυσιολογίαν. ἂν δὲ φῆ τις, εἶναι δαίμονας ἐφύτει ⁶ μό-
 X 5 νον,

1 Dedi sic, R. jubente. Idem recepit W. a var. lect. Venet. 2. Pol. Jannot. Mez. Vulgo τοσάτων. Stoiciis, Turn. notante, in exustione Dii omnes praeter Jovem moriuntur, & rerum universitas in unum Jovem, id est, ignem tota mutatur. Ita non solum Daemones mortales esse Stoici censent, sed etiam Deos.

2 R. susp. χρῆσθαι κατὰ θεῶν καὶ κατὰ τῆς προν.

3 Petav. τὴν ἀπορίαν. Idem deinde γελῶν ἐν σοφίᾳ.

4 R. ante has voces inferi vult τὰς, & deinde e Petav. nec non ob infra sequens δυσκολαίνοντας legi ἔλκοντες pro vulg. ἔλκοντες — si fas est in philosophia videre, eos oportet videre, qui umbras in physiologiam, seu disputationes de naturae viribus & causis rerum, irabunt.

5 R. legi vult τοῖς μένστιν, ut sint οἱ μένστας iidem, qui aliis οἱ παραμένοντες, manentes in vita, vivi, in vitis superstites. Deinde inferendum censet μετ' ante ἀπλ. Amplectitur hoc Kaltw. vertens: welche noch nach einer unermesslichen Reihe von Jahren den Augen der Menschen vorkommen. Xyl. vertit: quas illi nescio ubi permanere ajant. W. susp. αἱ ποιμαίνουσι, huc ducente Venet. 2. ποιμένστιν.

6 Turn. & V. εἰ φάσα vel ἀποφάσα.

νον, ἀλλὰ καὶ λόγοις, καὶ το σῶζεσθαι καὶ διαμένειν πολὺν χρόνον ἔχοντας, δυσπολαίνοντας.

XX. Ῥηθέντων δὲ τέτων, ο Ἀμμάνιος Ὀρθῶς (ἔφη) μοι δοκεῖ Θεόφραστος ¹ ἀποφίνασθαι (τί γὰρ καλύει Φωνὴν δέξασθαι σεμνὴν καὶ Φιλοσοφωτάτην) καὶ γὰρ ἀθετεμένη πολλὰ τῶν ἐνδεχομένων, ἀποδειχθῆναι δὲ μὴ δυναμένων ἀναιρεῖ, καὶ τιθεμένη, πολλὰ ² συν-εφέλικται τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνυπάρκτων. ὁ μέντοι μό-νον ἀκήκοα τῶν Ἐπικυρείων λεγόντων πρὸς τὰς εἰσαγο- μένας ὑπὸ Ἐμπειρολέες δαίμονας, ὡς ἔ δυνατόν ἐσι Φαυλας καὶ ἀμρτητικὰς ὄντας, μακαρίας καὶ μακαρίω- νας εἶναι, πολλὴν τυφλότητα τῆς κακίας ἐχέσης, καὶ τὸ περιπτωτικὸν τοῖς ἀναιρετικοῖς ³, εὐηθὲς ἐσιν. ἔτω γὰρ ⁴ Ἐπίκυρος τε χειρῶν Γοργίας Φανεῖται τῶ σοφιστῶ, καὶ Μητροδώρος Αλέξιδος τῶ κωμωδοποιῶ. διπλάσιον γὰρ ἔτος ἔζησε τῶ Μητροδώρῳ, Ἐπικύρῳ ⁵ δ' ἐνεῖος πλέον·

1 Anon Annot. Mez. legunt Κλειόμβροτος. W. tuetur vul- gatam, cum Theophrasti dictum censendum sit verbis illis: καὶ γὰρ ἀθετεμένη — ἀνυπάρκτων, quorum sensum W. in Xyl. versione sic expressit: opinionem de Daemonibus, si rejiciatur, multa eorum simul abolere quae fieri possunt, demonstratione autem carent: sin admittatur, multa secum trahere impossibi- lia & quae non extiterint.

2 Turn. qui ad Φωνὴν σεμνὴν se putare notat, significari dae- monem, i. e. quidni Daemonas esse di- amos — legit ἄδεν pro πολλὰ. Prebant id Xyl. & R. & e Turn. & V. enotatur. Ald. & Bas. deinde ἀδυνάτων ἀνυπάρκτων absque copula. Eam in- ferendam monuit Xyl. & dedit Steph.

3 Xylander haec obscura esse monet, & locum inutilum pu- tat. R. omnia esse liquida censet, & ab ipso Xylandro bene expressa — proclivisque ad ea quae interimimus lapsus. Ma- vult autem καὶ πολὺ τὸ περιπῶ.

4 abest γὰρ a Petav.

5 R. ad haec illustranda notat: „Epicurus anno aetatis 73. excessit. Gorgias centesimum superavit. Metrodorus, Epicuri discipulus, ante magistrum obiit. De Alexidis comici aetate, praeter hunc nostri locum, aliud nihil invenio, vetustis scripto- ribus traditum.“

πλέον, ἢ ἐπίτριτον. ἄλλως γὰρ ἰχυρὸν ἀρετῆν καὶ κακίαν εἶναι ἀδενές λέγομεν, ἔ¹ πρὸς διαμονὴν καὶ δόξιν σώματος. ἐπεὶ καὶ τῶν ζώων² πολλὰ μὲν ευσκίητα καὶ νωθρὰ ταῖς ψυχαῖς ὄντα, πολλὰ δὲ ἀκόλαστα καὶ ἀτακτα, τῶν συνετῶν καὶ πανέργων χρόνος ζῆ μακροτέρας. ὅθεν ἐκ εὐ τῷ θεῷ τὴν ἀιδιοτητα ποιῶσιν ἐκ Φυλακῆς καὶ διακρέσεως τῶν ἀναίρετικῶν. ἔδει γὰρ ἐν τῇ φύσει τῆ μακαρίας τὸ ἀπαθές καὶ ἀφθαρτον εἶναι, μηδεμιᾶς πραγματείας δεόμενον. ἀλλ' ἴσως τὸ λέγειν πρὸς μὴ παρόντας, ἐκ εὐγνωμον φαίνεται³. πάλιν ἔν ὁ Κλεόμβροτος ἡμῖν, ὃν ἄρτι περὶ τῆς μετασσεως καὶ Φυγῆς τῶν δαιμονίων ἀφῆκε λόγον, ἀναλαβεῖν δίκαιός ἐστι.

XXI. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος. Ἄλλα θαυμάσαιμι ἔν, (εἶπεν) εἰ μὴ πολὺ φαίνεται τῶν εἰρημῶν ἡμῖν ἀγοπώτερος. καίτοι δεκεῖ Φυσιολογίας ἔχειναι, καὶ Πλάτων αὐτῷ παρέχε τὸ ἐνδόσιμον, ἔχ ἀπλῶς ἀποφηνάμενος ἐκ δόξης ἀμαυρᾶς⁴, καὶ ἐπίνοιαν εὐβαλὸν αἰνιγματώδη μετ' εὐλαβείας. ἀλλ' ὅμως πολλῆ⁵ γέγονε κακείνη καταβόησις ὑπὸ τῶν ἄλλων Φιλοσόφων. ἐπεὶ δὲ μύθων καὶ λόγων ἀναμειγμένων κρατῆρ⁶ ἐν μέσῳ πρό-

κει-

¹ Vulgo ἀδενῆς λεγόμενος, πρὸς. In his corrigendis consentiunt Amiot. Turn. Xyl. T. V. (e duobus his in ind. Var. sic enotatur: ἀδενῆς vel ἀδενῆ λεγόμενον ἔ πρὸς) Mez. R. In W. (vitio typhotetarum haud dubie) legitur ἀδενῆς in textu & nota.

² Sic Turn. & Xyl. corrigendum monuerunt vulgatam θείων. Probat id R. & enotatur e Turn. V. Anon. Mez. Aut idem legi voluit W. aut θηρίων, quod propius sit vulgato. Post πολλὰ inferui μὲν e R. mente. Vulgo abest.

³ Turn. V. φανήσετα, nisi id ad infra sequens φαίνεται referre iubeat.

⁴ Codex. cujus nomen reticetur, ἐκ δόξης ἢ ἀμαυρᾶς!

⁵ Sic e Bas. restituit. Habet idem Turn. legique voluit R. Vulgo πολὺ. W. πολλῆ recepit ex A. B. Colleg. Nov. T Mez.

⁶ Ad haec illustranda, Kaltw. haec adnotat: „Ein Gleichniss,

κεῖται, καὶ πᾶσι τῶν ἐν εὐμενεστέροις ἀκροαταῖς¹ ἐπιτυ-
 χῶν ὡσπερ νομίσματα ξενικὰ, τέτρες δοκιμάσειε τὰς λό-
 γας, ἐν ὁνῶ² χαρίζεσθαι βαρβάρῃ διήγησιν ἀνδρὸς, ὃν
 πλάναις πολλαῖς, καὶ μήνυτρα³ τελέσας μεγάλα περι-
 τὴν ἑρμῆραν θάλασσαν⁴, ἀνθρώποις ἀνὰ πᾶν ἔτος ἄπαξ
 ἐντυγχάνοντα, τὰλλα δὲ συνόντα⁵ νόμοις νομάσι καὶ
 δαίμοσιν, ὡς ἔφασκε, μόλις ἔξανευρῶν, ἔτυχον λόγῃ
 καὶ Φιλοφροσύνης. κάλλιστος μὲν ἦν ὧν εἶδαν ἀνθρώπων
 ὁφθῆναι, νόσῃ τε πάσης ἀπαθῆς διετέλει, καρπὸν τινα
 πόας Φαρμακιάδῃ καὶ πικρὸν ἐκάσθῃ μηνὸς ἄπαξ προ-
 φερόμενος· γλώσσαις δὲ πολλαῖς ἤσηητο χρῆσθαι, πρὸς

nifs, das von den Gastmahlen der Griechen hergenommen ist.
 Es wurde nemlich, wenn das Essen vorbeý war, ein Krater,
 oder ein Gefäß in Form eines Kessels oder einer Terrine, das
 den mit Wasser vermischten Wein enthielt, in die Mitte der Gä-
 ste hingesezt, woraus man dann das Getrånke mit kleineren
 Gefäßsen schöpfte.“

1 Ald. Bas. εὐμενεστέροις ἀκροατεῖν. Hinc Xyl. susp. aut ἀκροα-
 ταῖς, aut εὐμενεστέρων ἀκροατῶν absque ἐν. R. iudice, vitium
 est in ἐπιτυχῶν. Quaerit, num ἐπιφήχων, an ἐπιξῶν, αἰτι-
 τι aut lima probet? — W. susp. ἔτις ἄν. Turn. & V. καὶ
 πᾶ ἄν εὐμ. Ald. Bas. Petav. ὡς νομίσμ. Turn. adnotat: „hos
 sermones non multo plaris quam pecuniam peregrinam. quae
 non est tanti, quanti vernacula, saepeque improbatur, fecerit,
 cum rationibus nitantur parum firmis, multaque in diversum
 occurrant.“

2 Ald. & Bas. ἐχ ὄρῳ. Hinc Xyl. monet, videri deesse ali-
 quid, e. c. πῶς ἔ καλὸν ὑμῖν; vel leg. susp. ἐν ὁνῶ, quod
 Steph. dedit. R. ex ἐχ ὄρῳ mavult effici ἔ χειρὸν, non ma-
 lum est donare vobis narrationem de homine barbaro. E
 Turn. lectio notatur ἔ χειρὸν πλάνας.

3 Ald. & Bas. μῆνατρα, quod corrigendum monuit Xyl. in
 μῆνυτρα. Hoc Steph. dedit. Petav. μῆνατρα.

4 Post hanc vocem vulgo legitur εἶρον, quod abest ab Ald.
 Bas. Petav. nec non a F. Venet. 2. Delevi id cum W.

5 Dedi συνόντα e R. conjectura, W. probata, pro vulg. σύν-
 ταῖς. R. porro legi vult νόμοις καὶ νομάσι δαίμοσιν, ὡς
 ἔφασκε. μόλις δὲ (vel ἄν) ἔξανευρῶν. Pro ἔτυχον Turn,
 ἔτυχε.

δ' ἐμὲ τὸ πλεῖστον ἐδώριζεν, ἔ πόρρω μελῶν. Φθεγγο-
 μένε δὲ, τὸν τόπον εὐωδία κατεῖχε, τῆ σόματος ἡδι-
 ζον ¹ ἀποπνέουτος. ἡ μὲν ἔν ἄλλῃ μάθησις καὶ ἰσο-
 ρία συνῆν αὐτῷ τὸν πάντα χρόνον· εἰς δὲ μαντικὴν
 ἐνεπνεῖτο μίαν ἡμέραν ἕτας ἐκάστα, καὶ προεδέσπιζε
 κατιῶν ἐπὶ Θαλατῆαν, ἐπεφοίτων δὲ καὶ δυνάσαι καὶ
 γραμματεῖς βασιλέων, εἰτ' ἀπήεσαν. ἐκεῖνος ἄν τὴν
 μαντικὴν ἀνῆγεν εἰς δαίμονας· πλεῖστον ² δὲ Δελφῶν
 λόγον εἶχε, καὶ τῶν ³ λεγομένων περὶ τὸν Διόνυσου
 ἐνταῦθα καὶ δρωμένων ἱερῶν, ἔδενος ἀνήκοος ἦν, ἀλλὰ
 κἀκεῖνα δαιμόνων ἔφασκεν εἶναι πάθη μεγάλα, καὶ
 ταῦτα δὴ περὶ Πυθῶνα ⁴. τῷ δ' ἀποκλείναντι μῆτ'
 ἐννέα ἐτῶν, μῆτ' εἰς τὰ Τέμπη γενέσθαι ⁵ τὴν Φυγὴν,
 ἀλλ' ἐκπεσόντα ἐλθεῖν εἰς ἕτερον κόσμον· ἕτερον δ' ἐκεῖ-
 θεν

¹ W. susp. πλεῖστον, ex Euseb. Praep. Evang. V, 5. At falso huc relata videntur, quae ad locum inferiorem pertinent.

² Hoc loco dedi πλεῖστον, quod Xyl. ex Euseb. l. c. & R. probant pro vulg. ἡδισον.

³ Vulgo καὶ περὶ τῶν. Delendum censui περὶ e R. mente — *ἔ nihil eorum, quae de Libero hic dicuntur facta ἔ ipso opere imitationeque repraesentantur, non audiverat. Aliquamdiu Baccho Delphicum oraculum commune fuit cum Apolline.*

⁴ Rectius esse hoc, quam Πυθίας, quod est apud Eusebium, Xyl. monet.

⁵ Vulgo haec ita leguntur: γενέσθαι μετὰ τῆ Φυγῆν αὐτὸν ἐκπεσόντα κόσμον. Turn. μετὰ τῆτο Φυγὴν ἀλλ' αὐτὸν, ἐκπεσόντα κόσμῳ. V. μετὰ τῆτω Φυγῆν, ἀλλ' αὐτὸν ἐκπεσόντα κόσμον. Hinc R. monet, corrupta haec expectare boni codicis auxilium, & suspiciatur: τῷ δ' ἀποκλείναντι (scil. serpentem Pythonem) μῆτ' ἐννέα ἐτῶν γενέσθαι Φυγὴν, μῆτ' εἰς τὰ Τέμπη παραγενέσθαι μετὰ τὴν Φυγὴν αὐτὸν, ἀλλὰ — αὐτῆ τῆ καθ' ἡμᾶς ἐκπεσόντα κόσμῳ — illum, qui Pythonem occiderit, neque Delphis abfuisse novennium, neque post susceptum exilium ad Tempe adisse, sed (forsitan ad Tartara penetrasse, eis τὸν Τάρταρον ἀφικέσθαι) proisus exiit nostri orbis vias ablatum. Quae nunc leguntur, dedi cum W. ex Euseb.

Ἔννεντα ἑνιαυτῶν μεγάλων ¹ ἑννέα περιόδοις ἀγίου γενόμενον,
 καὶ Φοῖβον ἀληθῶς, κατελθόντα ² τὸ χρησθήριον παρα-
 λαβεῖν, τέως ὑπὸ Θέμιδος ³ φυλαττόμενον. ἔτι δὲ ἔ-
 χειν ⁴ καὶ τὰ Τυφωνικὰ καὶ τὰ Τιτανικὰ ⁵. δαιμόνων
 μάχας γεγονέναι πρὸς δαίμονας, εἶτα Φυγῆς τῶν κρα-
 τηθέντων, ἢ δικαιοσείας ⁶ ὑπὸ θεῶ τῶν ἑξαμαρτόντων,
 οἷα Τυφὸν λέγεται περὶ Ὀσίριν ἑξαμαρτεῖν, καὶ Κρό-
 νος περὶ Οὐρανόν, ὧν ἀμαυρότεραι γεγόνασιν αἰ τιμαί-
 ῃ καὶ παντάπασι μετασάντων ⁷ εἰς ἕτερον κόσμον. ἐπεὶ
 καὶ Σολύμης πυνθάνομαι τὰς Λυκίων προσοίκες ἐν τοῖς
 μάλι-

¹ Kaltw. illustrat haec his verbis: „Unter dem grossen Jahr verstehen die alten Philosophen denjenigen Zeitraum, binnen welchem alle Sterne ihre Laufbahn vollenden, und dann wieder an dem nemlichen Ort zu stehen kommen, wo sie sich zuerst zu bewegen anfiengen. Nach Verlauf eines solchen Jahres soll die Natur erneuert, die ganze Welt in ihren vormaligen Zustand versetzt, und alle Menschen, die vorher gelebt hatten, wieder hervorgebracht werden. Ueber die Dauer eines solchen grossen Jahres sind aber die Philosophen nicht einstimmig gewesen. Censorinus (de die natali Cap. VI.) sagt, Aristarchus habe 2484 gewöhnliche Jahre, Aretes 5402, Heraclitus und Linus 10800, Dion 10984, Orphens 13000, Cassander 60000 Jahre angenommen. Nach Macrobius gehören 15000, und nach Cicero (in der verlohren gegangenen Schrift Hortensius) 12954 Jahre dazu.“

² Dedi sic e R. conjectura, W. probata — *reversum velut in patriam* — pro vulg. καὶ ἐλθόντα.

³ Aeschylus in Eumenidibus primam omnium Terram oraculum Delphicum tenuisse dii: deinde Themis, postea Phoeben: postremo Phoebum. Turn.

⁴ R. sic legi voluit, subaudiendo ἔφη, pro vulg. ἔχεα, & dedi cum W. ex Euseb. Monet W. potuisse quoque scribi ἔφη.

⁵ Vulgo haec sic cohaerent: τὰ Τυφωνικὰ, καὶ τὰ Τιτανικὰ δαιμόνων μάχ. γεγ. Distinctionem mutandam censui, Xyl. secutus. Maiim tamen, post δαιμόνων inseri γὰρ, cum R.

⁶ R. mavult δικαιοθέντων, ob sequens μετασάντων. Turn. V. τῶν ἑξαμαρτανόντων.

⁷ Turn. V. post παντάπασι inserunt ἠφανίδησαν. Exprimunt tale quid Turn. & Xyl.

μάλιστα τιμᾶν ¹ τὸν Κρόνον, ἐπεὶ δ' ἀποκλείνας τὰς ἄρχοντας αὐτῶν, Ἄρσαλον καὶ Δρύον καὶ Τρωσῶβιον ², ἔφυγε καὶ μετεχώρησεν ὁποῖδήποτε ³, (τέτο γὰρ ἐν ἔχασιν εἰπεῖν) ἐκεῖνον ⁴ μὲν ἀμεληθῆναι, τὰς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον σκληρὰς θεὰς προσαγορεύεσθαι ⁵, καὶ τὰς κατάρας ἐπὶ τέτων ⁶ ποιεῖσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ Λυκίας. τέτοις μὲν ἔν ὅμοια πολλὰ λαβεῖν ἔστιν ἐν τῶν θεολογημένων ⁷. εἰ δὲ τοῖς νενομισμένοις τῶν θεῶν ὀνόμασι δαίμονας τινὰς καλεῖμεν, ἔθαυμασέον, εἶπεν ὁ ξένος. ὦ γὰρ ἕκαστος θεῶ συντέτακται, καὶ παρ' ἑ δὲ δυνάμεις καὶ τιμῆς εἴληχεν, ἀπὸ τέτρα Φιλεῖ καλεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡμῶν ὁ μὲν τις ἐστὶ Δίος ⁸, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δ' Ἀπολλώνιος, ἢ Διονύσιος, ἢ Ἑρμαῖος· ἀλλ' ἐνιοὶ μὲν ἔν ⁹ ὀρθῶς κατὰ τύχην ἐκλήθησαν, οἱ δὲ πολλοὶ μηδὲν προσηκίας, ἀλλ' ἐνηλλαγμένας ἐκήθησαντο θεῶν παρωνυμίας.

XXII.

1 R. susp. ἐν τοῖς μάλιστα πάλαι ποτὲ τιμῆσαι τ. Κρ.

2 Hos, Xyl. notante, Euseb. legit Ἄρταλον, Ἄρυτον, & Τόσιβιν; mox Ἄρσαλον. Petav. Τρωσομίον.

3 Sic scriptam dedi hanc vocem cum W, ex Euseb. Vulgo ὁπηδήποτε.

4 Dedi ἐκεῖνον, R. probante, cum W. ex Euseb. pro vulg. ἐκεῖνος. R. simul mavult ἀμεληθῆναι pro ἀμεληθῆναι.

5 Sic W. ex Euseb. dedit, accedentibus D. & Colleg. Nov. Vulgo προσαγορεύοντες. Petav. προσαγορεύοντας. R. susp. τὰς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον τιμᾶν, σκλ. θεὰς προσαγορεύοντας. In Euseb. pro σκληρὰς legitur σκιρὰς; Xyl. hoc amplectitur, & vertendo exprimit: *Sciorum Deorum appellatione adfecisse*, improbens, quod Turn. vertit: *suevos Deos*, & suspicans, eos gypleos fuisse positos, i. e. statuas eis vel imagines e sciro positas, & divinos honores decretos.

6 Dedi τέτων, Xyl. & R. probantibus, ex Euseb. pro vulg. ἐπὶ τέτω.

7 Euseb. μυθολογημένων, quod probari posse monet Xyl. praesens tamen vulgatam, utpote melius ad ea, quae sequuntur, quadrantem.

8 Euseb. Δίος.

9 Xyl. legit μὲν καὶ ὀρθῶς. R. ἔν aut vult deleri, aut cum αὐτῶν mutari.

XXII. Σιωπήσαντος δὲ τῷ Κλεομβρότῳ, πᾶσι μὲν ¹ ὁ λόγος ἐφάνη θαυμαστός. τῷ δ' Ἑρακλείδῳ πυθομένη πῆ ταῦτα προσήκει ² Πλάτῳ, καὶ πᾶσι ἐπει-
 ροῦ τὸ ἐνδοσιμον τῷ λόγῳ τάτῳ παρέχεν, ὁ Κλεομβρο-
 τός. Εὐ μνημονεύεις, (εἶπεν) ὅτι τὴν μὲν ἀπειρίαν αὐ-
 τόθεν ἀπέγνω τῶν κόσμων, περὶ δὲ πλήθους ὠρισμένων,
 διηπόρησε, καὶ μέχρι τῶν πέντε τοῖς ὑποτιθεμένοις κα-
 τὰ φοιχείου ἕνα κόσμον ἐπιχαρήσας ³ τὸ εἶδος, αὐτὸς
 ἑαυτὸν ἐφ' ἑνὸς ἐτήρησεν. καὶ δοκεῖ γέτο Πλάτῳ
 ἴδιον εἶναι, τῶν ἄλλων σφόδρα φοβηθέντων τὸ πλήθος,
 ὡς τὰς ἐνὶ ⁴ τὴν ὕλην μὴ ὀρίσαντας, ἀλλ' ἐκβάντας
 εὐθύς ἄοριστα καὶ χαλεπῆς ἀπειρίας ὑπολαμβαίνουσι. Ὁ
 δὲ ξένος (ἔφην ἐγὼ) περὶ πλήθους κόσμων ἄριζεν, ἢ
 Πλάτῳ; ἢ, ὅτε συνεγένε ⁵ τῷ ἀνδρὶ τάτῳ, ἐδὲ δι-
 πειράδης; Ἄλλ' ἐκ ξυελλίου (εἶπεν ὁ Κλεομβρότος) εἰ
 μηθέν ἄλλο τῶν ⁶ περὶ ταῦτα λιπαρῆς εἶναι καὶ πρόθυ-
 μος ἀκροατῆς, ἐνδιδόντος ἑαυτὸν ἴλεω καὶ παρέχοντος.
 ἔλεγε δὲ μήτ' ἀπειρας, μήτ' ἕνα, μήτε πέντε κόσμους,
 ἀλλὰ τρεῖς καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν εἶναι, συντεταγμέ-
 νους

1 Petav. πᾶσι μὲν ἔν ὁ λ.

2 Vulgo μὴ ταῦτα προσήκειν. Dedi cum W. ex Turn. & V. accedentibus Anon. & Mez. πῆ & προσήκει. Posterior quoque Petav. exhibet. R. legendum monuit πῆ αὐτ' ὅπῃ, & προσήκει, quia ratione Platoni haec conveniant. Etiam Xyl. utrumque legit.

3 Turn. V. συγχωρήσας. Petav. deinde ἐτήρησα.

4 Secutus sum Turn. versionem, qui materiam uno mundo non definiunt, & W. conjecturam, dando ἐνὶ pro vulg. ἐπί. R. hoc ἐπί deleri voluit. Turn. & V. ὡς τὰς ἐφ' ἑνὸς τῆν ὕ. μ. ὁ.

5 Vulgo ἄριζεν, ἢ Πλάτῳ, ὅθεν εὐ ἐγένε. Xyl. correxit ἢ Πλάτῳ, ἢ ὅθεν (pro ἐξ ἧ accipiendum, licet malit ὅτε) συνεγένε. E. Turn. & V. ἢ Πλάτῳ ἢ ἀδὲν συνεγένε. Quod dedi, W. probavit.

6 E. Mez. & R. correctione, W. probata, dedi τῶν pro vulg. τῷ. Cohaeret cum ἀκροατῆς.

υς εἰς χῆμα τριγωνοειδές, ἔ¹ πλευρὰν ἐκάστην ἐξήκοιτα κόσμους ἔχειν· τριῶν δὲ τῶν λοιπῶν ἕκαστον ἰδρύθαι κατὰ γωνίαν, ἀπ'εἶδαι δὲ τὰς ἐφεξῆς ἀλλήλων, ἀτρέμα περιέοντας ὡσπερ ἐν χορείᾳ· τὸ δ' ἐντὸς ἐπίπεδον τῶ τριγώνου, κοινὴν εἶναι πάντων, καλεῖσθαι δὲ πεδίον ἀληθείας, ἐν ᾧ τὰς λόγους καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ παραδείγματα τῶν γεγονότων καὶ γενησομένων ἀκίνητος κείσθαι, καὶ περὶ αὐτὰ τῶ αἰῶνος ὄντος, οἶον ἀπορροῆν ἐπὶ τὰς κόσμους ² φέρεσθαι τὸν χρόνον. ὄψιν δὲ τέτων καὶ θῆαν ψυχαῖς ἀνθρωπίναις ἀπαξ ἐν ἔτεσι μυρίοις ὑπάρχειν, ἂν γε εὖ βιώσωσι· καὶ τῶν ἐνταῦθα τελετῶν τὰς ἀρίστας, ἐκείνης ὄνειρον εἶναι τῆς ἐποπτείας καὶ τελετῆς. καὶ τὰς λόγους ἀνέμνησεν ³, ἕνεκα τῶν ἐκεῖ φιλοσοφεῖσθαι καλῶν, ἢ ⁴ μάτην περαίνεσθαι. ταῦτ' (ἐφη ⁵) περὶ τῆτον μυθολογῶντος ἤκουον ἀτεχνῶς, καθάπερ ἐν τελετῇ καὶ μυσίῃ, μηδεμίαν ἀπόδειξιν τῶ λόγῳ μηδὲ πίσιν ἐπιφέροντος.

XXIII. Κἀγὼ τὸν Δημήτριον προσαγορεύσας, πῶς ἔχει (ἐφη) τὰ τῶν μνηστῆρων ἔπη, τὸν Ὀδυσσεά θυμασάντων τὸ τόξον μεταχειριζόμενον; ὑπομνηθεύτος δὲ Δημητρίε, ταῦτ' ἐφη, ἐπέρχεται κἀμοὶ περὶ τῶ ξέ-
υς

¹ Frst. & R. ε̄. Restitui ε̄, quod ipse R. legendum monuerat. Eodem probante, e Turn. recepi εἰς, quod praecessit ante χῆμα. Vulgo abest.

² Dedi sic cum W. e Turn. & V. accedentibus Turn. & Amiot. version. Anon. Mez. Vulgo ἐπὶ τὰς χρόνους.

³ W. de suo dedit ἀναμνήσεως, & vertendo exprimit: addiditque aut propter recordationem illorum, quae illic sunt bona, hic homines literis philosophiaeque studere, aut inanem fumere operam. At cur retinuit comma post ἀναμνήσεως? Colleg. Nov. ἀνέμνησας.

⁴ R. legendum mouet μῆ.

⁵ Sic Xyl. legit, & Turn. cum eo vertit, dedique cum W. ex D. Anon. Mez. Vulgo ἐφη.

νε εἰπεῖν ἢ τις θρητήρ¹ καὶ ἐπίλοπος ἔπλετο δογμα-
των τε καὶ λόγων παντοδαπῶν, καὶ πολυπλανῆς ἐν
γράμμασι, καὶ ἑ βάρβαρος, ἀλλ' Ἐλλην γένος ἦν,
πολλῆς Ἑλληνίδος μέσης ἀνάπλευς. ἐλέγχει δ' αὐτὸν
ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς, ἐκ ὧν Αἰγύπτιος ἐδὲ Ἰνδός,
ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραῖς τῆνομα
Πέτρωνος². αὐτὸ μὲν ἐκείναις βιβλίδιον ἐκ ἀνέγνων, ἐδὲ
οἶδα διασωζόμενον. Ἴππυς³ δὲ ὁ Ῥηγῖνος (ἢ μέμνη-
ται Φανίας ὁ Ἐρέσιος⁴) ἰσορεῖ δόξαν εἶναι ταύτην Πέ-
τρωνος καὶ λόγον, ὡς ἑκατὸν καὶ ὄγδοήμυτα καὶ τρεῖς
κόσμοις ὄντας, ἀπλομένους δ' ἀλλήλων κατὰ σοιχειῶν.
ὅ τι δὴ τῶν ἐσὶ, κατὰ σοιχειῶν ἀπλεσθαι, μὴ προσδια-
σαφῶν, μηδ' ἄλλην τινὰ πιθανότητα προσέπειαν. ὑπο-
λαβῶν δὲ Δημήτριος. Τίς δ' ἐν (εἶπεν) ἐν τοιείοις
πράγμασιν εἴη πιθανότης, ὅπερ καὶ Πλάτων ἐθεν εἶ-
πὼν εὐλογον ἐδ' εἰκός, ἕτως κατέβαλε⁵ τὸν λόγον;

καὶ

1 Dedi ἢ τις, R. probante, e Turn. & V. pro vulg. εἴ τις,
nec non θρητήρ, ex Homer. Odyss. XXI, 397. Xyl. & Mez.
ita legentibus, pro vulg. θρητήρ.

2 R. hoc nomen non Graecum esse putat. Hinc mavult
Ἱέρωνος.

3 Bas. Ἴππης, quod Xyl. improbat. De Hippy Rhegino,
qui Darii & Xerxis aetate floruisse perhibetur, v. Fabric. B.
Gr. T. I. p. 354. & 819.

4 Sic legi voluit R. & dedi cum W. Ex Ald. prodiit in vell.
edd. Ἀρέσιος, quod etiam e Petav. enotatur. Bas. Ἐρέσιος,
ex Eresō, vel Eressō, patria Theophrasti oriundus. De Pha-
nia Eresio, Aristotelis discipulo, v. Fabric. B. Gr. T. II. p.
225. & 308.

5 Ald. & Bas. κατέλαβε. Turn. legendum censuit κατέβα-
λε, & exprimit vertendo: *opinionem everterit*, quasi dicat
Platonem verbo nulla adjuncta ratione subvertisse opinionem il-
lam de mundorum multitudine, cum scripserit in Timaeo, dictu
verius esse, unum esse mundum. Confuse mihi videntur, vel
potius vitiose impressa, quae a Xyl. ad verbum κατέλαβε ad-
notantur: „reponitur κατέβαλε, quod hic quidem nihil ruiro
posse. Verum sensum esse arbitror, Platonem nulla probabili

con-

καὶ ὁ Ἡρακλέων· Ἄλλὰ μὴν ὑμῶν (ἔφη) τῶν γραμμα-
 τικῶν ἀκόμοιεν εἰς Ὅμηρον ἀγόντων τὴν δόξαν, ὡς ἐκεί-
 νη τὸ πᾶν εἰς πέντε κόσμους διανεμόντος¹, ἔρανον, ὕ-
 δωρ, ἀέρα, γῆν, ὄλυμπον. ὦν τὰ μὲν δύο, κοινὰ κα-
 ταλείπει· γῆν μὲν τῷ κάτω παντός ἔσαν, ὄλυμπον
 δὲ τῷ ἄνω παντός· οἱ δ' ἐν μέσῳ τρεῖς τοῖς τρισὶ
 θεοῖς ἀπεδόθησαν. ἔτω δὲ καὶ Πλάτων² ἔοικε τὰ κάλ-
 λιστα καὶ πρῶτα σωμάτων εἶδη καὶ χήματα συνένεμον
 ταῖς τῷ ὄλε διαφοραῖς, πέντε κόσμους καλεῖν, τὸν γῆς,
 τὸν ὕδατος, τὸν ἀέρος, τὸν πυρός· ἕχατον δὲ τὸν πε-
 ριέχοντα τέρας, τὸν τῷ δωδεκαέδρῳ, πολύχυτον καὶ πο-
 λύτρεπλον, ὃ μάλιστα δὴ ταῖς ψυχικαῖς περιόδῳ καὶ
 κινήσει πρόπον χῆμα καὶ συναρμόττου ἀπέδωκε. καὶ
 ὁ Δημήτριος· Ὅμηρον (ἔφη) τί κινῶμεν ἐν τῷ παρόν-
 τι; μύθων γὰρ ἄλις. Πλάτων δὲ πολλῶν δεῖ τὰς πέν-
 τε τῷ κόσμῳ διαφορὰς³ πέντε κόσμους προσαγορεύειν·
 ἔν οἷς γε⁴ μάχεται τοῖς ἀπίροις κόσμοις ὑποτιθεμένοις,
 αὐτῷ⁵ δὲ φησι δοκεῖν ἕνα τῶν εἶναι μονογενῆ τῷ
 θεῷ καὶ ἀγαπητὸν, ἐκ τῷ σωματοειδῶς παντός ὄλου καὶ
 σέλειον καὶ αὐτάρκη γεγεννημένον. ὅθεν ἂν τις καὶ Δαυ-
 μάσειεν, ὅτι τάληθῆς εἰπὼν αὐτὸς ἐτέροις ἀπιθάνη καὶ

Y 2

λό-

confirmatione munitam suam sententiam proposuisse; *idem legis-
 se videtur Turnebus*, quonquam diverso sensu, qui evertere
 usurpavit.“ R. tuetur κατέβαλε, projecit, in medio posuit,
 & dereliquit absque cura, velut infantem expositum, addens,
 Graecos etiam dicere καταβάλλαν pro in literas referre.

1 Iliad. 15, 187. sqq.

2 Cf. p. 231. h. Vol.

3 Turn. V. Bong. πέντε τῷ κόσμῳ διαφορὰς; Petav. πέν-
 τε διαφορὰς absque τῷ κόσμῳ.

4 Dedi γε e R. mente pro vulg. τε.

5 Dedi αὐτῷ e V. idem legente Xyl. pro vulg. ταῦτα. Ald.
 & Bas αὐτῇ δὲ φησι. Petav. δὲ φησι. W. legendum monet
 ὅς γε pro ἐν οἷς γε, & αὐτῷ δὲ pro ταῦτα δὲ. Petav. quoque
 ἀπίροις κόσμοις pro ἀπίροις κόσμοις.

λόγον ἐν ἐχέσει ἀρχὴν παρέχε δόξης ¹. τὸ μὲν γὰρ
 ἓνα μὴ Φυλάξαι κόσμον, εἶχεν ἀμωσγέπως ὑπίθεσιν
 τὴν τᾶ ² παντὸς ἀπειρίαν· τὸ δ' ἀΦωρισμένως ποιῆ-
 σαι τοσάτες, καὶ μήτε πλείεσ τῶν πέντε, μήτ' ἐλάτ-
 τες, κομιδῇ παρὰ λόγον καὶ πάσης πιθανότητος ἀπρη-
 τημένον, εἰ μὴ τι σὺ λέγεις, ἔφη, πρὸς ἐμὲ βλέψας.
 κἀγὼ· Δοκεῖ γὰρ ³ ἔτις, (ἔφην) ἀΦέντας ἤδη τὸν
 περὶ χρησθηρίων λόγον, ὡς τέλος ἔχοντα, μεταλαμβάνειν
 ἕτερον τοσῶτον; Οὐκ ἀΦέντας (εἶπεν ὁ Δημήτριος)
 ἐπιείνον, ἀλλὰ μὴ παρελθόντας τῶτον ἀντιλαμβανόμενον
 ἡμῶν. ἐ γὰρ ἐνδιατρίψομεν, ἀλλ' ὅσον ἰσορῆσαι τὴν πι-
 θανότητα θίγοντες αὐτᾶ, μέτιμεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ὑπόθεσιν.

XXIV. Πρῶτον τοίνυν (ἔφην ἐγὼ) τὰ κωλύοντα
 ποιεῖν κόσμος ἀπείρους, ἐν ἀπείρῳ πλείονας ἑνὸς ποιεῖν.
 καὶ γὰρ οἶον τ' εἶναι ⁴ εἶναι καὶ μαντικὴν καὶ πρόνοιαν
 ἐν πλείοσι κόσμοις, καὶ τὸ μικροτάτην τύχην ⁵ παρεμ-
 πίπτειν, τὰ δὲ πλείεστα καὶ μέγιστα τάξιν λαμβάνειν πρὸς ⁶
 γένεσιν καὶ μεταβολὴν, ὧν ἕδεν ἢ ἀπειρία δέχεσθαι πέ-
 Φυκεν. ἔπειτα τῷ λόγῳ μᾶλλον ἔπεται τὸ τῷ θεῷ ⁷ μὴ
 μονο-

¹ Ald. Bas. Petav. παρέχε δι' αὐτῆς. Xyl. inde efficiendum putavit διανοίας. Turn. V. forsan διαίτης. Steph. dedit δόξης.

² Petav. omittit τὴν.

³ itane vero placet —? Sic interrogative haec esse sumenda, monuit R. Dedi interrogationis notam post τοσῶτον pro vulg. puncto.

⁴ Dedi sic e Xyl. mente, Mez. consentiente, pro vulg. ὅσον εἶναι. R. susp. καὶ γὰρ ὅσιόν εἶναι εἶναι οἰεῖσθαι (vel ὑπολαμβάνειν) μαντικὴν. Turn. V. καὶ γὰρ ὅπως vel ὅλων.

⁵ R. susp. τὸ μικροτάτον, τανίσσῃ, τὴν τύχην, monens, alios tamen malle dicere, τὰ ὀλίγιστα, vel σπανιότατα.

⁶ R. mentem amplectendam censui dando λαμβάναν e Turn. & Bas. pro vulg. λαμβάνειν & inferendo πρὸς, quod vulgo abest.

⁷ Bas. non habet τὸ. Turn. non exprimit vertendo τῷ θεῷ. Ex Turn. in lect. var. enotatur ἔπεται τὸ, θεῶν μὴ μονογ. Petav. deinde omittit τὸν ante κόσμον.

μονογενῆ μὴ ἔρημον εἶναι τὸν κόσμον. ἀγαθὸς γὰρ ὢν τελῶς, ἐδεμῖας ἀρετῆς ἐνδεής ἐστιν. ἦμισα δὲ τῆς ¹ περὶ δικαιοσύνην καὶ Φιλίαν· κἀλλίσται γὰρ αὐται ² καὶ θεοῖς πρόεπασαι. μάτην δ' ἐδὲν ἔχειν ἐδ' ἀχρηστον θεοῖς πέφυκεν. εἰσὶν ἔν ἐκείνῳ ἕτεροι θεοὶ καὶ κόσμοι, πρὸς τοῖς ³ χρῆται ταῖς κοινωρικαῖς ἀρεταῖς. ἐδὲ γὰρ πρὸς αὐτὸν, ἐδὲ μέρος αὐτῆ χρῆσις ἐστὶ δικαιοσύνης, ἢ χάριτος, ἢ χρηστότητος, ἀλλὰ πρὸς ἄλλας. ὡς ἐκ εἰκὸς ἀφίλου, ἐδ' ἀγέιτονα τούτ', ἐδ' ἀμικλον ἐν ἀπειρῶ κενῷ τὸν κόσμον σαλεύειν. ἐπεὶ καὶ τὴν φύσιν ὁρῶμεν τὰ κατ' ἕκαστα γένεσιν καὶ εἶδεσιν οἷον ἀγγελοῖς ἢ περιηκροπίοις σπέρματος ⁴ περιέχουσαν. ἐδὲν γὰρ ἐν ἀριθμῶ τῶν

Y 3

τῶν

1 Restitui sic e Bas. volente idem legi R. Vulgo τῶ, unde W. de suo effecit τῶν. Petav. περὶ δικαιοσύνης.

2 Dedi sic e Turn. & V. ita corrigendum monentibus R. & W. Vulgo αὐτῶ.

3 Dedi sic e Turn. & V. probante R. Vulgo πρὸς οἷς. Petav. deinde omittit πρὸς ante αὐτῶν.

4 R. voluit σπέρματα. W. legendum susp. ὡσπερ καρπὸς σπέρματι περιέ. In sequentibus occurrunt haud pauca non modo per se obscura, sed & mendis laborantia. Xyl. pro ἐδὲ μὴν λόγος legit ἔ μὴ λόγος, & pro ποῖος δ' ὡς τοίνυν, εἶναι, ποῖος δέ. Ὡς τοίνυν &c. sententiam loci his verbis explicans: „omnia ejusdem speciei individua habent quippiam inter se ratione formae commune, & tamen suas ποιότητας quasdam, sua accidentia, quae simul omnia in alio non insint: atque hac ratione inter se differunt: verbi gratia, omnes homines habent communem naturam, neque tamen ullus homo profus cum altero idem est: ut plurima communia habeat, habet tamen peculiare aliquid, quod eum ab aliis distinguat omnibus. Mundus ergo, cum ipse etiam sit qualis, etiam habere dicatur certa sua quaedam accidentia, videtur iis distingui ab aliis mundis.“ R. probato ἔ μὴ λόγ. ὑπ. κ. — leg. susp. ὃ μὴ, κοινῶς ὄν ὁμογενῆς, ποῖον ἰδίως ἐστιν — quod Xyl. vertit: nisi praeter eam communem rationem, suis peculiaribus qualitatibus ab aliis ejusdem generis rebus distingueretur — ἢ λέγεται κοινὸς εἶναι, ποῖος δέ. πῶς τοίνυν ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλ-

τῶν ὄντων ἐσίν. ἔδὲ μὴν λόγος ὑπάρχει κοινός, ἔδὲ τυγχάνει τῆς τοιαύτης προσηγορίας, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον, ἰδίως ἐσίν. ὃ δὲ κόσμος ἔ λέγεται κοινός εἶναι. ποῖος δ' ὡς τοίνυν ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλληλα συγγενῆς καὶ μονοειδῆς γεγονώς τοιαύτος. εἰ γὰρ ἔτε ἀνδρωπός εἷς, ἔτε ἵππος ἐν τῇ φύσει γέγονεν, ἔτε ἄστρον, ἔτε θεός, ἔτε δαίμων, τί κωλύει μηδὲ κόσμον ἓνα τὴν φύσιν ἔχειν, ἀλλὰ πλείονας; ὃ γὰρ λέγων, ὅτι καὶ γῆν ¹ μίαν ἔχει καὶ θάλατταν, ἐμφανές τι παρορᾷ τὸ τῶν ὁμοιομερῶν. τὴν τε γὰρ γῆν εἰς ὁμῶνυμα μέρη, καὶ τὴν θάλατταν ἄσαύτως διαιρέμεν. τῆ δὲ κόσμος μέρος ἐκ ἑτι κόσμος, ἀλλ' ἐκ διαφορῶν φύσεων συνέστηκε.

XXV. Καὶ μὴν ὃ γε μάρισα Φοβηθέντες ἔνιοι καταναλίσκουσιν τὴν ὕλην εἰς τὸν κόσμον ἄπασαν, ὡς μηδὲν ὑπολειπόμενον ² ἐκτὸς εἰσάξουσιν ἢ πληγαῖς διαταράττοι ³ τὴν τῆδε σύστασιν, ἢ ὀρθῶς ἔδεισαν. πλείονων

θλον, ἀσυγγενῆς καὶ μονοειδῆς γεγονώς, *mundus non dicitur communis, sed qualis. Si ergo idea qualitatis nascitur e differentia ab alia quadam re, (vel ab alio quodam mundo) quomodo poterit mundus qualis dici, si, quod isti percontantur, absque coherente & solitaris natus est?* W. *sophisma esse dialecticum monet, cujus haec pars mire a librariis corrupta, sic refingenda videatur: ἔδὲν γὰρ ἐν τῶν ὄντων· ἔτε τί ἐσίν, ἔ γε μὴ λόγος ὑπάρχει κοινός· ἔδὲ τυγχάνει τῆς τοιαύτης προσηγορίας, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον ἰδίως τ' ἐσίν· Ὁ δὲ κόσμος λέγεται, τῷ κοινῶς εἶναι ποῖος· ἰδίως δ' αὖ ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλα συγγενῆ καὶ ὁμοειδῆ γεγονώς, τοιαύτος.* In ind. var. lect. hoc affertur: „ποῖος δὲ τοίνυν (ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς. P. forsan ὅτι μὴ κοινῶς ποῖον, ἰδίως δ', ἐπὶ ὄντων ὅτι ποῖον. vel, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον ἰδίως τε. quae lectio magis placet V. T.“ Simul e Petav. notatur τῆς τοιαύτης προσηγορίας.

¹ Petav. ἀλλ' ἢ πλείονας; ὃ γὰρ λέγων καὶ γῆν.

² Sic legit Xy^l. & dedi e Turn. & V. Idem recepit W. ex Anon. & Mez. Vulgo ὑπολείπομεν. R. susp. ὅπως μηδὲν ὑπολείπωσι (vel ὑπολείπωμεν) τῶν ἐκτὸς.

³ Restitui sic cum W. ex Ald. Raf. accedentibus D. F. Ven. 1. Vulgo διαταράττον. Petav. διαταράττα.]

νων γὰρ ὄντων κόσμων, ἰδίᾳ δ' ἐκάσῃ συνειληχότος ἐ-
 σία καὶ ὕλη μέτρον ὠρισμένον ἔχουσα καὶ πέρασ, ἀδὲν
 ἄτακτον δὲ ἀκατακόσμητον, οἷον περίττωμα, λειψήσε-
 ται προσπίπλον ἔξωθεν. ὁ γὰρ περὶ ἑκαστον λόγος ¹
 ἐγκρατῆς ὢν τῆς συννενεμημένης ὕλης, ἀδὲν ἐπιφορον ²
 ἔχουσι καὶ πλανώμενον ἐμπεσεῖν εἰς ἄλλον ³, ἐδ' εἰς ἑαυ-
 ρὸν ἐξ ἄλλῃ. διὰ τὸ μήτε πλήθος ἀόριστον καὶ ἀπει-
 ρον τὴν φύσιν ἔχειν, μήτε κίνησιν ἄλογον καὶ ἄτακτον.
 εἰ δὲ καὶ τις ἀπορροή φέρεται πρὸς ἑτέρας ἀφ' ἑτέ-
 ρων, ὁμόφυλον εἶναι καὶ ⁴ προσηγῆ καὶ πᾶσιν οἰκειῶσ
 ἐπιμιγνυμένην ⁵, ὥσπερ αἱ τῶν ἀσέραν αὐγαὶ καὶ συγ-
 κρασεις, αὐτὲς τε τέρπεσθαι καὶ θορῶντας ἀλλήλους εὐμε-
 νῶσ, θεοῖς τε πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καὶ ἑκαστον ⁶ ἔσι,
 παρέχειν ἐπιμιξίας καὶ φιλοφροσύνας. ἀδύνατον γὰρ
 εἶδέν ἐσι τέτων, ἔτε μυθῶδες, ἔτε παράλογον· εἰ μὴ,
 νῆ Δία, τοῖς ⁷ τῷ Ἀριστοτέλει ὑπόψονται τινες, ὡσ
 φυσικὰς αἰτίας ἔχοντα. τῶν γὰρ σωμάτων ἐκάσῃ τό-
 που οἰκειῶν ἔχοντος, ὡσ φησιν, ἀνάγκη τὴν γῆν παντα-
 χόθεν ἐπὶ τὸ μέσον φέρεσθαι, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπ' αὐτῆς

Y 4

διὰ

¹ Sic Xyl. legit, dedique, R. probante, e Turn. & V. Re-
 cepit idem W. ex Anon. & Mez. Vulgo λόγον.

² Ald. & Bas. ἐφορον (male notatur in ind. var. εὐφορον). Hinc
 Xyl. susp. παράφορον, aut φορητόν. Steph. dedit ἐκφορον.

³ R. susp. ἐμπεσεῖν ἐξ ἑαυτῆ εἰς ἄλλον.

⁴ R. susp. εἶναι δεῖ.

⁵ Petav. οἰκειῶσ ἐπιμεμιγμένην. Pro οἰκειῶσ D. ἠπίως: Hinc
 W. susp. veram lectionem fuisse ἠπίως εἰκός. Tale quid sen-
 tentia requirit.

⁶ Subaudi κόσμον. R.

⁷ Ald. Bas. τὰ. Si verbum ὑπόψονται probum esse con-
 staret, R. monet, se non dubitaturum τὰ probare, sed senten-
 tiam veròum illud repudiare. Mavult ὑπογράφονται, subscri-
 bent praeceptis Aristotelis, latinismum esse addens, pro πα-
 δῆνασ, vel ἱπανέασ, vel συντίθεσάσ τινε; quo admisso legen-
 dum quoque ἔχουσι pro ἔχοντα. Ald. & Bas. omittunt deinde
 αἰτίας. Hinc Xyl. pro φυσικὰς legendum monet φυσικῶσ.

διὰ βάρος ὑφιστάμενον ¹ τοῖς κεΦοτέροις. ἂν ἔν πλείονες ὡσι κόσμοι, συμβήσεται τὴν γῆν πολλαχῆ μὲν ἐπάνω τῆ πυρὸς καὶ τῆ ἀέρος κειῖθαι, πολλαχῆ δ' ὑποκάτω καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ ὁμοίως, ποῖ μὲν ἐν ταῖς κατὰ Φύσιν χώραις ὑπάρχειν, ποῖ δ' ² ἐν ταῖς παρὰ Φύσιν. ἂν ἀδυνάτων ὄντων, ὡς ³ οἴεται, μήτε δύο, μήτε πλείονας εἶναι κόσμους, ἀλλ' ἓνα τῆτον ἐκ τῆς ἐσίας ἀπάσης συγκεῖμενον, ἰδρυμένου κατὰ Φύσιν, ὡς προσήκει ταῖς τῶν σωμάτων διαφοραῖς.

XXVI. Ἄλλα καὶ ταῦτα πιθανῶς μᾶλλον, ἢ ἀληθῶς, εἴρηται. σκοπεῖ δὲ ἕτως, (ἐΦην ⁴) ὡ Φίλο Δημήτριε. τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐπὶ τὸ μέσον καὶ κίτω κινεῖσθαι λέγων, τὰ δ' ἀπὸ τῆ μέσης καὶ ἄνω, τὰ δὲ περὶ τὸ μέσον καὶ κύκλω, πρὸς τί λαμβάνει τὸ μέσον; ἔ δὴπε πρὸς τὸ κενόν. ἔ γάρ ἐσι κατ' αὐτόν. καὶ ἔ δ' ἐσὶν, ἐκ ἔχει μέσον, ὡσπερ ἐδὲ πρῶτον, ἐδ' ἔχαιτον. πέρατα γὰρ ταῦτα. τὸ δὲ ἄπειρον, καὶ ἀπεράτωτον. εἰ δὲ καὶ βιάσαιτό ⁵ τις αὐτόν λόγῳ βία
κινέ-

¹ R. mavult ὑφιστάμενης. Petav. paulo ante ἐπ' αὐτοῖς.

² W. rectius esse censet πῆ μὲν — πῆ δὲ. Prius habent D. F. posterius B. Colleg. Nov. Xylandro post ὑπάρχαιν videtur addendum ποῖ δ' ἐχί, aut aliquid tale. Desunt nimirum in Ald. & Bas. ποῖ δ' ἔ. τ. π. Φύσιν. Turn. supplevit, verrens: in aliis minime.

³ R. ὡς delendum suspicatur, quamvis se id non urgere moneat, cum οἴεται sic possit in medio positum existimari, ut etiam ad sequentia debeat tacite referri; aut omnis oratio obliqua esse possit.

⁴ Xyl. jubente, dedi ἐΦην pro vulg. ἐΦη.

⁵ Corruptissima haec esse, facile patet. Xyl. βία κινέμενον, si recte verba habeant, interpretatur — Aristotelem vi eo adactum, ut futeatur inane esse, & pro ἄπειρον τολμήσαι legendum suspicatur ἄπορον τὸ νοῆσαι, ut hic exhibeatur sensus: Si etiam extorquentur Aristoteli esse inane: tamen adhuc intelligi non poterit, quae causa sit, cur corpora naturalia suum quodque locum petas. Petav. omittit βία; Turn. V. βία

κινούμενον, ἀπειρον τολμήσαι, τίς ἢ πρὸς τῷτο γινόμε-
νη τῶν κινήσεων διαφορὰ τοῖς σώματιν; ἔτε γὰρ ἐν τῷ
κενῷ ¹ δύναμις ἐστὶ τῶν σωμάτων, ἔτε τὰ σώματα προ-
αίρασι ἐχει καὶ ὄρμην, ἢ τῷ μέσῃ γλίχεται, καὶ πρὸς
τῷτο συντείνει πανταχόθεν. ἀλλ' ὅμως ² ἀπορὸν ἐστὶν
ἀψύχων σωμάτων ³ πρὸς ἀσώματον χωρεῖν ⁴ καὶ ἀδιά-
φορον, ἢ Φορὰν ἐξ αὐτῶν ἢ ὀλην ὑπ' ἐκείνης ⁵ γινο-
μένην νοῆσαι. λείπεται τοίνυν, τὸ μέσον & τοπικῶς,
ἀλλὰ σωματικῶς λέγεσθαι. τῷδε γὰρ τῷ κόσμῳ μίαν ἐκ
πλειόνων σωμάτων καὶ ἀνομοίων ἐνότητα καὶ σύνταξιν
ἔχοντος, αἱ διαφοραὶ τὰς κινήσεις ἄλλας πρὸς ἄλλα ⁶
ποιῶσι ἐξ ἀνάγκης. δῆλον δὲ τῷ μετανοσμέμενα ⁷ ταῖς
ἐστιαῖς ἐκαστα καὶ τὰς χώρας ἅμα συμμεταβάλλειν. αἱ
μὲν γὰρ διακρίσεις ἀπὸ τῷ μέσῃ τὴν ὕλην αἰρομένην ἄνω,
κύνλω διανέμεισι· αἱ δὲ συγκρίσεις καὶ πυκνώσεις πί-
ζεισι κάτω πρὸς τὸ μέσον καὶ συνελαύνουσι.

XXVII. Περὶ ὧν ἐκ ἀναγκαῖον ἐνταῦθα πλείοσι
λόγοις χρῆσθαι. ἦν γὰρ ἂν τις ὑποθῆται τῶν παθῶν
τῶτων καὶ τῶν μεταβολῶν αἰτίαν εἶναι δημιουργόν, αὕτη

Υ 5

συν-

τις αὐτῆ vel αὐτῶν λέγειν, ἢ βία κενῆ ἀπειρα τολμήσαι. R.
judice, post λόγῳ videtur deesse πλάτταν vel ὑποτίθεσθαι —
quodsi autem tandem pertinaciter aliquis pertendat, Aristotelem
figere, vel supponere ratiociniū tenus, vel doctrinae tantum-
modo causa, fuisse ausum aliquod infinitum vi in motum ada-
ctum. W. suspr. εἰ δὲ καὶ βιάσ. τει αὐτόν λέγειν κενῆ μέσον,
ἀπορὸν τὸ νοῆσαι.

1 Petav. κοινῷ. R. suspr. ἀπειραφ.

2 W. legendum monet ἄλλως δ' ἀπορὸν. Turn. V. ὁμοίων
pro ὅμως. Petav. ἀπειρὸν ἐστὶ.

3 R. legi vult ἀψυχον σῶμα.

4 W. χωρεῖν mutandum censet in χώραν cum Mez.

5 Turn. V. ὑπ' ἐκείνη; R. suspr. ἢ Φορὰν ἐξ αὐτῆ, ἢ ὀλην
ὑπ' ἐκείνη.

6 scil. σώματω. Dedi sic e R. mente pro vulg. ἄλλας πρὸς
ἄλλας. Bas. una voce ἄλλοπροσάλλας; Turn. V. ἄλλοπροσ-
άλλας.

7 R. voluit τῷ μετανοσμεῖσθαι. Ald. Bas. Petav. τὸ μετακ.

συνέξει τὸν κόσμον¹ ἕκασον ἐν ἑαυτῷ. καὶ γὰρ γῆν καὶ θάλατταν ἕκαστος ἔχει κόσμων². ἔχει γὰρ καὶ μέσον ἕκαστος ἴδιον, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ μεταβολάς, καὶ φύσιν, καὶ δύναμιν, ἣ³ σώζει κατὰ χώραν καὶ φυλάττει ἕκασον. τὸ⁴ μὲν γὰρ ἐκὸς εἴτ' ἕδεν ἔσιν, εἴτε κενὸν ἄπειρον, & παρέχει⁵ μέσον, ὡς εἴρηται. πλείονων δὲ κόσμων ὄντων, καθ' ἕκαστόν ἔσιν ἴδιον μέσον, ὡσεὶ κίνησις ἴδια τοῖς μὲν ἐπὶ τῷτο, τοῖς δ' ἀπὸ τῷτο, τοῖς δὲ περὶ τῷτο, καθ' ἕνα αὐτοὶ διαιρῶσιν. ὁ δ' ἀξίων, πολλῶν μέσων ὄντων⁶, ἐφ' ἑνὸν μόνον ὠθεῖσθαι τὰ βάρη πανταχόθεν, ἕδεν διαφέρει τῶ, πολλῶν ὄντων ἀνθρώπων, ἀξιῶντος εἰς μίαν φλέβα τὸ⁷ πανταχόθεν αἷμα συρρεῖν, καὶ μιᾷ μῆνιγγι τὰς πάντων ἐγκεφάλους περιέχεσθαι, δεινὸν ἠγόμενος, εἰ τῶν φυσικῶν καὶ σωματικῶν⁸ & μίαν ἅπαντα τὰ σπέρα καὶ μίαν τὰ μανὰ χώραν ἐφέξει. καὶ γὰρ ἕτος ἄτοπος ἔσαι, ἀκνεῖνος, ἀγανακῶν, εἰ τὰ ὅλα τοῖς αὐτῶν μέρεσι χρήται⁹, τὴν κατὰ φύσιν θέσιν ἔχουσιν ἐν ἐκείνῳ καὶ τάξιν. ἐπειὶ γὰρ
 ἦν

¹ R. mavult τῶν κόσμων ἕκασον.

² Sic e. Bas. restitui pro vulg. κόσμος. Ald. κόσμον. Pro καὶ γὰρ γῆν Bud. Turn. V. καὶ κατὰ γῆν.

³ Secutus sum W. recipiendo ἣ e. Mez. Vulgo abest. Xyl. cum Turn. idem exprimit, & R. dari voluit.

⁴ Recepi τὸ e. Turn. & V. pro vulg. τῶ. Dedit idem W. ex Anon.

⁵ R. docente, non datur, ut παρίχη fit impersonale, subaudiendo ἑαυτό.

⁶ Turn. πολλῶν κόσμων ὄντων; Petav. πολλῶν μέσων ὄντων.

⁷ abest τὸ a Petav.

⁸ Ald. τῶν φυσικῶν καὶ σωμάτων. Bas. τῶν φυσικῶν σωματικῶν. In ind. var. posterior haec lectio utriusque editioni & Petav. tribuitur.

⁹ Sic V. Petav. Turn. dedique cum W. idem recipiente ex A. B. D. F. Venet. i. Colleg. Nov. Pol. Jannot. Anon. Mez. Vulgo χρήται. R. voluit τὰ ὅλα πρὸς τὸ τοῖς αὐτῶν μέρεσι χρήται, id est unum universum habere, quoad partes singulas, eam indolem eumque ordinem, ut partibus suis uti queat.

ἢν ἄτοπον, εἴ τις ἔλεγε κόσμον εἶναι τὸν ἐν αὐτῷ σε-
λήνην ἔχοντα ¹, καθάπερ ἄνθρωπον ἐν ταῖς πτέρυασι τὸν
ἐγκέφαλον φορῶντα, καὶ τὴν καρδίαν ἐν τοῖς κροτάφοις.
τὸ δὲ, πλείονας ποιῶντας χωρὶς ἀλλήλων κόσμους, ἅμα
τοῖς ὅλοις τὰ μέρη σωμαφορίζειν καὶ συνδιαίρειν ἐν ἄτο-
πον. ἢ γὰρ ἐν ἐκάστῳ γῆ καὶ θάλασσα καὶ ἔρανος κεί-
σεται κατὰ φύσιν ὡς προσήκει, τό τε ἄνω καὶ κάτω,
καὶ κύκλῳ, καὶ μέσον, ἢ πρὸς ἄλλον, ἢ δ' ἐκτός, ἀλλ'
ἐν ἑαυτῷ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει ² τῶν κόσμων ἕκαστος.

XXVIII. Ὅν μὲν γὰρ ἔξω τῶν κόσμων λίθον ὑπο-
τίθενται τινες, ἅτε μουῆς εὐπόρως παρέχει νόησιν ³,
ἔτε κινήσεως. πῶς γὰρ ἢ μενεῖ βάρος ἔχων ἢ κινήσε-
ται πρὸς τὸν κόσμον, ὡςπερ τὰ λοιπὰ βάρη, μήτε μέ-
ρος ὢν αὐτῶ, μήτε συντεταγμένος εἰς τὴν ἔσταν; γῆν ⁴
δ' ἐν ἐτέρῳ κόσμῳ περιεχομένην καὶ συνδεδεμένην ἐν ἔδει
διαπορεῖν, ὅπως ἐν ἐνταῦθα μεταχωρεῖ διὰ βάρος ἀπορ-
ραγεῖσα τῶ ὄλε, τὴν φύσιν ὁρᾶντας καὶ τὸν τόνον ⁵,
ὑφ' ἧ συνέχεται τῶν μερῶν ἕκαστον. ἐπεὶ μὴ πρὸς τὸν
κόσμον, ἀλλ' ἐκτός αὐτῶ τὸ κάτω καὶ ἄνω λαμβάνοντες,
ἐν ταῖς αὐταῖς ἀπορίαις Ἐπικέρῳ γενησόμεθα, κινῶντι
τὰς ἀτόμους ἀπάσας εἰς τὰς ὑπὸ πόδας τόπας, ὡςπερ ἢ
τῶ κενῶ πόδας ἔχοντος, ἢ τῆς ἀπειρίας ἐν αὐτῇ κάτω
τε καὶ ἄνω, διαναῆσαι διδῆσης. διὸ καὶ Χρῦσιππὸν εἰς
θαυμάζειν, μᾶλλον δὲ ὅλως διαπορεῖν, ὅ τι δὴ παθῶν
τὸν κόσμον ἐν μέσῳ φησὶν ἰδρῦθαι, καὶ τὴν ἔσταν αὐτῶ
τὸν

¹ W. judice, complura excidisse videntur. Mez. inserit
κάτω, quod non satisfacit. R. susp. κόσμον ἡμέτερον μόνον
κόσμον εἶναι.

² Torn. V. ἔξω.

³ Ald. & Bas. νόησιν. Xyl. conjecit νόησιν, deditque
Steph.

⁴ Dedi γῆν e Turn. & V. Eandem vocem Turn. & Xyl. ex-
primunt. Vulgo τῆν.

⁵ Hanc vocem, quam Turn. *firmigatem* interpretatur, Xyl.
haud probat. Mavult τύπον.

τὸν μέσον τόπον αἰδίως κατειληφύϊαν, ἔχῃ ἦμισα τέτρω
 συνείργεσθαι ¹ πρὸς τὴν διαμονὴν καὶ οἶονεὶ ἀΦθαρσίαν.
 ταυτὶ γὰρ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ δυνατῶν λέγει, μέσον
 τε τῶ ἀκείρῃ τόπον ἐκ ὀρθῶς ὄνειρώτῃων, ἀτοπωτέραν ²
 τε τῆς διαμονῆς τῶ κόσμῳ τῷ ἀνυπάρῃῳ μέσω τὴν αἰ-
 τίαν ὑποθεῖς· καὶ ταῦτα πολλάκις εἰρηκῶς ἐν ἑτέροις, ὅτι
 ταῖς εἰς τὸ αὐτῆς μέσον ἡ ἔσῃα, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶ αὐ-
 τῆς μέσε ³ διοικεῖται καὶ συνέχεται κινήσει.

XXIX. Καὶ μὴν τὰ γε ἄλλα τῶν Στωϊκῶν τίς
 ἂν Φοβηθεῖη, πυνθανομένων ⁴, πῶς εἰμαρμένη μία μέ-
 νει καὶ πρόνοια, καὶ ἔ πολλοὶ Δίεσ καὶ Ζῆνεσ ἔσονται,
 πλειόνων ὄντων κόσμων; πρῶτον μὲν γὰρ εἰ τὸ πολ-
 λὲσ εἶναι Δίεσ καὶ Ζῆνεσ ἀτοπόν ἐσῖ, πολλῶ δὴπεθευ
 ἔσται τὰ ἐκείνων ἀτοπώτερα. καὶ γὰρ ἡλίεσ καὶ σελή-
 νεσ καὶ Ἀπόλλωνεσ καὶ Ἀργέμιδεσ καὶ Ποσειδῶνεσ ἐν
 ἀκείρῃσ κόσμων περιόδοισ ἀκείρεσ ποῖεσιν. ἔπειτα τίς
 ἀνάγκη πολλὲσ εἶναι ⁵ Δίεσ, ἂν πλείονεσ ὡσῖ κόσμοι,
 καὶ μὴ ⁶ καθ' ἕνασον ἄρχοντα πρῶτον καὶ ἡγεμόνα τῶ
 ὄλε

¹ Dedi τῆτω e Turn. & V. probante W. pro vulg. τῆτον.
 W. susp. quoque συνειργεῖσθαι, quod Xyl. vertendo expressit —
 qui non minimum ei — contulerit. Kaltw. sequitur. R. le-
 gi vult συνειργεῖσθαι, eum, scil. medium locum, non parum
 eo contulisse, non parum in causa fuisse, ut permaneat, ad-
 dens, forte quoque loco τῆτον, quod ad μέσον τόπον referri
 possit, legendum esse τῆτο — ea res, ille, scil. orbis terra-
 rum, in medio rerum situs.

² Dedi sic e Turn. & V. probante R. pro vulg. ἀτοπώτε-
 ρον — causam, quare medium sit, quod nullum est, fingens
 multo absurdiorē, quam est causa, quare mundus perstet,
 ab ipso trahere.

³ Sic in R. legitur. Casune, an consilio, latet. Vulgo
 vitiose μέσον. Eandem correctionem dare voluisse videtur W.
 at simul praecedens μέσον vitiose in μέσε e& mutatum, idque
 se dedisse adnotat ex F. pro vulg. μέσον.

⁴ Codex, cujus nomen reticetur, τῶν πυνθανομένων.

⁵ Post εἶναι subaudiendum monet R. ὑπολαμβάνειν.

⁶ R. susp. καὶ μὴ εἶνα τῶν καθ' ἕνασον, scil. κόσμον θεῶν.

W.

ὄλε θεὸν ἔχοντα ¹ καὶ νῦν καὶ λόγον, οἷος ὁ παρ' ἡμῖν
 κύριος ἀπάντων καὶ πατήρ ἐπονομαζόμενος; ἢ τί κω-
 λήσει τῆς τῷ Διὸς εἰμαρμένης καὶ προνοίας ὑπηκόου
 πάντας εἶναι, καὶ τῷτον ἐφορᾶν ἐν μέρει καὶ κατευ-
 θύνειν, ἐνδιδόντα πᾶσιν ἀρχὰς καὶ σπέρματα καὶ λό-
 γους τῶν περαιομένων; & γὰρ ἑαυτῶν μὲν ἐν συνίσα-
 ται σῶμα πολλῶν ἐν διεσώτων σωμάτων, οἷον ἐκκλη-
 σία καὶ εὐαγγέλιον, καὶ χορός. ὧν ἐκάστῳ καὶ ζῆν καὶ
 φρονεῖν καὶ μανθάνειν συμβέβηκεν, ὡς οἴεται Χρῦσιπ-
 πος. ἐν δὲ τῷ παντὶ δέκα κόσμους ἢ πεντήκοντα καὶ
 ἐκκτὸν ² ὄντας ἐνὶ χρῆσθαι λόγῳ, καὶ πρὸς ἀρχὴν συν-
 τετάχθαι μίαν, ἀδύνατόν ἐστιν. ἀλλὰ καὶ πάνυ πρέπει
 θεοῖς ἢ τοιαύτη δίαταξις. & γὰρ ὡς σμήνας ἡγεμόνας
 δεῖ ποιεῖν ἀνεξόδους, ἐδὲ φρερεῖν συγκλείσαντας τῇ ὕλῃ,
 μᾶλλον δὲ συμφρέξαντας, ὡς περ ἔτοι τὰς θεὰς ἀέραν
 ἕξεισ ποιῶντες ³, καὶ ὑδάτων καὶ πυρὸς δυνάμεις ἐγ-
 κεκραμένας ἡγέμενοι συγγενῶσι τῷ κόσμῳ, καὶ πάλιν
 συγκατακαίεσιν, ἐν ἀπολύτως, ἐδ' ἐλευθέρως, οἷον ἡμιό-
 χους ἢ κυβερνήτας, ὄντας. ἀλλ' ὡς περ ἀγάλματα ⁴
 προσηλῆται καὶ συντήκεται βάσεσιν, ἕτως ἐγκεκλεισμέ-
 νους εἰς τὸ σωματικὸν καὶ συγκαταγεγομφωμένους, κοι-
 νωνῶντας αὐτῷ μέχρι φθορᾶς καὶ διαλύσεως ἀπάσης καὶ
 μεταβολῆς.

XXX.

W. iudice, sensus scriptoris requirit unum esse communem om-
 nium Mundorum principem Jovem, quod in verbis, ut nunc
 sunt, non continetur. Mavult idem ἕνα ἄρχοντα πάντων καὶ
 ἡγεμ. vel καθ' ἕνα τὸν ἄρχοντα πάντων καὶ ἡγεμόνα τῷ ὄλε
 θεὸν &c quo sensu vertit Xyl.

1 R. susp. θεὸν, ἰχύν (vel κράτος) ἔχοντα καὶ νῦν.

2 Rectius, W. iudice, ἢ ἐκκτὸν, ut Xyl. reddidit cum
 Turn.

3 Dedi sic e Petav. quod W. recepit e var. lect. A. & Mez.
 Vulgo ποιῶντας. R. susp. ποιῶς, qualitates quasdam, quodam-
 modo habentes, qualitercunque comparatas.

4 Ald. & Bas. ἀγαλμάτων. Xyl. correxit, simul praemit-
 ti volens τὰ, & addi ταῖς ἑαυτῶν. Steph. dedit ἀγάλματα.

XXX. Ἐκεῖνος δ', οἶμαι, σεμνότερος ὁ λόγος καὶ μεγαλοπρεπέτερος, ἀδεσπότες καὶ αὐτοκρατεῖς τὰς θεὰς ὄντας, ὡσπερ οἱ Τυνδαρίδαι τοῖς χειμαζομένοις βοηθήσιν, ἐπερχόμενοι τε μαλάσσοντες βία τὸν πόντον¹ ὠκείας τε ἀνέμων ῥιπὰς, ἐκ ἐμπλέοντες αὐτοὶ καὶ συγκινδυνεύοντες, ἀλλὰ ἄνωθεν ἐπιφαινόμενοι καὶ σώζοντες ἕτως ἐπιέναι τῶν κόσμων² ἄλλοτε ἄλλον, ἠδουῆ τε τῆς θεᾶς ἀγομένους, καὶ τῇ φύσει συναπευθύνοντας ἕκαστον. ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρικὸς Ζεὺς³ ἔ πάνυ πρόσω μετέθηκε τὴν ὄψιν ἀπὸ Τροίας ἐπὶ τὰ Θράκια καὶ τὰς περὶ τὸν Ἴστρον νομάδας· ὁ δ' ἀληθινὸς ἔχει καλὰς καὶ πρεπέσας ἐν πλείοσι κόσμοις μεταβολὰς, ἔχει κενὸν ἀπειρον ἔξω βλέπων, ἐδ' ἑαυτὸν, ἀλλὰ δ' ἐδὲν (ὡς ῥήθησαν ἔνιοι) νοῶν, ἀλλὰ ἔργα τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων πολλὰ, κινήσεις τε καὶ Φορὰς ἄσρων ἐν περιόδοις καταθεύμενος. ἔ γὰρ ἀπεχθάνεται μεταβολαῖς, ἀλλὰ καὶ πάνυ χαίρει τὸ θεῖον, εἰ δεῖ τῶν φαινομένων τεκμαίρεσθαι ταῖς κατ' ἕρανὸν ἐξαμείψουσι καὶ περιόδοις. ἡ μὲν ἐν ἀπειρία παντάπασιν ἀγνώμων καὶ ἄλογος καὶ μηδαμῆ προσιεμένη θεὸν, ἀλλὰ χρωμένη πρὸς πάντα τῶ κατὰ τύχην καὶ αὐτομάτῳ. ἡ δ' ἐν⁴ ὠρισμένῳ πλήθει καὶ ἀριθμῷ κόσμων ἐπιμέλεια καὶ πρόνοια τῆς εἰς ἐν' δεδουκίας σῶμα καὶ προσηρητημένης ἐνί, καὶ τᾶτο μεταχηματισμοῦ καὶ ἀναπλατῆς ἀπειράνις, ἔμοιγε δοκεῖ μηδὲν ἔχειν ἀσεμνότερον μῆτ' ἐπιπονώτερον.

XXXI.

1 R. mavult ἐπερχόμενοι τε, καὶ μαλάσσοντες βίαν τῶν πόντων, marium vim & impetum mitigantes.

2 Vulgo ὑπεῖναι τὸν κόσμον. E. Turn. & V. assertur ἐπιέναι vel ὑποδύναι. R. legi voluit ἐπιέναι τῶν κόσμων ἄλλοτε ἄλλον — adire & perlustrare tot diversorum mundorum modo hunc, modo alium. W. corrigendum monuit ἐπιέναι, vel ἐπιέναι, τῶν κόσμων. Arripui, quod textui convenire putavi.

3 Hom. Iliad. XIII. 3. Isg.

4 R. susp. ἡ δὲ συγκεκριμένη ἐν ὠρισμένῳ.

XXXI. Ἐγὼ μὲν ἐν τῶσαῦτα εἰπὼν ἐπέχον ¹.
 ὁ δὲ Φίλιππος ἔ πολὺν χρόνον διαλιπὼν. Τὸ μὲν ἀλη-
 θές περὶ τάτων ἕτως ἔχειν ἢ ἐτέρως, ἐκ ἂν ἔγωγε δι-
 αχυρισαίμην· εἰ δὲ τὸν θεὸν ἐκβιβάζομεν ἐνὸς κόσμου,
 διὰ τί πέντε μόνων ποιῶμεν, ἔ πλειόνων, δημοικρον,
 καὶ τίς ἐστὶ τῶ ἀριθμῷ τάτα πρὸς τὸ πλῆθος λόγος,
 ἡδῖον ἂν μοι δοκῶ μαθεῖν, ἢ τῆς ἐνταῦθα τῶ Εἰ καθε-
 ρώσεως τὴν διάνοιαν. ἕτε γὰρ τρίγωνος ἢ τετράγωνος,
 ἕτε τέλειος ἢ κυβικός, ἕτ' ἄλλην τινὰ φαίνεται ² κομ-
 ψότητα παρέχων ταῖς ἀγαπῶσι τὰ τοιαῦτα καὶ θαυμά-
 ζασιν. ἢ δ' ἀπὸ τῶν σοιχειῶν ἔφοδος, ἦν αὐτὸς ὑπὴρ-
 νίξατο, πάντη δύσληπτός ἐστι, καὶ μηδὲν ὑποφαίνεσθαι
 τῆς ἐκεῖνον ³ ἐπεσπασμένης πιθανότητος εἰπεῖν, ὡς
 εἰκός ἐστι πέντε σωμάτων ἰσογωνίων καὶ ἰσοπλευρῶν καὶ
 περιεχομένων ἴσοις ἐπιπέδοις, ἐγγενομένων τῇ ὕλῃ, τῶ-
 ἕτες εὐθὺς ἐξ αὐτῶν ἀποτελεθῆναι κόσμους.

XXXII. Καὶ μὴν (ἔφην ἐγὼ) δοκεῖ Θεόδωρος ὁ
 Σολεὺς ⁴ ἔ Φαύλως μετιέναι τὸν λόγον, ἐξηγέμενος τὰ
 μαθηματικὰ τῶ Πλάτωνος. μέτεισι δὲ ἕτως. πυραμῖς,
 καὶ ὀκτάεδρον, καὶ εἰκοσάεδρον, καὶ δωδεκάεδρον, ἃ πρῶ-
 τα τίθεται Πλάτων, καλὰ μὲν ἐστὶ πάντα, συμμετρίας
 λόγων καὶ ἰσότησι, καὶ κρείσσον ἐδὲν αὐτῶν, ἐδ' ὅμοιον
 ἄλλο συνθεῖναι τῇ φύσει καὶ συναρμόσαι λέλειπται· μῖκ-
 ρε μὴν πάντα ⁵ συστάσεως ἐκ εἰληχεν, ἐδ' ὅμοιον ἔχει
 τὴν

¹ *sustinui sermonem, conticui, desii.* Sic R. dari voluit, dedique cum W. ex Ald. Baf Xyl. B. D. F. Ven. 1. Colleg. Nov. Mez. Idem Petav. voluisse videtur, e quo enotatur ἐπέχον. Deinde e Turn. affertur ἔχα περὶ τάτων; e V. ἢ ἐτέρως ἔχεσ.

² Dedi φαίνεται e Petav. cum W. idem dante e Colleg. Nov. Mez. pro vulg. φαίνεσθαι.

³ Sic Xyl. legendum monnit, dedique e Turn. & V. cum W. id ex Anon. & Mez. recipiente pro vulg. ἐκεῖνον.

⁴ De hoc Theodoro Solensi nihil constat.

⁵ E. Petav. affertur μὴν πάντων πάντων συστάσεως, adjecta conjectura, μὴν πάντα πάντων scribendum fuisse.

τὴν γένεσιν, ἀλλὰ λεπτότατον μὲν ἐστὶ καὶ μικρότατον ἢ πυραμῖς, μέγιστον δὲ καὶ πολυμερέςατον ¹ τὸ δωδεκάεδρον. τῶν δὲ λειπομένων δυεῖν τῶ ὀκτάεδρου, μείζον ἢ διπλάσιον πλήθει τριγώνων τὸ εἰκοσάεδρον. διὸ τὴν γένεσιν ἅμα πάντα λαμβάνειν ἐκ μιᾶς ὕλης ἀδύνατόν ἐστι. τὰ γὰρ λεπτὰ καὶ μικρὰ καὶ ταῖς κατασκευαῖς ἀπλάσερα, πρῶτα τῷ κινῆντι καὶ διαπλάττοντι τὴν ὕλην ὑπακίειν ἀνάγκη καὶ συντελεῖσθαι καὶ προϋφίστασθαι τῶν ἀδρουερῶν καὶ πολυσωμάτων, καὶ τὴν σύστασιν ἐργωδεσέραν ἔχοντων, ἐξ ὧν ² τὸ δωδεκάεδρον. ἔπεται δὲ τρίτῳ, τὸ μόνον εἶναι σῶμα πρῶτον τὴν πυραμίδα, τῶν δ' ³ ἄλλων μηδὲν, ἀπολειπομένη τῇ φύσει τῆς γενέσεως. ἐστὶν ἔν ⁴ ἴσχυα καὶ ταύτης τῆς ἀτοπίας ἢ τῆς ὕλης εἰς πέντε κόσμους διαίρεσις καὶ διάσχις. ὅπερ μὲν γὰρ πυραμῖς (ὑπέστησε γὰρ πρῶτον) ὅπερ δ' ὀκτάεδρον, ὅπερ δ' εἰκοσάεδρον. ἐν δὲ τῷ προϋποσθέντος ἐν ἐκάστῳ ⁵ τὰ λοιπὰ τὴν γένεσιν ἔξει, κατὰ σύγκρισιν καὶ διάκρισιν ⁶ μερῶν εἰς πάντα γινομένης πᾶσι μεταβολῆς, ὡς αὐτὰς ὁ Πλάτων ὑποδεικνύσι διὰ πάντων σχεδὸν ἐπεξιών. ἡμῖν δὲ βραχέως ἀρνεῖται μαθεῖν. ἐπεὶ ἀπὸ μὲν σβεννυμένης πυρὸς ὑφίσταται, καὶ λεπτύνόμενος αὐτίς ἐξ αὐτῆς πῦρ ἀναδίδασιν, ἐν τοῖς ἐκατέροις σπέρμασι τὰ πάθη δεῖ θεῖσθαι καὶ τὰς μεταβολὰς. σπέρματα δὲ πυρὸς ⁷ ἢ πυραμῖς,

1 Post hanc vocem Turn. & V. inserunt τὸ ἔχον. Petav. deinde δεῖ pro δυεῖν.

2 Voces hae ἐξ ὧν vulgo leguntur ante καὶ τὴν σύς. Eas suo loco reponendas monuit W. Abesse quoque mavult ἐξ.

3 abest particula δ' a Turn. & V. Deinde Petav. ἀπολειπομένων.

4 Ald. Bas. Petav. ἐπεὶ ἔν. Deinde Turn. & V. ὑπέστη pro ὑπέστησε.

5 Dedi, quod W. ex Anon. & Mez. probat, pro vulg. ἐκάστῳ. Sequens τὰ omittit Petav.

6 Inveni καὶ διάκρισιν e Turn. & V. Probat W. idem ex Anon. & Mez.

7 Turn. & V. πυρὸς μὲν ἢ π.

μῆς, ἐξ εἴσοι καὶ τεσσάρων πρώτων τριγώνων. τὸ δ' ὀκτώεδρον ἄερος ἐκ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτῶ τῶν αὐτῶν γίνεται. γίνεται τοίνυν ἄερος μὲν ἐν σοιχειῶν, ἐκ δυεῖν πυρὸς συγγραθέντων καὶ συσάντων, τὸ δ' ἄερος αὖ κερματιζόμενον, εἰς δύο πυρὸς διακρίνεται σώματα, συνδιβόμενον δ' αὖθις αὐτῶ καὶ συμπύλον, εἰς ὕδατος ἰδέαν ἄπεισιν. ὡσε πανταχῶ τὸ προϋφιστάμενον αἰεὶ, πᾶσι τοῖς ἄλλοις εὐπόρως παρέχειν¹ τὴν γένεσιν ἐκ τῆς μεταβολῆς· καὶ μὴ μόνον ἐν εἶναι πρῶτον, ἑτέρω δ' ἐν ἑτέρῳ συστήματι κίνησιν ἀρχηγὸν καὶ προληπτικὴν ἐς γένεσιν ἔχοντος, πᾶσι τηρεῖσθαι τὴν ὁμωνυμίαν.

XXXIII. Καὶ ὁ Ἀμμώνιος· Ἀνδρικῶς μὲν (ἐφη) ταῦτα τῷ Θεοδώρῳ καὶ Φιλοτίμῳ διαπεπύνηται. Διαμύσασαμι δ' ἂν, εἰ μὴ δόξειεν χρῆσθαι λήμμασιν ἀναιρετικοῖς ἀλλήλων. ἀξιοῖ γὰρ ἕνα πᾶσι τοῖς πέντε μὴ γενέσθαι τὴν σύστασιν, ἀλλὰ τὸ λεπτότατον αἰεὶ καὶ δι' ἐλάχιστονους πραγματείας συνιστάμενον προεκπίπτειν εἰς γένεσιν. εἶτα ὡσπερ ἀκόλεθον, ἔμαχόμενον τέτρω, τίθησι, τὸ μὴ πᾶσαν ὕλην πρῶτον εἰσφέρειν τὸ λεπτότατον καὶ ἀπλέστατον², ἀλλ' ἐνιαχῆ τὰ ἐμβριθῆ καὶ πολυμερῆ φθάσειν προανίχοντα ταῖς γενέσεσιν ἐκ τῆς ὕλης. ἄνευ δὲ τῆς πέντε σωμάτων πρώτων ὑποκειμένων, καὶ διὰ τῆς τοσούτων λεγομένων εἶναι τοσούτων, πρὸς μόνον τὰ τέσσαρα τῆ πιθανότητι χρῆται, τὸν δὲ κύβον, ὡσπερ ἐν παιδιῶν ψήφῳ ὑφῆρηται, μὴτ' αὐτὸν εἰς ἐκείνα μεταβάλλειν πεφυκότα, μὴτ' ἐκείνοις παρέχειν μεταβολὴν εἰς ἑαυτὸν, ἅτε δὴ τῶν τριγώνων ἐχ ὁμογεῶν ὄντων. ἐκείνοις μὲν γὰρ ὑπόκειται κοινὸν ἐν πᾶσι τὸ ἡμιτρίγωνον³,
ἐν

1 Petav. παρέχει.

2 Ald. & Bal. τὰ ἀπλότατον καὶ ἀπλέστατον. Xyl. corrigendum monuit τὸ λεπτότατον, & Steph. dedit. E. Turn. & V. enotatur λεπτότατον ἢ ἀπαλώτατον, λεπτότατον διὰ τὸ ἐμβριθῆ ἢ κρότατον.

3 E. Turn. & V. sic enotatur: ἐν ἅσιν τὸ ἡμιτρίγωνον δηλοῦν (f. δηλαδὴ).

ἐν τέτρω δὲ ἴδιον μόνω τὸ ἰσοσκελές, ἔ ποιεῖν πρὸς ἐκεί-
νο σύννευσιν ¹, ἕτε σύγκρασις ἐνωτικήν. εἶπερ ἐν πέν-
τε σωματίων ὄντων καὶ πέντε κόσμων, ἐν ἐκάστῳ ² τὴν
ἡγεμονίαν ἔχει τῆς γενέσεως, ὅπερ γέγονεν ὁ κύβος πρῶ-
τος, ἔθεν ἔσαι τῶν ἄλλων· εἰς ἔθεν γὰρ ἐκείνων μετα-
βάλλειν πέφυκεν. εἴω γὰρ, ὅτι καὶ τὸ τῷ καλεσμένω δω-
δεκαέδρῳ σοιχείον ἄλλο ποιεῖσιν ³, ἐκ ἐκεῖνο τὸ σικλη-
νόν, ἐξ ἔ τὴν πυραμίδα καὶ τὸ ὀκτάεδρον καὶ τὸ εἰ-
κοσαέδρον ὁ Πλάτων συνίστησιν. ὥσε ἅμα γελῶν ὁ Ἀμ-
μώνιος εἶπεν· Ἡ ταῦτά σοι διαλυτέον, ἢ ἴδιόν τι λε-
κτέον περὶ τῆς κοινῆς ἀπορίας.

XXXIV. Κἄγώ· Πιθανώτερον ἔθεν ἔχω λέγειν
ἐν γε τῷ παρόντι· βέλτιον δ' ἴσως ἐστὶν ἰδίας εὐθύνας ⁴
ὑπέχειν δόξης ἢ ἀλλοτρίας. λέγω τόνου αὐτίς ἐξ ἀρ-
χῆς, ὅτι δυοῖν ὑποκειμένων φύσεων, τῆς μὲν αἰδητικῆς ⁵
ἐν γενέσει καὶ Φθορᾷ μεταβόλας καὶ Φορητῆς ἄλλοτε ἄλ-
λως, ἑτέρας δ' ἐν ἐσίᾳ νοητῆς ἀεὶ κατὰ ταυτὰ ὡσαύ-
τως ἐχέσης, δευόν ἐσιν, ὡ ἐταῖρε, τὴν μὲν νοητὴν δι-
ωρίθαι καὶ διαφορὰν ἔχειν ἐν ἑαυτῇ, τὴν δὲ σωματι-
κὴν καὶ παθητικὴν, εἰ μὴ μίαν τις ἀπολείποι συμπεφυ-
κυῖαν αὐτῇ καὶ συννεύσαν, ἀλλὰ χωρίζει καὶ διίστησιν,
ἀγανακτεῖν καὶ δυσχεραίνειν. τὰ γὰρ μόνιμα καὶ θεῖα
δήπερ μᾶλλον αὐτῶν ἔχεσθαι προσήκει, καὶ Φεύγειν ὡς
ἀνυσόν ἐστὶ τομὴν ἀπάσαν καὶ δίκασιν. ἀλλὰ καὶ τέ-
των ἢ τῷ ἑτέρῃ δύναμις ἀπλομένη μείζονας ἐνεργάσαι
τῶν κατὰ τόπον διαστάσεων τοῖς νοητοῖς τὰς κατὰ λό-
γον καὶ ἰδέαν ἀνομοιότητας. ἔθεν ἐνισχύμενος τοῖς ἐν
τὸ πᾶν ἀποφαίνεσιν ὁ Πλάτων, τό τε ὄν εἶναι Φησι
καὶ τὸ ταυτὸν καὶ τὸ ἕτερον ⁶. ἐπὶ πᾶσι δὲ κίνησιν
καὶ

1 Turn. V. συνέλευσιν. Petay. σύννευσιν.

2 W. sufr. ἐν ἐκάστῳ.

3 Turn. V. ποιεῖ.

4 Petay. ἀπευθύνας.

5 Petay. αἰδητικῆς; Turn. & V. deinde εὐμεταβόλας.

6 Cum articulo, qui vulgo ante ἕτερον. abest, dedi e Petay.

καὶ ἔχουσιν. ὄντων ἔν πέντε τέτων, ἔ Φαυμασὸν ἦν, εἰ τῶν πέντε σωματικῶν σοιχείων ἐκείνων ἕκασον ἐκάστω μίμημα τῇ Φύσει καὶ εἰδωλὸν ἐστὶ γεγεννημένον, ἔκ ἄμικλον, καὶ εἰλιρινές, ἀλλὰ τῶ μάλιςα μετέχειν ἕκασον ἐκάστω δυνάμεως. ὁ μὲν γε κύβος ἐμφανῶς ἑσέσεως οἰκειὸν ἐστὶ σῶμα ¹, διὰ τὴν τῶν ἐπιπέδων ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα· τῆς δὲ πυραμίδος πᾶς ἂν τις τὸ πυροειδές καὶ κινητικὸν ἐν τῇ λεπτότητι τῶν πλευρῶν καὶ τῇ τῶν γωνιῶν οξύτητι κατανοήσειεν· ἢ δὲ τῆ δωδεκαέδρου Φύσις, περιληπτικὴ τῶν ἄλλων χημάτων ἔσσα, τῆ ὄντος εἰκὼν πρὸς πᾶν τὸ σωματικὸν γεγονέναι δόξεις· τῶν δὲ λοιπῶν δυεῖν, τὸ μὲν εἰκοσάεδρον τῆς τῆ ἑτέρας, τὸ δ' ὀκτάεδρον μάλιςα τῆς ταυτῆ ² μετείληχεν ιδέας. διὸ τῆτο μὲν ἄερα χητικὸν ἑσίας πάσης ἐν μιᾷ μορφῇ, ἑάτερον δὲ, ὕδωρ ἐπὶ πλείστα τῶ κερύννυθαι γένη ποιότητων τρεπόμενον ³ παρείχεν. εἴπερ ἦν ἡ Φύσις ἀπαιτεῖ τὴν ἰσονομίαν ἐν πᾶσι, καὶ κόσμος εἰκός ἐστὶ μήτε πλείους γεγονέναι μήτ' ἐλάττω τῶν παραδειγμάτων, ὅπως ἕκασον ἐκάστω ⁴ τάξιν ἡγεμονικὴν ἔχη καὶ δύναμιν, ὥσπερ ἐν ταῖς συστάσεσι τῶν σωμάτων ἔχθηκεν.

XXXV. Οὐ μὴν ἀλλὰ τῆτο μὲν ἔσω παραμυθία τῆ Φαυμάζοντος, εἰ τὴν ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ Φύσιν εἰς γένη τοσαῦτα διαιρέμεν. ἐκεῖνο δ' ἤδη σκοπεῖτε κοινῇ προσέχοντες, ὅτι τῶν ἀνωτάτω ἀρχῶν, λέγω δὲ τῆ ἐνός καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἡ μὲν ἀμορφίας πάσης σοιχείου ἔσσα καὶ ἀταξίας, ἀπειρία ⁵ κέκληται· ἢ δὲ τῆ ἐνός Φύσις ὀρίζεσσα καὶ καταλαμβάνεσσα τῆς ἀπειρίας τὸ

Z 2

56-

¹ Xyl. maluit σῆμα, sicut deinde vocem εἰκὼν usurpavit.

² Sic Xyl. correxit. Ald. & Bas. τῆς αὐτῆ.

³ Dedi sic e Turn. & V. idem legendum monente W. pro vulg. τρεπόμενα.

⁴ V. ἕκασον ἐν ἐκάστω. Petav. ἔχα pro ἔχη.

⁵ Sic Xyl. correxit. Ald. & Bas. ἀπειρίας.

ζενον¹ καὶ ἄλογον καὶ ἀόριστον, ἔμμορφον παρέχεται, καὶ
 τὴν ἐπομένην περὶ τὰ αἰδητὰ δείξει καταγόρευσι ἀμωσ-
 γέπως ὑπομένον καὶ δεχόμενον. αὐται δὲ πρῶτον αἰ-
 ἀρχαὶ περὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπιφαίνονται, μᾶλλον δὲ ὅλως
 ἀριθμὸς ἐκ ἑσὶ² τὸ πλήθος, ἂν μὴ καθάπερ εἶδος ὕλης
 τὸ ἐγγενόμενον ἐκ τῆς ἀπειρίας τῆ ἀόριστα, πῆ μὲν πλείον,
 πῆ δὲ ἔλαττον ἀποτεμνηται³. τότε γὰρ ἀριθμὸς γίνα-
 ται τῶν πληθῶν ἑκασον, ὑπὸ τῆ ἑνὸς ὀριζόμενον· εἰάν
 δὲ ἀνααιρεθῆ τὸ ἓν, πάλιν ἡ ἀόριστος δυὰς συγχεάσα πᾶν
 ἀρῶν⁴ καὶ ἀπειρον καὶ ἀμετρον ἐποίησεν· ἐπεὶ
 δὲ τὸ εἶδος ἐκ ἀναίρεσις ἐσὶ τῆς ὕλης, ἀλλὰ μορφῆ καὶ
 τάξις ὑποκειμένης, ἀνάγκη καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς
 ἐνυπάρχειν ἀμφοτέρως, ὅθεν ἡ πρώτη καὶ μεγάλη δια-
 φορὰ καὶ ἀνομοιότης γέγονεν. ἑσὶ γὰρ ἡ μὲν ἀόριστος
 ἀρχὴ τῆ ἀρτίε δημισγωγός, ἡ δὲ βελτίων τῆ περιττῆ⁵.
 πρῶτος δὲ τῶν ἀρτίων τὰ δύο, καὶ τὰ τρία τῶν περιτ-
 τῶν, ἐξ ἧν τὰ πέντε, τῆ μὲν συνθέσει κοινὸς ἂν ἀμ-
 φοῖν ἀριθμὸς, τῆ δὲ δυνάμει γεγωνὸς περιττός. ἔδει
 γὰρ, εἰς πλείονα μέρη τῆ αἰδητῆ καὶ σωματικῆ μερι-
 ζόμενα διὰ τὴν σύμφυσιν, ἀνάγκη τῆς ἑτερίτητος⁶, μη-
 δὲ τὸν πρῶτον ἀρτίου γενέσθαι, μήτε τὸν πρῶτον περιτ-
 τὸν, ἀλλὰ τὸν τρίτον ἐκ τῶν ἀποτελέμενον, ὅπως
 ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν γένηται, καὶ τῆς τὸ ἀρτίου
 δημι-

1 Si zenon retineatur, Turn. vertendum monet *αιχιστίας*.
 Mavult tamen *κενόν*, quod Xyl. & Mez. reponi volunt. In
 var. left. enotatur: forf. *τό τε ἐνόν*, ἢ, *τὸ κενόν*, ἢ, *τὸ σθένος*,
 ἢ *τὸ σερρόν*; item *ξένον ἄσατον τό τε ἄκον*.

2 Petav. *ἑσὶ περὶ τὸ πλήθος*.

3 Turn. V. *ἀποτεμνηται*.

4 Turn. V. Bong. *πάντ' ἀριθμὸν*.

5 Dedi sic cum W. recipiente haec partim e codicibus, par-
 tim e correctione Turn. & Xyl. pro vulg. *ἄθεν βελτίων*, ὡσπερ
 ἡ τέτα. E Turn. V. Petav. enotatur ἡ δὲ βελτίων, ὡσπερ ἡ
βελτίων τῆ περιττῆ.

6 W. legendum censet *διὰ τὴν σύμφυτον ἀνάγκην τῆς ἑτε-
 ρότητος*.

δημιουργίας καὶ τῆς τὸ περιττῶν. ἔ γὰρ ἦν οἶον τε τῆς ἐτέρας ἀπαλλαγῆναι τὴν ἐτέραν· ἐκατέρα γὰρ ἀρχῆς Φύσιν ἔχει καὶ δύναμιν. ἀμφοτέρων ἔν συνδυαζομένων, ἡ βελτίαν κρατήσασα τῆς ἀοριστίας διαιρέσεως, τὸ σωματικὸν ἐνέση ¹, καὶ τῆς ὕλης ἐν ἀμφοτέροις διῷσαμένης μέσσην τὴν μονάδα θεμένη, δίχα νεμηθῆναι τὸ πᾶν ἐκ εἴασεν, ἀλλὰ πλῆθος μὲν γέγονε κόσμων ὑπὸ τῆς ἐτερότητας τῆ ἀορίσεως καὶ διαφορῆς, περιττὸν δὲ πλῆθος ἡ ταυτῆ καὶ ὠρισμένε δύναμις ἀπείργασαι, περιττὸν δὲ τοῖσιν, ὅτι πορρωτέρω τὴν Φύσιν ἢ βέλτιον ἔχει, προελθεῖν ἐκ εἴασεν. εἰ μὲν γὰρ ἀμιγῆς καὶ καθαρὸν ἦν τὸ ἔν, ἐδὲ ὅλως εἶχεν ἡ ὕλη διάσασιν· ἐπεὶ δὲ τῶ διαιρετικῷ τῆς δυνάδος μέμικται, τομὴν μὲν ἐδέξατο καὶ διαίρεσιν, ἐνταῦθα δ' ἔση τῷ περισσῷ τῆ ἀρτίε κρατηθέντος.

XXXVI. Διὸ καὶ πεμπάσασθαι τὸ ἀριθμῆσαι τοῖς παλαιοῖς ἔθος ἦν καλεῖν. οἶμαι δὲ καὶ τὰ πάντα τῶν πέντε παρώνυμα γεγονέναι κατὰ λόγον, ἕτε δὴ τῆς πεντάδος ἐκ τῶν πρώτων ἀριθμῶν συνεσῴσης. καὶ γὰρ οἱ μὲν ἄλλοι πολλαπλασιαζόμενοι πρὸς ἄλλας, εἰς ἕτερον αὐτῶν ἀριθμὸν ἐκβαίνουσιν· ἡ δὲ πεντάς, ἂν μὲν ἀρτιίαις λαμβάνηται, τὸν δέκα ποιεῖ τέλειον· ἐὰν δὲ περισσάις, ἐαυτὸν πάλιν ἀποδίδωσιν. ἐὼ δ' ὅτι πρῶτον ² μὲν ἐκ πρώτων δυεῖν τετραγώνων συνέσκησε τῆς τε μοιάδος καὶ τῆς τετράδος ἢ πεντάς, πρώτη δὲ ἴσον δυναμένη τοῖς πρὸ αὐτῆς δυοῖ, τὸ κάλλιστον τῶν ὀρθογωνίων τριγώνων συνέσκησε· πρώτη δὲ ποιεῖ τὸν ἡμιόλιον λόγον. ἔ γὰρ ἴσως οἰεῖα ταῦτα τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν. ἀλλ' ἐνεῖνο μᾶλλον, τὸ Φύσει διαιρετικὸν τῆ ἀριθμῆ καὶ τὸ πλεῖστα τέτω ³ τὴν Φύσιν διανέμειν. ἐν

Z 3

μὲν

¹ Turn. V. τὸ σωματικὸν συνέσκησε.

² Turn. V. πρώτη.

³ Sic corrigendum monuit W. dedique e Turn. pro vulg. τέτων.

μὲν γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς αἰδήσεις πέντε, καὶ μέρη ψυχῆς, Φυτικὸν ¹, αἰθητικὸν, ἐπιθυμητικὸν, θυμοειδές, λογικόν· καὶ δακτύλους ἑκκτέρας χεῖρες τσάττας· καὶ τὸ γονιμώτατον σπέρμα πενταχῆ ² χιζόμενον. ἔ γὰρ ἰσόρρηται γυνὴ πλείουα τεύχεσα πέντε συχνὰ ³ ταῖς αὐταῖς ὡδίσσι καὶ τὴν Ῥεάν Αἰγύπτιοι μυθολογῶσι πέντε θεὸς τεύχεῖν, ἀνιτιζόμενοι τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν. ἐν δὲ τῷ παντὶ πέντε μὲν ζῶναις ὁ περὶ γῆν τόπος, πέντε δὲ κύκλοις ὁ ἕρανός διωρισται, δυσὶν ἀρκήμοις καὶ δυσὶν τροπικοῖς καὶ μέσῳ τῷ ἰσημερινῷ. πέπτε δ' αἱ τῶν πλαυωμένων ἄσρων περίοδοι γεγόνασιν, ἡλίε καὶ Φωσφόρος καὶ εἰλβανος ὁμοδρομῶντων· ἐναρμόνιος δὲ καὶ ἡ τῆς κόσμου σύνταξις, ὡσπερ ἀμέλει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἡρμοσμένον ἐν πέντε τετραχόρδων θέτεσιν ὄρῃται τῶν ὑπατῶν, καὶ μέσων, καὶ συνημμένων, καὶ διεζευγμένων, καὶ ὑπερβολαίων· καὶ τὰ μελωδέμενα διασήματα πέντε, δίσσις, καὶ ἡμιτόνιον, καὶ τόνος, καὶ τριημιτόνιον, καὶ δίτονου. ἄτως ἡ Φύσις ἔοικε τῷ πέντε ποιεῖν ἅπαντα χαίρειν μᾶλλον ἢ τῷ σφαιροειδῆ ⁴, καθάπερ Ἀριστοτέλης ἔλεγε.

XXXVII. Τί δῆτα (Φῆσαι τις ἄν) ὁ Πλάτων ἐπὶ τὰ πέντε χήματτα τῶν τῶν πέντε κόσμων ἀριθμὸν ἀνήμεγκεν, εἰπὼν, ὅτι τῇ πέμπτῃ συσάσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πᾶν κατεχρήσατο, ἐκεῖνο διαγράφων; εἶτα ⁵ τὴν περὶ

¹ Sic W. legendum monuit, & dedi pro vulg. Φυτικόν. Kaltw. jam bene vertit: *die Kraft zu vegetiren*.

² Sic cum W. restitui ex Ald. & Bas. accedentibus Xyl. Turn. Mez. F. Vulgo πανταχῆ.

³ Bene Kaltw. conjicit, τέσσα vel τέσσαρον legendum pro συχνὰ. W. quoque susp. τέσσα. Cf. Quaest. Rom. II. in Vol. VIII. p. 311. Xylandro deesse aliquid videbatur.

⁴ Sic e Turn. & V. recepi, W. probante, pro vulg. σφαιροειδῆ — rebus quinario construendis, quam globi ad formam redigendis.

⁵ Turn. V. εἶτα τε.

ρί τῷ πλήθει τῶν κόσμων ὑποθεῖς ἀπορίαν, πότερον ἓνα, ἢ πέντε αὐτὸς ἀληθεῖα πεφυκότας λέγειν προσηκει, δηλὸς ἐστὶν ἐντεῦθεν οἰόμενος ὠρηθῆναι τὴν ὑπόνοιαν. εἴπερ ἐν δεῖ πρὸς τὴν ἐκείνῃ διάνοιαν ἀπάγειν ¹ τὸ εἰκός, σκοπῶμεν ², ὅτι ταῖς τῶν σώματων καὶ χημάτων ἐκείνων διαφοραῖς ἀνάγκη καὶ κινήσεων εὐθὺς ἔπεσαι διαφορὰς, ὥσπερ αὐτὸς διδάσκει, τὸ διακρινόμενον ἢ συγκρινόμενον ἅμα ³ τῆς ἐσίας τῇ ἑτεροιώσει καὶ τὸν τόπον μεταλλάττειν ἀποφαινόμενος. ἀν γὰρ ἐξ ἀέρος πῦρ γένηται, λυθέντος τῷ οὐρανῷ καὶ κερματιζέντος εἰς πυρκαϊδας, ἢ πάλιν ἀήρ ἐν πυρὸς, συνωθέντος καὶ συνθλιβέντος εἰς οὐρανῷ, ἔ δυνατὸν μένειν, ὅπερ πρότερον ἦν, ἀλλὰ φεύγει καὶ φέρεται πρὸς ἕτερον χώραν ἐμβιαζόμενον καὶ μαχόμενον τοῖς ἐνισταμένοις καὶ κατεπείγεσιν. ἔτι δὲ μάλλον εἰκόνι τὸ συμβαῖνον ἐνδείκνυται, τοῖς ἐπὶ τῶν πλοχάνων καὶ ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τῷ σίτε κάθαρσιν σειομένοις καὶ ἀναλικρωμένοις ⁴ ὁμοίως λέγων τὰ σοιχεῖα σείοντα τὴν ὕλην, ὑπ' ἐκείνης τε σείομενα, προσχωρεῖν αἰεὶ τὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, ἀλλήν τε χώραν ἀλλὰ ἔχειν πρὶν ἐξ αὐτῶν ⁵ γενέσθαι τὸ πᾶν

Z 4

¹ W. legendum censet *ἰπάγειν*.

² Dedi sic e W. mente pro vulg. σκοπῶν. Xyl. legisse videtur σκοπῶ.

³ Sic e V. dedi cum W. idem ex Anon. Xyl. Turneb. Mez. recipiente pro vulg. ὄνομα.

⁴ Vulgo haec ita leguntur: ἐνδείκνυται τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπαγόντων καὶ ὀργάνων περὶ τ. τ. σ. κάθαρσιν, ἐγκατένων ἀναλίσκομένοις, ὁμοίως. Misere haec depravata esse, facile patet. Hinc non dubitavi, recipere Turnebi correctionem, ipso Platonis *Timaeo*, unde locus est desumptus, fatis firmatam. Probat eandem W. cum Xyl. πλοχάνων praefertim e Suida dandum momento, non πλοκάμων, ut habetur apud Platonem. Etiam in ind. Var. e Turn. V. Petav. enotantur ἐνδείκνυται τῆς ὑπὸ τῶν πλοκάμων καὶ ὀργάνων τῶν σειομένοις καὶ ἀναλίσκομένοις.

⁵ Vulgo χώραν ἀλλοίως οἱ πρὶν ἐπ' αὐτῶν. In illis rectius e Platone exhibendis secutus sum Turn. Xyl. W. mentem. In adnot.

πᾶν διακοσμηθέν· ἔτως ἔν τότε τῆς ὕλης ἐχέσσης ὡς ἔχειν τὸ πᾶν εἰκὸς ¹, ἔ θεὸς ἄπειν, εὐθὺς αἱ πρῶται πέντε ποιότητες ², ἰδίας ἐχασσι ῥοπᾶς, ἐφέροντο χωρὶς, ἔ παντάπασιν, ἐδ' εἰληρινῶς ἀποκρινόμεναι, διὰ τὸ πάντων ἀναμεμιγμένον ἀεὶ τὰ κρατέμενα τοῖς ἐπικρατῆσι κατὰ ³ Φύσιν ἔπεδαι. διὸ δὴ τοῖς τῶν σωμαίων γένεσιν ἄλλων ἄλλαχῆ φερομένων ἰσαρίθμους μερίδας καὶ διασάσεις ἐποίησαν· τὴν μὲν ἔ κατὰ πύρρος, ἀλλὰ πυροειδῆ· τὴν δὲ, ἐκ ἀμιγῆς αἰθέρος, ἀλλ' αἰθεροειδῆ· τὴν δ' ἔ γῆς αὐτῆς κατ' ἑαυτήν, ἀλλὰ γεωειδῆ· μέλινα δὲ καὶ τὴν ἄερος κοινῶσιν τὴν ὕδατος ⁴, διὰ τὸ πολλῶν, ὡσπερ εἴρηται, τῶν ἄλλων φύλων ⁵ ἀναπεπλησμένα, ἀπελθεῖν. ἔ γὰρ ὁ θεὸς διέσθησεν ἐδὲ διώκισε τὴν ἐσίαν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς διεσῶσαν αὐτήν, καὶ φερομένην χωρὶς, ἐν ἀνοσμίαις τοσαύταις παραλαβάν, ἔταξε καὶ συνῆρμωσε δι' ἀναλογίας καὶ μετότητος· εἶθ' ἐκάστη λόγον ⁶ ἐγκαταστήσας ὡσπερ ἄρμωσὴν καὶ φύλακα, κόσμους ἐποίησε τοσάτους, ὅσα γένη τῶν πρῶτων

σωμά-

adnott. Turn. quidem & Xyl. est ὑπ' αὐτῶν, in ind. autem var. e Turn. & V. affertur ἄλλα ἔχειν πρὶν καὶ τὸ πᾶν ἐξ αὐτῶν. Petav. ἀλλ' οἱ pro vulg. ἄλλαισιν οἱ δὲ διακοσμηθέν pro διακοσμηθέν.

1 Apud Platonem est ὡσπερ εἰκὸς ἔχων ἄπαν, & deinde ὅταν ἀπῆ τινὸς θεός, unde cum W. sumfi ἔ θεός pro vulgari εὐθείας. A Bas. absunt voces εὐθείας ἄπειν. Turn. & V. ἄν θεός ἀπῆ; Xyl. ἄν θεός ἄπειν.

2 Turn. notat, quinque qualitates apud Plutarchum hoc loco esse prima corpora, quatuor scilicet elementa, & coelum.

3 Dedi κατὰ e Xyl. mente pro vulg. παρὰ.

4 Petav. τῆ ὕδατος pro τὴν ὕδ. Turn. V. κοινῶσιν καὶ τὴν κοινήν.

5 Uno λ scriptam dedi hanc vocem a Φύλον pro vulg. φύλων. Xyl. suspr. φυλῶν, quod idem valet, monens, Turnebum quoque ita legisse videri. Dedi quoque seq. ἀναπεπλησμένα pro vulg. ἀναπεπλησμένων. Turn. V. ἀναπεπλησμένα vel ἀναπεπλησμέναι.

6 Turn. V. λόγος.

σωματων ὑπῆρχε. ταῦτα μὲν ἐν τῇ Πλάτωνος ἀνακεί-
 δω χάριτι, δι' Ἀμμώνιον ἐγὼ δὲ περὶ μὲν ¹ ἀριθμῶ-
 κόσμων ἐκ ἂν ποτε διΐχυρισαίμην, ὅτι τοσῶτοι, τὴν δὲ
 πλείονας μὴν ἑνός, ἢ μὲν ἀπείρους, ἀλλ' ὠρισμένους πλή-
 ϑει τιθεμένην δόξαν, ἐδετέρως ἐκειῶν ἀναλογωτέραν ²
 ἡγῶμαι, τὸ φύσει τῆς ὕλης σκεδασὸν καὶ μεριστὸν ὄρῶν,
 ἔτ' ἐφ' ἑνός μένου, ἔτ' εἰς ἀπειρον ὑπὸ τῆς λόγου βαδίζειν
 εἴμενον. εἰ δ' ἀλλοαχόθι πε, κἀνταῦθα τῆς ἀκαδη-
 μίας ³ ὑπομιμνήσκοντες, ἑαυτὸς, τὸ ἄγαν τῆς πί-
 σεως ἀφαιρῶμεν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ὥσπερ ἐν χω-
 ρίῳ σφαλερῶ, τῷ περὶ τῆς ἀπειρίας λόγῳ, μόνον δια-
 σώζωμεν.

XXXVIII. Ἐμῶ δὲ ταῦτα εἰπόντος, ὁ Δημήτριος·
 Ὁρῶς (ἐφη) Λαμπρίας παραινεῖ. πολλοῖς γὰρ οἱ θεοὶ
 μορφαῖς ἢ σεφισμάτων, (ὡς Ευριπίδης Φησὶν) ἀλλὰ
 πραγμάτων σφέλλεσιν ἡμᾶς, ὅταν ὡς ἐπιστάμενοι τολ-
 μῶμεν ἀποφαίνεσθαι περὶ τηλικύτων. ἀλλ' ἀνοισέος ὁ
 λόγος (ὡς αὐτὸς ἀνὴρ Φησὶν ⁴) ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπό-
 θεσιν. τὸ γὰρ ἀφισαμένων καὶ ἀπολείπόντων τὰ χρη-
 σήρια τῶν δαιμόνων, ὥσπερ ὄργανα τεχνιτῶν ἀργὰ καὶ
 ἀναυδα κείσθαι λεχθέν, ἕτερου λόγου ἐγείρει τὸν περὶ
 τῆς αἰτίας μείζονα καὶ δυνάμειος, ἧ ⁵ χρώμενοι ποιῶσι
 κατόχως τοῖς ἐνθεσιασμοῖς καὶ Φαντασιαστικὰς τὰς προ-
 φήτας καὶ τὰς προφήτιδας. ἢ γὰρ οἶόν τε τὴν ἐκλειψιν
 κίτιᾶσαι τῆ ἀπαυδῶν τὰ μαντεῖα, μὴ πειθέντας ὄν

Z 5

τρό-

¹ abest μὲν a Petav.

² Xyl. legit ἀλογωτέραν. R. aut idem legendum censuit, aut ἀναλογωτέραν, *inipus respondentem rationi*.

³ Ald. Bas. κἀν τῆς ἀκαδ. Xyl. correxit, consentiente Turnebi versione. R. monet, omissionem commatis post πε, tenebras interpreti objecisse.

⁴ R. & Mez. ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ, W. iudice, praeter necessitatem. Xyl. omisit vertendo ὡς αὐ. α. Φησιν.

⁵ Dedi ἧ • Turn. & V. probante R. pro vulg. ῶ, ut referatur ad αἰτίας & δυνάμειος.

τρόπον ἐφεσῶτες αὐτοῖς καὶ παρόντες ἐνεργὰ καὶ λόγια ποιῶσιν οἱ δαίμονες. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀμμόνιος· Οἷε γὰρ ἕτερόν τι τῶν δαίμονας, εἶπεν ¹, ἢ ψυχὰς οὕτως περιπολεῖν καθ' Ἡσίοδον ², Ἡέρα ἐσσαμένους. ἐμοὶ μὲν γὰρ, ἦν ἄνθρωπος ἔχει διαφορὰν πρὸς ἄνθρωπον ὑποκρινόμενον τραγωδίαν, ἢ κωμωδίαν, ταύτην ἔχειν δοκεῖ ψυχὴ πρὸς ψυχὴν ³ ἐνεσκευασμένην σῶμα παρόντι βίῳ πρόσφορον ⁴. ἐδὲν ἔν ἄλογον ἐδὲ θαυμαστὸν, εἰ ψυχὰι ψυχῶϊς ἐντυγχάνουσαι, Φαντασίας ἐμποιοῦσι ⁵ τῷ μέλλοντος, ὥσπερ ἡμεῖς ἀλλήλοισι ἐ πάντα διὰ Φωνῆς, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, καὶ θίγοντες μόνου καὶ προσβλέψαντες, πολλὰ καὶ μηνύομεν τῶν γεγυότων καὶ τῶν ἐσομένων προσσημαίνομεν. εἰ μήτι σὺ λέγεις ἕτερον ⁶, ὡς Λαμπρία· καὶ γὰρ ἐναγχος ἦμὲν τις Φωνὴ πρὸς ἡμᾶς, ὡς σὲ πολλὰ περὶ τέτων ἐν Λεβαδίᾳ ξένοις διαλεχθέντος, ὧν ἐδὲν ὁ διηγόμενος ἀκριβῶς διεμνημόνευσε. Μὴ θαυμάσης, (ἔφη ἐγὼ) πολλὰ γὰρ ἅμα πράξεις διὰ μέσων καὶ ἀχολίαι συντυγχάνουσαι, διὰ τὸ μαντεῖον εἶναι καὶ θυσίαν, τῶν λόγων ⁷ διεσπαρμένους ἡμῖν καὶ σποράδας ἐποίησαν. ἀλλὰ νῦν, ὁ Ἀμμόνιος ἔφη ⁸, καὶ χολὴν ἄγοντας ἀεροατὰς ἔχεις ⁹, καὶ προθύμως τὰ μὲν

ζή-

¹ Dedi sic e Turn. & V. probante R. Idem recepit W. ex Anon. & Mez. Vulgo εἶπεν.

² Opp. v. 124.

³ Vulgo δοκεῖ ψυχὴν, ita ut desint voces ψυχὴ πρὸς. Eas e conjectura Xyl. recipiendas censui. R. voluit ψυχὴ ἐνεσκευασμένη; W. δοκεῖ δαίμων (vel ψυχὴ γυμνὴ) πρὸς ψ. ἐν.

⁴ Vulgo προσφέρων. Hinc Xyl. aliquid desiderari monet. Dedi πρόσφορον. R. & W. probantibus.

⁵ A d. & Baf. ἐμποιοῦσι. Xyl. correxit.

⁶ Petav. εἰ μή τις λέγειν ἕτερον.

⁷ W. καὶ τῶν λόγων, hand dubie vitio typosetarum.

⁸ Vulgo ἀλλὰ νῦν ὁ Ἀμμόνιος (ἔφη). Distinctionem mutavi e R. mente & Xyl. versione.

⁹ Restitui ἔχεις e Baf. consentientibus R. & W. Vulgo ἔχα. In seq. simul dandum fuit καὶ προθύμως pro vulg. καὶ πρό-

ζητεῖν, τὰ δὲ μανθάνειν, ἔριδος ἐμποδῶν ἕσης καὶ φιλο-
νεμίας ἀπάσης, συγγνώμης δὲ παντὶ λόγῳ ¹ καὶ παρ-
ρησίας, ἃς ὄρας, δεδομένης.

XXXIX. Ταῦτα δὴ καὶ τῶν ἄλλων συμπαρακα-
λέντων, μικρὸν ἐγὼ σιωπήσας. Καὶ μὴν ἀπὸ τύχης τι-
νός, ὧ Ἀμμόνιε, τοῖς τότε λόγοις αὐτὸς ἀρχὴν τινα
καὶ πάροdon ἐνδέδωκας. εἰ γὰρ αἱ διακριθεῖσαι σώματος ἢ
μὴ μεταχῆσαι τὸ παράπαν ψυχῆ δαίμονες εἴσι, κατέ-
σε καὶ τὸν θεῖον Ἡσίοδον ²,

Ἄγνοι ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
διὰ τί τὰς ἐν τοῖς σώμασι ψυχὰς ἐκείνης τῆς δυνάμεως
ἀποσερεῖμεν, ἢ τὰ μέλλοντα καὶ προγινώσκειν πεφύκα-
σι καὶ προδηλῶν οἱ δαίμονες; ἔτε γὰρ δύναμιν, ἔτε μέ-
ρος ἔθεν ἐπιγινεσθαι ταῖς ψυχαῖς, ὅταν ἀπολείπωσι τὸ
σῶμα μὴ κεκλημέναις πρότερον εἰός ἐσιν. ἀλλ' ἐκεῖ ³
μὲν ἔχειν, ἔχειν δὲ φαυλότερα τῷ σώματι μεμιγμένας,
καὶ τὰ μὲν ὅλως ἄδηλα καὶ κενρυμμένα, τὰ δὲ ἀθενῆ
καὶ ἀμαυρὰ, καὶ τοῖς δι' οὐμίχλης ὄρωσιν, ἢ κινεμένοις
ἐν ὑγρῷ παραπλησίως δύσεργα καὶ βραδέα καὶ πολλὴν
ποθεύοντα θεραπείαν τῆ οὐκείῃ καὶ ἀνάληψιν, ἀφαίρεσιν
δὲ καὶ κάθαρσιν τῆ κλέπτοντος ⁴.

ἔχ

πρόθυμοι. Probant id R. & W. E. Turn. & V. affertur pro-
θύμως, quae lectio non multum a nunc recepta abludit. Eam
R. falso ad cod. Petav. refert.

¹ R. mavult aut παντὶ τῷ λόγῳ, aut πάσης τῷ λόγῳ.

² Opp. v. 121.

³ Sic e Bas & Ald. restitui cum W. accedentibus Xyl. A.
B. Venet. i. pro vulg. ἀλλ' εἰ. R. νοῖuit ἀλλ' ἔχαν μὲν.

⁴ R. docente, videtur τὸ κλέπτον hic significare clanculum
irrepentem labem & peccata atque vitia nescio & non animad-
vertenti accrescentia. Turn. V. τῆ βλάβητοντος, quod, R. ju-
dice, non improbandum. Post haec vulgo legitur scholion in-
terjectum his verbis: ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ συνδεδεμένη τῷ σώματι.
τὴν προγνωσικὴν ἔχει δύναμιν, ἐκτυφλεῖται δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ
γεῶδες ἀνάγκασιν τῆ σώματος. Turn. Xy. & R. id expungon-
dum

ἔχ' ὅταν διαφύγη τὰ νέφη γίνεται λαμπρὸς, ἀλλ' ἔστι μὲν αἰεὶ, φαίνεται δ' ἡμῖν ἐν οὐρανῷ δυσφάνης ἑ καὶ ἀμαυρὸς· ἕτως ἡ ψυχὴ τὴν καυτικὴν ἐκ ἐπιπέταται δύναμιν ἐκβάσσει τὸ σῶμα, ὡς περ νέφους, ἀλλ' ἔχουσα καὶ νῦν, τυφλεῖται διὰ τὴν πρὸς τὸ θυητὸν ἀνάμιξιν αὐτῆς καὶ σύγχυσιν. εἰ δὲ δὲ θαυμαζοῦν, εἰδ' ἀπιστεῖν, ὀρώμεντας, εἰ μὴ τὸν ἄλλο, τῆς ψυχῆς τὴν ἀντίτροπον τῆ καυτικῆς δύναμιν, ἣν μνήμην καλεῖμεν, ἡλίον ἔργον ἀποδείκνυται τὸ σώζειν τὰ παρωχημένα καὶ φυλάττειν, μᾶλλον δὲ ὄντα. τῶν γὰρ γεγονότων εἰδέν ἔστιν, εἰδ' ὑφέστημεν, ἀλλ' ἅμα γίνεται πάντα καὶ φθίρεται, καὶ πράξεις, καὶ λόγοι, καὶ παθήματα, τῶ χρόνῳ, καθάπερ ρεύματος, ἕκαστα παραφέροντος. αὕτη δὲ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις ἐκ οἷδ' ὄντινα τρόπον ἀντιλαμβανομένη, τοῖς μὴ παρῆσι φαντασίαν καὶ ἐσίαν περιτίθησιν. ὁ μὲν γὰρ Θεσσαλοῖς περὶ Ἄρης² δοθεὶς χρησμὸς ἐκέλευε φράζειν, καὶ φῶς τ' ἀκοῆν, τυφλοῖό τε δέρεξιν. ἡ δὲ μνήμη, καὶ καφῶν πραγμάτων ἀκοῆ, καὶ τυφλῶν ὄψις ἡμῖν ἔστιν. ὁθεν (ὡς ἔφη) ἐκ ἔστι θαυμασὸν, εἰ κρατῶσα τῶν μηκέτ' ὄντων, προλαμβάνει³ πολλὰ τῶν μηδέπω γεγονότων· τρεῦτα γὰρ⁴ αὐτῇ μᾶλλον προσήκει, καὶ τέτοις συμπα-

θής

dam monuerunt, nec non Collector lect. var. Frst. Delevi cum W. qui id abesse notat in A. B. F. Venet. I. Schott. abest quoque a Petav.

1 *aegre lucens.* Sic R. legi maluit pro vulg. *δυσφάνης*, licet hoc non sit improbandum, cum illud grandius sonet, & Plutarchum magis deceat, affectatorem poeticorum vocabulorum. Non dubitavi, id recipere, cum firmatum sit cod. F. & exquisitius id censeat W.

2 Quod Turn. & Xyl. legendum monent, & enotatur e Turn. & V. in ind. Var. simulque habere Anon. notat W. dedi pro vulg. Ἄρης. Fuit Arna Thessaliae urbs, colonia Boeotorum, de qua hic loci sermo esse videtur. Alia fuit ejusdem nominis in Boeotia.

3 Dedi sic e Petav. cum W. idem ex A. B. F. Venet. I. reponente pro vulg. *προλαμβάνει*.

4 Petav. post haec statim assert *ἐπιβάλλεται*, ommissis interjectibus.

Θῆς ἐστὶ καὶ γὰρ ἐπιβάλλεται καὶ προτίθεται¹ πρὸς τὰ μέλλοντα, καὶ παρωχημένων καὶ τέλος ἔχοντων ἀπήλλαται, πλὴν τῶ μνημονεύειν.

XI. Ταύτην ἔν ἔχουσαι τὴν δύναμιν ψυχαὶ σύμφυτον μὲν καὶ ἀμυδρὸν² καὶ δυσφάντασον, ὅμως ἐξαν-
 ἴκσι πολλὰς καὶ ἀναλαμβάνουσιν ἔν τε τοῖς ἐνυπνίαις καὶ περὶ τὰς τελετάς ἔναι, καθαρῶ γινομένη τῶ σώματος, ἢ τινα κῆρσιν οἰκείαν πρὸς τῆτο λαμβάνοντος, ἢ τὸ λογιστικὸν καὶ φροντιστικὸν ἀνίεσθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων, ἀλόγῳ καὶ φαντασιατικῶ τῶ μέλλοντος ἐπι-
 σρεφομέναις³. ἔ γάρ, ὡς Εὐριπίδης Φησὶ, μάντις ἄρι-
 στος, ὅσις εἰιάζει καλῶς, ἀλλ' ἔτος ὁμόφρων⁴ μὲν ἀνὴρ καὶ τῶ νῦν ἔχοντι τῆς ψυχῆς καὶ μετ' εἰκότος ἡγεμέ-
 νῳ καθ' ὁδὸν ἐπόμενος. τὸ δὲ μαντικὸν, ὡσπερ γραμματεῖον ἀγραφον καὶ ἄλογον καὶ ἀόριστον ἐξ αὐτῶ, δε-
 κτικὸν δὲ φαντασῶν παθῶν⁵ καὶ προαιδήσεων, ἀσυλ-
 λογί-

¹ Turn προστίθεται.

² R. susp. σύμφυτον μὲν, ἀλλ' ἀδενῆ καὶ ἀμυδρῶν.

³ R. susp. ἢ τῶ λογιστικῶ καὶ φροντιστικῶ, διὰ τὸ ἀνίεσθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων ἀλόγῳ καὶ φαντασιατικῶν, τῶ μέλλοντος ἐπι-
 σρεφομέναις — aut ideo, quod pars hominis ratiocinando & meditando facta ad futura scrutanda se convertit, postquam a praesentibus turbidis & imaginationem exercentibus remissa atque absoluta fuit. Hanc conjecturam non probat Kaltw. & sensum loci vertendo sic exprimit: oder weil die Kraft zu denken und zu überlegen jetzt, da sie von allem Gegenwärtigen losgerissen und befreiet ist, sich mit der, blos von der Einbildung, nicht aber von der Vernunft abhängenden Zukunft beschäftigen kann. W. locum ita restituendum censet: ἢ τῶ λογιστικὸν καὶ φροντιστικὸν ἀνίεσθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων, τῶ ἀλόγῳ καὶ φαντασιατικῶ τῶ μέλλοντος ἐπι-
 σρεφομέναις. Petav. λαμβάνοντος καὶ τὸ vel ἢ τῶ τὸ λογισ. E codice, cuius nomen reticetur, affertur τῶν παρόντων ἀλόγῳ καὶ φαντασιατικῶν τῶ μέλλοντος ἐπι-
 σρεφομένον, ἢ τῶ ἀλόγῳ καὶ φαντασιατικῶ τῶ μέλλοντος ἐπι-
 σρεφομένον. Petav. quoque φαντασιατικῶ.

⁴ W. susp. ἑμφρων cum Mez.

⁵ Dedi sic e V. pro vulg. πάθει. R. susp. φαντασιῶν τοῖς
 πάθει-

λογίως ἄπτεται τῷ μέλλοντος, ὅταν ἐκστῇ μάλις τῷ παρόντος. ἐξίσταται δὲ κρᾶσει καὶ διαδέσει τῷ σώματος, ἐν μεταβολῇ γινόμενον, ὃν ἐνθεσιασμόν καλεῖμεν. αὐτὸ μὲν ἐν ¹ ἐξ αὐτῶ τὸ σῶμα τοιαύτην πολλάνις ἴχει διάθεσιν. ἢ δὲ γῆ πολλῶν μὲν ἄλλων δυνάμεων πηγὰς αἰνήσιον ἀνθρώποις, τὰς μὲν, ἐκστατικὰς καὶ νοσώδεις καὶ θανατηφόρας, τὰς δὲ, χρηστὰς καὶ προσηγεῖς καὶ ὠφελίμους, ὡς δῆλαι ² γίνονται πείρα προστυγχάνουσιν. τὸ δὲ μαντικὸν ρεῦμα καὶ πνεῦμα θεϊότατόν ἐστι καὶ ὀσιώτατον, ἂν τε καθ' ἑαυτὸ δι' ἀέρος, ἂν τε μεθ' ὑγρῶ νύματος ἀφαιρῆται ³. καταμιγνύμενον γὰρ εἰς τὸ σῶμα, κρᾶσιν ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς ἀήδη καὶ ἀτόπον. ἢς τὴν ιδιότητα χαλεπὸν εἰπεῖν σαφῶς, εἰκάσαι δὲ πολλὰχῶς ὁ λόγος δίδωσι. θερμότητι γὰρ καὶ διαχύσει πάρος τινὰς ἀνοίγειν ⁴ φανταστικὰς τῷ μέλλοντος, εἰός ἐστιν, ὡς οἶνος ἀναθυμιαθεῖς ἕτερα ⁵ πολλὰ κινήματα καὶ λόγους ἀποκειμένους καὶ λανθάνοντας ἀποκαλύπτει. τὸ γὰρ βαρυχεύσιμον καὶ τὸ μανιῶδες μαντευτικὴν πολλὴν ἔχει, κατ' Εὐριπίδην, ὅταν ἐνθερμος ἢ ψυχὴ γενομένη καὶ πυρώδης ἀπώσεται τὴν εὐλάβειαν, ἢν ἢ θυητῆ

Φρό-

πάθεισι, *quod in affectibus suis (aut propter affectus suos) recipit phantasias.* W. aut legendum censuit vel Φαντασιῶν cum Mez. vel παθέων cum Anon. vel καὶ Φαντασικόν.

¹ Secutus sum W. ἐν recipientem ex Coll. Nov. Vulgo abest.

² Dedi sic, R. probante, e Turn. & V. pro vulg. δῆλαι, ut redeat ad πηγὰς.

³ Incommodum, R. iudice, hoc verbum, & ab hoc loco alienum. Sententia flagitat παραγνήτωσι. W. susp. ἀφίηται. Turn. V. αὐ ἀίρηται. Etiam Xylandro vulgata fuit suspecta. Verbit percipiatur.

⁴ Sic Xyl. & R. legendum monuerunt, dedique cum W. ex A. B. Venet. 1. Colleg. Nov. pro vulg. ἀνοίγει.

⁵ W. susp. ἐγείρει. Xyl. quoque addit his verbum *inferi*; Turn. *cies*.

Φρόνησις ἐπάγασα πολλάκις ἀποσρέφει καὶ κατασβέννυσι τὸν ἐνθουσιασμόν.

XLI. Ἄμα δ' ἂν τις ἐκ ἀλόγως καὶ ξηρότητα Φαίη μετὰ τῆς θερμότητος ἐγγινομένην, λεπτύνειν τὸ ἰπνεῦμα καὶ ποιεῖν αἰθερώδες καὶ καθαρόν. αὕτη γὰρ ξηρὰ ψυχὴ ², καθ' Ἡράκλειτον. ὑγρότης δὲ ἐ μόνον ὄψιν ἀμβλύνει καὶ ἀκοήν, ἀλλὰ καὶ κατόπλων δίγασα καὶ μίχος καὶ πρὸς ἀέρας ³ ἀφαιρεῖ τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ φέγγος. τὸναντίον πάλιν αὐτὴ περιψύξει τινὶ καὶ πυκνώσει τὸ πνεύματος, οἷον βαφῆ ⁴ σιδήρου τὸ προγνωτικὸν μόριον ἐγγίνεσθαι ⁵ καὶ σομῆσθαι τῆς ψυχῆς, ἐκ ἀδυνατῶν ἐσι. καὶ μὴν ὡς κασσίτερος μανθὸν ὄντα καὶ πολύπορον ⁶ τὸν χαλκὸν ἐντακείσ ἄμα μὲν ἔσφιν-
ξῃ

¹ Vulgo τε ex Steph. Resitōi τὸ ex Ald. & Bas. quod R. legi voluit, & e Petav. enotatur.

² Talis est ea anima, quam siccam Heraclitus vocat, & praestantissimam dicit. Turneb. e Galeni loco legit vertitque αὐγῆ γὰρ ξηρῆ, ψυχὴ σφωτάτη. Xyl. haud probat hanc correptionem. R. susp. αὐγὴ γὰρ ἢ ψυχὴ καθ' Ἡράκλειτον, his adjectis: „Vocabulum αὐγῆ, i. e. sicca, expoliuerat aliquis lector in suo cod. per ξηρῆ; id alius in textum immisit, & sic deinceps natum ex αὐγῆ fuit αὐτή, non animadvertentibus, illud glossam, hoc schollium esse.“ W. tuetur vulgatam. Cf. Plut. in Vit. Romuli Vol. I. p. 82. not. 4.

³ Vocabula καὶ μίχος καὶ πρὸς ἀέρας, Xyl. iudice, sunt vitiosa. Vertit idem: sed ὡς speculis incidens splendorem ὡς αἰθρῆς lucem adimit. Turn. verum etiam contagione sui, speculo nitorem, αἰθρῆς suffusione sui, lucem eripit. R. quaerit, nam καὶ λύχνων, καὶ πρὸς (ὡς praeserea) ἀέρος? Kaltw. hoc amplectitur. E Turn. & V. assertur καὶ μίχθῆσι καὶ πρὸς ἀέρος ἀφαιρεῖ. An inde efficere licet, dum melliora proponi possint, καὶ προσμιχθεῖσα τῷ αἰθρῆ? W. vulgatam intactam relinquit.

⁴ Sic R. legi voluit, dedique cum W. e Colleg. Nov. Anon. Mez. Enotatur quoque e Turn. V. Petav. simul σιδήρος pro σιδήρου exhibentibus.

⁵ W. legendum censet ἐντείνεσθαι.

⁶ Sic R. cum Xyl. legi voluit, dedique cum W. in fumento, ex A. B. Venet. 1. Colleg. Nov. Anon. Enotatur quoque e Petav. Vulgo πολύπορον.

ξε¹ καὶ κατεπύκνωσεν, ἅμα δὲ λαμπρότερον ἀπέδειξε καὶ καθαρώτερον· ἕτως ἔδεν ἀπέχει² τὴν μαυτικὴν ἀνκαθυσίαν οἰκείῳ τι ταῖς ψυχαῖς καὶ συγγενὲς ἔχασαν, ἀναπληρῆν τὰ μανὰ καὶ συνέχειν ἐναρμότρισαν. ἄλλα γὰρ ἄλλοις οἰκεία καὶ πρόσφορα, καθάπερ τῆς μὲν πορφύρας ὁ κύαμος, τῆς δὲ κόκκῃς τὸ νίτρον δακεῖ τὴν βαφὴν ἄγειν³ μεμιγμένον. βύσσω δὲ γλαυκῆς κρόκῃς καταμίσγεται⁴, ὡς Ἐμπεδοκλῆς εἴρηκε. περὶ δὲ τῶ Κύδνος⁵ καὶ τῆς ἱερᾶς τῆ Ἀπόλλωνος ἐν Ταρσῶ μαχαίρας, ὣς Φίλε Δημήτριε, σὲ λέγοντος ἠκόομεν, ὡς ὁ Κύδνος μᾶλλον ἐκκαθαίρει σίδηρον ἐκεῖνον, ἔτε ὕδωρ ἄλλο τὴν μάχαιραν, ἢ ἐκεῖνο⁶. καθάπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν τέφραν προσπλάτρισσι τῶ βωμῶ καὶ περιπηγνύουσιν ἐκ τῆ Ἀλφειῆ παραχέοντες ὕδωρ, ἐτέρω δὲ πειρώμενοι ποταμῶ, ἐδενὶ δύνανται συναγαγεῖν ἐδὲ κολλῆσαι τὴν τέφραν⁷.

XLII.

1 Sic R. cum Xyl. legi voluit, & affertur e Turn. V. Petav. dedique cum W. id fumente ex A. B. F. Colleg. Nov. Anon. Vulgo ἔσφυξε.

2 Xyl. legi voluit ἐπέχει. R. ad ἀπέχει subaudiendum monet τῆ πιθανῶ, cum ἐκ ἀπέχει Plutarcho significet ἐκ ἀπέοικε.

3 W. pro κόκκῃς legi vult κρόκῃς, & αὔξαν pro ἄγειν. Hujus loco quoque R. quaerit, num αὔξαν, an contrarium λύαν vel ἀμβλύαν?

4 Xyl. susp. versum hunc ita legendum: Βύσσω δὲ γλαυκοῖς κρόκῃς καταμίσγεται αἴθος, dubitans an κρόκον genere foemino usurpetur. Turn. & V. γλαυκοῖ κρόκῃς.

5 Fluvius Ciliciae satis notus. Petav. κυάμῃς; Turn. κύκκῃς.

6 W. bene suspicatur, orta haec esse errore librarii e vera leſione εχ ὕδωρ ἄλλο, qua corrupta in margine quis notavit correctionem ἔτε ὕδωρ ἄλλο τὴν μάχαιραν, ἢ ἐκεῖνο, quae alius postea in contextum invexit. R. quoque τὴν μάχαιραν delendum censuit ut scholium dictionis τὸν σίδηρον ἐκεῖνον.

7 Turn. ad haec adnotat: „E cinere hostiarum, quae Jovi immolabantur, summa pars arae Jovis Olympii construebatur, ut Pausanias scribit in Eliacis. Is autem cinis Alpei aqua glutinabatur, alia non poterat: proinde censebatur Alpeus Jovi Olympio amicissimus.“

XLII. Οὐ Θαυμασέον εἶναι, εἰ πολλά τῆς γῆς ἀνω
 ρεύματα μεθίσσης, ταῦτα μόνα τὰς ψυχὰς ἐνθεσιασι-
 κῶς διατίθησι, καὶ Φαντασιῶς τῷ μέλλοντος. ἀμα-
 χεῖ ¹ δὲ καὶ τὰ τῆς Φήμης συνάδει τῷ λόγῳ. καὶ
 γὰρ ἐνταῦθα τὴν περὶ τὸν τόπον δύναμιν ἐμφανῆ γε-
 νέσθαι πρῶτον ἰσορῶσιν, νομέως τινὸς ἐμπεσόντος κατὰ
 τύχην, εἴτα Φωνὴς ἀναφέροντος ἐνθεσιῶδεις, ὧν τὸ μὲν
 πρῶτον οἱ παραγευόμενοι κατεφρόνεν, ὕπερον δὲ γενομέ-
 ων, ὧν προεῖπεν ὁ ἄνθρωπος, ἐθαύμασαν. οἱ δὲ λο-
 γιώτατοι Δελφῶν καὶ τένομα τῷ ἀνθρώπῳ ² διαμνημο-
 νεύοντες Κορήταν λέγουσιν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μάλιξ ταυύ-
 την πρὸς τὸ μαντικὸν πνεῦμα λαμβάνειν σύγκρασιν ψυ-
 χῆ καὶ σύμπηξιν, οἷαν πρὸς τὸ Φῶς ἢ ὄψις ὁμοιοπα-
 θεῶς γινόμενον. ὀφθαλμῶς τε γὰρ ἔχουτος τὴν ὀρατικὴν
 δύναμιν, εἰδὲν ἔνευ Φωτὸς ἔργον εἶναι. ψυχῆς τε τὸ
 μαντικὸν ὡσπερ ὄμμα δεῖται τῷ συνεξάπλοντος οἰκείῃς ³
 καὶ συνεπιθήγοντος. ὁθεν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν προγεγετέ-
 ρων ἕνα ⁴ καὶ τὸν αὐτὸν ἠγάγοντο θεῶν Ἀπόλλωνα καὶ
 ἥλιον. οἱ δὲ τὴν καλὴν καὶ σοφὴν ἐπιστάμενοι καὶ τι-
 μῶντες ἀναλογίαν, ὅπερ ⁵ σῶμα πρὸς ψυχὴν, ὄψις δὲ
 πρὸς νῦν, Φῶς δὲ πρὸς ἀλήθειάν ἐστι, τῆτο τὴν ἡλίῃ
 δύναμιν εἰκάζου εἶναι πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος Φύσιν, ἀ-
 γογον ἐκείνη καὶ τόσον ὄντος ⁶ αἰεὶ γινόμενον, αἰεὶ τῷ-
 τον ἀποφαίνοντες ⁷. ἐξάπλει γὰρ καὶ προάγεται καὶ συν-
 ἔξορ-

¹ W. legi vult ἀμύλια.

² Petav. omittit τῷ ἀνθρώπῳ. De re ipsa cf. Diod. B. 16,
 26. Pausan. L. 10, c. 5.

³ W. susp. θεῖα.

⁴ abest ἕνα a Petav.

⁵ Cum W. ita dante ex B. restitui ὅπερ ex Bas. pro vulg.
 ὅπως.

⁶ R. susp. ὄντως, reapse, vere.

⁷ Secutus sum W. ita dantem e Mez. pro vulg. ἀποφαίνον-
 τος. Verterunt idem Turn. & Xyl.

εξορμᾶ τῆς αἰδήσεως τὴν ὀρατικὴν δύναμιν ἔτος, ὡς ἰ
τῆς ψυχῆς τὴν μαντικὴν ἐκεῖνος.

XLIII. Οἱ μέντοι δοξάζοντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν
θεὸν εἶναι, εἰκότως Ἀπόλλωνι καὶ γῆ κοινῶς ἀνέθεσαν
τὸ χρηστήριον, οἰόμενοι τὴν διάθεσιν καὶ κρᾶσιν ἐμποιεῖν
τῇ γῆ τὸν ἥλιον, ἃφ' ἧς ἐκφέρεσθαι ² τὰς μαντικὰς
ἀναθυμιάσεις. αὐτὴν μὲν ἔν τὴν γῆν ἄσπερ Ἡσίοδος,
ἐνίων Φιλοσόφων βέλτιον διανοηθεῖς, πάντων ἔδος ἀσφα-
λὲς προσεῖπεν ³, ἔτως καὶ ἡμεῖς καὶ αἰδίου καὶ ἄφθαρ-
του νομίζομεν. τῶν δὲ περὶ αὐτὴν δυνάμεων πῆ μὲν ἐκ-
λείψεις, πῆ δὲ γενέσεις, ἀλλαχῆ δὲ μεταστάσεις καὶ μετ-
αῤῥόλας ἀλλαχόθεν εἰκὸς ἐσι συμβαίνειν, καὶ κυλεῖν ἐν
αὐτῇ τὰς τοιαύτας ἐν τῷ χρόνῳ παντὶ ⁴ πολλάκις πε-
ριόδας, ὡς ἐσι τεκμαίρεσθαι τοῖς Φαινομένοις. λιμῶν τε
γὰρ γεγόνάσι καὶ ποταμῶν, ἔτι δὲ πλείονες ⁵ ναμύτων
θερμῶν, ὅπερ μὲν ἐκλείψεις καὶ φθοραὶ παντάπασι,
ὅπερ δ' οἶον ἀποδράσεις καὶ καταδύσεις. εἶτα πάλιν ἐκεῖ
διὰ χρόνου ⁶ ἐπιφαινόμενα τοῖς αὐτοῖς, ἢ πλησίον ὑποβ-
ρέον-

1 Inferi voluit ὡς, quod vulgo abest, R. & dedi e Petav. Recepit idem W. e Venet. 1. Colleg. Nov. F.

2 Sic sensu ductus Xyl. legit, dedique e Turn. & V. pro vulg. ἐκφέρεται.

3 Ald. Bas. Petav. προσεῖπεν. Xyl. corrigendum monuit, deditque Steph. προσεῖπεν.

4 R. susp. ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πάνυ πολλάκις.

5 R. mavult πλειονάκις — multo frequentius calidos fontes defecisse, aut rursus ebullisse, quam fluvios aut lacus significat.

6 Sic Xyl. legendum monuit, — longo post temporis intervallo — dedique e Turn. Vulgo διὰ χρόνων. Dedi porro ἐπιφαινόμενα W. probante e Turn. V. Petav. pro vulg. ἐπιφαινόμενα. Xyl. susp. ἐπιφαίνεται; R. διὰ χρόνων ἐπιφαίνεται. Pro τοῖς αὐτοῖς W. mavult τοῖς τόποις; R. ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις. Ita certe est interpretandum. Sequentia R. ita constituenda censuit — ἢ πλησίον ἐπιβρέοντα. καὶ μετάλλων δὲ λέγονται τὸ μὲν ἀναλάμψαι (vel ἀνακαλύψαι) τὸ δὲ αὐτῶν ἀμαυρώσει γεγενῆσθαι καὶ κενώσασθαι, ὡς τῶν π.

ρέοντα· καὶ μεταλλῶν ἴσμεν ¹ ἕξαμαυρώσεις γεγονέναι καινὰς ², ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων, καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ ³ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰχύλος εἴρηκε

Λαβὼν γὰρ αὐτόθνητον ⁴ Εὐβοϊκὸν ξίφος τῆς τ' ἐν Καρύσῳ πέτρας, ἥ ⁵ χρόνος ἔ πολὺς, ἀφ' ἧ πέπαιται μῆρύματα λίθων μαλακὰ νηματώδη συνεκφέρουσα ⁶. καὶ γὰρ ὑμῶν ἑωρακέναι τινὰς οἶμαι χειρόμακτρα καὶ δίτυα καὶ κερυφάλας ἐκεῖθεν, ἕτε περικαομένους ⁷, ἀλλ' ὅσ' ἂν ῥυπανθῇ χρωμέναν, ἐμβαλόντες εἰς Φλόγα, λαμπρὰ καὶ διαφανῆ κομίζονται· οὐδ' ἠφάνισαι, καὶ μόλις οἶον ἴνες, ἢ τρίχες ἀραιαὶ διατρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλλοις.

XLIV. Καὶ πάντων ⁸ τέτων οἱ περὶ Ἀριστοτέλην δημιουργὸν ἐν τῇ γῆ τὴν ἀναθυμίασιν ἀποφαίνουσιν, ἣ καὶ συνβιβαίνει καὶ συμμετρίσασθαι, καὶ συνεχαναθεῖν πάλιν

A a 2

τὰς

¹ Vulgo τὸ μὲν. Dedi, quod w. suscip. & e Turn. & V. enotatur.

² Vulgo καινὰς. W. voluit καινὰς deleto γεγονέναι. E Turn. & V. assertur καινὰς — ita nimirum: καὶ μετάλλων, ἴσμεν καινὰς ἢ καὶ μετάλλων γεγόναις καινὰι. W. ita vertendo exprimit: Jam metalla quaedam recentiore aetate defecisse novimus.

³ Petav. εὐνομία.

⁴ Xyl. legit αὐτόθνητον, & R. interpretatur — ferrum, quod solummodo frigidum cuditur absque igni, solum, merum per se acuitur, quod candesceri non debet, ut emollescat.

⁵ Arripui w. conjecturam. Vulgo τῆς δ' ἐν Καρύσῳ πείρας, χρόνος ἔ π. Xyl. pro πείρας legit πέτρας. Idem R. probavit, moneus, esse hic anacoluthum; orationem in Genitivo coarctam non continuari, sed auctorem ab hoc ad nominativum transilire; posse autem illam duritiem sermonis evitari, si post πέτρας addatur ἢ, quae; quo facto πέτρας pendeat a praecedente τῶν π. τ. Ἀ. E Turn. & V. ἢ δὲ ἐν Καρύσῳ πέτρα.

⁶ una cum aliis metallis, seu fossilibus proferens. R.

⁷ Turn. περικαομένα.

⁸ Ald. & Bas. καὶ οἱ πάντων. Hinc Xyl. monet, οἱ esse delendum, aut cum ται mutandum.

τὰς τοιαύτας Φύσεις ἀναγκαῖόν ἐστι ταῦτ' ¹ δὴ περὶ
μαντικῶν πνευμάτων διανοητέον, ὡς ἐν ἐχόντων αἰδίου
ἐδὲ ἀγῆρω τὴν δύναμιν, ἀλλ' ὑποκειμένην μεταβολαῖς.
καὶ γὰρ ὄμβρες ὑπερβάλλοντες εἰκὸς ἐστὶ κατασβεννύναι
καὶ κεραιῶν ἐμπροσθέντων διαφορεῖσθαι, μάλιστα δὲ τῆς
γῆς ὑπὸ σάλε κινεμένης ² καὶ λαμβνύσης ἰζήματα καὶ
σύγχυσιν, ἐν βάρει μεθίσταται ³ τὰς ἀναθυμιάσεις, ἢ
τυφλεῖσθαι τοπαράπαν, ὥσπερ ἐνταῦθα Φασὶ παραμένειν ⁴
τὰ περὶ τὸν μέγαν σεισμόν, ὃς καὶ τὴν πόλιν ἀνέτρε-
ψεν. ἐν δ' Ὀρχομενῶ λέγασιν λοιμὴ γενομένη πολλὰς
μὲν ἀνθρώπων διαφθάρηαι, τὸ δὲ τῷ Τειρεσίᾳ χρησῆ-
ριον ἐκλιπεῖν παντάπασι, καὶ μέχρι τῷ νῦν ἀργὸν δια-
μένειν καὶ ἀναυδόν. εἰ δὲ καὶ τοῖς περὶ Κιλικίαν ὅμοια
συμβέβηκε παθεῖν, ὡς ἀκούομεν, εἰδὲς ἂν ἡμῖν, ὡ Δη-
μήτριε, σὲ Φράσεις σαφέστερον.

XLV. Καὶ ὁ Δημήτριος. Οὐκ οἶδα ἔγωγε τὰδε
νῦν ⁵. ἀποδημῶ γὰρ (ὡς ἴσε) πάμπολλυ ἤδη χρίνον-
ἔτι δ' ἠμαξεν ἐμὲ παρόντος καὶ τὸ Μόψα καὶ τὸ Ἀμ-
Φιλόχε μαντεῖον. ἔχω δ' εἰπεῖν τῷ Μόψα ⁶ παραγε-
νόμενος πρῶγμα θαυμασιώτατον. ὁ γὰρ ἡγεμὸν τῆς
Κιλι-

¹ Ita W. ex Anon. legi mavult, & R. Turn. & V. suspicantur, dedique pro vulg. ταῦτα. Cur W. δὲ pro seq. δὴ?

² Vulgo γενομένης; R. hinc legi voluit una voce ἐποσάλε, conivemiscente. Idem probat Anon. & Mez. Praefert autem W. ex eodem Anon. κινεμένης, quod dedi e Turn. & V. enotatum.

³ R. sic distingui lexique voluit: καὶ σύγχυσιν ἐν βάρει, μεθίσταται — obstructis in profundo per infusctam terram meatibus.

⁴ παραμέναν, R. iudice, corruptum, cum sententia flagitet ἐπιλολοπίνας, aut σιγήσας. W. susp. ὥσπερ τὸ ἐνταῦθα ἔφασιν παραμέναν περὶ τὸν μ. σ. ut hoc Delphicum oraculum non vixisse ajunt, sub illum terrae motum.

⁵ W. mavult τὰ γε νῦν.

⁶ Sic R. legi voluit, dedique cum W. id e Coll. Nov. reponente. Vulgo τὸ Μόψα. E cod. innominato τῷ Μόψα, vel περὶ τῷ Μόψα notatur.

Κιλικίας, αὐτὸς μὲν ἀφιόδοξος ὡν ἔτι ¹ πρὸς τὰ θεῖα, δι' ἀθένηϊαν ἀπιστίας οἶμαι. τῆλλα γὰρ ἦν ὑβρισις καὶ Φαῦλος· ἔχων δὲ περὶ αὐτὸν Ἐπικερεῖας τινὰς τὴν καλὴν ἢ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Φυσιολογίαν ἐνυβρίζοντας τοῖς τοιούτοις ², εἰσέπεμψεν ἀπελεύθερον, οἷον εἰς πολεμίων ³ κατάσκοπον ἐνσημεύσας, ἔχοντα κατεσφραγισμένην δέλτον, ἐν ἣ τὸ ἐρώτημα ἦν ἐγγεγραμμένον, ἀθενὸς εἰδότος· ἐνυχεύσας ἔν ὃ ἄνθρωπος (ὡσπερ ἔθος ἐστὶ) τῷ σηκῷ, καὶ κατακοιμηθεὶς ἀπήγγειλε μεθ' ἡμέραν ἐνύπνιον τοιούτου. ἄνθρωπον ἔδοξεν αὐτῷ καλὸν ἐπισκάντα φθάξαθαι τοῦτου. Μέλανα, καὶ πλέον ἀθὲν, ἀλλ' εὐθὺς οἴχεθαι ⁴. τῆτο ἡμῖν μὲν ἄτοπον ἐφάνη καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρέχευ· ὁ δ' ἡγεμῶν ἐκεῖνο ⁵ ἐξεπλάγη καὶ προσεκύνησεν, καὶ τὴν δέλτον ἀνοίξας, ἐπεδείκνυσεν ἐρώτημα τοιούτου γεγραμμένον. Πότερόν σοι λευκόν, ἢ μέλανα θύσω ταῦρον; ὡσε καὶ τὰς Ἐπικερεῖας διχτραπήναι, ἀκχεῖνον αὐτὸν τὴν τε θυσίαν ἐπιτελεῖν, καὶ σέβεσθαι διὰ τέλεος τὸν Μόψον.

A a 3

XLVI.

¹ Secutus sum W. ita dantem ex Colleg. Nov. pro vulg. ἐστὶ. R. voluit aut ἔση, aut potius ἔγι, subauditq ἦν.

² Ita locum hunc W. refingendum censuit, & dedi. Vulgo corrupte legitur τὴν καλὴν δὴ καὶ Φυσιολόγον ἐνυβρίζοντας, ὡς αὐτοὶ λέγουσι. τοῖς τοιούτοις εἰσέπε. Xyl. monente, Turn. legisse videtur διὰ τὴν καλὴν & Φυσιολογίαν, nisi subaudias Φυλοσοφίαν. R. si integer sit locus, subintelligi vult ὑβρις, qui praeclarum illam, quae rerum causas exponit, insolentiam, h. e. insolentem, protervam & arrogantem ferocemque philosophiam, talibus affricant, quales scil. sũnt legati & alii magistratus literis aut non imbuti, aut non satis instruiti. Comina idem post τριῶτοι ponendum monuit. E Turn. & V. haec asferuntur: τοῖς καλοῖς λόγοις, τῷ κελῷ δὴ τῆς φύσεως λόγῳ, ἢ τὴν καλὴν δηλαδὴ ἀλήθειαν· καλὸς δὲ τῆς φύσεως λόγος.

³ Subaudi ἐπικράτταν. Possie quoque legi εἰς πολεμίαν scil. γῆν. R. monet. Petav. deinde κατάσκοπον & ἔχοντα pro κατάσκοπον & ἔχοντα.

⁴ Vulgo vitiose interpungitur, Ald. praeunte, οἴχεσθαι τῆτο. ἡμῖν. Correxii e Bas. praeunte R. cum W.

⁵ Petav. ἐκεῖνος; & sic R. legi voluit.

XLVI. Ὁ μὲν ἔν Διμήτριος ταῦτ' εἰπὼν, ἐσιώπησεν· ἐγὼ δὲ βεβλήμενος ὥσπερ τι κεφάλαιον ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ, πρὸς τὸν Φίλιππον αὐθις ἀπέβλεψα καὶ τὸν Ἀμμώνιον, ὁμᾶ καθεμένους. ἔδοξαν ἔν μοι βέβηθαι τι διαλεχθῆναι, καὶ πάλιν ἐπέχον. ὁ δ' Ἀμμώνιος· Ἔχει μὲν (εἶφη) καὶ Φίλιππος, ὦ Λαμπρία, περὶ τῶν εἰρημένων εἰπεῖν. οἴεται γὰρ, ὥσπερ οἱ πολλοί, καὶ αὐτὸς, ἔχ ἕτερον εἶναι τὸν Ἀπόλλωνα θεόν, ἀλλὰ τῷ ἡλίῳ τὸν αὐτόν. ἢ δ' ἐμῇ μείζων ἀπορία καὶ περὶ μειζόνων. ἄρτι γὰρ ἔκ οἱδ' ὅπως τῷ λόγῳ παρεχωρήσαμεν ἐκ τῶν θεῶν τὴν μαντικὴν ἕς δαίμονας ἀτεχνῶς ἀποδιοπομπέμενοι ¹. νυνὶ δὲ μοι δοκῶμεν αὐτὸς πάλιν ἐνεῖν ἐξωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἐνθένδε τῆ χρηστηρίας καὶ τῆ τρίποδος, εἰς πνεύματα καὶ ἀτμὰς καὶ ἀναθυμιάσεις τὴν τῆς μαντικῆς ἀρχὴν, μᾶλλον δὲ τὴν ἐσίαν αὐτὴν καὶ τὴν δύναμιν ἀναλύοντες. αἱ γὰρ εἰρημέναι κρᾶσεις καὶ θερμότητες αὐταὶ καὶ σομώσεις, ὅσῳ μᾶλλον ² ἀπάγῃσι τὴν δόξαν ἀπὸ τῶν θεῶν, καὶ τινα τοιοῦτον ἐπιβάλλῃσι τῆς αἰτίας ἐπιλογισμὸν, οἷῳ ποιεῖ τὸν Κύκλωπα χρώμενον Εὐριπίδης·

Ἡ γῆ δ' ἀνάγκη, κἄν θέλῃ, κἄν μὴ θέλῃ,

Τίψα ποίαν, τάμὰ πιαίνει βοτᾶ ³.

πλὴν ἐνεῖνος μὲν ἔφησὶ θύειν θεοῖς, ἀλλ' ἐαυτῷ καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων· ἡμεῖς δὲ καὶ θύομεν καὶ προσευχά-

¹ R. mavult ἀποδιοπομπέμενω, ut redeat ad τῷ λόγῳ.

² R. iudice, post haec videtur aliquid deesse, & auctor sic propemodum fuisse ratio inatus: ὅσῳ μᾶλλον κατηναγκασμένοι εἰσὶ καὶ φυσικαῖς αἰτίαις ἔγγιζασι, τοσάτω μᾶλλον ἀπάγῃσι τ. δ. quanto magis hae causae e rationibus naturalibus arcessuntur, & necessitatibus naturae illigantur, tanto magis opinio nem causae efficienstis a iis avertunt.

³ Eurip. Cyclop. v. 331. sq. Petav. πιαίαν pro πιαία; nec non deinde θύων pro θύαν.

χόμεθα, τί παθόντες ¹ ἐπὶ τοῖς χρηστηρίοις ², εἰ δύ-
 ναμιν μὲν ἐν ἑαυταῖς μαντικὴν αἰ ψυχαὶ καμίζουσιν, ἢ
 δὲ κινῆσα ταύτην, ἄερος τίς ἐστὶ κρᾶσις ἢ πνεύματος;
 αἰ δὲ τῶν ἱερῶν ³ κατασάσεις τί βέλονται, καὶ τὸ
 μὴ θειμιεύειν, εἰ μὴ τὸ ἱερεῖον ὅλον ἐξ ἄκρων σφυρῶν
 ὑπότρομον γένηται καὶ κραδαυθῆ κατασπενδόμενον ⁴; ἔ-
 γὰρ ἀρκεῖ τὸ διασεῖσαι τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ ἐν ταῖς
 ἀπῆλαις θυσίαις, ἀλλὰ πᾶσι δεῖ τοῖς μέρεσι τὸν σῆλον ὁ-
 μῆ καὶ τὸν παλμὸν ἐγγενέσθαι μετὰ ψόφου τρομάδας.
 εἰ γὰρ μὴ τῆτο γένηται, τὸ μαντεῖον ἔ φασὶ χρημα-
 τίζειν, ἐδ' εἰσάχσει τὴν Πυθίαν. καίτοι θεῶ μὲν ἢ δαί-
 μοσι ⁵ αἰτίαν τὴν πλείστην ἀνατιθέντας ⁶, εἰκὸς ἐστὶ ταῦ-
 τα ποιεῖν καὶ νομίζειν. ὡς δὲ σὺ λέγεις, ἐν εἰκός.
 ἢ γὰρ ἀναθυμῆσις ἂν τε πλοῆται ⁷ τὸ ἱερεῖον, ἂν τε
 μὴ, παρῆσα ποιήσει ⁸ τὸν ἐνθεσιασμόν, καὶ διαθήσει
A a 4
τὴν

¹ Sic legi maluit Xyl. & probatur Colleg. Nov. Mez. item varia lectione codd. A. & B. dedique pro vulg. μαθόντες.

² R. docente, voces ἐπὶ τ. χρηστ. valent eo fine, ut ora- culis utamur. W. autem ea referenda monet ad προσευχόμε- θα, precamur in aedibus oraculorum.

³ R. susp. ἱερῶν, victimarum requisitae qualitates, & ba- bitus certi, absque quibus illae immolationi non sunt idoneae; item pro κατασάσεις susp. κατασπείσεις, consecrationes per in- fusas in caput molas salsas & vina. Xyl. ἱερῶν κατασάσεις explicat per vacuitatem variarum & turbulentarum affectionum, quas Enthufasmus injecit.

⁴ R. susp. κατασπειδόντων scil. τῶν ἱερῶν, quum porae mo- las salsas & vina in victimae caput effundunt, eaque cere- monia sacrificium ipsum auspiciantur. κατασπένδεσθαι de ipsa vi- ctima passive sumtum, eodem monente, est insolens.

⁵ Dedi sic e Torn. & V. pro vulg. θεῶ μὲν ἢ δαίμονος. R. voluit θεοῖς μὲν ἢ δαίμοσι.

⁶ W. dedit ἄνευ τιθέντας ex A. B. Venet. Enotatur idem e Petav.

⁷ Sic Xyl. conjecit, dedique cum W. adficiente Mez. E Torn. & V. enotatur σείηται.

⁸ Sic R. legi voluit, dedique e Torn. & V. e quibus affertur ποιεῖ vel ποιήσα. W. idem recepit e Colleg. Nov. Petav. ποιεῖν.

τὴν ψυχὴν ὁμοίως, ἔ τῆς Πυθίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ
 τυχόντος ἄψηται σώματος. ὅθεν εὐηθές ἐστὶ τὸ μισθὸν
 γυναικί πρὸς τὰ μαντεῖα χρῆσθαι, καὶ ταύτῃ ¹ παρέ-
 χειν πράγματα, φυλάττουσας ἀγνῆν διὰ βίην καὶ κατὰ
 ρεύσαν. ὁ γὰρ Κορήτας ἐκεῖνος, ὃν Δελφοὶ λέγουσι
 πρῶτον ἐμπροσθέντα τῆς περὶ τὸν τόπον δυνάμεισιν αἰθρησιν
 παραχεῖν, ἔδεν (οἶμαι) διέφερε τῶν ἄλλων αἰπόλων καὶ
 ποιμένων· εἴ γε δὴ τῷτο μὴ μῦθος ἐστὶ, μηδὲ πλάσμα
 κενὸν, ὡς ἔγωγε ἠγάμαι· καὶ ² λογιζόμενος, πηλί-
 κων ἀγαθῶν τετὶ τὸ μαντεῖον αἴτιον γέγονε τοῖς Ἑλλη-
 σιν ἐν τε πολέμοις καὶ κήϊσεσι πόλεων, ἐν τε λοιμοῖς καὶ
 καρπῶν ἀφορίαις, δεινὸν ἠγάμαι μὴ θεῶν καὶ προνοίᾳ τὴν
 εὐρεσιν αὐτῶ καὶ ἀρχὴν, ἀλλὰ τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐ-
 τομάτω ³ ἀνατίθεσθαι. Πρὸς δὲ ταῦτ', (εἶπεν) τὸν
 Λαμπρίαν ⁴ βάλουμαι διαλεχθῆναι· περιμένοισι δέ; Πά-
 νυ μὲν ἔν (ὁ Φίλιππος ἔφη) καὶ πάντες ἔσσι· πάν-
 τας γὰρ ἡμᾶς ὁ λόγος κενήνηκε.

XLVII. Καὶ γὰρ πρὸς αὐτόν· Ἐμέ δ' (εἶπεν) ἔ κενί-
 νηεν, ὡ Φίλιππε, μόνον, ἀλλὰ καὶ συγνέχουεν, εἴ ἐν ⁵
 τοσάτοις καὶ τηλικέτοις ἔσσι ὑμῖν, δοκῶ παρ' ἡλικίαν τῷ
 πιθα-

1 Petav. ταύτην.

2 abest hoc καὶ a Petav. Id. deinde κήϊσειν, & εὐφορίας.

3 Dedi sic e Petav. Receptit idem W. ex A. B. Venet. 1.
 Vulgo αὐτομάτως.

4 Vulgo ὡ Λαμπρία. Hinc R. monet, aut pro *Lampria* no-
 men *Philippi* esse subji-iendum, aut deinde legendum πάν-
 μὲν ἔν, καὶ Φίλιππος (scil. περιμένοι) ἔφην. W. rectius legi
 adnotat τῷ Λαμπρίᾳ vel τὸν Λαμπρίαν. Prius legisse videtur
 Xyl. vertens cum *Lampria* differere; posterius, quod recepi,
 exprimit Turn. velim *Lamprias* differat; nec non Bud. proba-
 vit. Affertur porro e Turn. & V. ὁ Λαμπρίας.

5 Vulgo abest ἐν, quod Ald. & Bas. exhibent, & restituendum
 censui. In iisdem autem desit εἴ, quod Xyl. inferendum duxit.
 Petav. utrumque affert εἴ ἐν τοσ. Dedi porro e Xyl. mente ὑμῖν
 pro vulg. ἡμῖν. Idem W. reposuit ex B. Ven. 1. addens, for-
 te ex iisdem & A. praestare εἴ ἐν τοσ.

πιθανῶ τῆ λόγῃ καλλωπιζόμενος, ἀναιρεῖν τι καὶ κινεῖν τῶν ἀληθῶς καὶ θεῶς περὶ τῆ θεῖς νομομισμέναν. ἀπολογήσομαι δὲ, μάρτυρα καὶ σύνδικον ὁμῶς Πλάτωνα παριστάμενος. ἐκεῖνος γὰρ ἀνὴρ Ἀναξαγόραν μὲν ἐμέμφατο τὸν παλαιὸν ¹, ὅτι ταῖς Φυσικαῖς ἄγαν ἐνδεδυμένος ² αἰτίαις, καὶ τὸ κατ' ἀνάγκην τοῖς τῶν σωμάτων ἀποτελέμενον πάθεσι μετῶν αἰεὶ καὶ δῶκαν, τὸ ἔβουε καὶ ὑφ' ἔ, βελτίονας αἰτίας ἔσας καὶ ἀρχάς, ἀφῆκεν· αὐτὸς δὲ πρῶτος ἢ μάλιστα τῶν Φιλοσόφων ἀμφοτέρας ἐπεξῆλθε, τῷ μὲν θεῷ τὴν ἀρχὴν ἀποδίδῃς τῶν κατὰ λόγον ἔχόντων, ἐκ ἀπεσερῶν δὲ τὴν ὕλην τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸ γινόμενον αἰτιῶν, ἀλλὰ συνορᾷν, ὅτι τῆδέ πη καὶ τὸ πᾶν αἰδητὸν διακειοσμημένον, ἔκαστῳ δὲ ἐδ' ἀμιγῆς ἐσιν, ἀλλὰ τῆς ὕλης συμπλεκομένης τῷ λόγῳ λαμβάνει τὴν γένεσιν. ὅρα δὲ πρῶτον ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν· οἷον εὐθύς ἢ περιβόητος ἐνταῦθα τῶ κρατῆρος ἔδρα καὶ βάσις ³, ἣν Ἡρόδοτος ὑποκρητηρίδιον ὠνόμασεν, αἰτίας μὲν ἔχοντος ὑλικῆς, πῦρ καὶ σίδηρον, καὶ μάλαξιν διὰ πυρὸς, καὶ ὕδατος βαφῆν ⁴, ἢν ἀνευ γενέσθαι τὸ ἔργον ἐδεμῖα μηχανή· τὴν δὲ κυριωτέρην ἀρχὴν καὶ ταῦτα κινῆσαν, καὶ διὰ τέτων ἐνεργῆσαν, ἢ τέχνη ⁵ καὶ ὁ λόγος τῷ ἔργῳ παρέχε. καὶ μὴ τῶν γε μιμημάτων τέτων καὶ εἰδώλων ὁ ποιητῆς καὶ δημιουργὸς ἐπιγέγραπται·

A a 5

Γράμ-

1 Cum articulo, qui vulgo abest, dari voluit R. dedique cum W. ex B. Venet. 1. Colleg. Nov.

2 Vulgatam W. haud repudiandam esse monet. Colleg. Nov. ἐνδεδυμένος, quae lectio quoque in ind. Var. conjicitur. Locus, de quo agitur, est in Opp. Platon. I. p. 221. ed. Bip.

3 Sic Xyl. ex Herodot. I. & R. e Turn. & V. legendum monuerunt, dedique cum W. accedentibus Colleg. Nov. & Anon. Vulgo φύσι. Porro dedi ὑποκρητηρίδιον pro vulg. ἀποκρητηρίδιον cum W. ex Herodoto, Anon. Mez. Turn.

4 R. mavult καὶ δι' ὕδατος β.

5 Turn. V. ἢν τέχνη.

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφώντος

Υἱὸς περιτομέναν Ἰλίε ἀκρόπολιν ¹.

ὡς ὁράται γράψας· ἄνευ δὲ Φαρμάκων ² συντριβέντων καὶ συμφθαρέντων ἀλλήλοις, ἐδέν ἦν οἶον τε τριαύτην διάθεσιν λαβεῖν καὶ ὄψιν. ἄρ' ἔν' ὁ βελόμενος ἀπίεσθαι τῆς ὑλικῆς ἀρχῆς, ζητῶν δὲ καὶ διδάσκων τὰ παθήματα καὶ τὰς μεταβολὰς, ἃς ὄχρα μιχθεῖσα σινωπὶς ³ ἔχει, καὶ μέλανι μηλιάς, ἀφαιρεῖται τὴν τῷ Πολυγνώτῃ ⁴ δόξαν; ὁ δὲ τῷ σιδήρῃ τὴν σόμωσιν ἐπεξῖων, καὶ τὴν μέλαξιν ⁵, ὅτι τῷ μὲν πυρὶ χαλαθεῖς ἐνδίδωσι ⁶ καὶ ὑπείκει τοῖς ἐλαύνεσι καὶ πλήττεσιν ⁷, ἐμπροσθὼν δὲ πάλιν εἰς ὕδαρ ἀκραιφνὲς, καὶ τῇ ψυχρότητι διὰ τὴν ὑπὸ πυρὸς ἐγγενομένην ἀπαλότητα καὶ μαυότητα, πηληθεῖς καὶ καταπυκνωθεῖς, εὐτονίαν ἔχει καὶ πῆξιν, ἦν Ὀμηρὸς σιδήρῃ κρᾶτος εἶπεν ⁸, ἥττόν τι τῷ τεχνίτῃ τηρεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῷ ἔργῳ γενέσεως; ἐγὼ μὲν ἐκ οἴομαι. καὶ γὰρ τῶν ἰατρικῶν δυνάμεων ἐνιοὶ τὰς ποιότητας ἐλέγχουσι,

¹ Turn. ad haec adnotat: „In Cnidiorum conciliabulo, quod erat ad fanum Pythium, Polygnotus pinxerat excidium Trojae, ut scribit Pausanias: cujus hic Plutarchus meminit, quod haec disputatio eo in loco habita est.“ Cf. Plin. H. N. L. 35. c. 35.

² Sic e Turn. V. Petav. legi voluit R. dedique cum W. accedentibus B. Anon. Mez. Vulgo Φαρμακείων. Praecedentia ὡς ὁράται γράψας W. haud sana esse suspicatur. Xyl. & Amiot. vertunt ὁράτε.

³ Ald. Bal. σινωπὶς. Xyl. corrigendum monuit. Intelligitur rubrica sinopica — eine Röhelerde, die von der Stadt Sinope den Nahmen führte. Plin. H. N. L. 35. c. 13.

⁴ Sic Steph. dedit. Ald. & Bal. τῷ σιδήρῃ, quod palam falsum est. Turn. susp. πολυγνώτῃ, aut τεχνίτῃ, item Xyl. τεχνίτῃ aut γραφέως.

⁵ Turn. V. καὶ τὴν βαφὴν.

⁶ Dedi sic e Turn. pro vulg. ἐπιδίδωσι.

⁷ Kaltw. susp. πλάττεσιν, cum πλήττ. idem valeat, quod ἰλαύν.

⁸ Odyss. IX, 390. sqq.

σι, τὴν δ' ἰατρικὴν ἐν ἀναιρέσει. ὡς περ ἀμέλει καὶ Πλάτων ὄρᾶν μὲν ἡμᾶς τῇ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ¹ αὐγῇ συγκεραυνυμένη πρὸς τὸ τῆ ἡλίου Φῶς, ἀκίειν δὲ τῇ πληγῇ τῆ ἀέρος ἀποφαινόμενος, ἐν ἀνῆρει τὸ κατὰ λόγον καὶ πρόνοιαν ὀρατικὸς, καὶ ἀκιστικὸς γεγονέναι.

XLVIII. Καθόλα γὰρ, ὡς Φημί, δύο πάσης γενέσεως αἰτίαι ἐχέσσης, οἱ μὲν σφόδρα παλαιοὶ θεολόγοι καὶ ποιηταὶ τῇ κρείττονι μόνῃ τὸν νῦν προσέχειν εἶλοντο, τῆτο δὴ τὸ κοινὸν ἐπιφθεγγόμενοι πᾶσι πρᾶγμασι.

Zeὺς ἀρχή, Zeὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐν πάντα πέλονται ².

ταῖς δ' ἀναγκαίαις ³ καὶ Φυσικαῖς ἐν ἔτι προσήεσαν αἰτίαις. οἱ δὲ νεώτεροι τέτων καὶ Φυσικοὶ ⁴ προσαγορευόμενοι τὸναντίον ἐκείνοις τῆς καλῆς καὶ θείας ἀποπλανηθέντες ἀρχῆς, ἐν σώμασι καὶ πάθεσι σωμάτων, πληγαῖς τε καὶ μεταβολαῖς καὶ κρᾶσεσι τίθενται τὸ σῶμα. ὅθεν ἀμφοτέροις ὁ λόγος ἐνδεὴς τῆ προσήιοντός ἐστι, τοῖς μὲν τὸ δι' ἄ καὶ ὑφ' ἄ, τοῖς δὲ τὸ ἐξ ἄν καὶ δι' ἄν ἀγνοῶσιν, ἢ παραλείπεσιν. ὁ δὲ πρῶτος ἐμφανῶς ἀψάμενος ἀμφοῖν, καὶ τῶ κατὰ λόγον ποιῶντι καὶ κινῶντι προσλαβὼν ἀναγκαιῶς τὸ ὑποκείμενον καὶ πάχον, ἀπολύεται καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ⁵ πᾶσαν ὑποψίαν καὶ διαβολήν. ἔ γὰρ ἔθεον ποιῶμεν ἐδ' ἄλογον τὴν μαντικὴν, ὕλην μὲν αὐτῇ τὴν ψυχὴν τῆ ἀνθρώπου, τὸ δ' ἐνθεσιαστικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἀναθυμίασιν, οἷον ὄργανον ἢ πλήμῃρον ἀποδίδουτες. πρῶτον μὲν γὰρ ⁶ ἢ γεννήσασα γῆ τὰς ἀναθυμιά-

¹ Ald. Bas. περὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

² vid. Orphei Carmina ed. Gesn. p. 366.

³ Petav. ἀνάγκαις.

⁴ Turn. notante, omnes ante Socratem philosophi, qui post priscos & fabulosos theologos Graecorum fuerunt, vocabantur physici, quod omnis eorum oratio in investigatione & indagatione naturae consumeretur.

⁵ Bud. Turn. V. ὑφ' ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.

⁶ Dedi γὰρ, quod vulgo abest, cum W. ex Petav. accedente Colleg.

θυμιάσεις, ὃ δὲ πᾶσαν ἐνδιδῆς κρᾶσεως τῆ γῆ καὶ μεταβολῆς δύναμιν ἥλιος, νόμῳ πατέρων θεός ἐσιν ἡμῖν. ἔπειτα δαίμονας ἐπίστατας καὶ περιπόλους καὶ Φύλακας, οἶον ἁρμονίας, τῆς κρᾶσεως ταύτης, τὰ μὲν ἀνιέντας ¹ ἐν καιρῷ, τὰ δ' ἐπιτείνοντας, καὶ τὸ ἄγαν ² ἐκστατικὸν αὐτῆς καὶ ταραχμικὸν ἀφαιρῶντας, τὸ δὲ κινήτικὸν ἀλύπως καὶ ἀβλαβῶς τοῖς χρωμένοις καταμιγνύοντας ἀπολείποντες, ἄδεν ἄλογον ποιεῖν ἐδ' ἀδύνατον δόξωμεν.

XLIX. Οὐδέ γε προθύομενοι καὶ κατασέφοντες ἱερεῖα καὶ κατασπένδοντες, ἐναντία τῷ λόγῳ τέτρω πράττομεν. οἱ γὰρ ἱερεῖς καὶ ὅσοι ³ θύειν Φασὶ τὸ ἱερεῖον καὶ κατασπένδειν καὶ τὴν κίνησιν αὐτῆ καὶ τὸν τρόμον ⁴ ἀποθεωρεῖν, ἐτέρη τινὸς τῆδ' ἡμῖν, ἢ τῆ θεμιστεύειν τὸν θεοῦ λαμβάνοντες ⁵. δεῖ γὰρ τὸ θύσιμον τῷ τε σώματι καὶ τῇ ψυχῇ καθαρὸν εἶναι καὶ ἄσινεσ καὶ ἀδιάφορον. μήνυτρα ⁶ μὲν ἔν περι τὸ σῶμα κατιδεῖν, ἐ πάνυ χαλεπὸν ἐσιν

τῆμ

Colleg. Nov. Monente R. pendet nominativus ἢ γενν. γῆ, & deesse quaedam indicat.

1 Sic R. legi voluit e Petav. dedique cum W. adficientibus A. B. Anon. Mez. Vulgo ἐιέντας.

2 R. mavult καὶ τὸ μὲν ἄγαν.

3 Recepti cum W. ὅσοι e Turn. & V. pro vulg. ὅσοι. Pro Φασὶ R. susp. εἰώθασι.

4 Recepti τρώμον cum W. e Turn. & V. probante R. pro vulg. τρόπον.

5 Turn. V. λαμβάνεσι. R. post ἀποθεωρεῖν excidisse aliquid suspicatur, & locum ita reformandum censet: ἀποθεωρεῖν, τῆτο ποιῶσιν, σημεῖον ἔχ' ἐτέρη τινὸς τῆδ' ἡμῖν, ἢ τῆ θεμιστεύειν τὸ ἱερεῖον λαμβάνοντες. W. omisso αὐτῆ post κίνησιν (meo quidem sensu praeter necessitatem) corrigendum monet ἀποθεωρεῖν ἐτέρη ἐδε-ὸς τὸ σημεῖον ἢ τ. θ. τὸν θεὸν λαμβ. — *unice signum hinc petentes an Deus responsurus sit.*

6 Recepti sic cum W. e Turn. & V. consentiente Anon. item Mez. cum artic. τὰ. Vulgo μήτρα, quod forte sanum esse W. adnotat. R. sententiam flagitare monet ἐλαττώματα μὲν ἔν τὰ π. τ. σ. aut si μήνυτρα praeferatur, post ἔν vult inf. i τῶ — *indicia corporearum affectionum observare, non est admodum difficile.*

τὴν δὲ ψυχὴν δοκιμάζουσι, τοῖς μὲν ταύροις ἄλφιστα, τοῖς δὲ κάπροις ἐρεβίνθας παρατιθέντες· τὸ γὰρ μὴ γευσάμενον, ὑγιαίνειν ἐκ οἴονται· τὴν δ' αἴγα διελέγχειν ¹ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ. ἔ γὰρ εἶναι ψυχῆς κατὰ φύσιν ἐχέσης τὸ πρὸς τὴν κατάσπεισιν ἀπαθὲς καὶ ἀκίνητον. ἐγὼ δὲ, ἅν ἦ βέβαιον, ὅτι σημεῖον ἐστὶ τῷ θεμισεύειν τὸ σείσασθαι ² καὶ τῷ μὴ θεμισεύειν τὸ τεναυτίον, ἐχθρῶ τί συμβαίνει δυσχερὲς ἀπ' αὐτῶ τοῖς εἰρημένοις. πᾶσα γὰρ δύναμις ὧ ³ πέφυκε σὺν καιρῷ βέλτιον ἢ χειρὸν ἀποδίδωσι. τῷ δὲ καιρῷ διαφεύγοντος ἡμᾶς, σημεῖα δίδονται τὸν θεὸν εἰκός ἐσιν.

L. Οἴομαι μὲν ἔν μήτε τὴν ἀναθυμίασιν ὡσαύτως ἔχειν αἰεὶ διὰ παντός, ἀνέσεις δὲ τινὰς ἴχειν καὶ πάλιν σφεδρότητας. ὧ δὲ τεκμηριῶ χρωμαί, μάρτυρας ἔχω ⁴ καὶ ξένους πολλὰς καὶ τὰς θεραπεύοντας τὸ ἱερὸν ἅπαντας. ὁ γὰρ οἶκος, ἐν ᾧ τὰς χρωμένους τῷ θεῷ καθίζουσι, ἔτε πολλὰς ἔτε τεταγμένως, ἀλλ' ὡς ἔτυχε διὰ χρόνων εὐαδίας ἀναπύμπλαται καὶ πνεύματος, οἷας ἂν τὰ ἡδίστα καὶ πολυτελέστατα τῶν μύρων ⁵ ἀποφορὰς, ὡσπερ ἐκ πηγῆς τῶ ἀδύτε προσβάλλοντος. ἐξ-
ανθεῖν

¹ Subaudi Φασί. R.

² Secutos sum W. ita reponentem ex F. & Colleg. Nov. — *removere hostiae* — pro vulg. σπείσασθαι.

³ Turn. V. ὁ πέφυκε. R. id probavit: *reddere illud, quod reddere vel praestare apta nata est.*

⁴ Dedi sic e Suppl. var. lect. Frft. pro vulg. ἔχα. W. quoque recepit ἔχω, nulla tamen allata auctoritate, seu correctionis adnotatione facta.

⁵ R. iudice, deest ἀποδοῖη post μύρων, vel simile quid. — *oecus ille, — per temporum intervalla suavi odore impletur, adyto praesentes afflante ejusmodi effluviis, velut e scaturligine ejectis, qualia suavissima & pretiosissima unguenta spirare solent.* Meo quidem sensu commode ex communi ad οἷας subintelligitur προσβάλλα. Ab Ald. Bas. & Petāv. abest ἀποφορὰς; ex iisdem porro in ind. Var. assertur προσβάλλοντος vel προσβάλλονται. Est autem in Ald. & Bas. προσβ.

αυθεῖν ¹ γὰρ εἰδὸς ὑπὸ θερμότητος, ἢ τινος ἄλλης ἐγ-
 γινομένης δυνάμεως. εἰ δὲ τῆτο μὴ δοκεῖ πιθανόν,
 ἀλλὰ γε τὴν Πυθίαν αὐτὴν ἐν πάθει καὶ διαφοραῖς
 ἄλλοτε ἄλλαις ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ψυχῆς ἔχειν, ὡ πλη-
 σιάζει τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ μίαν αἰεὶ κρᾶσιν, ὡσπερ ἄρ-
 μονίαν ἀμετάβολον ἐν παντὶ καιρῷ διαφυλάττειν, ὁμο-
 λογήσατε ². Πολλαὶ μὲν γὰρ αἰδομένης ³, πλείονες δὲ
 ἄδηλοι, τό τε σῶμα καταλαμβάνουσι καὶ τὴν ψυχὴν
 ὑποβρέουσι δυσχέρειαι καὶ κινήσεις. ἂν ἀναπιμπλαμένην
 ἐν ἄμεινον ἐκεῖ βαδίζουσι, ἀδὲ παρέχειν ἑαυτὴν τῷ θεῷ
 μὴ παντάπασι καθαρὰν ἔσαν, ὡσπερ ὄργανον ἐξηρτυμέ-
 νον, καὶ εὐχηδὸς, ἀλλὰ ἐμπαθῆ καὶ ἀκατάστατον. ἔτε
 γὰρ ὁ οἶνος ὡσαύτως αἰεὶ τὸν μεθυστικόν, ἔθ' ἂ ἀλλότ' ὅν
 ἐνθασιαστικόν ὁμοίως διατίθησιν, ἀλλὰ νῦν μὲν ἦτλον οἱ
 αὐτοὶ, νῦν δὲ μᾶλλον ἐμβακχεύονται καὶ παροινῶσι,
 τῆς κρᾶσεως ἐν αὐτοῖς ἐτέρας γενομένης. μάλιστα δὲ τὸ
 Φανταστικόν ἔοικε τῆς ψυχῆς ὑπὸ τῆ σῶματος ἄλλοισμέ-
 νου κρατεῖσθαι, καὶ συμμεταβάλλειν. ὡς δὴ λόγος ἐστὶν ἀπὸ
 τῶν οὐραίων. ποτὲ μὲν γὰρ ἐν πολλαῖς γινομένη καὶ
 παντοδαπαῖς ἐνυπνίων ὄψεσι, ποτὲ δ' αὖ πάλιν πᾶσα
 γίνεται γαλήνη καὶ ἡσυχία τῶν τοιούτων. καὶ Κλέωνα
 μὲν ἴσμεν αὐτοὶ τῶν ἐκ Δαυλείας ⁴ τῆτον ἐν πολλοῖς ἔτε-
 σιν οἷς βεβίωκε Φάσκοντα μηδὲν ἰδεῖν πώποτε ἐνύπνιον.
 τῶν δὲ πρεσβυτέρων ταῦτό τῆτο λέγεται περὶ Θρασυμή-
 δος τῆ Ἡραιέως. αἰτία δ' ἢ κρᾶσις τῆ σῶματος, ὡσ-
 περ αὖ πάλιν ἢ τῶν μελαγχολικῶν πολυόνειρος καὶ πο-
 λυφάνταστος, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ εὐθύνοιρον αὐτοῖς ὑπάρ-
 χειν. ἐπ' ἄλλα γὰρ ἄλλοτε τῷ Φανταστικῷ τρεπόμενοι,
 καθά-

¹ Secutus sum W. ita dantem e Colleg. Nov. pro vulg. ἐξω-
 θεῖν. Turn. & V. ἐξω θεῖν.

² Secutus sum W. ita dantem e margins cod. B. Vertendo
 idem expressit Xyl. Vulgo ὁμολογήσατε. Mavult tamen W.
 ὁμολογήσατε; quod Turn. vertit confiteamini.

³ E. Turn. & V. sic ἢ αἰδῆται αἰδομένη.

⁴ Petav. τ ἐκ Δαυλείας.

καθάπερ οἱ πολλὰ βαλλόντες, ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις.

LI. Ὅταν ἐν ἀρμοσῶς ἔχη πρὸς τὴν τῷ πνεύματος, ὡσπερ Φαρμάκω, κρᾶσιν ἢ Φαντασικῇ καὶ μαντικῇ δύναμις, ἐν τοῖς προφητεύσειν ἀνάγκη γίνεσθαι τὸν ἐνθεσιασμόν· ὅταν μὴ ἔτως, μὴ γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι παράφορον καὶ ἐκ ἀκέραιον καὶ παρακλιῖδον ¹, ὡσπερ ἴσμεν ἐπὶ τῆς ἐναγχοῦς ἀποθανύσης Πυθιάδος. θεσπρόπων γὰρ ἀπὸ ξένης παραγενομένων, λέγεται τὰς πρώτας κατασπείσεις ἀκλυητον ὑπομεῖναι καὶ ἀπαθῆς τὸ ἱερεῖον· ὑπερβαλλομένων δὲ Φιλοτιμίᾳ τῶν ἱερέων καὶ προσλιπαρέντων, μόλις ὑπομυβρον ² γενόμενον καὶ κατακλυθῆν, ἐνδᾶναι ³. τί ἐν συνέβη περὶ τὴν Πυθιάδα; κατέβη μὲν εἰς τὸ μαντεῖον (ὡς Φασιν) ῥιψσα καὶ ἀπρόθυμος, εὐθὺς δὲ περὶ ⁴ τὰς πρώτας ἀποκρίσεις ἦν κατα-

¹ Vulgo καὶ ἀκέραιον καὶ παρακλιῖδον. Aliter legisse censendus est Turn. qui vertit: *vel oriri tumultuosum, impromptum, turbulentiū* — num suo ingenio, an codicis auctoritate ductus, latet. Xyl. legit καὶ ἀκέραιον καὶ παρακλιῖδον. In ind. var. e Turn. & V. conjectura afferitur καὶ μὴ ἀκέραιον καὶ παρακλιῖδον, ἢ ἀκέραιον ἀκρατον. R. susp. ὅταν δὲ μὴ ἔτως, ἢ μὴ γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι παράφορον καὶ ἀκέραιον, καὶ παρακλιῖδον, aut παρακλιῖδον — *at si eo modo comparatu vis imaginatrix vatium non fuerit, necesse est, aut nullum contingere numinis afflatum, aut contingere furiosum & inefficacem & convulsivum*, seu corpora animosque hominum lacerantem & conturbantem. Equidem W. sequi malui, qui ἐκ assumit ex A. B. Venet. 2. & παρακλιῖδον ex Anon. Xyl. Mez.

² R. legi vult ὑπότρομον, addens, vulgatam ortam esse ex errore interpretationis circa vocab. κατακλυθῆν. Quod si bene habeat, ei ἱερεῖον κατακλυθῆν significare videtur vicinam tanto tremore tantaque artuum omnium palpitatione correptam, ut velut aestuare & fluctus alternantes imitari videatur.

³ Sic Xyl. legisse monet Turnebum, & enotatur e Turn. & V. dedique cum W. assentientibus Anon. & Mez. pro vulg. ἐνδᾶν ἦν. R. hanc vulgatam tuetur — *inuis erat*, in penetralibus templi.

⁴ Dedi sic e Turn. & V. probante R. pro vulg. δ' ἐπὶ.

καταΦανῆς τῇ τραχύτητι τῆς Φωνῆς ἐν ἀναΦέρεσσι, δίκην νεῶς ἐπειγομένης, ἀλάλε καὶ ¹ κακῆ πνεύματος ἔσσα πλήρης· τέλος δὲ παντάπασιν ἐκταραχθεῖσα καὶ μετὰ κραυγῆς Φοβερᾶς Φερομένη πρὸς τὴν ἐξοδον, ἐρριψεν ἑαυτήν· ὥστε Φυγεῖν μὴ μόνου τὰς Θεοπρόπας, ἀλλὰ καὶ τὸν προφήτην Νίκανδρον, καὶ τὰς παρόντας τῶν ὀσίων. ἀνεῖλοντο μέντοι μετὰ μικρὸν αὐτὴν εἰσελθόντες ἐκΦρονα ², καὶ διεβίωσεν ὀλίγας ἡμέρας. τῶν ἐνεκα, καὶ συνκοίνας ἀγνὸν τὸ σῶμα καὶ τὸν βίον ὅλως ἀνεπίμικτον ἀλλοδαπαῖς ὀμιλίαις καὶ ἄδικτον Φυλάτῃσι ³ τῆς Πυθιάδος, καὶ πρὸ τῆς χρηστηρίας τὰ σημεῖα λαμβάνουσιν, οἴομενοι τῷ Θεῷ κατάδηλον εἶναι, πότε ⁴ τὴν πρόσφορον ἔχουσα κρᾶσιν καὶ δικάσειν, ἀβλαβᾶς ὑπομενεῖ ⁵ τὸν ἐνθεσιασμόν. ἔτε γὰρ πάντας, ἔτε τὰς αὐτὰς αἰεὶ διατίθεισιν ὡσαύτως ἢ τῆ πνεύματος δύναις, ἀλλ' ὑπέκκουμα παρέχει καὶ ἀρχὴν, ὥσπερ εἴρηται, τοῖς πρὸς τὸ παθεῖν καὶ μεταβαλεῖν οἰκειῶς ἔχουσι. ἔσι δὲ θεῖα μὲν ὄντως καὶ δαιμόνιος, ἔ μὴν ἀνεύλειπτος, ἐδ' ἀφθαρτος, ἐδ' ἀγήρωσ καὶ διαρκῆς εἰς τὸν ἄπειρον

χρό-

¹ R. *supr.* Φωνῆς, ἔ θεὸν Φέρεσα, δίκην νεῶς ἐπειγομένης, ὅλαῃ δὲ καὶ κακῆ πν. ἔ. πλ. aut ἀλλ' ἀλαῃ καὶ κ. πν. *statim apparebat e vocis asperitate, quae ut navis plenis velis profecta ruebat, eam deum non concepisse, sed plenam esse caelo & maligno spiritu.*

² W. *judice*, *rectius forte ἐκΦρονα*, quod exhibet Ald. Bas. Xyl. A. B. Venet. 2. Petav. *ἐκΦρονα* habent Pol. Leonica. Anon. Schott. unde Stephanus *fumsit*. Idem in MS. se *legisse* notat Turn. praefereus tamen *ἐκΦρονα*. Xyl. *judice ἐκΦρονα* huic narrationi magis congruere videtur.

³ Sic R. legi voluit, *dedique e Turn. & V. cum W. accedentibus F. & Colleg. Nov. Vulgo Φυλάτῃσι.*

⁴ Dedi sic e Turn. & V. pro vulg. *ποτε*. In seq. Bud. Turn. V. *ἔχουσαν* pro *ἔχουσα*.

⁵ Sic R. dari voluit, & dedi e Turn. & V. quod W. quogue dare voluit *accedentibus* Anon. & Mez. uti e nota apparet. At vitio thypothetarum in textu remansit *ὑπομένα*.

χρόνον· ἕφ' ἧ¹ πάντα κάμνει τὰ μεταξὺ γῆς καὶ σα-
λήρης, κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον. εἰσι δ' οἱ καὶ τὰ ἐπι-
άνω Φάσκοντες ἔχ' ὑπομένειν, ἀλλ' ἀπαυδῶντα πρὸς τὸ
αἶδιον καὶ ἀπειρον, ὑξείαις² χρῆσθαι μεταβολαῖς καὶ πα-
λιγγενεσίαις.

LII. Ταῦτ' ἔφην ἐγὼ πολλάνις ἀνασκήψεσθαι καὶ
ὑμᾶς παρακαλῶ καὶ ἑμαυτὸν, ὡς ἔχοντα πολλὰς ἀντι-
λήψεις καὶ ὑπονοίας πρὸς τὸναντίον, ἃς³ ὁ καιρὸς ἐπαρ-
έχει πάσας ἀπεξελθεῖν· ὡσε καὶ ταῦτα ὑπερκεῖθω,
καὶ ἃ Φίλιππος διαπορεῖ περὶ ἡλίας καὶ Ἀπόλλωνος.

¹ Dedi sic, probante R. cum W. e Turn. V. Anon. Xyl.
Mez. Vulgo ἕφ' ἧν.

² Dedi sic e R. mente pro vulg. ὑξείαι. W. susp. συν-
εξείαι.

³ Petav. ὡς ὁ κ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ᾠΟΤΙ

ΔΙΔΑΚΤΟΝ Ἡ ΑΡΕΤΗ Ι.

Περὶ τῆς κρετῆς βαλευόμεθα καὶ διαπορῶμεν, εἰ δι-
 δακλίου ἐστὶ τὸ Φρονεῖν, τὸ δικαιοπραγεῖν, τὸ εὖ
 ζῆν· εἶτα θαυμάζομεν, εἰ ² ῥητόρων μὲν ἔργα καὶ
 κυβερνητῶν καὶ οἰκοδόμων καὶ γεωργῶν μυρία ἐστὶν ³.
 ἀγαθοὶ δ' ἄνδρες ὀνομάζονται καὶ λέγονται μόνον, ὡς
 ἵπποκένταυροι καὶ γίγαντες καὶ κύκλωπες, ἔργον δ'
 ἀμεμφές εἰς ἀρετὴν καὶ ἀκέραιον ⁴ ἐκ ἔστιν εὐρεῖν, ἔδὲ
 πάσας ἀκέραιον ἦθος καὶ ἀδικίον· ἀλλ' εἰ καὶ τι καλὸν
 ἢ φύσις αὐτομάτως ἐκφέρει, τῆτο πολλῶ τῷ ἀλλοτριῷ,
 κατὰπερ ὕλη καρπὸς ἀγρία καὶ ἀκαθάρτῳ μινύμενος ⁵,
 ἐξαμαυρῆται. ψάλλειν μανθάνειν ἄνθρωποι, καὶ ὀρ-
 χεῖσθαι, καὶ ἀναγινώσκειν γράμματα, καὶ γεωργεῖν, καὶ
 ἵππεύειν· ὑποδεῖσθαι μανθάνειν, περιβάλλεσθαι οἰνο-
 χοεῖν

1 R. adnotat, magnam fuisse olim inter philosophos quae-
 sitionem, sitne virtus docilis. W. iudice, haec Plutarchi di-
 sputatio non integra videtur esse nec continua, sed disputatio-
 nis excerptum compendium.

2 Xyl. hanc conjunctionem deleri voluit, ut sententia cohae-
 reat. Vertit nimirum: *rethorum praeclara opera, &c. —*
admiramur: sunt enim sexcenta. R. voluit εἶτ' ἔ θαυμάζο-
 μιν, & tamen non miramur.

3 Vulgo γεωργῶν, μυρία δ' ἐστὶν. Sic sane locus laborat vi-
 tio. Hinc aut Xylandri correctio fuit probanda, aut ea, quam
 H. Steph. & W. adhiberi volunt, delenda particula δέ. Consen-
 tit simul R. monens tamen, saepe se observasse in meiu con-
 cursus duorum vocalium futuri indeque orituri hiatus & inju-
 cundi soni, interseri hanc particulam lubricandae & suavitate or-
 nandae orationis ergo. Petav. pro οἰκοδ. dat οἰκονόμων.

4 W. voces καὶ ἀκέρ. delendas suspicatur.

5 H. Steph. susp. μινύμενον, ut verba κατὰπερ — ἀκαθάρ-
 τῳ per parenthesis interjicerentur.

χρῆν διδάσκειν, ὀψοποιεῖν· ταῦτα ἄνευ τῆ μαθεῖν
 ἔτι ἔστι χρησίμως ποιεῖν. δι' ὃ ¹ δὲ ταῦτα πάντα, τὸ
 εὖ βίην, ἀδίδακτον καὶ ἄλογον καὶ ἄτεχνον καὶ αὐτό-
 ματον.

II. Ὡς ἄνθρωποι, τί τὴν ἀρετὴν λέγοντες ἀδίδακτον
 εἶναι, παῖμεν ἀνύπαρκτον; εἰ γὰρ ἡ μάθησις, γένεσις
 ἔστι ², ἢ τῆ μαθεῖν κώλυσις, ἀναίρεσις. καίτοι γε (ὡς
 Φησὶν ὁ Πλάτων) διὰ τὴν τῆ ποδὸς ³ πρὸς τὴν λύραν
 ἀμετρίαν καὶ ἀναρμοσίαν ἔτε ἀδελφὸς ἀδελφῷ πολεμεῖ,
 ἔτε φίλος φίλῳ διαφέρεται, ἔτε πόλις πόλεσι δι' ἀπ-
 εχθείας γενόμεναι, τὰ ἔχματα κακὰ δρῶσί τε καὶ πύ-
 ροισιν ὑπ' ἀλλήλων. ἐδὲ περὶ προσωδίας ἔχει τις εἰ-
 πεῖν εἶναι ἐν πόλει γινομένην, πότερον Τελχῖνας ἀν-
 αγνωστέον ⁴. ἐδ' ἐν οἴκῳ διαφορὰν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
 ὑπὲρ κρήνης ἢ σήμονος. ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν ἰσὸν, ἔτε
 βιβλίον, ἢ λύραν, ὃ μὴ μαθὼν μεταχειρίζεται, καί-
 περ εἰς ἔδὲν μέγα βλαβησόμενος, ἀλλ' αἰδεῖται γενέσθαι
 καταγέλαστος· ἀμαθίαν γὰρ Ἡράκλειτός Φησι κρύπτειν
 ἀμεινον· οἴκῳ δὲ καὶ γάμον καὶ πολιτείαν καὶ ἀρχὴν
 οἶεται καλῶς μεταχειρίζεσθαι ⁵. παιδὸς ὀψοφαγῆτος,
 ὃ Διογένης τῷ παιδαγωγῷ κύνδυλον ⁶ ἔδωκεν· ὁρθῶς ἔ

B b 2

τῆ

¹ Legi sic voluit H. Steph. dedique e Turn. & V. ut sit con-
 struatio τὸ δὲ εὖ βίην, δι' ὃ ταῦτα πάντα, ἀδίδακτον &c. Vul-
 go διὸ. Idem repofuit W. accedentibus B. C. E. Schott. Anon.
 Jun. Salmaf.

² Bas. γένεσις τε. Errorem ortum esse ex ignoratione com-
 pendiarie cujusdam notae, qua Ald. utitur ad indicandum ἔστιν,
 monent Xyl. & H. Steph.

³ Intellige pedem metricum. Petav. πρὸς λῖραν absque τὴν.

⁴ Vitiofe fuit in Frst. & R. ἀναγνωστέων. Hinc R. legen-
 dum monet ἀναγνωστόν, additis cum Xyl. ἢ Τελχῖνας — quo-
 modo pronuntiandum sit Telchinas. Petav. πότερον pro πότ.
 Cf. Diodor. Bibl. L. V. c. 55.

⁵ Excidisse hoc loco aliquid Xyl. monet notatque asterisco.

⁶ Sic legi maluit H. Steph. & reponendum monuit R. •
 Bas. & Turn. dedique cum W. accedentibus Xyl. C. Mez. Vul-
 go δάνυλον ex Ald.

τῷ μὴ μαθόντος ¹, ἀλλὰ τῷ μὴ διδάξαντος, τὸ ἀμάρ-
τημα ποιήσας. εἴτε παροψίδος μὲν, ἢ κύλικος, ἐκ
ἔστι κοινωνεῖν ἐπιδειξίως, ἂν μὴ μάθῃ τις εὐθύς ἐκ παι-
δων ἀρξάμενος ὡς Ἀριστοφάνης ². Μὴ κυχλίσειν, μη-
δὲ ὀψοφαγεῖν, μηδ' ἔχειν τὸ πὸδ' ἐναλλάξ ³. οἴκῃ
δὲ καὶ πόλει καὶ γάμῳ καὶ βίῃ καὶ ἀρχῆς κοινωνίαν,
ἀνέγυλhton ἐνδέχεται γενέσθαι, μὴ μαθόντων, ὄντινα
χρῆ τρόπον ἀλλήλοις συμφέρεσθαι; ὁ Ἀρίστιππος ἐρωτη-
θεὶς ὑπὸ τινος Πανταχῶ σὺ ἄρα εἶ; γελήσας. Οὐκ᾽ ἐν
(ἔφη) παραπόλλυμι τὸ ναῦλον, εἴγε πανταχῶ εἰμί. τί
ἔν ἐκ ἂν εἴποις καὶ αὐτός. Εἰ μὴ γίνονται μαθήσει βελ-
τιονες ἄνθρωποι, παραπόλλυται ὁ μισθὸς τῶν παιδαγω-
γῶν. πρῶτον γὰρ ἔσται ⁴ λαμβάνοντες ἐκ γάλακτος, ὡσ-
περ αἱ τίτθαι ταῖς χερσὶ τὸ σῶμα πλάττῃσιν, ἕτως ρυθ-
μίζῃσι τοῖς ἔθεσιν ⁵, εἰς ἕχθος τι πρῶτον ἀρετῆς καθε-
στάντες. καὶ ὁ Λάκων ἐρωτηθεὶς, τί παρέχει παιδαγω-
γῶν. Τὰ καλὰ (ἔφη) τοῖς παισὶν ἠδέα ποιῶ ⁶. καὶ
αὐτοὶ διδάσκουσιν οἱ παιδαγωγοί, κενυφώτας ἐν ταῖς ὁδοῖς
περιπατεῖν, ἐνὶ δακτύλῳ τὸ τάριχον ⁷ ἄψαθαι, οὐσί
τὸν

¹ Vulgo μαθόντος. R. post μαθόντος, aut post διδά-
ξαντος, deesse suspicatur ὀρθῶς ἐδίειν. Dedi μαθόντος e Turn.
cum W. adfentiente B.

² W. addendum videtur Φησίον.

³ Sic Anon. Turn. V. Salmast & ita legi voluit R. ex Ari-
stophan. Nab. v. 979. dedique pro vulg. ἐπαλλάξ.

⁴ Vulgo ἔστω. H. Steph. dandum monuit ἔσται; R. πρῶτοι γὰρ
ἔσται. Dedi ἔσται cum W. idem ex Vol. & Jannot. reponente.
Vertit idem Xyl.

⁵ H. Steph. scribi mavult ἠθέσιν. R. susp. ρυθμίζῃσι τὴν
ψυχὴν εἰς ἕχθος.

⁶ Vulgo ποιῶν. H. Steph. pro ποιῶν dandum censuit ποιῶ,
vel ποιεῖν. Prius dedi cum W. adfentiente B. Posterius eno-
tatur e Turn. & V. Hoc assumpto autem, Steph. monet verbum
ἔφη parenthesis nota non esse includendum.

⁷ R. voluit aut τὸν τάριχον aut τὸ τάριχος; W. rectius susp.
τῷ τάριχε e C. & Jun. Tunc sequentia simul corrigenda essent,
& ad verbum ἄψαθαι accommodanda.

τὸν ἰχθύν, σίτον, κρέας· ἔτω νυῦθαι, τὸ ἰμάτιόν ἔτως ἀναλαβεῖν ¹.

III. Τί ἔν; ὁ λέγων λειχήνος ἰατρικὴν εἶναι καὶ παρωνυχίας, πλευρίτιδος δὲ καὶ πυρετῆ καὶ Φρενίτιδος μὴ εἶναι, τί διαφέρει τῶ λέγοντες, ὅτι τῶν μικρῶν καὶ παιδιῶν καθηκόντων ² εἰσι διδασκαλεῖα καὶ λόγοι καὶ ὑποθήκαι· τῶν δὲ μεγάλων καὶ τελείων ἄλογος τριβὴ καὶ περίπλωσις ἐστίν ³; ὡς γὰρ ὁ λέγων, δεῖ ⁴ κώπην ἐλαύνειν μὴ ⁵ μαθόντα, γελοῖός ἐστιν· ἔτως ὁ μὲν τῶν ἄλλων ἀπολείπων τεχνῶν μάθησιν, ἀρετῆς δ' ἀναιρῶν, τὸναντίου ἔοικε τοῖς Σκύθαις ποιεῖν. ἐκεῖνοι μὲν γάρ, ὡς Φησὶν Ἡρόδοτος, τὰς οἰκέτας ἐπιτοφλᾶσιν, ὅπως παραμένωσιν ⁶ αὐτοῖς· ἔτος δὲ ταῖς δόλαις καὶ ὑπηρετίσι τέχναις ὡσπερ ἔμμα τὸν λόγον ἐπιθεῖς, τῆς ἀρετῆς ἀφαιρεῖ· καίτοιγε ὁ ἐρατηγὸς Ἰφικράτης πρὸς τὸν Χα-

B b 3

βρίε

¹ Salmaf. ἀναβαλεῖν.

² Sic H. Steph. & R. dari voluerunt, dedique e Turn. pro vulg. καθηκόντως, cum W. accedentibus B. C. Mez.

³ Etiam hoc loco Basf. περίπλωσις τε e supra memorato errore.

⁴ R. mavult δεῖν.

⁵ Ald. & Basf. non habent μὴ. H. Steph. teste & iudice, extat haec particula negativa in vet. cod. & est necessaria. Alia quam idem offert Iesio: δεῖ κώπην ἐλαύνειν μὴ μαθόντα, ἢ κυβερνᾶν μὴ μαθόντα. W. auctoribus Jannot. Coll. Mur. Mez. legendam susp. δεῖ κώπην ἐλαύνειν μαθόντα, κυβερνᾶν δὲ καὶ μὴ μαθόντα. Petav. ἐλαύνειν μαθόντα absque μὴ.

⁶ Vulgo παραδῶσιν. Xyl. legit vertitque παρασῶσιν. H. Steph. ex Herodot. IV. legi voluit γάλα δονῶσιν. Canter. novar. Ies. IV, 25. coniecit παραμένωσιν, aut γάλα δονῶσιν. Salmaf. γάλα δῶσιν, quod e Turn. & V. enotatur. R. probat παραμένωσι, addens, quamvis Herodotus aliam ediderit causam, quare Scythae servis suis oculos effoderint, posse tamen Plutarchum aliam, eamque probabiliorem posuisse. Id recepi. W. quoque dedit, se id revocasse adnotans ex Ald. & Basf. At nequaquam in his edd. legitur παραμένωσιν; sed clare extat παραδῶσιν.

βρίε Καλλίαν ¹, ἐρωτῶντα καὶ λέγοντα ². Τίς εἶ;
τοξότης, πελταστής, ἰππεύς, ὀπλίτης; Οὐδείς (ἔφη)
τάτων, ἀλλ' ὁ τάτοις πᾶσιν ἐπιτάτων ³. γελοῖος ἔν δ'
λέγων, ὅτι τοξικὴ καὶ ὀπλιτικὴ καὶ τὸ σφενδαῦν καὶ
τὸ ἰππεύειν διδασκίον ἐσι, στρατηγία ⁴ δὲ καὶ τὸ στρατη-
γεῖν, ὡς εἵυχε παραγίνεται. ἐκὼν ἔτι γελοϊότερος ὁ μό-
νην τὴν Φρόνησιν μὴ διδασκίην ἀποφαίνων, ἧς ἄνευ; τῶν
ἄλλων τεχνῶν ὄφελος ἔδεν, ἔτε ὄνησίς ἐστιν. εἰ δὲ ⁵
ηγεμῶν αὐτῆ, καὶ κόσμος ἔσα πασῶν καὶ τάξις, εἰς τὸ
χρήσιμον ἕκασον καθίστησιν ⁶, αὐτίκα τίς δείκνυε χάρις,
ησκημένων καὶ μεμαθηκότων παιδῶν δαιτρεῦσαι καὶ ὀπλῆ-
σαι καὶ οἰνοχοῆσαι ⁷, εἰ μὴ διάθεσις, μηδὲ διάταξις εἴη
πρὸς τὰς διακονήντας ⁸.

¹ Turn. V. Κάλλιππον.

² Mirum esse, adnotat H. Steph. si Plut. post ἐρωτῶντα ad-
diderit καὶ λέγοντα.

³ Cf. Plut. lib. de fortuna. Vol. VII. p. 310.

⁴ W. mavult στρατηγική.

⁵ H. Steph. mavult εἰ γε, ut post ὄνησίς ἐστιν non ponatur
τελεία σιγή.

⁶ Probata priori adnotatione, H. Steph. post καθίστησιν sen-
tentiam finitam censet, quasi in seq. diceretur αὐτίκα γὰρ τ.
δ. χ.

⁷ Hom. Odyss. XV, 322.

⁸ W. mavult περὶ τὰς δαιτυμόνας.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΗΘΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ.

Περὶ τῆς ἡθικῆς λεγομένης ἀρετῆς καὶ δοξασῆς, ἧ δὴ μάλιστ' αὐτῆς θεωρητικῆς διαφέρει, τῷ τὸ μὲν¹ πάθος ὕλην ἔχειν, τὸν δὲ λόγον εἶδος, εἰπεῖν πρόκειται, τίνα τε εἶσαν ἔχει, καὶ πῶς ὑφίστασθαι πέφυκε· καὶ πότερον οἰκείῳ λόγῳ κενόσμηται τὸ δεδεγμένον μόριον αὐτῆν τῆς ψυχῆς, ἢ μετέχῃκειν ἄλλοτρίῃ². καὶ εἰ μετέχῃκει, πότερον ὡς τὰ μειγνύμενα πρὸς τὸ βέλτιον, ἢ μᾶλλον, ὡς ἐπιστάσι τινὶ χρώμενον καὶ ἀρχῇ μετέχειν λέγεται τῆς τῆ ἀρχοντος δυνάμεως. ὅτι μὲν γὰρ δύναται καὶ ἀρετῇ³ γεγονέναι, καὶ μένειν παντάπασιν αὐτὸν καὶ ἔκρατον, οἶμαι δῆλον εἶναι. βέλτιον δὲ βραχέως ἐπιδραμεῖν καὶ τὰ τῶν ἐτέρων, ἔχ' ἰσορίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆ σαφέστερα γενέσθαι τὰ οἰκεία καὶ βεβαιότερα, προεξετέλειων ἐκείνων.

II. Μενέδημος μὲν ὁ ἐξ Ἐρετρίας ἀνήρει τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὰς διαφορὰς, ὡς μιᾶς ἔσης καὶ χρωμένης πολλοῖς ὀνόμασι· τὸ γὰρ αὐτὸ σαφροσύνην καὶ ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην λέγεσθαι, καθάπερ βροτὸν καὶ ἀνδρωπον. Ἄριστων δὲ ὁ Χίος τῇ μὲν εἰσὶν μίαν καὶ αὐτὸς ἀρετὴν ἐποίησε, καὶ ὑγείαν ὠνόμαζε· τῶν δὲ πρὸς τι πῶς⁴ διαφορὰς καὶ πλείους, ὡς εἴ τις ἐθέλοι τὴν ὄρασιν ἡμῶν, λευκῶν μὲν ἀντιλαμβανομένην,
B b 4
λευ-

1 Petav. τῷ μὲν πάθος; Turn. διαφέρει τὸ vel ὡδε.

2 R. susp. ἄλλοτρίῃ τς (absque accentu) κοσμεντος.

3 Secutus sum W. sic dantem e B. Vulgo δυνατὸν καὶ ἀρετὴν. Ald. Bas. Xyl. E. Venet. 3. Petav. exhibent δύνατος.

4 R. mavult τὸ δὲ πρὸς τι καὶ πῶς (subaudi σκοπεμένην vel θεωρημένην) διαφορὰς.

λευκοθέαν καλεῖν, μελάων δὲ, μελανθέαν¹, ἢ τι τοιαύ-
 του ἕτερον. καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ ποιητέα μὲν ἐπισκοπῆσα
 καὶ μὴ ποιητέα, κέκληται Φρόνησις· ἐπιθυμίαν δὲ κοσ-
 μῆσα, καὶ τὸ μέτριον καὶ τὸ εὐκαιρον ἐν ἡδοναῖς ὀρίζε-
 σα, σωφροσύνη· κοινωνήμασι δὲ καὶ συμβουλαίοις ὁμιλεῖ-
 σα τοῖς πρὸς ἑτέρας, δικαιοσύνη· καθάπερ τὸ μαχαί-
 ριον ἐν μὲν ἐσιν, ἄλλοτε δὲ ἄλλο² διαιρεῖ· καὶ τὸ
 πῦρ ἐνεργεῖ περὶ ὕλας διαφόρους μίξ³ φύσει χρώμενον.
 ἔσσις δὲ καὶ Ζήνων εἰς τὰτὸ πως ὑποφέρεσθαι ὁ Κιτ-
 τιεύς, ὀριζόμενος τὴν Φρόνησιν ἐν μὲν ἀπονεμητέοις,
 δικαιοσύνην· ἐν δὲ διαιρετέοις⁴, σωφροσύνην· ἐν δὲ
 ὑπομειτέοις, ἀνδρείαν. ἀπολογέμενοι δὲ, ἀξιῶσιν ἐν
 τῆτοις τὴν ἐπιτήμην Φρόνησιν ὑπὸ τῆ Ζήνωνος ἀνομά-
 θαι. Χρῦσιππος δὲ κατὰ τὸ ποιὸν ἀρετὴν ἰδίᾳ⁵ ποιό-
 τητι συνίστασθαι νομίζων, ἔλαθεν ἑαυτὸν (κατὰ τὸν Πλά-
 τωνα) σμῆνος ἀρετῶν ἔσυνηθεσ, ἀδὲ γνώριμον ἐγαίρας⁶.
 ὡς γὰρ παρὰ τὸν ἀνδρείον ἀνδρείαν, καὶ παρὰ τὸν πρῶτον
 πρῶτητα, καὶ δικαιοσύνην παρὰ τὸν δίκαιον⁷, ἔτως
 παρὰ τὸν χαριέντα χαριεντότητα, καὶ παρὰ τὸν ἐθλὸν
 ἐθλότητα, καὶ παρὰ τὸν μέγαν μεγαλότητα, καὶ παρὰ
 τὸν καλὸν καλότητα, ἑτέρας τε τοιαύτας ἐπιθεξιότη-
 τας, εὐαπαντησίας, εὐτραπελίας, ἀρετὰς τιθέμενος,
 πολλῶν καὶ ἀτόπων ὀνομάτων ἐδὲν δεομένην ἐμπέπληκτο
 Φιλοσοφίαν.

III.

1 R. mavult μελανοθέαν.

2 R. mavult ἄλλα.

3 R. mavult διαφόρους διαφόρους, μίξ Φ. χ.

4 W. legendum censet αἰρετέοις. Xyl. jam monuerat, vul-
 gatam posse ferri, si inter voluptates & earum tempora divisio-
 nem velis interpretari; praefendum tamen esse ἐν δὲ τοῖς αἰ-
 ρετέοις, aut αἰρετέοις.

5 Petav. ἰδίαν.

6 Ita Xyl. e MS. legi voluit, & R. e Petav. dedique cum
 W. accedentibus B. E.

7 R. deesse monet ὀνομάζομεν. E communi subaudiendum
 cenfeo τιθέμεθα.

III. Κοινῶς δὲ ἅπαντες ἔτοι τὴν ἀρετὴν τῷ ἡγε-
 μονικῷ τῆς ψυχῆς διάθεσιν τινὰ καὶ δύναμιν γαργημέ-
 νην ὑπὸ λόγῳ, μᾶλλον δὲ λόγον ἔσαν αὐτὴν ὀυλολογέμε-
 νον καὶ βέβαιον καὶ ἀμετάπτωτον, ὑποτίθενται· καὶ νο-
 μίζουσιν ἐκ εἶναι τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον διαφορᾶ τινε
 καὶ φύσει ψυχῆς τῷ λογικῷ διακεκριμένον, ἀλλὰ τὸ αὐ-
 τὸ τῆς ψυχῆς μέρος (ὃ δὴ καλεῖται διάνοιαν καὶ ἡγεμο-
 νικόν) διόλεε τρεπόμενον καὶ μεταβάλλον ἐν τε τοῖς πά-
 θεσι, καὶ ταῖς κατὰ ἕξιν ἢ διάθεσιν μεταβολαῖς, κα-
 κίαν τε γίνεσθαι καὶ ἀρετὴν, καὶ μηδὲν ἔχειν ἄλογον ἐν
 ἑαυτῷ· λέγεσθαι δὲ ἄλογον, ὅταν τῷ πλεονάζοντι τῆς
 ὀρμῆς ἰχυρῶ γειομένῳ καὶ κρατήσῃ, πρὸς τι τῶν
 ατόπων παρὰ τὸν αἰρέντα λόγον ἐκφέρηται· καὶ γὰρ
 τὸ πάθος εἶναι λόγον ποιηρὸν καὶ ἀκόλαστον, ἐν Φαύλης
 καὶ διημαρτημένης κρίσεως σφοδρότητα καὶ ῥώμην προσ-
 λαβόντα. ἔοικε δὲ λαθεῖν τῆτο τὰς ἅπαντας ¹, ἢ δι-
 τὸς ἡμῶν, ὡς ἀληθῶς, ἕκασός ἐστι καὶ σύνθετος· τὴν
 γὰρ ἑτέραν διπλόην ἔκατεῖδον, ἀλλὰ τὴν ψυχῆς ² καὶ
 σώματος μίξιν ἐμφανετέραν ἔσαν· ὅτι δὲ αὐτῆς ἐστὶ τῆς
 ψυχῆς ἐν ἑαυτῇ σύνθετόν τι καὶ διφυῆς καὶ ἀνόμοιον,
 ὡσπερ ἑτέρα σώματος τῷ ἄλογῳ πρὸς τὸν λόγον ἀνάγκη
 τινὶ καὶ φύσει συμμιγέντος καὶ συναρμοθέντος, εἰκὸς
 μὲν ἐστὶ μηδὲ Πυθαγόραν ἀγνοῆσαι, τεμμαιρομένους ³ τῇ
 περὶ τὴν μεσοκὴν σπεδῇ τῷ ἀνδρὸς, ἣν ἐπηγάγετο τῇ
 ψυχῇ κηλήσεως ἕνεκα καὶ παραμυθίας, ὡς ἔκ πᾶν ἐχέ-
 ση διδασκαλίᾳ καὶ μαθήμασιν ὑπήκουον, ἐδὲ λόγῳ μετα-
 βλητὸν ἐκ κακίας, ἀλλὰ τινος ἑτέρας πειθῆς συνεργῶ
 καὶ πλάσεως καὶ τιθασσεύσεως δεόμενον, εἰ μὴ παιτά-
 πασι μέλλοι Φιλοσοφίᾳ δυσμεταχείρισον εἶναι καὶ ἀπει-
 θές. ἐμφανῶς μέντοι καὶ βεβαίως καὶ ἀναμφιδόξως

B b 5

Πλά-

¹ R. aut legi vult ἀγνοῶντας pro ἅπαντας, aut αὐτὰς pro τὰς·

² R. deesse monet μόνον post ψυχῆς.

³ R. aut legi vult τεμμαιρομένοις, aut ante hoc vocabulum
 seruaata vulgata, inferendum censet νομίζων.

Πλάτων συνείδεν, ὅτι τέτα γὰ τῷ κόσμῳ τὸ ἔμφυχον, ἔχ' ἀπλῶν ἐδὲ ἀσύνθετον ἐδὲ μονοειδές ἐσιν, ἀλλ' ἐν τῆς ταυτῆ καὶ τῆς ¹ τῷ ἑτέρῳ μεμιγμένον δυνάμει, πῆ μὲν αἰεὶ κατὰ ταυτὰ κοσμεῖται καὶ περιπολεῖ μίᾳ τάξει κράτος ἔχουσα χρώμενον, πῆ δὲ εἰς τε κινήσεις καὶ κύκλους χωριζόμενον ὑπεναντίας καὶ πλανητὰς, ἀρχὴν διαφορᾶς καὶ γένεσιν ². ἢ τε ἀνθρώπου ψυχῆ, μέρος ἢ τμήμα τῆς τῷ παντὸς ἔσα, καὶ συνηρμοσμένη κατὰ λόγους καὶ ἀριθμὸς ἰσοκράτους ἐκείνοις, ἔχ' ἀπλῆ τις ἐσιν, ἐδὲ ὁμοιοπαθῆς, ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔχει τὸ νοερόν, καὶ λογιστικόν, ὃ κρατεῖν τῷ ἀνθρώπῳ κατὰ φύσιν καὶ ἀρχεῖν προσήκον ἐσιν. ἕτερον δὲ τὸ παθητικόν καὶ ἄλογον καὶ πολυπλανές καὶ ἄτακτον ἐξ ἑαυτῆ ἐπιστάσις ³ δεόμενον. ἔ πάλιν διχῆ μεριζόμενα, τὸ μὲν αἰεὶ σωματικόν κέκληται ἐπιθυμῶν ⁴, τὸ δὲ ἐσὶ μὲν ἢ τῷ ⁵

προσ-

¹ abest τῆς a Petav.

² MS. Xyl. ἀρχαν διαφορᾶς καὶ γένεσιν, & γενέσσειν in margine. Susp. deesse παρέχεα, aut simile. Etiam R. post γένεσιν, aut in hac regione desiderat παρέχεα aut παρέχεται.

³ Ald. Bas. Petav. non habent ἐπιστάσις. Primus hanc vocem recepit Steph. e Pol. Leonie. Schott. sed alieno posuit loco ἐξ ἐπιστάσις ἑαυτῆ δ. Eandem exhibent Turn. V. Bong. sed post δεόμενον locatam. Xyl. subaudiendum monuit τῷ κρατῶντος, κυβερνῶντος, συντάλλοντος, aut tale quid. R. legi voluit ἄτακτον καὶ ἐπιστάσις ἑτέρῳ δεόμενον. Secutus sum W. dantem e Mez. ἐξ ἑ. ἐπ.

⁴ abest ἐπιθυμῶν ab Ald. Bas. Xyl. Petav. B. E Steph. inrell. transiit cum artic. τὸ ἐπιθυμῶν. Articulum deleui auctoritate Turn. & Bong. cum W. ἐπιθυμῶν item habere E. Venet. 1. 2. 3. Pol. Jannot. Schott. notante. At e W. [nota haud perspicuum est, utrum sine τὸ, an cum τὸ.

⁵ scil. τῷ σώματι, quod latet in superiore σωματικόν, ut R. monet, addens: „nisi malis cum Camerario supplementum interpretationis Brixianae adoptare, quae locum hunc sic reddidit: aliud semper cum corpore versari, illudque colere si arpe natura desiderat — tanquam si legisset τὸ μὲν αἰεὶ σωματικόν, καὶ τῷ σώματι ὑπηρετεῖν πεφυκός, ἐπιθυμητικόν κέκληται.“

προστιθέμενον, ἔστι δὲ ἢ τῶ λογισμῶ παρέχον ἰχθὺν ἐπὶ τῷτο καὶ δύναμιν, θυμοειδές ¹. ἀποδείκνυσσι δὲ τὴν διαφορὰν μάλιστα τῇ τῷ λογιζομένῃ καὶ φρονέοντος ἀντιβάσει, πρὸς τὸ ἐπιθυμῆναι καὶ θυμῆμενον· ὡσεύτερα ² εἶναι πολλὰκις ἀπειθεύτα καὶ δυσμαχῶντα πρὸς τὸ βέλτισον. ταύταις ἐχρήσατο ταῖς ἀρχαῖς ἐπὶ πλείστον ³ Ἀριστοτέλης, ὡς δὴλόν ἐστιν ἐξ ὧν ἔγραψεν. ὑπερον δὲ, τὸ μὲν θυμοειδές τῷ ἐπιθυμητικῷ προσένειμεν, ὡς ἐπιθυμίαν τινα τὸν θυμὸν ὄντα καὶ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως· τῷ μέντοι παθητικῷ καὶ ἀλόγῳ μέχρι παντὸς ὡς διαφέρουσι τῷ λογισμῷ, χρώμενος διετέλεσεν, ἐχθὸς παντελῶς ἀλογόν ἐστιν, ὡσπερ τὸ αἰδητικὸν ἢ τὸ θρεπτικὸν καὶ φυτικὸν τῆς ψυχῆς μέρος· ἀλλὰ ταύτα μὲν ὅλως ἀνήνοια λόγῳ καὶ καθὰ τρόπον τινα τῆς σαρκὸς ἐμβεβλάσθηκε, καὶ περὶ τὸ σῶμα παντελῶς καταπέφυκε ⁴. τὸ δὲ παθητικὸν οἰκείῳ λόγῳ ἐρέται καὶ ἀμοιρόν ἐστιν, ἀλλῶς δὲ, τῷ λογιζομένῃ καὶ φρονέοντος εἰσακίειν, καὶ τρέπεσθαι πρὸς ἐνεῖνο καὶ ὑπεικίειν καὶ καταχηματιζέσθαι πέφυκεν, ἐάν μὴ τέλεον ἢ διεφθαρμένον ὑφ' ἡδονῆς ἀμαθῆς ⁵ καὶ ἀκολάσεσ διαίτης.

IV. Οἱ δὲ θαυμάζοντες, ὅπως ἀλογον μὲν ἐστὶ, λόγῳ δὲ ὑπήκοον, ἔμοι δοκῶσι τῷ λόγῳ περινοεῖν τὴν δύναμιν, ὅση πέφυκε καὶ ἐφ' ὅσον διέρχεται τῷ κρατεῖν καὶ ἀγειν, ἐσσηραῖς ἐδὲ ἀντιτύποις ἀγωγαῖς, ἀλλὰ τυπικαῖς, καὶ τὸ ἐνδόσιμον καὶ πειθῆναι ἀπάσης ἀνάγκης καὶ βίας ἐχέσαις ἀνυσιμώτερον. ἐπεὶ καὶ πνεῦμα δῆπε καὶ νεῦρα καὶ ὅσα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῷ

σώ-

¹ R. voluit τὸ θυμοειδές; haud dubie ob antecedens vulgatum τὸ ἐπιθυμῆναι.

² Vox ἔτερα est suspecta R.

³ Inferni ἐπὶ, quod vulgo abest, e Xyl. MS. Ald. Bas. ἐπὶ πλέον. Petav. ἐπὶ πλείον. W. susp. πρώτον.

⁴ Suspectum est R. Eo monente, sententia flagitat καταπέφυκεν aut καταδέδυκε.

⁵ Petav. ἀμαθῆς.

σώματος, ἀλογίᾳ ἔσιν, ἀλλ' ὅταν ὀρμὴ γένηται, σείσανται ὡσπερ ἡμίας τῷ λογισμῷ, πάντα τέτανται¹ καὶ συνῆλθαι καὶ ὑπακίβει· καὶ πόδες τε, θείν διανοηθέντος, εὐτονοὶ², καὶ χεῖρες εἰς ἔργον καθίστανται, βαλεῖν ἢ λαβεῖν ὀρυήσαντος. ἄριστα δὲ ὁ ποιητὴς τὸ³ συμπάθειν καὶ συγκαταχρηματίζομενον τῷ λόγῳ τῷ ἀλόγῳ παρίσῃσι διὰ τέτων·

Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεύσεως,
Κλαιέσσης ἐόν ἀνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Θυμῷ μὲν γοῶσσαν ἐὴν ἑλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἔσασσαν, ἠὲ σίδηρος

Ἄτρεμας ἐν βλεφάροισι, δόλω δέ γε⁴ δάκρυα κεῦθεν,
ἔτως κατήκοον εἶχε τῆς κρίσεως καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ δάκρυον. δηλῶσι δὲ καὶ παρὰ καλαῖς καὶ καλοῖς, ὧν ἐκ ἐξ λόγος, ἐδὲ νόμος θίγειν, αἰδοίων φυγαὶ καὶ ἀναχωρήσεις ἡσυχίαν ἀγόντων καὶ ἀτρεμάντων. ὁ μάλισα συμβαίνει τοῖς ἐρώσιν, εἴτα ἀκέσασιν, ὡς ἀδελφῆς ἐρώντες, ἢ θυγατρὸς, ἠγνοήμασιν· αὐτίκα⁵ γὰρ ἐπήρξε τὸ ἐπιθυμῶν ἀψαμένε τῷ λόγῳ, καὶ τὸ σῶμα τὰ μέρη συνευχημονῶντα τῇ κρίσει παρέχε. σιτίοις γεμῆν πολλάνικς καὶ ὄψοις μάλα ἠδέως προσνεχθέντες, ἂν αἰδῶνται καὶ μάθωσιν αὐτὰς τῶν μὴ καθαρῶν τι μηδὲ νομίμων ἐδηλοκότας, ἐ τῇ κρίσει μόνον ἐπιτίθεται⁶ τὸ λυπεῖν καὶ δάκνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τῇ δόξῃ συνδια-
τρε-

1 Turn. & V. τέταται, quod R. probavit, & simul extat in Anon. E. Venet. 1. Contentio cum W. qui id non minus probabile censet, quam vulgatum τέτανται.

2 In ind. var. ex Ald. & Bas. affertur ἔτοιμοι. At de Bas. falsum est. Habet ea εὐτονοὶ.

3 Hom. Odyss. 19, 208. sqq.

4 Turn. V. δόλω δ' ὄγε.

5 Dedi sic e Turn. pro vulg. ἀλλά. R. voluit ἅμα.

6 Dedi sic e R. mente, ut redeat ad τὸ λυπεῖν — conscientiae morsus & compunctiones non solummodo iudicium aggrediuntur. Vulgo ἐπιτίθεται.

ἔρεπόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον, ἔμετοι καὶ διατροπαί
 ευκυνιώδεις ἴχθυσι. δέδοικα δέ, μὴ δόξαιμι παντάπασιν
 ἐπαγωγὰ καὶ νεαρά ¹ τῷ λόγῳ περαινέειν, ψαλτήρια
 διεξιῶν καὶ λύρας, καὶ πηκτίδας καὶ αὐλὰς, καὶ ὅσα
 μισικῆς προσωδὰ καὶ προσήγορα μηχανησαμένης ἀνδρω-
 πίνουσι πάθεισιν, ἄψυχα συνῆλθε ², καὶ συνεπιθρηνεῖ,
 καὶ συνάδει, καὶ συνακολασαίνει, τὰς ³ κρίσεις ἀναφέ-
 ροντα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ ἤθη τῶν χρωμένων. καίτοι
 καὶ Ζήνωνά Φασιν εἰς θεάτρον ἀνιόντα κισθαρωδέντος
 Ἀμοιβέως ⁴, πρὸς τὰς μαθητὰς, Ἴωμεν, εἰπεῖν, ὅπως
 καταμάθωμεν, οἷον ἔντερα καὶ νεῦρα καὶ ξύλα καὶ ὅσα
 λόγῳ καὶ ἀριθμῷ μεταχόντα καὶ τάξεως, ἐμμέλειαν καὶ
 Φωνὴν ἀφίησιν. ἀλλὰ ταῦτα ἐάσας, ἡδέως ἀν αὐτῶν
 πυθοίμην, εἰ κύνες καὶ ἵππος καὶ ὄρνιθας οἰκερὰς ὀρών-
 τεσ, ἔθει καὶ τροφῇ καὶ διδασκαλίᾳ Φωνὰς τε συνετὰς
 καὶ πρὸς λόγον ὑψηλότες κινήσεις καὶ χεσεις ἀποδιδόντας,
 καὶ πράξεις τὸ μέτριον καὶ τὸ χρήσιμον ἡμῖν ἐχάσας.
 Ὀμήρη δ' ⁵ ἀκούοντες τὸν Ἀχιλλεῖα λέγοντος ὀτρύνειν
 ἵππος τε καὶ ἀνέρας ἐπὶ τὴν μάχην, ἔτι θαυμάζεσι καὶ
 διαπορᾶσιν, εἰ τὸ θυμέμενον ἐν ἡμῖν καὶ ἐπιθυμῶν καὶ
 λυπέμενον καὶ ἠδόμενον ὑπαίκειν τε τῷ Φρονῶντι, καὶ
 πάχειν ὑπ' αὐτῷ καὶ συνδιατίθεσθαι πέφυκεν, ἐν ἀποι-
 κῶν ἐδὲ ἀπεχομισμένον ⁶, ἐδὲ πλασσόμενον ἔξωθεν,
 ἐδὲ τυπόμενον ἀνάγκαις τισίν, ἢ πληγαῖς, ἀλλὰ φύσει
 μὲν ἐξηρητημένον, αἰεὶ δὲ ὀμιλῶν καὶ συντρεφόμενον καὶ
 ἀνα-

1 Haec vocabula R. sunt suspecta. Pro ἐπαγωγὰ mavult ἀπωδὰ, & loco νεαρά sententiae magis congruere censet μειρακιώδη, aut παιδαριώδη, aut νεανικά.

2 R. mavult συνήδεται, quod W. probat.

3 R. mavult πρὸς τὰς κρίσεις.

4 De Amoebeo citharcedo Atheniensi v. Athen. p. 623. & Interpr. ad Aeliani V. H. 3, 30. R.

5 Hom. Iliad. XVI. 167. Pro δ' R. mavult τε.

6 B. Venet. 1. Jaunot. ἀπεχομισμένον. Deinde pro πλασσόμενον Xyl. legendum conjecit πλαζόμενον.

ἀναπιμπλάμενον ὑπὸ συνηθείας. διὸ καὶ καλῶς ἀνόμασαι τὸ ἦθος· ἔστι μὲν γὰρ (ὡς τύπῳ εἰπεῖν) ποιότης τῆ ἀλογεῖ τὸ ἦθος· ἀνόμασαι δὲ, ὅτι τὴν ποιότητα ταύτην καὶ τὴν διαφορὰν ἔδει λαμβάνει τὸ ἀλογον ὑπὸ τῆ λόγου πλατῆόμενον, ἔ βελομένε τὸ πάθος ἐξαιρεῖν παντάπασι, (ἔτε γὰρ δυνατὸν, ἔτε ἀμεινον) ἀλλὰ ὄρον τινα καὶ τάξιν ἐπιτιθέντος αὐτῷ, καὶ τὰς ἡθικὰς ἀρετὰς, ἐκ ἀπαθείας ἔσας, ἀλλὰ συμμετρίας παθῶν καὶ μεσότητος, ἐμποιοῦντος. ἐμποιοεῖ δὲ τῆ Φρονήσει τὴν σὲ παθητικῆς δυνάμιν εἰς ἕξιν ἀσειαν καθίσας. τρία γὰρ δὴ ταῦτά Φασι περὶ τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν, δυνάμιν, πάθος, ἕξιν. ἡ μὲν ἔν δυνάμιν ἀρχὴ καὶ ὕλη τῆ πάθος, οἷον ὀργιλότης, αἰχυντηλία, θάρραλεότης· τὸ δὲ πάθος, κίνησις τις ἡδὴ τῆς δυνάμειος, οἷον ὀργή, αἰδῶς, θάρσος¹. ἡ δ' ἕξις, ἰχὺς καὶ κατασκευὴ τῆς περὶ τὸ ἀλογον δυνάμειος ἐξ ἕθους ἐγγινομένη, κακία μὲν, ἀν Φαύλας, ἀρετὴ δὲ, ἀν καλῶς ὑπὸ τῆ λόγου παιδαγωγηθῆ τὸ πάθος.

V. Ἐπεὶ δὲ ἔ πᾶσαν ἀρετὴν μεσότητα ποιῶσιν ἔδὲ ἡθικὴν καλῶσι, λεκτέου ἀν εἴη περὶ τῆς διαφορᾶς ἀρξαμένοις ἀναθεῖν. ἔστι τοίνυν² τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἀπλῶς³ ἔχοντα, τὰ δὲ πῶς ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς· ἀπλῶς μὲν ἔν ἔχοντα, γῆ, ἔρανος, ἄσπρα, θάλασσα· πῶς δὲ ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς, ἀγαθὸν, κακόν· αἰρετόν, Φευκτόν· ἡδὺ, ἀλγεινόν· ἀμφοῖν δὲ τῆ λόγου θεωρητικῆς

¹ Dedi haec e R. mente. Vulgo ὀργή, θάρσος, αἰδῶς, θάρσος. W. probare id quidem videtur, sed minus recte θάρσος defendendum monet. Xyl. quoque non nisi tria vertit, hoc ordine: ut ira, ut confidentia, ut pudor, qui praecedentibus hand ita convenit.

² Sic Bas. & Stobaeus Serm. III. p. 39. locum hunc citans, & legendum censuit R. dedique cum W. accedentibus B. E. Venet. 2. Xyl. Mez. Vulgo ἔτι τοίνυν.

³ Cum W. dedi ἀπλῶς auctoritate Stobaei hoc loco & deinde bis, probante R. Vulgo ὅπως. E Turn. notatur τὰ μὲν ἔπως vel ὁμῶς vel ὁμοίως.

ἐν τῷ ἐντὸς, τὸ μὲν περὶ τὰ ἀπλῶς ἔχοντα μόνον 1, ἐπι-
 τημονικὸν καὶ θεωρητικὸν ἐστὶ τὸ δ' ἐν τοῖς πῶς ἔχου-
 σιν πρὸς ἡμᾶς, βουλευτικὸν καὶ πρακτικόν. ἀρετὴ δὲ
 τῆς μὲν ἢ φρόνησις, ἐκεῖνη δὲ ἢ σοφία. διαφέρει δὲ
 σοφίας φρόνησις, ἢ τῆς θεωρητικῆς πρὸς τὸ πρακτικόν
 καὶ παθητικὸν ἐπιστροφῆς καὶ χέσεώς τινος γενομένης
 ὁφίσταται 2 κατὰ λόγον ἢ φρόνησις. διὸ φρόνησις μὲν
 τύχης δεῖται· σοφία δ' ἐδεῖται πρὸς τὸ οἰκειῶν τέ-
 λος, ἐδὲ βελῆς. ἐστὶ γὰρ περὶ τὰ αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ
 καὶ ὡσαύτως 3 ἔχοντα. καὶ καθάπερ ὁ γεωμέτρης ἐ-
 βηλεύεται περὶ τῶν τριγώνων, εἰ δυοῖν ὀρθαῖς 4 ἴσας ἔχει
 τὰς ἐντὸς γωνίας, ἀλλὰ οἶδεν· (αἱ γὰρ βεβαίαι περὶ
 τῶν ἄλλοτε ἄλλως ἔχόντων ἐστὶ περὶ τῶν βεβαίων καὶ
 ἀμεταπλῶτων) ἕτως ὁ θεωρητικὸς νῦν περὶ τὰ πρῶτα
 καὶ μόνιμα, καὶ μίαν αἰεὶ φύσιν ἔχοντα μὴ δεχομένην
 μεταβολὰς, ἐνεργῶν, ἀπήλλακται τῷ βηλεύεσθαι. τὴν
 δὲ φρόνησιν εἰς πράγματα πλάνης μετὰ καὶ ταραχῆς
 καθιεῖσαν, ἐπιμίγνυσθαι τοῖς τυχεροῖς πολλάνικ ἀναγ-
 καῖόν ἐστὶ καὶ τῷ βουλευτικῷ χρῆσθαι περὶ τῶν ἀδηλοτέρων·
 τῷ δὲ πρακτικῷ τὸ βουλευτικὸν ἐνδεχομένην ἐνεργεῖν ἤδη
 καὶ τῷ ἀλόγῳ συμπάροντος 5 καὶ συνεφελομένους ταῖς

κρι-

1 Turn. V. μένον.

2 R. susp. autorem ita dedisse: διαφέρει δὲ σοφίας φρόνησις
 τί; quid autem differt σοφία & φρόνησις? — resp. ἐκ τῆς τῆς
 θεωρητικῆς — χέσεώς τινος πρὸς τὰ παρόντα ἀρμοζικῆς γενο-
 μένης ὁφίσταται κ. λ. — scilicet si vis animi res intueri apta
 in eam vim, quae agendis rebus & suscipiendis commotio-
 nibus destinata est, animadvertit, & aliquem habitum induit
 rei praesenti convenientem, ex eo nascitur, ut par est, pru-
 dentia.

3 Vulgo περὶ τὰ αἰεὶ καὶ τὰ αὐτὰ ὡς. ἔχ. Xyl. susp. περὶ
 τὰ αὐτὰ, καὶ αἰεὶ ὡσαύτως. R. pro καὶ legendum conuult κα-
 τὰ. Idem W. probavit, qui simul καὶ ante ὡς. inferi voluit.
 Id dedi, ductus ex parte lectione Turn. & V. κατὰ τὰ αὐτὰ
 καὶ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως.

4 R. legi vult aut δυοῖν ὀρθαῖς, aut δυοῖν ὀρθαῖν.

5 R. mavult συμπάροντος. Paulo ante Turn. ἐνδεχομένην.
 Deinde Petav. ὀργῆς pro ὀρμῆς.

κρίσειν· ὀρμῆς γὰρ δέονται. τὴν δὲ ὀρμὴν τῶ πάθει ποιεῖ τὸ ἦθος, λόγῳ δεομένην ὀρίζοντος, ὅπως μετρία παρῆ, καὶ μήτε ὑπερβάλλῃ, μήτε ἐγκαταλίπη τὸν κακόν. τὸ γὰρ δὴ παιδητικὸν καὶ ἄλογον κινήσει¹ χρησταί, ταῖς μὲν, ἄγαν σφοδραῖς καὶ ὀξείαις· ταῖς δὲ, μαλαικωτέραις ἢ προσήκει καὶ ἀργωτέραις. ὅθεν ἕκαστον ἔν πρότῳ μὲν αἰεὶ, μοναχῶς μὲν, κατορθῶται, πλεοναχῶς δὲ, ἀμαρτάνει. τὸ γὰρ βαλεῖν τὸν σκοπὸν, ἔν ἐστὶ καὶ ἀπλῆν, ἀσοχῆσι δὲ ἄλλοτε ἄλλως, ὑπερβάλλοντες τὸ μέτριον ἢ προαπολείποντες. τῆτο ἔν τῆ πρακτικῆ λόγῳ κατὰ φύσιν ἔργον ἐστὶ, τὸ ἐξαιρεῖν τὰς ἀμετρίας τῶν παιδῶν καὶ πλημμελείας. ὅπε μὲν γὰρ ὑπὸ ἀρρώστιας καὶ μαλακίας ἢ δέους καὶ ὄννε προσενδίδωσιν² ἢ ὀρμῆ καὶ προαπολείπει τὸ καλόν, ἐνταῦθα πάρεσιν ἐξεγείρων καὶ ἀναρριπίζων· ὅπε δὲ πάλιν ἐκφέρεται βυεῖσα πολλῆ καὶ ἀτακτος, ἐπει τὸ σφοδρὸν ἀφαιρεῖ καὶ ἴσησιν. ἔτως δὲ ὀρίζων τὴν παιδητικὴν κίνησιν, ἐμποιεῖ τὰς ἡθικὰς ἀρετὰς περὶ τὸ ἄλογον, ἐκλείψεως καὶ³ ὑπερβολῆς μεσότητος ἔσας. ἢ γὰρ ἅπασαν ἀρετὴν μεσότητι γίνεσθαι ῥητέον· ἀλλ' ἢ μὲν ἀπροσδεῆς τῆ ἀλίγης καὶ περὶ τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀπαθῆ νῦν συνισαμένη σοφία καὶ φρόνησις, αὐτοτελής τις ἐστὶν ἀκρότης τῆ λόγης καὶ δύναμις, ἢ τὸ θεϊότατον ἐγγίνεται τῆς ἐπισήμης καὶ μακαριώτατον· ἢ δ' ἀναγκαῖα διὰ τὸ σῶμα, καὶ δεομένη τῆς⁴ παιδητικῆς ὡσπερ ὀργανικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τὸ πρακτικόν, ἐν ἔσα φθορὰ τῆ ἀλόγης τῆς ψυχῆς ἐδὲ ἀναίρεσις, ἀλλὰ τάξις καὶ διακόσμησις, ἀκρότης

¹ Turn. Bong. ἄλλον κινήσει. Collector addit: forte ἄλλων legendum.

² Sic R. dari voluit, dedique ex Anon. Turn. V. Camerar. Xyl. Vulgo προσενδίδωσιν.

³ abest καὶ a Petav.

⁴ Vulgo διὰ τῆς παιδ. Delevit w. διὰ auctoritate cod. B. Eum sum secutus. Xyl. susp. διὰ τῆτο τῆς π. ut τῆτο ad σῶμα referatur. R. δεομένη, νῆ Δία, τῆς π.

της μὲν ἐστὶ τῆ δυνάμει καὶ τῆ ποιότητι, τῷ ποσῷ δὲ μεσότης γίνεται, τὸ ὑπερβάλλον ἐξαιρέσει καὶ τὸ ἐλλείπον.

VI. Ἐπει δὲ πολλαχῶς τὸ μέσον, (καὶ γὰρ τὸ κεκραμένον, τῶν ἀκράτων μέσον, ὡς λευκὸ καὶ μέλανος τὸ Φαῖον· καὶ τὸ περιέχον καὶ περιεχόμενον, τῷ περιεχομένῳ καὶ περιέχοντος, ὡς τῶν δώδεκα καὶ τετρατάρων τὰ οὐρά· καὶ τὸ μηδετέρῃ τῶν ἀκρων μετέχον, ὡς ἀγαθὸ καὶ κακὸ τὸ ἀδιάφορον) τέτων μὲν ἕδεν τῶν τρόπων ἡ ἀρετὴ εἴη ἂν μεσότης. ἔτε γὰρ μίγμα τῶν κακιῶν ἐστίν, ἔτ' ἐμπεριέχουσα τέλειον, ἐμπεριέχεται τῷ πλεονάζοντι τῷ προσήκοντος· ἔτε ἀπήλλακτοι παντάπασι τῶν παθητικῶν ὁρμῶν, ἐν αἷς τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον ἐστίν. γίνεται δὲ μεσότης καὶ λέγεται μάλιστα τῆ περι Φθόγγος καὶ ἀρμονίας ἰ ὁμοίως. ἐκεῖνη τε γὰρ ἐμμελής ἔσα Φωνῆ, κατὰπερ ἡ νήτη καὶ ὑπάτη ², τῆς μὲν τὴν ὀξύτητα, τῆς δὲ τὴν βαρύτητα τὴν ἀγαν διαπέφουγεν. αὐτὴ ³ τε κίνησις ἔσα καὶ δύναμις περι τὸ ἄλογον, τὰς ἐκλύσεις καὶ τὰς ἐπιτάσεις καὶ ὅλας τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον ⁴ ἐξαιρεῖ τῆς ὁρμῆς, εἰς τὸ μέτρον καὶ αναμάρτητον καθίστασα τῶν παθῶν ἑκάστων. αὐτίκα τὴν μὲν ἀνδρίαν μεσότητα φασὶν εἶναι δειλιάς καὶ δρασύτητος, ἂν ἡ μὲν, ἐλλειψίς, ἡ δὲ, ὑπερβολὴ τῆ θυμοειδῆς ἐστίν· τὴν δὲ ἐλευθεριότητα, μικρολογίας καὶ ἀσωτίας· πρῶτητα δὲ, ἀκαληθσίας καὶ ἀμότητος· αὐτήν τε σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην, τὴν μὲν περι τὰ συμβόλαια, μήτε πλέον νέμεσαν αὐτῇ τῷ προσήκοντος, μήτε

1 R. mavult τῆ περι Φθόγγος ἀρμονία ὁμοίως.

2 ἡ νήτη, quod nos dicimus, die Octave; ὑπάτη, der Bass; ἡ μέση, die Quinte.

3 R. mavult αὐτὴ τε, & haec.

4 Cum articulo dedi e Petav. Vulgo καὶ ἥττον.

μήτε ἔλαττον, τὴν δὲ εἰς τὸ μέσον ἀπαθείας καὶ ἁναιδησίας καὶ ἀκολασίας ἀεὶ τὰς ἐπιθυμίας καθιστᾷσαν. ἐν ᾧ δὴ καὶ μάλιστ' ἀλογον τῆς πρὸς τὸ λογικὸν διαφορᾶς αὐτῆ παρέχειν κατανόησιν, καὶ δεικνύειν τὸ πάθος, ὡς ἕτερόν τι κομιδῆ τῆ λόγου ἐστίν. ἔ γὰρ ἂν διέφερε σωφροσύνης ἐγκράτεια, καὶ ἀκολασίας ἀκρασία περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας, εἰ ταυτὸν ἦν τῆς ψυχῆς ὁ ἐπιθυμεῖν ὁ τε κρίνειν ² πέφυκε. νῦν δὲ σωφροσύνη μὲν ἐστίν, ἔ τὸ κατῆρικὸν ὡσπερ εὐήνιον θρέμμα καὶ πρῶτον ὁ λογισμὸς ἠνιοχεῖ καὶ μεταχειρίζεται, περὶ τὰς ἐπιθυμίας χρώμενος ὑπείκοντι καὶ δεχομένῳ τὸν χαλινὸν καὶ κρατῶντι τὴν ἐπιθυμίαν. ἐγκράτειαν δὲ ἐν ἀλύπτως ἄγει, ἐδὲ πειθομένην ³, ἀλλὰ πλαγίαν καὶ ἀντιτείνουσαν, οἷον ὑπὸ πληγῆς καὶ χαλινῆ καταβιαζόμενος καὶ ἀνακρέων, ἀγᾶνος ὧν ἐν ἑαυτῷ καὶ θορύβῳ μεσός. οἷον ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τῆ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχῶντος ἅμα ⁴ καὶ τὸν ἠνιοχου διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω, καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπευδῆς ἀναγκασόμε-

τ abest καὶ ab Ald. Bas. Petav. Xyl. B. E. Venet. 1. 3. Stephanus assumfit e Jannot. Inferendum duxit Xyl. ἢ, hisce adjectis: „ vox ἁναιδησίας corrigit vocem ἀπαθείας, & Stoicī ἀπαθῆ hominem ita fingunt, ut tamen ἁναιδῆτον eundem ipsi non profiteantur.“ R. susp. ἀπαθείας, ἢ καὶ ἁναιδῆ. W. forte praestare ἢ cum Xyl. & Mez. conjicit. Attamen vel sic aliquid vitii subesse ei videtur.

² W. mavult ᾧ ἐπιθυμεῖν, ᾧ τε κρίνειν.

³ Vulgo haec ita leguntur: ὑπείκοντι ἐγκράτεια δὲ ἐστὶ καὶ δεχομένη τῷ λογισμῷ καὶ κρατῶντι τὴν ἐπιθυμίαν. ἄγει δὲ ἐκ ἀλύπτως, ἐδὲ π. Labentissime amplexus sum W. correctionem, codd. B. E. Ven. 3. item ex parte mutationis secunda Ven. 1. firmatam, quin & ipsius conjecturam, qua pro vulg. τῷ λογισμῷ, quod in textu retinuit, dedi τὸν χαλινὸν. Nemini hoc auda. ius a me fieri videbitur, qui sequentia perspexerit, ubi opponitur ὑπὸ χαλινῆ καταβιάζεσθαι. Petav. insuper καὶ δεχομένην adjungit ad ὑπείκοντι, & dat porro ἐγκράτειαν δὲ ἐκ ἀπολύπτως ἄγειν.

⁴ R. susp. Θάμῃ, jupiter.

ζόμενον αἰεὶ, μὴ βάλῃ Φοίνικας ἐν χειρῶν ἱμάντας, κατὰ Σιμωνίδην. ὅθεν ἐδ' ἀρετὴν αὐτοτελεῆ ἀξιῶσι τὴν ἐγκράτειαν, ἀλλὰ ἔλαττον ἀρετῆς εἶναι· μεσότης γὰρ ἔγενονεν ¹ ἐν συμφωνίᾳ τῆ χειρόνος πρὸς τὸ βέλτιον, ἐδ' ἀνήρηται τῆ πάθος τὸ ὑπερβάλλον ², ἐδὲ πειθόμενον ἐδὲ ὁμολογεῖν τῷ Φρονεῖντι τῆς ψυχῆς τὸ ἐπιθυμεῖν, ἀλλὰ λυπῆν καὶ λυπέμενον καὶ κατειργόμενον ὑπ' ἀνάγκης, ὡσπερ ἐν εἴσει δυσμενὲς καὶ πολέμιον συνοικεῖ.

Πόλις δ' ὁμῶ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

Ὅμῶ δὲ παίκων τε καὶ σεναγμάτων ³,

ἢ τῆ ἐγκρατῆς ψυχῆ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν διαφοράν. κατὰ ταυτὰ δὲ οἴονται καὶ τὴν ἀκρασίαν ἔλαττον τι κακίας εἶναι, παντελεῆ δὲ κακίαν, τὴν ἀκολασίαν. αὕτη μὲν γὰρ ἔχουσα καὶ πάθος Φαῦλον καὶ λόγον, ὑφ' ἧ μὲν ἐξάγεται τῷ ⁴ ἐπιθυμεῖν πρὸς τὸ αἰσχρὸν, ὑφ' ἧ δὲ τῷ κακῶς κρίνειν προστιθεμένης ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὴν αἰδήσιν ἀποβάλλει τῶν ἀμαρτανομένων. ἢ δὲ ἀκρασία τῷ μὲν λόγῳ σώζει τὴν κρίσιν ⁵ ὀρθὴν ἔσαν, τῷ δὲ πάθει φέρεται παρὰ τὴν κρίσιν ἰχύοντι τῆ λόγῳ μᾶλλον. ὅθεν διαφέρει τῆς ἀκολασίας. ὅπερ μὲν γὰρ ἡτῶνται τῆ πάθος ὁ λογισμὸς, ὅπερ δ' ἐδὲ μάχεται· καὶ ὅπερ μὲν ἀντιλέγων ἔπεται ταῖς ἐπιθυμίαις, ὅπερ δὲ ὑφηγεῖται συναγορεύων· καὶ ὅπερ μὲν ἡδομένῳ κοινωνεῖν ὑπάρχει τῶν ἀμαρτανομένων, ὅπερ δὲ, ἀχθομένῳ· καὶ ὅπερ μὲν ἐκὼν φέρεται πρὸς τὸ αἰσχρὸν, ὅπερ δὲ προδίδωσιν ἄκων τὸ καλόν· ὡς τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτῶν, ἐχ ἡτῶν δὲ καὶ τοῖς λεγομέ-

C c 2

ναις

¹ R. subaudiendum monet τὸ ἐπιθυμεῖν e seqq.

² R. τὸ ὑπερβάλλον hic loci non esse nominativum monet, sed accusativum.

³ Sophocli. Oedip. v. 3. 4. Cf. Vol. VII. Plat. Opp. p. 294. not. 3. & Vol. VIII. p. 74.

⁴ Sic dedi cum W. e Petav. E. Venet. 1. Vulgo τὸ ἐπιθυμεῖν. R. voluit ἐξ ἧ μὲν ἐξάγεται πρὸς τὸ ἐπιθυμεῖν τὰ αἰσχρά.

⁵ Petav. τὴν σύγκρισιν.

νοις ἐνεσιν ἢ διαφορὰ κατὰδηλος ¹. ἀκολάσων μὲν γὰρ αἶδε Φωναί.

Τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
Τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλει ².

καὶ ἕτερος·

Τὸ Φαγεῖν, τὸ πιεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν,
Τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ,

Φησὶν, ὥσπερ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς συνεπινεύων ταῖς ἡδοναῖς καὶ ὑπερειπόμενος. ἔχ' ἤτηλον δὲ τάτων ὁ εἰπών·

Ἔα μ' ἀπολέσθαι. τῆτο γὰρ μοι συμφέρεи.
τὴν κρίσιν ἔχει τῷ πάθει συννοσῆσαν. αἱ δὲ τῆς ἀκρασίας ἕτεραι καὶ διαφέρουσαι·

Γνώμην ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται.
καί·

Αἶ' αἶ', τὸ δὴ θεῖον ³ ἀνθρώποις κακὸν,
Ὅταν τις εἰδῆ τάγαθόν, χρῆται δὲ μή.
καί·

Ἐλκει με ⁴ γὰρ ἤδη θυμὸς, ἐδ' ἔτ' ἀντέχει,
Θινῶδες ὡς ἀγνίσρον ἀγνύρας σαλῶ.
Θινῶδες ἀγνίσρον ἢ Φαύλωσ λέγων, τὸ μὴ κάτοχον τῷ λογισμῷ μηδὲ ἀραρῶς, ἀλλὰ μανύτῃ τῆς ψυχῆς καὶ
μαλα-

1 Petav. κατὰλληλος.

2 ex elegiis Mimnermi. Turn. Τίς δὲ βίος; nec non ἄτερ pro ἄνευ.

3 Petav. omittit δὴ. R. legi voluit τὸ δὴ ἤδη θεῖον ἄ. κ. malum hoc jam divinum est hominibus malum, i. e. non amplius humanum est malum, sed divinum. quod vinci & vitari nequit. Consentiant Valckenar. Diatrib. in Eurip. Fragm. p. 23. & W.

4 Sic e Turn. & V. dedi, quod W. recepit e Leonie. Schott. Jannot. Anon. Mez. Vulgo ἔλκεα μὲν γὰρ. Petav. & Xyl. MS. ἔλκεα γὰρ, quod Xyl. e metri ratione probavit. E R. conjectura ἔλκεα με γὰρ δὴ θυμὸς, ἐδ' ἔτ' ἀντέχω, recepit ἐδ' ἔτ' pro vulg. ἐδέετ'. Fere sic legitur in lib. ad principem indoctum, ubi diuini hoc pariter affertur, ἐκ ἔτ' ἀντέχα. Petav. ἀντέχαι.

μαλακίᾳ προϊέμενον τὴν κρίσιν. & πόρρω δὲ τῆς εἰκό-
νος ταύτης κἀκείνα εἴρηται.

Ναῦς ὡς τις ¹ ἐν μὲν γῆς ἀνήρηται ² βρόχοις,

Πνεῖ δ' ἔρος, ἡμῖν δ' ἔ ³ κρατεῖ τὰ πείσματα.

πείσματα γὰρ λέγει τὰς ἀντεχέσασ κρίσεις πρὸς τὸ αἰ-
χρὸν, εἶτα ὡσπερ ὑπὸ πνεύματος πολλῶ ῥηγνυμένας τῆ
πάθος. τῶ γὰρ ἄντι πλησίσιος μὲν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ
ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται, καὶ δίδωσιν ἑαυ-
τὸν καὶ συγκατευθύνει· πλάγιος δὲ ὁ ἀκρατής, οἷον
ἐξαναφέρειν γλιχόμενος καὶ διαθεῖσθαι τὸ πάθος, ὑπο-
σύρει ⁴ καὶ περιπίπτει περὶ τὸ αἰχρὸν· ὡς Ἀνάξαρχον
ἐσίλλαινε ⁵ Τίμων·

Ἐν δὲ τὸ Ἰαρσαλέον τε καὶ ἐμμενὲς ⁶ ὄπη ὀρεῖσαι
φαίνετ' Ἀναξάρχῃς κύνεον μένος· ὅς ῥα καὶ εἰδώς,
Ὡς φάσαν, ἀθλιος ἔσσις, φύσις δὲ μιν ἐμπαλιν ἤγειν
Ἠδονοπλήξ, ἣν πλείστοι ὑποτρεῖσσι σοφισῶν.

C c 3

ἔτε

¹ Sic R. dari voluit, dedique cum W. ex Ald. Bas. Xyl. Petav. pro vulg. ὅστις.

² Sic e MS. legit Xyl. darique voluit R. & dedi cum W. ex Turn. V. B. E. Leonic. Schott. Anon. Mez. Vulgo ἀνήρηται.

³ Dedi ἔ cum W. e Turn. V. Mez. probante R. pro vulg. εὔ.

⁴ R. mavult aut ὑπορέει, aut ὑποσύρεται, quamvis ὑποσύ-
ρειται in usu non fit, sed ὑποθρεῖται pro inuivum ἔσσις nolentem ad quasdam res vel instituta abripi. Anon. ὑπεσύρη; Mez. ὑπεισρεῖ.

⁵ Gemino λ dari voluit R. e Salmaf. & Petav. dedique cum W. Vulgo ἐσίλλαινε. Σίλλαινεν interpretatur PoHux l. 2. c. 4. ἐπὶ χλευασμῶ σείαν τὰς ὀφθαλμὰς Hefych. teste, σίλλος ἐμμετρον σκῶμμα. Tres Sillorum libros composuit Timon, sectae Pyrrhonianae, qui a Phlio, Peloponnesi civ. Phliasius dicitur Suidae, in quo toto opere disteria ac convitia in philosophos, maxime dogmaticos, jaciebat. Cf. A. Gell. l. 3. c. 17.

⁶ Petav. ἐμμανὲς. Idem cum Ald. & Bas. ὄπη. Xyl. correxit. Deinde dedi ὅς ῥα, Xyl. jubente, pro vulg. ὁ ῥα. Porro ἦν porro in Sympofiacis legitur τῆ.

ἔτε γὰρ ο σοφός, ἐγκρατής ¹, ἀλλὰ σώφρων· ἔτε ο
ἀμαθής, ἀκρατής, ἀλλὰ ἀκόλαστος. ὁ μὲν γὰρ ἤδεται
τοῖς καλοῖς, ὁ δὲ ἐκ ἄχθεται τοῖς αἰχροῖς. σοφιστικῆς
ἔν ψυχῆς ἡ ἀκρασία, λόγον ἐχέσης οἷς ἐγνωμεν ὀρθῶς
ἐμμένειν μὴ δυνάμενον.

VII. Ἡ μὲν ἔν ἀκρασία ταύτας ἔχει διαφορὰς
πρὸς τὴν ἀκολασίαν, ἡ δὲ ἐγκράτεια πρὸς τὴν σωφροσύ-
νην αὐδῆς αὐ τὰς ἀντιτρόφους ἀναλόγως. τὸ γὰρ δάκνον
καὶ τὸ λυπῶν καὶ τὸ ἀγανακτῶν, ἔπω τὴν ἐγκράτειαν
ἀπολέλοιπε· τῆς δὲ σώφρονος ψυχῆς τὸ πανταχόθεν
ὀμαλές καὶ ἄσφυκτον ² καὶ ὑγιαῖνον, ὧ συνήρμοςαι καὶ
συγκέρραται τὸ ἔλογον πρὸς τὸν λογισμὸν εὐπειθεῖα
καὶ πράοτητι θαυμαστῇ κεκοσμημένον, εἴποις ἂν ἐπι-
βλέψας·

Δὴ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη

Ἐπλετο νημερῆ, κοίμισσε ³ δὲ κύματα δαίμων·
τὰ σφοδρὰ καὶ περιμανῆ καὶ οἰσρῶδη κινήματα τῶν ἐπι-
θυμιῶν τῶ λόγῳ κατασβέσαντος, ὧν δὲ ἡ φύσις ἀναγ-
καίως δεῖται, ταῦτα ὁμοιοπαθῆ καὶ ὑπήκοα καὶ φίλα
καὶ συνεργὰ πεποιημένε ταῖς πρακτικαῖς προαιρέσεσιν·
ὥτε μὴ προειθεῖν τῶ λογισμῶ, μηδὲ ὑπενδιδόναι, μηδὲ
ἀτακτεῖν, μηδὲ ἀπειθεῖν, ἀλλὰ πᾶσαν ὀρυμὴν εὐάγωγον
ἔσαν,

Ἄθλου ἔπω πῶλον ὡς ἅμα τρέχειν,
ἐπιβεβαιῶσαν τὸν Ξενοκράτους λόγον, ὃν ἐκεῖνος εἶπε πε-
ρί

¹ Est sic in R. quod W. recepisse se monet e F. Venet. 3. marg. B. Petav. pro vulg. ἀκρατής.

² Sic e MS. legit Xyl. explicans, quod motus & exagitatio-
nis est vacuum. Voluit idem R. e Salmas. — ea ratio,
quae non tumultuatur, neque per contentionem palpitat re-
pugnans — dedique e Turn. V. Petav. cum W. Accedunt
B. Venet. 1. Vulgo ἄσφυκτον.

³ Sic dando secutus sum W. κοίμισσε reponentem ex E. pro
vulg. κοίμησε. Ald. Bas. Xyl. Ven. 1. κοίμισσε, quod R. da-
ri voluit. Versus defumti sunt ex Odyss. XII. 168. 169.

ρί τῶν ἀληθῶς Φιλοσοφόντων, ὅτι μόνοι¹ ποιῶσιν ἐκ-
 σίως ἢ ποιῶσιν ἄκοντες οἱ λοιποὶ, διὰ τὸν νόμον, ὡς-
 περ ὑπὸ πληγῆς κύνες, ἢ γαλεοὶ² ψόφῳ, τῶν ἡδονῶν
 ἀποτρεπόμενοι, καὶ πρὸς τὸ δεινὸν ἀποβλέποντες. ὅτι
 μὲν ἔν γίνεται τις ἐν τῇ ψυχῇ τοιαύτης εὐερίτης³
 αἰδησις καὶ διαφορὰ περὶ⁴ τὰς ἐπιθυμίας, ὡς τινος
 μαχομένου καὶ τάναντία λέγοντος αὐταῖς, ἐκ ἀδηλόν ἐστιν.
 ἔνιοι⁵ δὲ φασιν ἔχει ἕτερον εἶναι τῆ λόγῃ τὸ πάθος,
 εἰ δὲ δυοῖν διαφορὰν καὶ εἶσιν, ἀλλὰ ἐνὸς λόγῃ τροπὴν
 ἐπ' ἀμφοτέρα, λανθάνουσαν ἡμᾶς ὀξύτητι καὶ τάχει με-
 ταβολῆς⁶. ἢ συνορῶντας, ὅτι ταυτὸν ἐστὶ τῆς ψυχῆς
 ὃ⁷ πέφυκεν ἐπιθυμεῖν καὶ μετανοεῖν, ὀργίζεσθαι καὶ δε-
 διέναι, φέρεσθαι πρὸς τὸ αἰχρὸν ὑφ' ἡδονῆς, καὶ φερο-
 μένης πάλιν αὐτῆς ἐπιλαμβάνεσθαι· καὶ γὰρ ἐπιθυμίαν
 καὶ ὀργὴν καὶ φόβον καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, δόξας εἶ-
 ναι καὶ κρίσεις πονηρὰς, ἢ περὶ ἓν τι γινομένης τῆς
 ψυχῆς μέρος, ἀλλὰ ὅλα τῆ ἡγεμονικῆ ἰσότητος καὶ εἴξεως,
 καὶ συγκαταθέσεις καὶ ὁρμὰς, καὶ ὅλως ἐνεργείας τινὰς
 ἔσας ἐν ὀλίγῳ μεταπίπτουσας, ὡς περ αἱ τῶν παιδῶν ἐπι-
 δρομαὶ τὸ βραγδαῖον καὶ τὸ σφοδρὸν ἐπισφαλές ὑπὸ ἀδε-
 νείας καὶ ἀβέβαιον ἔχουσι. ταῦτα δὲ πρῶτον μὲν παρὰ
 τὴν ἐνέργειαν⁸ ἐστὶ καὶ τὴν αἰδησιν· ἄδειξ γὰρ ἐν ἐαυ-
 τῶ

C c 4

1 Xyl. e MS. probavit μόνοι, & dedit Steph. pro μόνον, quod est in Ald. & Baf.

2 Dari sic voluit R. dedique cum W. e Mez. Vulgo κυνός, ἢ γαλεῶ. Xyl. e MS. legi voluit γαλῆς φόβῳ.

3 W. legi vult ἑτερότητας.

4 R. mavult διαφορᾶς πρὸς τὰς ἐπ.

5 W. judice, corrigendum ἐκείνοι, Stoici nimirum.

6 R. mavult τάχει τῆς μεταβολῆς. Deinde dedi ex ejusdem mente ἢ συνορῶντας, quod W. quoque recepit e Jannot. Amiot. Xyl. pro vulg. ἢ συνορῶντες.

7 W. mavult ᾧ ex E.

8 Sic Xyl. & R. legendum censuerunt — evidentiam, clarā & perspicuam rerum experientiam & perceptionem — dedique cum W. e Turn. Petav. E. Venet. 2. Vulgo ἐνεργειαν.

τῷ τῷ ἐπιθυμῶντος αἰθάνεται μεταβολὴν εἰς τὸ κρίναι, ἔδὲ τῷ κρίνοντος αὖ πάλιν εἰς τὸ ἐπιθυμῶν. ἔδὲ παύεται μὲν ἔρων ὅποτε λογίζεται καθεκτέον εἶναι τὸν ἔρωτα, καὶ διαμαχητέον πρὸς αὐτὸν, ἐξίσταται δὲ πάλιν τῷ λογίζεσθαι καὶ κρίνειν, ὅταν ἐνδιδῶ μαλασσόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας. ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ πρὸς τὸ πάθος ἀντιβαίνων, ἐν τῷ πάθει ἐστὶν ἔτι, καὶ πάλιν κρατέμενος ὑπὸ τῷ πάθει, διορᾷ τῷ λογισμῷ τὸ ἀμαρτανόμενον· καὶ ἔτε τῷ πάθει¹ τὸν λόγον ἀνήρηκεν, ἔτε τῷ λογίζεσθαι τῷ πάθει ἀπήλλακται, φερόμενος δὲ ἐκατέρωσθε, μέσος ἀμφοῖν καὶ κοινός ἐστιν. οἱ δὲ νῦν μὲν ἐπιθυμίαν γίνεσθαι τὸ ἡγεμονικὸν, νῦν δὲ τὸν ἀντιταττόμενον τῆς ἐπιθυμίας λογισμὸν ὑπολαμβάνοντες, ἔδὲν ἀπέχεσθαι τῶν μὴ δύο τὸν κυνηγὸν εἶναι καὶ τὸ θηρίον ὑπολαμβάνοντων, ἀλλὰ ταυτὸ σῆμα χρώμενον μεταβολῇ, νῦν μὲν εἶναι θηρίον, νῦν δὲ γίνεσθαι κυνηγόν. ἐκεῖνοί τε γὰρ ἐμφανές τι παρορῶσιν, ἔτοί τε πρὸς τὴν αἴθησιν ἀντιμαρτυρῶσιν, ἔχ' ἐνός τινος μεταβολῆς, ἀλλὰ δευεῖν ἅμα, μάχης καὶ διαφορᾶς, ἐν ἑαυτοῖς αἰθανόμενοι. τί ἔν; (Φασίν) ἔ καὶ τὸ βεβουόμενον τῷ ἀνθρώπῳ πολλαῖς διχοφορεῖ, καὶ πρὸς ἐναντίας ἀντέλλεται δόξας περὶ τῷ συμφέροντος, ἀλλὰ² ἔν ἐστὶ; πάνυ μὲν ἔν, φήσομεν· ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον ἔχ' ὅμοιον. ἔ γὰρ μάχεται πρὸς ἑαυτὸ τῆς ψυχῆς τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ μῶν χρώμενον δυναμει διαφορῶν ἐφάπτεται λογισμῶν· μᾶλλον δὲ εἰς λογισμὸς ἐστὶν ἐν πρᾶγμασι γινόμενος ἐτέροις, ὡς περ ὕλαις διαφερέσαις. ὅθεν ἔτε λύπη τοῖς ἀνευ πάθος λογισμοῖς ἔνεστιν, ἔτε ὡς περ ἐμβιαζόμενοι παρὰ γνώμην αἰρῶνται θύκτερον, ἀν μὴ νῆ Δία λαυθάνη πάθος τι πρῆσηρητὸν ὡς περ ἐπὶ ζυγῷ. καὶ γὰρ τῷτο συμβαίνει πολλαῖς, ἔ

λο-

¹ Restituit τῷ πάθει — ἔτε, quas voces R. omittit. Petav. ἔτε τὸ παθητικὸν ἀνήρηκεν; Ald. & Bas. ἔτε τῷ παθητικὸν ἀνήρηκεν; Turn. V. ἔτε τῷ πάθει τῷ λόγῳ.

² R. sup. καὶ ἅμα ἔν ἐστι.

λογισμῶ τινος πρὸς λογισμὸν, ἢ ἀλλὰ Φιλοτιμίας, ἢ Φιλο-
 νειτίας, ἢ χάριτος, ἢ ζήλοτυτίας, ἢ δέος ἀντιβαίνου-
 τας, οἶδαί τινα ¹ λόγων εἶναι δεῖν διαφορᾶν ὡσπερ
 ἐν τέτοι·

Αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι ².

καί·

Τὸ μὲν σφαγήναι δεινὸν, εὐκλειαν δ' ἔχει·

Τὸ μὴ θανεῖν δέ, δειλὸν, ἠδουή δ' ἐνι.

καί· περὶ τὰς κρίσεις δὲ τῶν συμβολαίων ὑποτρέχοντα
 τὰ πάθη τὴν πλείστην ἐμποιεῖ διατριβήν· καί· περὶ τὰ
 συμβέβια τῶν βασιλέων οἱ πρὸς χάριν λέγοντες, ε-
 δεῖν κρίσεων τῇ ἐτέρᾳ συναγορεύουσιν, ἀλλὰ πάθει τινὶ
 προστίθενται παρὰ τὸν τῆ συμφέροντος λογισμὸν· διὸ
 τὰς ῥήτορας ἐν ταῖς ἀριστοκρατίαις οἱ ἄρχοντες ἐκ εἴωσι
 παθαίνεσθαι· ῥέπει γὰρ εὐθεῖαν ῥοπήν ὁ ἀπαθὴς λογισ-
 μὸς ἐπὶ τὸ δίκαιον· ἂν δὲ πάθος ἐγγένηται, μάχην
 ποιεῖ καί· διαφορᾶν τὸ ἠδόμενον καί· τὸ ἀλγῶν πρὸς τὸ
 κρῖνον καί· τὸ βελευόμενον· ἐπεὶ διὰ τί τοῖς ἐν Φιλοσο-
 φία σκέμμασιν ἔ· πρόσθεσι τὸ μετὰ λύπης ὑπὸ τῶν ἐτέ-
 ρων ἄγεσθαι καί· μετατίθεσθαι πολλὰκις, ἀλλ' αὐτὸς τε
 Ἀριστοτέλης, Δημοκρίτος τε καί· Χρύσιππος ἐνια τῶν
 πρόσθεν αὐτοῖς ἀρεσκόντων ἀθορύβως καί· ἀδήκως καί·
 μετ' ἠδουῆς ἀφείσαν ³; ὅτι τῷ θεωρητικῷ καί· μαθημα-
 τικῷ τῆς ψυχῆς, πάθος ἐδὲν ἀνδέσθηκεν, ἀλλ' ἀτρεμεῖ
 καί· ἔ· πολυπραγμονεῖ τὸ ἄλογον ἐν τέτοις· διὸ πρὸς
 τὸ ἀληθές ὁ λογισμὸς, ὅταν φανῆ, προέμενος τὸ ψευ-
 δος, ἀσμένως ἀπέκλινεν ⁴. ἐν αὐτῷ γὰρ ἐσιν, ἐκ ἐν
 ἐτέρῳ, τὸ πειθόμενον καί· μεταπειθόμενον· αἱ δὲ πραγ-

Cc 5

ματι-

¹ Dedi sic e Turn. V. Anon. pro vulg. διὰ. W. susp. δῆ.
 R. ὁ οἶδαί· δεῖ λόγ. εἴ. Petav. διὰ λόγων.

² Iliad. 7, 93.

³ R. adnotat, Grammaticos praecipere ἀφείσαν, nulla ido-
 nea causa. Quod equidem noverim, scribunt ἀφῆσαν.

⁴ Petav. ἐπέκλινεν; deinde δαῖται; & δυσωδῖαν.

ματικά βελαί καὶ κρίσεις καὶ δαίται τῶν πολλῶν ἐμπαθεῖς ἔσαι, δυσοδίαν τῷ λόγῳ παρέχουσι καὶ δυσκολίαν, ἐνισχομένῳ καὶ ταραττομένῳ περὶ τὸ ἄλογον, ἀνταῖρον αὐτῷ μεθ' ἡδονῆς τινος, ἢ δέου, ἢ λύπης, ἢ ἐπιθυμίας. καὶ τέτων κριτήριον ἢ αἰδήσις ἐστὶν ἀμφοτέρων ἐφαπτομένη· καὶ γὰρ ἂν περιγένηται θάτερον, ἢ ἀνήρηκε θάτερον, ἀλλ' ἐφέλκεται καταβιαζόμενον καὶ ἀντιτεῖνον. ὁ γὰρ νεθετῶν αὐτῶν¹ ἐρωῦντα, χρῆται τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ἀμφοτέρων ἐνότων ἅμα τῇ ψυχῇ, καθάπερ χειρὶ, φλεγμαῖνον ἕτερον μέρος πιέζων, καὶ δευῖν ὄντων καὶ διαφερόντων ἐπαιδανόμενος. ἐν μέντοι ταῖς ἀπαθείσι βελαῖς καὶ σκέψεσιν, οἷας ἔχει μάλινα τὸ θεωρητικόν, ἂν μὲν ἴσαι μένωσιν, ἢ γέγονε κρίσις, ἀλλὰ ἀπορία, εἰσις ἔσα καὶ μονῆ² διανοίας ὑπὸ ἐναντίων λόγων³. ἂν δὲ ῥοπή γένηται πρὸς θάτερον, ἢ κρατήσασα τὴν ἑτέραν λέλυκεν, ὥσε μὴ λυπεῖν μηδὲ ὑπεναντιῶθαι πρὸς τὴν δόξαν. ὅπως δὲ λογισμῷ μὲν ἀντικεῖσθαι λογισμῷ δοκῆντος, ἢ γίνεται δευῖν καὶ ἑτέρων αἰδήσις, ἀλλὰ ἐνός τινος ἐν διαφόροις γινόμενα φαντασθαισι· ὅταν δὲ τὸ ἄλογον μάχῃται τῷ λογισμῷ, μήτε κρατεῖν ἀλύπως μήτε κρατεῖσθαι πεφυκός, εὐθὺς ὡς⁴ δύο δίστησι τῇ μάχῃ τὴν ψυχὴν, καὶ ποιεῖ τὴν διαφορὰν πρόδηλον.

VIII. Οὐ μόνον τοίνυν ἀπὸ τῆς μάχης, ἀλλ' ἐδὲν ἦτον ἀπὸ τῆς ἀκολαθίας⁵ κατίδοι τις ἂν τὴν παθητι-

¹ Dedit αὐτῶν e Turn. & V. pro vulg. αὐτῶν. Dedit idem W.

² Cum W. restitui sic e Bas. & Xyl. probante R. Vulgo μόνῃ.

³ Vulgo παθῶν. W. censet hanc vocem cum Anon. & varia lesione Editionis Gr. lat. ad calcem, mutandam in πειθανῶν vel λόγων. Sic nimirum legitur in ind. var. „πειθανῶν Interpretes. puto λόγων.“ Dedit hoc, cum παθῶν nullum hic queat habere locum.

⁴ R. mavult εὐθὺς εἰς δ. quamquam vulgata possit defendi.

⁵ R. docente, ἀκολαθία est modus se convenienter decretis suis gerendi & ductui iudicii sui obsequendi.

θητικὴν ἀρχὴν τῆς λογικῆς ἔσαν ἑτέραν. ἐπεὶ Ἰ γὰρ ἔσι μὲν ἐρῶν εὐφυῆς πρὸς ἀρετὴν καὶ γενναῖα παίδος, ἔσι δὲ Φαύλα καὶ ἀκολάστια, συμβαίνει δὲ θυμῷ χρῆσθαι μὲν ἀλόγως πρὸς παῖδας αὐτῆ καὶ γονεῖς, χρῆσθαι δὲ ὑπὲρ γονέων καὶ παιδῶν δικαίως πρὸς πολεμικοὺς καὶ τυράννους. ὡσπερ ἐπεὶ μάχης καὶ διαφορᾶς τῆ πάθος πρὸς τὸν λογισμὸν αἰδήσις ἔστιν, ἕτως ἐνταῦθα πειθῆς καὶ ἀκολαστίας, οἷον ἐπιβρόοντος καὶ συνεπιδιδόντος ². ἔτι ³ τοίνυν καὶ γυναῖκα γήμας κατὰ νόμους ἀνὴρ ἐπιεικῆς διανοεῖται περιέπειν καὶ συνεῖναι δικαίως καὶ σωφρόνως, χρῶν δὲ τῆς συνηθείας ἐντελέσεως ⁴ πάθος αἰδιάνεται τῶν λογισμῶν τὸ φιλεῖν καὶ τὸ ἀγαπᾶν ἐπιτεινόμενον. ὡσπερ αὖ καὶ ⁵ νέοι διδασκάλους ἐντυχόντες ἀσειοῖς, ὑπὸ χρείας τὸ πρῶτον ἔπονται καὶ ζηλῶσιν, ὑπερον δὲ καὶ φιλέσιν, ἀντὶ γνωρίμων καὶ μαθητῶν ἔρασαι καλέμενοι καὶ ὄντες. τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ πρὸς ἄρχοντας ἐν πόλεσι χρηστὰς, καὶ γείτονας, καὶ κηδεσῶν. ἀρξάμενοι γὰρ ὑπὸ χρείας τινὸς καθηκόντως ἀλλήλοις ὀμιλεῖν, ἐπειτα λανθάνουσιν εἰς τὸ φιλεῖν ὑποφερόμενοι, συνεπισπασαμένους τῆ λογισμῆ καὶ συναναπεισαντος τὸ παθητικόν. ὁ δ' εἰπών.

Αἰδώς τε· δισσαὶ δ' εἰσίν, ἡ μὲν ἐ κακῆ,

Ἡ δ' ἀχθος οἴκων ⁶.

ἄρ' ἐ δῆλός ἐστι συνηθημένος ἐν ἑαυτῷ τῆτο τὸ πάθος πολ-

1 Facile esse, R. monet, reponere ἐκεῖ, sed non satisfacere.

2 Restitui hanc vocem ex Ald. Bas. Steph. Petav. cum W. probante R. Subintelligendum ἑαυτὸν. Pro ἐπιβρόοντος W. suscipit ἐπιτρέποντος vel ἐπιτρέποντος.

3 Dedi ἔτι e R. & W. mente pro vulg. ἐπεὶ.

4 Mez. ἐντελέσεως, & deinde ἐπιγιγνώμενον pro ἐπιτείν. Utrumque W. probat.

5 Xyl. MS. ὡσπερ ἔν. Turn. V. deinde καθήκοντες pro καθηκόντως.

6 Ald. Bas. εἰκων. Xyl. e MS. correxit.

πολλάκις, παρὰ τὸν λόγον ὄνομα καὶ μελήσει¹ και-
ρὸς καὶ πράγματα λυμαινόμενον;

IX. Οἷς καὶ ἔτοι τὸν τρόπον τινὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν²
ὑπείκοντες, αἰδεῖσθαι τὸ αἰχλύνεσθαι καλῶσι, καὶ τὸ ἡδε-
σθαι χαίρειν, καὶ τὰς Φόβας εὐλαβείας. ταύτην μὲν
ἔθενός ἂν αἰτιασαμένους τὴν εὐφημίαν, εἰ τὰ³ αὐτὰ πά-
θη προστιθέμενα μὲν τῷ λογισμῷ τέτοις καλῶσι τοῖς
ὀνόμασι, μαχόμενα δὲ καὶ βιαζόμενα τὸν λογισμὸν
ἐκείνοις. ὅταν δὲ δακρύοις ἐλεγχόμενοι καὶ τρόμοις καὶ
χρόας μεταβολαῖς, ἀντὶ λύπης καὶ Φόβας δηγμῶς τινος
καὶ συνεύρσεις⁴ λέγωσι, καὶ προθυμίας τὰς ἐπιθυμίας
ὑποκορίζονται, σοφιστικὰς δοκῶσιν, ἔ Φιλοσόφους δικαίω-
σεις⁵ καὶ ἀποδράσεις ἐν τῶν πραγμάτων μηχανᾶσθαι
διὰ τῶν ὀνομάτων. καίτοι πάλιν αὐτοὶ τὰς τε χαραὶς
ἐκείνας καὶ τὰς βεβλήσεις⁶ καὶ τὰς εὐλαβείας, εὐπα-
θείας

¹ Bas. Petav. μελήσει. Xyl. correxit.

² Sic R. cum Xyl. dari voluit, dedique cum w. e Turn. V.
E. Mez. pro vulg. ἐνέργειαν. Cum in Ald. & Bas. legatur οὗ
καὶ αὐτοῖς; Xyl. legendum censuit ἢ καὶ αὐτοῖς. E Turn. idem
affertur, vel οἷς καὶ αὐτοί.

³ Vulgo εὐφημίαν. ἔτα. Correxī haec e mente Xyl. &
R. codd. Petav. Turn. V. B. E. cum w.

⁴ Intactam hanc vocem relinquere, satius duxi, cum adeo
nil certi adfit, unde vera lectio colligi queat. Xyl. συνεργίσεις
legit, quod interpretatur agitationem quandam ac conturbatio-
nem aut conquassationem, ut cum in olla quae coquantur, tu-
dicula vel cochleari exagitantur, ab ἔοργή cochlear, unde ἔορ-
γίζεσθαι, durch einander rühren. R. susp. συνερείσεις, i. e.
συνιζήσεις, angustias, quando animus in semet subsidit & com-
primitur atque coardatur. Petav. συνεοόσεις; Turn. V. συνώσεις,
ἀναχωρήσεις; Anon. συνώσεις; W. vel idem legendum suspica-
tur, vel συνεπάρσεις. B. habet συν σεας mediis literis omiffis
& spatio relicto.

⁵ Sic Steph. dedit. Ald. & Bas. διακαύσεις, de qua voce Xyl.
dubitavit, suspicans διακρύσεις. Petav. δικαύσεις.

⁶ R. monet, βεβλήσεις posse ad praecedens προθυμίας referri,
& pro ejus synonymo haberi, addens, fuisse, cum μελλή-
σεις conjecerit, & cum εὐλαβείας pro aequipollente habuerit.

θείας καλῶσιν, ἐκ ἀπαθείας, ὀρθῶς ἐνταῦθα χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι. γίνεται γὰρ εὐπάθεια τῷ λογισμῷ τὸ πάθος ἐκ ἀναιρέντος, ἀλλὰ κοσμηέντος καὶ τάττοντος ἐν τοῖς σωφρονῶσιν. οἱ δὲ Φαῦλοι καὶ ἀκρατεῖς τί πάχουσι; ὅταν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα κρίναντες Φιλεῖν, ἀντὶ τῷ ἐρωμένῃ καὶ τῆς ἐρωμένης μὴ δύνωνται, τὴν δὲ ἐταίρην καὶ τὸν κόλακα κρίναντες ¹, εὐδὺς καὶ Φιλῶσιν. εἰ γὰρ τὸ πάθος ἦν κρίσις, ἔδει τῇ τῷ Φιλεῖν χρῆναι καὶ μισεῖν κρίσει, τὸ Φιλεῖν ἔπεδαι καὶ τὸ μισεῖν· νυνὶ δὲ συμβαίνει τάναντία, ταῖς μὲν προστιθεμένῃς τῷ πάθους κρίσεσι, ταῖς δὲ ἀπειθῆντος. ἢ καὶ Φασὶν αὐτοὶ τῶν πραγμάτων ἐκβιαζομένων, ἔπασαν εἶναι κρίσιν πάθος, ἀλλὰ τὴν κινήτικὴν ὀρυγῆς βιαίᾳ καὶ πλεοναζέσης· ὁμολογῶντες ἕτερον εἶναι τὸ κρῖνον καὶ τὸ πάχον ἐν ἡμῖν, ὡσπερ τὸ κινῆν καὶ τὸ ² κινῶμενον. αὐτὸς τε Χρῦσιππος ἐν πολλοῖς ὀριζόμενος τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἔξεις ἀκολαθητικὰς τῶ ἀίρῃντι λόγῳ, δῆλός ἐστιν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὁμολογεῖν ἀναγκασζόμενος, ὡς ἕτερόν ἐστι τὸ ἀκολαθῆν ἐν ἡμῖν τῷ ἢ ἀκολαθεῖ πειθόμενον, ἢ πάλιν μάχεται μὴ πειθόμενον.

X. Ἰσα τοίνυν τὰ ἀμαρτήματα πάντα καὶ πάσας τιθέμενοι τὰς ἀμαρτίας, εἰ μὲν ἄλλη πη παρορῶσι τὸ ἄλληθές, ἐν ἐσι καιρὸς ἐν τῷ παρόντι διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς πλείοσι ³ φαίνονται κομιδῇ παρὰ τὴν ἐνάργειαν ἐνίσταμενοι τῷ λόγῳ. πᾶν μὲν γὰρ πάθος ἀμαρτία κατ' αὐτὸς ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ⁴ λυπόμενος, ἢ φοβόμενος, ἢ ἐπιθυμῶν,

¹ Mez. κρίναντες χρῆνον Φιλεῖν — κόλακα μισεῖν χρῆνας κρίναντες, quod W. probabile censet. R. pro seq. εὐδὺς susp. leg. φυγεῖν — postquam fugere amicam & adulatorem decrevere, non tantum non fugiunt, sed etiam amant.

² Voces κινῆν καὶ τὸ a Steph. & rell. edit. omittas restitui ex Ald. Basf. Petav. Eisdem R. desideravit, deditque W. e consensu omnium librorum.

³ R. susp. ἐν δὲ τοῖς πάθεσι, quod Kaltw. probat.

⁴ Vulgo ὁ πᾶς. Restitui ordinem vocum harum, qualis est in Basf. Petav. & quem voluit R.

θυμῶν, ἀμαρτάνει. μεγάλαι δὲ τῶν παθῶν διαφοραὶ
 κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὀρῶνται. τίς γὰρ ἂν Φαίη
 τὸν Δόλωνος Φόβον ἴσον εἶναι τῷ Αἴαντος, ἐντροπαλι-
 ζομένῃ καὶ βιάδην ἀπιόντος ἐκ τῶν πολεμίων, ὀλίγον γό-
 νυ γυνὸς ἀμειβοντος ¹; ἢ τῇ Πλάτωνος ἐπὶ Σωκράτει
 τελευτήσαντι λύπη, τὴν Ἀλεξανδρῶν διὰ Κλεῖτον, ἑαυ-
 τὸν ἀνελεῖν ὀρμήσαντος; ἐπιτείνονται γὰρ ἔμετρίως
 καὶ τῷ παρὰ λόγον αἰ λύπαι· καὶ τὸ παρ' ἐλπίδα
 σύμπλωμα, τὲ κατὰ λόγον ὀδυνηρότερον· εἰ προσδοκῶν
 εὐημερᾶντα καὶ θαυμαζόμενον ὄψεσθαι, πυθοῖτο κατ-
 εσρεβλωμένον, ὡς Φιλῶταν Παρμενίων ². θυμῷ δὲ τίς
 ἂν εἴποι πρὸς Ἀνάξαρχον ἴσω κευρηθῆναι Νικοκρέοντα
 καὶ πρὸς Φιλήμονα Μάγαν ³, ἀμφοτέρων λοιδορηθέν-
 τας ὑπ' αὐτῶν; ὁ μὲν γὰρ ὑπέροισ σιδηραῖς κατέπλισσε
 καὶ κατέκοπλεν ἐκεῖνον· ὁ δὲ τῷ Φιλήμονι τὸν δῆμιον
 ἐπέλευσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιθεῖναι γυμνὴν τὴν μά-
 χαιραν, εἶτα ἀφείναι. διὸ καὶ νεῦρα τῆς ψυχῆς τὸν
 θυμὸν ὁ Πλάτων προσεῖπεν, ὡς ἐπιτεινόμενόν τε πι-
 κρῆ καὶ πρᾶοῦτι χαλῶμενον. ταῦτα τῶν καὶ τὰ
 τοιαῦτα διακροόμενοι, τὰς ἐπιτάσεις τῶν παθῶν καὶ
 τὰς ⁴ σφοδρότητας ἔφασι γίνεσθαι κατὰ τὴν κρίσιν,
 ἐν ἣ τὸ ἀμαρτητικόν, ἀλλὰ τὰς λήξεις ⁵ καὶ τὰς συ-
 σολὰς καὶ διαχύσεις εἶναι τὰς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον
 τῷ λόγῳ ⁶ δεχομένας. καίτοι καὶ περὶ τὰς κρίσεις φαί-
 νονται γινόμεναι διαφοραί· τὴν τε γὰρ πενίαν οἱ μὲν
 ἔκακόν, οἱ δὲ καὶ μέγα κρίνεσι κακόν, οἱ δὲ γε καὶ
 μέγι-

1 Cf. Hom. II. VII, 375. sq. & XI, 543. sq.

2 Cf. Curt. L. 6. c. 11.

3 Cf. de his Diog. Laërt. IX, 10. & Plut. de ira cohiben-
da, cap. IX.

4 Petav. h. l. omittit τὰς.

5 R. fusp. legendum δῆξας aut πλήξας, vel potius aliquid
deesse ei videtur. Camerar. conjicit δῆξας, ut & Amiot. ver-
tit. W. fusp. δόξας.

6 Mez. & R. legi volunt τῷ ἀλόγῳ.

μέγισον, ὡς καὶ κατὰ τῶν πετρῶν καὶ κατὰ τῆς θαλάττης ὠθεῖν ἑαυτὰς· τὸν τε θάνατον οἱ μὲν ἀγαθῶν σερήσει μόνον, οἱ δὲ, καὶ τιμωρίαις αἰώνιοις ὑπὸ γῆν, καὶ κολασμοῖς Φρικιώδεσι, κακὸν εἶναι νομίζουσιν· ἢ τε τῆ σώματος ὑγεία τοῖς μὲν ὡς κατὰ φύσιν καὶ χρῆσιμον ἀγαπᾶται, τοῖς δὲ τῶν ὄντων δοκεῖ μέγισον ἀγαθόν· ἔτε γὰρ πλέτε χάριν ἢ τεκέων, ἔτε τὰς ἰσοδαίμονος ἀνδράποισ βασιλίδος ἀρχᾶς ¹, τελευτῶντες δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνόνητον ἡγνῶνται, τῆ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος· ὡς φαίνεσθαι καὶ περὶ τὰς κρίσεις αὐτάς, τὰς μὲν μάλλον, τὰς δὲ ἤτλον ἀμαρτάνοντας. ἀλλὰ ἔτε το νῦν διελεγμένον ², ἐκεῖνο δ' ἐκ τέτε ληπλέον, ὅτι συγχαρᾶσι καὶ αὐτοὶ τῆς κρίσεως ἕτερον εἶναι τὸ ἄλογον· καθ' ὃ φασι γίνεσθαι τὸ πάθος σφοδρότερον καὶ μείζον, ἐρίζοντες πρὸς τένομα καὶ τὸ ῥῆμα, τὰ δὲ πράγματα δίδόντες τοῖς διαφέρειν τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον τῆ λογισμένον καὶ κρίνοντος ἀποφαινομένοις. ἐν δὲ τοῖς περὶ ἀνομολογίας ³ ὁ Χρύσιππος εἰπὼν, ὅτι τυφλὸν ἔστιν ἡ ὀργή, καὶ πολλάνις μὲν ἐκ ἑᾶ ὀργῶν τὰ ἐμφανῆ, πολλάνις δὲ τοῖς καταλαμβανόμενοις ἐπιπροσθεῖ· μικρὸν
προ-

¹ Vulgo τὰς — ἀρχᾶς. R. id corrigendum monuit. De di τὰς — ἀρχᾶς cum W. ex Ald. In Bas. & Xyl. τὰς in τὰς abiit. Steph. τὰς — ἀρχᾶς. Locus ex Paeane Ariphronis ap. Athen. XVII. fin. R. post ἀρχᾶς deesse fufp. μέγα ὄφελος ἡγνῶνται.

² Secutus sum W. sic dantem e B. pro vulg. διαλεκτικόν.

³ R. legi vult ἀνωμαλίας, his additis: „celebres fuere quondam Chrysiippi sex libri περὶ τῆς κατὰ τὰς λέξας ἀνωμαλίας, in quibus, auctore Varrone, propositum habuit ostendere, similes res dissimilibus verbis & similibus dissimiles esse notatas vocabulis. v. Menage ad Diog. Laërt. 7, 192. qui non debuerat p. 346. vulgatae hic loci pravae lectioni patrocinari, & scriptum περὶ ἀνομολογίας, quod nullum fuit, a libris περὶ ἀνωμαλίας, qui fuerunt, distinguere.“ Xyl in margine versionis vulgatam explicat de diffensione partium animi. Interpres Turn. V. ἀνομίας.

προελθών. Τὰ γὰρ ἐπιγιγνώμενα (Φησί) κηθη, ἐκκρῆσι
τὰς λογισμῶν, καὶ τὰ ὡς ἐτέρως Φαινόμενα, βιαίως προ-
ωθῆντα ἐπὶ τὰς ἐναντίας πράξεις· εἶτα χρῆται μάρτυρι
τῷ Μενάνδρῳ, λέγοντι·

Οἷ μοι τάλας ἔγωγε, πᾶ ποτε Φρένες

Ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι

Τὸν χρόνον, ἔ ταυτ', ἀλλ' ἐκεῖνα, αἰρέμεθα ¹.

καὶ πάλιν ὁ Χρῦσιππος προελθών. Τῶ λογικῶ (Φησί)
ζῶε Φύσει ἔχοντος προσχρῆσθαι εἰς ἕκαστα τῷ λόγῳ,
καὶ ὑπὸ τῆς κωβερνᾶσαι, πολλάνικς ἀποσρέφεται αὐ-
τὸν ἡμᾶς, ἀλλῆ βιαιοτέρα Φορᾶ χρωμένως· ὁμολογῶν
τὸ συμβαῖνον ἐκ τῆς πρὸς τὸν λόγον τῆ πάθης διαφο-
ρῶς, ἐπεὶ καὶ γελοῖόν ἐστιν, ἢ Φησι Πλάτων, αὐτὸν
τινα λέγειν αὐτῆ κρείττονα, καὶ πάλιν χειρόνα· καὶ τὸν
μὲν, κρατῆντα ἑαυτῆ, τὸν δὲ, μὴ κρατῆντα ².

XI. Πῶς γὰρ οἶόν τε τὸν αὐτὸν αὐτῆ κρείττονα
εἶναι καὶ χειρόνα; ἢ κρατεῖν ἅμα καὶ κρατεῖσθαι; μὴ
τρόπον τινὰ διττῶ πεφυκότος ἕκαστε, καὶ τὸ μὲν χειρόν
ἐν ἑαυτῷ, τὸ δὲ βέλτιον ἔχοντος; ἔτω γὰρ ὁ μὲν τῶ
βελτίονος οὐκ ἐπὶ τῷ χειρὶ χρωμένος, ἐγκρατῆς ἑαυ-
τῆ καὶ κρείττων ἐστίν· ὁ δὲ τῷ ἀκολάσῳ καὶ ἀλόγῳ τῆς
ψυχῆς ἐπόμενον περιορῶν καὶ ὑπηρετῶν τὸ κρείττον, ἡτ-
των ἑαυτῆ καὶ ἀκρατῆς λέγεται, καὶ παρὰ Φύσει δια-
καίμενος. Φύσει γὰρ προσήκει θεῖον ὄντα τὸν λογισμὸν,
ηγεῖσθαι καὶ ἀρχεῖν τῶ ἀλόγε, καὶ τὴν γένεσιν αὐτόθεν
ἔχοντος ἐκ τῶ σώματος· ὡ ³ καὶ συνεξομοῖσθαι καὶ
κοινωνεῖν παθῶν καὶ ἀναπίμπλασθαι πέφυκεν, ἐνδεδυ-
κῶς

¹ Xyl. e metri ratione & loci sententia legendum censuit: τὸν
χρόνον, ὅτ' ἔ ταυτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρέμεθα. Mez. & Bentl. con-
fentiunt. W. probat. Salmaf. quoque emendat τὸν χρόνον ὅτ' ἔ.
R. mavult ὄν' ἔ ταυτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρέμεθα.

² Frst. & R. κρατῆντος. Restitui priorem lectionem.

³ Sic dandum monuit R. e Petav. dedique cum W. adsen-
tientibus Pol. Schott. Anon. Mez. — cui etiam scil. corpori.

ζωὸς αὐτῶ καὶ καταμεμιγμένος ¹, ὡς δηλῶσιν αἱ ὀρμαὶ
 πρὸς τὰ σωματικὰ κινέμεναι, καὶ σφοδρότητας ἐν ταῖς
 τῷ σώματος μεταβολαῖς καὶ κινήσεις λαμβάνεσθαι. διὸ
 νέοι μὲν καὶ ὄξεῖς καὶ ἰταμοὶ περὶ τὰς ὀρέξεις διά-
 πυροὶ καὶ οἰσράδεις αἵματος πλήθει καὶ θερμότητι τῶν
 δὲ πρεσβυτῶν ἢ περὶ τὸ ἦπαρ ἀρχὴ ² τῷ ἐπιθυμητικῷ
 κατασβέννυται, καὶ γίνεται μικρὰ καὶ ἀδενής· ἰχθυεὶ δὲ
 μᾶλλον ὁ λόγος τῷ παθητικῷ τῷ σώματι συναπομαραι-
 νομένε. τῆτο δὲ ἀμέλει καὶ τὰς τῶν θηρίων ἡθοιοιεῖ
 πρὸς τὰ πάθη φύσεις. ἔ γὰρ ὀρθότητι δεξάν, ἐδὲ φαι-
 λότητι δῆπρ, τοῖς μὲν ἀλκαῖ καὶ ὀρμαὶ πρὸς τὰ φαι-
 νόμενα δεινὰ περίστανται, τοῖς δὲ ἀμήχανοι πῖοται καὶ
 φόβοι τῆς ψυχῆς· ἀλλὰ αἱ περὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ πνεῦ-
 μα καὶ τὸ σῶμα δυνάμεις τὰς τῶν παθῶν διαφορὰς
 ποιεῖσιν, ὡσπερ ἐκ ῥίζης, τῷ παθητικῷ τῆς σαρκὸς ἀνα-
 βλασάνοντος καὶ συναναφέροντος τὴν ποιότητα καὶ τὴν
 κρίσιν ³. τῷ δὲ ἀνθρώπῳ ταῖς μὲν παθητικαῖς ὀρμαῖς
 τὸ σῶμα συμπαθεῖν καὶ συγκινέμενον ἐλέγχουσι ἠχρό-
 τητες, ἐρυθήματα, τρόμοι, πηδήσεις καρδίας, διαχύ-
 σεις αὐτῶ πάλιν ἐν ἐλπίσιν ἡδονῶν καὶ προσδοκίαις· ὅταν
 δὲ μὴ μετὰ πάθος, ἀλλ' αὐτὸ κατ' αὐτὸ ⁴ κινῆται τὸ
 διανοητικόν, ἡσυχίαν ἄγει τὸ σῶμα καὶ καθέστηκεν, ἔτε
 κοινωνεῖν, ἔτε μετὸν αὐτῶ τῆς ἐνεργείας τῷ φρονεῖντος,
 εἰ τῷ ⁵ μαθηματικῷ συνεφέπλοιο, μηδὲ συμπαλαμ-
 βάνοι

¹ Vulgo ἐνδεδικός — καταμεμιγμένος. Corrigi id necesse
 erat, ut redeat ad λογισμὸς. W. voluit ἐνδεδικώς & καταμειγνύ-
 μινος, id quod vertere Camerar. monet.

² R. susp. ἀκμή, monens tamen, femolle vulgatae, quae de-
 fendi queat, controversiam facere.

³ Interpres, Tu n. V. τὴν διάρρισιν. W. cum Camerar. le-
 gi vult κρῆσιν.

⁴ Dedi sic e Petov. pro vulg. κατ' αὐτὸ. Idem W. recepit.

⁵ Ald. Bas. ἢ τῷ μαθ. Turn. V. εἰ δὲ vel εἴ τε. R. susp.
 εἰ τῷ παθητικῷ μὴ συνεφέπλοιο, quod W. probat — si par-
 zent mentis commoveri facilem simul non astringat.

βάνοι¹ τὸ ἄλογον· ὥσε καὶ τέτω² δύο ὄντα δηλῆσαι καὶ διαφέροντα ταῖς δυνάμεσιν ἀλλήλων.

XII. Καθόλα δὲ τῶν ὄντων αὐτοὶ τὴν Φασι καὶ δῆλόν ἐσιν, ὅτι τὰ μὲν ἔξει διοικεῖται, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ἀλόγῳ ψυχῇ, τὰ δὲ καὶ³ λόγον ἔχουσα καὶ δίκνοϊαν· ὧν ὁμῶς τι πάντων ὁ ἄνθρωπος μετέχῃ, καὶ γέγονεν ἐν πάσαις ταῖς εἰρημέναις διαφοραῖς· καὶ γὰρ ἔξει συνέχεται, καὶ φύσει τρέφεται, καὶ λόγῳ χρῆται καὶ διανοίᾳ. μέτεσιν ἔν αὐτῷ καὶ τῷ ἀλόγῳ, καὶ σύμφυτον ἔχει τὴν τῷ πάθῃ ἀρχὴν, ἐκ ἐπισώδιον, ἀλλὰ ἀναγκασίαν ἔσαν, ἐδὲ ἀναιρετέαν παντάπασι, ἀλλὰ θεραπεσίας καὶ παιδαγωγίας δεομένην. ὁθεν ἔθρῳκιον, ἐδὲ Λυκέργειον⁴ τῷ λόγῳ τὸ ἔργον ἐστὶ, συνεκκόπῃ καὶ συνδιαφθεῖρειν τὰ ἠφέλιμα τοῖς βλαβεροῖς τῷ πάθῃ, ἀλλὰ, ἢ περ ὁ Φυτάλιος θεὸς καὶ ἡμερίδης, τὸ ἄγριον πολεῖσαι, καὶ ἀφελεῖν τὴν ἀμετρίαν, εἶτα τιθασσεύειν καὶ περιέτασαι τὸ χρήσιμον. ἔτε γὰρ οἶνον, οἱ φοβέμενοι τὸ μεθύειν, ἐκχέουσιν, ἔτε πάθος, οἱ δεδιότες τὸ ταρακτικόν, ἀναιρῶσιν, ἀλλὰ κεραυνῶσιν. καὶ γὰρ καὶ⁵ βοῶν καὶ ἵππων τὰ πηδήματα καὶ τὰς ἀφηνιασμάς, ἔτε τὰς κινήσεις ἐδὲ τὰς ἐνεργείας ἀφαιρῶσιν· καὶ τοῖς πάθῃσι δεδαμασμένοις χρῆται καὶ χειροῖς ἐσιν ὁ λογισμὸς, ἐκ ἐκνευρίσας ἐδὲ ἀκλεμῶν παντάπασι τῆς ψυχῆς τὸ ὑπηρετικόν.

Ἔφ' ἄρμασι γὰρ ἵππος,

ὥς φησι Πίνδαρος,

Ἐν δ' ἄρότρῳ βῆς. κἄπρῳ δὲ βαλεύοντα⁶ φόνον,
Κύνα χρῆ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

ὧν

1 Turn. V. συμπαραλαμβάνα.

2 Ald. Baf. Petav. τέτο.

3 Petav. omittit hoc καὶ.

4 v. Apollodor. biblioth. III, 5. Hom. Iliad. VI, 130. sq.

5 Posterioris καὶ omittit Petav.

6 R. maluit βαλεύοντι, *apro necem meditantē, istum inferre studenti & rationem inferendi istus excogitanti.* Haber

ὧν πολὺ χρησιμώτερα τὰ τῶν παιδῶν θρέμματα τῶ λο-
γισμῶ συμπαρόντα καὶ συνεπιτείνοντα ταῖς ἀρεταῖς. ὁ
θυμὸς τῆ ἀνδρείᾳ μέτριος ὧν, ἡ μισοπονηρία τῆ δικαιο-
σύνη, καὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τὰς παρ' ἀξίαν εὐτυχεύοντας,
ὅταν ἅμα ἀνοίᾳ καὶ ὑβρεὶ Φλεγόμενοι τὴν ψυχὴν ἐπι-
χέσεως δέωνται. Φιλίας δὲ Φιλοσοργίαν, ἡ Φιλανθρω-
πίας ἔλεον, ἡ τὸ συγχαίρειν καὶ συναλγεῖν εὐνοίας ἀλη-
θινῆς, ἐδὲ βεβλόμενος ἂν τις ἀποσπάσειεν, ἐδ' ἀποτή-
ξειεν ¹. εἰ δὲ οἱ τὸν ἔρωτα τῆ ἔρωτομανίᾳ συνεπιβάλ-
λοντες ἀμαρτάνουσιν, ἐδὲ οἱ τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὴν Φιλ-
αργυρίαν ψέγοντες κατορθῶσιν. ἀλλ' ὅμοιον τι πρᾶτ-
τασι τοῖς τὸ τρέχειν διὰ τὸ προσπλάσειν, καὶ τὸ βάλ-
λειν διὰ τὸ ὑπερβάλλειν ἀναιρέσει, καὶ πρὸς τὸ ἄδειν το-
παραπάαν διὰ τὸ ἀπάδειν ἀπεχθῶς ἔχουσιν. οἷον γὰρ ἐν
Φθόγγοις μυσικὴ τὸ ἐμμηλὲς ἐν ἀναιρέσει βαρύτητος καὶ
ὀξύτητος, ἐν δὲ σώμασιν ἰατρικὴ τὸ ὑγιεινὸν, ἔ Φθορᾶ
θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ἀλλὰ συμμετρίαις ² καὶ
ποσότητι κραδεῖσῶν ἀπεργάζεται, τοιῶτον ἐν ψυχῇ τὸ
μικρῶν ³, ἐγγενομένης ὑπὸ λόγε ταῖς παιθητικαῖς δυνά-
μεσι καὶ κινήσεσιν ἐπιειθείας καὶ μετριότητος. οἰδῶντι
γὰρ οἶκιε καὶ Φλεγμαίνοντι σώματι τὸ περιαλγεῖν καὶ
περιχαρὰς καὶ περίφοβον ⁴ τῆς ψυχῆς, ἔ τὰ χαῖρον,
Dd 2 ἐδδ

id Petav. nec non Ald. Bas. Xyl. E. Venet. 1. 2. — βελούον-
τα prodit e Steph. nec dissentiunt B. Venet. 3. Legitur idem
in lib. de tranquill. animi, c. 13. ubi hic Pindari locus plenius
repetitur. Cf. Schneid. fragm. Pindar. p. 59.

¹ Bas. ἀποδήξαι, quod est, Xyl. interprete, sed non pro-
bante, & ἀποτήξαι, quod Steph. dedit, legente, mordicus
avellere, demordere. R. susp. ἀποδῆξαι.

² R. mavult aut συμμετρία, aut ποσότησι.

³ W. susp. τὸ οἶκιον. Camerar. conjecit τὸ ἡθικόν. Ven-
et. 1. a prima manu habet τὸν οἶκον.

⁴ Vulgo περιλυπον; quod cum idem fit atque περιαλγεῖν; R.
id aut deesse mavult, aut ejus loco legi περίφοβον vel περιδῆς.
Prius dedi cum W. ex Anon. Turn.

ἔδὲ τὸ λυπέμενον, ἔδὲ τὸ φοβέμενον. καὶ καλῶς Ὅμηρος¹, εἰπών·

Τῆ δ' ἀγαθῆ ἔτ' ἄρ τρέπεται χροῖς, ἔδέ τι λίην
Ταρβεῖ, —

τὸν φόβον ἐκ ἀφείλεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, καὶ θαρραλεότης μὴ θρασύτης γένηται. διὸ καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς, τὴν ἄγαν ἀφαιρετέον ἐπιθυμίαν, καὶ περὶ τὰς ἀμύνας, τὴν ἄγαν μισοπονηρίαν. ἔτω γὰρ ὁ μὲν ἐκ ἀνάληγτος, ἀλλὰ σώφρων· ὁ δὲ δίκαιος, ἐκ ὤμους², ἔδέ πικρὸς ἔσαι. τῶν δὲ παθῶν παντάπασιν ἀνααιρεθέντων, εἰ καὶ δυνατόν ἐστιν, ἐν πολλοῖς³ ἀργότερος ὁ λόγος καὶ ἀμβλύτερος, ὥσπερ κυβερνήτης, πνεύματος ἐπιλιπόντος. ταῦτα δ' ἀμέλει καὶ οἱ νομοθέται συνιδόντες, ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς πολιτείας καὶ φιλοτιμίαν καὶ ζῆλον πρὸς ἀλλήλους. πρὸς δὲ τὰς πολεμίας καὶ σάλπιγγι καὶ αὐλοῖς ἐπεγεύρασι καὶ αὔξεσι τὸ θυμοειδὲς καὶ μάχιμον. ἔ γὰρ μόνον ἐν ποιήμασιν (ἢ Φησὶν ὁ Πλάτων) τὸν τεχνίτην καὶ διηκριβωμένον ὁ μεσόληπτος καὶ κατάχρητος ἀποδείκνυσι γελοῖον, ἔλλα καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθεσιῶδες ἀνυπόστατον ἐστὶ καὶ ἀήτητον· ὁ καὶ τὰς θεὰς Ὅμηρος ἐμποιεῖν Φησὶ τοῖς ἀνθρώποις,

Ἦς εἰπών, — ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
καὶ·

Οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεῶ τάδε μαίνεται⁴. —

καθάπερ ὄρημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. αὐτὰς γε μὴν τέρας ὄραν ἐστὶ, πολλάνικς μὲν ἐπαίνοις τὰς νέας παρρημιῶντας, πολλάνικς δὲ νεθεσίαις κολάζοντας· ὡν τῷ μὲν ἔπεται τὸ ἡδέσθαι, τῷ δὲ τὸ λυπεῖ-

1 Iliad. XIII. 284.

2 R. mavult ἀλλ' ἐκ ὤμοις.

3 W. legi & distingui vult, εἰ γὰρ δυνατόν, ἔσαι ἐν πολλοῖς. Ultimum jam monuit Camerar. — Petav. εἰ δυνατόν ἐστὶν.

4 Prior locus est ex Hom. Il. XV, 262.; posterior e V, 185.

λυπεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡ νεθεσία καὶ ὁ ψόγος ἐμποιεῖ μετάνοιαν καὶ αἰχύνην, ὧν τὸ μὲν λύπη τῶ γενέει, τὸ δὲ φόβος ἐστὶ καὶ τέτοις μάλιςα χρωῦνται πρὸς τὰς ἐπανορθώσεις. ἢ καὶ Διογένης, ἐπαινεμένε Πλάτωνος· Τί δ' ἐκεῖνος (εἶπεν) ἔχει σεμνὸν, ὃς τοσῶτον χρόνον Φιλοσοφῶν, εὐδένα λελύπημεν; ἐ γὰρ ἔτως τὰ μαθήματα Φαίη τις ἂν (ὡς ἔλεγε Ξενοκράτης) λαβὰς εἶναι Φιλοσοφίας, ὡς τὰ πάθη τῶν νέων, αἰχύνην, ἐπιθυμίαν, μετάνοιαν, ἡδονήν, λύπην, Φιλοτιμίαν· ὧν ἐμμελῆ καὶ σωτήριον ἄφην ἀπλόμενος ὁ λόγος καὶ ὁ νόμος, εἰς τὴν προσήμεσαν ὁδὸν ἀνυσίμως καθίστησι τὸν νέον. ὥσε μὴ κακῶς εἰπεῖν τὸν Λάκωνα παιδαγωγὸν, ὅτι ποιήσει τὸν παῖδα τοῖς καλοῖς ἡδεῖναι καὶ ἄχθεῖναι τοῖς αἰχροῖς, ἔ μείζον ἐδέν ἐσιν, ἐδὲ κάλλιον ἀποφῆναι τέλος ἔλευθέρω προσημέσης παιδείας.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ¹.

Σύλλας.

Καλῶς μοι δοκῶσιν, ὦ Φανόανε, ποιεῖν οἱ ζωγράφοι, διὰ χρόνον τὰ ἔργα πρὶν ἢ συντελεῖν, ἐπισκοποῦντες· ὅτι τὴν ὄψιν αὐτῶν ἀφισιάντες, τῇ πολλῶν κρίσει ποιῶσι καινὴν², καὶ μᾶλλον ἀπλομένην τῆς παρὰ μικρὸν διαφορᾶς, ἣν ἀποκρύπτει τὸ συνεχὲς καὶ τὸ σύνηδες. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἔσιν αὐτὸν αὐτῶ διὰ χρόνον προσελθεῖν χαίρις γενόμενον, καὶ διασῆσαντα τῆς συνεχείας τὴν αἰδέησιν, ἀλλὰ τῆτό ἐσι τὸ μάλιστα ποιῶν ἕκαστον αὐτῷ φαυλότερον κριτὴν ἢ ἐτέρων· δεύτερον ἂν εἴη τὸ τὰς Φίλων ἐφορᾶν διὰ χρόνον, καὶ παρέχειν ὁμοίως ἐκείνοις ἑαυτὸν, ἐν εἰ γέρων γέγονε ταχὺ, καὶ τὸ σῶμα βέλτιον ἢ χειρὸν ἔχρηεν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸ ἦθος ἐπισκοπεῖν, εἴ τι χρῆσθον ὁ χρόνος προστέθεικεν, ἢ τῶν Φαύλων ἀφῆρηκεν. ἔγωγ' ἐν ἐνιαυτῷ μὲν ἀφιγμένος εἰς Ῥώμην δευτέρῳ³, συνῶν δέ σοι μῆνα τετονὶ πέμπτον,

τὸ

¹ Personae dialogi sunt Sylla & Fundanus. Reiskio hic videtur ille Minutius Fundanus esse, ad quem tres epistolae in Plinianis extant I, 9. IV, 15. & VI, 6. Fuit Procos. Asiae sub Hadriano. Ad hoc opusculum conferri meretur caput postremum L. I. N. A. Gellii. In adnott. ed. Antw. haec leguntur: „Φανόανος rectius videtur. Fuit enim Romae gens Fundania, ex qua uxorem Marcus Varro habuit, ad quam misit libros de re rustica.“ Retinetur etiam ibi nomen *Fundaninus* in omnibus locis tam versionis quam annotationum.

² Ald. Bas. Antw. καὶ νῦν. Erasmi. correxit deditque καινήν; idem in adnott. Antw. legendum monetur.

³ R. ad h. v. adnotat: „anno ante, quam libellum hunc Plutarchus ederet. Scriptus igitur ille fuit sub Domitiano ad Fun-

τὸ μὲν ἐξ ὑπαρχόντων δι' εὐφύϊαν ἀγαθῶν ἐπίδοσιν γε-
γονέναι τοσαύτην καὶ αὐξησιν, ἔ πάνυ θαυμαστὸν ἡγή-
μαι· τὸ δὲ σφοδρὸν ἐκεῖνο καὶ διάπυρον πρὸς θρηγὴν
δρῶντί μοι πρᾶον ἔτω καὶ χειρόθετος τῷ λογισμῷ γεγε-
νημένον, ἐπέρχεται πρὸς τὸν θυμὸν εἰπεῖν·

“ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἴ· —

αὕτη δ' ἢ μαλακότης ἐκ ἀργίαν, ἐδὲ ἔκλυσιν, ἀλλ' ὥσ-
περ ἢ κατειργασμένη γῆ λειότητα καὶ βάρους ἐνεργὸν
ἐπὶ τὰς πράξεις ἔχηκεν ἀντὶ τῆς φορᾶς ἐκείνης καὶ τῆς
θξύτητος. διὸ καὶ δῆλόν ἐστιν ἔ παρακμῆ τιμι δι' ἡλι-
κίαν τὸ θυμοειδές, ἐδὲ αὐτομάτως ἀπομαραινόμενον,
ἀλλ' ὑπὸ λόγων τινῶν χρησῶν θεραπευόμενον. καίτοι
(τὸ γὰρ ἀληθές εἰρήσεται πρὸς σέ) ταῦτα ἡμῖν Ἔρωσ
ὁ ἐταῖρος ἀπαγγέλλων, ὑποπίος ἦν, τὰ μὴ προσάντα,
πρέπουτα δὲ προσεῖναι τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς, δι' εὐνοίαν
ἐπιμαρτυρεῖν· καίπερ, ὡς οἶδα, ἐδαμῆ πιθανὸς ὢν τί
πρὸς χάριν ὑφίεθαι τῷ δοκῆντος. ἀλλὰ νῦν ἐκεῖνός τε
τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀφείται, καὶ σὺ, τῆς ὁδοιπορίας
χολὴν διδέσης, ὥσπερ ἰατρείαν τινὰ σεαυτῆ διέλθε ἡμῖν,
ἢ χρησάμενος, ἔτως εὐήμιον καὶ ἀπλῆν καὶ τῷ λόγῳ
πρᾶον καὶ ὑπήμιον ἐποιήσω τὸν θυμὸν.

Φηνδᾶνος. Εἶτα ἔ σκοπεῖς, ὦ προθυμότητε Σύλ-
λα², μὴ καὶ αὐτὸς εὐνοία καὶ Φιλία τῇ πρὸς ἡμᾶς παρ-
ορᾶς³ τι τῶν ἡμετέρων. Ἔρωτι⁴ μὲν γὰρ ἐδ' αὐτῶ
πολλάνις ἔχοντι κατὰ χώραν ἐν τῇ Ὀμηρικῇ πείσῃ⁵

Dd 4.

μένον-

Fundanum adhuc juvenem, qui postea sub Trajano functus fuit
honoribus. Nam L. Junius Arulenus Rusticus, quem Domitia-
nus peremit, Plutarchum Romae docentem audivit.“

1 Iliad. XXII, 375.

2 Syllae nomen ipse induit Plutarchus. R.

3 *aliter, quam oportebat, spectas, prave intueris, ut aliud
tibi appareat, quam est.* R.

4 R. susp. ἐρῶντι.

5 Vulgo πείσα. Erasm. fatetur, se non comperisse, quid sit
Ὀμηρικῇ πείσῃ. Vertit autem: *cum frequenter ne ipse qui-*
dems

μένοντα τὸν θυμὸν, ἀλλὰ τραχύτερον ὑπὸ μισοκουη-
ρίας ¹, εἰκὸς ἐστὶ πραοτέρως ἡμᾶς Φανῆναι, καθάπερ ἐν
διαγραμμάτων μεταβολαῖς νῆγαί τινας πρὸς ἐτέρας νητας,
τάξι ὑπάτων λαμβάνουσι.

ΣΥΛΛ. Οὐδέτερον τάτων γέγονεν ², ὡς Φανδῶνα
ποίει δὲ, ὡς λέγω, χαριζόμενος ἡμῖν.

II. Φειδ. Καὶ μὴν ὦν γε μεμνημέθα Μασωνίε
καλῶν, ἐν ἔστιν, ὡς Σύλλα, τὸ, δεῖν ἀπὸ θεραπευομένων
βίβν τις σώζεσθαι μέλλοντας. ἡ γὰρ ὡς ἐλλέβορον (οἴ-
μαι) δεῖ θεραπεύσαντα συνεκφέρειν τῷ νοσηματι τὸν
λίγον, ἀλλ' ἐμμένοντα τῇ ψυχῇ, συνέχειν τὰς κρίσεις
καὶ φυλάσσειν. Φαρμάκους γὰρ ἐκ ἔοικεν, ἀλλὰ σιτίους
ὕγεινοῖς ἢ δύναμις αὐτῆ, μετ' ὑγείας ἔξιν ἐμποῖσθαι
χρηστὴν οἷς ἐν γένηται συνήθης. αἱ δὲ πρὸς ἀνμάζον-
τα τὰ πικρὰ καὶ οἰδῶντα παραινέσεις καὶ νεφεσθαί, χο-
λῆ μὲν ἀνύττει καὶ μόλις, ἐδενί δὲ τῶν ἐσφραγυῶν δια-
κέρειν, ἢ τὰς ἐπιληπτικὰς ἐγείροντα καταπίπτοντας,
ἐκ ἀπαλλάττει τὸ νοσήματος. ὅμως δὲ τὰ μὲν ἄλλα καὶ
παρ'

*d. m stabilem habeat animum, & in Homericā persuasione
permanentem. Interpr. ed. Antw. — in homericā pisa, ad-
jectis hīce: loco firmissimo, ut Erasmus exponit. Equidem
non dubitavi. Plutarchi locum, jubente R. cum Xyl. & P. Leo-
pa d. Erasmi I, 19., ad Homeri dictionem accommodare, de-
sumtam ex Odyss. XX°, 23. qui versus ipso a Plutarcho citatur
in H. de tranquillitate. πείσα est nimirum tranquillitas animi,
stabilis usque in gradu suo; vel, Xyl. interpr. cohibitio & re-
pressio concupiscentiae, vel quasi παθῶ, obedientia, si Eustathio
credimus. Conferri merentur, quae adnotata leguntur apud
Hesychum in art. ἐν πείσῃ; nec non πείσῃ; nec est dubium,
quin κατὰ χώραν e scholio in textum sit investum, cum idem
valeat, quod ἐν πείσῃ. Cf. simul Hesych. in κατὰ χώραν —
ἀκίνητον. Xyl. porro monet, alios intelligere πείσμοα, funem,
quo navis alligatur in statione; nec probat. In ejusdem MS. fuit
πείσα, in margine ποιῆσαι annotatum, quod nil valet.*

¹ R. p. ff. h. v. deesse censet ἐκφερόμενον vel προσφερόμε-
νον, vel tale quid.

² Xyl. MS. annotatum habet, pro γέγονεν legi quoque ἔστιν.

παρ' ὃν ἀκμάζει καιρὸν, ἀμωσγέπως ὑπέκει, καὶ παρ-
έησι βοηθῶντα λόγου ἔξωθεν εἰς τὴν ψυχὴν· ὁ δὲ θυ-
μὸς ἔχ, ἢ Φησιν ὁ Μελαίτιος·

Τὰ δεινὰ πράσσει τὰς Φρένας μετοικίσας,
ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως καὶ ἀποκλείσας, ὥσπερ οἱ συνεμ-
πιπράντες ἑαυτὸς ταῖς οἰκίαις, πάντα ταραχῆς καὶ καπνῶ
καὶ ψίφου μετὰ ποιεῖ τὰ ἐντὸς, ὥσε μὴτ' ἰδεῖν μὴτ'
ἀκῆσαι τῶν ὠφελόντων. διὸ μᾶλλον ἐν χειμῶνι καὶ πε-
λάγει ναῦς ἔρημος ἀναλήψεται κυβερνήτην ἔξωθεν, ἢ
προσδέξεται λόγου ἀλλότριον ἄνθρωπος ἐν θυμῷ καὶ ὄρ-
γῇ σαλεύων, ἂν μὴ παρεσιευασμένον ἔχη τὸν οἰκεῖον
λογισμὸν. ἀλλ' ὥσπερ οἱ πολιορκίαν προσδεχόμενοι συν-
άγωσι καὶ παρατίθενται τὰ χρήσιμα, τὰς ἔξωθεν ἐλ-
πίδας ἀπεγνωκότες, ἔτω μάλιστα δεῖ τὰ πρὸς τὸν θυμὸν
βοηθηματὰ πόρρωθεν λαμβάνοντας ἐκ φιλοσοφίας, κα-
τακομίζειν εἰς τὴν ψυχὴν· ὡς, ὅταν ὁ τῆς χρείας ἀφί-
κηται καιρὸς, μὴ ῥαδίως παρσιεύειν δυνησομένως. εἰδὲ
γὰρ ἀκῆει τῶν ἐκτὸς ἢ ψυχὴ διὰ τὸν θόρυβον, ἂν μὴ
καθάπερ κελυεσὴν ἐνδοθεν ἔχη τὸν αὐτῆς λόγον ὀξέως δε-
χόμενον ^I, καὶ συνιέντα τῶν παραγγελλομένων ἕκαστου.
ἀκῆσασα δὲ, τῶν μὲν ἡρέμα καὶ πράως λεγομένων κα-
ταφρονεῖ, πρὸς δὲ τὰς ἐνισταμένως τραχύτερον ἐραθίζε-
ται. καὶ γὰρ ὑπερήφανος καὶ αὐθάδης καὶ ὄλως ὑφ'
ἑτέρου ὁ θυμὸς δυσκίνητος ὢν, ὥσπερ ὄχυρά τυραννίς,
ἐξ ἑαυτῆς ² ἔχειν, ὀφείλει σύνοικον καὶ συγγενὲς τὸ
καταλύον.

III. Ἡ μὲν ἐν συνέχεια τῆς ὀργῆς, καὶ τὸ προσ-
κρέειν πολλὰκις, ἔξιν ἐμποιεῖ πονηρὰν τῇ ψυχῇ, ἣν ὀρ-
γιλότητα καλῶσιν, εἰς ἀκροχολίαν καὶ πιπρίαν καὶ δυσ-
κολίαν τελευτῶσαν, ὅταν ἐλκώδης καὶ μικρόλυτος ὁ θυ-
μὸς γένηται καὶ Φιλαίτιος ὑπὸ τῶν τυχόντων, ὡς σί-

D d 5

θηρος

^I V. διερχόμενον.

² Malim cum R. ἐξ ἑαυτῶ.

δηρος λεπτός και ἀδενής ἀναχαρασσόμενος ¹. ἡ δὲ παραχρῆμα ταῖς ὀργαῖς ἐνισαμένη και πιέζεσα κρίσις, ἔ τὸ παρὸν ἴσται μόνον, ἀλλὰ και πρὸς τὸ λοιπὸν εὐτονου ποιεῖ και δυσπαθῆ τὴν ψυχὴν. ἔμοιγ' ἐν συνέβη δις ἢ τρίς ἐνσάντι πρὸς ὀργὴν, τὸ τῶν Θεβαίων παθεῖν, οἱ τὸ πρῶτον ὠσάμενοι Λαικεδαίμονες ἀητλήτες εἶναι δοκῶντας, ἀδεμίαν ἕτερον ἠτλήθησαν ὑπ' αὐτῶν μάχην. Φρόνημα γὰρ ἔχον, ὡς κρατεῖν ἐσι τῷ λογισμῷ. ἐώρων δὲ ἔ μόνον ψυχρῶ ² κατασκευαδανυμένε λήγασαν ὀργὴν, ὡς Ἀριστοτέλης ἰσόρηκεν, ἀλλὰ και Φίβη προσαχθέντος ἀποσβεννυμένην. και νῆ Δία χαρᾶς ἐπιγενομένης ἔφνω, και Ὁμηρον, ἰκνύθη ³ και διεχύθη πολλοῖς ὁ θυμός. ὡσε μοι παρίεατο, μὴ παντελῶς ἀβοήθητον εἶναι τοῖς γε βελομένοις τὸ πάθος. ἐδὲ γὰρ ἀρχὰς ἔχει μεγάλας αἰε και ἰχυράς, ἀλλὰ και σκῆμμα και παιδιὰ, και τὸ γελάσαι τινὰ και τὸ διανεῦσαι, και πολλὰ τοιαῦτα, πολλὰς εἰς ὀργὴν καιθίτησιν. ὡσπερ ἡ Ἑλένη τὴν ἀδελφιδὴν προσαγορεύεσα.

Παρθένη ⁴ μακρὸν δὴ μῆκος Ἑλένηρα χρόνε, παρώξυνεν εἰπεῖν.

Ὅψέ γε φρονεῖς εὔ, τότε λιπᾶσ' αἰχρῶς δόμες. και τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Καλλιθένης, εἰπὼν, τῆς μεγάλης κύλικος περιφερομένης. Οὐ βέλομαι πῶν Ἀλεξάνδρα Ἀσκληπιῶ δεῖσθαι.

IV. Καθάπερ ἐν τὴν φλόγα θριξί λαγώαις ἀναπλωμένην και θρυαλλίσι και συρφετῷ, ῥαδίον ἐσιν ἐπιχεῖν.

¹ R. sup. ἀδενής θαμὰ χαρυσσόμενος.

² Turn. V. Bong. ψυχρὸν.

³ Erasm. vertit: *effluit*. Idem habet Interpr. ed. Antw. Haud probat id Xyl. locum ex Iliad. 23, 596. illustrandum mōnens. Helych. *ἰαίνεσθαι*, *διαχεῖσθαι*; & *ἰαίνομαι*, *εὐφραίνομαι*. Cf. notae ad has voces.

⁴ Eurip. Orest. v. 72. & 99.

⁵ Sic Xyl. legendum monuit, & dedi cum W. adsentiente A. pro vulg. πῶν, Ἀλέξανδρα — *nolo poculo Alexandri hausto Aesculapio opus habere.*

χαῖν· ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν σερεῶν καὶ βίατος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνείλεν ὑψηλὸν ἠβάσασα ἰτεκνίωνων πόνον, ὡς Φησιν Αἰχύλος· ἔτως ὁ τῶ θυμῶ προσέχων, ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἐκ τινος λαλιάς καὶ βωμολοχίας συρφετώδης ὄραν καπνιῶντα καὶ διακαιόμενον, ἔ μεγάλῃς δεῖται πραγματείας, ἀλλὰ πολλάνικς αὐτῶ τῶ σιωπῆσαι καὶ καταμελῆσαι κατέπαυσε. καὶ γὰρ τὸ πῦρ ὁ μὴ παράχων ὕλην, ἔσβεσε, καὶ ὄργην, ὁ μὴ θρέψας ἐν ἀρχῇ καὶ μὴ φυσῆσας ἑαυτὸν ², ἐφυλλάξατο καὶ καθεῖλεν. ἐκ ἤρρεσεν ³ ἔν μοι, καίπερ ἄλλα χρήσιμα λέγων καὶ παραινῶν ὁ Ἰεράνυμος ⁴, ἐν οἷς ἔ Φησι γινομένης ⁵, ἀλλὰ γεγεννημένης καὶ ἔσης αἰθῆσιν ὄργῃς εἶναι διὰ τὸ τάχος. ἐθὲν γὰρ ἔτω τῶν παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινέμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὐξήσιν. ὡς δὴ καὶ Ὀμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθύς ἐξαίφνης ποῖον τὸν Ἀχιλλέα, τῷ λόγῳ ⁶ προσπεσόντος, ἐν οἷς λέγει·

Ως

¹ Xyl. vertit: sublime fabrorum se subjiciens opus. Quare quid in animo habuerit, R. dubiam se fatetur. Eodem docente ἠβάσασα significat *vigens, invalescens*. Sic Erasmi. & interpr. ed. Antw. vertunt: *sursum invalescens*. Salmas. emendabat ἠβήσασα; sed vulgata non est deterior. In pluribus edd. & ipsa in W. quasi divisum legitur ἠ βίασασα.

² Erasmi. distinguit vertitque *φυσῆσας, ἑαυτὸν ἐφύλ. iram quisquis non aluit nascentem, nec eam fluitu concitavit, se ipsum servavit.*

³ Ald. Bas. Erasmi. Antw. ἤρρεσεν. Steph. dedit ἤρρεσεν. Sic in suo codice fuisse, testatur Xyl. sed a correctore in ἤρρεσεν mutatum. Rectius tamen suspicatur ἤρρεσεν.

⁴ De Hieronymo peripatetico v. Fabr. B. Gr. T. II. p. 303.

⁵ Dedit sic ex Erasmi. quod R. dandum censuit — *nascentis adbus*. Vulgo *γενομένης*.

⁶ R. aliquid excidisse censet. Primo quidem locum ita restitui voluit τῷ Ἀντιλόχῃ προσπεσόντος, cum Antilochus, Nestoris filius, nuncium de nece Patrocli Achilli pertulerit, Iliad. XVIII. cujus v. 22. hic loci repetatur — *Antilocho subito su-*
per-

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 θυμὸν δὲ βραδέως τῷ Ἀγαμέμνονι ¹, καὶ διὰ λόγων
 πολλῶν ἐκκαίόμενον. ἔς εἰ τις ἰφειλέν αὐτῷ ² ἐν ἀρ-
 χῇ καὶ διεκώλυσεν, ἐκ ἂν ἔχεν αὐξήσιν ἢ διαφορὰ τη-
 λικαύτην καὶ μέγεθος. ὅθεν ὁ Σωκράτης δσάκις αἰδοί-
 το κινεμένε τραχύτερον αὐτῶ πρός τινα τῶν Φίλων,

Πρὸ κύματος ὡς τινα ποντίαν ἄκραν σελλόμενος ³,
 ἐνεδίδα τε τῇ Φωνῇ, καὶ διεμειδία τῷ προσώπῳ, καὶ τὸ
 βλέμμα πρῶτον περὶ ἔχει, τῷ ῥέπειν ἐπὶ ἄτερα καὶ
 πρὸς τὸναντίον ἀντικινεῖσθαι τῷ πάθει, διαφυλάττων ἑαυ-
 τὸν ἀπλῶτα καὶ ἀήτητον.

V. Ἐσι γάρ τις, ὦ ἑταῖρε, πρώτη καὶ ἄπερ τυ-
 ράννη κατάλυσις τῶ θυμῶ, μὴ πείθεσθαι, μὴδ' ὑπακούειν
 προστάτητος αὐτῶ μέγα βοῶν καὶ δεινὸν βλέπειν, καὶ
 κόπλειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡσυχάζειν, καὶ μὴ συνεπιτείνειν, ὡς-
 περ νόσημα, ριπλάσμιον καὶ διαβοήσει τὸ πάθος. αἱ μὲν
 γὰρ ἐρωτικαὶ πράξεις, οἷον ἐπιχωμάσαι καὶ ἔσαι καὶ σε-
 Φανῶσαι θύραν, ἔχουσιν αμωσγέπως κωφισμὸν ἐκ ἄχα-
 ριν ἐδὲ ἄμεσον·

Ἐλθὼν δ' ἐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνοσ, ἀλλ' ἐφίλησα
 τὴν Φλιῆν ⁴. εἰ τῶτ' ἔσ' ἀδίημι' ἀδικῶ.

αἰ
 perveniente, & nulla cum arte, sed clavis verbis, edito tri-
 sti nuncio aggrediente pectus non praeparatum. Deinde ta-
 men probabilius ipsi est visum, Plutarchum sic ferme scripsisse:
 τῶ λόγῳ προσπεσόντος περὶ τῆς Πατρόκλη σφαγῆς vel ἀναιρέ-
 σεως.

1 Dedi sic e Turn. V. Bong. pro vulg. τὸν Ἀγαμέμνονα.
 De uno enim eodemque, qui varie in variis animi perturba-
 tionibus se gerat, *confestim* quidem dolore corripitur, at *len-
 te* ad iram procedat, mihi quidem sermo esse videtur. Dein-
 de ipsius Homeri memor quis dubitet ita legere? Equidem haud
 novi Agamemnonem lente irascentem.

2 Dedi sic cum W. e Voss. Vulgo αὐτῶν. R. hoc aut de-
 lendum censuit, aut in ἀπαντῶν mutandum, aut denique αὐτῶν
 in versum proximum deducendum & post αὐξήσιν collocandum.

3 Verba poetae esse videntur. Kaltw.

4 *Limen*. Haud dubitavi cum W. hoc recipere ex Salmaf.
 firma

αἶ τε τοῖς πενθῶσιν ἐφέσεις τῷ ἀποκλαῦσαι καὶ ἀπο-
 δύραθαι, πολὺ τι τῆς λύπης ἅμα τῷ δακρῦν συνεξά-
 γασιν· ὁ δὲ θυμὸς ἐκρίπίζεται μᾶλλον οἷς πρᾶτ' ἔστι καὶ
 λέγουσιν οἱ ἐν αὐτῷ καθεσῶτες. ἀτρεμεῖν ἔν κρατίσιν ἢ
 Φεύγειν καὶ ἀποιρῦπλειν καὶ καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς
 ἡσυχίαν, ὡσπερ ἐπιληψίας ἀρχομένης συναιθανομένης,
 ἵνα μὴ πέσωμεν, μᾶλλον δὲ ἐπιπέσωμεν· ἐπιπίπτωμεν
 δέ γε τοῖς φίλοις μάλιστα τε ¹ καὶ πλειστάκις. ἔ γὰρ
 πάντων ἐρῶμεν, ἐδὲ πᾶσι Φθονῶμεν, ἐδὲ πάντας φο-
 βόμεθα. θυμῷ δὲ ἀδίπλον ἐδὲν, ἐδ' ἀνεπιχειρήτου· ἀλλ'
 ὀργιζόμεθα καὶ πολεμοῖς καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις καὶ
 γονεῦσι, καὶ θεοῖς νῆ Δία, καὶ θερίοις, καὶ ἀψύχοις
 σκεύεσιν· ὡς ὁ Θάμυρις ²,

Ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας,

Ῥηγνὺς ἄρμονίαν χορδοτόνους λύρας·

καὶ ὁ Πάνδαρος, αὐτῷ καταρώμενος, εἰ μὴ τὰ τόξα
 καταπρήσειε χερσὶ διακλάσσας ³. ὁ δὲ Ξέρξης καὶ τῇ
 θαλάτῃ εἴγματα καὶ πληγὰς ἐνέβαλλε, καὶ πρὸς τὸ
 ὄρος ἐξέπεμπεν ἐπιστολάς· Ἄθω δαιμόνιε ἔρανομήνη,
 μὴ ποιεῖν ἐμοῖς ἔργοις λίθας μεγάλας καὶ δυσκατεργά-
 στας· εἰ δὲ μὴ, τρωῶν ῥίψω σεαυτὸν εἰς τὴν θάλασ-
 σαν·

firmatum a Mosq. i. manus secundae pro vu'g. φίλην. Locus
 est ex Callimachi Epigr. XLIV. ubi vulgo est τὴν ἰαρήν In
 ind. var. nulla codicis nota affertur Φιλίην, vitiose forsan no-
 tatum pro φιλίην. Ald. Bas. Erasmi. Antw. ἔστιν pro ἔς'.

¹ Frst. & R. ἐπιπέσωμεν, ἐπιπίπτωμεν δὲ τοῖς φίλοις, μᾶ-
 λιστα τε. Ald. Bas. Erasmi. Antw. habent ἐπιπίπτωμεν, & de-
 inde μάλιστα γε καὶ. Salmas. & R. ἐπιπίπτωμεν restituendum
 monnerunt, loco ἐπιπίπτωμεν, quod ex Steph. in rell. trans-
 lit, distinctionemque mutandam. Recipiendo γε post δὲ w.
 suum secutus, ita dantem ex D. ne cadamus, aut potius, ne
 ruamus super aliquos. Solet autem plerumque fieri, ut ruamus
 super amicos praecipue.

² Poëta Thracius. Cum Musis de cantu certavit. Supera-
 tus, ab illis lyra & oculis est privatus.

³ Cf. Hom. Iliad. V. 209. sqq.

σαν. πολλὰ γὰρ ἐσι τῷ θυμῷ φοβερά, πολλὰ δὲ καὶ γελοῖα· διὸ καὶ μισεῖται καὶ καταφρονεῖται μάλιστα τῶν παιδῶν. ἀμφοτέρω δ' ἐσκέφθαι χρήσιμον.

VI. Ἐγὼ γ' ἔν, εἰ μὲν ὀρθῶς ἐκ οἶδα, ταύτης δὲ τῆς ¹ ἰατρείας ἀρχὴν ποιησάμενος, ὥσπερ οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς εἰλωσι τὸ μεθύειν οἶον ἐσι, κατεμάνθανον τὴν ὄργην ἐν ἑτέροις. καὶ πρῶτον μὲν, ἣ Φησιν ² Ἴπποκράτης χαλεπωτάτημ εἶναι νόσον, ἐν ἣ τῷ νοσῶντος ἀνομοιότατον αὐτῷ γίνεται τὸ πρόσωπον· ἔτως ὁρᾶν ὑπ' ὄργης ἐξισαμένως μάλιστα καὶ μεταβάλλοντας ὄψιν, χρόαν, βάδισμα, Φωνὴν, οἷον εἰκόνα τῷ πάθους ἀπεματρίωμην ἐμαυτῷ πάνυ δυσχεραίνων, εἰ φοβερός ἔτω καὶ παρακεινηκῶς ὀρᾶμαι ποτὲ τοῖς φίλοις καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς θυγατρίοις, ἔ μόνον ἰδεῖν ἄγριος καὶ ἀσυνήθης, ἀλλὰ καὶ Φωνὴν ἀπηνῆ καὶ τραχεῖαν ἀφιεῖς· ὥσπερ ἑτέροις ³ τῶν συνήθων ἐνετύγχανον, ἐκ ἧτος, ἔ μορφήν, ἔ λόγος χάριν, ἔ τὸ πιθανὸν καὶ προσηνὲς ἐν ὁμιλίᾳ δυναμένοισι ὑπ' ὄργης διαφυλάττειν. Γαίω μὲν ἔν Γράκχω τῷ ῥήτορι, καὶ ⁴ τὸν τρόπον οὕτι χαλεπῶ καὶ περιπαθέστερον λέγουσι, διηρμοσμένον ἦν συρίγγιον ⁵, ἔ τὴν Φωνὴν οἱ ἁρμονικοὶ χολῆ ⁶ ἐπ' ἀμφοτέρω διὰ τῶν τόνων ἄγασσι· καὶ τῆτο ἔχων οἰκέτης αὐτῷ λέγοντος ὀπίθην ἐσῶς, ἐνεδίδεδε τόνον ἐπιεικῆ καὶ πρῶτον, ἔ τὴν
κραυ-

¹ Dedi τῆς e R. mente pro vulg. τὴν. In edd. prioribus legitur τὴν ἰατρειαν; & in Antw. ad ἀρχὴν adscriptum legitur, adverbialiter esse fumendum.

² R. susp. καὶ πρῶτον μὲν μεμνημένος, ἔν Φησιν Ἴππ.

³ W. susp. ἐπίοις.

⁴ Hoc καὶ R. vult deleri, aut deesse quid suspicatur.

⁵ Quintil. vocat τονάριον, Salmaf. notante.

⁶ paulazim, gradazim. Vulgo χολῆν. Xyl. susp. χολῆ; item R. voluit χολῆ vel κατὰ χολῆν. Cantar. Nov. Lect. III, 25. commendavit χέδην. Aut hoc aut χολῆ probat W. In ed. Antw. ad χολῆν adnotatur, adverbialiter fumendum esse. MS. Xyl. ἁρμονικὴν χολῆν, mendose.

πραυγὴν ἀνεκαλεῖτο, καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ θυμικὸν ἀΦή-
ρει τῆς Φωνῆς, ὡσπερ ὁ τῶν βενόλων

— κηρόπλαστος ὀττοβειῖ.

Δόναξ ¹ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον,
ἐπιθέλων καὶ καθίσας τὴν ὄργην τῷ ῥήτορος. ἐμοὶ δὲ
εἴ τις ἐμμελής καὶ κομψὸς ἀκόλαστος ἦν, ἐκ αὐτῶν ἠχθό-
μην αὐτῷ προσφέροντος ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς ἔσοπλον, ὡσ-
περ ἐνίοις προσφέρουσι λυσαμένοις ἐπ' ἄδενι χρησίμω. τὸ
δὲ αὐτὸν ἰδεῖν παρὰ φύσιν ἔχοντα καὶ συντεταραγμένον,
ἔμικρόν ἐστιν εἰς διαβολὴν τῷ πάθει. καὶ γὰρ καὶ τὴν
Ἀθηναίων λέγουσιν οἱ παίζοντες ² αὐλᾶσαν, ὑπὸ τῷ σατύ-
ρῳ νεθετεῖσθαι, καὶ μὴ προσέχειν.

Οὗτοι πρέπει τὸ ῥῆμα· τὰς αὐλὰς μέθης,

Καὶ θ' ὄπλα λάξου, καὶ γνάθους εὐχημόνει ³.

Θεασαμένην δὲ τῷ προσώπῳ τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ τινι,
δυσχερᾶναι καὶ προέδαι τὰς αὐλὰς· καίτοι παραμυθίαν
ἢ τέχνην τῆς ἀμορφίας ἔχει τὴν εὐμέλειαν· καὶ ὁ Μαρ-
σύας, ὡς εἶοικε, Φορβιᾶ ⁴ τινι καὶ περισομίῳ βία τῷ
πνεύματι τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε, καὶ τῷ προσώπῳ κατ-
ἐκόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας ⁵

Κόρσας, καὶ σόμα λάβρον ὀπισθοδέτοισιν ἰμάσιν.

ἢ δὲ ὄργῃ, Φυσῶσα καὶ διατείνουσα τὸ πρόσωπον ἀπρε-
πῶς, ἔτι μᾶλλον αἰχρᾶν ἀφίησι καὶ ἀτερπῆ Φωνὴν,

Κινῶσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους Φρενῶν.

τὴν μὲν γὰρ θάλασσαν, ὅταν ἐκταραχθεῖσα τοῖς πνεύ-
μασι τὰ βρῦα καὶ τὸ Φῦκος ἀναβῆλῃ, καθαιρεσθαι λέ-
γουσιν.

¹ Turn. V. Bong. δόξαν. MS. Xyl. deinde ὑπνοδέταν. Ma-
vult Xyl. vulgatam vocem. Sunt versus Aeschyli Prom. 575.

² R. susp. οἱ ποιηταὶ παίζοντες.

³ Ald. Bas. Erasmi. Antw. εὐθημόνεα. Hinc e Turn. V. Bong.
accentu male collocato enotatur εὐχημονεῖ.

⁴ MS. Xyl. Φορβειᾶ & Φορβεᾶ. Turn. V. Bong. Φορβεία
τινί.

⁵ Xyl. MS. divisim ἀμφὶ δασείας.

γασιν· ἃ δὲ ὁ θυμὸς ἐμβράσσει τῆς ψυχῆς περιτροπο-
μένης ἀκόλασα καὶ πικρὰ καὶ σπερμολόγα ῥήματα, τὰς
λέγοντας πρώτας καταρρύπαίνει, καὶ καταπίμπλησιν ἀδο-
ξίας· ὡς αἰὲ μὲν ἔχοντας ἐν αὐτοῖς ταῦτα καὶ πλή-
ρεις ὄντας, ὑπὸ δὲ τῆς ὀργῆς ἀνακαλυπτομένους ¹. Διὸ
καθοτάτα πρῶτατος, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, λόγος, βα-
ρυτάτην ζημίαν τίνεσιν, ἐχθροὶ καὶ κακολόγοι καὶ κα-
κοήθεις δοκῶντες εἶναι.

VII. Ταῦτα ἐν ὄρῳντί μοι καὶ παραφυλάττοντι,
συμβαίνει τίθεσθαι ² καὶ διαμνημονεύειν ἐπιεικῶς πρὸς
ἑμαυτὸν, ὡς ἀγαθὸν μὲν εἶναι ἐν πυρετῷ, κρείττον δὲ ἐν
ὀργῇ, τὴν γλῶτταν ἀπαλὴν ἔχειν καὶ λείαν. ἡ μὲν γὰρ
τῶν πυρετῶντων εἴη μὴ κατὰ φύσιν χῆ, σημείον ἐστὶ
πονηρὸν, ἐκ αἰτίου· ἡ δὲ τῶν θυμικῶν, τραχεῖα καὶ
ῥυπαρὰ γενομένη, καὶ ῥυεῖσα πρὸς λόγους ἀτόπους, ἐχθρὰς
ἀνημέεσσιν ἡμιερῶν ὕβριν ἐκφέρει, καὶ δυσμενεῖας ὑπέλα-
κατήγορον. ἐδὲν γὰρ ὁ ἀκρατος ἀκόλαστον ἔτω καὶ ὑσ-
χερὲς, ὡς ὁ θυμὸς, ἀναδείκνυσι ³. καὶ κείνα μὲν γέλωτι
καὶ παιδιᾷ μέλει, ταῦτα δὲ χολῇ κέεται· καὶ παρὰ
πότον μὲν ὁ σιωπῶν, ἐπαχθῆς τοῖς συνῆσι καὶ φορτικός·
ἐν ὀργῇ δὲ σεμνότερον ἐδὲν ἡσυχίας. ὡς ἡ Σαπφῶ παρ-
αινεῖ, Σιδναμένης ⁴ ἐν εἴθεσιν ὀργῆς πεφυλαχθεῖ
γλῶσσαν μαψυλάκηαν.

VIII.

¹ Turn. V. Bong. ἀνακαλυπτομένους.

² R. monet, τίθεσθαι, si bene habeat, significare pro certo
vero axiōmate supponere. Bong. πείθεσθαι.

³ Ald. Bas. Eras. Antw. ἀναδείκνυσι.

⁴ Sic Xyl. edidit e MS. & codice D. firmatum testatur W.
nec non R. probat, dedique cum W. pro vulg. ἡσυχίας ἔσσης,
ἐκ ἄφω παραινεῖν δυναμένην. E Bong. notatur: ἡσυχίας ἄμ-
φω ὑπεραίρειν δυναμένης ἔσσης ἐν 5. δ. In adnot. ed. Antw. ad-
scriptum est: Erasmus legisse ἐκ ἄφω παραινεῖν δυναμένης,
cum vertat — quae si non repente adeste possit. Fragmentum
hoc poëticum Schneid. Pindaro tribuit. V. fragm. Pindar.
pag. 67.

VIII. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἐπιλογίζεσθαι δίδωσι τὸ προσέχειν αὐτοῖς ¹ ἀλιτισμομένοις ὑπ' ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην τῆ θυμῆ κατανοεῖν φύσιν, ὡς ἐκ εὐγενῆς, ἐδ' ἀνδρώδης, ἐδ' ἔχαστα φρόνημα καὶ μέγεθος ἐσίν, ἀλλὰ δομεῖ τοῖς πολλοῖς τὸ ταρακτικὸν αὐτῆ, πρακτικὸν, καὶ τὸ ἀπειλητικὸν, εὐθαρσές εἶναι, καὶ τὸ ἀπειδέες, ἰχυρόν· ἐνιοι δὲ καὶ τὴν ὠμότητα, μεγαλεργίαν, καὶ τὸ δυσπαραίτητον, εὐτονίαν, καὶ μισοπονηρίαν, τὸ δύσκολον, ἐκ ὀρθῶς τίθενται. τὰ γὰρ ἔργα καὶ τὰ κινήματα καὶ τὰ χήματα μικρότητα πολλὴν καὶ ἀθνεϊαν κατηγορεῖ· ἔ μόνον ² ἐν οἷς παιδῆρια σπαράτῃσι, καὶ πρὸς γυναῖκα διαπιπραίνονται, καὶ ὑνάς καὶ ἴππας καὶ ἡμίονους εἶονται δεῖν κολάζειν, ὡς Κησιφῶν ὁ παγυρατιασῆς ἀντιλακῆσαι τὴν ἡμίονου ἀξίῳν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς τυραννικὰς μισοφονίας τῶ πικρῶ τὸ μικρόψυχον αὐτῶν, καὶ τῶ δρῶντι τὸ πεπονθὸς ἐνορώμενον, ἔοικε τοῖς δῆγμασι τῶν ἐρποτῶν, ὅταν διακαῆ καὶ περιώδυνα γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπερειδομένων σφόδρα ³ τοῖς λελυπηκόσιν. ὡς γὰρ οἶδημα μεγάλῃς ἐσίν ἐν σαρκὶ πληγῆς πάθος, ἕτως ἐν ταῖς μαλακωτάταις ψυχαῖς ἢ πρὸς τὸ λυπῆσαι ἐνδοσις ἐκφέρει μείζονα θυμὸν ἀπὸ μείζονος ἀθνεϊας. διὸ καὶ γυναῖκες ἀνδρῶν ὀργιλώτεραι, καὶ νοσῶντες ὑγιαίνοντων, καὶ γέροντες ἀκμαζόντων, καὶ κακῶς πράττοντες εὐτυχέντων· ὀργιλώτατος γὰρ ὁ Φιλάργυρος πρὸς τὸν οἰκονόμον, ὁ γαστρίμαργος πρὸς τὸν ὀψοποιόν, ὁ ζηλότου-

¹ W. sum secutus, ita dantem ex D. Colleg. Nov. & Xyl. pro vulg. αὐτὸ τοῖς.

² R. mavult ἔ γὰρ μόνον.

³ Locus hic, Xyl. iudice, non integer. R. σφόδρα hic delendum censet, & in versum superiorem reducendum, atque post ὅταν collocandum. Mavult idem ἐν additum habere ante τοῖς λελυπ. ut tota sit ad hunc modum conformata sententia: ὅταν σφόδρα διακαῆ καὶ περιώδυνα γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπερειδομένων ἐν τοῖς λελυπ.

λότυπος πρὸς τὸ γύναιον, ὁ κενόδοξος κακῶς κίεσας· χαλεπώτατοι δὲ, ἄγαν Φιλοτιμίαν ¹ μινώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ εἰσιν, ἄλγος ἐμφανὲς, κατὰ Πίνδαρον· ἕτως ἐκ τῆς λυπεμένης μάλισα τῆς ψυχῆς καὶ πάχοντος ἀνίσταται μάλισα δι' ἀθένειαν ὁ θυμὸς, ἐχὶ νεύροις (ὡς τις εἶπε) τῆς ψυχῆς ἰοικῶς, ἀλλὰ ἐπιτάμασι καὶ σπάσμασιν ἐν ταῖς ἀμυντικαῖς ὀρμαῖς σφοδρότερον ἐξανίσταμένης.

IX. Τὰ μὲν ἐν Φαῦλα παραδείγματα, τὴν θεάν ἐκ εὐχαριν, ἀλλ' ἀναγκαίαν μόνην εἶχε· τὰς δ' ἠπίως καὶ λείως ὁμιλεῦντας ὀργαῖς, κάλλισα μὲν ἀκέσματα, κάλλισα δὲ θεάματα ποιέμενος, ἄρχομαι καταφρονεῖν ² τῶν λεγόντων·

Ἄνδρα ἠδίκησας, ἄνδρ' ἀνεκλίεον τόδε ³.
καί·

— βαῖνε λᾶξ

Ἐπὶ τραχίλει, βαῖνε καὶ πέλα χθονί,
καὶ τᾶλλα παροξυντικά, δι' ὧν ἔνιοι τὸν θυμὸν ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀνδρωνίτην ἐκ εὐ μετοικιζέουσιν. ἢ μὲν ἀνδρία ⁴ κατὰ τᾶλλα τῇ δικαιοσύνῃ συμφερομένη, περὶ μόνης μοι δοκεῖ διαμάχεσθαι τῆς πραότητος, ὡς αὐτῇ μᾶλλον προσηκείσης. ἀνθρώπων μὲν γὰρ κρατῆσαι, καὶ χεῖροσι βελτιόνων, ὑπῆρξε· τὸ δ' ἐν ψυχῇ εἶσαι κατὰ θυμῷ τρόπιον (ὡ χαλεπὸν εἶναι διαμάχεσθαι, Φησὶν Ἡράκλειτος· ὅ τι γὰρ ἂν θέλη ⁵, ψυχῆς ἀνεῖται)

με-

¹ R. *supr.* χαλεπώταται δὲ αἰνὰν Φιλοτιμίαν.

² Xyl. καταφρονῶν legi mavult, & post ἄρχομαι distinguit incisum, utpote quo de obscuro & hiante loco clarum & plenum nullo negotio feceris.

³ Secutus sum W. ita, re ipsa iubente, dantem. Vulgo ἀνεκλίεον. τό δε. — R. *supr.* ἄνδρ' ἠδίκησας· ἄνδρ' ἀνεκλίεον· σάλιν. Mez. ἀντανεκλίεον.

⁴ R. mavult ἢ γὰρ ἀνδρία.

⁵ Sic Xyl. legi voluit pro vulg. θέλησ, & dedi. R. idem probat, licet vulgatam defendi posse moneat.

μεγάλης ἐς καὶ νικητικῆς ἰχύος, ὡσπερ νεῦρα καὶ τόνους ἀληθῶς ἐπὶ τὰ πάθη τὰς κρίσεις ἐχέσης. διὸ καὶ συνάγειν αἰεὶ πειρῶμαι καὶ ἀναγινώσκειν ἐ ταῦτα δὴ μόνον ¹ τὰ τῶν Φιλοσόφων, ἕς Φασὶ χολῆν ἐκ ἔχειν οἱ νεῦν ἔχοντες ², ἀλλὰ μᾶλλον τὰ τῶν βασιλέων καὶ τυράννων· οἷον Ἀντιγόνη τὸ πρὸς τὰς στρατιώτας, ὅτι ³ τὰς παρὰ τὴν σινηνὴν λοιδορῶντας αὐτὸν ὡς ἐκ ἀκούοντα, τὴν βασιληϊαν ὑποβάλλαν ἕξω. Παπαὶ (εἶπεν) ἐ πορρωτέρω ποι ⁴ τραπόμενοι κακῶς ἐρεῖτε ἡμᾶς; Ἀριστίδης δὲ τῷ Ἀχαιῷ τὸν Φίλιππον αἰεὶ κακῶς λέγοντος, καὶ Φεύγειν παραινῶντος

Εἰσόκε τὰς ἀφίηται οἱ ἐκ ἴσασι Φίλιππον ⁵.

εἰτά πως ἐν Μακεδονίᾳ φανέντος, ᾤοντο δεῖν οἱ Φίλιππο νολάσαι καὶ μὴ περιιδεῖν· ὁ δὲ Φίλιππος ἐντυχῶν αὐτῷ Φιλανδρώπως, καὶ ξένια καὶ δῶρα πέμψας, ἐκέλευσεν ἕξεραι πυρὶ θάναεθαι, τίνας λόγους ἀπαγγέλλοι πρὸς τὰς Ἑλλήνας· ὡς δὲ πάντες ἐμαρτύρουν, ἐπαινέτην αὐτῷ γεγονέναι τὸν ἄνδρα θανμάσιον· Ἐγὼ τοίνυν (εἶπε) βελτίων ἰατρός ὑμῶν. Ἐν Ὀλυμπίοις δὲ βλασφημίας περὶ αὐτῷ γενομένης, καὶ τινῶν λεγόντων ⁶, ὡς οἰμῶξαι προσήκει τὰς Ἑλλήνας, ὅτι εἴ πάχοντες ὑπὸ τῷ Φίλιππῳ κακῶς αὐτὸν λέγουσι· Τί ἐν (εἶπε) ποιήσεσιν, ἢ κακῶς πάχουσι; Καλὰ δὲ καὶ Πεισιστράτε τὰ πρὸς

E e 2

Θρα-

1 Turn. V. Bong. *μόνα*. Iid. deinde *σχολῆν* pro *χολῆν*.

2 R. *ma vult oī νεῦν ἐκ ἔχοντες*. Kaltw. id probat & vertit.

3 R. *legi vult ὅτε*.

4 Turn. V. Bong. *πορρωτέρω πῶ*.

5 Est versus Homeri Odyss. XI, 122. quem Plutarchus ad suum negotium reflexit. Male, Kaltw. iudice, R. monet, hoc loco significari Philippum juniorem, Demetrii filium, patrem Persei, cum Athenaeus L. VI. pag. 249. idem de Philippo, Alexandri patre, ex auctoribus, qui multo ante Philippum juniorem vixerint, referat.

6 Subaudiendum monet R. *πρὸς αὐτὸν, coram ipso*, scil. Philippo.

Θρασύβελον ¹, καὶ Πορσίνα τὰ πρὸς Μάνιον, καὶ Μάγα τὰ πρὸς Φιλήμονα. δημοσίᾳ γὰρ ὑπ' αὐτῶν κωμωδηθεῖς ἐν Θεάτρῳ.

Παρὰ τῷ βασιλέως γράμματα ἦκει σοι Μάγα.

Μάγα καυόδαιμον γράμματα ἐκ ἐπίτασαι λαβὼν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Παραιτόνιον ἐξενεχθέντα, στρατιώτῃ μὲν ἐκέλευσε γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ θίγειν τῷ τραχήλῳ μόνον, εἶτα κοσμίως ἀπελθεῖν. ἀσραγάλες δὲ καὶ σφαῖραν ὡς παιδαρίῳ νέον ἐκ ἔχουσι προσπέμφας ἀφῆκε. Πτολεμαῖος δὲ γραμματικὸν εἰς ἀμαθίαν ἐπισκώπων, ἠρώτησε, τίς ὁ τῷ Πηλέως πατήρ ἦν. κακείνος. Ἄνσὸ πρότερον εἶπες (ἔφη) τίς ὁ τῷ Λάγῃ. τὸ δὲ σκῶμμα τῆς δυσγενείας ἤπτετο τῷ βασιλέως, καὶ πάντες ἠγανακτήθησαν ὡς ἐκ ἐπιτήδειον ὄντα ² φέρειν. καὶ ὁ Πτολεμαῖος. Εἰ μὴ τὸ φέρειν (ἔφη) σιωπῶμενον, ἐδὲ τὸ σκῶπτεν βασιλικὸν ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ πικρότερος αὐτῶν γέγονεν ἐν τοῖς περὶ Καλλιθέην καὶ Κλειτῶν ἢ καὶ Πῶρος ἀλῆς, παρεκάλει χρῆσασθαι βασιλικῶς αὐτῶν. καὶ πυθομένους, μὴ τι πλέον. Ἐν τῷ βασιλικῶς (ἔφη) πάντα ἕνεσι. διὸ καὶ τῶν Θεῶν τὸν βασιλέα μειλίχιον, Ἀθηναῖοι δὲ μαιμάκην ³, οἶμαι, καλῶσι. τὸ δὲ κολασικόν, ἐριννυῶδες καὶ δαιμονικόν, ἔθετον δὲ ἐδὲ ὀλύμπιον.

X.

¹ Valer. Max. L. 5. c. 1. ubi dicitur Thrasippus.

² R. subaudiendum monet τὸν βασιλέα, hosque accusativos esse consequentiae loco genit. — *regem enim esse excelsioris fortunae, quam ut ejusmodi dictionem toleret.*

³ Loco vocab. Ἀθηναῖοι R. conjecit legendum esse Ἄρη, addens, aut μαιμάκης non esse Jovis cognomen, aut alienum ab hoc loco & menti Plutarchi adversum, cum significet *furiosum, rabidum*, atque, si Jovis fit, debeat significare *benignum, clementem, indulgentem*. Kaltw. probat veritque hanc conjecturam, monens, in Ἀθηναῖοι latere fortassis ἔνοι. At, Hefychio teste, μαιμάκης idem valet, quod μειλίχιος.

X. Ὡσπερ ἔν ἐπὶ τῷ Φιλίππῳ τις εἶπε κατα-
 σιάψαντος Ὀλυμποῦ, ἀλλ' ἐν ἂν οἰκίσαι¹ γε πόλιν
 ἐκείνος δύναιτο τηλικαύτην, ἕτως ἐστὶν εἰπεῖν πρὸς τὸν θυ-
 μόν· Ἀνατρέψαι μὲν δύνασαι, καὶ διαΦθεῖραι καὶ κα-
 ταβαλεῖν, ἀναστῆσαι δὲ καὶ σῶσαι, καὶ Φεῖσαθαι καὶ
 καρτερῆσαι, προτότητός ἐστι καὶ συγγνώμης καὶ μετριοπα-
 θείας, καὶ Καμίλλῃ, καὶ Μετέλλῃ, καὶ Ἀριστείδε, καὶ
 Σωκράτες· τὸ δ' ἐμφῶναι καὶ δακεῖν, μυρμηκῶδες καὶ
 μυῶδες. ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄμυναν ἕμα σκοπῶν,
 τὸν δι' ὀργῆς τρόπον ἀπραγῆλον εὐρίσκω ταπολλᾶ, δῆγ-
 μασι χειλῶν καὶ πρίσσειν ὀδόντων καὶ κεναῖς ἐπίδρομαῖς
 καὶ βλασφημίαις ἀπειλᾶς ἀνοήτης ἐχέσαις καταναλισκώ-
 μενον, εἴτα ὥσπερ ἐν τοῖς δρόμοις τὰ παῖδια, τῷ μὴ
 κρατεῖν ἑαυτῶν, προκαταπίπτοντα τῷ τέλει ἐφ' ὃ²
 σπεύδει γελοῖως. ὅθεν ἔ φαύλως ὁ Ῥόδιος πρὸς ὑπε-
 ρέτην τῷ Ῥωμαίων στρατηγῷ βοῶντα καὶ θρασυνόμενον.
 Οὐ μέλει μοι, τί σὺ λέγεις, ἀλλὰ τί τῆνος σιγῆ. καὶ
 τὸν Νεοπτόλεμον ὁ Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπλί-
 σασ, ἐκόμπασ³ ἀλοιδόρητα (Φησί) ἐρῆξάτην, ἐς κύ-
 κλα χαλκίων ὄπλων. τὸν μὲν γὰρ αἰδήρου ἐνιοι τῶν
 Εε 3 βαρ-

1 R. susp. legendum ἐν ἂν ἀνοκίσαι, ob seq. ἀναστῆσαι.

2 Sic R. legendum monuit, dedique cum W. ex A. & Mosq. τ. id sumente. Vulgo ἐφ' ὄ.

3 Locus, Xyl. teste, obscurus, quia Sophocles ista perie-
 runt, & hic videntur vel corrupta, vel mutilata, fortasse utrum-
 que esse. E MS. notat ὀπλίσας ἐκόμπασεν. ἀλοιδ. &c. R. pro
 ἐκόμπασ³ susp. κομπάσματα, & hunc supponit sensum: magni-
 ficis suarum virtutum deprædicationibus, sed a quibus convi-
 cia abrant, scutorum suorum aeneorum orbis feribant, h.
 e. res a se præclare gestas celebrabant in armis. Salmastius
 corripbat Ἐκόμπασ³ ἀλοιδόρητ³ ἐρῆξάτην — Ἐς κύκλα, χαλ-
 κῶν ὄπλων, quod R. se non intelligere fatetur, addens porro,
 e fine c. 24. Poëticae Aristotelis colligi posse, Sophoclem scri-
 psisse duas fabulas, unam de Neoptolemo, alteram de Eurypylo
 appellatam; at non constare, ex utra harum fabularum locus
 hic petitus sit.

βαρβάρων Φαρμάσσεσιν, ἢ δ' ἀνδρία χολῆς ἐ δαίται-
 βέβαπται γὰρ ὑπὸ τῆ λόγου. τὸ δὲ θυμικὸν καὶ μανι-
 κὸν, εὐπερίθραυστόν ἐστι καὶ σαθρόν. ἀΦαιρῶσι γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸν θυμὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν μαχομένων, καὶ
 Μέσαις πρὸ πολέμου ἴσασιν, ὅπως ὁ λόγος ἐμμένῃ καὶ
 τρεψάμενοι τὰς πολέμους, ἐ διώκασιν, ἀλλ' ἀνακαλῶν-
 ται τὸν θυμὸν, ὡσπερ τὰ σύμμετρα τῶν ἐγχειριδίων εὐ-
 ανακίμωσιν ὄντα καὶ ῥάδιον. ὄργῃ δὲ μυρίας προανείλα
 τῆς ἀμύνης, ὡς Κῦρον καὶ Πελοπίδαν τὸν Θηβαῖον ¹.
 Ἄγαθουλής δὲ πρῶτος ἐΦερε λοιδορούμενος ὑπὸ τῶν πο-
 λιορικμένων καὶ τινος εἰπόντος· Κεραμεῦ, πόθεν
 ἀποδώσεις τοῖς ξένοις τὸν μισθόν; ἐπιγελάσας· Αἴνε
 ταύταν ἐξέλω. καὶ τὸν Ἀντίγονου ἀπὸ τῆ τείχεος τι-
 νὲς εἰς ἀμορφίαν ἐσιώπηον· ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς· Καὶ
 μὴν ἐδόκειν εὐπρόσωπος εἶναι. λαβὼν δὲ τὴν πόλιν,
 ἐπίπρασσε ² τὰς σιωπῶντας, μαρτυράμενος, ὅτι πρὸς
 τὰς δεσπότηας ἔξει τὸν λόγον, ἂν πάλιν αὐτὸν λοιδορῶ-
 σιν. ὄρῳ δὲ καὶ κυνηγῆς ³ σφαλλομένους ὑπ' ὄργῆς με-
 γάλα, καὶ ῥήτορας. Ἀριστοτέλης δὲ ἰσορεῖ, Σατύρου τὰς
 Φίλας ἐμφράξαι τὰ ὄντα κηρῶ δίκην ἔχοντας ⁴, ὅπως
 μὴ

¹ De Cyro cf. Herodot. I, 201. de Pelopida cf. ejus vitam in Plut. Vol. II, c. 32.

² Haec non Antigono, sed Agathocli tribuit Vol. VIII. pag. 93.

³ Kaltw. vox κυνηγῆς est suspecta. Vitiose eam datam esse conjicit pro συνηγῆς.

⁴ Sic e MS. legendum censuit Xyl. deditque Steph. pro ἔχον-
 τας, quod est in Ald. Bas. Erasm. Antw. additis hisce: „Est
 apud Aristotelem hoc sect. tertia, probl. XXIIIX. ubi sane Clazo-
 menius dicitur. Stobaeus hunc ipsam Plutarchi nostri locum ci-
 tans sermone de ira, qui est ordine vigesimus, Samium facit,
 quod non probo, cum etiam de calumnia hunc librum vocet
 — etsi fieri potest, ut de calumnia scriptum ad nos non
 pervenerit.“ — R. praefert ἔχοντας, cum non iudex senten-
 tiam dicturus, sed partes litem agitantes dicantur δίκην ἔχων,
 subaudiendo δικάσασθαι, non δικάσαι. Annotat idem haec: „sit-
 ne hoc e mythologia petitum, an ex historia civili temporum

μη συγχέη τὸ πρᾶγμα διὰ θυμόν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
λοιδορούμενος. αὐτὸς δὲ ἡμᾶς ἐπολλάκις ἐπιφύγει τὸ
κολάσαι πλημμελήσαντα δῆλον ¹; ἀποδιδράσκουσι γὰρ
τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς λόγους ² δεισαντες. ὅπερ ἔναι αἰ
τίτθαι πρὸς τὰ παιδία λέγουσι. Μὴ κλαῖε, καὶ λήψη-
τῆτο πρὸς τὸν θυμόν ἐκ ἀχρήσως λεύξεν. Μὴ σπεῦδε,
μηδὲ βόα, μηδὲ ἐπέειγε, καὶ μᾶλλον ἂ θέλεις γενήσε-
ται καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ παῖδα πατὴρ ἰδὼν ἐπιχειροῦν-
τά τι σιδηρῶ διελεῖν ἢ τεμεῖν, αὐτὸς λαβὼν τὸ σιδηρίον
ἐποίησε. καὶ τῷ θυμῷ τὴν τιμωρίαν παρελόμενος, αὐτὸς
ἀσφαλῶς καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀφελίμως ἐκόλασε τὸν ἄξιον,
ἐξ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ θυμὸς αὐτὸ ἐκείνε πολλάκις.

XI. Πάντων δὲ τῶν παθῶν ἐθισμῶ δεομένων,
οἷον δαμάζοντος καὶ καταθλῆντος ἀσκήσει τὸ ἄλογον καὶ
διπειθές, ἐπρὸς ἕτερο μᾶλλον ἐστὶν ἐγγυμνάσασθαι τοῖς
οἰκέταις ἢ πρὸς τὸν θυμόν. ἔτε γὰρ φόβος, ἔτε φό-
βος, ἔτε φιλοτιμία τις ἐγγίνεται πρὸς αὐτὰς. ὄργαι
δὲ συνεχεῖς ³ πολλὰ ποιῆσαι ⁴ προσιράσματα καὶ σφάλ-
ματα διὰ τὴν ἐξουσίαν, ὥσπερ ἐν ὀλιθηρῶ χωρίῳ, μηδε-
νὸς ἐνισκόμενος μηδὲ κωλύοντος, ὑποφέρειν. ἐ γὰρ ἐστὶν
ἀναμάρτητον ἐν πάθει τὸ ἀνυπεύθυνον καταχεῖν, μὴ
πολλῇ ⁵ τὴν ἐξουσίαν ἐμπεριλαβόντα πραότητι, μηδὲ πολ-

E e 4

λὰς

Aristotelis aequalium ambigo mecum definire. Fuit profecto Ari-
stotelis aequalis rex Ponti Satyrus, de quo v. Diodor. Sic. 14,
93, ubi vid. Wesseling. & alius, de quo idem 20, 22. Ipse
Aristoteles Satyrum Philopatora memorat Ethic. 7, 6.

1 R. mavult πλημμελήσανται δέλες, ob seq. ἀποδιδράσκουσι.

2 R. desiderat ante λόγους epitheton aliquod, e. c. φοβεράς,
vel δεικῆς, vel τραχεῖς.

3 Vulgo δὲ καὶ συνεχεῖς. R. hoc καὶ aut delendum monuit,
aut addendum λοιδορίας vel πληγαί, vel simile aliquod vocabu-
lum, aut deesse conjicit vocabulo ὄργαι epitheton aptum, e.
c. σφοδραί. Delevi καὶ cum W. e Xyl. Mosq. 2. Colleg. Nov.

4 R. legi vult aut ποιῆσιν, aut deinde ὑποφέρειν.

5 Sic legendum monuit R. & dedi cum W. id ex Voss. &
Mez. fumente.

λάς ὑπομεινυτά Φωιάς γυναικός, καὶ Φίλων ἐγκαλέντων ἀτουίαν καὶ ῥαθυμίαν. οἷς μάλιστα παρωξυνόμεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὡς τῷ μὴ κολάζεσθαι διαφθειρομένως. ὁψὲ μέντοι συνεῖδον, ὅτι πρῶτον μὲν ἐκείνας ἀνεξιματία χειρόνας ποιεῖν βέλτιόν ἐστιν, ἢ πικρὰ καὶ θυμῷ διακρέθειν ἑαυτὸν εἰς ἐτέρων ἐπανόρθωσιν. ἔπειτα πολλὰς ὁρῶν αὐτῷ τῷ μὴ κολάζεσθαι πολλὰς αἰδεμένους κακὰς εἶναι, καὶ μεταβολῆς ἀρχὴν, τὴν συγγνώμην μᾶλλον ἢ τὴν τιμωρίαν λαμβάνοντας, καὶ νῆ Δία δελεύοντας ἐτέροις ἅπὸ νεύματος σιωπῆ καὶ προθυμότερον, ἢ μετὰ πληγῶν καὶ μασιγμάτων ¹ ἐτέροις, ἐπειθόμεν ἡγεμονικώτερον εἶναι τῷ θυμῷ τὸν λογισμόν. ² γὰρ, ὡς ὁ ποιητὴς εἶπεν,

Ἦνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς ².

ἄλλὰ τῶναντίων αἰδεμένοις ὁ σωφρονίζων ἐγγίνεται φόβος. ἢ δὲ συνεχῆς πληγὴ καὶ ἀπαραιτήτος ἐ μετάνοιαν ἐμποιεῖ τῷ κακουργεῖν, ἀλλὰ τῷ λανθάνειν πρόνοιαν μᾶλλον. τρίτον, αἰεὶ μνημονεύων καὶ διανοόμενος πρὸς ἑμαυτὸν, ὡς ἔτε ὁ τοξέυειν ἡμᾶς διδάξας ἐκάλυψε βάλλειν, ἀλλὰ μὴ διαμαρτάνειν, ἔτε τῷ κολάζειν ἐμποδῶν ἔσαι ³, τὸ διδάσκειν εὐκαίρως τῷ ποιεῖν, καὶ μετρίως καὶ ὠφελίμως καὶ πρεπόντως· πειρῶμαι τὴν ὀργὴν ἀφαιρεῖν μάλιστα τῷ μὴ παραιρεῖσθαι τῶν κολαζομένων τὴν δικαιολογίαν, ἀλλ' ἀκείειν. ὁ τε γὰρ χρόνος ἐμποιεῖ τῷ πάλαι διατριβῆν, καὶ μέλλησιν ἐκλύεσθαι, ἢ τε κρίσις εὐρίσκει καὶ τρόπον πρέποντα καὶ μέγεθος ἀρμότῳ κολάσεως· ἔτι δὲ, ἔχ ὑπολείπεται πρόφασις τῷ διδόντι δίκην ἀντιτείνειν πρὸς τὴν ἐπανόρθωσιν, ἂν μὴ κατ' ὀρ-

¹ R. aut *μασίγων* legi vult, aut *σιγμάτων*, aut denique *μετὰ πληγῶν καὶ μασίγων καὶ σιγμάτων*. Turn. V. Bong. afferunt *σιγμάτων*.

² Xyl. notante, *versus est in Cypriacis Stasini, ut habet Stobaeus Serm. 31. p. 202.*

³ R. mavult aut *ἔσι* aut *ἔσταται*.

ὄργην, ἀλλ' ἐξελεγχθεὶς κολάζεται. τὸ δὲ αἰχισον ¹ ἔ πρόσσει, φαίνεθαι δικαιότερα τῷ δεσπότῃ λέγοντα τὸν οἰκέτην. ὡσπερ ἔν ὁ Φωλίω μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευταίην ἐκ ἑὸν προεξανίστασθαι τὰς Ἀθηναίους, ἐδὲ ταχὺ πισεύειν ². Εἰ σήμερον, (εἶπεν) ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθνηκε, καὶ αὔριον ἔσαι καὶ εἰς τρίτην τεθνηκώς· ἔτωσ οἶμαι δεῖν ὑποβάλλειν ἑαυτῷ τὸν σπεύδοντα δι' ὄργην ³ ἐπὶ τὴν τιμωρίαν· Εἰ σήμερον ἔτος ⁴ ἠδίκησε, καὶ αὔριον ἔσαι καὶ εἰς τρίτην ἠδικηκώς· καὶ δεῖν δὲν ἐδὲν, εἰ δώσει δίκην βράδιον, ἀλλ' εἰ ταχὺ παθῶν, ἀεὶ Φανεῖται μὴ ἀδικῶν· ὅπερ ἤδη συμβέβηκε πολλὰκις. τίς γὰρ ἡμῶν ἔτω δεινός ἐστιν, ὥστε κολάζειν καὶ μασιγῆν δέλον, ὅτι πέμπτην ἢ δεκάτην ἡμέραν προσέκαυσε τῆψον, ἢ κατέβαλε τὴν τράπεζαν, ἢ βράδιον ὑπήκουσε; καὶ μὴν ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς εὐθὺς γενομένοις καὶ προσφάτοις ἔσι, ταραττόμεθα, καὶ πιμῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἔχομεν. ὡς γὰρ δι' ⁵ ὁμίχλης τὰ σώματα, καὶ δι' ὄργῆς τὰ πράγματα μείζονα φαίνεται. διὸ δεῖ ταχὺ συμνημονεύειν τῶν ὁμοίων, καὶ τῷ πάθει ἔξωθεν ὄντα ἀνυπόπτως, ἀν καθαρῷ τῷ λογισμῷ καὶ καθ' ἑσῶτι φαίνεται μοχθηρὸν, ἐπιστραφῆναι, καὶ μὴ προέδαι τότε μὴδ' ἀφείναι τὴν κόλασιν, ὡσπερ σιτίου, ἀνορέντης γεγονότας. ἐδὲν ⁶ γὰρ ἔτωσ αἰτίον ἐστὶ τῷ

Ee 5

παρ-

¹ Ald. Bas. Erasm. Antw. τὸ δὲ αἰχισον. Comma, quod vulgo post αἰχισον datur, cum W. dedit post πρόσσει, Salmaf. & R. jubentibus.

² Subaudi, R. monente, e superioribus *Alexandri mortem*, aut *Alexandrum vivis excessisse*.

³ R. mavult δι' ὄργῆς i. e. ἐν ὄργῃ.

⁴ Sic R. dari voluit — *si hodie hic homo nequiter se gessit* — dedique cum W. ex Voss. Mosq. i. A. D. Vulgo ἔτωσ.

⁵ Sic restitui e Bas. Ald. Erasm. Antw. jubentibus R. & Salmaf. Dedit idem W. consentientibus omnibus libris & scriptis & editis pro vulg. δῆ, quod e Steph. in rell. transit.

⁶ Erasm. dedit ἐδὲν, nec non in seq. τὸ παρ. pro vulg. ἐδὲν &

παρέσης ὀργῆς κολάζειν, ὡς τὸ παυσαμένης μὴ κολάζειν, ἀλλ' ἐκλελύθαι, καὶ ταυτὸν πεπονθέναι τοῖς ἀργοῖς κωπηλάταις, οἱ γαλήνης ὀρμῶσιν ¹, εἶτα κινδυνεύουσιν ἀνέμῳ πλέοντες. καὶ γὰρ ἡμεῖς τῷ λογισμῷ καταγνωκότες ἀτουίαν καὶ μαλακίαν ἐν τῷ κολάζειν, σπεύδομεν παρόντι τῷ θυμῷ, καθάπερ πνεύματι παραβόλων. τροφῇ μὲν γὰρ ὁ πεινῶν κατὰ φύσιν χρῆται, τιμωρία δὲ ὁ μὴ πεινῶν μηδὲ διψῶν αὐτῆς· μηδὲ ὥσπερ ὄψα πρὸς τὸ κολάσαι τῷ θυμῷ δεόμενος, ἀλλ' ὅταν πορρωτάτῳ τῷ ὀρέγεσθαι γένηται, προσάγων τὸν λογισμὸν ἀναγκαίως. ἔ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης ἰστορεῖ, κατ' αὐτὸν ἐν Τυρρηνίᾳ μασιγῆσθαι τὴν οἰκέτας πρὸς αὐτὸν, ἔτω πρὸς ἡδονὴν δεῖ καθάπερ ἀπολαύσματος ὀρέξει, τῆς τιμωρίας ἐμφορεῖσθαι καὶ χαίρειν κολάζοντας, εἶτα ² μετανοεῖν. ὧν τὸ μὲν, Θηριῶδες, τὸ δὲ, γυναικῶδες· ἀλλὰ καὶ λύπης καὶ ἡδονῆς χωρὶς, ἐν τῷ τῷ λογισμῷ χρόνῳ τὴν δίκην κολάζεσθαι ³, μὴ ὑπολείποντα τῷ θυμῷ πρόφασιν.

XII. Αὕτη μὲν ἔν ἴσως ἐκ ὀργῆς ἰατρεία Φανεῖται, διάκρσις δὲ καὶ φυλακὴ τῶν ἐν ὀργῇ τινὸς ἀμαρτημάτων. καίτοι καὶ σπληνὸς οἴδημα, σύμπλωμα μὲν ἐστὶ πυρετῶ, πρᾶυνόμενον δὲ, καθίξει τὸν πυρετὸν, ὡς
Φησιν

& τῷ παρ. Ad marginem simul notat, depravatum esse hunc locum in Aldina, & vertit: *neque enim perinde culpandum est praesente ira punire, quam ubi se remisit non punire.* Kaltw. sensum vulgatae ita exprimit: Denn nichts verleitet uns mehr mitten im Zorn zu strafen, als wenn man, nachdem sich der Zorn gelegt hat, aus bloßer Nachlässigkeit das Strafen verabsäumt.

¹ Sic R. dari voluit — *in portu haerent* — dedique cum W. id ex D. & Colleg. Nov. reponente, pro vulg. ὀρμῶσιν.

² Sic Xyl. e Scripto legendum monuit, dedique cum W. consentiente D. Vulgo χαίρειν, κολάζοντας δὲ μετανοεῖν. Erasm. correxerat κολάσαντας. Idem W. e Mez. notat. R. voluit χαίρειν κολάζοντας, κολάσαντας δὲ μετανοεῖν.

³ W. cum R. susp. κομίζεσθαι.

Φησιν Ἰερώνυμος. ἀλλ' αὐτῆς¹ γε τῆς ὀργῆς ἀναθεω-
ρῶν τὴν γένεσιν, ἄλλες ὑπ' ἑλλων αἰτιῶν ἐμπίπτοντας
εἰς αὐτὴν ἑώρων, οἷς ἐπιεικῶς ἄπξι δόξα τῆ καταφρο-
νεῖσθαι καὶ ἀμελεῖσθαι παραγίνεται. διὸ καὶ τοῖς παρ-
αιτεμένοις ὀργῆν, δεῖ βοηθεῖν πορρωτάτω τὴν πράξιν
ολιγαρίας ἀπάγοντας καὶ θρασυτήτος, εἰς ἄνοιαν², ἢ
ἀνάγκην, ἢ πάθος, ἢ δυστυχίαν, τιθεμένους. ὡς Σο-
φοκλῆς³.

Ἄλλ' ἐ γὰρ, ὦ ἄναξ, ἐδ' ὅς ἂν βλαστῆ μένει

Νῆς τοῖς κακῶς πράξασιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

καὶ τῆς Βρισηίδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἐναφέ-
ρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως,

Ἄψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα⁴.

καὶ γὰρ τὸ δεῖσθαι, τῆ μὴ καταφρονῆντος ἐσὶ, καὶ τα-
πεινὸς Φανείς ὁ ἀδικήσας ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγαρίας δό-
ξαν. ἐ δεῖ δὲ ταῦτα περιμένειν τὸν ὀργιζόμενον, ἀλ-
λὰ τὸ τῆ Διογένους. Οὗτοί σε καταγελῶσιν, ὦ Διόγε-
νες. Ἐγὼ δ' ἐ καταγελῶμαι⁵. λαμβάνειν ἑαυτῷ,
καὶ καταφρονεῖσθαι μὴ νομίζειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνους κα-
ταφρονεῖν, ὡς δι' ἀδένειαν, ἢ πλημμέλειαν, ἢ προπέ-
τειαν, ἢ ἄφθυμίαν, ἢ ἀνελευθερίαν, ἢ γῆρας, ἢ νεό-
τητα, πλημμελέντος. οἰκέταις δὲ καὶ φίλοις ἀφετέον
τὸ τοιοῦτο παντάπασιν. ἐ γὰρ ὡς ἀδυνάτων, ἐδ' ὡς
ἀπράκτων, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν ἢ δι' εὐνοίαν, οἱ μὲν ὡς
χρησῶν, οἱ δὲ ὡς Φιλέντων καταφρονῶσι. νυνὶ δὲ ἐ μό-
νον πρὸς γυναῖκα καὶ δάσους καὶ φίλους, ὡς καταφρονέ-
μενοι, τραχέως ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ πανδοκεῦσι καὶ ναύ-
ταις καὶ ὀρεωκόμοις μεθύσει, πολλὰ κίς ὑπ' ὀργῆς συμ-
πίπσο-

1 Turn. V. Bong. αὐτός γε.

2 R. mavult εἰς ἄνοιαν.

3 ex Antigona, v. 563. 564.

4 Hom. Iliad. XIX, 137. 139.

5 R. monente, integra dictio haec foret: τὸ τῆ Διογένους (sc. ἔῃμα) πρὸς τὰς λέγοντας, ἔτσι σὲ καταγελῶσιν, ὦ Διόγενες, εἰπόντες, ἐγὼ δὲ ἐ καταγ.

πίπτωμεν, οἴομενοι καταφρονεῖσθαι, καὶ κυσὶν ὑλακῆσαι, καὶ ὄνοις ἐμβάλλασσι χαλεπαίνωμεν· ὡς ἐκεῖνος ὁ βεβλόμενος τύπτειν τὸν ἀηλάτην· εἴτ' ἀνακραγόντος, ὅτι Ἄθηναῖός εἰμι· Σὺ μὲν ἐν εἰ Ἄθηναῖός, τὸν ὄνον λέγων ἔτυπτε, καὶ πολλάς ἐνεφόρει πληγὰς.

XIII. Καὶ μὴν τὰς γε συνεχεῖς καὶ πυκνάς καὶ κατὰ μικρὸν ἐν τῇ ψυχῇ συλλεγομένας ὀργὰς, μάλιστα Φιλαυτία καὶ δυσιολία μετὰ τρυφῆς καὶ μαλακίας, οἷον σμῆνος ἢ σφηκίαν ἡμῖν ἐντίκῃσσι· διὸ μείζον ἐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πρότητα πρὸς οἰκίας καὶ γυναῖκα καὶ φίλος, τῷ δυναμένῳ συμφέρεσθαι τοῖς παρῶσι, καὶ μὴ δεομένῳ ποσῶν καὶ περιτῶν·

Ὁ δ' ἔτ' ἄγαν ὀπλοῖσιν, ἔθ' ἐφθοῖς ἄγαν,

οὐθ' ἠτλον, ἔτε μᾶλλον, ἔτε διὰ μέσσα

Ἡρτυμένοισι χαίρων, ὥς ἐπαινέσθαι.

χιόνος δὲ μὴ παρέσης, ἐν ἂν πῶν, ἔτε ἄρτον ἐξ ἀγορῆς φαγῶν, ἐδὲ ὄψα γευσάμενος ἐν λιτοῖς ἢ κεραμεοῖς σμεύεσιν ², ἐδὲ κοιμηθεῖς ἐπὶ σρωμνῆς μὴ οἰδώσης ³, ὥσπερ θαλάττης διὰ βάθους κεννημένης ⁴. βράβοις δὲ καὶ πληγαῖς τὰς περὶ τράπεζαν ὑπηρέτας ἐπιταχύνων μετὰ δρόμοις ⁵ καὶ βοῆς καὶ ἰδρώτος, ὥσπερ φλεγμονῶν ⁶ καταπλάσματα κομίζοντας, ἀθροεῖ καὶ Φιλαίτιῳ καὶ μεμψιμοίρῳ δελεύων διαίτη, καθάρπερ ὑπὸ βηχὸς ἐνδελεχῆς,

1 Dedi cum W. ἔθ' & in seq. ὥς pro vulg. ἔτε, & ὡς. Xylaudrum secutos. Etiam quae sequuntur usque ad κεννημένης, Erasm. ad eundem poetæ locum retulit. W. dubitat an recte.

2 Subaud. προτεταμέναι. R.

3 Turn. Bong. οἰδώσας.

4 R. legi vult aut ὥσπερ θαλάσσα δ. β. κεννημένη, aut κοιμηθεῖς, εἰ μὴ ἐπὶ σρωμνῆς οἰδώσης, ὥσπερ θαλάσσης —.

5 R. monet, non multum referre, δρόμοις an τρόμοις legas, cum irati vehementer contremiscere soleant, & toto corpore quatiantur.

6 Turn. V. Bong. φλεγμαίνων.

χῆς, ἢ ¹ προσικνεσμάτων πολλῶν, ἔλαθεν ἐλαϊώδη καὶ καταρροϊκῆν διάθεσιν περὶ τὸ θυμοειδές ἀπεργασάμενος. ἐθιστέον ἔν τὸ σῶμα δι' εὐτελείας πρὸς εὐκολίαν, αὐταρκές ἑαυτῷ γινόμενον· οἱ γὰρ ὀλίγων δεόμενοι, πολλῶν ἐκ ἀποτυγχάνουσι· καὶ δεινὸν ἔδεν, ἀρξαμένους ² ἀπὸ τῆς τροφῆς, σιωπῆν χρήσασθαι τοῖς παρατυγχάνουσι, καὶ μὴ πολλὰ χολαμένους ³ καὶ δυσισλαίνοντας, ἀτερπέσατον ὄψον ἐμβαλεῖν ἑαυτοῖς καὶ φίλοις ⁴ τὴν ὀργήν.

Δόρυπε δ' ἐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο ⁵ διὰ πρόσκαισιν ἢ καπνὸν, ἢ ἄλῶν ἐνδειαν, ἢ ψυχρότερον ἄρτον, οἰκετῶν τυπῆσθαι, καὶ λοιδορημένης γυναικός. Ἀρνεσιλίας δὲ μετὰ ξένων τινῶν ἐσιῶντος τὰς Φίλας, παρετέθη τὸ δεῖπνον· ἄρτοι δὲ ἐκ ἦσαν, ἀμελησάντων πρίασθαι τῶν παιδῶν. ἐφ' ᾧ τις ἐκ ἂν ἡμῶν διέεησε τὰς τοίχας κειραγῶς; ὁ δὲ μειδιῶν· Οἷόν ἐστιν (εἶπε) τὸ συμποτικὸν εἶναι τὸν σοφόν. τῷ δὲ Σωκράτης ἐκ παλαιστρας παραλαβόντος τὸν Εὐθύδημον, ἢ Ξανθίππη μετ' ὀργῆς ἐπισχῶσα καὶ λοιδορήσασα ⁶, τέλος ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν· ὁ δὲ Εὐθύδημος ἐξαναστὰς ἀπῆει περίλυπος γενόμενος· καὶ ὁ Σωκράτης· Παρὰ σοὶ δὲ (εἶπεν) ἐ πρώην ἔρως τις εἰσπῆχῶσα ταυτὸ τῆτο ἐποίησεν; ἡμεῖς δ' ἐκ ἡγανακτήσαμεν. δεῖ γὰρ σὺν εὐκολίᾳ καὶ γέλωτι καὶ Φιλοφροσύνῃ τὰς Φίλας δέχεσθαι, μὴ τὰς ὀφρῦς συνάγοντας, μηδὲ Φρίκην καὶ τρόμον ἐμβάλλοντας τοῖς ὑπηρετῆσιν. ἐθιστέον δὲ καὶ σκεύεσιν εὐκόλως ὁμιλεῖν ἅπασιν, καὶ μὴ τῶδε μᾶλλον ἢ τῶδε χρῆσθαι·

¹ Salmaf. hoc ἢ deleri voluit, quod, R. iudice, neque abesse debet neque potest.

² Dedi sic e R. mente ob seqq. pro vulg. ἀρξάμενος.

³ Turn. V. Bong. C. Mosq. 2. Colleg. Nov. Schott. Anon. μὴ πολλὰ φοβημένους. Nentra lectio, W. iudice, est sana. Susp. περὶ πολλά ὀχλαμένους.

⁴ R. mavult τοῖς φίλοις.

⁵ Odyss. XX, 392.

⁶ Turn. V. Bong. λοιδορηθεῖσα.

θαι· καθάπερ ἔνιοι πολλῶν παρόντων, ἔν ἐξελόμενοι
 καθάριον, ὡς Μάριον ἰσορῆσι, ἢ ρυτὸν¹ ἐκ ἄν ἐτέρω
 ποίειν· ἔτω δὲ καὶ πρὸς ληϊύθας ἔχουσιν, καὶ πρὸς
 ελεγγίδας, ἀγαπῶντες ἐκ πασῶν μίαν· εἶτα ὅταν συν-
 τριβῇ τι τέτων, ἢ ἀπόληται, βαρέως Φέρουσι καὶ κο-
 λάζουσι· ἀφειλέον ἔν τῷ πρὸς ὀργὴν Φαύλως ἔχοντι καὶ
 τῶν σπανίων καὶ περιττῶν, οἷον ἐκπωμάτων καὶ σφρα-
 γίδων καὶ λίθων πολυτελῶν· ἐξίσησι γὰρ ἀπολλόμενα
 μᾶλλον τῶν εἰπορίσων καὶ συνηθῶν· διὸ καὶ τῷ Νέρω-
 νος ἀκλίγωνόν τινα σκηὴν ὑπερφυῆς κάλλει καὶ πολυ-
 τελείᾳ θεάμα κατασπενάσαντος· Ἡλεγγας (ἔφη ὁ Σε-
 νέκας) πένητα σεαυτόν· εἰάν γὰρ ταύτην ἀπολέσης,
 ἑτέραν ἔ κήση τοιαύτην· καὶ μέντοι καὶ συνέπεσε,
 τῷ πλοῖε καταδύοντος, ἀπολέσθαι τὴν σκηὴν· ὁ δὲ Νέ-
 ρων ἀναμνηθεὶς τῷ Σενέκα, μετριώτερον ἤνεγκεν· ἢ δὲ
 πρὸς τὰ πράγματα εὐκολία, καὶ πρὸς οἰκέτας εὐκολον
 ποιεῖ καὶ πρῶτον· εἰ δὲ πρὸς οἰκέτας, δῆλον ὅτι καὶ
 πρὸς Φίλκας καὶ πρὸς ἀρχομένους· ὀρῶμεν δὲ καὶ δέλης
 νεωνήτας περὶ τῷ πριαμένε πυρθανομένους, ἐκ εἰ δεισι-
 δαίμων, ἐδ' εἰ Φθονερὸς, ἀλλ' εἰ θυμώδης· καὶ ὅλως
 σὺν ὀργῇ, μηδὲ σωφροσύνην ἀνδρας γυναικῶν, μηδὲ ἔρω-
 τα γυναικας ἀνδρῶν ὑπομένειν δυναμένας, μηδὲ συνη-
 θεϊαν ἀλλήλων Φίλκας· ἔτως ἔτε γάμος ἔτε Φιλία μετ'²
 ὀργῆς ἀνεκλόν, ἀλλὰ χωρὶς ὀργῆς καὶ μέδῃ κᾶφόν ἐσιν·
 ὁ γὰρ τῷ θεῷ νάρθηξ², ἱκανὸς κολασῆς τῷ μεθύοντος,
 ἂν μὴ προσγενόμενος ὁ θυμὸς ὤμησῃν καὶ μαινόλην ἀν-
 τὶ λυαῖς καὶ χορεῖς³ ποιήσῃ τὸν ἄκρατον· καὶ τὴν
 μανίαν αὐτῇ καθ' αὐτὴν ἢ ἀντίκυρα⁴ θεραπεύει, μι-
 χθεῖσα δὲ ὀργῇ, τραγωδίας ποιεῖ καὶ μύθους·

XIV.

¹ R. sic e Bas. voluit restituī, & dedi cum W. accedenti-
 bus Xyl. & Colleg. Nov. Habet idem Antw. & dandum mo-
 nuit Salmas. Vulgo *νήρυτον*.

² Cf. Plin. H. N. l. 13. c. 42.

³ Alluditur ad Bacchi cognomina.

⁴ Insula, in qua helleborus nascitur.

XIV. Δεῖ δὲ μήτε παίζοντας αὐτῇ διδόναι τόπον, ἔχθραν γὰρ ἐπάγει τῇ Φιλοφροσύνῃ· μήτε κοινολογη-
 μένες, Φιλονεικίαν γὰρ ἐκ Φιλολογίας ἀπεργάζεται· μή-
 τε διακίζοντας, ὕβριν γὰρ τῇ ἐξασία προστίθησι· μήτε
 παιδεύοντας, ἄθυμίαν γὰρ ἐμποιεῖ καὶ μισολογίαν· μή-
 τε εὐτυχῆντας, αὐξεί γὰρ τὸν Φθόνον· μήτε δυστυ-
 χῆντας, ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνωσι καὶ
 μάχωνται τοῖς συναχθόμενοις. ὡς ὁ Πρίαμος·

Ἔρρετε λωβητῆρες ἔλεγχέες· ἔ νυ καὶ ὑμῖν

Ἐσί γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσונτες ¹;

ἢ δ' εὐκολία τοῖς μὲν βοηθεῖ, τὰ δ' ἐπικοσμεῖ, τὰ δὲ
 συηδύνει· περιγίνεται δὲ τῇ πραότητι, καὶ θυμῶ καὶ
 δυσκολίας ἀπάσης· ὡς περ Εὐκλείδης ², τῷ ἀδελφῷ πρὸς
 αὐτὸν ἐκ διαφορᾶς εἰπόντος· Ἀπολοίμην, εἰ μή σε τιμα-
 ρησαίμην· Ἐγὼ δὲ, Φήσας, ἀπολοίμην, εἰ μή σε πεί-
 σαιμι, διέτρεψε παραχρήμα καὶ μετέθηκε. Πολέμων ³
 δὲ, λοιδορῶντος αὐτὸν ἀνθρώπου Φιλολίθου καὶ περὶ σφρα-
 γίδια πολυτελῆ νοσῶντος, ἀπεκρίνατο μὲν ἑδὲν, τῶν
 σφραγιδίων δὲ ἐνὶ προσεῖχε τὸν νῦν, καὶ κατεμάρθανεν-
 ἠθεῖς ἔν ὁ ἀνθρώπος· Μὴ ἔτως (εἶπεν) ὦ Πολέμων,
 ἀλλ' ὑπ' ἀγῶας θεῶν, καὶ πολὺ σοι βέλτιον φανεῖται.
 ὁ δ' Ἀρίσιππος, ὀργῆς αὐτῷ πρὸς Αἰχλίην ⁴ γενομένης,
 καὶ τινος εἰπόντος· ὦ Ἀρίσιππε, πᾶ ὑμῶν ἡ Φιλία;
 Καθεύδει, (Φησὶν) ἐγὼ δὲ αὐτὴν ἐγερω· καὶ τῷ Αἰ-
 χλίην προσελθὼν εἶπεν· Οὕτως σοι δοκῶ παντάπασι
 ἀτυχῆς τις εἶναι καὶ ἀνήκεστος, ὥς μὴ νεθεσίας τυχεῖν;
 ὁ δ' Αἰχλίης· Οὐδὲν (εἶφη) θαυμαστὸν, εἰ πρὸς πάν-
 τα τῇ φύσει με διαφέρων, κἀνταῦθα τὸ δέον πρότε-
 ρος συνείδες.

Καὶ

¹ Iliad. XXIV, 238. sq.

² Significat Eucliden, Megarensē philosophum, auditorem Socratis, auctorem sectae Megarensis, aut Eristicae. R.

³ Philosophus sectae Platonicae, auditor Xenocratis. Diog. Laërt. IV. 3.

⁴ Aristippus & Aeschines, philosophi Socratici.

Καὶ γὰρ κάπρον Φριζάχεν' ἔ μόνον γυνή,
 Παῖς δ' ἂν νεογνός χειρὶ προσνήθων νέα,
 Κλίνας παλαιῶ παντός εὐμαρέτερον.

ἄλλ' ἡμεῖς ἀγριαίνοντα τιθασσεύομεν ζῶα καὶ πρᾶυνο-
 μεν, λυσιδεῖς καὶ σύμνας λεόντων ἐν ταῖς ἀγυάλαις
 περιφέροντες, εἶτα καὶ τέκνα καὶ Φίλας καὶ συνήθεις
 ἐμβάλλομεν ὑπ' ὀργῆς· οἰκέταις δὲ καὶ πολίταις τὸν θυ-
 μὸν ὡσπερ Θηρίον ἐφίεμεν ¹. ἔ καλῶς ὑποκοριζόμενοι
 μισοπονηρίαν, ἄλλ' ² ὡσπερ, οἶμαι, τῶν ἄλλων παθῶν
 ψυχῆς ³ καὶ νοσημάτων, τὸ μὲν πρόνοιαν, τὸ δ' ἑλευ-
 θεριότητα, τὸ δ' εὐσέβειαν καλῶντες, ἔδενός ἀπαλλα-
 γῆναι δυνάμεθα.

XV. Καίτοι, καθ' ἕπερ ὁ Ζήνων ἔλεγε, τὸ σπέρ-
 μα σύμμιγμα καὶ κέρασμα τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων
 ὑπαρχεῖν ἀπεσπασμένον ⁴, ἔτως ἔοικε τῶν παθῶν παν-
 σπερμία τις ὁ θυμὸς εἶναι. καὶ γὰρ λύπης ἐμπέπλη-
 σαι ⁵ καὶ ἡδονῆς καὶ ὕβρεως· καὶ Φθόνος μὲν ἔχει τὴν
 ἐπιχαιρηνικήαν· Φθόνος δὲ καὶ ⁶ χειρῶν ἐστίν· αγωνίζε-
 ται γὰρ ἐχθὴ μὴ παθεῖν αὐτός, ἀλλὰ παθεῖν κακῶς ἐπι-
 τρίψας ἕτερον· ἐπιθυμίας δὲ αὐτῷ ⁷ τὸ ἀτερπέστατον
 ἐμπέφυκεν, εἴ γε δὴ τῷ λυπεῖν ἕτερον ⁸ ὀρεξίς ἐστίν. διὸ
 τῶν

¹ Sic R. legi maluit, licet vulgatam ἀφίεμεν non plane
 damnet, dedique cum W. ex C. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Mez.

² Deleri voluit R. ἀλλ', quasi natum ex ultima syllaba vo-
 cabuli praecedentis.

³ R. mavult τῆς ψυχῆς.

⁴ Turn. V. Bong. ἀφασιασμένων.

⁵ Ald. Bas. Erasm. Antw. ἀπέσπασαι.

⁶ R. susp. καὶ μίσεος μὲν ἔχει τὴν ἐπιχαιρηνικήαν, Φθόνος
 δὲ καὶ χειρῶν. W. iudice, ad integritatem loci aliquid requiri
 videtur.

⁷ Sic legi voluit R. & restitui ex Ald. Bas. Erasm. Antw.
 pro vulg. αὐτό. In iisd. edd. legitur τὸ ἀτερπέτερον. Hinc
 ex Turn. V. Bong. in ind. var. enotatur τὸ ἀτερπέστατον, quod
 Steph. dedit.

⁸ Bong. ἐτέρω.

τῶν μὲν ἄσωτων ταῖς οἰκίαις προσιόντες αὐλητρίδος ἀκόμεν ἐωθινῆς, καὶ πηλὸν, ὡς τις ¹ εἶπεν, οἶνε, καὶ σπαράγματα σεφάνων, καὶ κραιπαλῶντας ὀρῶμεν ἐπὶ θυραῖς ἀκολάθας· τὰ δὲ τῶν πικρῶν ἐκκαλύμματα ² καὶ δυσκόλων, ἐν τοῖς προσωποῖς τῶν οἰκετῶν ὄψει, καὶ τοῖς σίγμασι καὶ ταῖς πέδασι.

Ἄει δὲ ἀοιδῶν μένος ἐν σέγαις
ὀργίλας ἀνδρὸς ³,

Κωκυτὸς ἐμπέπλωκε, —
μασιγασμένων ἐνδον οἰκονόμων, καὶ σρεβλαμένων θεραπευαῖδων· ὥστε τῆ θυμῷ τὰς λύπας ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ταῖς ἡδοναῖς οἰκτεῖρειν ὀρῶντας.

XVI. Οὐ μὴν ἀλλὰ ὅσοις γε συμβαίνει διὰ μισοπνευηρίαν ἀληθῶς ἀλίσκεσθαι πολλάνικς ὑπὸ ὀργῆς, τοῦ ἄγαν ἀφαιρετέον αὐτῆς καὶ τὸ ἀκρατοῦ ἅμα τῇ σφοδρῷ πίσει περὶ τῶν συνόντων. αὕτη γὰρ αὖξει μάλις τῶν αἰτιῶν τὸν θυμὸν, ὅταν ἢ χρηστὸς ὑποληφθεὶς ἀναφανῆ μοχθηρὸς, ἢ φιλεῖν δόξας ἐν διαφορῷ τινι καὶ μέμψει γένηται. τὸ δὲ ἐμὸν ἦθος, οἶδα ⁴ δήπεσθεν, ἡλίαις ῥοπαῖς φέρεται πρὸς εὖνοϊαν ἀνθρώπων καὶ πίσιν. ὥσπερ ἐν οἱ κατὰ κενῷ βαίνοντες, ὅπερ ⁵ μᾶλλον ἐπερείδω τῷ

¹ Sic R. dari voluit, dedique cum W. idem ex Mosq. 1. 2. Schott. Mez. fumente, quibuscum ex parte consentiunt A. D. ὡς τι habentes. Vulgo ὄστις. — argillam (ut quidam ajebat) serra vino rigata factam. Distio, ut videtur proverbialis, ad quam nostra accedit: der Boden schwimmt von Wein.

² Rara, R. judice, distio pro σύμβολα vel γνωρίσματα — signa, unde latens & tecta veritas reperitur, retegitur, & in lucem producitur.

³ Hoc supposuit Plutarchus sententiae suae dictum vetusti tragici accommodans, pro nomine proprio viri, quod jambum finiebat. R.

⁴ Ald. Bas. Antw. οἶδα. Erasm. correxit, & e Turn. V. Bong. enotatur οἶδα.

⁵ R. legi vult ὄσφω.

τῷ Φιλεῖν ἑμαυτὸν, ἁμαρτάνω μᾶλλον, καὶ σφαλλόμενος ἀνωμαί· καὶ τῷ μὲν Φιλεῖν ἀπαρῦσαι τὸ ἐμπαδὲς ἄγαν καὶ πρόθυμον ἐν ἅν ἐτι δυνηθεῖην· τῷ δὲ πιεθεύειν σφόδρα χρησαίμην ἅν ἴσως χαλιμῷ, τῇ Πλάτωνος εὐλαβείᾳ. καὶ γὰρ Ἑλικῶνα¹ τὸν μαθηματικὸν ἕτως² ἐπαινεῖν φησιν, ὡς φύσει εὐμετάβολον ζῶον, καὶ τὰς τετραμμένους ἐν τῇ πόλει καλῶς δεδιέναι, μὴ ἀνθρώποι καὶ σπέρματα ἀνθρώπων ὄντες, ἐκφῆνωσὶ περὶ τῆς φύσεως τὴν ἀθέλειαν. ὁ δὲ Σιφοκλῆς λέγων, ὅτι

Τὰ πλεῖστα Φωρῶν αἰχρὰ Φωράσεις βροτῶν, ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν καὶ κολέειν. ἐ μὴν ἀλλὰ τὸ δύσκολον τῆτο τῆς κρίσεως καὶ Φιλαίτιον, εὐκολωτέρως ποιεῖ ταῖς ὀργαῖς· ἐκαστικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἄφνω καὶ τὸ ἀπροσδόκητον· δεῖ δὲ, ὡς περὶ καὶ Παναίτιος ἔφη, χρῆσθαι τῷ Ἀναξαγόρᾳ, καὶ κατὰ περὶ ἐκείνου ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῷ παιδὸς εἶπεν· Ἦδειν, ὅτι θυητὸν ἐγένευσσα, τῆτο τοῖς παροξύνουσιν ἕκαστον ἐπιφανεῖν ἁμαρτημασιν· Ἦδειν, ὅτι σοφὸν ἐν ἐπιδόμῃν δέλον· Ἦδειν, ὅτι ἀπαθῆ τὸν φίλον ἐν ἐκλήσάμην· Ἦδειν, ὅτι τὴν γυναῖκα γυναῖκα εἶχον. ἅν δὲ κενεῖνό τις ἐπιφθεγγόμενος ἀεὶ τὸ τῷ Πλάτωνος· Ἦπε ἄρ' ἐγὼ τοῖστος; ἔξωθεν εἶσω τὸν λογισμὸν ἀνασρέφῃ, καὶ παρεμβάλλῃ ταῖς μέμψεσι τὴν εὐλάβειαν, ἐ πολλῇ χρήσεται μισοπονηρίᾳ πρὸς ἑτέρας, πολλῆς ὀρῶν ἑαυτὸν συγγνώμης δεόμενον. νῦν δὲ ἕκαστος ἡμῶν ὀργιζόμενος καὶ κολάζων, Ἀριστείδε Φωνὰς ἐπιφέρει καὶ Κάτωνος, μὴ κλέπτει, μὴ ψεύδεται· διὰ τί ῥαθυμεῖς, καὶ (ὃ δὴ πάντων αἰχρῶν ἐσιν) ὀργιζόμενοις ἐπιτιμῶμεν μετ' ὀργῆς, καὶ τὰ διὰ θυμὸν ἡμαρτημένα, θυμῷ κολάζομεν, ἔχ ὡς περὶ οἱ ἱατροὶ πικρῷ πικρὰν κλύζουσι³ Φαρμάκῳ χολῆν, ἀλλὰ μᾶλλον

ἐπι-

¹ De Helicone Cyziceno, Platonis discipulo, vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 87.

² Xyl. MS. ἕτε pro ἕτως. Sic Idem vertit, monens, locum non esse integrum.

³ R. mavult κλύζουσι.

ἐπιτείνοντες καὶ προσεκταράττοντες. ὅταν ἔν ἐν τέτοις γένωμαι τοῖς ἐπιλογισμοῖς, ἅμα τι πειρῶμαι καὶ τῷ πολυπράγμονος ἀφαιρεῖν. τὸ γὰρ ἐξακριβῶν ἅπαντα καὶ Φαρῶν, καὶ πᾶσαν ἔλκειν εἰς μέσον ἀχολίαν οἰκέτε, καὶ πρᾶξιν Φίλε, καὶ διατριβὴν υἱῶ, καὶ ψιθυρισμὸν γυναικός, ὀργὰς Φέρει παλλὰς καὶ συνεχεῖς, καὶ καθημερινὰς, ὡν δυσκολία τρόπε καὶ χαλεπότης τὸ κεφάλαιόν ἐστι. Ὁ μὲν ἔν Θεός (ὡς Εὐριπίδης Φησὶ) τῶν ἀγαν ἀπῆται, τὰ μικρὰ δὲ εἰς τύχην ἀφείδ' ἔα· ἐγὼ δὲ τῇ τύχῃ μὲν ἐδὼν οἶμαι δεῖν ἐπιτρέπειν, ἐδὲ παρορῶν τὸν ἑὼν ἔχοντα, πιθεύειν δὲ καὶ χρῆσθαι τὰ μὲν γυναικί, τὰ δὲ οἰκέταις, τὰ δὲ Φίλοις, οἷον ἄρχοντα ¹ ἀρχόντων ἐπιτρόποις τισὶ καὶ λογισταῖς καὶ διοικηταῖς, αὐτὸν ἐπὶ τῶν κυριωτάτων ὄντα τῷ λογισμῷ καὶ μεγίστων. ὡς γὰρ τὰ λεπτὰ γράμματα τὴν ὄψιν, ἔτω τὰ μικρὰ πράγματα μαῶλλον ἐντείνοντα, νύττει καὶ ταρατῆι τὴν ὀργὴν, ἐδος πονηρὸν ἐπὶ τὰ μείζονα λαμβάνεσαν. ἐπὶ πᾶσι τοίνυν ² τὸ μὲν τῷ Ἐμπεδοκλέες, μέγα καὶ θεῖον ἠγάθμεν, τὸ μνησεῦσαι κακότητος· ἐπήνευ δὲ κακείνας, ὡς ἐν ἀχαρίσεως ἐδὲ ἀφιλοσόφους ἐν εὐχαῖς ὁμολογίας ³, ἐν αὐτὸν ἀφροδισίων ἀγνεῦσαι ⁴ καὶ οἶνε, τιμῶντας ἐγγρατεῖα τὸν θεόν· ἢ ψευδολογίας πάλιν ἀπέχεσθαι χρόνου ἄρισμένου, αὐτοῖς προσέχοντας, πῶς ἀληθεύσομεν ἐν γε ⁵ παιδιᾷ

Ff 2

καὶ

¹ Secutus sum W. Ita ex D. dantem pro vulg. ἄρχεσιν. Etiam Xyl. notat in scripto pro ἄρχεσιν fuisse in margine ἄρχοντα, sensumque & hoc secutum se esse in vertendo, legentem οἷον ἄρχοντα ἐπιτρόποις. Equidem quoque malim abesse ἀρχόντων. R. aut ἄρχεσιν deleri voluit, aut saltim a sequente vocabulo interjecto commate separari. Posterius in ipsius edit. fuit observatum.

² Erasmo id, quod nunc sequitur, videtur esse appendix hominis christiani. Consentunt Amiot, & Nuescheler. Abest ab hac sententia Kaltw.

³ Xyl. MS. τὰς ἐν εὐχ. ὁμ. nec non deinde ἀφροδισίων ἐν αὐτόν.

⁴ Turn. V. Bong. ἀγνίσαι.

⁵ R. legi vult ἐν τε.

καὶ μετὰ σπεδῆς ἀπάσης· εἶτα ταύταις τὴν ἑμαυτῆ
 παρεβάλλον ψυχὴν ¹, ὡς ἔχ ἤτλον ΘεοΦιλῆ καὶ ἱερᾶς
 ἡμέρας πρῶτον ἀοργήτας ὀλίγας, οἷον ἀμεθύσας καὶ ἀοί-
 νας διαγαγεῖν, ὥσπερ νηφάλια καὶ μελισποῦδα θύων ².
 εἶτα μῆνα καὶ δύο πειρώμενος ἑμαυτῆ κατὰ μικρὸν, ἔτω
 τῷ χρόνῳ πρῆβαινον εἰς τὸ πρόθεον τῆς ἀνεξικακίας,
 ἐγκρατῶς προσέχων, καὶ διαφυλάττων μετ' εὐφημίας ἴλεω
 καὶ ἀμνητιον ἑμαυτὸν, ἀγνεύοντα καὶ λόγων πονηρῶν,
 καὶ πράξεων ἀτόπων, καὶ πάθους ἐφ' ἠδονῇ μικρᾶ καὶ
 ἀχαρίστω ταραχᾶς τε μεγάλας καὶ μεταμέλειαν αἰχί-
 σην φέροντος. ὄθεν (οἶμαι) καὶ θεῶ τι συλλαμβάνου-
 τος, ἐσαφῆμιζεν ἡ πείρα τὴν κρίσιν ἐπεινήν, ὅτι τὸ ἴλεω
 τῆτο καὶ πρῶτον καὶ Φιλάνθρωπον, ἐδενὶ τῶν συνόντων
 εὐμενές ἐσιν ἔτω καὶ φίλον καὶ ἄλυπον, ὡς αὐτοῖς
 τοῖς ἔχασιν.

¹ Verissime de hoc loco coniecit W. ita legendum censens
 εὐχὴν, ὡς ἔχ ἤτλον ΘεοΦιλῆ καὶ ἱερᾶν, ἡμέρ. &c. — *his*
ergo votis meum votum accommodans, voti minus illud & Diis
gratum & sacrum &c. R. voluit παραβάλλον, & deinde
 ἱερᾶν ἔσαν, ἐπειρώμενην ἡμέρας.

² Sic R. legendum monuit, & dedi e Xyl. MS. pro vulg.
 θύοντα.

In der J. G. Cotta'schen Buchhandlung sind
von Oftern 1790—96. erschienen:

- A**bbildung der 100 deutschen wilden Holzarten nach Burgs-
dorfs Forsthandbuch, herausgegeb. von Reiter und Abel,
4 Hefte, mit 100 Kupfern. gr. 4. Stuttgart 790—792.
illum, netto 21 Rthlr. 8 gr. 36 fl.
schwarz netto 8 Rthlr. 14 fl.
- Abels von Senauge, oder Briefe des Lord Sydenham, a. d.
Franz. von L. F. Huber. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- Amaliens Erholungsfunden. Deutschlands Töchtern geweiht.
Eine Monatschrift von Marianne Ehrmann, m. Kupf. und
Musik. Jahrg. 1790. 91. 92. 8. Jeder Jahrg. 2 Rthlr. 16 gr.
4 fl.
- Annales hebraeo-typographici Sec. XV. Descipit fufoque
commentario illustravit J. B. de Rossi, 4. maj. Parmæ, ex
reg. typ. 796. netto 3 Rthlr. 5 fl.
- Ansons Reisen um die Welt, für die Jugend bearbeitet. 8. 796.
10 gr. 40 fr.
- Archenholz (J. W.) Annalen der brittischen Geschichte, 12. und
13ter Bd. 8. 795. 796.
- Bengels (M. C.) freimüthige Aeußerung über verschiedene Ge-
genstände der christl. Glaubens- und Sittenlehre. gr. 8. 792.
20 gr. 1 fl. 12 fr.
- Benjowsky (Graf Moriz von) Schicksale und Reisen, a. d. Engl.
im Auszug. 8. 790. 6 gr. 24 fr.
- die Bibel A. und N. Testaments, nach Luthers Uebersetzung,
mit Summarien, Parallelstellen, Bengels Harmonietafel, Ta-
belle der Evangelien und Episteln, und Vorrede von Herrn
D. G. E. Storr. 8. 16 gr. 1 fl.
- Bibliothek (allgem. jurist.) von einer Gesellsch. Tübinger Rechts-
gelehrten, 1ter Bd. gr. 8. 796. 1 Rthlr. 1 fl. 48 fr.
- Bilfinger (A. F.) Versuch zu einem Eidsformularbuch für Beama-
te, Commu- und Spitalvorsteher in Wirtemberg. gr. 8. 792.
1 Rthlr. 12 gr. 2 fl. 24 fr.
- Biographien für die Jugend, 18 Bdch. 8. 95. 16 gr. 1 fl.
- Bowminghausen (Freih. v. Wallmerode) Taschenbuch für Pferde-
liebhaber, Reuter, Pferdezüchter, Pferdärzte und Vorgesetzte
grosser Marställe. Jahrg. 792—97. mit Kupf. gr. 12. Der
Jahrgang netto 22 gr. 1 fl. 36 fr.
- Brasberger (M. G. U.) Untersuchungen über Kants Kritik der
practischen Vernunft. gr. 8. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
- Briefwechsel zweier Schulmeister. 8. 795. 6 gr. 24 fr.
- Catharina, oder die vornehme Bäurin. Ein prosaisches Lustsp.
in 3 Aufz. mit Gesang, a. d. Franz. der Schauspielerin Jul.
Candeille. 8. 794. 10 gr. 40 fr.
der

- der Christ im Kerker, oder religiöse Betrachtungen und Gebete
 für Gefangene und zum Tode verurtheilte Missethäter, von
 M. J. F. Christmann. gr. 8. 794. 12 gr. 45 fr.
- Condorcets Entwurf eines historischen Gemäldes der Fortschritte
 des menschlichen Geistes, a. d. Franz. von D. E. C. Poffelt. 8.
 796. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
- Glatt (D. J. G. F.) Magazin für christliche Dogmatik und Mo-
 ral, deren Geschichte und Anwendung im Vortrag der Reli-
 gion, 1r Thl. gr. 8. 796. 20 gr. 1 fl. 30 fr.
- Flora. Deutschlands Töchtern geweiht, herausg. von Huber,
 Lafontaine, Pfeffel, Sulzer und andern, m. K. u. Musik, aufs
 J. 793—96. Der Jahrg. 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
- Franz kleine Geographie von Wirtemberg, 2te Aufl. 8. 796.
 12 gr. 45 fr.
- Franklins (B.) Leben. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- Georgina. Eine wahre Geschichte, aus dem Engl. von Miss Bur-
 ney, der Verfasserin von Cecillie Beverley, 4 Bdch. 8. 791—
 792. 2 Rthlr. 3 fl.
- Der Glückswechsel, oder der lebenswürdige Sonderling. Ein Lust-
 spiel in 5 Aufz. a. d. Franz. des Loaisel Treogate frey übers.
 8. 794. 10 gr. 40 fr.
- Gmelin (C.) Materialien für die Anthropologie, 1ter Bd. 8.
 791. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
- Histoire universelle continuée jusqu'à nos temps & précédée
 d'un discours pour y préparer les enfans, deux ouvrages
 trad. de l'alle. de Mrs. Schloezer & Schroeck, edit. sec.
 revue. 8. 796. 1 Rthlr. 1 fl. 30 kr.
- Hofacker (b. C. C.) Principia juris civilis romano-germanici,
 cur. Chr. Gmelin, Tom. II. Sect. II. & Tom. III. Sect. I.
 8. maj. 794—796. 3 Rthlr. 5 fl. 15 kr.
- Die Horen. Eine Monatschrift, herausg. von F. Schiller. gr. 8.
 795. 796. Der Jahrg. 6 Rthlr. 8 gr. 11 fl.
- Huber (D.) Tamira, ein Drama. Nebst einer Abhandlung über
 das Melodrama, m. e. Titelvign. 8. 91. Postpp. 12 gr. 45 fr.
 Druckpp. 8 gr. 30 fr.
- Krapf (D. J. D.) Beschreibung der warmen Bäder zu Baden in
 der Marggrafsch. Baden. 8. 795. 8 gr. 30 fr.
- L'huillier (S) Polygonometrie ou de la mesure des figures re-
 ctilignes & abrégé d'isopérimétrie élémentaire ou de la dé-
 pendance mutuelle des grandeurs & des limites des figures,
 avec fig. gr. 4. 1 Rthl. 4 gr. 2 fl.
- principiorum calculi differ. & integr. expositio elem-
 c. fig. 4. maj. 795. 3 Rthlr. 4 fl. 54 kr.
- Manuel du Général & de l'Officier, ou cahiers militaires por-
 tatifs, contenant une nouvelle idée sur le génie des remar-
 ques & extraits sur ceux qui concerne une armée & le ser-
 vice

- vice milit. en général &c. par. Mrs. de Tiffot, Grenus, av.**
 planches. 8. 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
- Meiners (C.) Briefe über die Schweiz, 4 Thle. Wohlfeile Anst.**
 für die Reichslande. 8. 790. 2 fl.
- Mohl (D. B. F.) System der Gerichtsbarkeit des Kaiserlichen**
und Reichskammergerichts, 2 Bände. gr. 8. 791 — 792.
 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
- Pistet (M.) Versuch über das Feuer, a. d. Franz. m. 1 Kupf.**
 8. 791. 16 gr. 1 fl.
- Ploucquet (D. W. G.) Mittel, Wohnungen und andere Gebäu-**
de unverbrennlich zu machen, samt andern Anstalten gegen
Feuersbrünste. 8. 791. 6 gr. 24 fr.
- Initia bibliothecæ medico - practicæ reals sive reperto-**
rii medico - practici, Tomi I — VI. 4.
- Charta Script. 29 Rthlr. 16 gr. 50 fl. 48 kr.
 Subscript. Pr. 22 Rthlr. 14 gr. 40 fl. 40 kr.
- Plutarchi Chæronensis quæ supersunt omnia. Cum adnotationi-**
bus variorum adjectaque lectionis diversitate, opera J. G.
Hutten, Tomi I — IX. 8. maj. 792 — 796.
 12 Rthlr. 21 fl. 36 kr.
- Subscript. Pr. 8 Rthlr. 6 gr. 14 fl. 24 kr.
- Moralia, id est opera, exceptis vitis, reliqua, græca**
emendavit, Xylandri, Stephani, Relskii, Wytttenbachii,
aliorumque animadversionibus illustravit, lect. diversitatem
adjecit J. G. Hutten, Vol. I — III. 8. maj. 796.
 Subscript. Pr. 2 Rthlr. 18 gr. 4 fl. 48 kr.
- Demosthenes & Cicero, in usum juventutis liter. græc.**
studiosæ, cum adnot. & indicibus necessariis J. G. Hutten,
 8. maj. 796. 16 gr. 1 fl.
- Pomponatii (P.) tract. de immortalitate animæ. Cura Bardili,**
 Phil. Prof. 8. maj. 791. 12 gr. 45 kr.
- Posselt (D. C. L.) europäische Annalen. Jahrg. 1795. und 796.**
 gr. 8. Der Jahrg. 4 Rthlr. 8 gr. 6 fl. 54 fr.
- Rappolt über die Stärke rund gewobener Seile, wie sie nach**
Muschenbröckischen Grundsätzen auf dem Wühlhof verfertigt wer-
den. 8. 796. 4 gr. 15 fr.
- Repositoryum für die neueste Geographie, Statistik und Geschich-**
te, herausgegeb. von P. J. Bruns und C. A. W. Zimmer-
mann, 3ter Bd. mit Karten und Kupf. gr. 8. 793. u. 794.
 5 Rthlr. 8 fl. 45 fr.
- Mitt von zehn Meilen (des Pfarrers zu Michalbe) oder Szenen**
aus dem Leben weiser Menschen und Narren, von G. Löffler,
 3 Thle. 8. 792. 793. 3 Rthlr. 8 gr. 5 fl.
- Möslers (G. S.) Beiträge zur Naturgeschichte Wirtembergs, 38**
Hest. gr. 8. 791. 12 gr. 45 fr.

Musik

- Auch Beschreibung des gelben Fiebers, welches im Jahr 1793. in
 Philadelphia herrschte, a. d. Engl. von P. F. Hopfengärtner
 u. J. F. Authenried. 8. 796. 1 Rthlr. 12 gr. 2 fl. 15 fr.
 Sammlung (neue) interessanter und zweckmäßig abgefaßter Nei-
 sebeschreibungen für die Jugend, 1 — 5ter Thl. mit Kupf. 8.
 793—795. 2 Rthlr. 2 gr. 3 fl. 20 fr.
 die Familie Selbors. Eine Geschichte von L. F. Huber, 2 Thle.
 8. 795. 796. 1 Rthlr. 20 gr. 2 fl. 45 fr.
 Selle (D. E. G.) Entwurf einer systemat. Fieberlehre, a. d.
 Lat. von D. E. G. Hopf. 8. 791. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
 Staatsliteratur (deutsche) auf das Jahr 791. 792. 8. Der Jahr-
 gang 2 Rthlr. 8 gr. 3 fl. 36 fr.
 Storr (D. Theol. G. E.) von dem seligen Zustand der Seele
 nach dem Tode vor der Auferstehung, a. d. Lat. frei übers. v.
 D. W. L. Storr. 8. 791. 4 gr. 15 fr.
 — Bemerkungen über Kants philosoph. Religionslehre, a.
 d. Latein. nebst Bemerk. des Uebersetzers über den aus Prin-
 cipien der pract. Vernunft hergeleit. Ueberzeugungsgrund von
 von der Möglichkeit und Wirklichkeit einer Offenbarung in Be-
 ziehung aus Fichte's Versuch einer Kritik aller Offenbarung. 8.
 gr. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
 — opuscula acad. ad interpretationem libror. sacror. perti-
 nentia, Vol. I. II. 8. maj. 796. 2 Rthlr. 4 gr. 3 fl. 48 fr.
 — (D. W. L.) vermischte Bemerkungen über Gegenstände
 der württembergischen Oberamtspraxis, nebst einem Anhang al-
 ler dahin einschlag. Gesetze. 8. 791. 14 gr. 48 fr.
 van Swieten (G. M. de) Comment. in omnes aphorismos H.
 Boerhave de cognoscendis & curandis morbis, 8 Tom. (com-
 plet) 4. Bassani 6 Rthlr. 8 gr. 11 fl.
 Taschenbuch für Garten- und Naturfreunde, auf 795. bis 797.
 mit Abbildungen von Hohenheim und andern Kupfern. 16. geb.
 3 Rthlr. 4 gr. 5 fl. 36 fr.
 Tafingers (D. W. G.) Lehrsätze des Natur-Rechts. 8. 795.
 18 gr. 1 fl. 15 fr.
 — Versuch einer jurist. Methodol. 8. 796. 6 gr. 24 fr.
 Emilie von Barmont. Eine Geschichte von Louvet, a. d. Franz.
 mit Vorrede und Anhang, vom Verf. des heiml. Gerichts. 8.
 795. 1 Rthlr. 4 gr. 1 fl. 45 fr.
 Werner (G. A.) practische Anleitung zur lateinischen Sprache,
 nach der Bröderischen Grammatik, 1. u. 2ter Thl. neue Auf-
 gr. 8. 795. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
 Zahn (M. E. G.) Versuch einer Reformationsgeschichte des Herz-
 zogthum Württembergs. 8. 791. 16 gr. 1 fl.

